

॥ अथ शिखादि वेद षडङ्ग प्रारम्भः ॥

॥ अभिशिखादि वेद षडङ्ग प्रारम्भः ॥

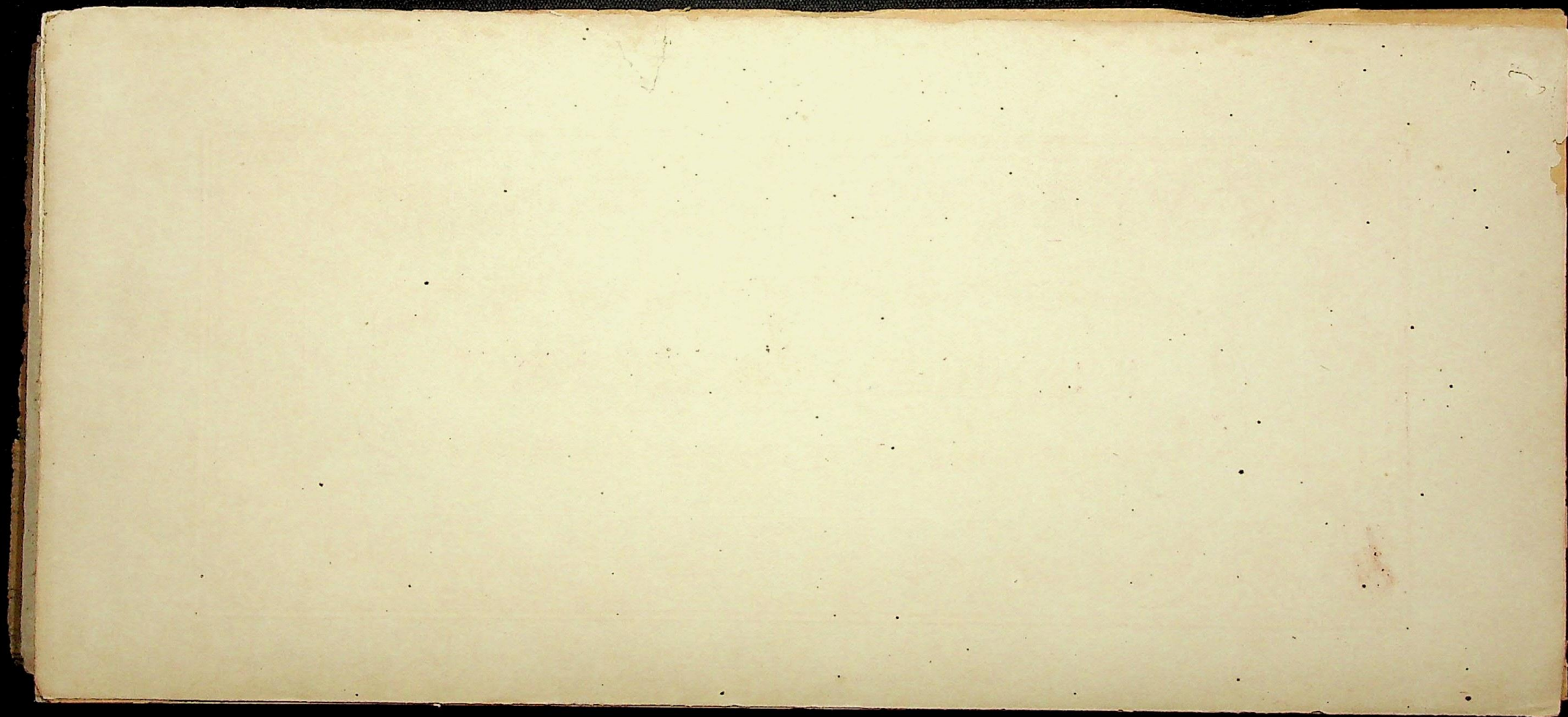

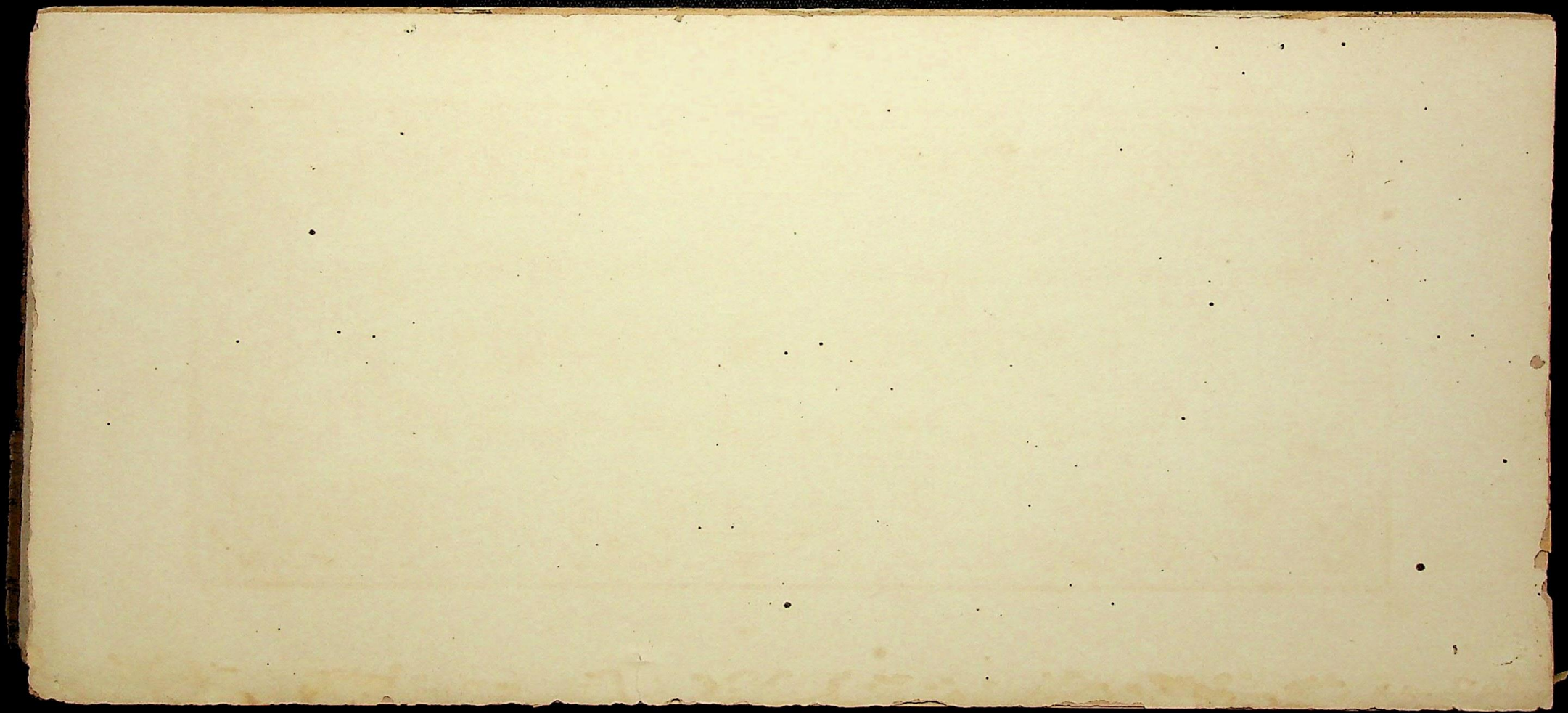

॥ अथ शिक्षादिवेदपङ्गप्रारंभः ॥

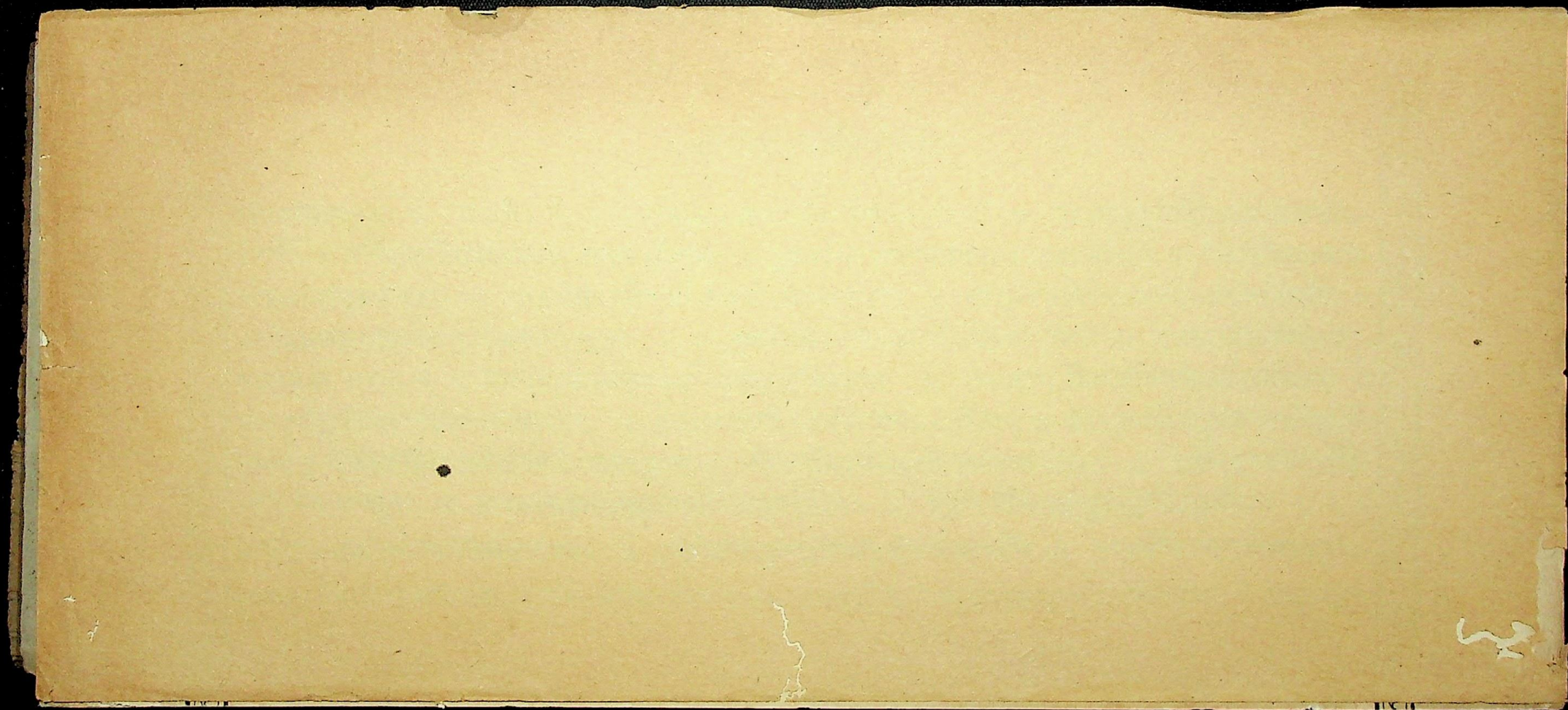

वेदषडंगानामनुक्रमणिका ।

विषयः		पृष्ठं.	विषयः		पृष्ठं.
१ शिक्षा	पाणिनीया	१-३	॥ निरुक्तं	यास्कस्य	
२ ज्योतिषं	लगधस्य	४-५	उत्तरषट्कं		१-४२
३ छंदः	पिंगलनागस्य	६-८	५ श्रौतसूत्रं	आश्वलायनीयं	
४ निघंटुः	यास्कस्य	९-१६	पूर्वषट्कं		१-४२
॥ निरुक्तं	यास्कस्य		उत्तरषट्कं		१-२६
पूर्वषट्कं		१-३६	॥ गृह्यसूत्रं	आश्वलायनीयं	१-१८
			६ अष्टाध्यायी (सूत्रपाठः)	पाणिनीया	१-३६

इमानि पुस्तकानि प्राचीनपुस्तकैः वैदिकपाठक्रमेण संवाद्य वैदिकद्वारा च संशोध्य तत्र श्रौतसूत्रमेतावन्तं
केनाप्यमुद्रितं च मुद्रयित्वाऽध्येतृवर्गसौलभ्यायास्माभिर्मुद्रितानि । मूल्यं १।.

113

शिक्षा.

॥ १ ॥

चदंताश्चनासिकोष्ठौचतालुच ॥ ओभावश्चविवृत्तिश्चशषसारेफएवच ॥ जिह्वामूलमुपध्माचगतिरष्टविधोष्मणः ॥
यद्योभावप्रसंधानमुकारादिपरंपदं ॥ स्वरांतंतादृशंविद्याद्यदन्यद्व्यक्तमूष्मणः ॥ ३ ॥ हकारंपंचमैर्युक्तमंतःस्थाभि-
श्चसंयुतं ॥ औरस्यंतंविजानीयात्कंठ्यमाहुरसंयुतं ॥ कंठ्यावहाविचुयशास्तालव्याओष्ठजावुपू ॥ स्युर्मूर्धन्याऋदु-
रषादंत्यालुतुलसाःस्मृताः ॥ जिह्वामूलेतुकुःप्रोक्तोदंत्योष्ठ्योवःस्मृतोबुधैः ॥ एऐतुकंठतालव्याओऔकंठोष्ठजौ
स्मृतौ ॥ अर्धमात्रातुकंठ्यास्यादेकारैकारयोर्भवेत् ॥ ओकारौकारयोर्मात्रातयोर्विवृतसंवृतं ॥ संवृतंमात्रिकंज्ञेयं-
विवृतंतुद्विमात्रिकं ॥ घोषावासंवृताःसर्वेअघोषाविवृताःस्मृताः ॥ ४ ॥ स्वराणामूष्मणांचैवविवृतंकरणंस्मृतं ॥
तेभ्योपिविवृतावेडौताभ्यामैचौतथैवच ॥ अनुस्वारयमानांचनासिकास्थानमुच्यते ॥ अयोगवाहाविज्ञेयाआश्रय-
स्थानभागिनः ॥ अलाबुवीणानिर्घोषोदंत्यमूल्यस्वराननु ॥ अनुस्वारस्तुकर्तव्योनित्यंहोःशषसेषुच ॥ अनुस्वारे-
विवृत्यांतुविरामेचाक्षरद्वये ॥ द्विरोष्ठ्यौतुविगृहीयाद्यत्रौकारवकारयोः ॥ व्याघ्रीयथाहरेत्पुत्रान्दंष्ट्राभ्यांनचपी-
डयेत् ॥ भीतापतनभेदाभ्यांतद्वद्वर्णान्प्रयोजयेत् ॥ ५ ॥ यथासौराष्ट्रिकानारीतकंडित्यभिभाषते ॥ एवरंगाःप्रयो-
क्तव्याःखेअरौइवखेदया ॥ रंगवर्णप्रयुंजीरन्नोग्रसेत्पूर्वमक्षरं ॥ दीर्घस्वरंप्रयुंजीयात्पश्चान्नासिक्यमाचरेत् ॥ हृदये-
चैकमात्रस्त्वर्धमात्रस्तुमूर्धनि ॥ नासिकायांतथार्धचरंगस्यैवंद्विमात्रता ॥ हृदयादुत्करेतिष्ठन्कांस्येनसमनुस्वरन् ॥

पाणि.

॥ १ ॥

मार्दवंचद्विमात्रंचजघन्वाँइतिनिदर्शनं ॥ मध्येतुकंपयेत्कंपमुभौपाश्वौसमौभवेत् ॥ सरंगंकंपयेत्कंपरथीवेतिनिदर्शनं ॥ एवंवर्णाःप्रयोक्तव्यानाव्यक्तानचपीडिताः ॥ सम्यग्वर्णप्रयोगेणब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ६ ॥ गीतीशीघ्रीशिरःकंपीतथालिखितपाठकः ॥ अनर्थज्ञोल्पकंठश्चषडेतेपाठकाधमाः ॥ माधुर्यमक्षरव्यक्तिःपदच्छेदस्तुसुस्वरः ॥ धैर्यलयसमर्थचषडेतेपाठकागुणाः ॥ शंकितंभीतमुद्धृष्टमव्यक्तमनुनासिकं ॥ काकस्वरंशिरसिगतंतथास्थानविवर्जितं ॥ उपांशुदष्टंत्वरितंनिरस्तंविलंबितंगद्गदितंप्रगीतं ॥ निष्पीडितंग्रस्तपदाक्षरंचवदेन्नदीनंतुसानुनास्यं ॥ प्रातःपठेन्नित्यमुरःस्थितेनस्वरेणशार्दूलरुतोपमेन ॥ मध्यंदिनेकंठगतेनचैवचक्राहसंकूजितसंनिभेन ॥ तारंतुविद्यात्सवनंतृतीयंशिरोगतंतच्चसदाप्रयोज्यं ॥ मयूरहंसान्यभृतस्वराणांतुल्येननादेनशिरःस्थितेन ॥ ७ ॥ अचोस्पृष्टायणस्त्वीषन्नेमस्पृष्टाशलःस्मृताः ॥ शेषाःस्पृष्टाहलःप्रोक्तानिवोधानुप्रदानतः ॥ अमोनुनासिकानहोनादिनोहृषःस्मृताः ॥ ईषन्नादायणंजश्चश्वासिनस्तुखफादयः ॥ ईषच्छ्वासांश्चरोविद्याद्गोर्धामैतत्प्रचक्षते ॥ दाक्षीपुत्रःपाणिनिनायेनेदंव्यापितंभुवि ॥ छंदःपादौतुवेदस्यहस्तौकल्पोथपठ्यते ॥ ज्योतिषामयनंचक्षुर्निरुक्तंश्रोत्रमुच्यते ॥ शिक्षाघ्राणंतुवेदस्यमुखंव्याकरणंस्मृतं ॥ तस्मात्सांगमधीत्येवब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ८ ॥ उदात्तमाख्यातिवृषोंगुलीनांप्रदेशिनीमूलनिविष्टमूर्धा ॥ उपांतमध्येस्वरितंधृतंचकनिष्ठिकायामनुदात्तमेव ॥ उदात्तंप्रदेशिनींविद्यात्प्रचयंमध्यतों-

शिक्षा.

॥ २ ॥

गुलिं ॥ निहतंतुकनिष्ठिक्यास्वरितोपकनिष्ठिकां ॥ अंतोदात्तमाद्युदात्तमुदात्तमनुदात्तनीचस्वरितं ॥ मध्योदात्त-
स्वरितंद्ध्युदात्तंयुदात्तमिति नवपदशय्या ॥ अग्निःसोमःप्रवोवीर्यंहविषांस्वर्बृहस्पतिरिंद्राबृहस्पती ॥ अग्निरित्यंतो-
दात्तंसोमइत्याद्युदात्तंप्रेत्युदात्तंवइत्यनुदात्तंवीर्यनीचस्वरितं ॥ हविषांमध्योदात्तंस्वरितिस्वरितं ॥ बृहस्प-
तिरितिद्ध्युदात्तमिंद्राबृहस्पतीइतित्र्युदात्तं ॥ अनुदात्तोहृदिज्ञेयोमूर्ध्व्युदात्तउदाहृतः ॥ स्वरितःकर्णमूलीयःस-
र्वास्येप्रचयःस्मृतः ॥ ९ ॥ चाषस्तुवदतेमात्रांद्विमात्रंत्वेववायसः ॥ शिखीरौतित्रिमात्रंतुनकुलस्त्वर्धमात्रकं ॥
कुतीर्थादागतंदग्धमपवर्णचभक्षितं ॥ नतस्यपाठेमोक्षोस्तिपापाहेरिवकिल्बिषात् ॥ सुतीर्थादागतंव्यक्तंस्वाम्नाय्यं-
सुव्यवस्थितं ॥ सुस्वरेणसुवक्त्रेणप्रयुक्तंब्रह्मराजते ॥ मंत्रोहीनःस्वरतोवर्णतोवामिथ्याप्रयुक्तोनतमर्थमाह ॥ सवाग्व-
ज्रोयजमानंहिनस्तिथर्थेद्रशत्रुःस्वरतोपराधात् ॥ अवक्षरंहनायुष्यंविस्वरंव्याधिपीडितं ॥ अक्षताशस्त्ररूपेणवज्रंप-
ततिमस्तके ॥ हस्तहीनंतुयोधीतेस्वरवर्णविवर्जितं ॥ ऋग्यजुःसामभिर्दग्धोवियोनिमधिगच्छति ॥ हस्तेनवेदंयोधीते-
स्वरवर्णार्थसंयुतं ॥ ऋग्यजुःसामभिःपूतोब्रह्मलोकेमहीयते ॥ १० ॥ शंकरःशंकरींप्रादादाक्षीपुत्रायधीमते ॥
वाङ्मयेभ्यःसमाहृत्यदेवींवाचमितिस्थितिः ॥ येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्यमहेश्वरात् ॥ कृत्स्नंव्याकरणंप्रोक्तंतस्मै-
पाणिनयेनमः ॥ येनधौतागिरःपुंसांविमलैःशब्दवारिभिः ॥ तमश्चाज्ञानजंभिन्नंतस्मैपाणिनयेनमः ॥ अज्ञानांधस्य

पाणि.

॥ २ ॥

लोकस्य ज्ञानांजनशलाकया ॥ चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै पाणिनेये नमः ॥ त्रिनयनमभिमुखनिःसृतामिमांय इह पठेत्प्र-
यतश्च सदा द्विजः ॥ स भवति धनधान्यपशुपुत्रकीर्तिमानतुलंच सुखंसमश्नुते दिवीति दिवीति ॥ ११ ॥ अथ शिक्षामा-
त्मोदात्तश्च हकारं स्वराणां यथा गीत्यचो स्पृष्टोदात्तंचापस्तु शंकर एकादश ॥ ॥ इति पाणिनीयशिक्षा समाप्ता ॥ ॥

॥ इतिपाणिनीयशिक्षासंपूर्णा ॥

अथज्योतिषं-लगधः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ पंचसंवत्सरमयंयुगाध्यक्षंप्रजापतिं ॥ दिनत्वयनमासांगंप्रणम्यशिरसाशुचिः ॥
प्रणम्यशिरसाकालमभिवाद्यसरस्वतीं ॥ कालज्ञानंप्रवक्ष्यामिलगधस्यमहात्मनः ॥ ज्योतिषामयनंकृत्स्नंप्रवक्ष्याम्य-
नुपूर्वशः ॥ विप्राणांसंमतलोकेयज्ञकालार्थसिद्धये ॥ निरेकंद्वादशार्धाब्दंद्विगुणंगतसंज्ञिकं ॥ षष्ट्याषष्ट्यायुतंद्वाभ्यां-
पर्वणाराशिरुच्यते ॥ स्वरार्कमेकेसोमाकौयदासाकंसवासवौ ॥ स्यात्तदादियुगंमाघस्तपःशुक्लोदिनंत्यजः ॥ १ ॥
प्रपद्येतेश्रविष्ठादौसूर्याचांद्रमसाबुदक् ॥ सार्पार्धेदक्षिणार्कस्तुमाघश्रावणयोःसदा ॥ घर्मवृद्धिरपांप्रस्थःक्षपाहासउ-
दगतौ ॥ दक्षिणेतौविपर्यस्तौषण्मुहूर्त्यनेनतु ॥ द्विगुणंसप्तमंचाहुरयनाद्यंत्रयोदश ॥ चतुर्थदशमंचैवद्विर्युग्माद्यं-
बहुलेप्यृतौ ॥ वसुस्त्वष्टाभगोजश्चमित्रःसर्पाश्विनौजलं ॥ धाताकश्यपायनाद्याश्चार्धपंचनभस्त्वृतुः ॥ भांशाःस्युरष्ट-
काःकार्याःपक्षाद्वादशचोद्गताः ॥ एकादशगुणःस्योनःशुक्लेर्ध्वचैदवायदि ॥ २ ॥ कार्याभांशाष्टकास्थानेकलाएका-
त्रविंशतिः ॥ ऊनस्थानेद्विसप्ततीरुद्रपेदूनसंमिताः ॥ त्र्यहंशीभशेषोदिवसांशभागश्चतुर्दशस्याप्युपनीतभिन्नं ॥
भार्धेधिकेचाधिगतेपरेशेद्वाबुत्तमैकंनवकैरवेद्यं ॥ पक्षात्पंचदशाच्चोर्ध्वतद्भुक्तमितिनिर्दिशेत् ॥ नवभिस्तूद्गतोशः

मुहूर्तोदयपर्वणां ॥ दिनत्वयनमासांगंव्याख्यातंलगधोब्रवीत् ॥ सोमसूर्यस्त्रिचरितोलोकाँल्लोकेचसंमितं ॥ सोम-
सूर्यस्त्रिचरितोविद्वान्वेदविदश्रुते ॥ ६ ॥ विषुवंतद्गुणंद्वाभ्यांरूपहीनंतुषड्गुणं ॥ यलब्धंतानिपर्वाणितथोर्ध्वसातिथि
र्भवेत् ॥ माघशुक्लप्रवृत्तस्तुपौषकृष्णसमापिनः ॥ युगस्यपंचवर्षाणिकालज्ञानंप्रचक्षते ॥ तृतीयांनवमींचैवपौर्णमा-
सींत्रयोदशीं ॥ षष्ठींचविषुवांप्रोक्तोद्वादश्यांचसमंभवेत् ॥ चतुर्दशीमुपवसथस्तथाभवेद्यथोदितोदिनमुपैतिचंद्र-
माः ॥ माशुक्लाह्निकोयुंक्तेश्रविष्ठायांचवार्षिकीं ॥ यथाशिखामयूराणांनागानांमणयोयथा ॥ तद्वद्वेदांगशास्त्रा-
णांज्योतिषंमूर्धनिस्थितं ॥ वेदाहियज्ञार्थमभिप्रवृत्ताःकालानुपूर्वाविहिताश्चयज्ञाः ॥ तस्मादिदंकालविधानशास्त्रं-
योज्योतिषंवेदसवेदयज्ञान्योज्योतिषंवेदसवेदयज्ञानिति ॥ ७ ॥ ॥ पंचसंवत्सरंप्रपद्ये तेकार्याःकलादशचयाःपर्व-
सविताविषुवंसप्त ॥ ॥ इतिवेदांगज्योतिषंसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इतिवेदांगज्योतिषसंपूर्णं ॥

अथछन्दः-पिंगलनागः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ मयरसतजभनलगसंमितंभ्रमतिवाङ्मयंजगतियस्य ॥ सजयतिपिंगलनागःशि-
वप्रसादाद्विशुद्धमतिः ॥ त्रिगुरुंविद्धिमकारंलघ्वादिसमन्वितंयकाराख्यं ॥ लघुमध्यमंतुरेफंसकारमंतेगुरुनिवद्धं ॥
लघ्वंत्यंहितकारंजकारमुभयोर्लघुंविजानीयात् ॥ आदिगुरुंचभकारंनकारमिहपैंगलेत्रिलघुं ॥ दीर्घसंयोगपरंतथा-
स्वरव्यंजनांतमूष्मांतं ॥ सानुस्वारंचगुरुंकचिदवसानेपिलघ्वंत्यं ॥ आदिमध्यावसानेषुयस्तायांतिलाघवं ॥ भज-
सागौरवंयांतिमनौतुगुरुलाघवं ॥ त्रिविरामंदशवर्णषण्मात्रमुवाचपिंगलःसूत्रं ॥ छंदोवर्गपदार्थप्रत्ययहेतोश्चशा-
स्त्रादौ ॥ १ ॥ धीश्रीस्त्रीम् । वरासाय् । कागुहार् । वसुधास् । सातेकत् । कदासज् । किंवदभ् । नहसन् ।
गृल् । गंते । आदिपरः । हे । लौसः । ग्लौ । अष्टौवसवइति ॥ २ ॥ छंदः । गायत्री । दैव्येकं । आसुरीपंच-
दश । प्राजापत्याष्टौ । यजुषांषट् । साम्नांद्विः । ऋचांत्रिः । द्वौद्वौसाम्नांवर्धेत । त्रींस्त्रीनृचां । चतुरश्चतुरःप्रा-
जापत्यायाः । एकैकंशेषे । जह्यादासुरी । तान्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपंक्तित्रिष्टुब्जगल्यः । तिस्रस्त्रिस्तिस्रःसनाह्यएकैका-
ब्राह्मयः । प्राग्यजुषामार्ष्यइति ॥ ३ ॥ पादः । इयादिपूरणः । गायत्र्यावसवः । जगत्याआदित्याः । विराजो-

धैवतनिषादाः । सितसारंगपिशंगकृष्णनीललोहितगौरावर्णाः । आग्निवेश्यकाश्यपगौतमांगिरसभार्गवकौशिकवासि-
 ष्ठानिगोत्राणि । श्यामान्यतिच्छंदांसि । रोचनाभाःकृतयः । अनुक्तानांकामतोवर्णाइति ॥ ७ ॥ चतुःशतमुत्कृतिः ।
 चतुरश्वतुरस्त्यजेदुत्कृतेः । तान्यभिसंव्याप्रेभ्यःकृतिः । प्रकृत्याचोपसर्गवर्जितः । धृत्यष्टिशक्नीजगत्यः । पृथक्-
 पृथक्पूर्वतएतान्येवैषां । द्वितीयद्वितीयमतितः । अथलौकिकं । आत्रैष्टुभाच्चयदार्पं । पादश्चतुर्भागः । यथा-
 वृत्तसमाप्तिर्वा । लःसमुद्रागणः । गौगंतमध्यादिर्लश्च । स्वराअर्धचार्यार्धं । अत्रायुङ्गनञ् । षष्ठोज् । न्लौवा ।
 न्लौचेत्पदंद्वितीयादि । सप्तमःप्रथमादि । अंत्येपंचमः ॥ ८ ॥ षष्ठश्चल् । त्रिषुगणेषुपादःपथ्याद्येच । विपुला-
 न्या । चपलाद्वितीयचतुर्थौगमध्येजौ । पूर्वेमुखपूर्वा । जघनपूर्वेतरत्र । उभयोर्महाचपला । आद्यर्धसमागीतिः ।
 अंत्येनोपगीतिः । उत्क्रमेणोद्गीतिः । अर्धेवसुगणआर्यागीतिः । वैतालीयंद्विःस्वराअयुक्पादेयुगवसवोतेर्गः ।
 गौपच्छंदसिकं । आपातलिकाभगौर् । शेषेपरेणयुङ्गनसाकं । षट्चामिश्रायुजि । पंचमेनपूर्वःसाकंप्राच्यवृत्तिः ।
 अयुक्तृतीयेनोदीच्यवृत्तिः । आभ्यांयुगपत्प्रवृत्तकं । अयुक्चारुहासिनी ॥ ९ ॥ युगपरांतिका । गंताद्विर्वसवो-
 मात्रासमकलनवमः । द्वादशश्चवानवासिका । विश्लोकःपंचमाष्टमौ । चित्रानवमश्च । परयुंक्तेनोपचित्रा । एभिः
 पादाकुलकं । गीत्यार्यालः । शिखाविपर्यस्तार्धा । लःपूर्वश्चेज्ज्योतिः । गश्चेत्सौम्या । चूलिकैकान्नत्रिंदशेकत्रिंशदं-

छंदः
॥ ७ ॥

तेर् । साग्येननसमालांगलइति ॥ १० ॥ वृत्तं । सममर्धसमंविषमंच । समंतावत्कृत्वःकृतमर्धसमंविषमंच ।
राश्यूनं । ग्लितिसमानी । लिगतिप्रमाणी । वितानमन्यत् । पादस्यानुष्टुब्धक्रं । नप्रथमात्स्नौ । द्वितीयचतुर्थयो
रश्च । वान्यत् । यच्चतुर्थात् । पथ्यायुजोजू । विपरीतैकीयं । चपलायुजोन् । विपुलायुगलःसप्तमः । सर्वतःसैतव-
स्य । भ्रौन्तौच । प्रतिपादंचतुर्वृद्ध्यापदचतुरूर्ध्वं । गावंतआपीडः ॥ ११ ॥ गावादौचेत्प्रत्यापीडः । प्रत्यापीडो-
गावादौच । प्रथमस्यविपर्यसेमंजरीलवत्यमृतधाराः । उद्गतामेकतसजौस्लौन्सौज्गौभ्रौज्जलौगूस्जौस्जौगू । तृती-
यस्यसौरभकंनौभ्गौ । ललितंनौसौ । उपस्थितप्रचुपितंपृथगाद्यमूसौज्भौगौस्त्रौज्भौगौस्त्रौज्भौगौ । वर्धमानंतृतीये-
नौस्त्रौन्सौ । शुद्धविराळृषभंतज्राः । अर्धे । उपचित्रकंसौस्लौग्भौभ्गौगू । द्रुतमध्याभौभ्गौद्भौज्यौ । वेगवतीसौ-
स्गौभौभ्गौगू । भद्रविराट्जौगौम्सौज्गौगू । केतुमतीस्जौस्गौभ्रौन्गौगू । आख्यानकीतौज्गौगूज्तौज्गौगू । विप-
रीताख्यानकीज्तौज्गौगूतौज्गौगू । हरिणप्लुतासौस्लौद्भौभ्रौ । अपरवक्रंनौलौद्भौज्यौ । पुष्पिताग्रानौयौन्जौ-
ज्यौ ॥ १२ ॥ यवमतीजौजौज्यौज्यौ । शिखैकान्नत्रिंशदेकत्रिंशदंतेर् । खंजामहत्ययुजीति ॥ १३ ॥ यतिर्वि-
र्विच्छेदः । तनुमध्यात्यौ । कुमारललिताज्जसौगू । माणवकाक्रीडितकंभ्तौल्गौ । चित्रपदाभौगौ । विद्युन्मालामौ-
गौ । भुजगशिशुभृतानौम् । हलमुखीनौम् । शुद्धविराण्मसौज्गौ । पणवोन्नौय्यौ । रुक्मवतीभ्मौस्गौ । मयूरसा-

वेदांगं

॥ ७ ॥

रिणीजौगौ । मत्ताम्भौसौ । उपस्थितात्जौगौ । एकरूपसौजौगौ । इन्द्रवज्रातौजौगौ । उपेन्द्रवज्राज्जौगौ ।
वाद्यंतावुपजातयः । दोधकम्भौभौगौ । शालिनीम्भौगौसमुद्रऋषयः ॥ १४ ॥ वातोर्मीम्भौगौच । भ्रमरवि-
लसितम्भौगौ । रथोद्धतानौलौगौ । स्वागतानौभौगौ । वृत्तानौसौगौ । श्येनीजौलौगौ । जगती । वंशस्थाज्जौ-
जौ । इन्द्रवंशातौजौ । द्रुतविलंबितम्भौभौ । तोटकंसः । पुटोनौम्यौवसुसमुद्राः । जलोद्धतगतिज्जौसौरसर्तवः ।
भुजंगप्रयातयः । स्रग्विणीरः । प्रमिताक्षरास्जौसौ । वैश्वदेवीमौयाविन्द्रियऋषयः । नवमालिनीन्जौभ्याविति
॥ १५ ॥ प्रहर्षिणीम्भौजौगौत्रिकदशकौ । रुचिराज्भौस्जौगौसमुद्रनवकौ । मत्तमयूराम्भौयसौगौ । असंवाधाम्भौ-
न्सौगाविन्द्रियनवकौ । अपराजितानौसौलौगौस्वरऋषयः । प्रहरणकलितानौभौलौगौच । वसंततिलकाद्भौजौगौ ।
सिंहोन्नताकाश्यपस्य । उद्धर्षिणीसैतवस्य । चन्द्रावर्तानौनौसु । मालर्तुनवकौचेत् । मणिगुणनिकरोवस्वऋषयः ।
मालिनीनौम्यौयूच । ऋषभगजविलसितम्भौनौगौस्वरनवकौ । हरिणीन्सौम्भौस्लौग्रससमुद्रऋषयः । पृथ्वीज्जौ-
ज्जौलौगवसुनवकौ । वंशपत्रपतितम्भौन्भौलौगिदृषयः । मंदाक्रांताम्भौन्तौद्भौगसमुद्रर्तुस्वराः । शिखरिणीयमौ-
न्सौभौलौगुरुद्राः । कुसुमितलतावेलिताम्भौन्यौयाविन्द्रियर्तुस्वराः ॥ १६ ॥ शार्दूलविक्रीडितम्भौज्जौतौगादित्य-
ऋषयः । सुवदनाम्भौभौयभौलौगौस्वरऋषिरसाः । ग्लितिवृत्तं । स्रग्धराम्भौभौयौयूत्रिःसप्तकाः । मद्रकम्भौत्रौत्रौगौ-

छंदः
॥ ८ ॥

दिगादित्याः । अश्वललितं न्जौ भ्जौ भ्जौ भ्लौ शुद्रादित्याः । मत्ताक्रीडामौ लौ नौ न्लौ वसुपंचदशकौ । तन्वीभ्तौ न्सौ-
भौ न्यौ द्विरादित्याः । कौचपदाभ्मौ स्भौ नौ नौ गभूतेंद्रियवस्वृषयः । भुजंगविजृभितं मौ लौ नौ सौ ल्गौ वसुरुद्रऋषयः ।
अपवाहकोन्मौ नौ नौ न्सौ गौ नवकर्तुरसैंद्रियाणि । दंडकोनौरः । प्रथमश्चंडवृष्टिप्रयातः । अन्यत्ररातमांडव्याभ्यां ।
शेषः प्रचितइति ॥ १७ ॥ अत्रानुक्तंगाथा । द्विकौ ग्लौ । मिश्रौ च । पृथग्लामिश्राः । वसवस्त्रिकाः । लर्धे ।
सैकेग । प्रतिलोमगुणं द्विर्लाघं । ततो ग्येकं जह्यात् । द्विरर्धे । रूपेशून्यं । द्विः शून्ये । तावदर्धेतद्गुणितं । द्विर्हूनं ।
तदंतानां । एकोनेद्धा । परे पूर्णपरे पूर्णमिति ॥ १८ ॥ मयद्वादशधीः पंचदशछंदः षोडशपादः परोष्णिक्प्रस्तारपंक्ति-
र्विंशतिर्विंशतिरेकविंशतिर्देवतादितोष्टौ चतुःशतं षष्ठो विंशतिर्विंशतिर्युगपरांतिकात्रयोदशवृत्तंगावादौ विंशतिर्विंशति-
र्यवमतीत्रीणियतिर्विंशतिर्वातोर्मिष्टादशप्रहर्षिणी विंशतिः शार्दूलविक्रीडितं पञ्चदशात्रानुक्तं सप्तदशाष्टादश ॥ १९ ॥
इति छंदः समाप्तः ॥

॥

॥

॥ इति वेदांगछंदः समाप्तः ॥

वेदांगं

॥ ८ ॥

अथ निघंटुः यास्कः ।

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐम् ॥ गौः । ग्मा । ज्मा । क्ष्मा । क्षा । क्षुमा । क्षोणी । क्षितिः । अवनिः । उर्वी ।
पृथ्वी । मृही । रिपः । अदितिः । इळा । निर्ऋतिः । भूः । भूमिः । पूषा । गातुः । गोत्रेत्येकविंशतिः पृथिवी-
नामधेयानि ॥ १ ॥ हेम । चंद्रं । रुक्मं । अयः । हिरण्यं । पेशः । कृशनं । लोहं । कनकं । कांचनं । भर्म ।
अमृतं । मरुत् । दत्रं । जातरूपमिति पंचदशहिरण्यनामानि ॥ २ ॥ अंबरं । वियत् । व्योम । बर्हिः । धन्व ।
अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं । सर्गरः । समुद्रः । अध्वरमिति षोड-
शांतरिक्षनामानि ॥ ३ ॥ स्वः । पृश्निः । नार्कः । गौः । विष्टप् । नभ इति षड्साधारणानि ॥ ४ ॥ खेदयः ।
किरणाः । गावः । रश्मयः । अभीशवः । दीधितयः । गर्भस्तयः । वनं । उस्त्राः । वसवः । मरीचिपाः । मयूखाः ।
सप्तऋषयः । साध्याः । सुपर्णा इति पंचदशरश्मिनामानि ॥ ५ ॥ आताः । आशाः । उपराः । आष्ठाः । काष्ठाः ।
व्योम । ककुभः । हरित इत्यष्टौ दिङ्नामानि ॥ ६ ॥ इयावी । क्षुपा । शर्वरी । अक्तुः । ऊर्म्या । राम्या ।
यम्या । नम्या । दोषा । नक्ता । तमः । रजः । असिक्की । पर्यस्वती । तमस्वती । घृताची । शिरिणा । मोकी ।
शोकी । ऊर्ध्वः । पर्यः । हिमा । वस्वीति त्रयोविंशतीरात्रिनामानि ॥ ७ ॥ विभावरी । सूनरी । भास्वती । ओ-

निघंटुः

॥ ९ ॥

दंती । चित्रामघा । अर्जुनी । वाजिनी । वाजिनीवती । सुम्नावरी । अहना । द्योतना । श्वेत्या । अरुषी ।
सूनृता । सूनृतावती । सूनृतावरीतिषोळशेषोनामानि ॥ ८ ॥ वस्तोः । द्युः । भानुः । वासरं । स्वसराणि ।
घंसः । घर्मः । घृणः । दिनं । दिवा । दिवोर्दिवे । द्यविद्यवीतिद्वादशाहर्नामानि ॥ ९ ॥ अद्रिः । ग्रावा ।
गोत्रः । वलः । अश्वः । पुरुभोजाः । वलिशानः । अश्मा । पर्वतः । गिरिः । व्रजः । चरुः । वराहः । शंबरः ।
रौहिणः । रैवतः । फलिगः । उपरः । उपलः । चमसः । अहिः । अभ्रं । बलाहकः । मेघः । दृतिः । ओदनः ।
वृषंधिः । वृत्रः । असुरः । कोशइतित्रिंशन्मेघनामानि ॥ १० ॥ श्लोकः । धारा । इळा । गौः । गौरी । गांधर्वी ।
गभीरा । गंभीरा । मंद्रा । मंद्राजनी । वाशी । वाणी । वाणीची । वाणः । पविः । भारती । धुमनिः ।
नाळी । मेळिः । मेना । सूर्या । सरस्वती । निवित् । स्वाहा । वयुः । उपब्धिः । मायुः । काकुत् । जिह्वा ।
घोषः । स्वरः । शब्दः । स्वनः । ऋक् । होत्रा । गीः । गार्था । गुणः । धेना । ग्नाः । विपा । नना । कशा ।
धिषणा । नौः । अक्षरं । मही । अदितिः । शची । वाक् । अनुष्टुप् । धेनुः । वल्गुः । गल्दा । सरः । सुपर्णी ।
वेकुरेति सप्तपंचाशद्वाङ्नामानि ॥ ११ ॥ अर्णः । क्षोदः । क्षद्म । नभः । अंभः । कवंधं । सुलिलं । वाः । वनं ।
घृतं । मधु । पुरीषं । पिप्पलं । क्षीरं । विषं । रेतः । कशः । जन्म । बृबूकं । बुसं । तुष्ट्या । बर्बुरं । सुक्षेमं ।

वेदांगं

॥ ९ ॥

ध॒रुणं । सु॒रा । अ॒र॒रि॒दा॒नि । ध॒व॒स्म॒न्वत् । ज॒मि । आ॒यु॒धा॒नि । क्ष॒पः । अ॒हिः । अ॒क्षरं । स्रो॒तः । तृ॒प्तिः ।
र॒सः । उ॒द॒कं । प॒र्यः । सरः । भे॒ष॒जं । स॒हः । श॒वः । य॒हः । ओ॒जः । सु॒खं । क्ष॒त्रं । आ॒व॒याः । शु॒भं । या॒दुः ।
भू॒तं । भु॒व॒नं । भ॒वि॒ष्यत् । आ॒पः । म॒हत् । व्यो॒म । य॒शः । म॒हः । स॒र्णी॒कं । स्व॒ती॒कं । स॒ती॒नं । ग॒ह॒नं ।
ग॒भी॒रं । ग॒भ॒रं । ई॒ । अ॒न्नं । ह॒विः । स॒द्मं । स॒द॒नं । ऋ॒तं । यो॒निः । ऋ॒त॒स्य॒यो॒निः । स॒त्यं । नी॒रं । र॒यिः ।
स॒त् । पू॒र्णं । स॒र्वं । अ॒क्षि॒तं । ब॒र्हिः । ना॒मं । स॒र्पिः । अ॒पः । प॒वि॒त्रं । अ॒मृ॒तं । इ॒न्दुः । हे॒म । स्वः । स॒र्गाः ।
श॒व॒रं । अ॒भ॒व॒ । व॒पुः । अ॒ंबु । तो॒यं । तू॒यं । कृ॒पी॒टं । शु॒क्रं । ते॒जः । स्व॒धा । वा॒रि॒ । ज॒लं । ज॒ला॒षं । इ॒द॒मि
त्ये॒क॒श॒त॒मु॒द॒क॒ना॒मा॒नि ॥ १२ ॥ अ॒व॒न॒यः । यु॒व्याः । खाः । सी॒राः । स्रो॒त्याः । ए॒न्यः । धु॒न॒यः । रु॒जा॒नाः ।
व॒क्ष॒णाः । खा॒दो॒अ॒र्णाः । रो॒ध॒च॒क्राः । ह॒रि॒तः । स॒रि॒तः । अ॒ग्न॒वः । न॒भ॒न्वः । व॒ध्वः । हि॒र॒ण्य॒व॒र्णाः । रो॒हि॒तः ।
स॒सृ॒तः । अ॒र्णाः । सि॒ध॒वः । कु॒ल्याः । व॒र्यः । उ॒र्व्यः । इ॒रा॒व॒त्यः । पा॒र्व॒त्यः । स॒र्व॒त्यः । ऊ॒र्ज॒स्व॒त्यः । प॒र्य॒स्व॒त्यः ।
त॒र॒स्व॒त्यः । स॒र॒स्व॒त्यः । ह॒र॒स्व॒त्यः । रो॒ध॒स्व॒त्यः । भा॒स्व॒त्यः । अ॒जि॒राः । मा॒तरः । न॒द्य॒इ॒ति॒स॒प्त॒त्रिं॒श॒न्न॒दी॒ना॒
मा॒नि ॥ १३ ॥ अ॒त्यः । ह॒र्यः । अ॒र्वी । वा॒जी । स॒प्तिः । व॒ह्निः । द॒धि॒क्राः । द॒धि॒क्रा॒वा । ए॒त॒ग्वः । ए॒त॒शः ।
पै॒द्रः । दौ॒र्ग॒हः । औ॒च्चै॒श्र॒व॒सः । ता॒क्ष्यः । आ॒शुः । ब्र॒ध्नः । अ॒रु॒षः । मांश्च॒त्वः । अ॒व्य॒थ॒यः । इ॒ये॒ना॒सः ।

निघंटुः

॥१०॥

सुपर्णाः । पतंगाः । नरः । हार्याणां । हुंसासः । अश्वाइतिषड्विंशतिरश्वनामानि ॥ १४ ॥ हरीन्द्रस्य । रोहि-
तोमेः । हरितआदित्यस्य । रासभावश्विनोः । अजाःपूष्णः । पृषत्योमरुतां । अरुणयोगार्वाउषसां । श्यावाः
सवितुः । विश्वरूपाबृहस्पतेः । नियुतोवायोरितिदशादिष्टोपयोजनानि ॥ १५ ॥ भ्राजते । भ्राशते । भ्राश्यति ।
दीदर्यति । शोचति । मंदते । भंदते । रोचते । ज्योतते । द्योतते । द्युमदित्येकादशज्वलतिकर्माणः ॥ १६ ॥
जमत् । कल्मलीकिनं । जंजणाभवन् । मल्मलाभवन् । अर्चिः । शोचिः । तपः । तेजः । हरः । हृणिः । शृंगा-
णिशृंगाणीत्येकादशज्वलतोनामधेयानि ॥ १७ ॥ गौर्हेमांबरस्वः । खेदयआताः श्यावीविभावरीवस्तोरद्विश्लोकोर्णो-
वनयोत्योहरीन्द्रस्यभ्राजतेजमदितिसप्तदश ॥ इतिनिघंटुप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अपः । अम्रः । दंसः । वेषः । वेपः । विष्टी । व्रतं । कर्वरं । करुणं । शकमं । क्रतुः । करणानि । करांसि ।
करिक्रत् । करंती । चक्रत् । कर्त्तुः । कर्तोः । कर्तुवै । कृत्वी । धीः । शची । शमी । शिमी । शक्तिः । शिल्प-
मितिषड्विंशतिःकर्मनामानि ॥ १ ॥ तुक् । तोकं । तनयः । तोकमं । तकमं । शेषः । अम्रः । गयः । जाः ।
अपत्यं । युहुः । सूनुः । नपात् । प्रजा । बीजमितिपंचदशापत्यनामानि ॥ २ ॥ मनुष्याः । नरः । ध्रुवाः ।
जंतवः । विशः । क्षितयः । कृष्टयः । चर्षणयः । नहुषः । हरयः । मर्याः । मर्त्याः । मर्तीः । व्राताः । तुर्वशाः ।

वेदांगं

॥ १० ॥

द्रुह्यवः । आयवः । यदवः । अनवः । पुरवः । जगतः । तस्थुषः । पंचजनाः । विवस्वतः । पृतनाइतिपंचविं-
शतिर्मनुष्यनामानि ॥ ३ ॥ आयती । च्यवाना । अभीशू । अम्रवाना । विनंगुसौ । गभस्ती । कुरस्त्रौ । बाहू ।
भुरिजौ । क्षिपस्ती । शक्ररी । भरित्रेइतिद्वादशबाहुनामानि ॥ ४ ॥ अग्रुवः । अण्व्यः । क्षिपः । विशः ।
शर्याः । रशनाः । धीतयः । अथर्यः । विपः । कक्ष्याः । अवनयः । हरितः । स्वसारः । जामयः । सनाभयः ।
योक्राणि । योजनानि । धुरः । शाखाः । अभीशवः । दीधितयः । गभस्तयइतिद्वाविंशतिरंगुलिनामानि ॥ ५ ॥
वश्मि । उश्मसि । वेति । वेनति । वेसति । वांछति । वष्टि । वनोति । जुषते । हर्यति । आचके । उशिक् ।
मन्यते । छन्त्सत् । चाकनत् । चक्रमानः । कनति । कानिषदित्यष्टादशकांतिकर्माणः ॥ ६ ॥ अंधः । वाजः ।
पर्यः । श्रवः । पृक्षः । पितुः । सुतः । सिनै । अवः । क्षु । धासिः । इरा । इळा । इषं । ऊर्क् । रसः । स्वधा ।
अर्कः । क्षन्नं । नेमः । सुसं । नमः । आयुः । सुनृता । ब्रह्म । वचैः । कीलालं । यशइत्यष्टाविंशतिरन्ननामानि
॥ ७ ॥ आवयति । भवति । वभस्ति । वेति । वेवैष्टि । अविष्यन् । वप्सति । भसथः । वब्धां । ह्वरतीतिदशा-
त्तिकर्माणः ॥ ८ ॥ ओजः । पाजः । शवः । तवः । तरः । त्वक्षः । शर्धः । वार्धः । नृम्णं । तविषी । शुष्मं ।
शुष्णं । दक्षः । वीलु । च्यौलं । शूषं । सहः । यहः । वधः । वर्गः । वृजिनं । वृक् । मज्मना । पौस्यानि ।

निघंटुः

॥११॥

धर्णसिः । द्रविणं । स्पंद्रासः । शंबरमित्यष्टाविंशतिर्वलनामानि ॥ ९ ॥ मधं । रेक्णः । रिक्थं । वेदः । वरिवः ।
श्वात्रं । रत्नं । रयिः । क्षत्रं । भगः । मीढुं । गयः । द्युम्नं । इन्द्रियं । वसु । रायः । राधः । भोजनं । तना ।
नृम्णं । बंधुः । मेधा । यशः । ब्रह्म । द्रविणं । श्रवः । वृत्रं । वृतमित्यष्टाविंशतिरेवधननामानि ॥ १० ॥
अघ्या । उस्त्रा । उस्त्रिया । अही । मही । अदितिः । इळा । जगती । शक्करीतिनवगोनामानि ॥ ११ ॥ रेळते ।
हेळते । भामते । भृणीयते । श्रीणाति । श्रेषति । दोधति । वनुष्यति । कंपते । भोजतइतिदशक्रुध्यतिकर्माणः
॥ १२ ॥ हेळः । हरः । हणिः । त्यजः । भामः । एहः । ह्वरः । तपुषी । जूणिः । मन्युः । व्यथिरित्येकादश-
क्रोधनामानि ॥ १३ ॥ वर्तते । अयते । लोटते । लोठते । स्यंदते । कसति । सर्पति । स्यमति । स्रवति ।
संस्रते । अवति । श्रोतति । ध्वंसति । वेनति । माष्टि । भुरण्यति । शवति । कालयति । पेलयति । कंठति ।
पिस्यति । विस्यति । मिस्यति । प्रवते । प्लवते । च्यवते । कवते । गवते । नवते । क्षोदति । नक्षति । सक्षति ।
न्यक्षति । सचति । ऋच्छति । तुरीयति । चतति । अतति । गाति । इयक्षति । सश्चति । त्सरति । रंहति ।
यतते । भ्रमति । ध्रजति । रजति । लजति । क्षियति । धमति । मिनाति । ऋणवति । ऋणोति । स्वरति ।
सिसति । वेषिष्टि । योषिष्टि । रिणाति । रीयते । रेजति । दध्यति । दभ्नोति । युध्यति । धन्वति । अरुषति ।

वेदांगं

॥ ११ ॥

आर्यति । डीयते । तर्कति । दीयति । ईषति । फणति । हनति । अर्दति । मर्दति । सस्ते । नसते । हर्यति । इयति ।
 ईते । ईखते । ज्यति । श्वात्रति । गति । आगनीगति । जंगति । जिन्वति । जसति । गमति । ध्रति ।
 ध्राति । ध्रयति । वहते । रथ्यति । जेहते । ष्वःकति । धुंपति । प्साति । वाति । याति । इषति । द्राति ।
 द्रूळति । एजति । जमति । जवति । वंचति । अनिति । पवते । हंति । सेधति । अगन् । अजगन् । जिगाति ।
 पतति । इन्वति । द्रमति । द्रवति । वेति । हयंतात् । एति । जगायात् । अयुथुरितिद्वाविंशतंगतिकर्माणः
 ॥ १४ ॥ नु । मधु । द्रवत् । ओषं । जीराः । जूर्णिः । शूर्ताः । शूघनासः । शीभं । तृषु । तूर्यं । तूर्णिः ।
 अजिरं । भुरण्युः । शु । आशु । प्राशुः । तूतुजिः । तूतुजानः । तुज्यमानासः । अज्राः । साचीवित् ।
 द्युगत् । ताजत् । तरणिः । वातरंहाइतिषड्विंशतिःक्षिप्रनामानि ॥ १५ ॥ तळित् । आसात् । अंबरं ।
 तुर्वशं । अस्तमीके । आके । उपाके । अर्वाके । अंतमानां । अवमे । उपमइत्येकादशांतिकनामानि ॥ १६ ॥
 रणः । विवाक् । विखादः । नदनुः । भरे । आक्रंदे । आहवे । आजौ । पृतनाज्यं । अभीके । समीके ।
 ममसत्यं । नेमधिता । संकाः । समितिः । समनं । मीढे । पृतनाः । स्पृधः । मृधः । पृत्सु । समत्सु ।
 समर्ये । समरणे । समोहे । समिथे । संख्ये । संगे । संयुगे । संगथे । संगमे । वृत्रतूर्ये । पृक्षे । आणौ ।

निघंटुः

॥१२॥

शूरसातौ । वाजसातौ । समनीके । खलं । खजे । पौंस्ये । महाधने । वाजे । अज्म । सद्यं । संयत् ।
संवतइतिषट्चत्वारिंशत्संग्रामनामानि ॥ १७ ॥ इन्वति । नक्षति । आक्षाणः । आनद् । आष्ट । आपनः ।
अशत् । नशत् । आनशे । अश्रुतइतिदशव्याप्तिकर्माणः ॥ १८ ॥ दभ्नोति । श्रथति । ध्वरति । धूर्वति ।
वृणक्ति । वृश्चति । कृण्वति । कुंतति । श्वसिति । नभते । अर्दयति । स्तृणाति । स्नेहयति । यातयति ।
स्फुरति । स्फुलति । निवपंतु । अवतिरति । वियातः । आतिरत् । तळित् । आखंडल । द्रूणाति । रम्णाति ।
शृणाति । शम्नाति । तृणेहि । ताहि । नितोशते । निर्वहयति । मिनाति । मिनोति । धमतीतित्रयस्त्रिंशद्वध-
कर्माणः ॥ १९ ॥ दिद्युत् । नेमिः । हेतिः । नमः । पविः । सृकः । वृकः । वधः । वज्रः । अर्कः । कुत्सः ।
कुलिशः । तुंजः । तिग्मः । मेनिः । स्वधितिः । सायकः । परशुरित्यष्टादशवज्रनामानि ॥ २० ॥ इरज्यति ।
पत्यते । क्षयति । राजतीतिचत्वारण्यैश्वर्यकर्माणः ॥ २१ ॥ राष्ट्री । अर्यः । नियुत्वान् । इनइनइतिचत्वारीश्व-
रनामानि ॥ २२ ॥ अपस्तुङ्गनुष्या आयत्य । ग्रुवौवदम्यंधावयत्योजोमधमध्यारेळतेहेळोवर्ततेनुतळिद्रणइन्वतिद-
भ्नोतिदिद्युदिरज्यतिराष्ट्रीद्वाविंशतिः ॥ इतिनैघंटुकेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐउरु । तुवि । पुरु । भूरि । शश्वत् । विश्वं । परीणसा । व्यानशिः । शतं । सहस्रं । सलिलं । कुविदि-

वेदागं

॥ १२ ॥

तिद्वादशबहुनामानि ॥ १ ॥ ऋहन् । ह्रस्वः । निघृष्वः । मायुकः । प्रतिष्ठा । कृधु । वस्त्रकः । दभ्रं । अर्भकः ।
 क्षुल्लकः । अल्पइत्येकादशह्रस्वनामानि ॥ २ ॥ महत् । ब्रध्नः । ऋष्वः । वृहत् । उक्षितः । तवसः । तविषः ।
 महिषः । अभ्वः । ऋभुक्षाः । उक्षाः । विहायाः । यह्वः । ववक्षिथ । विवक्षसे । अंभृणः । माहिनः । गभीरः ।
 ककुहः । रभसः । ब्राधन् । विरप्शी । अद्भुतं । वंहिष्ठः । वहिषदितिपंचविंशतिर्महन्नामानि ॥ ३ ॥ गयः ।
 कृदरः । गर्तः । हर्म्य । अस्तं । पस्त्यं । दुरोणे । नीलं । दुर्याः । स्वसराणि । अमा । दभे । कृत्तिः । योनिः ।
 सद्म । शरणं । वरूथं । छर्दिः । छदिः । छाया । शर्म । अज्मेतिद्वाविंशतिर्गृहनामानि ॥ ४ ॥ इरज्यति ।
 विधेम । सपर्यति । नमस्यति । दुवस्यति । ऋधोति । ऋणद्धि । ऋच्छति । सपति । विवासतीतिदशपरिचरण-
 कर्माणः ॥ ५ ॥ शिवाता । शतरा । शातपंता । शिल्गुः । स्यूमकं । शेवृधं । मयः । सुग्न्यं । सुदिनं ।
 शुषं । शुनं । शग्मं । भेषजं । जलाषं । स्योनं । सुम्रं । शेवं । शिवं । शं । कमितिर्विंशतिःसुखनामानि ॥ ६ ॥
 निर्णिक् । वत्रिः । वर्षः । वपुः । अमतिः । अप्सः । प्सु । अम्रः । पिष्टं । पेशः । कृशनं । मरुत् । अर्जुनं ।
 ताम्रं । अरुषं । शिल्पमितिषोडशरूपनामानि ॥ ७ ॥ अस्त्रेमा । अनेमा । अनेद्यः । अनवद्यः । अनभिशस्यः ।
 उक्थ्यः । सुनीथः । पाकः । वामः । वयुनमितिदशप्रशस्यनामानि ॥ ८ ॥ केतुः । केतः । चेतः । चित्तं । क्रतुः ।

निघंटुः
॥१३॥

असुः । धीः । शची । माया । वयुनं । अभिरुयेत्येकादशप्रज्ञानामानि ॥ ९ ॥ बद् । श्रत् । सुत्रा । अद्धा ।
इत्था । ऋतमितिषद्सत्यनामानि ॥ १० ॥ चिक्यत् । चाकनत् । अचक्ष्म । चष्टे । विचष्टे । विचर्षणिः ।
विश्वचर्षणिः । अवचाकशदित्यष्टौपश्यतिकर्माणः ॥ ११ ॥ हिकं । नुकं । सुकं । आहिकं । आकीं । नकिः ।
माकिः । नकीं । आकृतमिति नवोत्तराणि पदानि सर्वपदसमाम्नानाय ॥ १२ ॥ इदमिव । इदंयथा । अग्निर्नये ।
चतुरश्चिद्दमानात् । ब्राह्मणाव्रतचारिणः । वृक्षस्यनुतेपुरुहूतवयाः । जारआभगं । मेषोभूतोभियंनयः । तद्रूपः ।
तद्वर्णः । तद्वत् । तथैत्युपमाः ॥ १३ ॥ अर्चति । गायति । रेभति । स्तोभति । गूर्धयति । गृणाति । जरते ।
हयते । नदति । पृच्छति । रिहति । धमति । कृपायति । कृपण्यति । पुनस्यति । पुनायते । वल्गुयति । मंदते ।
भंदते । छंदति । छंदयते । शशमानः । रंजयति । रजयति । शंसति । स्तौति । यौति । रौति । नौति । भनति ।
पणायति । पणते । सपति । पृक्ष्वाः । महयति । वाजयति । पूजयति । मन्यते । मंदति । रसति । स्वरति ।
वेनति । मंद्रयते । जल्पतीतिचतुश्चत्वारिंशदर्चतिकर्माणः ॥ १४ ॥ विप्रः । विग्रः । गृत्सः । धीरः । वेनः ।
वेधाः । कण्वः । ऋभुः । नवेदाः । कविः । मनीषी । मंधाता । विधाता । विपः । मनश्चित् । विपश्चित् ।
विपन्यवः । आकेनिपः । उशिजः । कीस्तासः । अद्धातयः । मतयः । मनुथाः । वाघतइतिचतुर्विंशतिर्मेधाविना-

वेदागं
॥ ३ ॥

॥ १३ ॥

मानि ॥ १५ ॥ रेभः । ज॒रि॒ता । क॒ारुः । न॒दः । स्ता॒मुः । की॒रिः । गौः । सू॒रिः । ना॒दः । छंदः । स्तुप् । रु॒द्रः ।
कृ॒प॒ण्यु॒रि॒ति॒त्रयो॒दश॒स्तो॒तृना॒मानि ॥ १६ ॥ य॒ज्ञः । वे॒नः । अ॒ध्व॒रः । मे॒धः । वि॒दथः । ना॒र्यः । स॒र्व॒नं । हो॒त्रा ।
इ॒ष्टिः । दे॒वता॑ता । म॒खः । वि॒ष्णुः । इंदुः । प्र॒जाप॑तिः । ध॒र्म॒इति॑पंचदशयज्ञनामानि ॥ १७ ॥ भ॒र॒ताः ।
कुर॑वः । वा॒घ॒तः । वृ॒क्त॒वर्हि॑षः । य॒त॒स्रु॒चः । म॒रु॒तः । स॒वा॒धः । दे॒वय॑वइत्यष्टावृत्विङ्नामानि ॥ १८ ॥ ई॒म॒हे ।
या॒मि । म॒न्म॑हे । द॒द्धि । शु॒ग्धि । प॒र्धि । मि॒र्मि॒द्धि । मि॒मी॒हि । रि॒रि॒द्धि । रि॒री॒हि । पी॒प॒रत् । यं॒तारः । यं॒धि ।
इ॒षु॒ध्य॒ति । म॒दै॒म॒हि । म॒ना॑महे । मा॒य॒त॒इति॑सप्तदशयाच्चाकर्माणः ॥ १९ ॥ दा॒ति । दा॒श॒ति । दा॒स॒ति । रा॒ति ।
रा॒स॒ति । पृ॒णक्षि॑ । पृ॒णा॒ति । शि॒क्ष॒ति । तुं॒ज॒ति । मं॒ह॒त॒इति॑दशदानकर्माणः ॥ २० ॥ प॒रि॒स्त्र॒व । प॒व॒स्व ।
अ॒भ्य॑र्ष । आ॒शि॒ष॒इति॑चत्वारोध्येषणाकर्माणः ॥ २१ ॥ स्व॒पि॒ति । स॒स्ती॒ति॒द्वौ॒स्व॒पि॒ति॒कर्मा॑णौ ॥ २२ ॥ कू॒पः ।
का॒तुः । क॒र्तः । व॒त्रः । का॒टः । खा॒तः । अ॒व॒तः । क्रि॒विः । सू॒दः । उत्सः । ऋ॒श॒य॒दात् । का॒रो॒त॒रात् । कु॒श॒यः ।
के॒व॒ट॒इति॑चतुर्दशकूपनामानि ॥ २३ ॥ तृ॒पुः । त॒क्रा । रि॒भ्वा । रि॒पुः । रि॒क्ता । रि॒हा॒याः । ता॒युः । त॒स्करः ।
व॒न॒गुः । हु॒र॒श्चि॒त् । मु॒षी॒वान् । म॒लि॒भ्लु॒चः । अ॒घ॒शंसः । वृ॒क॒इति॑चतुर्दशैवस्तेननामानि ॥ २४ ॥ नि॒ण्यं । स॒स्वः ।
स॒नु॒तः । हि॒रु॒क् । प्र॒ती॒च्यं । अ॒पी॒च्य॒मि॒ति॒षणि॑नर्णीतांतर्हितनामधेयानि ॥ २५ ॥ आ॒के । प॒रा॒के । प॒रा॒चैः ।

निघंटुः

॥१४॥

अरे । परावतइतिपंचदूरनामानि ॥ २६ ॥ प्रलं । प्रदिवः । प्रवयाः । सनेमि । पूर्य । अहायेतिषट्पुराणनामा-
नि ॥ २७ ॥ नवं । नूतनं । नूतनं । नव्यं । इदा । इदानीमितिषळेवनवनामानि ॥ २८ ॥ प्रपित्वे । अभीके ।
दुभ्रं । अर्भकं । तिरः । सतः । त्वः । नेमः । ऋक्षाः । स्तुभिः । वस्त्रीभिः । उपजिह्विका । ऊर्दरं । कृदरं ।
रंभः । पिनाकं । मेना । ग्नाः । शेषः । वैतसः । अया । एना । सिषक्तु । सचते । भ्यसते । रेजतइतिषड्विंश-
तिद्विंशउत्तराणिनामानि ॥ २९ ॥ स्वधे । पुरंधी । धिषणे । रोदसी । क्षोणी । अंभसी । नभसी । रजसी ।
सदसी । सद्मनी । घृतवती । बहुले । गभीरे । गंभीरे । ओण्यौ । चम्बौ । पार्श्वौ । मही । उर्वी । पृथ्वी ।
अदिती । अही । दूरेअंते । अपारेअपारेइतिचतुर्विंशतिर्द्यावापृथिव्योर्नामधेयानिनामधेयानि ॥ ३० ॥ उर्वृह-
न्महद्भयइरज्यतिशिवातानिर्णिगस्त्रेमाकेतुर्वद्विच्यद्विकमिदमिवाचैतिविप्रोरेभोयज्ञोभरताईमहेदातिपरिस्रवस्वर्षि-
तिकूपस्त्रिपुर्निण्यमाकेप्रलंनवंप्रपित्वेस्वधेत्रिंशत् ॥ इतिनैघंटुकेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ॐ जहा । निधा । शिताम । मेहना । दमूनाः । मूषः । इषिरेण । कुरुतन । जठरे । तितउ । शिप्रे । मध्या ।
मंदू । इर्मातासः । कायमानः । लोधं । शीरं । विद्रधे । द्रुपदे । तुग्वनि । नंसते । नसतः । आहनसः । अद्म-
सत् । इष्मिणः । वाहः । पारितकम्या । सुविते । दयते । नूचित् । नूच । द्रावने । अकूपारस्य । शिशीते ।

वेदांगं
॥ ४ ॥

॥ १४ ॥

सुतुकः । सुप्रायणाः । अप्रायुवः । च्यवनः । रजः । हरः । जुहुरे । व्यंतः । क्राणाः । वाशी । विषुणः । जामिः ।
पिता । शंयोः । अदितिः । एरिरे । जसुरिः । जरते । मंदिने । गौः । गातुः । दंसयः । तूताव । चयसे ।
वियुते । ऋधक् । अस्याः । अयेतिद्विषष्टिः पदानि ॥ १ ॥ सस्त्रि । वाहिष्ठः । दूतः । वावशानः । वार्थ । अंधः ।
असश्चंती । वनुष्यति । तरुष्यति । भंदनाः । आहनुः । नदः । सोमोअक्षाः । श्वात्रं । ऊतिः । हासमाने । पङ्भिः ।
ससं । द्विता । ब्राः । वराहः । स्वसराणि । शर्याः । अर्कः । पविः । वक्षः । धन्व । सिनै । इत्था । सचा ।
चित । आ । द्युम्नं । पवित्रं । तोदः । स्वंचाः । शिपिविष्टः । विष्णुः । आघृणिः । पृथुज्याः । अथर्यु । काणुका ।
अधिगुः । आंगुषः । आपातमन्युः । श्मशा । उर्वशी । वयुनै । वाजपस्यं । वाजगंध्यं । गध्यं । गर्धिता ।
कौरयाणः । तौरयाणः । अहयाणः । हरयाणः । आरितः । व्रंदी । निष्पपी । तूर्णांशं । क्षुपं । निचुपुणः ।
पदि । पादुः । वृकः । जोषवाकं । कृत्तिः । श्वघ्नी । समस्य । कुटस्य । चर्षणिः । शंबः । केपयः । तूतुमाकृषे ।
अंसत्रं । काकुदं । वीरिटे । अच्छ । परि । ई । सीं । एनं । एनां । सृणिरितिचतुरुत्तरमशीतिः पदानि ॥ २ ॥
आशुशुक्षणिः । आशाभ्यः । काशिः । कुणारं । अलातृणः । सल्लूकं । कृत्पयं । विष्नुहः । वीरुधः । नक्षहाभं ।
अस्कृधोयुः । निशुंभाः । वृवदुक्थं । ऋदूदरः । ऋदूपे । पुलुकामः । असिन्वती । कपना । भाऽऋजीकः ।

निघंटुः

॥१५॥

रुजानाः । जूणिः । ओमना । उपलप्रक्षिणी । उपसि । प्रकलवित् । अभ्यर्धयज्वा । ईक्षे । क्षोणस्य । अस्मे ।
पाथः । सर्वामनि । सप्रथाः । विदथानि । श्रायतः । आशीः । अजीगः । अमूरः । शशमानः । देवोदेवाच्या-
कृपा । विजांमातुः । ओमांसः । सोमानं । अनवायं । किमीदिने । अमवान् । अमीवा । दुरितं । अप्वा ।
अमतिः । श्रुष्टी । पुरंधिः । रुशत् । रिशादसः । सुदत्रः । सुविदत्रः । आनुषक् । तुर्वणिः । गिर्वणसे । असूते-
सूते । अम्यक् । यादृश्मिन् । जारयायि । अग्रिया । चनः । पचता । शुरुधः । अमिनः । जज्झतीः । अप्रति-
ष्कुतः । शाशदानः । सृप्रः । सुशिप्रः । शिप्रै । रंसु । द्विबर्ही । अक्रः । उराणः । स्तियानां । स्तिपाः । जवारु ।
जरूथं । कुलिशः । तुंजः । बर्हणा । ततनुष्टि । इलीविशः । कियेधाः । भ्रिमिः । विष्पितः । तुरीपं । रास्पिनः ।
क्रंजतिः । ऋजुनीती । प्रतद्वसू । हिनोत । चोष्क्यमाणः । चोष्क्यते । सुमत् । दिविष्टिषु । दूतः । जिन्वति ।
अमत्रः । ऋचीषमः । अनशराति । अनर्वा । असामि । गल्दया । जल्हवः । बकुरः । बेकनाटान् । अभिधेतन ।
अंहुरः । बतः । वाताप्यं । चाकन् । रथर्यति । असक्रां । आधवः । अनवब्रवः । सदान्वे । शिरिर्विठः ।
पराशरः । क्रिविर्दती । करूळती । दनः । शरारुः । इदंयुः । कीकटेषु । बुंदः । वृंदं । किः । उल्वं । ऋबीसमृ-
बीसमितित्रयस्त्रिंशच्छतंपदानि ॥ ३ ॥ जहासस्त्रिमाशुशुक्षणिस्त्रीणि ॥ इतिनैघंटुकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

वेदागं
॥ ४ ॥

॥ १५ ॥

॥ ॐ अग्निः । जातवेदाः । वैश्वानरइतित्रीणिपदानि ॥ १ ॥ द्रविणोदाः । इध्मः । तनूनपात् । नराशंसः ।
 इळः । बर्हिः । द्वारः । उषासानक्ता । दैव्याहोतारा । तिस्रोदेवीः । त्वष्टा । वनस्पतिः । स्वाहाकृतयइतित्रयो-
 दशपदानि ॥ २ ॥ अश्वः । शकुनिः । मंडूकाः । अक्षाः । ग्रावाणः । नराशंसः । रथः । दुंदुभिः । इषुधिः ।
 हस्तघ्नः । अभीशवः । धनुः । ज्या । इषुः । अश्वा । अश्वार्जनी । उलूखलं । वृषभः । द्रुघणः । पितुः । नद्यः । आपः ।
 ओषधयः । रात्रिः । अरण्यानी । श्रद्धा । पृथिवी । अप्वा । अग्नार्या । उलूखलमुसले । हविर्धाने । द्यावा-
 पृथिवी । विपादूछुतुद्री । आर्ली । शुनासीरौ । देवीजोष्टी । देवीऊर्जाहुतीतिषट्त्रिंशत्पदानि ॥ ३ ॥ वायुः ।
 वरुणः । रुद्रः । इंद्रः । पर्जन्यः । बृहस्पतिः । ब्रह्मणस्पतिः । क्षेत्रस्यपतिः । वास्तोष्पतिः । वाचस्पतिः ।
 अपान्नपात् । यमः । मित्रः । कः । सरस्वान् । विश्वकर्मा । तार्क्ष्यः । मन्युः । दधिक्राः । सुविता । त्वष्टा ।
 वातः । अग्निः । वेनः । असुनीतिः । ऋतः । इंदुः । प्रजापतिः । अहिः । अहिर्बुध्न्यः । सुपर्णः । पुरुरवाइति-
 द्वात्रिंशत्पदानि ॥ ४ ॥ श्येनः । सोमः । चंद्रमाः । मृत्युः । विश्वानरः । धाता । विधाता । मरुतः ।
 रुद्राः । ऋभवः । अंगिरसः । पितरः । अथर्वाणः । भृगवः । आश्याः । अदितिः । सरमा । सरस्वती ।
 वाक् । अनुमतिः । राका । सिनीवाली । कुहूः । यमी । उर्वशी । पृथिवी । इंद्राणी । गौरी । गौः ।

निघंटुः

॥१६॥

धेनुः । अ॒ध्या । प॒थ्या । स्व॒स्तिः । उ॒षाः । इ॒ळा । रो॒दसी॒तिष॒ट्त्रिंश॒त्पदा॒नि ॥ ५ ॥ अ॒श्विनौ । उ॒षाः ।
सूर्या । वृ॒षाक॒पायी । स॒र॒ण्यूः । त्व॒ष्टा । स॒वि॒ता । भ॒गः । सूर्यः । पू॒षा । वि॒ष्णुः । वि॒श्वान॑रः । वरु॒णः ।
के॒शी । के॒शिनः॑ । वृ॒षाक॑पिः । य॒मः । अ॒ज॒एक॑पात् । पृ॒थि॒वी । स॒मु॒द्रः । अ॒थ॒र्वा । म॒नुः । दृ॒ध्य॒ङ् ।
आ॒दि॒त्याः । स॒प्त॒ऋष॑यः । दे॒वाः । वि॒श्वे॑दे॒वाः । सा॒ध्याः । व॒स॒वः । वा॒जिनः॑ । दे॒वप॒त्न्यो॒दे॒वप॒त्न्य॒इत्ये॒कत्रिंश॑-
त्पदा॒नि ॥ ६ ॥ अ॒ग्नि॒र्द्र॒वि॒णो॒दा॒अ॒श्वो॒वा॒युः॒श्ये॒नो॒श्विनौ॑ष॒ट् ॥ इति॒नैघ॑ंटुकेपंचमोऽध्यायः ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा संस्कृतं तच्च तुकाराम जावजी इत्येतैः
स्वीये “ निर्णयसागराख्य ” मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शके १८३६, सन १९१४.

॥ शिक्षादिवेदांगचतुष्टयसमाप्तम् ॥

वेदांगं

॥ ५ ॥

॥ १६ ॥

॥ अथनिरुक्तपूर्वषट्प्रारंभः ॥

1871

Handwritten text in a decorative frame, possibly a title or a date.

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ॥ समान्नायःसमान्नातःसव्याख्यातव्यस्तमिमंसमान्नायनिघंटवइत्याचक्षतेनिघंटवःकस्मा
न्निगमाइमेभवंतिच्छंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यसमान्नातास्तेनिगंतवएवसंतोनिगमनान्निघंटवउच्यंतइत्यौपमन्यवोऽपि
वाहननादेवस्युःसमाहृताभवंतियद्वासमाहृताभवंतितद्यान्येतानिचत्वारिपदजातानिनामाख्यातेचोपसर्गनिपाताश्च
तानीमानिभवंतितत्रैतन्नामाख्यातयोर्लक्षणंप्रदिशंतिभावप्रधानमाख्यातंसत्त्वप्रधानानिनामानितद्यत्रोभेभावप्रधाने
भवतःपूर्वापरीभूतंभावमाख्यातेनाचष्टेव्रजतिपचतीत्युपक्रमप्रभृत्यपवर्गपर्यंतंमूर्तसत्त्वभूतंसत्त्वनामभिर्ब्रज्यापक्तिरि
त्यदइतिसत्वानामुपदेशोगौरवःपुरुषोहस्तीतिभवतीतिभावस्यास्तेषेतैव्रजतितिष्ठतीतीन्द्रियनित्यंवचनमौदुंबरायणः
॥ १ ॥ तत्रचतुष्टुनोपपद्यतेयुगपदुत्पन्नानांवाशब्दानामितरेतरोपदेशःशास्त्रकृतोयोगश्चव्याप्तिमत्त्वात्तुशब्दस्याणी
यस्त्वाच्चशब्देनसंज्ञाकरणंव्यवहारार्थलोकेतेषामनुष्यवद्देवताभिधानंपुरुषविद्यानित्यत्वात्कर्मसंपत्तिर्मन्त्रोवेदैषडाव
विकाराभवंतीतिवाप्यायणिर्जायतेऽस्तिविपरिणमतैवर्धतेऽपक्षीयतेविनश्यतीतिजायतइतिपूर्वभावस्यादिमाचष्टेना
परभावमाचष्टेनप्रतिषेधत्यस्तीत्युत्पन्नस्यसत्त्वस्यावधारणंविपरिणमतइत्यप्रच्यवमानस्यतत्त्वाद्विकारैवर्धतइतिस्वांगा
भ्युच्चयसांयौगिकानांवार्थानांवर्धतेविजयेनेतिवावर्धतेशरीरेणेतिवाऽपक्षीयतइत्येतेनैवव्याख्यातःप्रतिलोमंविनश्य
तीत्यपरभावस्यादिमाचष्टेनपूर्वभावमाचष्टेनप्रतिषेधति ॥ २ ॥ अतोऽन्येभावविकाराएतेषामेवविकाराभवंतीतिह

निरुक्त

॥ २ ॥

स्माहतेयथावचनमभ्यूहितव्याननिर्बद्धाउपसर्गाअर्थान्निराहुरितिशाकटायनोनामाख्यातयोस्तु कर्मोपसंयोगद्योतका
भवंत्युच्चावचाःपदार्थाभवन्तीतिगार्ग्यस्तद्यऽएषुपदार्थःप्राहुरिमेतन्नामाख्यातयो रर्थविकरणमाइत्यर्वागर्थेप्रपरेत्येतस्य
प्रातिलोम्यमभीत्याभिमुख्यप्रतीत्येतस्यप्रातिलोम्यमतिसुइत्यभिपूजितार्थेनिर्दुरित्येतयोःप्रातिलोम्यन्यवेतिविनिग्र
हार्थीयाउदित्येतयोःप्रातिलोम्यंसमित्येकीभावंव्यपेत्येतस्यप्रातिलोम्यमन्वितिसादृश्यापरभावंमपीतिसंसर्गमुपेत्युप
जनपरीतिसर्वतोभावमधीत्युपरिभावंमैश्वर्यवैवमुच्चावचानर्थान्प्राहुस्तउपेक्षितव्याः ॥ ३ ॥ अथनिपाताउच्चाव
चेष्वर्थेषुनिपतंत्यप्युपमार्थेऽपि कर्मोपसंग्रहार्थेऽपिपदपूर्णास्तेषामेतेचत्वारउपमार्थेभवन्तीवेतिभाषायांचान्वध्यायं
चाग्निरिवेन्द्रइवेतिनेतिप्रतिषेधार्थीयोभाषायामुभयमन्वध्यायनेन्द्रदेवमंसतेतिप्रतिषेधार्थीयःपुरस्तादुपाचारस्तस्य
यत्प्रतिषेधतिदुर्मदासोनसुरायामित्युपमार्थीयउपरिष्ठादुपाचारस्तस्येनोपमिमीतेचिदित्येषोऽनेककर्माचार्यश्चिदिदं
ब्रूयादितिपूजायामाचार्यःकस्मादाचार्यआचारंग्राहयत्याचिनोत्यर्थानाचिनोतिबुद्धिमितिवादधिचिदित्युपमार्थेकु
ल्माषांश्चिदाहरेत्यवकुत्सितेकुल्माषाःकुलेषुसीदंतिनुइत्येषोऽनेककर्मेदंनुकरिष्यतीतिहेत्वपदेशैकथंनुकरिष्यतीत्यनुपृ
ष्टेनन्वेतदकाशीदितिचाथाप्युपमार्थेभवति ॥ वृक्षस्यनुतेपुरुहूतवयाः ॥ वृक्षस्येवतेपुरुहूतशाखावयाःशाखावेते
र्वातायनाभवन्तिशाखाःखशयाःशक्नोतेवीथयस्यागमादर्थपृथक्त्वमहविज्ञायतेनत्वौदेशिकमिवविग्रहेणपृथक्त्वात्सक

पूर्वप.
अ. १

॥ २ ॥

मोपसंग्रहश्चेतिसमुच्चयार्थउभाभ्यांसंप्रयुज्यतेऽहंचत्वंचवृत्रहन्नित्येतस्मिन्नेवार्थेदेवेभ्यश्चपितृभ्यएत्याकारोवेतिविचारणार्थेहंताहंपृथिवीमिमांनिदधानीहवेहवेत्यथापिसमुच्चयार्थेभवति ॥ ४ ॥ वायुर्वात्वामनुर्वात्वेति । अहइतिचहइतिचविनिग्रहार्थीयौपूर्वेणसंप्रयुज्येतेअयमहेदंकरोत्वयमिदमिदंहकरिष्यतीदंनकरिष्यतीत्यथाप्युकारएतस्मिन्नेवार्थउत्तरेणमृषेमेवदंतिसत्यमुतेवदंतीत्यथापिपदपूरणइदमुतदुहीत्येषोऽनेककर्मैदंहकरिष्यतीतिहेत्वपदेशेकथंहकरिष्यतीत्यनुपृष्टेकथंहिव्याकरिष्यतीत्यसूयायांकिलेतिविद्याप्रकर्षएवंकिलेत्यथापिनननुइत्येताभ्यांसंप्रयुज्यतेऽनुपृष्टेनकिलैवंननुकिलैवमेतिप्रतिषेधेमाकाशीर्माहाशीरितिचखल्वितिचखलुकृत्वाखलुकृतमथापिपदपूरणएवंखलुतद्वभूवेतिशश्वदितिचिकित्सार्थीयोभाषायांशश्वदेवमित्यनुपृष्टएवंशश्वदित्यस्वयंपृष्टेनूनमितिचिकित्सार्थीयोभाषायांमुभयमन्वध्यायंविचिकित्सार्थीयश्चपदपूरणश्चागस्त्यइंद्रायहविर्निरुप्यमरुद्भ्यःसंप्रदित्सांचकारसइंद्रएत्यपरिदेवयांचक्रे ॥ ५ ॥ ननूनमस्तिनोश्वःकस्तद्वेदयदद्भुतं । अन्यस्यचित्तमभिसंचरेण्यमुताधीतंविनश्यति ॥ ननूनमस्त्यद्यतनंनोएवश्वस्तनमद्यास्मिन्द्यविद्युरित्यहोनामधेयद्योततइतिसतःश्वउपाशंसनीयःकालोह्योहीनःकालः ॥ कस्तद्वेदयदद्भुतं ॥ कस्तद्वेदयदभूतमिदमपीतरदद्भुतमभूतमिवान्यस्यचित्तमभिसंचरेण्यमभिसंचार्यन्योनानेयश्चित्तंचेतैरुताधीतंविनश्यतीत्यप्याध्यातंविनश्यत्याध्यातमभिप्रेतमथापिपदपूरणः ॥ ६ ॥ नूनंसातेप्रतिवरंजरित्रेदुहीयदिन्द्रद

निरुक्त

॥ ३ ॥

क्षिणामघोनी । शिक्षास्तोतृभ्योमातिधुग्भगोनोबृहद्वदेमविदथेसुवीराः ॥ सातेप्रतिदुग्धांवरंजरित्रैवरोवरयितव्यो
भवतिजरितागरितादक्षिणामघोनीमघवतीमघमितिधननामधेयमंहतेर्दानकर्मणोदक्षिणादक्षतेःसमर्धयतिकर्मणो
व्यृद्धंसमर्धयतीत्यपिवाप्रदक्षिणागमनादिशमभिप्रेत्यदिग्घस्तप्रकृतिर्दक्षिणोहस्तोदक्षतेरुत्साहकर्मणोदाशतेर्वास्यादा
नकर्मणोहस्तोहंतेःप्राशुर्हननेदेहिस्तोतृभ्यःकामान्मास्मानतिदंहीर्मास्मानतिहायदाभगोनोऽस्तुबृहद्वदेमस्वेवेदनैभ
गोभजतेर्बृहदितिमहतोनामधेयंपरिवृढंभवतिवीरवंतःकल्याणवीरावावीरोवीरयत्यमित्रान्वेतेर्वास्याद्गतिकर्मणोवी
रयतेर्वासीमितिपरिग्रहार्थीयोवापदपूरणोवा । प्रसीमादित्योअसृजत् ॥ प्रासृजदितिवाप्रासृजत्सर्वतइतिवाविसीम
तःसुरुचोवेनआवरितिचव्यवृणोत्सर्वतआदित्यःसुरुचआदित्यरश्मयःसुरोचनादपिवासीमेत्येतदनर्थकमुपबंधमाद
दीतपंचमीकर्माणंसीमन्ःसीमर्तःसीमातोमर्यादातःसीमामर्यादाविषीव्यतिदेशावितित्वइतिविनिग्रहार्थीयंसर्वनामानु
दात्तमर्धनामेत्येके ॥ ७ ॥ ऋचांत्वःपोषमास्तेपुपुष्वान्गायत्रंत्वोगायतिशक्रीषु । ब्रह्मात्वोवदतिजातविद्यांयज्ञस्यमा
त्रांविमिमीतउत्त्वः ॥ इत्यृत्विक्कर्मणांविनियोगमाचष्टृक्चामेकःपोषमास्तेपुपुष्वान्होतगर्चनीगायत्रमेकोगायतिशक्
रीषूद्गातागायत्रंगायतेःस्तुतिकर्मणःशक्यंऋचःशक्नोतेस्तद्यदाभिर्वृत्रमशकद्धंतुंतच्छक्नीणांशक्नीत्वमिति विज्ञायते
ब्रह्मैकोजातेजातेविद्यांवदतिब्रह्मासर्वविद्यःसर्ववेदितुमर्हतिब्रह्मापरिवृढःश्रुततोब्रह्मपरिवृढंसर्वतोयज्ञस्यमात्रांविमि

पूर्वष.
अ. १

॥ ३ ॥

मीतएकोऽध्वर्युरध्वर्युरध्वर्युरध्वरंयुनक्त्यध्वरस्यनेताध्वरंकामयतइतिवापिवाधीयानेयुरुपबंधोऽध्वरइतियज्ञनाम
ध्वरतिहिंसाकर्मातत्प्रतिषेधोनिपातइत्येकैतत्कथमनुदात्तप्रकृतिनामस्याद्भष्टव्ययंतुभवंत्युतत्वंसख्येस्थिरपीतमाहुरि
तिद्वितीयायामुतोत्वस्मैतन्वंविसखइतिचतुर्थ्यामथापिप्रथमाबहुवचने ॥ ८ ॥ अक्षण्वन्तःकर्णवंतःसखायोमनोजवे
ष्वसमाबभूवुः । आद्घ्नासंउपकक्षासंउत्वेहृदाइवस्नात्वाउत्वेददृश्रे ॥ अक्षिमंतःकर्णवंतःसखायोऽक्षिचष्टेरनक्तेरि
त्याग्रायणस्तस्मादेतेव्यक्ततरेइवभवतइतिहविज्ञायतेकर्णःकृततेर्निकृत्तद्वारोभवंत्यृच्छतेरित्याग्रायणंक्वच्छंतीवखेउ
दगंतामितिहविज्ञायतेमनसांप्रजवेष्वसमाबभूवुरास्यदघ्नाअपरउपकक्षदघ्नाअपरआस्यमस्यतेरास्यंदतएनदन्नमिति
वादघ्नंदध्यतेःस्रवतिकर्मणोदस्यतेर्वास्याद्विदस्ततरंभवतिप्रस्नेयाद्दाइवैकेप्रस्नेयाददृशिरस्नानार्हाहदोहादतेःशब्दक
र्मणोह्लादतेर्वास्याच्छीतीभावकर्मणोऽथापिसमुच्चयार्थेभवतिपर्यायाइवत्वदाश्विनमाश्विनंचपर्यायाश्चेत्यथयेप्रवृत्तेऽ
र्थेऽमिताक्षरेषुग्रंथेषुवाक्यपूरणाआगच्छंतिपदपूरणास्तेमिताक्षरेष्वनर्थकाःकमीमिद्विति ॥ ९ ॥ निष्ठुत्कासंश्चि
दिन्नरोभूरितोकावृकादिव । विभ्यस्यंतोववाशिरेशिशिरंजीवनायकं ॥ शिशिरंजीवनाय ॥ शिशिरंशृणातेःशस्नाते
र्वा । एमेनंसृजतासुते । आसृजतैनंसुते । तमिद्धर्धंतुनोगिरः । तंवर्धयंतुनोगिरःस्तुतयोगिरोगृणातेः । अयमुत्तेस
मंतसि । अयंतेसमतसीवोऽपिदृश्यतेसुविदुरिवसुविज्ञायेतेइवाथापिनेत्येषइदित्येतेनसंप्रयुज्यतेपरिभये ॥ १० ॥

निरुक्त

॥ ४ ॥

हृविभिरेकेस्वरितः संचते सुन्वंत एके सवनेषु सोमान् । शचीर्मदंतउतदक्षिणाभिर्नेज्जिह्वायंत्योनरकंपतामेति नरकं न्यर
कं नीचैर्गमनं नास्मिन्नमणं स्थानं मल्पमप्यस्तीति वाथापिन चेत्येष इदित्येतेन संप्रयुज्यते नुपृष्टेन चेत्सुरां पिवंतीति सुरासुनो
तेरेव मुच्चावचेष्वर्थेषु निपतंति तउपेक्षितव्याः ॥ ११ ॥ इतीमानि चत्वारिपदजातान्यनुक्रांतानि नामाख्याते चोपस
र्गनिपाताश्च तत्र नामान्याख्यातजानीति शाकटायनो नैरुक्तसमयश्च न सर्वाणीति गार्ग्यो वैयाकरणानां चैकेतद्यत्र स्वरसं
स्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां संविज्ञातानि तानि यथा गौरश्वः पुरुषो हस्तीत्यथ चेत्सर्वाण्याख्यातजानि
नामानि स्युर्यः कश्च तत्कर्म कुर्यात्सर्वतत्सत्वं तथा च क्षीरं न्यः कश्चाध्वानमश्रुवीतांश्वः सवचनीयः स्याद्यत्किंचित्तृद्यात्तृणंतं
दथापि चेत्सर्वाण्याख्यातजानि नामानि स्युर्यावद्भिर्भावैः संप्रयुज्येत तावद्भ्यो नामधेयप्रतिलंभः स्यात्तत्रैवं स्थूणादरश
यावासंजनी च स्यात् ॥ १२ ॥ अथापियेषां न्यायवान्कार्मनामिकः संस्कारौ यथाचापि प्रतीतार्थानि स्युस्तथैवान्या
चक्षीरं न्पुरुषं पुरिशय इत्याचक्षीरं न्नष्टेत्यश्वंतर्दनमितितृणं तथापि निष्पन्नेऽभिव्याहारेऽभिविचारयंति प्रथनात्पृथिवी
त्याहुः कएनामप्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथानन्वितेऽर्थेऽप्रादेशिके विकारेपदेभ्यः पदेतरार्धान्त्संचस्कारशाकटायनं ए
तेः कारितं च यकारादिंचांतकरणमस्तेः शुद्धंच सकारादिंचांथापि सत्त्वपूर्वोभाव इत्याहुरपरस्माद्भावात्पूर्वस्य प्रदेशो नोप
पद्यत इति तदेतन्नोपपद्यते ॥ १३ ॥ यथोहिनुवाएतत्तद्यत्र स्वरसंस्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां सर्वप्रा

पूर्वष.
अ. १

॥ ४ ॥

देशिकमित्येवंसत्यनुपालंभएषभवति यथो एतद्यः कश्च तत्कर्म कुर्यात्सर्वतत्सत्त्वं तथा च क्षीरन्निति पश्यामः समानकर्मणां
 नामधेयप्रतिलंभमेकेषां नैकेषां यथा तक्षापरिव्राजको जीव नो भूमिज इत्येते नैवोत्तरः प्रत्युक्तो यथो एतद्यथा चापि प्रतीता
 र्थानि स्युस्तथै नान्या च क्षीरन्निति संत्यल्पप्रयोगाः कृतोप्यैकपदिका यथा व्रततिर्दमूना जाड्य आट्टारो जागरूकोदर्विहोमी
 तियथो एतन्निष्पन्नेऽभिव्याहारे भिविचारयंतीति भवति हि निष्पन्नेऽभिव्याहारे योगपरीष्टिः प्रथनात्पृथिवीत्याहुः कए
 नाम प्रथयिष्यत्किमाधारश्चेत्यथ वैदर्शनेन पृथुरप्रथिता चेदप्यन्यैरथाप्येवं सर्व एव दृष्टप्रवादा उपालभ्यंते यथो एतत्पदे
 भ्यः पदेतरार्धान्तसंचस्कारे तियो नन्विते र्थे संचस्कारसतेन गर्ह्यः सैषा पुरुषगर्हानशास्त्रगर्हा इति यथो एतदपरस्माद्भावा
 त्पूर्वस्य प्रदेशो नोपपद्यत इति पश्यामः पूर्वोत्पन्नानां सत्वानां मपरस्माद्भावात्नामधेयप्रतिलंभमेकेषां नैकेषां यथा बिल्वादो
 लंबचूडक इति विल्वं भरणाद्वा भेदनाद्वा ॥ १४ ॥ अथापीदमंतरेण मंत्रेष्वर्थप्रत्ययोनविद्यतेऽर्थमप्रतियतो नात्यंतं
 स्वरसंस्कारोद्देशस्तदिदं विद्यास्थानं व्याकरणस्य कात्स्न्यस्वार्थसाधकं च यदि मंत्रार्थप्रत्ययाया नर्थकं भवतीति कौत्सोऽन
 र्थकाहि मंत्रास्तदेतेनोपेक्षितव्यं नियतवाचोयुक्तयो नियतानुपूर्व्या भवंत्यथापि ब्राह्मणेन रूपसंपन्नाविधीयंत उरुप्रथस्वे
 ति प्रथयति प्रोहाणीति प्रोहत्याप्यनुपपन्नार्था भवंत्योषधेनायस्वैनं स्वधिते मै नं हिंसीरित्याहुर्हिंसन्नथापि विप्रतिषिद्धा
 र्था भवन्ति । एक एव रुद्रोऽवतस्थेन द्वितीयः । असंख्याता सहस्राणि ये रुद्रा अधिभूम्या ॥ अशत्रुरिंद्रजज्ञिषेशतं सेना

निरुक्त

॥ ५ ॥

अजयत्साकमिंद्रइत्यथापिजानंतं संप्रेष्यत्यग्नये समिध्यमानायानुब्रूहीत्यथाप्याहादितिः सर्वमित्यदितिद्यौरदितिरंतरि
क्षमितितदुपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामोथाप्यविस्पष्टार्था भवन्त्यग्न्याहृदिमन्जारयायिकाणुकेति ॥ १५ ॥ अर्थवतः श
ब्दसामान्यादेतद्वैयज्ञस्यसमृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणं मृग्यजुर्वाभिवदतीति च ब्राह्मणं क्रीळंतौ पुत्रैर्नसृभिरित्य
थो एतन्नियतवाचोयुक्तयो नितानुपूर्व्या भवन्तीति लौकिकेष्वप्येतद्यथेन्द्राग्नीपिता पुत्रावित्यथोऽएतद्ब्राह्मणन रूपसंप
न्नाविधीयंत इत्युदितानुवादः स भवति यथोऽएतदनुपपन्नार्था भवन्तीत्याम्नायवचनादहिंसाप्रतीयेतयथोऽएतद्विप्रतिषि
द्धार्था भवन्तीति लौकिकेष्वप्येतद्यथा सपत्नोऽयं ब्राह्मणोऽनमित्रो राजेति यथो एतज्जानंतं संप्रेष्यतीति जानंतमभिवादय
ते जानते मधुपर्कप्राहेति यथोऽएतददितिः सर्वमितिलौकिकेष्वप्येतद्यथा सर्वरसाऽअनुप्राप्ताः पानीयमित्यथो एतदवि
स्पष्टार्था भवन्तीति नैषस्थाणोरपराधोयदेन मंधोन पश्यति पुरुषापराधः स भवति यथा जानपदीषु विद्यातः पुरुषविशेषो भव
ति पारोवर्यवित्सुतुखलुवेदिनृषु भूयो विद्यः प्रशस्यो भवति ॥ १६ ॥ अथापीदमंतरेण पदविभागो न विद्यते । अव
सायपद्वतेरुद्रमृळतिपद्वदवसंगावः पथ्यदनमवतेर्गत्यर्थस्यासोनामकरणस्तस्मान्नावगृह्णत्यवसायाश्वानिति स्यतिरुपसृ
ष्टो विमोचने तस्मादवगृह्णति दूतो निर्ऋत्या इदमाजगामेति पंचम्यर्थप्रेक्षावाषष्ठ्यर्थप्रेक्षावाः कारांतं परो निर्ऋत्या आचक्ष्वे
ति चतुर्थ्यर्थप्रेक्षे कारांतं परः संनिकर्षः संहितापदप्रकृतिः संहितापदप्रकृती निसर्वचरणानां पार्षदा न्यथापियाज्ञेदैवतेन बह

पूर्वष.

अ. १

॥ ५ ॥

वःप्रदेशाभवंति तदेतेनोपेक्षितव्यं ते चेद्भूयुर्लिङ्गज्ञा अत्रस्मृति । इदं न त्वाश्वसादेवतावायुं पृणंतीति वायुलिङ्गं चेंद्रलिङ्गं
 चाग्नेये मंत्रे ग्निरिव मन्यो त्विषितः सहस्वेति तथा ऽग्निर्मन्यवे मंत्रे त्विषितो ज्वलितस्त्विषिरित्यप्यस्य दीप्तिनाम भवत्यथा
 पिज्ञानप्रशंसा भवत्यज्ञाननिंदा च ॥ १७ ॥ स्थाणुरयं भारहृारः किलाभूद्धीत्यवेदं न विजानाति योर्थे । योर्थे ज्ञइत्स
 कलं भद्रमंश्रुतेनाकमेति ज्ञानविधूतपाप्मा । यद्गृहीतमविज्ञातं निगदेनैव शब्दते । अनग्नाविवशुष्कैधोनतज्ज्वलति कर्हि
 चित् । स्थाणुस्तिष्ठते रथो ऽर्ते ररणस्थो वा ॥ १८ ॥ उत त्वः पश्यन्न ददर्श वाचमुत त्वः शृण्वन्न शृणोत्येनां । उतो त्वस्मै
 तन्वं १ विसंसे जायेव पत्य उशती सुवासाः ॥ अप्येकः पश्यन्न पश्यति वाचमपि च शृण्वन्न शृणोत्येनामित्यविद्वांसमाहार्ध
 मप्येकस्मै तन्वं विसंसे इति स्वमात्मानं विवृणुते ज्ञानं प्रकाशनमर्थस्याहानयावाचोपमोत्तमयावाचा जायेव पत्येकामयमा
 ना सुवासा ऋतुकालेषु सुवासाः कल्याणवासाः कामयमाना ऽऋतुकालेषु यथास एनां पश्यति स शृणोतीत्यर्थं प्रशंसां तस्यो
 त्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १९ ॥ उत त्वं सख्ये स्थिरपीतमाहुर्नैनं हि न्वंत्यपि वाजिनेषु । अधेन्वा चरति माययैष वाचं
 शुश्रुवाँ अफलामपुष्पां ॥ अप्येकं वाक्सख्ये स्थिरपीतमाहू रममाणं विपीतार्थं देवसख्येरमणीये स्थान इति वा विज्ञातार्थं
 यंनाप्नुवंति वाग्ज्येषु बलवत्स्वप्यधेन्वा ह्येष चरति मायया वाक्प्रतिरूपयानां स्मै कामान्दुग्धे वाग्दोह्यान् देवमनुष्यस्थानेषु
 यो वाचं श्रुतवान् भवत्य फलामपुष्पामित्य फलास्मा अपुष्पा वाग्भवतीति वा किंचित्पुष्पफलेति वार्थं वाचः पुष्पफलमाहया

निरुक्त

॥ ६ ॥

ज्ञदैवतेषु पुष्पफले देवताध्यात्मे वा साक्षात्कृतधर्माणः ऋषयो बभूवुस्तेऽवरेभ्योऽसाक्षात्कृतधर्मभ्यः उपदेशेन मंत्रान्त्सं प्रादु-
रुपदेशाय ग्लायंतोऽवरे विल्मग्रहणाय मंत्रं ग्रथं समाम्नासिषुर्वेदं च वेदांगानि च विल्मं भिल्मं भासनमिति वै तावन्तः समानक-
र्माणो धातवो धातुर्दधातैरेतावन्त्यस्य सत्त्वस्य नामधेयान्येतावतामर्थानामिदमभिधानं नैघण्टुकमिदं देवतानामप्राधान्ये-
नेदमिति तद्यदन्यदैवते मंत्रे निपतति नैघण्टुकं तत् । अश्वं न त्वा वारवंतं । अश्वमिव त्वा वालवंतं वालादं शवारणार्थाभवं-
ति दंशो दशतैः । मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः । मृग इव भीमः कुचरो गिरिष्ठा मृगो माष्टेर्गतिकर्मणो भीमो विभ्यत्यस्मा-
द्धीष्मोऽप्येतस्मादेव कुचर इति चरति कर्मकुत्सितं मथ चेद्देवताभिधानं कायं न चरतीति गिरिष्ठा गिरिस्थार्यी गिरिः पर्वतः-
समुद्गीर्णो भवति पर्ववान्पर्वतः पर्वपुनः पृणातेः प्रीणातेर्वाधमासपर्वदेवानस्मिन् प्रीणंतीति तत्प्रकृतीतरत्संधिसामान्यान्मे-
घस्थार्यी मेघोपि गिरिरेतस्मादेव तद्यानि नामानि प्राधान्यस्तु तीनां देवतानां तद्देवतमित्याचक्षते तदुपरिष्ठाद्व्याख्यास्या-
मो नैघण्टुकानि नैगमानी हेह ॥ २० ॥ (समाध्यायस्तत्र चतुष्टुमतोऽन्येऽथ निपाता वायुर्वा त्वाननूनं नूनं सातः ऋचां त्वो-
क्ष्णवंतो निष्टृक्का सोहविर्भिरितीमान्यथापियो यथोहिन्वथापीदमर्थवंतोऽथापीदं स्थाणुरयमुत त्वः पश्यन्नुत त्वंसख्ये विं-
शतिः) ॥ इति निरुक्तपूर्वषट्के प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ६ ॥

॥ ६ ॥

पूर्वष.
अ. १

॥ ६ ॥

ॐ ॥ अथनिर्वचनं तद्येषु पदेषु स्वरसंस्कारौ समर्थौ प्रादेशिकेन गुणेनान्वितौ स्यातां तथा तानि निर्ब्रूयादथानन्वितेऽ
 र्थेऽप्रादेशिके विकारेऽर्थनित्यः परीक्षेत केन चिद्वृत्तिसामान्येन विद्यमाने सामान्येऽप्यक्षरवर्णसामान्यान्निर्ब्रूयान्नत्वेन
 निर्ब्रूयान्नसंस्कारमाद्रियेत विशयवत्यो हिवृत्तयो भवन्ति यथार्थविभक्तीः संनमयेत्प्रत्तमवत्तमिति धात्वादी एव शिष्येते अ
 थाप्यस्तेर्निवृत्तिस्थानेष्वदिलोपो भवति स्तः संतीत्यथाप्यंतलोपो भवति गत्वागतमित्यथाप्युपधालोपो भवति जग्मतुर्ज
 ग्मुरित्यथाप्युपधाविकारो भवति राजादंडीत्यथापि वर्णलोपो भवति तत्त्वायामीत्यथापि द्विवर्णलोपस्तृचइत्यथाप्यादि
 विपर्ययो भवति ज्योतिर्धनो बिंदुर्वाद्यइत्यथाप्याद्यंतविपर्ययो भवति स्तोकारज्जुः सिकतास्तर्कित्यथाप्यंतव्यापत्तिर्भव
 ति ॥ १॥ ओघो मेघो नाधोगाधो वधूर्मध्वित्यथापि वर्णोपजनं आस्थद्वारो भरुजेति तद्यत्र स्वरादनंतरां तस्यांतर्धातु भवति
 तद्विप्रकृतीनां स्थानमिति प्रदिशंति तत्र सिद्धायामनुपपद्यमानायामितरयोपपि पादयिषेत्तत्राप्येकेऽल्पनिष्पत्तयो भवन्ति
 तद्यथैतदूतिर्मृदुः पृथुः पृषतः कुणारुमित्यथापि भाषिकेभ्यो धातुभ्यो नैगमाः कृतो भाष्यं तैदमूनाः क्षेत्रसाधा इत्यथापि नै
 गमेभ्यो भाषिका उष्णं घृतमित्यथापि प्रकृतय एवैकेषु भाष्यं तैविकृतय एकेषु शवतिर्गतिकर्मा कंबोजेष्वेव भाष्यं तैकंबोजाः
 कंबलभोजाः कमनीयभोजावा कंबलः कमनीयो भवति विकारमस्यार्थेषु भाषंते शवइति दातिर्लवनार्थे प्राच्येषु दात्रमुदीच्ये
 ष्वेवमेकपदानि निर्ब्रूयादथ तद्धितसमासेष्वेकपर्वसु चानेकपर्वसु च पूर्वपूर्वमपरमपरं प्रविभज्य निर्ब्रूयादंज्यः पुरुषोदंडपुरु

निरुक्त

॥ ७ ॥

षोडशमर्हतीति वा दंडेन संपद्यत इति वा दंडो ददते धारयति कर्मणोऽक्रूरो ददते मणिमित्यभिभाषते दमनादित्यौपमन्यवो
दंडमस्याकर्षतेति गर्हायां कक्ष्यारज्जुरश्वस्य कक्षं सेवते कक्षोगाहतेः कस इति नामकरणं ख्यातेर्वा नर्थकोऽभ्यासः किमस्मि
न्ख्यानमितिकपतेर्वा तत्सामान्यान्मनुष्यकक्षो वाहुमूलसामान्यादश्वस्य ॥ २ ॥ राज्ञः पुरुषो राजपुरुषो राजाराज
तेः पुरुषः पुरिषादः पुरिशयः पूरयतेर्वा पूरयत्यंतरित्यंतरं पुरुषमभिप्रेत्य ॥ यस्मात्परं नापरं मस्ति किंचिद्यस्मान्नाणयिोन
ज्यायोऽस्तिकश्चित् । वृक्ष इव स्तब्धो दिवितिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वमित्यपि निगमो भवति विश्वकद्राकर्षो वीतिचक्र
द्र इति श्वगतौ भाष्यते द्रातीति गतिकुत्सना कद्रातीति द्रातिकुत्सना च कद्रातिकद्रातीति सतोऽनर्थकोऽभ्यासस्तदस्मिन्न
स्तीति विश्वकद्रः कल्याणवर्णरूपः कल्याणवर्णस्येवास्वरूपं कल्याणं कमनीयं भवति वर्णो वृणोते रूपं रोचते रेवंतद्वितसमा
सान्निर्ब्रूयान्नैकपदानि निर्ब्रूयान्नैवैयाकरणा यनानुपसन्नायाऽनिदं विदेवानित्यं ह्यविज्ञातुर्विज्ञानेऽसूयोपसन्नायतु निर्ब्रू
याद्योवालं विज्ञातुं स्यान्मेधाविनेतपस्विनेवा ॥ ३ ॥ विद्याहवै ब्राह्मणमाजुगामगोपायमाशेषधिष्टेऽहमस्मि । अ
सूयकायानृजवेऽयतायनमाब्रूयावीर्यवती तथा स्यां । य आतृणच्यवितथेन कर्णावदुःखं कुर्वन्नमृतं संप्रयच्छन् । तं मन्ये
तपितरं मातरं च तस्मै न द्रुह्येत्कृतमच्चनाह । अध्यापिताये गुरुना द्वियं ते विप्रवाचामनंसा कर्मणावा । यथैव तेन गुरोर्भो
जनीयास्तथैव तान्भुनक्ति श्रुतं तत् । यमेव विद्याः शुचि मप्रमत्तं मेधाविनं ब्रह्मचर्योपपन्नं । यस्तेन द्रुह्येत्कृतमच्चनाह तस्मै

पूर्वष.

अ. २

॥ ७ ॥

माब्रूयानिधिर्पयिब्रह्मन्नितिनिधिःशेवधिरिति ॥ ४ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामौगौरितिपृथिव्यानामधेयंयद्दूरंगताभव
 तियच्चास्यांभूतानिगच्छंतिगातेवौकारोनामकरणोऽथापिपशुनामेहभवत्येतस्मादेवाऽथाप्यस्यांताद्धितेनकृत्स्नवन्निग
 माभवंतिगोभिःश्रीणीतमत्सरमितिपयसोमत्सरःसोमोमंदतेस्तृप्तिकर्मणोमत्सरइतिलोभनामाभिमत्तएनेनधनंभवति
 पयःपिवतेर्वाप्यायतेर्वाक्षीरंक्षरतेर्धसेर्वेरोनामकरणंउशीरमितियथाशुंदुहंतोअध्यासतेगवीत्यधिषवणचर्मणोऽशुःशम
 ष्टमात्रोभवत्यननायशंभवतीतिवाचर्मचरतेर्वोच्चृत्तंभवतीतिवाथापिचर्मचश्लेष्माचगोभिःसंनद्धोअसिवीळयस्वेतिरथ
 स्तुतावथापिस्त्वावचश्लेष्माचगोभिःसंनद्धापततिप्रसूतेतीषुस्तुतौज्यापिगौरुच्यतेगव्याचेत्ताद्धितमथचेन्नगव्यागमय
 तीषूनिति ॥ ५ ॥ वृक्षेवृक्षेनियतामीमयद्गौस्ततोवयुःप्रपतान्पुरुषादः । वृक्षेवृक्षेधनुषिधनुषिवृक्षोव्रश्नाद्भृत्वाक्षा
 न्तिष्ठतीतिवाक्षाक्षियतेर्निवासकर्मणोनियतामीमयद्गौःशब्दंकरोतिमीमयतिःशब्दकर्माततोवयुःप्रपतंतिपुरुषानदना
 यंविशितिशकुनिनामवेतेर्गतिकर्मणोऽथापीषुनामेहभवत्येतस्मादेवादित्योऽपिपौरुच्यते । उतादःपरुषेगवि । पर्वव
 तिभास्वतीत्यौपमन्यवोऽथाप्यस्यैकोरश्मिश्चंद्रमसंप्रतिदीप्यतेतदेतेनोपेक्षितव्यमादित्यतोऽस्यदीप्तिर्भवतीतिसुषुम्नः
 सूर्यरश्मिश्चंद्रमागंधर्वइत्यपिनिगमोभवतिसोऽपिगौरुच्यते । अत्राहगोरमन्वतेतितदुपरिष्टाद्व्याख्यास्यामःसर्वेऽपि
 रश्मयोगावउच्यन्ते ॥ ६ ॥ तावांवास्तून्युश्मसिगमंध्यैयत्रगावोभूरिशृंगाअयासः । अत्राहृतदुरुगायस्यवृष्णःपरमं

निरुक्त

॥ ८ ॥

पदमवभातिभूरि । तानिवांवास्तूनि कामयामहेगमनाययत्रगावोभूरिशृंगाबहुशृंगाभूरीतिबहुनोनामधेयंप्रभवतीति
सतःशृंगंश्रयतेर्वाश्रृणातेर्वाशम्रातेर्वाशरणायोद्गतमितिवांशिरसो निर्गतमितिवायासोऽयनास्तत्रतदुरुगायस्यविष्णो
र्महागतेःपरमंपदंपरार्ध्यस्थमवभातिभूरि । पादःपद्यतेस्तन्निधानात्पदंपशुपादप्रकृतिःप्रभागपादःप्रभागपादसामान्या
दितराणिपदान्येवमन्येषामपिसत्त्वानांसंदेहाविद्यंतैतानिचेत्समानकर्माणिसमाननिर्वचनानिनानाकर्माणिचेन्नाना
निर्वचनानियथार्थनिर्वक्तव्यानीतीमान्येकविंशतिःपृथिवीनामधेयान्यनुक्रांतानितत्रनिर्कृतिर्निर्ममणादृच्छतेःकृच्छ्रा
पत्तिरितरांसापृथिव्यासंदिह्यंतैतयोर्विभागस्तस्याएषाभवति ॥ ७ ॥ यईचकारनसोऽअस्यवेदयईदृदर्शहिरुगिन्नुत
स्मात् । समानुर्योनापरिर्वीतोअंतर्बहुप्रजानिर्कृतिमाविवेश । बहुप्रजाःकृच्छ्रमापद्यतइतिपरिव्राजकावर्षकर्मैतिनैरु
कायईचकारेतिकरोतिकिरतीसंदिग्धौवर्षकर्मणानसोऽस्यवेदमध्यमःसएवास्यवेदमध्यमोयोददर्शादित्योपहितंसमा
तुर्योनौमातांतरिक्षंनिर्मयंतेऽस्मिन्भूतानियोनिरंतरिक्षमहानवयवःपरिवीतोवायुनायमपीतरौयोनिरेतस्मादेवपरियु
तोभवतिबहुप्रजाभूमिमापद्यतेवर्षकर्मणाशाकपूर्णिःसंकल्पयांचक्रेसर्वादेवताजानामीतितस्मैदेवतोभयलिङ्गाप्रादुर्बभू
वतांनजज्ञेतांप्रच्छविविदिषाणित्वेतिसास्माएतामृचमादिदेशैषामहेवतेति ॥ ८ ॥ अयंसशिङ्गेयेनगौरभीवृता
मिमातिमायुंध्वसनावधिश्रिता । साचित्तिभिर्निहिचकारमर्त्यविद्युद्भवन्तीप्रतिवव्रिमौहत । अयंसशब्दायतेयेन

पूर्वष.
अ. २

॥ ८ ॥

गौरभिप्रवृत्तामिमातिमायुंशब्दं करोति मायुमिवादित्यमिति वा वागेषामाध्यमिकाध्वंसने मेघेऽधि श्रिता साचित्तिभिः
 कर्मभिर्नीचैर्निकरोति मर्त्यविद्युद्भवंती प्रत्यूहते वत्रिवत्रिरितिरूपनामवृणोतीति सतो वर्षेण प्रच्छाद्य पृथिवीं तत्पुनरादत्ते
 ॥ ९ ॥ हिरण्यनामान्युत्तराणि पंचदश हिरण्यं कस्माद्विद्यतऽआयम्यमानमिति वा ह्रियते जनाज्जनमिति वा हितरमणं
 भवतीति वा हृदयरमणं भवतीति वा हर्यते वा स्यात्प्रेप्सा कर्मणोऽतरिक्षनामान्युत्तराणि षोडशांतरिक्षं कस्मादंतराक्षांतं भवं
 त्यंतरे मे इति वा शरीरेष्वंतरक्षयमिति वा तत्र समुद्र इत्येतत्पार्थिवेन समुद्रेण संदिह्यते समुद्रः कस्मात्समुद्रवंत्यस्मादापः सम
 भिद्रवंत्येनमापः संमोदंतेऽस्मिन्भूतानि समुद्रको भवति समुनत्तीति वा तयोर्विभागस्तत्रेति हासमाचक्षते देवापि श्राष्ट्रिषे
 णः शंतनुश्च कौरव्यौ भ्रातरौ बभूवतुः सशंतनुः कनीयानभिषेचयां चक्रे देवापि स्तपः प्रतिपेदे ततः शंतनो राज्ये द्वादश वर्षाणि
 देवो नव वर्षं तमूचुर्ब्राह्मणाऽअधर्मस्त्वया चरितो ज्येष्ठं भ्रातरमंतरित्याभिषेचितं तस्मात्ते देवो नव वर्षं तीति सशंतनुर्देवापिंशि
 शिक्षराज्येन तमुवाच देवापिः पुरोहितस्तेऽसानियाजयानि च त्वेतितस्यैतद्वर्षकामसूक्तं तस्यैषा भवति ॥ १० ॥ आष्ट्रि
 षेणो होत्रमृषिर्निषीदन् देवापिर्देवसुमतिं चिकित्वान् । स उत्तरस्मादधरं समुद्रमपो दिव्या असृजद्दृष्या अभि । आष्ट्रिषेण
 ऋष्टिषेणस्य पुत्रं इषितसेनस्येति वा सेनासेश्वरा समानगतिर्वा पुत्रः पुरुत्राय ते निपरणाद्वा पुंनरकं तत्स्त्राय त इति वा होत्रमृ
 षिर्निषीदन्नृषिर्दर्शनात्स्तोमान्ददर्शेत्यौपमन्यवंस्तद्यदेनांस्तपस्यमानान्ब्रह्मस्वयं भवभ्यानर्षत्त ऋषयोऽभवन्स्तदृषीणामृषि

निरुक्त

॥ ९ ॥

त्वमिति विज्ञायते देवापि देवानामास्थास्तुत्याचप्रदानेन च देवसुमतिं देवानां कल्याणीं मतिं चिकित्वांश्चेतनावान् । स उ
त्तरस्मादधरं समुद्रं । उत्तर उद्धततरो भवत्यधरोऽधोरोऽधोनधावतीत्यूर्ध्वगतिः प्रतिषिद्धा तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय
॥ ११ ॥ यद्देवापिः शंतनवे पुरोहितो होत्राय वृतः कृपयन्नदीधेत् । देवश्रुतं वृष्टिवनिं रराणो बृहस्पतिर्वाचमस्माऽअय
च्छत् । शंतनुः शंतनोस्त्विति वा शमस्मै तन्वाऽअस्त्विति वा पुरोहितः पुर एनं दधति होत्राय वृतः कृपायमाणोऽन्वध्यायद्दे
वश्रुतं देवा एनं शृण्वंति वृष्टिवनिं वृष्टियाचिनं रराणो रातिरभ्यस्तो बृहस्पतिर्ब्रह्मासीत्सोऽस्मै वाचमयच्छद्बृहदुपव्याख्या
तं ॥ १२ ॥ साधारणान्युत्तराणि षड्दिवश्चादित्यस्य च यानि त्वस्य प्राधान्येनोपरिष्ठात्तानि व्याख्यास्याम आदित्यः क
स्मादादत्तेरसानादत्ते भासं ज्योतिषां मादीप्तो भासेति वादितेः पुत्र इति वाल्पप्रयोगं त्वस्यैतदार्चाभ्याम्नाये सूक्तभाक् सूर्यमा
दितेयमदितेः पुत्रमन्यासामपि देवतानां मादित्यप्रवादाः स्तुतयो भवन्ति तद्यथैतन्मित्रस्य वरुणस्यार्यम्णो दक्षस्य भगस्यांश
स्येत्यथापि मित्रावरुणयोः । आदित्यादानुं स्पतीं दानुपती । अथापि मित्रस्यैकस्य । प्रसमित्रमतोऽअस्तु प्रयस्वान्य
स्त आदित्यशिक्षति व्रतेनेत्यपि निगमो भवत्यथापि वरुणस्यैकस्य । अथावयमादित्यव्रतेतव । व्रतमिति कर्मनाम निवृत्ति
कर्मवारयतीति सत इदमपीतरद्वतमेतस्मादेव वृणोतीति सतोऽन्नमपि व्रतमुच्यते यदा वृणोति शरीरं ॥ १३ ॥ स्वरादि
त्यो भवति सुअरणः सुईरणः स्वृतोरसान्स्वृतो भासं ज्योतिषां स्वृतो भासेति वै तेन द्यौर्व्याख्याता । पृश्निरादित्यो भवति

पूर्वष.
अ. २

॥ ९ ॥

प्राश्रुतएनंवर्णइतिनैरुक्ताःसंस्पष्टारसान्तसंस्पष्टाभासंज्योतिषांसंस्पष्टोभासेतिवाथद्यौःसंस्पष्टाज्योतिर्भिःपुण्यकृद्भिश्च।
नाकआदित्योभवतिनेतारसानानेताभासांज्योतिषांप्रणयोऽथद्यौःकमितिसुखनामंतप्रतिषिद्धंप्रतिषिध्येतनवाअमुं
लोकंजग्मुषेकिंचनाकंनवाअमुंलोकंगतवतेकिंचनासुखंपुण्यकृतोह्येवतत्रगच्छंति।गौरादित्योभवतिगमयतिरसान्गच्छं
त्यंतरिक्षेऽथद्यौर्यत्पृथिव्याअधिदूरंगताभवतियच्चास्यांज्योतींषिगच्छंति।विष्टवादित्योभवत्याविष्टोरसानांविष्टोभा
सांज्योतिषामाविष्टोभासेतिवाथद्यौराविष्टाज्योतिर्भिःपुण्यकृद्भिश्च।नभआदित्योभवतिनेतारसानानेताभासांज्यो
तिषांप्रणयोऽपिवाभनएवस्याद्विपरीतो ननभातीतिवैतेनद्यौर्व्याख्याता॥१४॥रश्मिनामान्युत्तराणिपंचदशरश्मि
र्यमनात्तेषामादितःसाधारणानिपंचाश्वरश्मिभिर्दिङ्नामान्युत्तराण्यष्टौदिशःकस्माद्दिशतेरासदनादपिवाभ्यशनात्त
त्रकाष्ठाइत्येतदनेकस्यापिसत्त्वस्यनामभवतिकाष्ठादिशोभवंतीक्रांत्वास्थिताभवंतीकाष्ठाउपदिशोभवंतीतरेतरंक्रांत्वा
स्थिताभवंत्यादित्योऽपिकाष्ठोच्यतेक्रांत्वास्थितोभवत्याज्यंतोऽपिकाष्ठोच्यतेक्रांत्वास्थितोभवत्यापोऽपिकाष्ठाउच्यंते
क्रांत्वास्थिताभवंतीतिस्थावराणां॥१५॥अतिष्ठंतीनामनिवेशनानांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरं।वृत्रस्यनिण्यंविच
रंत्यापोदीर्घतमआशयदिंद्रशत्रुः।अतिष्ठंतीनामनिविशमानानामित्यस्थावराणांकाष्ठानांमध्येनिहितंशरीरंमेघःश
रीरंशृणातेःशम्नातेर्वावृत्रस्यनिण्यंनिर्णामंविचरंतिविजानंत्यापइतिदीर्घद्राघतैस्तमस्तनोतेराशयदाशेतेरिंद्रशत्रुरिंद्रोऽ

निरुक्त

॥१०॥

स्यशमयितावाशातयितावातस्मादिंद्रशत्रुस्तकोवृत्रोमेघइतिनैरुक्तास्त्वाष्ट्रोऽसुरइत्यैतिहासिकाअपांचज्योतिषश्चमि
श्रीभावकर्मणोवर्षकर्मजायतेतत्रोपमार्थेनयुद्धवर्णाभवंत्यहिवत्तुखलुमंत्रवर्णाब्राह्मणवादाश्चविवृद्धाशरीरस्यस्रोतांसि
निवारयांचकारतस्मिन्हतेप्रसस्यंदिरआपस्तदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १६ ॥ दासपत्नीरहिगोपाअतिष्ठन्निरुद्धाआपः
पुणिनेवगावः । अपांबिलमपिहितंयदासीद्वृत्रंजघन्वाँऽअपतद्वार । दासपत्नीर्दासादिपत्न्योदासोदस्यतेरुपदासयति
कर्माण्यहिगोपाअतिष्ठन्नहिनागुप्ताअहिरयनादेत्यंतरिक्षेऽयमपीतरोऽहिरेतस्मादेवनिर्हसितोपसर्गआहंतीति । निरु
द्धाआपःपुणिनेवगावः । पुणिर्वणिर्भवतिपणिःपणनाद्वणिकपण्यंनेनेक्ति । अपांबिलमपिहितंयदासीत् । विलंभं
भवतिविभर्तेवृत्रंजघ्निवानपववारतद्वृत्रोवृणोतेर्वावर्ततेर्वावर्धतेर्वायदवृणोत्तद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्तततद्वृ
त्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायतेयदवर्धततद्वृत्रस्यवृत्रत्वमिति विज्ञायते ॥ १७ ॥ रात्रिनामान्युत्तराणित्रयोविंशती
रात्रिःकस्मात्प्रमयतिभूतानिनकंचारीण्युपरमयतीतराणिध्रुवीकरोतिरातेर्वास्याद्दानकर्मणःप्रदीयन्तेऽस्यामवश्या
याउपोनामान्युत्तराणिषोडशोषाःकस्मादुच्छतीतिसत्यारात्रेरपरःकालस्तस्याएषाभवति ॥ १८ ॥ इदंश्रेष्ठंज्यो
तिषांज्योतिरागाच्चित्रःप्रकेतोअजनिष्टविभवा । यथाप्रसूतासवितुःसवायँऽएवारात्र्युषसेयोनिमरैक् ॥ इदंश्रेष्ठंज्योति
षांज्योतिरागमच्चित्रप्रकेतनंप्रज्ञाततर्ममजनिष्टविभूततमंयथाप्रसूतासवितुःप्रसवायँरात्रिरादित्यस्यैवारात्र्युषसेयोनि

पूर्वष.
अ. २

॥१०॥

मरिचत्स्थानं स्त्रीयो निरभियुत एनांग भैस्तस्या एषा परा भवति ॥ १९ ॥ रुशद्वत्सा रुशती श्वेत्या गादारै गुकृष्णा सदना
 न्यस्याः । समान बंधू अमृते अनुचीद्या वावर्णं चरत आमिनाने । रुशद्वत्सा सूर्यवत्सा रुशदिति वर्णनामरो च ते ज्वलतिक
 र्मणः सूर्यमस्यावत्समाह साहचर्या द्रसहरणाद्वा रुशती श्वेत्या गात् । श्वेत्या श्वेततेर रिचत्कृष्णा सदना न्यस्याः कृष्णवर्णा
 रात्रिः कृष्णं कृष्यते नि कृष्टो वर्णो ऽथैने संस्तौति समान बंधू समान बंधनै अमृते अमरण धर्माणां वनूची अनूच्या वितीतरेतर
 मभिप्रेत्य द्यावा वर्णं चरतस्ते एव द्यावौ द्योतनादपि द्यावा चरतस्तया सह चरत इति स्यादामिनाने ऽआमिन्वाने अन्योन्य
 स्याध्यात्मं कुर्वाणे ऽअहर्नामान्युत्तराणि द्वादशाहः कस्मादुपाहरंत्यस्मिन्कर्माणि तस्यैष निपातो भवति वैश्वानरीयायामृ
 चि ॥ २० ॥ अहश्च कृष्णमहरर्जुनं च विवर्तेते रजसी वेद्याभिः । वैश्वानरो जायमानो न राजा वाति रज्योतिषाग्निस्तमांसि ।
 अहश्च कृष्णं रात्रिः शुक्लं चाहरर्जुनं विवर्तेते रजसी वेद्याभिर्वेदितव्याभिः प्रवृत्तिभिर्वैश्वानरो जायमान इवोद्यन्नादित्यः सर्वे
 पांज्योतिषां राजा वाहन्नग्निर्ज्योतिषा तमांसि मेघनामान्युत्तराणि त्रिंशन्मेघः कस्मान्मेहतीति सत आउपर उपल इत्येताभ्यां
 साधारणानि पर्वतनामभिरुपर उपलो मेघो भवत्युपरमंते ऽस्मिन्नभ्राण्युपरता आप इति वातेषामेषा भवति ॥ २१ ॥ देवानां
 माने प्रथमा ऽअतिष्ठन्कृतत्रा देषामुपरा उदायन् । त्रयस्तपंति पृथिवीमनूपा द्वा बृवूकं वहतः पुरीषं । देवानां निर्माणे प्रथमा
 ऽअतिष्ठन्माध्यमका देवगणाः प्रथम इति मुख्यनाम प्रतमो भवति कृतत्रमंतरिक्षं विकर्तनं मेघानां विकर्तनेन मेघानामुदकं

निरुक्त

॥११॥

जायते ॥ त्रयस्तपन्ति पृथिवीमनूपाः । पर्जन्यो वायुरादित्यः शीतोष्णवर्षैरोषधीः पाचयंत्यनूपा अनुवपन्ति लोकान्त्वेनः
स्वेन कर्मणा यमपीतरोऽनूप एतस्मादेवानूप्यतः उदकेनापि वान्वाविति स्याद्यथा प्रागिति तस्यानूप इति स्याद्यथा प्राचीन
मिति । द्वावृक्कंवहतः पुरीषं । वाय्वादित्या उदकं बृवूकमित्युदकनाम ब्रवीतेर्वाशब्दकर्मणोऽभ्रंशतेर्वापुरीषं पृणातेः पूर
यतेर्वा ॥ २२ ॥ वाङ्नामान्युत्तराणि सप्तपंचाशद्वाक्कस्माद्वा चेत्तत्र सरस्वतीत्येतस्य नदीवद्देवतावच्च निगमा भवन्ति तद्य
देवतावदुपरिष्ठात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतन्नदीवत् ॥ २३ ॥ इयं शुष्मैर्भिर्विसृखाऽइवारुज्जत्सानुगिरीणां तं विषेभिर्भूमिभिः ।
पारावतघ्नीमवसेसुवृत्तिभिः सरस्वतीमाविवासेमधीतिभिः । इयं शुष्मैः शोषणैः शुष्ममिति बलनाम शोषयतीति सतौ विसं
विस्यते भेदनकर्मणो वृद्धिकर्मणो वासानुसमुच्छ्रितं भवति समुन्नुन्नमिति वा महद्भिर्भूमिभिः पारावतघ्नीं पारावारघातिनीं
पारंपरं भवत्यवारमवरमवनाय सुप्रवृत्ताभिः शोभनाभिः स्तुतिभिः सरस्वतीं नदीं कर्मभिः परिचरेमोदकनामान्युत्तराण्ये
कशतमुदकं कस्मादुनत्तीति सतौ नदीनामान्युत्तराणि सप्तत्रिंशन्नद्यः कस्मान्नदना इमा भवन्ति शब्दवत्यो बहुलमासां नैघं
दुकं वृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन तत्रेति हासमाचक्षते विश्वामित्रऋषिः सुदासः पैजवनस्य पुरोहितो बभूव विश्वामित्रः सर्वमि
त्रः सर्वं संसृते सुदाः कल्याणदानः पैजवनः पिजवनस्य पुत्रः पिजवनः पुनः स्पर्धनीयजवो वा मिश्रीभावगतिर्वासवित्तं गृही
त्वा विपाटूछुतुद्ध्योः संभेदमायया वनुययुरितरे स विश्वामित्रो नदीं स्तुष्टावगाधा भवतेत्यपि द्विवदपि बहुवत्तद्यद्विवदुपरि

पूर्वष.
अ. २

॥११॥

षात्तद्वाख्यास्यामोऽथैतद्ब्रुवत् ॥ २४ ॥ रमध्वमेवचसेसोम्यायऋतावरीरुपमुहूर्तमेवैः । प्रसिंधुमच्छाबृहतीमनी
 पावस्युरहेकुशिकस्यसूनुः । उपरमध्वमेवचसेसोम्यायसोमसंपादिनऋतावरीऋतवत्यऋतमित्युदकनामप्रत्युतंभवति
 मुहूर्तमेवैरयनैरवनैर्वामुहूर्तोमुहूर्तुर्ऋतुरतेर्गतिकर्मणोमुहुर्मूढइवकालोयावदभीक्षणंचेत्यभीक्षणमभिक्षणंभवतिक्षणः
 क्षणोतेःप्रक्षणुतःकालःकालःकालयतेर्गतिकर्मणःप्राभिहयामिसिंधुंबृहत्यामहत्यामनीषयांमनसईषयास्तुत्याप्रज्ञयावा
 वनायकुशिकस्यसूनुःकुशिकोराजावभूवक्रोशतेःशब्दकर्मणःक्रंशतेर्वास्यात्प्रकाशयतिकर्मणःसाधुविक्रोशयितार्थानां
 मितिवानद्यःप्रत्यूचुः ॥ २५ ॥ इंद्रोअस्माँऽअरद्वज्रवाहुरपाहन्वृत्रंपरिधिंनदीनां । देवोऽनयत्सवितासुपाणिस्तस्य
 वयंप्रसवेयामउर्वीः । इंद्रोअस्मानरद्वज्रवाहूरदतिःखनतिकर्मापाहन्वृत्रंपरिधिंनदीनामिति व्याख्यातं देवोऽनयत्स
 वितासुपाणिःकल्याणपाणिःपाणिःपणायतेःपूजाकर्मणःप्रगृह्यपाणीदेवान्पूजयन्ति । तस्यवयंप्रसवेयामउर्वीः । उर्व्य
 ऊर्णोतेर्वृणोतेरित्यौर्णवाभःप्रत्याख्यायांततआशुश्रुवुः ॥ २६ ॥ आतेकारोऽशृणवामावचांसिययार्थदूरादनसारथे
 न । नितेनंसैपीप्यानेवयोषामर्यायेवकन्याशश्वचैते । आशृणवामतेकारोवचनानियाहिदूरादनसाचरथेनचनिनमाम
 तेपाययमानेवयोषापुत्रंमर्यायेवकन्यापरिष्वजनार्यनिनमाइतिवाऽश्वनामान्युत्तराणिषड्विंशतिस्तेषामष्टाउत्तराणिव
 हुवदश्वःकस्मादश्रुतेऽध्वानमहाशनोभवतीतिवातत्रदधिकाइत्येतदधत्कामतीतिवादधत्क्रंदतीतिवादधदाकारीभव

निरुक्त

॥१२॥

तीतिवातस्याश्ववदेवतावच्चनिगमाभवंतितद्यदेवतावदुपरिष्ठात्तद्व्याख्यास्यामोऽथैतदश्ववत् ॥ २७ ॥ उतस्यवाजी
क्षिपणितुरण्यतिग्रीवायांबद्धोऽपिकक्षआसनि । क्रतुंदधिकाअनुसंतवीत्वत्पथामंकांस्यन्वापनीफणत् । अपिसवाजी
वेजनवान्क्षेपणमनुतूर्णमश्रुतेऽध्वानंग्रीवायांबद्धोग्रीवागिरतेर्वागृणातेर्वागृह्णातेर्वापिकक्षआसनीतिव्याख्यातंक्रतुंद
धिकाःकर्मवाप्रज्ञावा । अनुसंतवीत्वत् । तनोतेःपूर्वयाप्रकृत्यानिगमःपथामंकांसिपथांकुटिलानिपंथाःपततेर्वापद्यते
र्वापंथतेर्वाकोंऽचतेरापनीफणदितिफणतेश्चर्करीतवृत्तंदशोत्तराण्यादिष्टोपयोजनानीत्याचक्षतेसाहचर्यज्ञानायज्वलति
कर्माणउत्तरेधातवएकादशतावंत्येवोत्तराणिज्वलतोनामधेयानिनामधेयानि ॥ २८ ॥ (अथनिर्वचनमोघोराज्ञोवि
द्याहवाअथातोऽनुक्रमिष्यामोवृक्षेवृक्षेतावांवास्तूनियईचकारायंसशिङ्गेहिरण्यनामान्यार्ष्टिषेणोयदेवापिःसाधारणा
निस्वरादित्योरश्मिनामान्यतिष्ठंतीनांदासपत्नीरात्रिनामानीदंश्रेष्ठंरुशद्वत्साहश्चकृष्णदेवानांमानेवाङ्गनामानीयंशुष्मे
भीरमध्वंमइंद्रोअस्मानातेकारउतस्यवाज्यष्टाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

ॐ ॥ कर्मनामान्युत्तराणिषड्विंशतिःकर्मकस्मात्क्रियतइतिसतोऽपत्यनामान्युत्तराणिपंचदशपत्यंकस्मादपततंभ
वतिनानेनपततीवातद्यथाजनयितुःप्रजैवमर्थीयैरुचाउदाहरिष्यामः ॥ १ ॥ परिषद्यंह्यरणस्यरेक्णोनित्यस्यरायः
पतयःस्याम । नशेषोअग्नेअन्यजातमस्त्यचेतानस्यमापथोविदुक्षः । परिहर्तव्यंहिनोपसर्तव्यमरणस्यरेक्णोऽरणो

पूर्वष.
अ. ३

॥१२॥

पाणोभवतिरेकणइतिधननामरिच्यतेप्रयतो नित्यस्यरायःपतयःस्यामपित्र्यस्येवधनस्य । नशेषोअग्रेअन्यजातमस्ति ।
शेषइत्यपत्यनामशिष्यतेप्रयतोऽचेतयमानस्यतत्प्रमत्तस्यभवतिमानःपथोविदूदुषइतितस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥२॥
नहिग्रभायारणःसुशेवोऽन्योदर्योमनसामंतवाउ । अधाचिदोकःपुनरित्सएत्यानोवाज्यभीषाळेतुनव्यः । नहिग्रही
तव्योऽरणःसुसुखतमोऽप्यन्योदर्योमनसापिनमंतव्योममायंपुत्रइत्यथसओकःपुनरेवतदेतियतआगतोभवत्योकइति
निवासनामोच्यतेतुनोवाजीवेजनवानभिषहमाणःसपत्नान्नवजातःसएवपुत्रइत्यथैतांदुहितृदायाद्यउदाहरंतिपुत्रदा
याद्यइत्येके ॥ ३ ॥ शासद्वहिर्दुहितुर्नस्यंगाद्विद्वौऽकृतस्यदीधितिसपर्यन् । पितायत्रदुहितुःसेकमृजन्तसंशग्म्येन
मनसादधन्वे । प्रशास्तिवोढासंतानकर्मणेदुहितुःपुत्रभावंदुहितादुहितादूरेहितादोग्धेर्वानप्तारमुपागमदौहित्रंपौत्र
मिति विद्वान्प्रजननयज्ञस्यरेतसोवांगादंगात्संभूतस्यहृदयादधिजातस्यमातरिप्रत्यूतस्यविधानंपूजयन्नविशेषेणमिथु
नाःपुत्रादायादाइतितदेतद्वक्श्लोकाभ्यामभ्युक्तं । अंगादंगात्संभवसिहृदयादधिजायसे । आत्मावैपुत्रनामासिसजीव
शरदःशतमित्यविशेषेणपुत्राणांदायोभवतिधर्मतः । मिथुनानां विसर्गादौमनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत् । नदुहितरइत्येकं
तस्मात्पुमान्दायादोऽदायादास्त्रीतिविज्ञायतेतस्मात्स्त्रियंजातांपरास्यंतिनपुमांसमितिचस्त्रीणांदानविक्रयातिसर्गावि
द्यंतैनपुंसःपुंसोऽपीत्येकैशौनःशेषेदर्शनात् । अभ्रातृमतीवादइत्यपरं । अमूर्यायंतिजामयःसर्वालोहितवाससः ।

निरुक्त

॥१३॥

अभ्रातरइवयोषास्तिष्ठंतिहृतवर्त्मनः । अभ्रातृकाइवयोषास्तिष्ठंतिसंतानकर्मणेपिंडदानायहृतवर्त्मनइत्यभ्रातृकाया
अनिर्वाहौपमिकस्तस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ४ ॥ अभ्रातेवपुंसएतिप्रतीचीगर्तारुगिवसुनयेधनानां । जायेवपत्यं
उशतीसुवासाउषाहृस्त्रेवनिर्णिणीतेअप्सः । अभ्रातृकेवपुंसःपितृनेत्यभिमुखीसंतानकर्मणेपिंडदानायनपतिंगर्तारोहिणी
वधनलाभायदाक्षिणाजीगर्तःसभास्थाणुर्गृणातेःसत्यसंगरोभवतितंतत्रयापुत्रायापतिकासारोहतितांतत्राक्षैराघ्नंतिसा
रिक्थंलभतेऽश्मशानसंचयोऽपिगर्तउच्यतेगुरतेरपगूर्णोभवतिऽश्मशानंश्मशयनंश्मशरीरंशरीरंशृणातेःशस्त्रातेर्वाश्म
श्रुलोमश्मनिश्रितंभवतिलोमलुनातेर्वालीयतेर्वानोपरस्याविःकुर्याद्यदुपरस्याविःकुर्याद्भतेष्ठाःस्यात्प्रमायुकोयजमानइ
त्यपिनिगमोभवतिरथोऽपिगर्तउच्यतेगृणातेःस्तुतिकर्मणःस्तुततमंयानं । आरोहथोवरुणमित्रगर्तमित्यपिनिगमोभ
वतिजायेवपत्येकामयमानासुवासाऋतुकालेष्वाहसनेवदंतान्विवृणुतेरूपाणीतिचतस्रउपमानाभ्रात्रीमुपयच्छेततोक्तं
ह्यस्यतद्भवतीत्यभ्रातृकायाउपयमनप्रतिषेधःप्रत्यक्षःपितुश्चपुत्रभावंपितायत्रदुहितुरप्रत्तायारेतःसेकंप्रार्जयतिसंदधा
त्यात्मानंसंगमेनमनसेत्यथैतांजाम्यारिक्थप्रतिषेधउदाहरंतिज्येष्ठपुत्रिकायाइत्येके ॥ ५ ॥ नजामयेतान्वोरिक्थमा
रैक्कारगर्भसनिर्निधानं । यदीमातरोजनयंतवह्निमन्यःकर्तासुकृतोरन्यक्रुंधन् । नजामयेभगिन्यैजामिरन्येऽस्यां
जनयंतिजामपत्यंजमतेर्वास्याद्भतिकर्मणोनिर्गमनप्रायाभवतितान्वआत्मजःपुत्रोरिक्थंप्रारिचत्प्रादाच्चकारैनांगर्भनि

पूर्वष.
अ. ३

॥१३॥

धानीं सनितुर्हस्तग्राहस्ययदिहमातरो जनयंतवह्निं पुत्रमवाहिं च स्त्रियमन्यतरः संतानकर्ता भवति पुमान्दायादोऽन्य
तरोऽर्धयित्वा जाभिः प्रदीयते परस्मै ॥ ६ ॥ मनुष्यनामान्युत्तराणि पंचविंशतिर्मनुष्याः कस्मान्मत्वा कर्माणि सीव्यंति मन
स्यमानेन सृष्टा मनस्यतिः पुनर्मनस्वीभावे मनोरपत्यं मनुषो वा तत्र पंचजना इत्येतस्य निगमा भवन्ति ॥ ७ ॥ तदद्यवाचः
प्रथमं मंसीययेनासुराऽअभिदेवाऽअसाम् । ऊर्जादुत्तरं ज्ञियासः पंचजनाममहोत्रं जुषध्वं । तदद्यवाचः परमं मंसीययेना
सुरानभिभवेमदेवा असुरा असुरताः स्थानेष्वस्ताः स्थानेभ्य इति वापि वा सुरिति प्राणनामास्तः शरीरे भवति तेन तद्वतः सोर्दे
वानसृजत तत्सुराणां सुरत्वं मसोरसुरानसृजत तदसुराणामसुरत्वमिति विज्ञायते । ऊर्जादुत्तरं ज्ञियासः । अन्नादा
श्च यज्ञियाश्चोर्गित्यन्ननामोर्जयतीति सतः पक्वं सुप्रवृक्कणमिति वा । पंचजनाममहोत्रं जुषध्वं । गंधर्वाः पितरो देवा असुरा
रक्षांसीत्येके च त्वारो वर्णा निषादः पंचम इत्यौपमन्यवो निषादः कस्मान्निषदनो भवति निषण्णमस्मिन्पापकमिति नैरुक्ताः ।
यत्पांचजन्यया विशा । पंचजनीनया विशा पंचपृक्ता संख्या स्त्री पुंन पुंसकेष्वविशिष्टा बाहुना मान्युत्तराणि द्वादश बाहू क
स्मात्प्रवाधत आभ्यां कर्माण्यंगुलिना मान्युत्तराणि द्वाविंशतिरंगुलयः कस्मादग्रगामिन्यो भवन्तीति वाग्रगालिन्यो भवन्ती
ति वाग्रकारिण्यो भवन्तीति वाग्रसारिण्यो भवन्तीति वा कना भवन्तीति वा जना भवन्तीति वापि वाभ्यं च नादेव स्युस्तासामेषा
भवति ॥ ८ ॥ दशा वनिभ्यो दश कक्ष्येभ्यो दश योक्त्रेभ्यो दश योजनेभ्यः । दशा भीशुभ्यो अर्चता जरेभ्यो दश धुरो दश युक्ताव

निरुक्त
॥१४॥

हृदयः । अवनयोऽगुलयो भवत्यवतिकर्माणिकक्षयाः प्रकाशयंतिकर्माणिकोक्त्राणियोजनानीति व्याख्यातमभीशवोऽ
भ्यश्रुवते कर्माणि । दशधुरोदशयुक्तावहृदयः । धूर्धूर्वतेर्वधकर्मण इयमपीतराधूरेतस्मादेव विहंतिवहंधारयतेर्वाकांतिक
र्माण उत्तरेधातवोऽष्टादशान्ननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरन्नं कस्मादानतं भूतेभ्योऽस्तेर्वात्तिकर्माण उत्तरेधातवोदशबल
नामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिर्बलं कस्माद्वलं भरं भवति विभर्तेर्धननामान्युत्तराण्यष्टाविंशतिरेव धनं कस्माद्विनोतीतिसतो
गोनामान्युत्तराणि नवक्रध्यतिकर्माण उत्तरेधातवोदशक्रोधनामान्युत्तराण्येकादशगतिकर्माण उत्तरेधातवोद्वाविंशंश
तं क्षिप्रनामान्युत्तराणि षड्विंशतिः क्षिप्रं कस्मात्संक्षिप्तो विकर्षोऽतिकर्माण उत्तरेधातवोद्वाविंशंश
ग्रामनामान्युत्तराणि षट्त्वारिंशत्संग्रामः कस्मात्संगमनाद्वासंगरणाद्वासंगतौ ग्रामाविति वा तत्र खल इत्येतस्य निगमा भ
वति ॥१॥ अभीष्टं दमेकमेकोऽस्मिन्निष्पालभीद्वा किमुत्रयः करंति । खलेन पर्षान्प्रतिहन्मिभूरि किंमा निंदंति शत्रवोऽनि
द्राः । अभिभवामीदमेकमेकोऽस्मिन्निष्पहमाणः सपत्नानभिभवामि द्वौ किमात्रयः कुर्वत्येक इता संख्या द्वौ द्रुततरा संख्या
त्रयस्तीर्णतमा संख्या चत्वारश्चलिततमा संख्या ष्ठावश्रोतेर्नवनवननीयानावाप्तावादशदस्तादृष्टार्थावाविंशतिर्द्विर्दशतः
शतं दशदशतः सहस्रं सहस्वदयुतं नियुतं प्रयुतं तत्तदभ्यस्तं मंबुदो मेघो भवत्यरणमंबुतदो बुदोऽबुमद्भातीति वा बुमद्भवती
ति वा स यथा महान्वहुर्भवति वर्षस्तदिवा बुदं खलेन पर्षान्प्रतिहन्मिभूरि । खल इव पर्षान्प्रतिहन्मिभूरि खल इति संग्रामना

पूर्वप.
अ. ३

॥१४॥

मखलतेर्वास्खलतेर्वायमपीतरः खलएतस्मादेवसमास्कन्नोभवति । किंमा निंदंति शत्रवोऽनिंद्राः । यइंद्रं न विविदुरिंद्रो ह्य
 हमस्य निंद्रा इतर इति वा व्याप्तिकर्माण उत्तरेधातवो दशतत्र द्वेनामनी आक्षाण आश्रुवान आपान आमुवानो वधकर्माण
 उत्तरेधातवस्त्रयस्त्रिंशत्तत्र वियात इत्येतद्वियातयत इति वा वियातयेति वा । आखण्डल प्रहूय सो आखंडयितः खंडं खंडयते
 स्तळिदित्यंतिकवधयोः संसृष्टकर्मता डयतीति सतः ॥ १० ॥ त्वया वयं सुवृधा ब्रह्मणस्पते स्पार्हाव सुमनुष्याददीमहि । या
 नो दूरे तल्लितो या अरातयोऽभिसंतिजं भयाता अनमसः । त्वया वयं सुवर्धयित्रा ब्रह्मणस्पते स्पृहणीयानि वसूनि मनुष्येभ्य
 आददीमहि याश्च नो दूरे तल्लितो याश्चांतिकेऽरातयोऽदानकर्माणो वादानप्रज्ञावा जंभयता अनमसोऽम इति रूपनामा मो
 तीति सतो विद्युत्तल्लिङ्गवतीति शाकपूणिः सा ह्यवता डयति दूराच्च दृश्यतेऽपि त्विदमंतिकनामैवाभिप्रेतं स्यात् । दूरे चित्संत
 लिङ्गिवातिरोचसे । दूरेऽपि सन्नंतिक इव संदृश्य स इति वज्रनामान्युत्तराण्यष्टादश वज्रः कस्माद्वर्जयतीति सतस्तत्र कुत्स इ
 त्येतत्कृतं तर्कपिः कुत्सो भवति कर्ता स्तोमानामित्यौपमन्यवोऽत्राप्यस्य वधकर्मैव भवति तत्सख इंद्रः शुष्णं जघानेत्यैश्वर्यक
 र्माण उत्तरेधातवश्चत्वार ईश्वरनामान्युत्तराणि चत्वारितत्रेन इत्येतत्स नित ऐश्वर्येणेति वा स नितमनेनैश्वर्यमिति वा ॥ ११ ॥
 यत्रा सुपर्णा अमृतस्य भागमनिमेषं विदधाभिस्वरंति । इ नो विश्वस्य भुवनस्य गोपाः समाधीरः पाकमत्रा विवेश । यत्र सुपर्णाः
 सुपतना आदित्यरश्मयोऽमृतस्य भागमुदकस्यानिमिषं तो वेदनेनाभिस्वरंतीति वाभिप्रयंतीति वैश्वरः सर्वेषां भूतानां गोपा

निरुक्त

॥१५॥

यितादित्यः समाधीरः पाकमत्राविवेशेति धीरो धीमान्पाकः पक्तव्यो भवति विपक्वप्रज्ञादित्य इत्युपनिषद्गो भवतीत्य
धिदैवतमथाध्यात्मैयत्र सुपर्णाः सुपतनानीन्द्रियाण्यमृतस्य भागं ज्ञानस्यानिमिषं तो वेदनेनाभिस्वरंतीति वाभिप्रयंतीति वै
श्वरः सर्वेषामिन्द्रियाणां गोपायितात्मा समाधीरः पाकमत्राविवेशेति धीरो धीमान्पाकः पक्तव्यो भवति विपक्वप्रज्ञा आत्मेत्या
त्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ बहुनामान्युत्तराणि द्वादश बहु कस्मात्प्रभवतीति सतो ह्रस्वनामान्युत्तराण्येकादश ह्रस्वो ह्रसतेर्भ
हन्नामान्युत्तराणि पंचविंशतिर्महान्कस्मान्मानेनान्यानजहातीति शाकपूणिर्महनीयो भवतीति वातत्रववक्षिथविवक्षस
इत्येतैव क्तेर्वावहतेर्वासाभ्यासाद्बृहनामान्युत्तराणि द्वाविंशतिर्गृहाः कस्माद्बृहंतीति सतां परिचरणकर्माण उत्तरेधातवो द
शसुखनामान्युत्तराणि विंशतिः सुखं कस्मात्सुहितं खेभ्यः खंपुनः खनते रूपनामान्युत्तराणि षोडशरूपं रोचतेः प्रशस्यनामा
न्युत्तराणि दशप्रज्ञानामान्युत्तराण्येकादश सत्यनामान्युत्तराणि षट्सत्यं कस्मात्सत्सुताय ते सत्प्रभवं भवतीति वाष्टा उत्तरा
णि पदानि पदयतिकर्माण उत्तरेधातवश्चायति प्रभृतीनि च नामान्यामिश्राणि नवोत्तराणि पदानि सर्वपदसमाम्नानायाथा
त उपमायदत्तत्सदृशमिति गार्ग्यस्तदा सां कर्म ज्यायसा वांगुणेन प्रख्याततमेन वा कनीयां संवा प्रख्यातं वोपमिमीतेऽथापि
कनीयसा ज्यायां सं ॥ १३ ॥ तनूत्यजैव तस्करावनर्गूरं शनाभिर्दृशभिर्भ्यधीतां । तनूत्यक्तनूत्यक्तावनर्गूवनगामिनाव
ग्निमंथनौवाहूतस्कराभ्यामुपमिमीते तस्करस्तत्करो भव तियत्पापकमिति नैरुक्तास्तनोतेर्वास्यात्संततकर्मा भवत्यहोरा

पूर्वप.

अ. ३

॥१५॥

त्रकर्मावा । रशनाभिर्दशभिर्भ्यधीता । अभ्यधीतामित्यभ्यधातां ज्यायांस्तत्रगुणोऽभिप्रेतः ॥ १४ ॥ कुहस्विहो
षाकुहवस्तोरश्विनाकुहाभिपित्वंकरतः कुहोषतुः । कोवांशयुत्राविधवेवदेवरंमर्थनयोषाकृणुतेसधस्थआ । कस्विद्रात्रौ
भवथः कदिवाकाभिप्राप्तिकुरुथः कवसथः कोवांशयनेविधवेवदेवरं देवरः कस्माद्वितीयोवरउच्यतेविधवाविधातृकाभ
वतिविधवनाद्वाविधावनाद्देतिचर्मशिरापिवाधवइतिमनुष्यनामतद्वियोगाद्विधवादेवरोदीव्यतिकर्माभयोमनुष्यो
मरणधर्मायोषायौतेराकुरुतेसहस्थानेऽथनिपाताः पुरस्तादेवव्याख्यातोयथेतिकर्मोपमा । यथावातोयथावनंयथासमु
द्रएजति । आजतोअग्नयोयथा । आत्मायक्ष्मस्यनश्यतिपुराजीवगृभोयथा । आत्माऽततेर्वाप्तेर्वापिवाप्तइवस्याद्या
वद्व्याप्तिभूतइति । अग्निर्नयेआजसा रुक्मवक्षसः । अग्निरिवयेमरुतोआजमानारोचिष्णूरस्काआजस्वंतोरुक्मव
क्षसः ॥ १५ ॥ चतुरंश्चिददमानाद्विभीयादानिधातोः । नदुरुक्तायस्पृहयेत् । चतुरोऽक्षान्धारयतइतितद्यथाकि
तवाद्विभीयादेवमेवदुरुक्ताद्विभीयान्नदुरुक्तायस्पृहयेत्कदाचिदाइत्याकारउपसर्गः पुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्युपमा
र्थेदृश्यते । जारआभगं । जारइवभगमादित्योऽत्रजारउच्यतेरात्रेर्जरयितासएवभासांतथापिनिगमोभवति ।
स्वसुर्जारः शृणोतुनइत्युपसमस्यस्वसारमाहसाहचर्याद्रिसहरणाद्वापित्वयंमनुष्यजारएवाभिप्रेतः स्यात्स्त्रीभगस्तथास्या
द्भजतेर्मेपइतिभूतोपमा । मेपोभूतोऽभियन्त्रयः । मेपोमिषतेस्तथापशुः पश्यतेरग्निरितिरूपोपमा । हिरण्यरूपः स

निरुक्त

॥१६॥

हिरण्यसंहगपांनपात्सेदुहिरण्यवर्णः । हिरण्यवर्णस्येवास्यरूपंथाइतिच । तंप्रलथापूर्वथाविश्वथेमथा । प्रलइवपूर्व
इवविश्वइवेमइवेत्ययमेततरोऽमुष्मादसावस्ततरोऽस्मादमुथायथासावितिव्याख्यातंवदितिसिद्धोपमा । ब्राह्मणवद्वृ
षलवत् । ब्राह्मणाइववृषलाइवेतिवृषलोवृषशीलोभवतिवृषाशीलोवा ॥ १६ ॥ प्रियमेधवदत्रिवज्जातवेदोविरूपवत् ।
अंगिरस्वन्महिब्रतप्रस्कण्वस्यश्रुधीहव । प्रियमेधःप्रियाअस्यमेधायथैतेषामृषीणामेवंप्रस्कण्वस्यशृणुह्वानंप्रस्कण्वःक
ण्वस्यपुत्रःकण्वप्रभवोयथाप्राग्रमर्चिषिभृगुःसंवभूवभृगुर्भृज्यमानोनदेहेऽंगारेष्वंगिराअंगाराअंकनाअंचनाअत्रैवतृती
यमृच्छतेत्यूचुस्तस्मादत्रिर्नत्रयइतिविखननाद्वैखानसोभरणाद्भारद्वाजोविरूपोनानारूपोमहिब्रतोमहाब्रतइति ॥ १७ ॥
अथलुप्तोपमान्यर्थोपमानीत्याचक्षतेसिंहोव्याघ्रइतिपूजायांश्वाकाकइतिकुत्सायांकाकइतिशब्दानुकृतिस्तदिदंशकुनि
षुबहुलंनशब्दानुकृतिर्विद्यतइत्यौपमन्यवःकाकोऽपकालयितव्योभवतितित्तिरिस्तरणत्तिलमात्रचित्रइतिवाकपिंज
लःकपिरिवजीर्णःकपिरिवजवतईषत्पिंगलोवाकमनीयंशब्दंपिंजयतीतिवाश्वाशुयायीशवतेर्वास्याइतिकर्मणःश्वसिते
र्वासिंहःसहनाद्विसेर्वास्याद्विपरीतस्यसंपूर्वस्यवाहंतैःसंहायहंतीतिवाव्याघ्रोव्याघ्राणाद्व्यादायहंतीतिवा ॥ १८ ॥ अ
र्चतिकर्माणउत्तरेधातवश्चतुश्चत्वारिंशन्मेधाविनामान्युत्तराणिचतुर्विंशतिर्मेधावीकस्मान्मेधयातद्भान्भवतिमेधामतौ
धीयतेस्तोतृनामान्युत्तराणित्रयोदशस्तोतास्तवनाद्यज्ञनामान्युत्तराणिपंचदशयज्ञःकस्मात्प्रख्यातंयजतिकर्मेतिनैरु

पूर्वप.
अ. ३

॥१६॥

क्तायाच्चोभवतीतिवायजुरुन्नोभवतीतिवाबहुकृष्णाजिनइत्यौपमन्यवोयजूंयेननयंतीतिवत्विङ्गामान्युत्तराण्यष्टा
वृत्तिकस्मादीरणऋग्यष्टाभवतीतिशाकपूर्णिकृतुयाजीभवतीतिवायाच्चाकर्माणउत्तरेधातवःसप्तदशदानकर्माणउत्त
रेधातवोदशाध्येषणाकर्माणउत्तरेधातवश्चत्वारःस्वपितिसस्तीतिद्वौस्वपितिकर्माणौकूपनामान्युत्तराणिचतुर्दशकूपः
कस्मात्कुपानंभवतिकुप्यतेर्वास्तेनानामान्युत्तराणिचतुर्दशैवस्तेनःकस्मात्संस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तानिर्णीतांत
र्हितनामधेयान्युत्तराणिषण्णिर्णीतंकस्मान्निर्णिकंभवतिदूरनामान्युत्तराणिपंचदूरंकस्माद्भुतंभवतिदुरयंवापुराणना
मान्युत्तराणिषट्पुराणंकस्मात्पुरानवंभवतिनवनामान्युत्तराणिषळेवनवंकस्मादानीतंभवति ॥ १९ ॥ द्विशउत्तराणि
नामानिप्रपित्वेऽभीकइत्यासन्नस्यप्रपित्वेप्राप्तेऽभीकेऽभ्यक्ते । आपित्वेनःप्रपित्वेतूयमार्गहि । अभीकेचिदुलोककृ
दित्यपिनिगमौभवतोदभ्रमर्भकमित्यल्पस्यदभ्रंदभ्रोतेःसुदंभंभवत्यर्भकमवहृतंभवति । उपोपमेपरांमृशुमामेदुभ्रा
णिमन्यथाः । नमोमहद्भ्योनमोअर्भकेभ्यइत्यपिनिगमौभवतस्तिरःसतइतिप्राप्तस्यतिरस्तीर्णंभवतिसतःसंसृतंभवति ।
तिरश्चिदर्थयापरिवृतिर्यातमदाभ्या । पात्रेवभिंदन्तसतएतिरक्षसइत्यपिनिगमौभवतस्त्वोनेमइत्यर्धस्यत्वोऽपततोने
मोऽपनीतोऽर्धहरतेर्विपरीताद्धारयतेर्वास्यादुद्धृतंभवत्युद्धोतेर्वास्यादुद्धृतमोविभागः । पीयतित्वोअनुत्वोऽगृणाति ।
नेमेदेवानेमेऽसुराइत्यपिनिगमौभवतःऋक्षाःस्तृभिरितिनक्षत्राणानक्षत्राणिनक्षतेर्गतिकर्मणोनेमानिक्षत्राणीतिचब्राह्म

निरुक्त

॥१७॥

णमृक्षाउदीर्णानीवख्यायंतंस्तृभिस्तीर्णानीवख्यायंते । अमीयऋक्षानिहितासउच्चा । पश्यंतोद्यामिवस्तृभिरित्यपि
निगमौभवतोवस्त्रीभिरुपजिह्विकाइतिसीमिकानांवश्योवमनात्सीमिकास्यमनादुपजिह्विकाउपजिह्वयः । वस्त्रीभिःपुत्र
मध्रुवोअदानं । यदच्युपजिह्विकायद्वस्त्रोअतिसर्पतीत्यपिनिगमौभवतऊर्दरंकृदरमित्यावपनस्योर्दरमुदीर्णभवत्यूर्जेदी
र्णवा । तमूर्दरंनपृणतायवेनेत्यपिनिगमोभवतितमूर्दरमिवपूरयतियवेनकृदरंकृतदरंभवति । समिद्धोअंजन्कृदरंम
तीनामित्यपिनिगमोभवति ॥ २० ॥ रंभःपिनाकमितिदंडस्य । रंभआरभंतएनं । आत्वारंभंनजिब्रयोररभ्मेत्यपि
निगमोभवत्यारभामहेत्वाजीर्णाइवदंडंपिनाकंप्रतिपिनश्येनेनकृत्तिवासाःपिनाकहस्तोऽवततधन्वेत्यपिनिगमोभवति
मेनाग्नाइतिस्त्रीणांस्त्रियस्त्यायतेरपत्रपणकर्मणोमेनामानयंत्येनाग्नागच्छंत्येनाः । अमेनांश्चिज्जनिवतश्चकर्थ । आस्त्वा
कृतन्नपसोऽतन्वतेनेत्यपिनिगमौभवतःशेषोवैतसइतिपुंस्प्रजननस्यशेषःशपतेःस्पृशतिकर्मणोवैतसोवितस्तंभवति । य
स्यामुशंतःप्रहरामशेषं । त्रिःस्समाहःश्रथयोवैतसेनेत्यपिनिगमौभवतोऽयैनेत्युपदेशस्य । अयातेअग्नेसमिधाविधेमेति
स्त्रियाः । एनावोअग्निमितिनपुंसकस्य । एनापत्यातन्वंसंसृजस्वेतिपुंसः । सिषक्तुसचतइतिसेवमानस्य । सनःसि
षक्तुयस्तुरः । सनःसेवतांयस्तुरः । सचस्वानःस्वस्तये । सेवस्वनेःस्वस्तये । स्वस्तीत्यविनाशिनामास्तिरभिपूजितः
स्वस्तीतिभ्यसतैरेजतइतिभयवेपनयोः । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसेतां । रेजतेअग्नेपृथिवीमखेभ्यइत्यपिनिगमौभवतो

पूर्वप.
अ. ३

॥ १७ ॥

द्यावापृथिवीनामधेयान्युत्तराणिचतुर्विंशतिस्तयोरेषाभवति ॥ २१ ॥ कतरापूर्वाकतरापरायोःकथाजातेकवयःको
विवेद । विश्वंत्मनाविभृतोयजुनामविवर्ततेअहनीचक्रियेव । कतरापूर्वाकतरापरेनयोःकथंजातेकवयःकएनेविजाना
तिसर्वमात्मनाविभृतोयजुनयोःकर्मविवर्ततेचैनयोरहनीअहोरात्रैचक्रयुक्तेइवेतिद्यावापृथिव्योर्महिमानमाचष्टआच
ष्टे ॥ २२ ॥ (कर्मनामानिपरिषद्येनहिग्रभायशासद्वह्निरभ्रातेवनजामयेमनुष्यनामानितदद्यदशावनिभ्योऽभीदं
त्वयावयंयन्नासुपर्णाबहुनामानितनूत्यजेवंकुहस्विच्चतुरश्रिस्त्रियमेधवदथलुप्तोपमान्यर्चतिद्विशोरंभःकतरापूर्वाद्वाविं
शतिः ॥) इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

ॐ ॥ एकार्थमनेकशब्दमित्येतदुक्तमथयान्यनेकार्थान्येकशब्दानितान्यतोऽनुक्रमिष्यामोऽनवगतसंस्कारांश्चनि
गमांस्तदैकपदिकमित्याचक्षतेजहाजघानेत्यर्थः ॥ १ ॥ कोनुमर्याअमिथितःसखासखायमब्रवीत् । जहाकोअस्मदी
षते । मर्याइतिमनुष्यनाममर्यादाभिधानंवास्यान्मर्यादामर्यादीयतैमर्यादामर्यादिनोर्विभागोमेथतिराकोशकर्मा
पापकंजघानकमहंजातुकोऽस्मद्धीतःपलायतेनिधापाश्याभवतियन्निधीयतेपाश्यापाशसमूहःपाशःपाशयतेर्वि पाश
नात् ॥ २ ॥ वयःसुपर्णाउपसेदुरिंद्रंप्रियमेधाकृष्योनाधमानाः । अपध्वांतमूर्णुहिपूर्धिचक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधये
ववृद्धान् । वयोवेर्वहुवचनंसुपर्णाःसुपतनाआदित्यरदमयउपसेदुरिंद्रंयाचमानाअपोर्णुह्याध्वस्तंचक्षुश्चक्षुःख्यातेर्वाच

निरुक्त

॥१८॥

ष्टेर्वीपूधिंपूरयदेहीतिवांमुंचास्मान्पाशैरिववद्धान्पार्श्वतःश्रोणितःशितामतःपार्श्वपशुमयमंगंभवतिपशुःस्पृशतेःसंस्पृ
ष्टापृष्ठदेशंपृष्ठंस्पृशतेःसंस्पृष्टमंगैरंगमंगनादंचनाद्वाश्रोणिःश्रोणतेर्गतिचलाकर्मणःश्रोणिश्चलतीवगच्छतोदोःशिताम
भवतिदोर्द्रवतैर्योनिःशितामेतिशाकपूर्णिर्विषितोभवतिश्यामतोयकृत्तइतितैटीकिंःश्यामंश्यायतैर्यकृद्यथाकथाचकृ
त्यतैशितिमांसतोमेदस्तइतिगालवःशितिःशयतेर्मांसमाननंवामानसंवांमनोऽस्मिन्त्सीदतीतिवांमेदोमेद्यतेः ॥ ३ ॥
यदिंद्रचित्रमेहनास्तित्वादांतमद्रिवः । राधस्तन्नोविदद्वसउभयाहस्त्याभर । यदिंद्रचित्रचायनीयमहनीयंधनम
स्तियन्मइहनास्तीतिवांत्रीणिमध्यमानिपदानित्वयानस्तदातव्यमद्रिवन्नद्रिराहणात्येनेनापिवात्तेःस्यात्तेसोमादइति
हविज्ञायतैराधइतिधननामराधुवंत्येनेनतन्नस्त्वंवित्तधनोभाभ्यांहस्ताभ्यामाहरोभौसमुब्धौभवतोदमूनादममनावा
दानमनावादांतमनावापिवादमइतिगृहनामंतन्मनाःस्यान्मनोमनोतेः ॥ ४ ॥ जुष्टोदमूनाअतिथिर्दुरोणइमंनो
यज्ञमुपयाहिविद्वान् । विश्वाअग्नेअभियुजोविहत्याशत्रूयतामाहराभोजनानि । अतिथिरभ्यतितोगृहान्भवत्यभ्ये
तितिथिषुपरकुलानीतिवापरगृहाणीतिवादुरोणइतिगृहनामदुरवाभवन्तिदुस्तर्पीइमंनोयज्ञमुपयाहिविद्वान्तस्त्वाअग्ने
अभियुजोविहत्याशत्रूयतामाहराभोजनानिनिहत्यान्येषांबलानिशत्रूणांभवनादाहराभोजनानीतिवाधनानीतिवामूषो
मूषिकाइत्यर्थोमूषिकाःपुनर्मुष्णातैर्मूषोऽप्येतस्मादेव ॥ ५ ॥ संमातपंत्यभितःसपत्नीरिवपशवः । मूषोनशि

पूर्वष.
अ. ४

॥१८॥

श्राव्यदंतिमाध्यःस्तोतारंते शतक्रतोवित्तंमैअस्यरोदसी । संतपंतिमामभितःसपत्न्यइवेमाःपशवःकूपपशवोमूषिका
इवास्नातानिसूत्राणिव्यदंतिस्वांगाभिधानंवास्याच्छिश्नानिव्यदंतीतिवासन्तपन्तिमाध्यःकामाःस्तोतारंते शतक्रतोवि
त्तंमैअस्यरोदसी । जानीतंमेऽस्यद्यावापृथिव्याविति त्रितं कूपेऽवहितमेतत्सूक्तं प्रतिबभौ तत्र ब्रह्मेति हासमिश्रमृज्जि
श्रंगाथामिश्रं भवति त्रितस्तीर्णतमो मेधया बभूवापि वा संख्यानामैवाभिप्रेतं स्यादेकतो द्वितस्त्रित इति त्रयो बभूवुः ॥ ६ ॥
इषिरेणते मनसा सुतस्य भक्षीमहि पित्र्यस्येवरायः । सोमराजन्प्रणायूषितारीरहानीवसूर्यो वासराणि । ईषणेन वैषणे
नवर्षणेन वा ते मनसा सुतस्य भक्षीमहि पित्र्यस्येव धनस्य प्रवर्धय च न आयूषि सोमराजन् । अहानीवसूर्यो वासराणि । वा
सराणि वे सराणि विवासनानि गमनानीति वा कुरुत नेत्यनर्थका उपजना भवन्ति कर्तन हंत नयातनेति जठरमुदरं भवति ज
ग्धमस्मिन्ध्रयते धीयते वा ॥ ७ ॥ मरुत्वा इन्द्रवृषभोरणाय पिवा सोममनुष्वधं मदाय । आसिंच स्वजठरे मध्व ऊ
र्मित्वं राजा सिप्रदिवः सुतानां । मरुत्वानिंद्रमरुद्भिस्तद्वान्वृषभो वर्षिता पांरणा यरमणीयाय संध्रामाय पिब सोममनुष्व
धमन्वन्नं मदाय मदनीयाय जैत्राय आसिंच स्वजठरे मधुन ऊर्मि मधु सोममित्यौपमिकं माद्यते रिदमपीतरं न्मध्वेतस्मादेवं
राजा सिपूर्वेष्वप्यहः सुसुतानां ॥ ८ ॥ तित उपरिपवनं भवति ततव द्वा तुन्नव द्वा तिलमात्र तुन्नमिति वा ॥ ९ ॥ सक्तु
मिव तित उना पुनं तोयत्र धीरामनसा वाचमकृत । अत्रासखायः सख्यानि जानते भद्रैषां लक्ष्मीर्निहिता धिवाचि । सक्तु

निरुक्त

॥१९॥

मेवपरिपवनेनपुनंतःसक्तुःसचतेर्दुर्धावोभवतिकसतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकसितोभवतियत्रधीरामनसावाचमकृषतप्र
ज्ञानंधीराःप्रज्ञानवंतोध्यानवन्तस्तत्रसखायःसरयानिसंजानतेभद्रैषांलक्ष्मीर्निहिताधिवाचीतिभद्रंभगेनव्याख्यातं
भजनीयंभूतानामभिद्रवणीयंभवद्रमयतीतिवाभाजनवद्वालक्ष्मीर्लाभाद्वालक्षणाद्वालप्स्यनाद्वालञ्छनाद्वालषतेर्वा
स्यात्प्रेप्साकर्मणोलग्यतेर्वास्यादाश्लेषकर्मणोलज्जतेर्वास्यादश्लाघाकर्मणःशिप्रेइत्युपरिष्ठाद्वाख्यास्यामः ॥ १० ॥ त
त्सूर्यस्यदेवत्वंतन्महिम्नंमध्याकर्तोर्विततंसंजभार । यदेदयुक्तहरितःसुधस्थादाद्रात्रीवासस्तनुतेसिमसै । तत्सूर्यस्य
देवत्वंतन्महिम्नंमध्येयत्कर्मणांक्रियमाणानांविततंसंह्रियतेयदासावयुक्तहरणानादित्यरश्मीन्हरितोऽश्वानितिवाथरा
त्रीवासस्तनुतेसिमसैवैसरमहरवयुवतीसर्वस्मादपिवोपमार्थेस्याद्रात्रीववासस्तनुतइतितथापिनिगमोभवति । पुनः
समव्युद्धिततंवयंती । समनात्सीत् ॥ ११ ॥ इंद्रेणसंहिदक्षसेसंजग्मानोअविभ्युषा । मंदूसमानवर्चसा । इं
द्रेणहिसंह्रियसेसंगच्छमानोऽविभ्युषागणेनमंदूमदिष्णयुवांस्थोऽपिवांमंदुनातेनेतिस्यात्समानवर्चसेत्येतेनव्याख्यातं
॥ १२ ॥ ईर्मातासःसिलिकमध्यमासःसंशूरणासोद्विद्यासोअत्याः । हंसाइवश्रेणिशोयतंतेयदाक्षिणुर्दिव्यमज्मम
श्वाः । ईर्माताःसमीरितांताःसुसमीरितांताःपृथ्वंतावासिलिकमध्यमाःसंसृतमध्यमाःशीर्षमध्यमावापिवांशिरआदि
त्योभवतियदनुशेतेसर्वाणिभूतानिमध्येचैषांतिष्ठतीदमपीतरच्छिरएतस्मादेवसमाश्रितान्येतदिंद्रियाणिभवन्ति ॥ सं

पूर्वप.
अ. ४

॥१९॥

शूरणासोदिव्यासोअत्याः । शूरःशवतेर्गतिकर्मणोदिव्यादिविजाअत्याअतनाः । हंसाइवश्रेणिशोयंतते । हंसाहंते
 घृत्यध्वानैश्रेणिशइतिश्रेणिःश्रयतेःसमाश्रिताभवन्तियदाक्षिपुर्गदापन्दिव्यमज्ममजनिमाजिमश्वाअस्त्यादित्यस्तुति
 रश्वस्यादित्यादश्वोनिस्तष्टइति । सूरदश्वंवसवोनिरतष्टेत्यपिनिगमोभवति ॥ १३ ॥ कार्यमानोवनात्वंयन्मातृरज
 गन्नपः । नतत्तेअग्नेप्रमृषेनिवर्तनंयदूरेसन्निहाभवः । कायमानश्चायमानःकामयमानइतिवावनानित्वंयन्मातृरपोऽ
 गमउपशाम्यन्नतत्तेअग्नेप्रमृष्यतेनिवर्तनंदूरेयत्सन्निहभवसिजायमानः । लोधनंयन्तिपशुमन्यमानाः । लुब्धमृषिंन
 यन्तिपशुमन्यमानाः । शीरंपावकशोचिषं । पावकदीप्तिं । अनुशायिनमितिवाशिनमितिवा ॥ १४ ॥ कनीनकेव
 विद्रुधेनवेद्रुपदेऽअर्भके । बभ्रूयामेषुशोभेते । कनीनकेकन्यकेकन्याकमनीयाभवतिकेयनेतव्येतिवाकमनेनानीयतइ
 तिवाकनतेर्वास्यात्कान्तिकर्मणःकन्ययोरधिष्ठानप्रवचनानिसप्तम्याएकवचनानीतिशाकपूणिर्विद्धयोर्दार्ढ्याद्वोर्दार्ढ्य
 दृणातेर्वाद्रूणातेर्वातस्मादेवद्रुनवेनवजातेअर्भकेअवृद्धेतैयथातदधिष्ठानेषुशोभेतेएवंवभ्रूयामेषुशोभेतेवभ्रवोरश्वयोः
 संस्तवइदंचमेऽदादिदंचमेऽदादित्युषिःप्रसंख्यायाह । सुवास्त्वाअधितुग्वनि । सुवास्तुर्नदीतुग्वतीर्थंभवतितूर्णमेतदा
 यन्ति । कुविन्नंसंतेमरुतःपुनर्नः । पुनर्नोनमंतैमरुतो न संतइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः । येतेमदाआहनसोविहायस
 स्तेभिरिंद्रं चोदयदातवेमघं । येतेमदाआहननवंतोवचनवंतस्तैरिंद्रं चोदयदानायमघं ॥ १५ ॥ उपोअदर्शिशुंध्युवोन

निरुक्त

॥२०॥

वक्षो नो धा इ वा विर कृत प्रियाणि । अद्भ्यसन्नससतो बोधयंती शश्वत्तमागात्पुनर्युषीणां । उपादर्शिशुन्ध्युवः शुन्ध्युरा
दित्यो भवति शोधनात्तस्यैव वक्षो भासो ध्यूढं मिदमपीतरं द्वक्ष एतस्मादेवा ध्यूढं काये शकुनिरपिशुंध्युरुच्यतेशोधनादेवोद
कचरो भवत्यापोऽपिशुंध्यव उच्यतेशोधनादेव नो धा ऋषिर्भवति नवनंदधातिसयथास्तुत्या कामाना विष्कुरुते एवमुषारू
पाण्या विष्कुरुतेऽद्भ्यसदद्भ्यसन्नं भवत्यद्भ्यसादिनीतिवा न्नसानिनीतिवा । ससतो बोधयंती शश्वत्तमागात्पुनर्युषीणां ।
स्वपतो बोधयंती शश्वतिकतमागात्पुनरागामिनीनां । ते वाशीमंत इष्मिणः । ईषणिन इति वैषणिन इति वार्षणिन इति
वा वाशीतिवाङ्नाम वाश्यत इति सत्याः । शंसा वा ध्वर्यो प्रतिमे गृणीर्हीद्राय वाहः कृणवा वजुष्टं । अभिवहनस्तुतिमधि
पवणप्रवादास्तुतिमन्यंत ऐंद्री त्वेव शस्यते परितक्म्येत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः ॥ १६ ॥ सुविते सुइते सूते सुगते प्रजाया
मिति वा । सुविते माधा इत्यपि निगमो भवति दयतिरनेककर्मा । नवेन पूर्वदयमानाः स्यामेत्युपदयाकर्मा । य एक इद्वि
दयते वस्विति दानकर्मा वा विभागकर्मा वा । दुर्वर्तुर्भीमो दयते वनानीति दहतिकर्मा दुर्वर्तुर्दुर्वारः । विदद्वसुर्दयमानो
विशत्रू निति हिंसाकर्मा । इमे सुता इंदवः प्रातरित्वनासजोषसापिबतमश्विनातान् । अयं हि वामूतयेवं दनाय मां वायसो
दोषादयमानो अबूबुधत् । दयमान इति । नूचिदिति निपातः पुराणनवयो नूचेति च । अद्या चिन्नूचित्तदपो नदीनां ।
अद्य च पुराचतदेव कर्म नदीनां । नूचपुराचसदनर्युषीणां । अद्य च पुराचसदनर्युषीणां रयिरिति धननामरातेर्दानकर्मणः

पूर्वष.
अ. ४

॥२०॥

॥ १७ ॥ विद्यामतस्य ते वयमकूपारस्य दावने । विद्यामतस्य ते वयमकुपरणस्य दानस्यादित्योऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो भवति दूरपारः समुद्रोऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो भवति महापारः कच्छपोऽप्यकूपार उच्यतेऽकूपारो न कूपमृच्छतीति कच्छपः कच्छपाति कच्छेन पातीति वा कच्छेन पिबतीति वा कच्छः खच्छः खच्छदोऽयमपीतरो न दीकच्छ एतस्मादेव कमुद कंतेन छाद्यते । शिशीति शृंगेरक्षसे विनिक्षे । निश्यति शृंगेरक्षसो विनिक्षणनाय रक्षोरक्षितव्यमस्माद्रहसि क्षणोतीति वा रात्रौ नक्षत इति वा । अग्निः सुतुकः सुतुकैर्भिरश्वैः । सुतुकनः सुतुकनैरिति वा सुप्रजाः सुप्रजोभिरिति वा । सुप्रायणा अस्मिन्यज्ञे विश्रयंतां । सुप्रगमनाः ॥ १८ ॥ देवानो यथा स दमिद्वधे असन्न प्रायुवोरक्षितारो दिवेदिवे । देवानो यथा स दार्वधनायस्युरप्रायुवोऽप्रमाद्यंतोरक्षितारश्चाहन्यहनि च्यवन ऋषिर्भवति च्यावयितास्तोमानां च्यवानमित्यप्यस्य निगमा भवन्ति । युवंच्यवानं सनयं यथारथं पुनर्युवानं चरथाय तक्षथुः । युवांच्यवनं सनयं पुराणं यथारथं पुनर्युवानं चरणाय ततक्षथुर्युवाप्रयौ तिकर्माणितक्षतिः करोतिकर्मारजोरजतेज्योतीरज उच्यते उदकं रज उच्यते लोकारजांस्युच्यंतेऽसृगहनीरजसी उच्येते । रजांसि चित्राविचरंति तन्यव इत्यपि निगमो भवति हरो हरतेज्योतिर्हर उच्यते उदकं हर उच्यते लोकाहरांस्युच्यंतेऽसृगहनीहरसी उच्येते । प्रत्यग्ने हरसाहरः शृणीहीत्यपि निगमो भवति । जुहुरे विचितयंतः । जुह्विरे विचेतयमाना व्यंत इत्येषोऽनेककर्मापदं देवस्य नमसा व्यंत इति पश्यति कर्मावीहि शूरपुरोळाशमिति खादतिकर्मा । वीतं पातं प

निरुक्त

॥२१॥

यंसउस्त्रियायाः । अश्रीतंपिवतंपयसउस्त्रियायाउस्त्रियेतिगोनामोस्त्राविणोऽस्यांभोगाउस्त्रेतिच । त्वामिंद्रमतिभिःसुते
सुनीथासौवसूयवः । गोभिःक्राणाअनूषतगोभिःकुर्वाणाअस्तोषत । आतूषिचहरिमींद्रोरुपस्थेवाशीभिस्तक्षताश्मन्म
यीभिः । आसिंचहरिंद्रोरुपस्थेद्रुममयस्यहरिःसोमोहरितवर्णोऽयमपीतरोहरिरेतस्मादेव । वाशीभिस्तक्षताश्मन्मयी
भिः । वाशीभिरश्ममयीभिरितिवावाग्भिरितिवा । सशर्धद्वयोविषुणस्यजंतोर्माशिश्नदेवाअपिगुर्कृतनः । सउत्सह
तांयोविषुणस्यजंतोर्विषमस्यमाशिश्नदेवाअब्रह्मचर्याःशिश्नश्चथतेः । अपिगुर्कृतनः । सत्यंवायज्ञंवा ॥ १९ ॥ आ
घातागच्छानुत्तरायुगानियत्रजामयःकृणवन्नजामि । उपवर्बुहिवृषभायवाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमत् । आगमि
ष्यन्तितान्युत्तराणियुगानियत्रजामयःकृणवंत्यजामिकर्माणजाम्यतिरेकनामबालिशस्यवासमानजातीयस्यवोपजन
उपधेहिवृषभायवाहुमन्यमिच्छस्वसुभगेपतिमदितिख्यातं ॥ २० ॥ द्यौर्मेपिताजनितानाभिरत्रबंधुर्मेमातापृ
थिवीमहीयं । उत्तानयोश्चम्बोऽर्योर्निरंतरत्रापितादुहितुर्गर्भमाधात् । द्यौर्मेपितापातावापालयितावाजनयिताना
भिरत्रबंधुर्मेमातापृथिवीमहतीयंबंधुःसंबंधनान्नाभिःसन्नहनान्नाभ्यासन्नद्धागर्भाजायन्तइत्याहुरेतस्मादेवज्ञातीन्त्स
नाभयइत्याचक्षतेसंबंधवइतिचज्ञातिःसंज्ञानात् । उत्तानयोश्चम्बोऽर्योर्निरंतः । उत्तानउत्ततानऊर्ध्वतानोवातत्र
पितादुहितुर्गर्भदधातिपर्जन्यःपृथिव्याःशंयुःसुखयुः । अथानःशंयोर्रपोदधात् । रपोरिप्रमितिपापनामनीभवतःश

पूर्वप.
अ. ४

॥२१॥

मनंचरोगाणांयावनंचभयानामथापिशंयुर्वाहस्पत्युच्यते । तच्छंयोरावृणीमहेगातुंयज्ञायगातुंयज्ञपतयइत्यपिनिग
मोभवतिगमनंयज्ञायगमनंयज्ञपतये ॥ २१ ॥ अदितिरदीनादेवमाता ॥ २२ ॥ अदितिर्धौरदितिरंतरिक्षमदिति
र्मातासपितासपुत्रः । विश्वेदेवाअदितिःपंचजनाअदितिर्जातमदितिर्जनित्वं । इत्यदितेर्विभूतिमाचष्टएनान्यदीना
नीतिवा । यमैरिरेभृगवः । एरिरइतीतिरुपसृष्टोऽभ्यस्तः ॥ २३ ॥ उतस्मैनंवस्त्रमथिनतायुमनुक्रोशंतिक्षितयोभरै
षु । नीचायमानंजसुरिनश्येनंश्रवश्चाच्छापशुमच्चयूथं । अपिस्मैनंवस्त्रमथिमिववस्त्रमाथिनंवस्त्रंस्तेस्तायुरितिस्तेनना
मंसंस्त्यानमस्मिन्पापकमितिनैरुक्तास्तस्यतेर्वास्यादनुक्रोशन्तिक्षितयःसंग्रामेषुभरइतिसंग्रामनामंभरतेर्वाहरतेर्वानी
चायमानंनीचैरयमानंनीचैर्निचितंभवत्युच्चैरुच्चितंभवतिजस्तमिवश्येनैश्येनःशंसनीयंगच्छति । श्रवश्चाच्छापशुमच्च
यूथं । श्रवश्चापिपशुमच्चयूथंप्रशंसांचयूथंचधनंचयूथंचेतिवायूथंयौतेःसमायुतंभवति । इन्धानएनंजरतेस्वाधीः ।
गुणाति । मन्दीमन्दतेःस्तुतिकर्मणः । प्रमंदिनेपितुमदर्चतावचः । प्रार्चतमंदिनेपितुमद्वचोगौर्व्याख्यातः ॥ २४ ॥
अत्राहगोरमन्वतुनामत्वष्टुरपीच्यं । इत्थाचंद्रमसोगृहे । अत्रहगोःसमंसतादित्यरश्मयःस्वनामापीच्यमपगतमपचि
तमपिहितमंतर्हितंवामुत्रचंद्रमसोगृहेगातुर्व्याख्यातौगातुकृणवन्नुषसोजनायेत्यपिनिगमोभवतिदंसयःकर्माणिदंसयं
त्येनानि । कुत्सायमन्मन्त्रह्यश्चदंसयइत्यपिनिगमोभवति ॥ सतूतावनैनमश्रोत्यंहतिः । सतुतावनैनमंहतिरश्रोत्यं

निरुक्त

॥२२॥

हतिश्चांहश्चांहुश्चहंतैर्निरूढोपधाद्विपरीतात् । बृहस्पतेचयसुइत्पियांरं । बृहस्पतेयच्चातयसिदेवपीयुंपीयतिर्हिंसाकर्मा
वियुतेद्यावापृथिव्यौवियवनात् । समान्यावियुतेदरेअंते । समानंसमानमात्रंभवतिमात्रामानाहूरंव्याख्यातमंतोऽ
ततेर्धगितिपृथग्भावस्यप्रवचनंभवत्यथाप्यृधोत्यर्थेदृश्यते । ऋधगयाऋधगुताशमिष्ठाः । ऋधुवन्नयाक्षीर्ऋधुवन्नश
मिष्ठाइतिचास्याइतिचास्येतिचोदात्तंप्रथमादेशेऽनुदात्तमन्वादेशेतीव्रार्थतरमुदात्तमल्पीयोऽर्थतरमनुदात्तं । अस्या
उषुणउपसातयेभुवोऽहेळमानोररिवाँऽअजाश्वश्रवस्यतामजाश्व । अस्यैनःसातयउपभवाहेळमानोऽक्रुध्यन्नरिवान्राति
रभ्यस्तोऽजाश्वेतिपूषणमाहाजाश्वजाअजनाअथानुदात्तं । दीर्घायुरस्यायःपतिर्जीवातिशरदःशतं । दीर्घायुरस्यायः
पतिर्जीवतुसशरदःशतंशरच्छृताअस्यामोषधयोभवतिशीर्णाआपइतिवास्येत्यस्याइत्येतेनव्याख्यातं ॥ २५ ॥ अस्यवा
मस्यपलितस्यहोतुस्तस्यभ्रातामध्यमोअस्त्यश्रः । तृतीयोभ्राताघृतपृष्ठोअस्यात्रापश्यंविश्वपतिसप्तपुत्रं । अस्यवामस्यव
ननीयस्यपलितस्यपालयितुर्होतुर्होतुर्होतव्यस्यतस्यभ्रातामध्यमोऽस्त्यशनोभ्राताभरतेर्हरतिकर्मणोहरतेभागंभर्तव्यो
भवतीतिवातृतीयोभ्राताघृतपृष्ठोऽस्यायमग्निस्तत्रापश्यंसर्वस्यपातारंवापालयितारंवाविश्वपतिसप्तपुत्रंसप्तमपुत्रंसर्पण
पुत्रामेतिवासप्तसृष्टासंख्यासप्तादित्यरश्मयइतिवदंति ॥ २६ ॥ सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकोअश्वोवहतिसप्तनामा ।
त्रिनाभिचक्रमजरमनर्वयत्रेमाविश्वामुवनाधितस्थुः । सप्तयुंजंतिरथमेकचक्रमेकचारिणंचक्रंचकतेर्वाचरतेर्वाक्रामते

पूर्वष.
अ. ४

॥२२॥

वैकोऽश्वोवहति सप्तनामादित्यः सप्तास्मैरश्मयोरसानभिसंनामयंति सप्तैनमृषयः स्तुवंतीति वेदमपीतरन्नामैतस्मादेवा
 भिसंनामात्संवत्सरं प्रधानउत्तरोऽर्धर्चस्त्रिनाभिचक्रंत्युतुः संवत्सरो ग्रीष्मो वर्षा हेमंत इति संवत्सरः संवसंतेऽस्मिन्भूतानि
 ग्रीष्मो ग्रस्यंतेऽस्मिन्नसावर्षा वर्षत्यासुपर्जन्यो हेमंतो हिमवान्हिमं पुनर्हतेर्वाहिनो तेर्वाजरमजरणधर्माणमनर्वमप्रत्युतम
 न्यस्मिन्यत्रेभानि सर्वाणि भूतान्यभिसंतिष्ठंतं संवत्सरं सर्वमात्राभिः स्तौति । पंचारेचक्रे परिवर्तमान इति पंचर्तुतया पंच
 र्तवः संवत्सरस्येति च ब्राह्मणं हेमंतशिशिरयोः समासेन षळर आहुरपितमिति षळतुतयाराः प्रत्युताना भौषट् पुनः सहतेः ।
 द्वादशारं नृहितज्जराय । द्वादशप्रधयश्चक्रमेकमिति मासानां मासामानात्प्रधिः ग्रहितो भवति । तस्मिन्त्साकं त्रिंशुतान
 शङ्खवोऽर्पिताः षष्टिर्न चलाचलासः । षष्टिश्च हवैत्रीणि च शतानि संवत्सरस्याहोरात्रा इति च ब्राह्मणं समासेन । सप्तशता
 नि विंशतिश्च तस्थुः । सप्तचवैशतानि विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रा इति च ब्राह्मणं विभागेन विभागेन ॥२७॥ (एकार्थं
 कोनुवयः सुपर्णी यदि द्रजुष्टोदमूनाः संमातपंतीषिरेण मरुत्वाँतितउसक्तुमिव तत्सूर्यस्येद्रेण समीर्मातासः कायमानः कनी
 नकेवोपो अदर्शि सुविते विद्यामदेवानाघाद्यौ मेऽदितिरदिति रुतस्मात्राहास्यवामस्य सप्तयुंजंति सप्तविंशतिः) ॥ इति
 निरुक्ते पूर्वषट्के चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥

॥२७॥

॥२७॥

निरुक्त
॥२३॥

ॐ ॥ सस्त्रिमविंदुच्चरणेनदीनां । संस्त्रातमेधं । वाहिष्ठोवांहवानांस्तोमोदूतोहुवनरा । वोळहतमोहानानांस्तोमोदूतो
हुवनरौनरामनुष्यानृत्यंतिकर्मसुदूतो जवतेर्वाद्रवतेर्वावारयतेर्वा । दूतोदेवानामसिमर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिवाव
शानोवष्टेर्वावाश्यतेर्वा । सप्तस्वसूररुषीर्वावशानइत्यपिनिगमोभवतिवार्यवृणोतेरथापिवरतमं । तद्वार्यवृणीमहेवरिं
ष्टंगोपयत्यं । तद्वार्यवृणीमहेवर्षिष्टंगोपायितव्यंगोपायितारोयूयंस्थयुष्मभ्यमितिवांधइत्यन्ननामाध्यानीयंभवति ।
आमन्त्रेभिःसिंचतामद्यमंधः । आसिंचतामन्त्रैर्मदनीयमंधोऽमन्त्रंपात्रममास्मिन्नदंत्यमापुनरनिर्मितंभवतिपात्रंपानां
त्तमोऽप्यंधउच्यतेनास्मिन्ध्यानंभवतिनदर्शनमंधंतमइत्यभिभाषंतैऽयमपीतरौऽधएतस्मादेव । पश्यदक्षणावन्नविचेत
दंधइत्यपिनिगमोभवति ॥ १ ॥ असंश्रंतीभूरिंधारेपयस्वती । असज्यमानेइतिवाव्युदस्यंत्यावितिवावहुधारेउदक
वत्यौवनुष्यतिर्हतिकर्मानवगतसंस्कारोभवति । वनुयामवनुष्यतइत्यपिनिगमोभवति । दीर्घप्रयज्युमत्तियोवनुष्यतिव
यंजयेमपृतनासुदूढ्यः । दीर्घप्रततयज्ञमभिजिगांसतियोवयंतंजयेमपृतनासुदूढ्यदुर्धियंपापधियंपापःपातापेयानांपा
पत्यमानोऽवाडेवपततीतिवापापत्यतेर्वास्यात्तरुष्यतिरप्येवंकर्मा । इंद्रेणयुजातरुषेमवृत्रमित्यपिनिगमोभवतिभंदना
भंदतेःस्तुतिकर्मणः । पुरुप्रियोभंदतेधामभिःकविरित्यपिनिगमोभवति । सभंदनाउदियर्तिप्रजावतीरितिच । अन्ये
नमदाहनोयाहितूयं । अन्येनमदहनोगच्छक्षिप्रमाहंसीवभाषमाणेत्यसभ्यभाषणादाहनाइवभवत्येतस्मादाहनःस्याद

पूर्वष.
अ. ५

॥ २३ ॥

पिर्नदोभवति नदतेः स्तुतिकर्मणः । नदस्यमारुधतः कामागमत्सरुद्धप्रजननस्य ब्रह्म
 चारिण इत्यृषिपुत्र्याविलपितं वेदयन्ते ॥ २ ॥ नयस्यद्यावापृथिवीनधन्वनांतरिक्षं नाद्रयः सोमो अक्षाः । अश्रोतेरित्ये
 के । अनुपेगोमान्गोभिरक्षाः सोमो दुग्धाभिरक्षाः । लोपाशः सिंहप्रत्यंचमत्साः । क्षियतिनिगमः पूर्वः क्षरतिनिगम उत्त
 रइत्येकेऽनूपेगोमान्गोभिर्यदाक्षियत्यथ सोमो दुग्धाभ्यः क्षरति सर्वे क्षियतिनिगमा इति शाकपूणिः श्वात्रमिति क्षिप्रनामा
 शुभ्रतनं भवति । सप्ततृतीत्वरं स्थाजगद्यच्छ्वात्रमग्निरकृणोज्जातवेदाः । सप्ततत्रिचेत्वरं स्थावरं जंगमं च यत्तत्क्षिप्रमग्निर
 करोज्जातवेदा ऊतिरवनात् । आत्वारथं यथोतय इत्यपि निगमो भवति हासमाने इत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः । वृत्रकः पद्भिरु
 पसर्प दिद्रं । पानैरिति वास्पाशनैरिति वास्पर्शनैरिति वा । ससंनपक्रमविदच्छुचंतं । स्वपनमेतन्माध्यमिकं ज्योतिर
 नित्यदर्शनं तदिवाविदज्जाज्वल्यमानं । द्विताचसत्तास्वधयाचशंभुः । द्वैधंसत्तामध्यमे च स्थान उत्तमे च शंभुः सुखभूः ।
 मृगं न ब्रामृगयन्ते । मृगमिव ब्राह्मणैः ॥ ३ ॥ वराहो मेघो भवति वराहारः । विध्यद्वराहं तिरो अद्रिमस्तेत्यपि निग
 मो भवत्ययमपीतरो वराह एतस्मादेव वरमाहारमाहाशीरिति च ब्राह्मणं वृहतिमूलानि वरं वरं मूलं वृहतीति वा । वराहमिन्द्र
 एमुषमित्यपि निगमो भवत्यंगिरसोऽपि वराहा उच्यन्ते । ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः । अथाप्येते माध्यमका देवगणा वराह
 वरुच्यन्ते । पश्यन्निहरण्य चक्रानयो दंष्ट्रान्विधावतो वराहून् । स्वसराण्यहानि भवन्ति स्वयं सारीण्यपि वा स्वरादित्यो भव

निरुक्त

॥२४॥

तिसएनानिसारयति । उस्त्राइवस्वसराणीत्यपिनिगमोभवतिशर्याअंगुलयोभवंतिशर्याइषवःशरमय्यःशरःशृणातेः । श
र्याभिर्नभरमाणोगभस्त्योरित्यपिनिगमोभवत्यर्कोदेवोभवतियदेनमर्चत्यर्कोमंत्रोभवतियदेनार्चत्यर्कमन्त्रंभवत्यर्चति
भूतान्यर्कोवृक्षोभवतिसवृतःकटुकिन्ना ॥ ४ ॥ गायंतित्वागायत्रिणोऽर्चत्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतुद्वंश
मिवयेमिरे । गायंतित्वागायत्रिणःप्रार्चतितेऽर्कमर्किणोब्राह्मणास्त्वाशतक्रतुद्वेमिरेवंशमिववंशोवनशयोभवतिवन
नाच्छूयतइतिवापवीरथनेमिर्भवतियद्विपुनातिभूमिं । उतपव्यारथानामाद्रिभिर्दुत्योजसा । तंमरुतःक्षुरपविनाव्ययु
रित्यपिनिगमोभवतोवक्षोव्याख्यातंधन्वांतरिक्षंधन्वंत्यस्मादापस्तिरोधन्वातिरोचतइत्यपिनिगमोभवतिसिनमन्त्रंभव
तिसिनातिभूतानि । येनस्मासिनंभरथःसखिभ्यइत्यपिनिगमोभवतीत्यामुथेत्येतेनव्याख्यातंसचासहेत्यर्थः । वसु
भिःसचाभुवा । वसुभिःसहभुवौचिदितिनिपातोऽनुदात्तःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथापिपशुनामेहभवत्युदात्तश्चिदसि
मनासिचितास्त्वयिभोगाश्चेतयसइतिवा आइत्याकारउपसर्गःपुरस्तादेवव्याख्यातोऽथाप्यध्यर्थेदृश्यते । अभ्रआँ
अपः । अभ्रे आ अपः । अपोऽभ्रेऽधीतिद्युम्रंद्योततेर्यशोवान्नंवा । अस्मेद्युम्रमधिरत्नंचधेहि । अस्मासुद्युम्रंचरत्नंचधे
हि ॥ ५ ॥ पवित्रंपुनातैर्मंत्रःपवित्रमुच्यते । येनदेवाःपवित्रेणात्मानंपुनतंसदेत्यपिनिगमोभवतिरश्मयःपवित्रमुच्यं
ते । गभस्तिपूतोनृभिरद्रिभिःसुतइत्यपिनिगमोभवत्यापःपवित्रमुच्यंते । शतपवित्राःस्वधयामदंतीर्बहूदकाः । अग्निः

पूर्वप.
अ. ५

॥२४॥

पवित्रमुच्यते वायुः पवित्रमुच्यते सोमः पवित्रमुच्यते सूर्यः पवित्रमुच्यते इंद्रः पवित्रमुच्यते । अग्निः पवित्रं समापुनातु वा
 युः सोमः सूर्य इंद्रः पवित्रं ते मापुनं त्वित्यपि निगमो भवति तोदस्तु द्यतेः ॥ ६ ॥ पुरुत्वादाश्वान्वोचेऽरिरग्ने तवस्विदा ।
 तोदस्येव शरण आमहस्य । बहुदाश्वांस्त्वामेवाभिह्वयाम्यरिरमित्रकृच्छते रीश्वरोऽप्यरिरेतस्मादेव यदन्यदेवत्या अग्रा
 वाहुतयो हूयंत इत्येतद्वैवमवक्ष्यत् । तोदस्येव शरण आमहस्य । तुदस्येव शरणेऽधिमहतः स्वं चाः सुअंचनः । आजुह्वा
 नो घृतपृष्ठः स्वं चाइत्यपि निगमो भवति शिपिविष्टो विष्णु रिति विष्णोर्द्वेनामनी भवतः कुत्सितार्थीयं पूर्वभवतीत्यौपमन्यवः
 ॥ ७ ॥ किमिच्छे विष्णोपरि चक्ष्यं भूत्प्रयद्वक्षे शिपिविष्टो अस्मि । मावर्षो अस्मदपगूह एतद्यदन्यरूपः समिथेव भूथ ।
 किं ते विष्णोऽप्रख्यातमेतद्भवत्यप्रख्यापनीयं यन्नः प्रब्रूषे शेप इव निर्वेष्टितोऽस्मीत्यप्रतिपन्नरश्मिं रपिवाप्रशंसानामैवाभिप्रे
 तं स्यात्किं ते विष्णोऽप्रख्यातमेतद्भवति प्रख्यापनीयं यदुत्प्रब्रूषे शिपिविष्टोऽस्मीति प्रतिपन्नरश्मिः शिपयोऽन्नरश्मय उच्यंते
 तैराविष्टो भवति । मावर्षो अस्मदपगूह एतत् । वर्ष इति रूपनामवृणोतीति सतो यदन्यरूपः समिथे संग्रामे भवसि संयतर
 श्मिस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ८ ॥ प्रतत्ते अद्य शिपिविष्टनामार्थः शंसामिव युनानि विद्वान् । तं त्वांगृणामितवसम
 तं व्यान्क्ष्यं तमस्य रजसः पराके । तत्तेऽद्य शिपिविष्टनामार्थः प्रशंसाम्ययोऽहमस्मीश्वरः स्तोमानामर्थस्त्वमसीति वा तं त्वा
 स्तौमितवसमतव्यांस्तवस इति महतो नामधेयं मुदितो भवति निवसंतमस्य रजसः पराके पराक्रांते आघृणिरागतहृणिः । आ

निरुक्त

॥२५॥

घृणेसंसंचावहै । आगतहृणेसंसेवावहैपृथुजयाःपृथुजवः । पृथुजयाअमिनादायुर्दस्योः । प्रामापयदार्युदस्योः ॥ ९ ॥
अग्निनरोदीधितिभिररण्योर्हस्तच्युतीजनयंतप्रशस्तं । दूरेदृशंगृहपतिमथर्यु । दीधितयोऽगुलयोभवंतिधीयंतेकर्मस्वर
णीप्रत्युतएनेअग्निःसमरणाज्जायतइतिवाहस्तच्युतीहस्तप्रच्युत्याजनयंतप्रशस्तंदूरेदर्शनंगृहपतिमतनवंतं ॥ १० ॥
एकयाप्रतिधापिबत्साकंसरांसित्रिंशतं । इंद्रःसोमस्यकाणुका । एकेनप्रतिधानेनापिबत्साकंसहेत्यर्थेइंद्रःसोमस्यकाणु
काकांतकानीतिवाकांतकानीतिवाकृतकानीतिवैन्द्रःसोमस्यकांतइतिवाकणेघातइतिवाकणेहतःकांतिहतस्तत्रैतद्याज्ञि
कावेदयंतैत्रिंशदुक्थपात्राणिमाध्यंदिनेसवनएकदेवतानितान्येतस्मिन्कालेएकेनप्रतिधानेनपिबंतिनान्यत्रसरांस्यु
च्यंतैत्रिंशदपरपक्षस्याहोरात्रास्त्रिंशत्पूर्वपक्षस्येतिनैरुक्तास्तद्याएताश्चांद्रमस्यआगामिन्यआपोभवंतिरश्मयस्ताअपरप
क्षेपिबंति तथापिनिगमोभवतियमक्षितमक्षितयःपिबंतीतितंपूर्वपक्षआप्याययंतितथापिनिगमोभवतियथादेवाअंशु
माप्याययंतीत्यधिगुर्मत्रोभवतिगव्यधिकृतत्वादपिवाप्रशासनमेवाभिप्रेतंस्यात्तच्छब्दवत्त्वादधिगोशमीध्वंसुशमिश
मीध्वंशमीध्वमधिगवित्यग्निरप्यधिगुरुच्यते । तुभ्यंश्चोतंत्यधिगोशचीवोऽधृतगमनकर्मवन्निद्रोप्यधिगुरुच्यते ।
अधिगवओहमिंद्रायेत्यपिनिगमोभवत्यांगूषःस्तोमआघोषः । एनांगूषेणवयमिंद्रवंतः । अनेनस्तोमेनवयमिंद्रवंतः
॥ ११ ॥ आपांतमन्युस्तृपलप्रभर्माधुनिःशिमीवाञ्छरुमाँऋजीषी । सोमोविश्वान्यतसावनानिनावार्गिंद्रप्रतिमाना

पूर्वप.
अ. ५

॥२५॥

निदेभुः । आपातितमन्युस्तृप्रप्रहारीक्षिप्रप्रहारीसृप्रप्रहारीसोमोवेद्रोवाधुनिर्धूनोतेः शिमीतिकर्मनामशमयतेवाशक्नोते
र्वर्जीषीसोमोयत्सोमस्यपूयमानस्यातिरिच्यतेतद्वजीषमपार्जितंभवतितेनर्जीषीसोमोथाप्यैद्रोनिगमोभवयृत्जीषीवज्री
तिह्योरस्यसभागोधानाश्चेतिधानाभ्राष्ट्रेहिताभवंतिफलेहिताभवंतीतिवावब्धांतेहरीधानाउपक्रुजीषंजिघ्रतामित्य
पिनिगमोभवत्यादिनाभ्यासेनोपहितेनोपधामादत्तैवभस्तिरत्तिकर्मासोमःसर्वाण्यतसानिवनानिनावार्गागिंद्रंप्रतिमाना
निदभ्रुवंतिर्यैरेनंप्रतिमिमतेनैनंतानिदभ्रुवंत्यर्वागेवैनमप्राप्यविनश्यंतीतींद्रप्रधानेत्येकैर्नैघंडुकंसोमकर्माभयप्रधानेत्य
परंश्मशाशुअश्रुतइतिवाश्माश्रुतइतिवा । अवश्मशारुधद्राः । अवारुधच्छशावारिति ॥ १२ ॥ उर्वश्यप्सराउर्व
भ्यश्रुतऊरुभ्यामश्रुतऊरुवाविशोऽस्याअप्सराअप्सारिण्यपिवाप्सइतिरूपनामाप्सातेरप्सानीयंभवत्यादर्शनीयंव्याप
नीयंवास्पष्टंदर्शनायेतिशाकपूर्णिर्यदप्सइत्यभक्षस्याप्सोनामेतिव्यापिनस्तद्राभवतिरूपवतीतदनयात्तमितिवातदस्यै
दत्तमितिवातस्यादर्शनान्मित्रावरुणयोरेतश्चस्कंदतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १३ ॥ उतासिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्या
ब्रह्मन्मनसोऽधिजातः । द्रुप्संस्कन्नं ब्रह्मणादैव्येनविश्वेदेवाःपुष्करेत्वाददंत । अप्यसिमैत्रावरुणोवसिष्ठोर्वश्याब्रह्म
न्मनसोऽधिजातोद्रुप्संस्कन्नं ब्रह्मणादैव्येनद्रुप्सःसंभृतप्सानीयोभवतिसर्वेदेवाःपुष्करेत्वाधारयंतपुष्करमंतरिक्षंपो
षतिभूतान्युदकंपुष्करंपूजाकरंपूजयितव्यंवेदमपीतरत्पुष्करमेतस्मादेवपुष्करंवपुष्करंवापुष्पंपुष्पतेर्वयुनंवेतैःकांतिवा

निरुक्त

॥२६॥

प्रज्ञावा ॥ १४ ॥ सइत्तमोऽवयुनंततन्वत्सूर्येणवयुनवच्चकार । सतमोऽप्रज्ञानंततन्वत्सतंसूर्येणप्रज्ञानवच्चकारवाज
पस्त्यंवाजपतनं । सनेमवाजपस्त्यमित्यपिनिगमोभवतिवाजगन्ध्यंगध्यत्युत्तरपदं । अश्यामवाजगन्ध्यमित्यपिनिग
मोभवतिगन्ध्यंगृहातेः । ऋज्रावाजंनगन्ध्ययूषन्नित्यपिनिगमोभवतिगन्ध्यतिर्मिश्रीभावकर्मा । आगधितापरिगधि
तेत्यपिनिगमोभवतिकौरयाणःकृतयानः । पाकस्थामाकौरयाणइत्यपिनिगमोभवतितौरयाणस्तूर्णयानः । सतौ
रयाणउपयाहियज्ञं । मरुद्भिरिंद्रसखिभिःसजोषाइत्यपिनिगमोभवत्यहयाणोहीतयानः । अनुष्ठयाकृणुह्यहयाणेत्य
पिनिगमोभवतिहरयाणोहरमाणयानः । रजतंहरयाणइत्यपिनिगमोभवति । यआरितःकर्मणिकर्मणिस्थिरः ।
प्रत्युतःस्तोमान्ब्रंदीब्रंदतेर्मृदूभावकर्मणः ॥ १५ ॥ नियद्वृणक्षिष्वसनस्यमूर्धनिशुष्णस्यचिद्वृदिनोरोरुवद्वना । निवृ
णक्षियच्छसनस्यमूर्धनिशब्दकारिणःशुष्णस्यादित्यस्यचशोषयितूरोरुयमाणोवनानीतिवावधेनेतिवा । अब्रदंतवीळि
तेत्यपिनिगमोभवतिवीळयतिश्चव्रीडयतिश्चसंस्तंभकर्माणौपूर्वेणसंप्रयुज्येतेनिष्पपीस्त्रीकामोभवतिविनिर्गतपसाःपसः
सपतेःस्पृशतिकर्मणः । मानोमधेवनिष्पपीपरादाः । सयथाधनानिविनाशयतिमानस्त्वंतथापरादास्तूर्णाशमुदकंभ
वतितूर्णमश्रुते । तूर्णाशंनगिरेरधीत्यपिनिगमोभवतिक्षुंपमहिच्छत्रकंभवतियत्क्षुभ्यते ॥ १६ ॥ कृदामर्तमराधसंप
दाक्षुंपमिवस्फुरत् । कृदानःशुश्रवद्भिरिंद्रौअंग । कदामर्तमनाराधयंतपादेनक्षुंपमिवावस्फुरिष्यतिकदानःश्रोष्य

पूर्वष.
अ. ५

॥२६॥

तिचगिरिंद्रोअंगांगेतिक्षिप्रनामाचितमेवांकितंभवतिनिचुंपुणःसोमोनिचांतपृणोनिचमनेनप्रीणाति ॥ १७ ॥ पत्नी
 वंतःसुताइमउशंतोयंतिवीतये । अपांजग्मिनिचुंपुणः । पत्नीवंतःसुताइमेऽद्भिःसोमाःकामयमानायंतिवीतयेपाना
 यापांगंतानिचुंपुणःसमुद्रोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनिचमनेनपूर्यतेऽवभृथोऽपिनिचुंपुणउच्यतेनीचैरस्मिन्कणंतिनीचैर्दध
 तीतिवा । अवभृथनिचुंपुणेत्यपिनिगमोभवतिनिचुंपुणनिचुंकुणेतिचंपदिर्गतुर्भवतियत्पद्यते ॥ १८ ॥ सुगुरंसत्सुहि
 रण्यःस्वश्वोवृहदस्मैवयुंद्रोदधाति । यस्त्वायंतं वसुनाप्रातरित्वोमुक्षीजयेवपदिमुत्सिनाति । सुगुर्भवतिसुहिरण्यः
 स्वश्वोमहच्चास्मैवयुंद्रोदधातियस्त्वायंतमन्नेनप्रातरागामिन्नतिथे । मुक्षीजयेवपदिमुत्सिनाति । कुमारोमुक्षीजामो
 चनाच्चसयनाच्चततनाच्चपादुःपद्यते । आविःस्वःकृणुतेगूहतेवुसंसपादुरस्यनिर्णिजोनमुच्यते । आविःकुरुतेभास
 मादित्योगूहतेवुसंवुसमित्युदकनामब्रवीतेःशब्दकर्मणोभ्रंशतेवायद्वर्षन्पातयत्युदकरश्मिभिस्तत्प्रत्यादत्ते ॥ १९ ॥
 वृकश्चंद्रमाभवतिविवृतज्योतिष्कोवाविकृतज्योतिष्कोवाविक्रांतज्योतिष्कोवा ॥ २० ॥ अरुणोमासकृद्वृकःपथायंतं
 ददर्शहि । उज्जिहीतेनिचाय्यातष्टेवपृष्ट्यामयीवित्तंमेअस्यरोदसी । अरुणआरोचनोमासकृन्मासानांचार्धमासानां
 चकर्ताभवतिचंद्रमावृकःपथायंतंददर्शनक्षत्रगणमभिजिहीतेनिचाय्ययेनयेनयोक्ष्यमाणोभवतिचंद्रमास्तक्ष्णुवन्निवपृ
 ष्टरोगीजानीतमेऽस्यद्यावापृथिव्यावित्यादित्योऽपिवृकउच्यतेयदावृंक्ते । अजोहवीदश्विनावर्तिकावामास्त्रोयत्सीम

निरुक्त

॥२७॥

मुंचतंवृकस्य । आह्वयदुषाअश्विनावादित्येनाभिग्रस्तातामश्विनौप्रमुचतुरित्याख्यानंश्वापिवृकउच्यतेविकर्तनात् ।
वृकश्चिदस्यवारुणउरामथिः । उरणमथिः । उरणऊर्णावान्भवत्यूर्णापुनर्वृणोतेरूणोतेर्वावृद्धवाशिन्यपिवृकयुच्यते
शतंमेषान्वृक्येचक्षदानमृज्राश्वंतंपितांधंचकारेत्यपिनिगमोभवतिजोषवाकमित्यविज्ञातनामधेयंजोषयितव्यंभवति
॥ २१ ॥ यइंद्राग्नीसुतेषुवांस्तवृत्तेष्वृतावृधा । जोषवाकंवदतःपञ्चहोषिणानदेवाभसथश्चन । यइंद्राग्नीसुतेषुवांसोमे
षुस्तौतितस्याश्रीथोऽथयोऽयंजोषवाकंवदतिविजंजपःप्रार्जितहोषिणौनदेवौतस्याश्रीथःकृत्तिःकृततेर्यशोवान्नवा । म
हीवकृत्तिःशरणातइंद्र । सुमहत्तइन्द्रशरणमंतरिक्षेकृत्तिरिवेतीयमपीतराकृत्तिरेतस्मादेवसूत्रमय्युपमार्थेवा । कृत्ति
वसानआचरपिनाकंविभ्रदागहीत्यपिनिगमोभवतिश्वघ्नीकितवोभवतिस्वंहंतिस्वंपुनराश्रितंभवति । कृतंनश्वघ्नीवि
चिनोतिदेवने । कृतमिवश्वघ्नीविचिनोतिदेवनेकितवःकितवास्तीतिशब्दानुकृतिःकृतवान्वाशीर्नामकःसममितिपरि
ग्रहार्थीयंसर्वनामानुदात्तं ॥२२॥ मानःसमस्यदुर्ह्यः१परिद्वेषसोअंहृतिः । ऊर्मिर्ननावमावधीत् । मानःसर्वस्यदुर्धि
यःपापधियःसर्वतोद्वेषसोऽहतिरूर्मिरिवनावमावधीदूर्मिरूणोतेर्नौःप्रणोत्तव्याभवतिनमतेर्वातकथमनुदात्तप्रकृति
नामस्याहृष्टव्ययंतुभवत्युतोसमस्मिन्नाशिशिहीनोवसोइतिसप्तम्यांशिशितीर्दानकर्मा । उरुष्याणोअघायतःसमस्मा
दितिपंचम्यामुरुष्यतीरक्षाकर्माथापिप्रथमावहुवचनेनभंतामन्यकेसमे ॥ २३ ॥ हविषाज्जारोअपांपिपतिपुर्नरा ।

पूर्वप.
अ. ५

॥२७॥

पिताकुटस्यचर्षणिः । हविषापांजरयितापिपतिपपुरिरितिपृणातिनिगमौवाप्रीणातिनिगमौवापिताकृतस्यकर्मणश्चा
यितादित्यःशंवइतिवज्रनामशमयतेर्वाशातयतेर्वा । उग्रोयःशंवःपुरुहूततेनेत्यपिनिगमोभवतिकेपयःकपूयाभवंतिकपू
यमितिपुनातिकर्मकुत्सितंदुष्पूयंभवति ॥ २४ ॥ पृथक्प्रायन्पृथक्प्रथमादेवहूतयोऽकृण्वतश्रवस्यानिदुष्टरा । नयेशेकुर्यज्ञि
यांनावमारुहमीमैवतेन्यविशंतकेपयः । पृथक्प्रायन्पृथक्प्रथमैःप्रथमादेवहूतयोयेदेवानाह्वयंताकुर्वतःश्रवणीयानिय
शांसिदुरनुकराण्यन्यैर्येऽशक्नुवन्त्यज्ञियांनावमारोढुमथयेनाशक्नुवन्त्यज्ञियांनावमारोढुमीमैवतेन्यविशंतैहैवतेन्यविशं
तःऋणेहैवतेन्यविशंतास्मिन्नेवलोकइतिवैर्मइतिबाहुनामसमीरिततरोभवति । एताविश्वसवनातूतुमाकृषेस्वयंसूनोस
हसोयानिदधिषे । एतानिसर्वाणिस्थानानितूर्णमुपाकुरुषेस्वयंबलस्यपुत्रयानिधत्स्वासत्रमंहसस्त्राणंधनुर्वाकवचंवाक
वचंकुअंचितंभवतिकांचितंभवतिकायेऽचितंभवतीतिवा ॥ २५ ॥ प्रीणीताश्वान्हितंजयाथस्वस्तिवाहुरथमित्कृणु
ध्वं । द्रोणाहावमवतमश्मचक्रमंसत्रकोशंसिंचतानृपाणं । प्रीणीताश्वान्तसुहितंजयथजयनंवोहितमस्तुस्वस्तिवाहनंर
थंकुरुध्वंद्रोणाहावंद्रोणंद्रुममयंभवत्याहावआह्वानादावहआवहनादवतोऽवातितोमहान्भवत्यश्मचक्रमशनचक्रमस
नचक्रमितिवासत्रकोशमंसत्राणिवःकोशस्थानीयानिसंतुकोशःकुष्णातेर्विकुषितोभवत्ययमपीतरःकोशएतस्मादेवसंच
यआचितमात्रोमहान्भवतिसिंचतनृपाणंनरपाणंकूपकर्मणासंग्राममुपमिमीतैकाकुदंताल्वित्याचक्षतेजिह्वाकोकुवासा

निरुक्त
॥२८॥

स्मिन्धीयते जिह्वा को कुवा को कूयमाना वर्णाद्भुदतीति वा को कूयते वा स्याच्छब्दकर्मणो जिह्वा जो हुवा ता लुतरते स्तीर्णतमं
गलतते वा स्याद्विपरीताद्यथा तल्लतेत्यविपर्ययः ॥ २६ ॥ सुदेवो असिवरुणस्य ते सप्तसिन्धवः । अनुक्षरं तिकाकुदं
सूर्यसुषिरामिव । सुदेवस्त्वं कल्याणदेवः कमनीयदेवो वा भवसिवरुणस्य ते सप्तसिन्धवः सिन्धुः सवणाद्यस्य ते सप्तस्रोतां
सितानिते काकुदमनुक्षरं तिसूर्मिकल्याणोर्मिः स्रोतः सुषिरमनुयथा बीरिटं तैटीकिरंतरिक्षमेव माह पूर्ववयते रुत्तरमिरतेर्व
यांसीरत्यस्मिन्भांसिवा तदेतस्यामृच्युदाहरं त्यपि निगमो भवति ॥ २७ ॥ प्रवावृजे सुप्रयावर्हिरेषामाविशपतीव बीरि
टइयाते । विशामक्तोरुपसः पूर्वहूतौ वायुः पूषा स्वस्त्येन नियुत्वान् । प्रवृज्यते सुप्रायणं बर्हिरेषामेयाते सर्वस्य पातारौ वा
पालयितारौ वा बीरिटमंतरिक्षं भियो वा भासो वा ततिरपिवोपमार्थे स्यात्सर्वपती इव राजानौ बीरिटे गणे मनुष्याणां रात्र्या
विवासे पूर्वस्यामभिहूतौ वायुश्च नियुत्वान् पूषा च स्वस्त्ययनाय नियुत्वान्नियुतोऽस्याश्वानियुतो नियमनाद्वानियोजनाद्वा
ऽच्छाभेरासुमिति शाकपूणिः परींसीमिति व्याख्याता एनमेनामस्या अस्येत्येतेन व्याख्यातं सृणिरंकुशो भवति सरणादंकु
शोऽचतैराकुचितो भवतीति वा नेदीय इत्सृण्यः पक्रमेयादित्यपि निगमो भवत्यंतिकतममंकुशादायात्पक्रमौषधमागच्छ
त्वित्यागच्छत्विति ॥ २८ ॥ (सस्त्रिमसश्चंतीनयस्य वराहो गायंति त्वापवित्रं पुरुत्वा किमिच्छेत्तत्तैऽग्निं नर एकया

पूर्वष.
अ. ५

॥२८॥

पांतमन्युर्वश्यप्सराउतासिसइन्नियत्कदामर्तपत्नीवंतःसुगुरसद्रुकश्चंद्रमाअरुणोमायइंद्राग्नीमानःसमस्यहविषाजा
रःपृथक्प्रायन्प्रीणीताश्वान्सुदेवःप्रवावृजेऽष्टाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ४ ॥

ॐ ॥ त्वमग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि । त्वंवनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वनृणानृपतेजायसेशुचिः ।
त्वमग्नेद्युभिरहोभिस्त्वमाशुशुक्षणिराशुइतिचशुइतिचक्षिप्रनामनीभवतःक्षणिरुत्तरःक्षणोत्तराशुशुचाक्षणोतीतिवास
नोतीतिवाशुकशोचतेःपंचम्यर्थेवाप्रथमातथाहिवाक्यसंयोगादित्याकारउपसर्गःपुरस्ताच्चिकीर्षितजउत्तरआशुशो
चयिषुरितिशुचिःशोचतेर्ज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरःशुचिरेतस्मादेवनिष्पिक्तमस्मात्पापकमितिनैरुक्ताः । इंद्राशा
भ्यस्परिसर्वाभ्योअभयंकरत् । आशादिशोभवंत्यासदनादाशाउपदिशोभवंत्यभ्यशनात्काशिर्मुष्टिःप्रकाशनान्मुष्टि
मोचनाद्वामोषणाद्वामोहनाद्वा । इमेचिदिंद्रोदसीअपारेयत्संगृभ्णामघवन्काशिरित्ते । इमेचिदिंद्रोदसीरोधसी
द्यावापृथिव्यौविरोधनाद्रोधःकूलंनिरुणद्धिस्रोतःकूलंरुजतोर्विपरीतालोष्ठोऽविपर्ययेणापारेदूरपारेयत्संगृभ्णासिमघ
वन्काशिस्तेमहान् । अहस्तामिंद्रसंपिण्कुणारुं । अहस्तामिंद्रकृत्वासंपिण्डिपरिक्रणनंमेघं ॥ १ ॥ अलातृणोवलइंद्रव्र
जोगोःपुराहंतोर्भयमानोव्यार । सुगान्पथोअकृणोन्निरजेगाःप्रावन्वाणीःपुरुहूतंधमंतीः । अलातृणोऽलमातर्दनो
मेघोवलोवृणोतेर्व्रजोव्रजत्यंतरिक्षेगोरेतस्यामाध्यमिकायावाचःपुराहननाद्भयमानोव्यार । सुगान्पथोअकृणोन्निरजे

निरुक्त

॥२९॥

गाः । सुगमनान्पथोऽकरोन्निर्गमनायगवां । प्रावन्वाणीःपुरुहूतंधर्मतीः । आपोवावहनाद्वाचोवावदनाद्बहुभिराहूत
मुदकंभवतिधमतिर्गतिकर्मा ॥ २ ॥ उद्धृहरक्षःसहमूलमिन्द्रवृश्चामध्यंप्रत्यग्रंशृणीहि । आकीवतःसल्लूकंचकर्थब्रह्मद्वि
षेतपुंषिहेतिमस्य । उद्धररक्षःसहमूलमिन्द्रमूलमोचनाद्वामोषणाद्वामोहनाद्वामोश्चमध्यंप्रतिशृणीह्यग्रमग्रमागतंभवत्या
कियतोदेशात्सल्लूकंसल्लुब्धंभवतिपापकमितिनैरुक्ताःसररूकंवास्यात्सर्तेरभ्यस्तात्तपुषिस्तपतेहेतिर्हतेः । त्यंचिद्विस्था
कत्पयंशयानं । सुखपयसंसुखमस्यपयः । विस्नुहआपोभवंतिविस्त्रवणात् । वयाइवरुरुहुःसप्तविस्नुहइत्यपिनिगमो
भवतिवीरुधओषधयोभवंतिविरोहणात् । वीरुधःपारयिष्णवइत्यपिनिगमोभवतिनक्षदाभमश्रुवानदाभमभ्यशने
नदभ्नोतीति । नक्षदाभंततुरिंपर्वतेष्टामित्यपिनिगमोभवत्यस्कृधोयुरकृध्वायुःकृध्वितिइस्वनामनिकृत्तंभवति । यो
अस्कृधोयुरजरःस्वर्वानित्यपिनिगमोभवतिनिशुंभानिश्रथ्यहारिणः ॥ ३ ॥ आज्ञासःपूषणंरथेनिशुंभास्तेजनश्रियं ।
देवंवहंतुविभ्रतः । आवहंतवजाःपूषणंरथेनिःश्रथ्याहारिणस्तेजनश्रियंजातश्रियंबृवदुक्थोमहदुक्थोवक्तव्यमस्माउक्थ
मितिबृवदुक्थोवा । बृवदुक्थंहवामहइत्यपिनिगमोभवत्यदूदरःसोमोमृदूदरोमृदुरुदरेष्वितिवा । ऋदूदरेणसख्या
सचेयेत्यपिनिगमोभवत्यदूपेइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामःपुलुकामःपुरुकामः । पुलुकामोहिमर्त्यइत्यपिनिगमोभवत्यसि
न्वतीअसंखादंत्यौ । असिन्वतीवप्सतीभूर्यत्तइत्यपिनिगमोभवतिकपनाःकंपनाःक्रिमयोभवंति । मोषथावृक्षंकपने

पूर्वष.
अ. ६

॥ २९ ॥

ववेधसइत्यपिनिगमोभवतिभाऋजीकःप्रसिद्धभाः । धूमकेतुःसमिधाभाऋजीकइत्यपिनिगमोभवतिरुजानानद्योभवं
 तिरुजंतिकूलानि । संरुजानाःपिपिषइंद्रशत्रुरित्यपिनिगमोभवतिजूर्णिर्जवतेर्वाद्रवतेर्वादूनोतेर्वा । क्षिप्ताजूर्णिर्नव
 क्षतीत्यपिनिगमोभवति । परिघंसमोमनावांवयोऽगात् । पर्यगाद्वाघंसमहरवनायान्नं ॥ ४ ॥ उपलप्रक्षिण्युपले
 षुप्रक्षिणात्युपलप्रक्षेपिणीवैद्रुषीन्पप्रच्छदुर्भिक्षेकेनजीवतीतितेषामेकःप्रत्युवाचशकटःशाकिनीगावौजालमस्यंदनं
 नमुदधिःपर्वतोराजादुर्भिक्षेनववृत्तयइतिसानिगदव्याख्याता ॥ ५ ॥ कारुरहंततोभिषगुपलप्रक्षिणीनना । नाना
 धियोवसूयवोऽनुगाइवतस्थिमेंद्रायेंदोपरिस्त्रव । कारुरहमस्मिक्तर्त्तास्तोमानांततोभिषक्ततइतिसंताननार्मपितुर्वापु
 त्रस्यवोपलप्रक्षिणीसक्तुकारिकाननानमतेर्मातावादुहितावानानाधियोनानाकर्माणोवसूयवोवसुकामाअन्वास्थिता
 स्मोगावइवलोकमिंद्रायेंदोपरिस्त्रवेत्यध्येषणा । आसीनऊर्ध्वामुपसिक्षिणात्युपस्थेप्रकलविद्वणिगभवतिकलाश्चवे
 दप्रकलाश्च । दुर्मित्रासःप्रकलविन्मिमानाइत्यपिनिगमोभवत्यभ्यर्धयज्वाभ्यर्धयन्यजति । सिषक्तिपूषाअभ्यर्धयज्वे
 त्यपिनिगमोभवतीक्षईशिषे । ईक्षेहिस्वउभयस्यराजन्नित्यपिनिगमोभवतिक्षोणस्यक्षयणस्य । महःक्षोणस्याश्वि
 नाकण्वायेत्यपिनिगमोभवति ॥ ६ ॥ अस्मेतेवन्धुः । वयमित्यर्थः । अस्मेयातंनसत्यासजोषाः । अस्मानित्यर्थः ।
 अस्मेसमानेभिर्वृषभपौंस्येभिः । अस्माभिरित्यर्थः । अस्मेप्रयधिमघववृजीपिन् । अस्मभ्यमित्यर्थः । अस्मेआराच्चि

निरुक्त

॥३०॥

द्वेषः सनुतयुयोतु । अस्मदित्यर्थः । ऊर्वइवप्रथेकामोअस्मे । अस्माकमित्यर्थः । अस्मेधत्तवसवोवसूनि । अस्मास्वित्यर्थः । पाथोऽतरिक्षंपथाव्याख्यातं । इयेनो नदीयन्नन्वेतिपाथइत्यपिनिगमोभवत्युदकमपिपाथउच्यतेपानात् । आचष्टआसांपाथोनदीनामित्यपिनिगमोभवत्यन्नमपिपाथउच्यतेपानादेव । देवानांपाथउपवक्षिविद्वानित्यपिनिगमोभवतिसवीमनिप्रसवे । देवस्यवयंसवितुःसवीमनीत्यपिनिगमोभवतिसप्रथाःसर्वतःपृथुः । त्वमग्नेसप्रथाअसीत्यपिनिगमोभवतिविदथानिवेदनानि । विदथानिप्रचोदयन्नित्यपिनिगमोभवति ॥ ७ ॥ श्रायैतइवसूर्यविश्वेदिंद्रस्यभक्षत । वसूनिजातेजनमानुओजसाप्रतिभागंनदीधिम । समाश्रिताःसूर्यमुपतिष्ठंतेऽपिवोपमार्थेस्यात्सूर्यमिवेंद्रमुपतिष्ठंतइतिसर्वाणींद्रस्यधनानिविभक्ष्यमाणाःसयथाधनानिविभजतिजातेचजनिष्यमाणेचतंवयंभागमनुध्यायामौजसाबलेनौजओजतेर्वोजतेर्वाशीराःश्रयणाद्वाश्रपणाद्वाथेयमितराशीराशास्तेः । इंद्रायगावआशिरमित्यपिनिगमोभवतिसामेसत्याशीर्देवेष्वितिच । यदातेमर्तोअनुभोगमानुळादिद्वसिष्ठोषधीरजीगः । यदातेमर्तोभोगमन्वापदथग्रसितृतमओषधीरगारीर्जिगर्तिर्गिरतिकर्मावागृणातिकर्मावागृह्णातिकर्मावा । मूराअमूरनवयंचिकित्वोमहित्वमग्नेत्वमंगवित्से । मूढावयंस्मोऽमूढस्त्वमसिनवयंविद्वोमहत्त्वमग्नेत्वंतुवेत्थशशमानःशंसमानः । योवांयज्ञैःशशमानोहदाशतीत्यपिनिगमोभवति । देवोदेवाच्याकृपा । देवोदेवान्प्रत्यक्तयाकृपाकृक्कृपतेर्वाकल्पतेर्वा ॥ ८ ॥ अश्रवंहिभूरि

पूर्वप.
अ. ६

॥३०॥

दावत्तरावांविजामातुरुतवाघास्यालात् । अथासोमस्यप्रयतीयुवभ्यामिंद्राग्नीस्तोमंजनयामिनव्यं । अश्रौषंहिवहुदा
 तृतरौवांविजामातुरसुसमाप्ताजामातुर्विजामातेतिश्वहाक्षिणाजाःक्रीतापतिमाचक्षतेऽसुसमाप्तइवरोऽभिप्रेतो
 जामाताजाअपत्यंतन्निर्मातोतवाघास्यालादपिचस्यालात्स्यालआसन्नःसंयोगेनेतिनैदानाःस्याल्लाजानावपतीतिवाला
 जालाजतेःस्यंशूर्पस्यतेःशूर्पमशनपवनंशृणातेर्वाऽथसोमस्यप्रदानेनयुवाभ्यामिंद्राग्नीस्तोमंजनयामिनव्यं । नवतरमोमा
 सइत्युपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामः ॥ ९ ॥ सोमानंस्वरणंकृणुहिब्रह्मणस्पते । कक्षीवंतंयऔशिजः । सोमानंसोतारंप्रका
 शनवन्तंकुरुब्रह्मणस्पतेकक्षीवंतमिवयऔशिजःकक्षीवान्कक्ष्यावानौशिजउशिजःपुत्रउशिग्वष्टेःकान्तिकर्मणोऽपित्व
 यमनुष्यकक्षएवाभिप्रेतःस्यात्तंसोमानंसोतारंप्रकाशनवन्तंकुरुब्रह्मणस्पते ॥ १० ॥ इन्द्रासोमासमघशंसमभ्य
 धंतपुंर्ययस्तुचरुरग्निवाँइव । ब्रह्मद्विषेऽक्रव्यादेघोरचक्षसेद्वेषोधत्तमनवायंकिमीदिने । इन्द्रासोमावघस्यशंसितारमघं
 हन्तेर्निर्हसितोपसर्गआहन्तीतितपुस्तपतेश्चरुर्मृच्चयोभवतिचरतेर्वासमुच्चरन्त्यस्मादापोब्रह्मद्विषेब्राह्मणद्वेष्ट्रेऽक्रव्यादेऽक्र
 व्यमदतेघोरचक्षसेघोरख्यानायक्रव्यंविकृत्ताजायतइतिनैरुक्ताद्वेषोधत्तमनवायमनवयवयंदन्येनव्यवेयुरद्वेषइति
 वाकिमीदिनेकिमिदानीमितिचरतेकिमिदंकिमिदमितिवापिशुनायचरतेपिशुनःपिंशतेर्विपिंशतीति ॥ ११ ॥ कृणु
 ष्वपाजःप्रसितिनपृथ्वीयाहिराजेवामवाँइभेन । तृष्वीमनुप्रसितिद्रूणानोऽस्तासिविध्यरक्षसस्तपिष्ठैः । कुरुष्वपाजः

निरुक्त

॥३१॥

पाजःपालनात्प्रसितिमिवपृथ्वीप्रसितिःप्रसयनात्तनुर्वाजालंवायाहिराजेवामात्यवानभ्यमनवान्त्स्ववान्वेराभृतागणे
नंगतभयेनहस्तिनेतिवातृष्व्यानुप्रसित्याद्रूणानस्तृष्वीतिक्षिप्रनामतरतेर्वात्वरतेर्वासितासिविध्यरक्षसस्तपिष्ठैस्तप्ततमै
स्तृप्ततमैःप्रपिष्टतमैरितिवा । यस्तेगर्भममीवादुर्णामायोर्निमाशये । अमीवाभ्यमनेनव्याख्यातोदुर्णामाक्रिमिर्भव
तिपापनामाक्रिमिःक्रव्यमेद्यतिक्रमतेर्वास्यात्सरणकर्मणःक्रामतेर्वा । अतिक्रामन्तोदुरितानिविश्वा । अतिक्रममा
णादुर्गतिगमनानिसर्वाण्यप्वायदेनयाविद्धोऽपवीयतेव्याधिर्वाभयंवा । अप्वेपरेहीत्यपिनिगमोभवत्यमतिरमामयी
मतिरात्ममयी । ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमनीत्यपिनिगमोभवतिश्रुष्टीतिक्षिप्रनामाशुअष्टीति ॥ १२ ॥ तां
अध्वरउशतोयक्ष्यश्रेष्ठीभगंनासत्यापुरंधिं । तानध्वरेयज्ञउशतःकामयमानान्यजाश्रेष्ठीभगंनासत्यौचाश्विनौस
त्यावेवनासत्यावित्यौर्णवाभःसत्यस्यप्रणेतारावित्याग्रायणौनासिकाप्रभवौबभूवतुरितिवापुरन्धिर्वहुधीस्तत्कःपुरन्धि
र्भगःपुरस्तात्तस्यान्वादेशइत्येकमिन्द्रइत्यपरंभवहुकर्मतमःपुरांचदारयितृतमोवरुणइत्यपरंतंप्रज्ञयास्तौति । इमामूनु
कवितमस्यमायामित्यपिनिगमोभवतिरुशदितिवर्णनामरोचतेज्वलतिकर्मणः । समिद्धस्यरुशददर्शिपाजइत्यपिनिगमो
भवति ॥ १३ ॥ अस्तिहिवःसजात्यैरिशादसोदेवासोऽअस्त्याप्यं । अस्तिहिवःसमानजातितारेशयदारिणोदेवा
अस्त्याप्यमाप्यमामोतैःसुदत्रःकल्याणदानः । त्वष्टासुदत्रोविदधानुरायइत्यपिनिगमोभवतिसुविदत्रःकल्याणवि

पूर्वष.
अ. ६

॥३१॥

द्यः । आग्नेयाहिसुविदत्रेभिरर्वाङित्यपिनिगमो भवत्यानुषगितिनामानुपूर्वस्यानुपक्तं भवति । स्तृणन्तिवर्हिंरा
नुषगित्यपिनिगमो भवति तुर्वणिस्तूर्णवनिः । सतुर्वणिर्महँ अरेणुपौस्यइत्यपिनिगमो भवति गिर्वणादेवो भवति गीर्भि
रेनं वनयन्ति । जुष्टं गिर्वणसे बृहदित्यपिनिगमो भवति ॥ १४ ॥ असूते सूर्ते रजसि निषत्ते ये भूतानि समकृण्वन्निमानि ।
असुसमीरिताः सुसमीरिते वा तसमीरिता माध्यमका देवगणा ये रसेन पृथिवीं तर्पयन्तो भूतानि च कुर्वन्ति त आयजन्तेत्यति
क्रांतं प्रतिवचनं । अम्यक्सात इन्द्रकृष्टिः । अमाक्तेति वाभ्यक्तेति वा । यादृश्मिन्धा यितमपस्यया विदत् ।
यादृशेऽधा यितमपस्यया विदत् । उस्त्रः पितेर्वजारयायियज्ञैः । उस्त्र इव गोपिता जायियज्ञैः ॥ १५ ॥ प्रवो
ऽच्छा जुजुषाणा सो अस्थुरभूत विश्वे अग्रियो तवाजाः । प्रास्थुर्वो जोषयमाणा अभवत् सर्वेऽग्रगमनेनेति वाग्रगरणेने
ति वाग्रसंपादिन इति वापि वाग्रमित्येतदनर्थकमुपबन्धमाददीत । अद्धीर्दिद्रप्रस्थिते माहवींषिचनो दधिष्वपचतो त
सोमं । अद्धीन्द्रप्रस्थितानीमानि हवींषिचनो दधिष्वचन इत्यन्ननामपचतिर्नामीभूतस्तमेदस्तः प्रतिपचताग्रभीष्टामि
त्यपिनिगमो भवत्यपि वामेदसश्च पशोश्च सात्वं द्विवचनं स्याद्यत्र ह्येकवचनार्थः प्रसिद्धं तद्भवति । पुरोळा अग्नेपचत इ
तियथाशुरुध आपो भवन्ति शुचं संरुंधन्ति । ऋतस्य हि शुरुधः सन्ति पूर्वीरित्यपिनिगमो भवत्यमिनोऽमितमात्रो महान् भ
वत्यभ्यमितो वा । अमिनः सहोभिरित्यपिनिगमो भवति जङ्गतीरापो भवन्ति शब्दकारिण्यः । मरुतो जङ्गतीरि

निरुक्त

॥३२॥

वेत्यपिनिगमो भवत्यप्रतिष्कृतोऽप्रतिष्कृतोऽप्रतिस्खलितो वा । अस्मभ्यमप्रातःकुत इत्यपिनिगमो भवति शशदानः
शाशद्यमानः । प्रस्वांमतिमतिरच्छाशदान इत्यपिनिगमो भवति ॥ १६ ॥ सृप्रः सर्पणादिदमपीतरत्सृप्रमेतस्मादेव स
पिर्वातैलं वा । सृप्रकरस्त्रमूतय इत्यपिनिगमो भवति करस्त्रौवाहूकर्मणां प्रस्त्रातारौ सुशिप्रमेतेन व्याख्यातं । वाजे सुशि
प्रगोमतीत्यपिनिगमो भवति शिप्रेहनूनासिकेवाहनुर्हतेर्नासिकानसतेः । विष्यस्वशिप्रेविसृजस्वधेने इत्यपिनिगमो भ
वति धेनादधातेरं सुरमणात् । सचित्रेण चिकितेरं सुभासेत्यपिनिगमो भवति द्विवर्हा द्वयोः स्थानयोः परिवृढो मध्यमे च स्था
न उत्तमे च । उत्तद्विवर्हा अमिनः सहोभिरित्यपिनिगमो भवत्यक्र आक्रमणात् । अक्रोनवध्रिः सामेथेमहीनामित्यपिनिग
मो भवत्युराण उरुकुर्वाणः । दूत ईयसे प्रदिव उराण इत्यपिनिगमो भवति स्तिया आपो भवन्ति स्त्यायनात् । वृषा सिंधू
नां वृषभः स्तियानामित्यपिनिगमो भवति स्तिपाः स्तियापालनं उपस्थितान्पालयतीति वा । सनः स्तिपा उत भवातनूपा इ
त्यपिनिगमो भवति जवारुजवमानरोहिंजरमाणरोहिगरमाणरोहीति वा । अग्रेरुप आरुपितं जवार्वित्यपिनिगमो भवति
जरूथं गरूथं गृणातेः । जरूथं हन्यक्षिराये पुरंधिमित्यपिनिगमो भवति कुलिश इति वज्रनाम कूलशातनो भवति । स्कंधां
सीव कुलिशेना विवृक्णाहिः शयत उपपृक् पृथिव्याः । स्कंधो वृक्षस्य समास्कन्नो भवत्ययमपीतरस्कन्ध एतस्मादेवास्कन्नं
कायैऽहिः शयत उपपर्चनः पृथिव्यास्तुं जस्तुं जतेर्दानकर्मणः ॥ १७ ॥ तुंजे तुंजे यत्तरे स्तोमा इंद्रस्य वज्रिणः । न विन्धे

पूर्वष.
अ. ६

॥३२॥

अस्यसुष्टुति । दानेदानेयउत्तरेस्तोमाइंद्रस्यवज्रिणोनास्यतैर्विदामिसमाप्तिस्तुतेर्वहणापरिवहणा । बृहच्छूवाअसुरोव
 हणाकृतइत्यपिनिमोभवति ॥ १८ ॥ योअस्मैघंसउतवायऊधनिंसोमंसुनोतिभवतिद्युमौअह । अपापशक्रस्तनुष्टिमूह
 तितनूशुभ्रंमघवायःकवासखः । घंसइत्यहर्नामग्रस्यंतेऽस्मिन्नसागोरूधउद्धततरंभवत्युपोन्नद्धमितिवास्नेहानुप्रदान
 सामान्याद्रात्रिरप्यूधउच्यतेसयोऽस्माअहन्यपिवारात्रौसोमंसुनोतिभवत्यहद्योतनवानपोहत्यपोहतिशक्रस्तितनिषुंध
 र्मसंतानादपेतमलंकरिष्णुमयज्वानंतनूशुभ्रंतनूशोभयितारंमघवायःकवासखोयस्यकपूयाःसखायः । न्याविध्यदिली
 विशस्यदृष्टाविशृंगिणमभिनच्छुष्णमिंद्रः । निरविध्यदिलाविलशयस्यदृष्टानिव्यभिनच्छृंगिणंशुष्णमिंद्रः ॥ १९ ॥
 अस्माइदुप्रभरातूतुजानोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाः । गोर्नपर्वविरदातिरश्वेष्यन्नर्णीस्यपांचरध्यै । अस्मैप्रहरतूर्णत्व
 रमाणोवृत्रायवज्रमीशानःकियेधाःकियद्धाइतिवाक्रममाणधाइतिवागोरिवपर्वाणिविरदमेघस्येष्यन्नर्णीस्यपांचरणाय
 भूमिर्भ्रास्यतेः । भूमिरस्यृषिकृन्मर्त्यानामित्यपिनिगमोभवतिविष्पितोविप्राप्तः । पारंनोअस्यविष्पितस्यपर्षन्नित्य
 पिनिगमोभवति ॥ २० ॥ तन्नस्तुरीपमद्भुतंपुरुवारंपुरुत्मना । त्वष्टापोषायविष्यंतुरायेनाभानोअस्मयुः । तन्नस्तू
 र्णापिमहत्संभृतमात्मनात्वष्टाधनस्यपोषायविष्यत्वित्यस्मयुरस्मान्कामयमानोरास्पिनोरास्पीरपतेर्वारसतेर्वा । रा
 स्पिनस्यायोरित्यपिनिगमोभवत्युजतिःप्रसाधनकर्मा । आवक्रंजसऊर्जाव्युष्टिष्वित्यपिनिगमोभवत्युजुरित्यप्यस्यभ

निरुक्त

॥३३॥

वति । ऋजुनीतीनोवरुणइत्यपिनिगमोभवतिप्रतद्वसूप्राप्तवसू । हरीइंद्रप्रतद्वसूअभिस्वरेत्यपिनिगमोभवति ॥ २१॥
हिनोतानोअध्वरंदेवयज्याहिनोतब्रह्मसनयेधनानां । ऋतस्ययोगेविष्यध्वमूधःश्रुष्टीवरीभूतनास्मभ्यमापः । प्रहिणुत
नोऽध्वरंदेवयज्यायैप्रहिणुतब्रह्मधनस्यसननायःऋतस्ययोगेयज्ञस्ययोगेयाज्ञेशकटइतिवाशकटंशकृदितंभवतिशनकैस्त
कतीतिवाशब्देनतकतीतिवा । श्रुष्टीवरीभूतनास्मभ्यमापः । सुखवत्योभवतास्मभ्यमापः । चोष्कूयमाणइंद्रभूरिवामं ।
दददिंद्रवहुवननीयं । एधमानद्विभुभयस्यराजाचोष्कूयतेविशुद्रोमनुष्यान् । व्युदस्यत्येधमानानहर्द्वेष्टसुन्वतःसुन्व
तोऽभ्यादधात्युभयस्यराजादिव्यस्यचपार्थिवस्यचचोष्कूयमाणइतिचोष्कूयतेश्वर्करीतवृत्तंसुमत्स्वयमित्यर्थः । उप
प्रागात्सुमन्मेऽधायिमन्म । उपप्रैतुमांस्वयंयन्मेमनोऽध्यायियज्ञेनेत्याश्वमेधिकोमंत्रोदिविष्टिषुदिवएषणेषु । स्थूरंरा
धःशुताश्वंकुरुंगस्यादेविष्टिषु । स्थूरःसमाश्रितमात्रोमहान्भवत्यणुरनुस्थवीयांसमुपसर्गोलुप्तनामकरणोयथासंप्रतिकु
रुंगोराजावभूवंकुरुगमनाद्वाकुलगमनाद्वाकुरुःकृततैःऋर्मित्यप्यस्यभवतिकुलंकुष्णातेर्विकुषितंभवतिदूतोव्याख्या
तोजिन्वतिःप्रीतिकर्मा । भूमिपर्जन्याजिन्वन्तिदिवंजिन्वन्त्यग्नयइत्यपिनिगमोभवति ॥ २२॥ अमत्रोऽमात्रोमहान्भ
वत्यभ्यमितोवा । महौअमत्रोवृजनेविरप्शीत्यपिनिगमोभवति । स्तवैवज्यृचीषमः । स्तूयतेवज्यृचासमोऽनर्शरातिमन
श्लीलदानमश्लीलंपापकमश्रिमद्विषमं । अनर्शरातिंवसुदामुपस्तुहीत्यपिनिगमोभवत्यनर्वाप्रत्युतोऽन्यस्मिन् । अनुर्वा

पूर्वष.
अ. ६

॥ ३३ ॥

णवृषभंमन्द्रजिह्वं बृहस्पतिवर्धयानव्यमकैः । अनर्वमप्रत्युतमन्यस्मिन्वृषभंमन्द्रजिह्वंमन्दनजिह्वंमोदनजिह्वमितिवा
 बृहस्पतिवर्धयानव्यमकैरर्चनीयैःस्तोमैरसामिसामिप्रतिषिद्धंसामिस्यतेः । असाम्योजोविभृथासुदानवः । असुसमाप्तंवलं
 विभृथकल्याणदानाः ॥ २३ ॥ मात्वासोमस्यगल्दयासदायाचन्नहंगिरा । भूर्णिमृगंसवनेषुचुकुधंकईशानंनयाचिषत् ।
 माचुकुधंत्वासोमस्यगालनेनसदायाचन्नहंगिरागीत्यास्तुत्याभूर्णिमिवमृगंसवनेषुचुकुधंकईशानंनयाचिष्यतइतिग
 ल्दाधमनयोभवन्तिगलनमासुधीयते । आत्वाविशन्तिवन्दवआगल्दाधमनीनां । नानाविभक्तीत्येतेभवतआगलनाधम
 नीनामित्यत्रार्थः ॥ २४ ॥ नपापासोमनामहेनारायासोनजल्हवः । नपापामन्यामहेनाधनानज्वलनेनहीनाअस्त्यस्मासु
 ब्रह्मचर्यमध्ययनंतपोदानकर्मैत्यृषिरवोचद्वकुरोभास्करोभयंकरोभासमानोद्रवतीतिवा ॥ २५ ॥ यवंवृकेणाश्विनावपं
 तेषंदुहंतामनुषायदस्त्रा । अभिदस्युंबकुरेणाधमन्तोरुज्योतिश्चक्रथुरार्याय । यवमिववृकेणाश्विनौनिवपंतौवृकोलांगलं
 भवतिविकर्तनालांगलंगतेर्लांगूलवद्वालांगूलंगतेर्लगतेर्लवतेर्वानंदुहंतौमनुष्यायदर्शनीयावभिधमंतौदस्युंबकुरेण
 ज्योतिषावोदकेनवार्यईश्वरःपुत्रोवेकनाटाःखलुकुसीदिनोभवतिद्विगुणकारिणोवाद्विगुणदायिनोवाद्विगुणंकामयंत
 इतिवा । इंद्रोविश्वान्वेकनाटोअहर्दृशउतक्रत्वापणीरभि । इंद्रोयःसर्वान्वेकनाटानहर्दृशःसूर्यदृशोयइमान्यहानिपश्यं
 तिनपराणीतिवाभिभवतिकर्मणापणीश्चवणिजः ॥ २६ ॥ जीवान्नोअभिधेतनादित्यासःपुराहथात् । कद्धस्थहवन

निरुक्त

॥३४॥

श्रुतः । जीवतो नोऽभिधावतादित्याः पुराहननात्कनुस्थहानश्रुतइति मत्स्यानां जालमापन्नानां मेतदार्षवेदयन्ते मत्स्याम
धाउदकेस्यंदंते माद्यन्तेऽन्योन्यं भक्षणायैति वा जालं जलचरं भवति जले भवं वा जलेशयं वा हुरोऽहस्वानं हूरणमित्यप्यस्य
भवति । कृण्वन्नं हूरणादुर्वित्यपि निगमो भवति । सुप्तमर्यादाः कवयस्ततश्चुस्तासामेका मिदुभ्यं हुरोगात् । सप्तैव मर्यादाः
कवयश्च कुस्तासामेका मप्यधिगच्छन्नं हस्वान् भवति स्तेयमतल्पा रोहणं ब्रह्महत्यां भ्रूणहत्यां सुरापानं दुष्कृतस्य कर्मणः पुनः
पुनः सेवां पातकेनृतोद्यमिति बतइति निपातः खेदानुकंपयोः ॥ २७ ॥ बतो ब्रतासियमनैव ते मनो हृदयं चाविदाम । अन्या
किलत्वां कक्ष्यैव युक्तं परिष्वजाते लिबुजे ववृक्षं । बतो बलादतीतो भवति दुर्बलो बतासियमनैव ते मनो हृदयं च विजानीमो
ऽन्या किलत्वां परिष्वक्ष्यते कक्ष्यैव युक्तं लिबुजे ववृक्षं लिबुजात्रततिर्भवति लीयते विभजंतीति ब्रततिर्वरणाच्च सयनाच्च तत
नाच्च वाताप्यमुदकं भवति वात एतदाप्याययति । पुनानो वाताप्यं विश्वश्चंद्रमित्यपि निगमो भवति । वनेन वायोन्यधा
यिचाकन् । वन इव वायो वेः पुत्रश्चायन्निति वा कामयमान इति वा वेति चयइति च चकार शाकल्य उदात्तं त्वेव माख्यातम
भविष्यदसुसमाप्तश्चार्थो रथर्यतीति सिद्धस्तत्प्रेसूरथं कामयतइति वा । एष देवो रथर्यतीत्यपि निगमो भवति ॥ २८ ॥
धेनुं नृपिं न्वतुमसंक्रां । असंक्रमणीं । आधव आधवनात् । मतीनां च साधनं विप्राणां चाधवमित्यपि निगमो भवत्यन
वब्रवोऽनवक्षिप्तवचनः । विजेष कृदिंद्र इवानवब्रवइत्यपि निगमो भवति ॥ २९ ॥ अरायिकाणे विकटे गिरिं च्छसदा

पूर्वप.
अ. ६

॥ ३४ ॥

न्वे । शिरिंविठस्यसत्त्वभिस्तेभिष्ट्वाचातयामसि । अदायिनिकाणेविकटैकाणोऽविक्रांतदर्शनइत्यौपमन्यवःकणतेर्वा
 स्यादणूभावकर्मणःकणतिःशब्दाणूभावेभाष्यतैऽनुकणतीतिमात्राणूभावात्काणोदर्शनाणूभावात्काणोविकटोविक्रां
 तगतिरित्यौपमन्यवःकुटतेर्वास्याद्विपरीतस्यविकुटितोभवतिगिरिगच्छसदानोनुवेशब्दकारिके । शिरिंविठस्यसत्त्व
 भिः । शिरिंविठोमेघःशीर्यतैविठेविठमंतरिक्षंविठंबीरिटेनव्याख्यातंतस्यसत्त्वैरुदकैरितिस्यात्तैष्ट्वाचातयामोऽपिवा
 शिरिंविठोभारद्वाजःकालकर्णोपेतोऽलक्ष्मीर्निर्नाशयांचकारतस्यसत्त्वैःकर्मभिरितिस्यात्तैष्ट्वाचातयामश्चातयतिर्नाशने
 पराशरःपराशीर्णस्यवसिष्ठस्यस्थविरस्यजज्ञे । पराशरःशतयातुर्वसिष्ठइत्यपिनिगमोभवतींद्रोऽपिपराशरउच्यतैप
 राशातयितायातूनां । इंद्रोयातूनामभवत्पराशरइत्यपिनिगमोभवतिक्विर्विदतीविकर्तनदंती । यत्रावोदिद्युद्रदति
 क्विर्विदतीत्यपिनिगमोभवतिकरूळतीकृत्तदती । अपिवादेवंकंचित्कृत्तदंतैहृष्टैवमवक्ष्यत् ॥ ३० ॥ वामंवांमंतआदुरे
 देवोर्ददात्वयमा । वामंपूषावामंभगौवामंदेवःकरूळती । वामंवनयीयंभवत्यादुरिरादरणात्तत्कःकरूळतीभगःपुर
 स्तात्तस्यान्वादेशइत्येकंपूषेत्यपरंसोऽदन्तकोऽदंतकःपूषेतिचब्राह्मणं । दनोविशइंद्रमृध्रवाचः । दानमनसोनोमनु
 ष्यनिंद्रमृदुवाचःकुरु । अवीरामिवमामयंशरारुरभिमन्यते । अवलामेवमामयंबालोऽभिमन्यतैसंशिशरिषुरिदंयु
 रिदंकामयमानोऽथापितद्वदर्थेभाष्यतैवसूयुरिन्द्रोवसुमानित्यत्रार्थः । अश्वयुर्गव्यूरथयुर्वसूयुरिंद्रइत्यपिनिगमोभव

निरुक्त

॥३५॥

ति ॥३१॥ किंतेकृण्वंतिकीकटेषुगावोनाशिरंदुहेनतंपतिघर्म । आनोभरप्रमगंदस्यवेदोनैचाशाखंमघवन्नंधयानः ।
किंतेकुर्वन्तिकीकटेषुगावःकीकटानामदेशोऽनार्यनिवासःकीकटाःकिंकृताःकिंक्रियाभिरितिप्रेप्सावानैवचाशिरंदुहेन
तंपतिघर्महर्म्यमाहरनःप्रमगंदस्यधनानिमगंदःकुसीदीमांगदोमामागमिष्यतीतिचददातितदपत्यंप्रमगंदोऽत्यंतकुसी
दिकुलीनःप्रमदकोवायोऽयमेवास्तिलोकोनपरइतिप्रेप्सुःपंडकोवापंडकःपंडगःप्रादकोवाप्रादयत्यांडावांडावाणीइवव्री
डयतितत्स्थनैचाशाखंनीचाशाखोनीचैःशाखःशाखाःशक्नोतेराणिररणात्तन्नोमघवन्नंधयेतिरध्यतिर्वशगमनेंबुंदयिषुर्भ
वतिबुंदोवाभिंदोवाभयदोवाभासमानोद्रवतीतिवा ॥ ३२ ॥ तुविक्षंतेसुकृतंसूमयंधनुःसाधुर्बुंदोहिरण्ययः । उभाते
वाहूरण्यासुसंस्कृतऋदूपेचिद्वृधा । तुविक्षंवहुविक्षेपंमहाविक्षेपंवातेसुकृतंसूमयंसुखंधनुःसाधयितातेबुंदोहिरण्म
यउभौतेवाहूरण्यौरमणीयौसंग्राम्यौवर्दूपैर्दण्डपातिनौगमनपातिनौशब्दपातिनौदूरपातिनौवामर्मण्यर्दनवेधिनौगम
नवेधिनौशब्दवेधिनौदूरवेधिनौवा ॥ ३३ ॥ निराविध्यद्विरिभ्यआधारयत्पक्वमोदनं । इन्द्रोबुंदंस्वाततं । निरविध्य
द्विरिभ्यआधारयत्पक्वमोदनमुदकदानंमेघं । इन्द्रोबुंदंस्वाततं । बुंदंबुंदेनव्याख्यातंबुंदारकश्च ॥३४॥ अयंयोहोताकि
रुसयमस्यकमप्यूहेयत्समंजन्तिदेवाः । अहरहर्जायतेमासिमास्यथादेवादधिरेहव्यवाहं । अयंयोहोताकर्तासयम
स्यकमप्यूहेऽन्नमभिवहति यत्समश्रुवंतिदेवा अहरहर्जायतेमासेमासेऽर्धमासेऽर्धमासेवाथदेवानिदधिरेहव्यवाहंमुत्वमू

पूर्वप.
अ. ६

॥ ३५ ॥

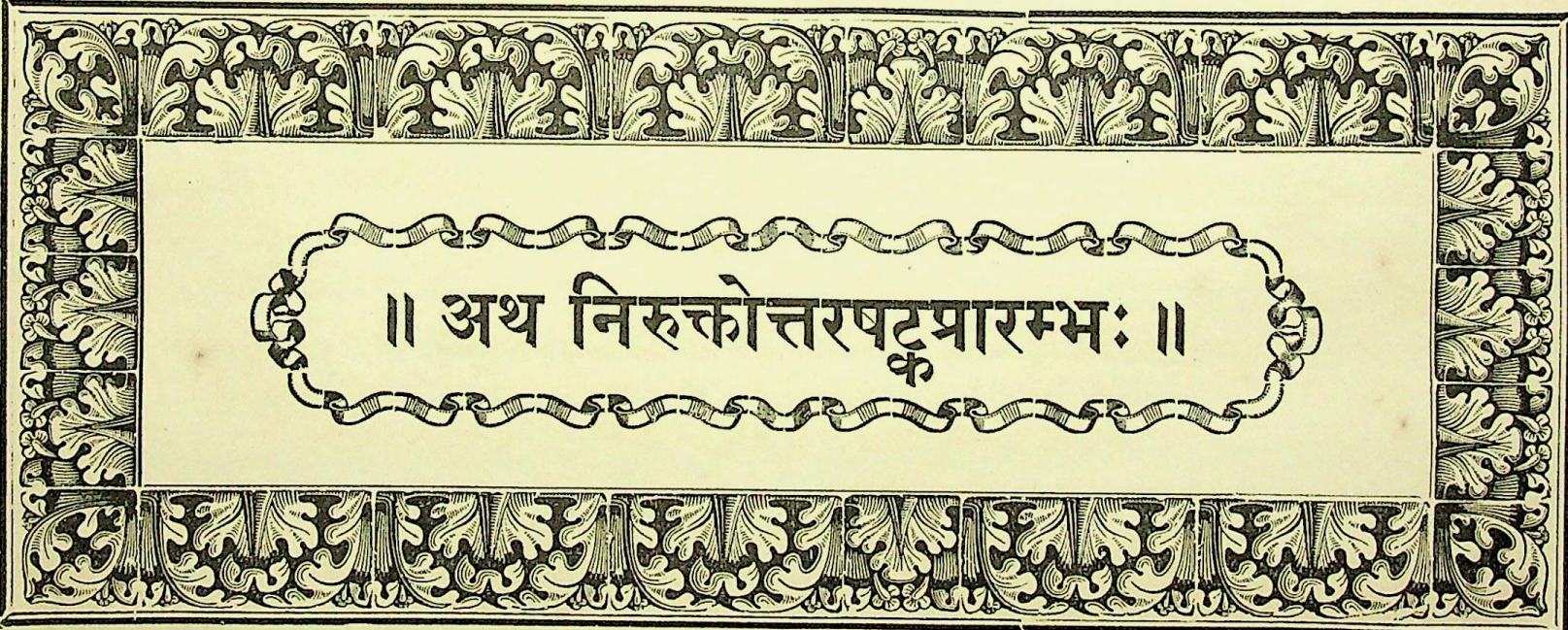
णोतेर्वृणोतेर्वा । महत्तदुल्लंस्थविरंतदासीदित्यपिनिगमोभवत्युवीसमपगतभासंमपहतभासंमंतर्हितभासंगतभासंवा
 ॥ ३५ ॥ हिमेनाग्निंघ्नंसमवारयेथांपितुमतीमूर्जमस्माऽअधत्तं । ऋबीसेअत्रिमश्विनावनीतमुन्निन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति ।
 हिमेनोदकेनग्रीष्मांतेग्निंघ्नंसमहरवारयेथांमन्नवतीं चास्माऊर्जमधत्तमग्नयेयोऽयमृवीसेपृथिव्यामग्निरंतरौषधिवनस्प
 तिष्वप्सुतमुन्निन्यथुःसर्वगणंसर्वनामानंगणोगणगाद्गुणश्चयदृष्टओषधयउद्यन्तिप्राणिनश्चपृथिव्यातदश्विनोरूपंतेनै
 नौस्तौतिस्तौति ॥ ३६ ॥ (त्वमग्नेऽलातृणउद्धृहाजासउपलप्रक्षिणीकारुरहमस्मेतेश्रायंतइवाश्रवंहिंसोमानंस्वरणमिं
 द्रासोमाकृणुष्वपाजस्ताँअध्वरेऽस्तिहिवोऽसूतेसूतेप्रवोच्छासुप्रस्तुंजेतुंजेयोअस्माअस्माइत्तन्नस्तुरीपंहिनोतानोऽमत्रो
 मात्वानपापासोयंवृकेणजीवान्नोबतोबतासिंधेनुंनोऽरायिकाणैवामंवामंकिंतेतुविक्षंतैनिराविध्यदयंयोहिमेनाग्निंषट्
 त्रिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तेपूर्वषट्केषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ इतिनिरुक्तपूर्वषट्कःसमाप्तः ॥ ॥

॥ इति निरुक्तपूर्वषट्कः समाप्तः ॥

॥ अथ निरुक्तोत्तरषट्प्रारम्भः ॥

11.11

11.11.11

ॐ ॥ अथातोदैवतं तद्यानि नामानि प्राधान्यस्तुतीना देवतानां तद्दैवतमित्याचक्षते सैषा देवतोपपरीक्षायत्काम ऋषि
 र्यस्यां देवतायां मार्थपत्यमिच्छन्तस्तुतिं प्रयुक्तं तद्दैवतः समन्त्रो भवति तास्त्रिविधा ऋचः परोक्षकृताः प्रत्यक्षकृता आध्यात्मि
 क्यश्च तत्र परोक्षकृताः सर्वाभिर्नामविभक्तिभिर्युज्यन्ते प्रथमपुरुषैश्चाख्यातस्य ॥ १ ॥ इंद्रो दिव इंद्र ईशे पृथिव्या इंद्र मिद्वा
 थिनो बृहद्दिद्रेणैते तत्सवो वे विषाणा इंद्राय साम गायत नेंद्रा हते पवते धाम किंच नेंद्रस्य नुवीर्याणि प्रवोचं मिंद्रे कामा अयंस ते
 त्यथ प्रत्यक्षकृता मध्यमपुरुषयोगास्त्वमिति चैतेन सर्वनाम्ना त्वमिंद्रबलादधि विन इंद्रमृधोजहीत्यथापि प्रत्यक्षकृताः स्तो
 तारो भवन्ति परोक्षकृतानि स्तोतव्यानि माचिदन्यद्विशंसतं कण्वा अभिप्रगायतोपप्रेतकुशिकाश्चेतयध्वमित्यथाध्यात्मि
 क्य उत्तमपुरुषयोगा अहमिति चैतेन सर्वनाम्ना यथैतदिंद्रो वैकुण्ठो लवसूक्तं वागां भृणीयमिति ॥ २ ॥ परोक्षकृताः प्रत्यक्ष
 कृताश्च मंत्राभूयिष्ठा अल्पश आध्यात्मिका अथापिस्तुतिरेव भवति नाशीर्वाद इंद्रस्य नुवीर्याणि प्रवोचमिति यथैतस्मिन्सू
 क्तेऽथाप्याशीरेव नस्तुतिः सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं सुवर्चा मुखेन सुश्रुत्कर्णाभ्यां भूयासमिति तदेतद्बहुलमाध्वर्यवेयाज्ञे
 शुचमंत्रैष्वथापि शपथाभिशापौ । अद्यामुरीययदिया तु धानो अस्मि । अधासवीरैर्दशभिर्वियूया इत्यथापि कस्यचिद्भाव
 स्याचिख्यासा । नमृत्युरासीदमृतं नतर्हि । तम आसीत्तमसा गूढमग्रे । अथापि परिदेवना कस्माच्चिद्भावात् । सुदेवो
 अद्य प्रपतेदना वृत् । न विजानामि यदि वेदमस्मीत्यथापि निंदाप्रशंसे । केवलाघो भवति केवलादी । भोजस्येदं पुष्करि

निरुक्त

॥ २ ॥

णीववेश्मेत्येवमक्षसूक्तेद्युतनिंदाचकृपिप्रशंसाचैवमुच्चावचैरभिप्रायैर्ऋषीणांमंत्रदृष्टयोभवंति ॥ ३ ॥ तद्येऽनादिष्टदे
वतामंत्रास्तेषुदेवतोपपरीक्षायद्देवतःसयज्ञोवायज्ञांगंवातदेवताभवंत्यथान्यत्रयज्ञात्प्राजापत्याइतियाज्ञिकानाराशंसा
इतिनैरुक्ताअपिवासाकामदेवतास्यात्प्रायोदेवतावास्तिह्याचारोबहुलंलोकेदेवदेवत्यमतिथिदेवत्यंपितृदेवत्यंयाज्ञदैव
तोमंत्रइत्यपिह्यदेवतादेवतावत्स्तूयंतैयथाश्वप्रभृतीन्योषधिपर्यंतान्यथाप्यष्टौद्वंद्वानिसनमन्येतागंतूनिवार्थादेवता
नांप्रत्यक्षदृश्यमेतद्भवतिमाहाभाग्याद्देवतायाएकआत्माबहुधास्तूयतएकस्यात्मनोऽन्येदेवाःप्रत्यंगानिभवंत्यपिचस
त्वानांप्रकृतिभूमभिर्ऋषयःस्तुवंतीत्याहुःप्रकृतिसार्वनाश्याच्चेत्तरेतरजन्मानोभवन्तीतरेतरप्रकृतयःकर्मजन्मानआत्मज
न्मानआत्मैवैषांरथोभवत्यात्माश्वाआत्मायुधमात्मेषवआत्मासर्वदेवस्यदेवस्य ॥ ४ ॥ तिस्रएवदेवताइतिनैरुक्ताअ
ग्निःपृथिवीस्थानोवायुर्वेद्रोवांतरिक्षस्थानःसूर्योद्युस्थानस्तासांमाहाभाग्यादेकैकस्याअपिबहूनिनामधेयानिभवंत्यपिवा
कर्मपृथक्त्वाद्यथाहोताध्वर्युर्ब्रह्मोद्गातैत्यप्येकस्यसतोऽपिवापृथगेवस्युःपृथग्भिस्तुतयोभवंतितथाभिधानानियथोएत
त्कर्मपृथक्त्वादितिवहवोऽपिविभज्यकर्माणिकुर्युस्तत्रसस्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचोपेक्षितव्यंयथापृथिव्यामनुष्याःपश
वोदेवाइतिस्थानैकत्वंसंभोगैकत्वंचदृश्यतैयथापृथिव्याःपर्जन्येनचवाय्वादित्याभ्यांचसंभोगौऽग्निनाचेतरस्यलोकस्य
तत्रैतन्नरराष्ट्रमिव ॥ ५ ॥ अथाकारचितनंदेवतानांपुरुषविधाःस्युरित्येकंचेतनावद्वद्धिस्तुतयोभवंतितथाभिधाना

उत्तरपृ.
अ. १

॥ २ ॥

न्यथापि पौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्ते । ऋष्यातं इंद्रस्थविरस्यवाह्यत्संगृभ्णामघवन्काशिरित्ते । अथापि पौरुषविधिकै
द्रव्यसंयोगैः । आद्राभ्यां हरिभ्यामिंद्रयाहि । कल्याणीर्जायासुरणंगृहेते । अथापि पौरुषविधिकैः कर्मभिः । अर्द्धींद्र
पिवंचप्रस्थितस्याश्रुत्कर्णश्रुधीहवै । अपुरुषविधाः स्युरित्यपरमपितुयदृश्यते ॥ ६ ॥ अपुरुषविधंतद्यथाग्निर्वायुरादि
त्यः पृथिवीचंद्रमाइतियथो एतच्चेतनावद्वद्धिस्तुतयो भवतीत्यचेतनान्यप्येवंस्तूयन्ते यथाक्षप्रभृतीन्योषधिपर्यंतानियथो
एतत्पौरुषविधिकैरंगैः संस्तूयन्त इत्यचेतनेष्वप्येतद्भवत्यभिक्रंदंति हरिते भिरासभिरिति ग्रावस्तुतिर्यथो एतत्पौरुषविधि
कैर्द्रव्यसंयोगैरित्येतदपि तादृशमेव सुखं रथं युयुजे सिंधुरश्विनमिति नदीस्तुतिर्यथो एतत्पौरुषविधिकैः कर्मभिरित्येतद
पि तादृशमेव होतुश्चित्पूर्वहविरद्यमाशतेति ग्रावस्तुतिरेवापि वोभयविधाः स्युरपि वापुरुषविधानामेव सतां कर्मात्मान एते
स्युर्यथा यज्ञो यजमानस्यैष चारुयान समयः ॥ ७ ॥ तिस्र एव देवता इत्युक्तं पुरस्तात्तासां भक्तिसाहचर्यं व्याख्यास्यामोऽ
थैतान्यग्निभक्तीन्यं लोकः प्रातः सवनं वसंतो गायत्री त्रिवृत्स्तोमोरथं तं रसामये च देवगणाः समाम्नाताः प्रथमे स्थानेऽग्ना
यी पृथिवीलेति स्त्रियोऽथास्य कर्मवहनं च हविषा मावाहनं च देवतानां यच्च किंचिद्दार्ष्टिं विषयिकं मग्निकं मैव तदथास्य संस्तवि
का देवा इंद्रः सोमो वरुणः पर्जन्य ऋतव आग्नावैष्णवं हविर्न त्वक् संस्तविकी दशतयीषु विद्यतेऽथाप्याग्नापौष्णं हविर्न तु संस्तव
स्तत्रैतां विभक्तिस्तुतिमृचमुदाहरन्ति ॥ ८ ॥ पूषा त्वेति श्र्यावयतु प्रविद्वाननष्टपशुभुर्वनस्य गोपाः । सत्वैतेभ्यः परिदद

निरुक्त

॥ ३ ॥

त्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । पूषात्वेतः प्रच्यावयतु विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपा इत्येष हि सर्वेषां भूतानां गोपा
यितादित्यः सत्वेतेभ्यः परिददत्पितृभ्य इति सांशयिकस्तृतीयः पादः पूषापुरस्तात्तस्यान्वादेश इत्येकमग्निरुपरिष्ठात्तस्य प्र
कीर्तनेत्यपरं । अग्निर्देवेभ्यः सुविदुत्रियेभ्यः । सुविदत्रं धनं भवति विंदते वै कोपसर्गाद्ददातेर्वास्याद्वयुपसर्गात् ॥ ९ ॥
अथैतानींद्रभक्तीन्यंतरिक्षलोकोमाध्यंदिनं सवनं ग्रीष्मस्त्रिष्टुप्पंचदशस्तोमो बृहत्सामये च देवगणाः समाम्नातां मध्यमे स्थाने
नेयाश्च स्त्रियोऽथास्य कर्म रसानुप्रदानं वृत्रवधोयाचकाचवलकृतिरिंद्रकर्मैव तदथास्य संस्तविका देवा अग्निः सोमो वरुणः
पूषा बृहस्पतिर्ब्रह्मणस्पतिः पर्वतः कुत्सो विष्णुर्वायु रथापि मित्रो वरुणेन संस्तूयते पूष्णारुद्रेण च सोमोऽग्निना च पूषावातेन
च पर्जन्यः ॥ १० ॥ अथैतान्यादित्यभक्तीन्यसौ लोकस्तृतीयसवनं वर्षाजगती सप्तदशस्तोमो वैरूपं सामये च देवगणाः
समाम्नाता उत्तमे स्थाने नेयाश्च स्त्रियोऽथास्य कर्म रसादानं रश्मिभिश्च रसाधारणं यच्च किंचित्प्रवर्हितमादित्यकर्मैव तच्चंद्र
मसावायुनां संवत्सरेणेति संस्तव एतेष्वेव स्थानं व्यूहं वृत्तुच्छंदः स्तोमपृष्ठस्य भक्तिशेषमनुकल्पयति शरदनुष्टुबेकविंशस्तो
मो वैराजं सामेति पृथिव्याय तनानि हेमंतः पंक्तिस्त्रिणवस्तोमः शाक्रं सामेत्यंतरिक्षाय तनानि शिशिरोऽतिच्छंदां स्त्रियस्त्रिं
शस्तोमो रैवतं सामेति द्युभक्तीनि ॥ ११ ॥ मंत्रामननाच्छंदां सिद्धादनां स्तोमस्तवनाद्यजुर्यजते सामं संमितं मृचास्यते र्व
चांसमं मेने इति नैदानां गायत्री गायतेः स्तुतिकर्मणस्त्रिगमनावा विपरीता गायतो मुखान्दुपतदिति च ब्राह्मणमुष्णिगुत्स्ना

उत्तरप.
अ. १

॥ ३ ॥

ताभवतिस्त्रिह्यतेर्वास्यात्कांतिकर्मणउष्णीषिणीवेत्यौपमिकमुष्णीषंस्त्रायतैःककुप्ककुभिनीभवतिककुप्चकुब्जश्चकुजते
वोब्जतेर्वानुष्टुवनुष्टोभनाद्वायत्रीमेवत्रिपदांसर्तीचतुर्थेनपादेनानुष्टोभतीतिचब्राह्मणंबृहतीपरिवर्हणात्पंक्तिःपंचपदा
त्रिष्टुप्स्तोभत्युत्तरपदाकातुत्रितास्यात्तीर्णतमंछंदस्त्रिवृद्धञस्तस्यस्तोभनीतिवायत्रिरस्तोभत्तत्रिष्टुभस्त्रिष्टुष्टवमिति विज्ञा
यते ॥ १२ ॥ जगतीगततमंछन्दोजलचरगतिर्वाजलग्न्यमानोऽसृजदितिचब्राह्मणंविराड्विराजनाद्विराधनाद्वि
विप्रापणाद्विराजनात्संपूर्णाक्षराविराधनादूनाक्षराविप्रापणादधिकाक्षरापिपीलिकमध्येत्यौपमिकंपिपीलिकापेलते
र्गतिकर्मणइतीमादेवताअनुक्रांताःसूक्तभाजोहविर्भाजःऋग्भाजश्चभूयिष्ठाःकाश्चिन्निपातभाजोऽथोताभिधानैःसंयुज्य
हविश्चोदयतीन्द्रायवृत्रघ्नइन्द्रायवृत्रतुरइन्द्रायांहोमुचइतितान्यप्येकेसमामनंतिभूयांसितुसमानानाद्यत्तुसंविज्ञानभूतं
स्यात्प्राधान्यस्तुतितत्समामनेऽथोतकर्मभिर्ऋषिर्देवताःस्तौतिवृत्रहापुरंदरइतितान्यप्येकेसमामनंतिभूयांसितुसमा
न्नानाद्व्यंजनमात्रंतुतत्तस्याभिधानस्यभवतियथाब्राह्मणायबुभुक्षितायौदनंदेहिंस्त्रातायानुलेपनंपिपासतेपानीयमिति
॥ १३ ॥ अथातोऽनुक्रमिष्यामोऽग्निःपृथिवीस्थानस्तंप्रथमंव्याख्यास्यामोऽग्निःकस्मादग्रणीर्भवत्यग्रंयज्ञेषुप्रणीय
तंऽग्नयतिसंनममानोऽक्रोपनोभवतीतिस्थौलाष्टीविर्नक्रोपयतिनस्त्रेहयतित्रिभ्यआख्यातेभ्योजायतइतिशाकपूर्णं
रितादक्ताद्गधाद्वानीतात्सखल्वेतैरकारमादत्तैंगकारमनक्तेर्वादहतेर्वानीःपरस्तस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ अग्निमीळेपुरो

निरुक्त

॥ ४ ॥

हितं यज्ञस्य देवमृत्विजं । होतारं रत्नधातमं । अग्निमीळेऽग्निं याचामीळि रध्येषणा कर्मा पूजा कर्मा वा पुरोहितो व्याख्यातो
यज्ञश्च देवो दानाद्वा दीपनाद्वा द्योतनाद्वा द्युस्थानो भवतीति वा यो देवः सा देवता होतारं ह्वाता रं जुहोते ह्येतेत्यौर्णवाभोरत्न
धातमं रमणीयानां धनानां दातृ तमं तस्यैषा परा भवति ॥ १५ ॥ अग्निः पूर्वैर्ऋषिभिरीळितव्यो वंदितव्योऽस्माभिश्च न वतरैः स देवानि हावह त्विति स न मन्येता यमेवाग्निरित्यप्ये
क्षति । अग्निर्यः पूर्वैर्ऋषिभिरीळितव्यो वंदितव्योऽस्माभिश्च न वतरैः स देवानि हावह त्विति स न मन्येता यमेवाग्निरित्यप्ये
ते उत्तरे ज्योतिषी अग्नी उच्येते ततो नु मध्यमः ॥ १६ ॥ अभिप्रवंत स मनेव योषाः कल्याण्यः १ स्मयमाना सो अग्निं । घृतस्य
धाराः समिधो न संतता जुषाणो हर्यति जातवेदाः । अभिनवंत समनस इव योषाः समनं समननाद्वा संमाननाद्वा कल्याण्यः
स्मयमाना सो अग्निमित्यौपमिकं घृतस्य धारा उदकस्य धाराः समिधो न संततं सति राग्नो तिकर्मावानमतिकर्मावा । ता जुषा
णो हर्यति जातवेदाः । हर्यतिः प्रेप्सा कर्मा विहर्यतीति समुद्रादूर्मिर्मधुमाँऽउदारदित्यादित्यमुक्तं मन्यंते समुद्राच्चेष्टोऽ
देतीति च ब्राह्मणं तथापि ब्राह्मणं भवत्यग्निः सर्वा देवता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ १७ ॥ इंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहु
रथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान् । एकं सद्विप्रा बहुधा वदत्यग्निं यमं मातरिश्वा न माहुः । इममेवाग्निमहांतमात्मानं मेकमात्मा
नं बहुधा मेधाविनो वदंतीं द्रं मित्रं वरुणमग्निं दिव्यं च गरुत्मं तं दिव्यो दिवि जोगरुत्मान् गरणवान् गुर्वात्मा महात्मेति वायस्तु
सूक्तं भजते यस्यैह विनिर्हृत्य तेऽयमेव सोऽग्निर्निपातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नामधेयेन भजेते ॥ १८ ॥ जातवेदाः कस्मा

उत्तरप.

अ. १

॥ ४ ॥

ज्ञातानिवेदजातानिवैनंविदुर्जातेजातेविद्यतइतिवाजातवित्तोवाजातधनोजातविद्योवाजातप्रज्ञानोयत्तज्जातःपशून
 विंदतेतितज्जातवेदसोजातवेदस्त्वमितिब्राह्मणंतस्मात्सर्वानृतून्पशवोऽग्निमभिसर्पतीतिचतस्रैषाभवति ॥ १९ ॥
 प्रनूनंजातवेदसमश्वंहिनोतवाजिनं । इदंनोवर्हिरासदे । प्रहिणुतजातवेदसंकर्मभिःसमश्रुवानमपिवोपमार्थेस्यादश्व
 मिवजातवेदसमितीदंनोवर्हिरासीदत्वितितदेतदेकमेवजातवेदसंगायत्रंतृचंदशतयीषुविद्यतेयत्तुकिंचिदाग्नेयंतज्जात
 वेदसानांस्थानेयुज्येतसनमन्येतायमेवाग्निरित्यप्येतेउत्तरेज्योतिषीजातवेदसीउच्येतततोनुमध्यमः । अभिप्रवंतस
 मनेवयोषाइतितत्पुरस्ताद्वाख्यातमथासावादित्युदुत्यंजातवेदसमितितदुपरिष्टाद्वाख्यास्यामोयस्तुसूक्तंभजेतैयस्मै
 हविर्निरुप्येतैयमेवसोऽग्निर्जातवेदानिपातमेवैतेउत्तरेज्योतिषीएतेननामधेयेनभजेते ॥ २० ॥ वैश्वानरःकस्मा
 द्विश्वान्नरान्नयतिविश्वएनंनरानयंतीतिवापिवाविश्वानरएवस्यात्प्रत्युतःसर्वाणिभूतानितस्यवैश्वानरस्तस्यैषाभवति
 ॥ २१ ॥ वैश्वानरस्यसुमतौस्यामराजाहिकंभुवनानामभिप्रीः । इतोजातोविश्वमिदंविचष्टेवैश्वानरोयततेसूर्येण ।
 इतोजातःसर्वमिदमभिविपश्यतिवैश्वानरःसंयततेसूर्येणराजायःसर्वेषांभूतानामभिपश्यणीयस्तस्यवयंवैश्वानरस्यक
 ल्याण्यामतौस्यामेतितत्कोवैश्वानरोमध्यमइत्याचार्यावर्षकर्मणाह्येनंस्तौति ॥ २२ ॥ प्रनूमहित्वंवृषभस्यवोचंयंपूर्वो
 वृत्रहणंसचंते । वैश्वानरोदस्युमग्निर्जघन्वाँऽअधूनोत्काष्ठाअवशम्बरंभेत् । प्रब्रवीमितन्महत्वंमाहाभाग्यंवृषभस्य

निरुक्त

॥ ५ ॥

वर्षितुरपांयंपूरवः पूरयितव्यामनुष्यावृत्रहणं मेघहनैसचंतेसेवंतेवर्षकामादस्युर्दस्यतेः क्षयार्थादुपदस्यंत्यस्मिन्नसा उप
दासयतिकर्माणितमग्निवैश्वानरो घ्नन्नवाधूनोदपः काष्ठा अभिनच्छंस्वरं मेघं मथासावादित्य इति पूर्व्याज्ञिका एषां लोका
नारोहेण सवनानारोह आम्नातौरोहात्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितं स्तामनुकृतिं होताग्निमारुतेशस्त्रैवैश्वानरीयेण सूक्तेन प्रतिपद्य
तैसोऽपिनस्तोत्रियमाद्रियेताग्नेयोहि भवति तत आगच्छति मध्यस्थानादेवता रुद्रं च मरुतश्च ततोऽग्निमिह स्थानं मत्रैव स्तो
त्रियं शंसत्यथापि वैश्वानरीयोद्वादशकपालो भवत्येतस्य हि द्वादशविधं कर्माथापि ब्राह्मणं भवत्यसौ वा आदित्योऽग्निवैश्वान
नर इत्यथापि निवित्सौर्यवैश्वानरी भवत्यायोद्यां भात्या पृथिवीर्मित्येष हि द्यावा पृथिव्या वा भासयत्यथापि छान्दोमिकं सू
क्तं सौर्यवैश्वानरं भवति दिवि पृष्ठो अरोचते त्येष हि दिवि पृष्ठो अरोचते त्यथापि हविष्पांती यं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवत्ययमेवा
ग्निवैश्वानर इति शाक पूर्णिर्विश्वानरा वित्यप्येते उत्तरे ज्योतिषी वैश्वानरोऽयं यत्ताभ्यां जायते कथं न्वयमेताभ्यां जायत इ
तियत्र वैद्युतः शरणमभिहंति यावदनुपात्तो भवति मध्यमधमैव तावद्भवत्युदकं धनः शरीरोपशमन उपादीयमान एवायं सं
पद्यत उदकोपशमनः शरीरदीप्तिरथादित्यादुदीचिं प्रथम समावृत्त आदित्येकं संवामणिं वा परिमृज्य प्रतिस्वरेयत्र शुष्कगो
मयं मसं स्पर्शयन्धारयति तत्प्रदीप्यते सोऽयमेव संपद्यते थाप्याह वैश्वानरो यत ते सूर्येणेति न च पुनरात्मनात्मानं संयतते न्ये
नैवान्यः संयतत इत इममादधात्यमुतोऽमुष्यरश्मयः प्रादुर्भवन्तीतोऽस्यार्चिषस्तयोर्भासोः संसंगं दृष्ट्वैव मवक्ष्यदथयान्ये

उत्तरप.

अ. १

॥ ५ ॥

तान्यौत्तमिकानिसूक्तानिभागानिवासावित्राणिवासौर्याणिवापाणौनिवावैष्णवानिवावैश्वदेव्यानिवातेषुवैश्वानरी
याःप्रवादाअभविष्यन्नादित्यकर्मणाचैनमस्तोष्यन्नित्युदेपीत्यस्तमेपीतिविपर्येपीत्याग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुवैश्वानरीयाःप्रवा
दाभवन्त्यग्निकर्मणाचैनंस्तौतीतिवहसीतिपचसीतिदहसीतियथोएतद्वर्षकर्मणाह्येनंस्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सु
मानमेतदुदकमुच्चैत्यवचाहभिः । भूमिपुर्जन्याजिन्वंतिदिवंजिन्वंत्यग्नयः । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ २३ ॥
कृष्णंनियानंहरयःसुपर्णाअपोवसानादिवमुत्पतन्ति । तआववृत्रन्तसर्दनाहृतस्यादिद्धृतेनपृथिवीव्युद्यते । कृष्णंनिरय
णंरात्रिरादित्यस्यहरयःसुपर्णाहरणाआदित्यरश्मयस्तेयदामुतोऽर्वाचःपर्यावर्ततेसहस्थानादुदकस्यादित्यादथघृतेनो
दकेनपृथिवीव्युद्यतेघृतमित्युदकनामजिघर्तेःसिंचतिकर्मणोऽथापिब्राह्मणंभवत्यग्निर्वाइतोवृष्टिसमीरयतिधामच्छदि
वखलुवैभूत्वावर्षतिमरुतःसृष्टांवृष्टिनयंतियदाखलुवाअसावादित्योन्यङ्गश्चिमभिःपर्यावर्ततेऽथवर्षतीतियथोएतद्रोहा
त्प्रत्यवरोहश्चिकीर्षितइत्याम्नायवचनादेतद्भवतियथोएतद्वैश्वानरीयोद्वादशकपालोभवतीत्यनिर्वचनंकपालानिभवं
त्यस्तिहिसौर्यएककपालःपंचकपालश्चयथोएतद्ब्राह्मणंभवतीतिवहुभक्तिवादीनिहिब्राह्मणानिभवन्तिपृथिवीवैश्वानरः
संवत्सरोवैश्वानरोब्राह्मणोवैश्वानरइतियथोएतन्निवित्सौर्यवैश्वानरीभवतीत्यस्यैवसाभवतियोविज्ञोमानुषीभ्योदीदे
दित्येषहिविज्ञोमानुषीभ्योदीप्यतेयथोएतच्छांदोमिकंसूक्तंसौर्यवैश्वानरंभवतीत्यस्यैवतद्भवतिजमदग्निभिराहुतइति

निरुक्त

॥ ६ ॥

जमदग्नयः प्रजमिताग्नयो वा प्रज्वलिताग्नयो वा तैरभिहुतो भवति यथो एतद्भविष्यांतीयं सूक्तं सौर्यवैश्वानरं भवतीत्यस्यैव तद्भति ॥ २४ ॥ हविष्यां तमजरं स्वविदिदिविस्पृश्याहुं तं जुष्टमग्नौ । तस्य भर्मेणे भुवनाय देवा धर्मेणे कंस्वधया पप्रथंत । हविर्यत्पानीयमजरं सूर्यविदिदिविस्पृश्याभिहुतं जुष्टमग्नौ तस्य भरणाय च भावनाय च धारणाय चैतेभ्यः सर्वेभ्यः कर्मभ्यो देवा इममग्निमन्नेनापप्रथंताथाप्याह ॥ २५ ॥ अपामुपस्थे महिषा अगृभ्णत विशोरा जानमुपतस्थुर्ऋग्मियं । आदूतो अग्निमभरद्विवस्वतो वैश्वानरं मातरिश्वा परावतः । अपामुपस्थ उपस्थाने महत्यन्तरिक्षलोक आसीना महंत इति वा गृह्णत माध्यमिका देवगणा विशइवरा जानमुपतस्थुर्ऋग्मियं मृगमंतमिति वा र्चनीयमिति वा पूजनीयमिति वा हरद्यंदूतो देवानां विवस्वत आदित्या द्विवस्वान्विवासनवान्प्रेरितवतः परागता द्वापि वास्याग्ने वैश्वानरस्य मातरिश्वानमाहर्तारमाह मातरिश्वा वायुर्मातर्यन्तरिक्षे श्वसिति मातर्याश्व नितीति वाथैनमेताभ्यां सर्वाणि स्थानान्यभ्यापादस्तौति ॥ २६ ॥ मूर्धा भुवो भवति नक्तमग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन् । मायामुतुयज्ञियानामेतामपो यत्तूर्णिश्चरति प्रजानन् । मूर्धामूर्तमस्मिन्धीयते मूर्धायः सर्वेषां भूतानां भवति नक्तमग्निस्ततः सूर्यो जायते प्रातरुद्यन्त एव प्रज्ञां त्वेतां मन्यंते यज्ञियानां देवानां यज्ञ संपादिनामपो यत्कर्म चरति प्रजानन्त सर्वाणि स्थानान्यनुसंचरति त्वरमाणस्तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २७ ॥ स्तोमे न हि दिवि देवासो अग्निमजीजनन्च्छक्तिं भीरोदसि प्रां । तमू अकृण्वन्त्रेधा भुवे कंस ओषधीः पचति विश्वरूपाः । स्तोमे

उत्तरप.
अ. १

॥ ६ ॥

नयंहिदिविदेवासोअग्निमजनयच्छक्तिभिःकर्मभिर्द्यावापृथिव्योरापूर्णतमकुर्वस्त्रेधाभावोयपृथिव्यामंतरिक्षेदिवीति
शाकपूर्णिर्यदस्यदिवितृतीयं तदसावादित्यइतिहिब्राह्मणंतदग्नीकृत्यस्तौत्यथैनमेतयादित्यीकृत्यस्तौति ॥ २८ ॥ यदे
दैनमदधुर्यज्ञियासोदिविदेवाःसूर्यमादितेयं । यदाचरिष्णूमिथुनावभूतामादिप्रापश्यन्भुवनानिविश्वा । यदैनम
दधुर्यज्ञियाःसर्वेदिविदेवाःसूर्यमादितेयमदितेःपुत्रंयदाचरिष्णूमिथुनौप्रादुरभूतांसर्वदासहचारिणावुषाश्चादित्यश्च
मिथुनौकस्मान्मिनोतिःश्रयतिकर्माथुइतिनामकरणस्थकारोवानयतिःपरोवनिर्वासमाश्रितावन्योन्यनयतोवनुतोवा
मनुष्यमिथुनावप्येतस्मादेवमेथंतावन्योन्यवनुतइतिवाथैनमेतयाग्नीकृत्यस्तौति ॥ २९ ॥ यत्रावदेतेअवरःपरश्चयज्ञ
न्योःकतरोनौविवेद । आशेकुरित्सधुमादंसखायो नक्षत्रंयज्ञं कइदंविवाचत् । यत्रविवदेतेदैव्यौहोतारावयंचाग्निरसौ
चमध्यमःकतरोनौयज्ञेभूयोवेदेत्याशक्नुवंतिसत्सहमदनंसमानाख्यानाःकृत्विजस्तेषांयज्ञंसमश्नुवानानांकोनइदंविवक्ष्य
तीतितस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ३० ॥ यावन्मात्रमुषसोनप्रतीकंसुपुण्योऽवसतेमातरिश्वः । तावद्धात्युपयज्ञ
मायन्ब्राह्मणोहोतुरवरोनिषीदन् । यावन्मात्रमुषसःप्रत्यक्तंभवतिप्रदिदर्शनमितिवास्त्युपमानस्यसंप्रत्यर्थेप्रयोगइहेव
निधेहीतियथासुपुण्यःसुपतनाएतारात्रयोवसतेमातरिश्वन्ज्योतिर्वर्णस्यतावदुपदधातियज्ञमागच्छन्ब्राह्मणोहोतास्या
ग्नेर्होतुरवरोनिषीदन्होतृजपस्त्वनग्निवैश्वानरीयोभवतिदेवसवितरेतत्वावृणतेऽग्निहोत्रायसहपित्रावैश्वानरेणेतीममे

निरुक्त

॥ ७ ॥

वाग्निं सवितारमाह सर्वस्य प्रसवितारं मध्यमं वोत्तमं वापितरं यस्तु सूक्तं भजते यस्य सैह विनिर्मुक्तं स यमेव सोऽग्निर्वैश्वानरोऽनि
पातमेवैते उत्तरे ज्योतिषी एतेन नाम धेयेन भजेते भजेते ॥ ३१ ॥ (अथातो देवतमिन्द्रो दिवः परोक्षकृतास्तद्येन तिस्रोऽथा
कारचितनमपुरुषविधं तत्तिस्र एव देवता इत्युक्तं पूषा त्वाथैतानीं द्रभक्ती न्यथैतान्यादित्यभक्ती निमंत्रामनना जगती गतत
मथातो नुक्रमिष्यामोऽग्निमीळेऽग्निः पूर्वेभिरभिप्रवंतं द्रमित्रं जातवेदाः कस्मात्प्रनूनं जातवेदसं वैश्वानरः कस्माद्वैश्वान
रस्य प्रनूमहित्वं कृष्णं नियानं हविष्पातं मपामुपस्थे मूर्धा भुवस्तोमेन हियदे देनैयत्रावदेते यावन्मात्रमेकत्रिंशत्) ॥ इति नि
रुक्त उत्तरषष्ठे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

ॐ ॥ द्रविणोदाः कस्माद्धनं द्रविणमुच्यते यदेन दभिद्रवंति बलं वा द्रविणं यदेनेनाभिद्रवंति तस्य दाता द्रविणोदास्त
स्यैषा भवति ॥ १ ॥ द्रविणोदा द्रविणसो ग्रावहस्ता सोऽध्वरे । युज्ञेषु देवमीळते । द्रविणोदायस्त्वं द्रविणस इति द्रवि
णसादिन इति वा द्रविणसानि न इति वा द्रविणसस्तस्मात्पिबत्विति वा । युज्ञेषु देवमीळते । याचंतिस्तु वंति वर्धयंति पूजयं
तीति वा तत्को द्रविणोदा इन्द्र इति कौष्टुकिः सवलधनयोर्दातृ तमस्तस्य च सर्वा बलकृतिरोजसो जातमुत मन्य एनमिति चाह
थाप्यग्निं द्राविणोदसमाहैष पुनरेतस्माज्जायते । यो अश्मनोरंतरग्निं जजानेत्यपि निगमो भवत्यथाप्यृतुयाजेषु द्राविणोदसाः
प्रवादा भवंति तेषां पुनः पात्रस्येंद्रपानमिति भवत्यथाप्येनं सोमपानेन स्तौत्यथाप्याह द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदस इत्यय

उत्तरष.

अ. २

॥ ७ ॥

मेवाग्निर्द्रविणोदाइतिशाकपूर्णिराग्नेयेष्वेवहिसूक्तेषुद्राविणोदसाःप्रवादाभवन्ति । देवाअग्निधारयन्द्रविणोदामित्यपि
निगमोभवतियथोएतत्सवलधनयोर्दातृतमइतिसर्वासुदेवतास्वैश्वर्यविद्यतैयथोएतदोजसोजातमुतमन्यएनमितिचा
हेत्ययमप्यग्निरोजसावलेनमथ्यमानोजायतेतस्मादेनमाहसहसस्पुत्रंसहसःसूनुंसहसोयहुंयथोएतदग्निर्द्राविणोदसमाहे
त्यृत्विजोऽत्रद्रविणोदसउच्यन्तेहविषोदातारस्तेचैनंजनयन्ति । ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषइत्यपिनिगमोभवतियथोएत
त्तेषांपुनःपात्रस्यैद्रपानमितिभवतीतिभक्तिमात्रंतद्भवतियथावायव्यानीतिसर्वेषांसोमपात्राणांयथोएतत्सोमपानेनैनं
स्तौतीत्यस्मिन्नप्येतदुपपद्यते । सोमंपित्रमंदसानोगणश्रिभिरित्यपिनिगमोभवतियथोएतद्रविणोदाःपिवतुद्राविणोद
सइत्यस्यैवतद्भवति ॥ २ ॥ मेघंतुतेवह्योयेभिरीयसेऽरिषण्यन्वीळयस्वावनस्पते । आयूयाधृष्णोअभिगूर्यात्वंने
ष्ट्रात्सोमैद्रविणोदःपिवंक्रतुभिः । मेघंतुतेवह्योवोढारोयैर्यास्यऋष्यन्द्दीभवायूयधृष्णोअभिगूर्यत्वंनेष्ट्रीयाद्धिष्या
द्धिष्योधिषण्योधिषणाभवोधिषणावाग्धिषेर्दधात्यर्थेधीसादिनीवाधीसानिनीतिवावनस्पतइत्येनमाहैषहिवनानांपा
तावापालयितावावनंवनोतेःपिवर्तुभिःकालैः ॥ ३ ॥ अथातआप्रियआप्रियःकस्मादामोतेःप्रीणातेर्वाप्रीभिराप्रीणा
तीतिचब्राह्मणंतासामिध्मःप्रथमागामीभवतीध्मःसमिन्धनात्तस्यैषाभवति ॥ ४ ॥ समिद्धोअद्यमनुषोदुरोणेदेवोदे
वान्यजसिजातवेदः । आचवहमित्रमहश्चिकित्वान्त्वंदूतःकविरसिप्रचेताः । समिद्धोऽद्यमनुष्यस्यमनुष्यस्यगृहेदेवोदे

निरुक्त

॥ ८ ॥

वान्यजसिजातवेदं आचवहमित्रमहश्चिकित्वांश्चेतनावांस्त्वं दूतः कविरसिप्रचेताः प्रवृद्धचेतायज्ञेधमइति कात्थक्योऽग्निरिति शाकपूणिस्तनूनपादाज्यं भवति नपादित्यनंतरायाः प्रजायानामधेयं निर्णततमाभवति गौरव्रतनूरुच्येतता अस्यां भोगास्तस्याः पयोजायते पयस आज्यं जायतेऽग्निरिति शाकपूणिं रापोऽत्र तन्व उच्यंते तता अंतरिक्षे ताभ्य ओषधिवनस्पत योजायंत ओषधिवनस्पतिभ्य एष जायते तस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ तनूनपात्पथकृतस्य यानां न्मध्वासमंजन्त्स्वदया सुजिह्व । मन्मानिधीभि रूतयुज्जमृन्धन्देवत्राच कृणुह्यध्वरं नः । तनूनपात्पथकृतस्य यानां न्यज्ञस्य यानां न्मधुना समंजन्त्स्वदय कल्याणजिह्व मननानि च नौधीभिर्यज्ञं च समर्धय देवान्नो यज्ञं गमय नराशंसो यज्ञ इति कात्थक्यो नरा अस्मिन्नासीनाः शंसं त्यग्निरिति शाकपूणिर्नरैः प्रशस्यो भवति तस्यैषा भवति ॥ ६ ॥ नराशंसस्य महिमानं मेषां मुपस्तोषामयजतस्य यज्ञैः । ये सुकृतवः शुचयो धियं धाः स्वदैति देवा उभया निहव्या । नराशंसस्य महिमानं मेषां मुपस्तु मोयज्ञियस्य यज्ञैर्ये सुकर्माणः शुचयो धियं धारयितारः स्वदयं तु देवा उभया निहवींषि सोमं चेतराणि चेति वा तां त्राणि चावापि कानि चेति वै ऋद्धेः स्तुतिकर्मण इंधते वा तस्यैषा भवति ॥ ७ ॥ आजुह्वान ईड्यो वं ह्यश्वाया ह्यग्नेव सुभिः सजोषाः । त्वं देवानां मसिय ह्व होता स एनान्यक्षी षितो यजीयान् । आहूय मान ईळितव्यो वंदितव्यश्चाया ह्यग्नेव सुभिः सह जोषणं स्त्वं देवानां मसिय ह्व होता य ह्व इति महतो नामधेयं यातश्च हूतश्च भवति । स एनान्यक्षी षितो यजीयान् । इषितः प्रेषित इति वा धीष्ट इति वा यजीयान्यष्टतरो वह्निः

उत्तरप.
अ. २

॥ ८ ॥

परिवर्हणात्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावस्तोरस्यावृज्यते अग्रे अह्ना । व्युप्रथते वितरं वरीयो देवे
 भ्यो अदितये स्योनं । प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्यावसनायास्याः प्रवृज्यतेऽग्रेऽह्नां बर्हिः पूर्वाह्ने तद्विप्रथते वितरं वितीर्ण
 तरमिति वा विस्तीर्णतरमिति वा वरीयो वरतरमुरुतरं वा देवेभ्यश्चादितये च स्योनं स्योनमिति सुखनामस्य ते रवस्य न्येतत्से
 वितव्यं भवतीति वा द्वारो जवतेर्वा द्रवतेर्वा वारयतेर्वा तासामेषा भवति ॥ ९ ॥ व्यचस्वती रुर्विया विश्रयंतां पतिभ्यो न
 जनयुः शुंभमानाः । देवीं द्वारो बृहती विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः । व्यचनवत्य उरुत्वेन विश्रयंतां पतिभ्य इव
 जाया ऊरुमैथुने धर्मेशु शोभिषमाणा वरतममंगमूरु देव्यो द्वारो बृहत्यो महत्यो विश्वमिन्वा विश्वमाभिरेतियज्ञे गृहद्वार इ
 तिकात्थक्योऽग्निरिति शाकपूणि रुषासानक्तोषाश्च नक्ता चोषा व्याख्याता नक्तेति रात्रिनामान् क्तिभूतान्यवश्यायेनापि
 वानक्ता व्यक्तवर्णातयोरेषा भवति ॥ १० ॥ आसुष्वयं तीयजते उपाके उपासान्क्ता सदतां नियोनौ । दिव्ये योषणे बृह
 ती सुरुक्मे अधिश्रियं शुक्रपिशुं दधाने । सेष्मीयमाणे इति वा सुष्वापयंत्या विति वा सीदतामिति वा न्यासीदतामिति वा य
 ज्ञिये उपक्रांते दिव्ये योषणे बृहत्यौ महत्यौ सुरुक्मे सुरोचने अधिदधाने शुक्रपेशसंश्रियं शुक्रं शोचते ज्वलतिकर्मणः पेश इति
 रूपनामपिशते विपिशितं भवति दैव्या होतारा दैव्यौ होतारा वयं चाग्निरसौ च मध्यमस्तयोरेषा भवति ॥ ११ ॥ दैव्या हो
 तारा प्रथमा सुवाचा मिमानायज्ञं मनुष्यजं ध्यै । प्रचोदयंता विदथेषु कारु प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशंता । दैव्यौ होता

निरुक्त

॥ ९ ॥

रौप्रथमौसुवाचौनिर्मिमानौयज्ञमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजनायप्रचोदयमानौयज्ञेषुकर्तारौपूर्वस्यांदिशिष्यष्टव्यमितिप्रदिशं
तौतिस्रोदेवीस्तिस्रोदेव्यस्तासामेषाभवति ॥ १२ ॥ आनौयज्ञंभारतीतूयमेत्विळांमनुष्वदिहचेतयंती । तिस्रोदेवी
र्वहिरिदंस्योनंसरस्वतीस्वपंसःसदंतु । ऐतुनोयज्ञंभारतीक्षिप्रंभरतआदित्यस्तस्यभाइडाचमनुष्यवदिहचेतयमानाति
स्रोदेव्योवहिरिदंसुखंसरस्वतीचसुकर्माणआसीदंतुत्वष्टातूर्णमश्रुतइतिनैरुक्तास्त्वपेर्वास्यादीप्तिकर्मणस्त्वक्षतेर्वास्या
त्करोतिकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ १३ ॥ यइमेद्यावापृथिवीजनित्रीरूपैरपिशुद्धुवनानिविश्वा । तमद्यहोतरिषितोयजीया
न्देवंत्वष्टारमिहयक्षिविद्वान् । यइमेद्यावापृथिव्यौजनयित्र्यौरूपैरकरोद्भूतानिचसर्वाणितमद्यहोतरिषितोयजीयान्दे
वंत्वष्टारमिहयजविद्वान्माध्यमिकस्त्वष्टेत्याहुर्मध्यमेचस्थानेसमाम्नातोऽग्निरितिशाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १४ ॥
आविष्ट्योवर्धतेचारुरासुजिह्वानामूर्ध्वःस्वयंशाउपस्थ । उभेत्वष्टुर्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । आ
विरावेदनात्तत्योवर्धतेचारुरासुचारुचरतोर्जिह्वांजिहीतेरूर्ध्वउच्छिन्नोभवतिस्वयंशाआत्मयशाउपस्थउपस्थानउभेत्वष्टु
र्विभ्यतुर्जायमानात्प्रतीचीसिंहंप्रतिजोषयेते । द्यावापृथिव्यावितिवाहोरात्रेइतिवारणीइतिवाप्रत्यक्तेसिंहंसहनंप्रत्या
सेवेते ॥ १५ ॥ वनस्पतिर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १६ ॥ उपावसृजत्मन्यांसमंजन्देवानांपाथंक्रतुथाहवींषि ।
वनस्पतिःशमितादेवोअग्निःस्वदंतुहव्यमधुनाघृतेन । उपावसृजात्मानात्मानंसमंजन्देवानामन्नमृतावृतौहवींषिकाले

उत्तरप.

अ. २

॥ ९ ॥

कालेवनस्पतिः शमितादेवो अग्निरित्येते त्रयः स्वदयंतु हव्यं मधुना च घृतेन च तत्कोवनस्पतिर्यूप इति कोत्थक्योऽग्निरिति
 शाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १७ ॥ अंजंति त्वामध्वरे देवयंतो वनस्पते मधुना दैव्येन । यदूर्ध्वं स्तिष्ठाद्रविणे हर्षं ताद्य
 द्वाक्षयो मातुरस्या उपस्थे । अंजंति त्वामध्वरे देवान् कामयमाना वनस्पते मधुना दैव्येन च घृतेन च यदूर्ध्वः स्यास्यसि द्रविणा
 निचनो दास्यसि यद्वा ते कृतः क्षयो मातुरस्या उपस्थ उपस्थानेऽग्निरिति शाकपूणिस्तस्यैषापराभवति ॥ १८ ॥ देवेभ्यो व
 नस्पते हवींषि हिरण्यपर्णं प्रदिवस्ते अर्थ । प्रदक्षिणि द्रश्नयानि यूयं ऋतस्य वक्षि पथि भीरजिष्ठैः । देवेभ्यो वनस्पते हवींषि
 हिरण्यपर्णं ऋतपर्णां पिवोपमार्थं स्याद्द्विरण्यवर्णपर्णेति प्रदिवस्ते अर्थ पुराणस्ते सोऽर्थो यं ते प्रब्रूमो यज्ञस्य वह पथि भीरजिष्ठैर्ऋ
 जुतमैरजस्वलतमैस्तपिष्ठतमैरिति वा तस्यैषापराभवति ॥ १९ ॥ वनस्पते रश्नयानि यूयं पिष्टं मया वयुनानि विद्वान् ।
 वह देवत्रादिधिषो हवींषि प्रचदातारं ममृतेषु वोचः । वनस्पते रश्नयानि यूयं सुरूपतमया वयुनानि विद्वान् प्रज्ञानानि प्र
 जानन्वह देवान्यज्ञे दातु हवींषि प्रब्रूहि च दातारं ममृतेषु देवेषु स्वाहा कृतयः स्वाहेत्येतत्सु आहेति वा स्वावागाहेति वा स्वं प्राहे
 ति वा स्वाहुतं हविर्जुहोतीति वा तासामेषाभवति ॥ २० ॥ सद्योजातो व्यमिमीत यज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः । अस्य
 होतुः प्रदिश्यतस्य वाचि स्वाहा कृतं हविरदंतु देवाः । सद्योजायमानो निरमिमीत यज्ञमग्निर्देवानामभवत्पुरोगाम्यस्य हो
 तुः प्रदिश्यतस्य वाच्यास्यै स्वाहा कृतं हविरदन्तु देवाय जंतीतीमा आप्रीदेवता अनुक्रांता अथ किं देवताः प्रयाजानुयाजा आ

निरुक्त

॥१०॥

ग्नेयाइत्येके ॥ २१ ॥ प्रयाजान्मेअनुयाजांश्चकेवलानूर्जस्वन्तंहविषोदत्तभागं । घृतंचापांपुरुषंचौषधीनामग्नेश्चदीर्घ
मायुरस्तुदेवाः । तवंप्रयाजाअनुयाजाश्चकेवलानूर्जस्वन्तोहविषःसंतुभागाः । तवाग्नेयजोऽयमस्तुसर्वस्तुभ्यंनमंतांप्रदि
शश्चतस्रः । आग्नेयावैप्रयाजाआग्नेयाअनुयाजाइतिचब्राह्मणंछन्दोदेवताइत्यपरंछन्दांसिवैप्रयाजाश्छन्दांस्यनुयाजाइ
तिचब्राह्मणंमृदुदेवताइत्यपरंमृतवोवैप्रयाजाऋतवोऽनुयाजाइतिचब्राह्मणंपशुदेवताइत्यपरंपशवोवैप्रयाजाःपशवोऽ
नुयाजाइतिचब्राह्मणंप्राणदेवताइत्यपरंप्राणावैप्रयाजाःप्राणावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमात्मदेवताइत्यपरमात्मावैप्र
याजाआत्मावाअनुयाजाइतिचब्राह्मणमाग्नेयाइतितुस्थितिर्भक्तिमात्रमितरंत्किमर्थपुनरिदमुच्यतेयस्यैदेवतायैहविर्गृ
हीतंस्यात्तामनसाध्यायेद्वषट्कारिष्यन्नितिहविज्ञायतेतान्येतान्येकादशाप्रीसूक्तानितेषांवासिष्ठमात्रेयंवाध्यश्वंगात्समद
मितिनाराशंसवंतिमैधातिथंदैर्घतमसंप्रैषिकमित्युभयवन्त्यतोऽन्यानितनूनपात्वंतितनूनपात्वंति ॥ २२ ॥ (द्रविणो
दाःकस्माद्रविणोदाद्रविणसोमेद्यंतुतेऽथातआप्रियःसमिद्धोअद्यतनूनपान्नराशंसस्याजुह्वानःप्राचीनंव्यचस्वतींरासु
ष्वयंतीदैव्याहोतारानोयज्ञंयद्मेआविष्टोवनस्पतिरुपावसृजांजंतिदेवेभ्योवनस्पतेवनस्पतेरशनयानियूयसद्योजातः
प्रयाजान्मेद्वाविंशतिः) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरपट्टेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥ ४३ ॥

उत्तरप.
अ. २

॥१०॥

ॐ ॥ अथयानिपृथिव्यायतनानिसत्त्वानिस्तुतिलभंतैतान्यतोऽनुक्रमिष्यामस्तेषामश्वःप्रथमागामीभवत्यश्वो
 व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ १ ॥ अश्वोवोह्वासुखंरथंहसनामुपमंत्रिणः । शेषोरोमण्वन्तौभेदौवारिन्मंडूकइच्छ
 तींद्रायेंद्रोपरिस्त्रव । अश्वोवोह्वासुखंवोह्वारथंवोह्वासुखमितिकल्याणनामकल्याणंपुण्यंसुहितंभवतिसुहितंगम्यतीति
 वाहसैतावापातावापालयितावाशेषमृच्छतीतिवारिवारयतिमानोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २ ॥ मानोमित्रोवरुणो
 अर्यमायुरिंद्रक्रुभुक्षामरुतःपरिख्यन् । यद्वाजिनोदेवजातस्यसप्तैःप्रवक्ष्यामोविदथेवीर्याणि । यद्वाजिनोदेवैर्जातस्य
 सप्तैःसरणस्यप्रवक्ष्यामोयज्ञेविदथेवीर्याणिमानस्त्वंमित्रश्चवरुणश्चार्यमाचायुश्चवायुरयनंइंद्रश्चोरुक्षयणंक्रुभूणांराजेति
 वामरुतश्चपरिख्यन्छकुनिःशक्नोत्युन्नेतुमात्मानंशक्नोतिनदितुमितिवाशक्नोतितकितुमितिवासर्वतःशंकरोऽस्त्वितिवा
 शक्नोतेर्वातस्यैषाभवति ॥ ३ ॥ कनिक्रदज्जनुपंप्रब्रुवाणइयतिर्वाचमरितेवनावम् । सुमंगलंश्चशकुनेभवासिमात्वाका
 चिदभिभाविश्व्याविदत् । न्यक्रंदीज्जन्मप्रब्रुवाणोयथास्यशब्दस्तथानामेरयतिर्वाचमीरयितेवनावंसुमंगलंश्चशकुने
 भवकल्याणमंगलंमंगलगिरतेर्गुणाल्यर्थेगिरत्यनर्थानितिवांगलमंगवन्मज्जयतिपापकमितिनैरुक्तामागच्छत्वितिवा
 माचत्वाकाचिदभिभूतिःसर्वतोविदंद्भृत्समदमर्थमभ्युत्थितंकपिंचलोऽभिववाशेतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ ४ ॥ भद्रं
 वेददक्षिणतोभद्रमुत्तरतोवेद । भद्रंपुरस्तान्नोवदभद्रंपश्चात्कपिंचल । इतिसानिगदव्याख्यातागृत्समदोगृत्समदनो

निरुक्त
॥११॥

गृत्सइतिमेधाविनामगृणातेःस्तुतिकर्मणोमंडूकामजूकामज्जनांमदतेर्वामोदतिकर्मणोमंदतेर्वातृप्तिकर्मणोमंडयतेरि
तिवैयाकरणांमंडएषामोकइतिवामंडोमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ५ ॥ संवत्सरंशिश्यानाब्राह्मणाव्रतचारिणः ।
वाचंपर्जन्यजिन्वितांप्रमंडूकावदिषुः । संवत्सरंशिश्यानाब्राह्मणाव्रतचारिणोऽब्रुवाणापिवोपमार्थेस्याद्ब्राह्मणाइ
वव्रतचारिणइतिवाचंपर्जन्यप्रीतांप्रावादिषुर्मंडूकावसिष्ठोवर्षकामःपर्जन्यंतुष्टावतंसमंडूकाननुमो
दमानान्दृष्टातुष्टावतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ ६ ॥ उपप्लवदमंडूकिवर्षमावदतादुरि । मध्येहृदस्यप्लवस्वनिगृह्यचतुरः
प्रः । इतिसानिगदव्याख्याताक्षाअश्रुवतएनानितिवाभ्यश्रुवतएभिरितिवातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ प्रावेपामाबृह
तोमादयंतिप्रवातेजाइरिणेववृत्तानाः । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षोविभीदकोजागृविर्मह्यमच्छान् । प्रवेपिणोमामहतो
विभीदकस्यफलानिमादयंतिप्रवातेजाःप्रवणेजाइरिणेवर्तमानाइरिणंनिर्ऋणमृणातेरपार्णंभवत्यपरताअस्मादोषधयइ
तिवा । सोमस्येवमौजवतस्यभक्षः । मौजवतोमूजवतिजातोमूजवान्पर्वतोमुंजवान्मुंजोविमुच्यतइषीकथेपीकेषतेर्गति
कर्मणइयमपीतरेषीकैतस्मादेवविभीदकोविभेदनाज्जागृविर्जागरणान्मह्यमचच्छदत्प्रशंसत्येनांप्रथमयानिंदत्युत्तरा
भिर्ऋषेरक्षपरिचूनस्यैतदार्पवेदयंतेप्रावाणोहन्तेर्वागृणातेर्वागृह्णातेर्वातेषामेषाभवति ॥ ८ ॥ प्रैतेवदन्तुप्रवयंवदामप्रा
वभ्योवाचंवदतावदद्व्यः । यदद्रयःपर्वताःसाकमाशवःश्लोकंधोषंभरथेद्रायसोमिनः । प्रवदंत्वेतेप्रवदामवयंप्रावभ्यो

उत्तरप.
अ. ३

॥ ११ ॥

वाचं वदत वदद्भ्यो यदद्रयः पर्वता अदरणीयाः सहसो ममाशवः क्षिप्रकारिणः श्लोकः शृणोते र्घोषो ध्रुव्यतेः सोमिनो यूयं स्ये
ति वा सोमिनो गृहेष्विति वा येन नराः प्रशस्यंते स नाराशं सोमं त्रस्तस्यैषा भवति ॥ ९ ॥ अमं दान्त्स्तोमान् प्रभरे मनीषा सिंधाव
धि क्षियतो भाव्यस्य । यो मे सहस्रमभिमीत सवानतूतो राजा श्रवश्छमानः । अमं दान्त्स्तोमान् बालिशाननल्पान्वावालो
वलवर्ती भर्तव्यो भवत्यंवास्मा अलं भवतीति वा वास्मै वलं भवतीति वा वलो वा प्रतिषेधव्यवहितः प्रभरे मनीषया मनसईषया
स्तुत्या प्रज्ञया वा सिंधावधि निवसतो भावयव्यस्य राज्ञो यो मे सहस्रं निरभिमीत सवानतूतो राजा तूर्ण इति वा त्वरमाण इति
वा प्रशंसामिच्छमानः ॥ १० ॥ यज्ञसंयोगाद्राजास्तु तिलभेत् राजसंयोगाद्युद्धोपकरणानि तेषां रथः प्रथमा गामी भवति
रथोरं हतेर्गतिकर्मणः स्थिरतेर्वास्या द्विपरीतस्य रममाणोऽस्मिंस्तिष्ठतीति वा रपतेर्वा रसतेर्वा तस्यैषा भवति ॥ ११ ॥ वनं
स्यते वीङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः । गोभिः सन्नद्धो असि वीळय स्वास्था ताते जयतु जेत्वानि । वनस्पने दृढां
गोहि भवास्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः कल्याणवीरो गोभिः सन्नद्धो असि वीळय स्वेति संस्तंभस्वास्था ताते जयतु जेतव्यानि दुंदु
भिरिति शब्दानुकरणं द्रुमोभिन्न इति वा दुंदुभ्यतेर्वास्या च्छब्दकर्मणस्तस्यैषा भवति ॥ १२ ॥ उपश्वासय पृथिवीमुत द्यां पु
रुत्राते मनुतां विष्टितं जगत् । स दुंदुभे सजूरिंद्रेण देवैर्दूराद्वीयो अपसेध शत्रून् । उपश्वासय पृथिवीं च दिवं च बहुधा ते घोषं
मन्यतां विष्टितं स्थावरं जंगमं च यत्स दुंदुभे सहजोपण इंद्रेण च देवैश्च दूरादूरतरमपसेध शत्रूनि षुधिरिषूणां निधानं तस्यैषा भ

निरुक्त
॥१२॥

वति ॥ १३ ॥ बह्वीनांपितावहुरस्यपुत्रश्चिश्चाकृणोतिसमनावगत्य । इपुधिःसंकाःपृतनाश्चसर्वाःपृष्ठेनिनद्धोजय
तिप्रसूतः । बहूनांपितावहुरस्यपुत्रइतीषूनभिप्रेत्यप्रस्मयतइवापात्रियमाणःशब्दानुकरणवासंकाःसचतैःसंपूर्वाद्वा
किरतैःपृष्ठेनिनद्धोजयतिप्रसूतइतिव्याख्यातंहस्तघ्नोहस्तेहन्यतेतस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ अहिरिवभोगैःपर्येतिबाहुं
ज्यायाहेतिपरिबाधमानः । हस्तघ्नोविश्वावयुनानिविद्वान्पुमान्पुमांसंपरिपातुविश्वतः । अहिरिवभोगैःपरिवेष्टयति
बाहुंज्यायावधात्परित्रायमाणोहस्तघ्नःसर्वाणिप्रज्ञानानिप्रजानन्पुमान्पुरुमनाभवतिपुंसतेर्वाभीशवोव्याख्यातास्तेषा
मेषाभवति ॥ १५ ॥ रथेतिष्ठन्नयतिवाजिनःपुरोयत्रयत्रकामयतेसुषारथिः । अभीशूनामहिमानपनायतमनःपश्चा
दनुयच्छंतिरश्मयः । रथेतिष्ठन्नयतिवाजिनःपुरस्तात्संतोयत्रयत्रकामयतेसुषारथिःकल्याणसारथिरभीशूनामहि
मानंपूजयामिमनःपश्चात्संतोऽनुयच्छंतिरश्मयोधनुर्धन्वतेर्गतिकर्मणोवधकर्मणोवाधन्वंत्यस्मादिषवस्तस्यैषाभवति
॥ १६ ॥ धन्वंनागाधन्वंनाजिजयेमधन्वंनातीव्राःसमदोजयेम । धनुःशत्रोरपकामंकृणोतिधन्वंनासर्वाःप्रदिशो
जयेम । इतिसानिगदव्याख्यातासमदःसमदोवात्तेःसमदोवामदतेर्ज्याजयतेर्वाजिनातेर्वाप्रजावयतीषूनितिवातस्या
एषाभवति ॥ १७ ॥ वक्ष्यंतीवेदागनीगंतिकर्णीप्रियंसखायंपरिष्वजाना । योषेवशिक्षेवितताधिधन्वज्याइयंसमने
पारयंती । वक्ष्यंतीवागच्छतिकर्णीप्रियमिवसखायमिषुंपरिष्वजमानायोषेवशिक्षेवितताधिधनुषिज्येयंस

उत्तरप.
अ. ३

॥ १२ ॥

मनेसंग्रामेपारयंतीपारंनयंतीषुरीषतेर्गतिकर्मणोवधकर्मणोवातस्यैषाभवति ॥ १८ ॥ सुपर्णवस्तेमृगोअस्यादंतोगो
भिःसंनद्धापततिप्रसूता । यत्रानरःसंचविचद्रवंतितत्तास्मभ्यमिषवःशर्मयंसन् । सुपर्णवस्तइतिवाजानभिप्रेत्यमृग
मयोऽस्यादंतोमृगयतेर्वागोभिःसंनद्धापततिप्रसूतेतिव्याख्यातयन्नराःसंद्रवंतिचविद्रवंतिचतत्रास्मभ्यमिषवःशर्म
यच्छंतुशरणंसंग्रामेष्वश्वजनीकशेत्याहुःकशाप्रकाशयतिभयमश्वायकृष्यतेर्वाणूभावाद्वाक्पुनःप्रकाशयत्यर्थान्वश
याक्रोशतेर्वाश्वकशायाएषाभवति ॥ १९ ॥ आजघंतिसान्वेषांजघनांऽउपजिघ्रते । अश्वजनिप्रचेतसोऽश्वान्तसमत्सु
चोदय । आप्नंतिसानून्येषांसरणानिसक्थीनिसक्थिसचतेरासक्तोऽस्मिन्कार्योजघनानिचोपघ्नतिजघनंजघन्यते
रश्वजनिप्रचेतसःप्रवृद्धचेतसोऽश्वान्तसमत्सुसमरणेषुसंग्रामेषुचोदयोलूखलमुरुकरंवोर्करंवोर्ध्वखंवरुमेकुर्वित्यब्रवी
त्तदुलूखलमभवदुरुकरंचैतदुलूखलमित्याचक्षतेपरोक्षेणेतिचब्राह्मणंतस्यैषाभवति ॥ २० ॥ यच्चिद्धित्वंगृहेगृहउलू
खलकयुज्यसे । दृह्युमत्तमंवदजयतामिवदुंदुभिः । इतिसानिगदव्याख्याता ॥ २१ ॥ वृषभःप्रजावर्षतीतिवातिबृह
तिरेतइतिवातद्वृषकर्मावर्षणाद्वृषभस्तस्यैषाभवति ॥ २२ ॥ न्यक्रंदयन्नुपयंतएनममेहयन्वृषभमध्यआजेः । तेनसूभ
र्वशतवत्सहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगाय । न्यक्रंदयन्नुपयंतएनमिति व्याख्यातममेहयन्वृषभमध्यआजेराजयनस्याज
वनस्येतिवातेनतंसूभर्वराजानंभर्वतिरत्तिकर्मातद्वासूभर्वसहस्रंगवांमुद्गलःप्रधनेजिगायप्रधनइतिसंग्रामनामप्रकीर्णा

निरुक्त

॥१३॥

न्यस्मिन्धनानिभवंतिद्रुघणोद्रुममयोधनस्तत्रेतिहासमाचक्षतेमुद्गलोभार्म्यश्वक्रुषिर्वृषभंचद्रुघणंचयुक्त्वासंग्रामेव्यवह
त्याजिंजिगायतदभिवादिन्येषर्भवति ॥ २३ ॥ इमंतंपश्यवृषभस्ययुंजंकाष्ठायामध्येद्रुघणंशयानं । येनजिगायशत
वत्सहस्रंगवांमुद्गलःपृतनाज्येषु । इमंतंपश्यवृषभस्यसहयुजंकाष्ठायामध्येद्रुघणंशयानंयेनजिगायशतवत्सहस्रंगवांमु
द्गलःपृतनाज्येषुपृतनाज्यमितिसंग्रामनामपृतनानामजनाद्वाजयनाद्वामुद्गलोमुद्गवान्मुद्गगिलोवामदनंगिलतीतिवाम
दंगिलोवामुदंगिलोवाभार्म्यश्वोभृम्यश्वस्यपुत्रोभृम्यश्वोभृमयोऽस्याश्वोअश्वभरणाद्वापितुरित्यन्ननामपातेर्वापिवते
वाप्यायतेर्वातस्यैषाभवति ॥ २४ ॥ पितुंनुस्तोषमहोधर्माणंतविषीं । यस्यत्रितोव्योजसावृत्रंविपर्वमर्दयत् । तंपि
तुंस्तौमिमहतोधारयितारंवलस्यतविषीतिवलनामतवतेर्वावृद्धिकर्मणोयस्यत्रितोजसावलेनत्रितस्त्रिस्थानइंद्रोवृत्रं
विपर्वाणंव्यर्दयतिनद्योव्याख्यातास्तासामेषाभवति ॥ २५ ॥ इमंमेगंगेयमुनेसरस्वतिशुतुद्रिस्तोमंसचतापरुण्या ।
असिकन्यामरुद्धधेवितस्तयार्जीकीयेशृणुह्यासुषोमया । इमंमेगंगेयमुनेसरस्वतिशुतुद्रिपरुणिस्तोममासेवध्वमसि
क्रयाचसहमरुद्धधेवितस्तयाचारजीकीयआशृणुहिसुषोमयाचेतिसमस्तार्थोऽथैकपदनिरुक्तंगंगागमनाद्यमुनाप्रयुवतीग
च्छतीतिवाप्रयुवितंगच्छतीतिवासरस्वतीसरइत्युदकनामसतंस्तद्वतीशुतुद्रीशुद्राविणीक्षिप्रद्राविण्याशुतुन्नेवद्रवतीति
वैरावतीपरुणीत्याहुःपर्ववतीभास्वतीकुटिलगामिन्यसिकन्यशुक्लासितासितमितिवर्णनामतत्प्रतिषेधोऽसितंमरुद्धधाः

उत्तरप.
अ. ३

॥ १३ ॥

सर्वानद्योमरुतएनावर्धयंतिवितस्ताविदग्धाविवृद्धामहाकूलार्जीकीयांविपाळित्याहुर्ऋजीकप्रभवावर्जुगामिनीवाविपा
 द्विपाटनाद्वाविपाशनाद्वाविप्रापणाद्वापाशाअस्यांव्यपाश्यंतवसिष्ठस्यमुमूर्षतस्तस्माद्विपाळुच्यतेपूर्वमासीदुरुंजिरासु
 षोमासिंधुर्यदेनामभिप्रसुवंतिनद्यःसिंधुःस्यंदनादापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ २६ ॥ आपोहिष्ठामंयोभुवस्तानं
 ऊर्जेदधातन । महेरणायचक्षसे । आपोहिस्थसुखभुवस्तानोऽन्नायधत्तमहतेचनोरणायरमणीयायचदर्शनायौषध
 यओषद्धयंतीतिवौपत्येनाधयंतीतिवादोषंधयंतीतिवातासामेषाभवति ॥ २७ ॥ याओषधीःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रियु
 गंपुरा । मनैनुवभ्रूणामहंशतंधामानिसप्तच । याओषधयःपूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रीणियुगानिपुरामन्येनुतद्वभ्रूणामहंव
 भ्रुवर्णानांहरणानांभरणानामितिवाशतंधामानिसप्तचेतिधामानित्रयाणिभवन्तिस्थानानिनामानिजन्मानीतिजन्मा
 न्यत्राभिप्रेतानिसप्तशतंपुरुषस्यमर्मणांतेष्वेनादधतीतिवारात्रिव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ २८ ॥ आरात्रिपा
 र्थिवंरजःपितरःप्रायुधामभिः । दिवःसदांसिबृहतीवितिष्ठसआत्वेषंवर्ततेतमः । आपूपुरस्त्वंरात्रिपार्थिवंरजःस्थानैर्म
 ध्यमस्यदिवःसदांसिबृहतीमहतीवितिष्ठसआवर्ततेत्वेषंतमोरजोऽरण्यान्यरण्यस्यपह्यरण्यमपाणीग्रामादरमणंभवती
 तिवातस्याएषाभवति ॥ २९ ॥ अरण्यान्यरण्यान्यसौयाप्रेवनश्यसि । कथाग्रामंनपृच्छसिन्त्वाभीरिवविंदती ३ ।
 अरण्यानीत्येनामामंत्रयतेयासावरण्यानिवनानिपराचीवनश्यसिकथंग्रामंनपृच्छसिन्त्वाभीर्विंदतीवेतीवःपरिभयार्थे

निरुक्त

॥१४॥

वाश्रद्धाश्रद्धानां तस्या एषा भवति ॥ ३० ॥ श्रद्धयाग्निः समिध्यते श्रद्धया हूयते हविः । श्रद्धाभगस्य मूर्धनि वचसा वेद
यामसि । श्रद्धयाग्निः साधु समिध्यते श्रद्धया हविः साधु हूयते श्रद्धाभगस्य भागधेयस्य मूर्धनि प्रधानांगे वचने नावेदयामः
पृथिवी व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३१ ॥ स्योना पृथिवि भवानृक्षरानिवेशनी । यच्छानः शर्मसुप्रथः । सुखानः
पृथिवि भवानृक्षरानिवेशन्यृक्षरः कण्टकः कच्छतैः कंटकः कंतपो वा कृततेर्वा कंटतेर्वा स्याद्भूतिकर्मण उद्भूततमो भवति यच्छ
नः शर्मयच्छंतु शरणं सर्वतः पृथ्व्या व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३२ ॥ अमीषां चित्तं प्रतिलोभयती गृहाणां गान्यप्वे
परं हि । अभिप्रेहि निर्दह हृत्सुशोकैरंधेना मित्रास्तमसा सचंतां । अमीषां चित्तानि प्रज्ञानानि प्रतिलोभयमाना गृहाणां
गान्यप्वे परं ह्यभिप्रेहि निर्दहैषां हृदयानि शोकैरंधेना मित्रास्तमसा संसेव्यंतां मग्नाय्यग्नेः पत्नी तस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥
इहेंद्राणीमुपह्वये वरुणा नीं स्वस्तये । अग्नार्यीं सोमपीतये । इति सानिगद व्याख्याता ॥ ३४ ॥ अथातोऽष्टौ द्वंद्वान्यु
लूखलमुसलं उलूखलं व्याख्यातं मुसलं मुहुः सरं तयोरेषा भवति ॥ ३५ ॥ आयजीवा जसा तमा ताह्यु च्चाविर्जर्भूतः ।
हरीं इवांधां सिवप्सता । आयष्टव्ये अन्नानां संभक्ततमेते ह्युच्चैर्विद्विष्येते हरी इवान्नानि भुंजाने हविर्धाने हविषां निधाने तयो
रेषा भवति ॥ ३६ ॥ आवां मुपस्थं मद्रुहा देवाः सीदंतु यज्ञियाः । इहाद्यसोमपीतये । आसीदंतु वा मुपस्थ उपस्थानं मद्रो
ग्धव्ये इति वा यज्ञिया देवा यज्ञसंपादिन इहाद्यसोमपानायद्यावा पृथिव्यौ व्याख्यातै तयोरेषा भवति ॥ ३७ ॥ द्यावां

उत्तरप.

अ. ३

॥ १४ ॥

नः पृथिवी इमं सिद्धमद्यदिविस्पृशं । यज्ञं देवेषु यच्छतां । द्यावा पृथिव्यौ न इमं साधनमद्यदिविस्पृशं यज्ञं देवेषु नियच्छतां
विपाद्छुतुर्द्यौ व्याख्यातं तयोरेषा भवति ॥ ३८ ॥ प्रपर्वतानामुशती उपस्थादश्वे इव विषिते हासमाने । गावेषु श्रेमा
तरारिहाणे विपाद्छुतुर्द्रीपयसा जवेते । पर्वतानामुपस्थादुपस्थाना दुशत्यौ कामयमाने अश्वे इव विमुक्ते इति वा विषण्णे इ
ति वा हासमाने हासतिः स्पर्धायां हर्षमाणे वा गावा विवशुश्रेभने मातरौ सं रिहाणे विपाद्छुतुर्द्यौ पयसा प्रजवेते आर्त्ता अ
र्तन्यौ वारण्यौ वारिषण्यौ वा तयोरेषा भवति ॥ ३९ ॥ ते आचरंती समने वयोषामाते वपुत्रं विभृतामुपस्थे । अपशत्रून् वि
ध्यतां संविदाने आर्त्ता इमे विस्फुरंती अमित्रान् । ते आचरंत्यौ समनसा विवयोषेमाते वपुत्रं विभृतामुपस्थ उपस्थानेऽप वि
ध्यतां शत्रून् संविदाने आर्त्ता इमे विघ्नत्यावमिता न्छुना सीरौ शुनो वायुः शुण्यं तरिक्षे सीर आदित्यः सरणां तयोरेषा भव
ति ॥ ४० ॥ शुना सीरा विमां वाचं जुषेथां यद्विचक्रथुः पयः । तेनेमामुपसिंचतं । इति सानिगदव्याख्याता देवी जो
ष्ट्री देव्यौ जोषयिष्यौ द्यावा पृथिव्या विविति वा होरात्रे इति वा सस्यं च समाचेतिकात्थक्यस्तयोरेषां प्रैषो भवति ॥ ४१ ॥
देवी जोष्ट्री वसुधित्तीययोरन्याघाद्वेषां सियुयवदान्यावक्षुद्रसुवार्याणि यजमानाय वसुधेनैव सुधेयस्य वीतां यज । देवी जो
ष्ट्री देव्यौ जोषयिष्यौ वसुधित्तीययोरन्याघानि द्वेषां स्यवयावयत्यावहृत्य न्यावसूनि वरणीयानि यजमानाय व
सुवननाय च वसुधानाय च वीतां पिवेतां कामयेतां वा यजेतिसंप्रैषो देवी ऊर्जा हुती देव्या ऊर्जा ह्वान्यौ द्यावा पृथिव्या विविति व

निरुक्त

॥१५॥

होरात्रे इति वासस्थं च समाचेतिकात्थक्यस्तयोरेषसंप्रैषो भवति ॥ ४२ ॥ देवी ऊर्जा हुती इषमूर्जमन्यावक्षत्सगिंधसपीति
मन्यानवेन पूर्वदयमानाः स्यामपुराणेननवंतामूर्जमूर्जाहुती ऊर्जयमाने अधातावसुवनैवसुधेयस्यवीतायज । देवी ऊर्जा हु
ती देव्या ऊर्जा ह्वान्यावन्नंचरसंचावहत्यावहत्यन्यासहजगिंधचसहपीति चान्यानवेन पूर्वदयमानाः स्यामपुराणेननवंता
मूर्जमूर्जाहुती ऊर्जयमाने अधातावसुवननायचवसुधानायचवीतापिवेताकामयेतावायजेतिसंप्रैषोयजेतिसंप्रैषः ॥ ४३ ॥
(अथयान्यश्वोवोहमानो मित्रः कनिकदद्भद्रं वदसंवत्सरमुपप्लवदप्रावेपाः प्रैतेवदं त्वमंदान्यज्ञसंयोगाद्वनस्पत उपश्वा
सयवह्नीनामहिरिवभोगैरथेतिष्ठन्धन्वनागावक्ष्यंतीवसुपर्णवस्त आजंघंति यच्चिद्धित्वं वृषभोन्यक्रंदयन्निमंतं पितुं न्विमं
मआपो हि या ओषधीराराच्यरण्यानि श्रद्धयास्योनामीषामिहेंद्राणीमथातोष्टावायजी आवा मुपस्थं द्यावानः प्रपर्वतानां ते
आचरंती शुनासीरौ देवी जोष्ट्री देवी ऊर्जा हुती त्रिचत्वारिंशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तरपट्टे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥
ॐ ॥ अथातो मध्यस्थाना देवतास्तासां वायुः प्रथमा गामी भवति वायुर्वातेर्वेतेर्वास्याद्गतिकर्मण एतेरिति स्थौलाष्टी वि
रनर्थको वकारस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ वायुवायाहिदर्शते मे सोमा अरंकृताः । तेषां पाहिश्रुधी हव । वायवायाहिदर्शनी
ये मे सोमा अरंकृता अलंकृतास्तेषां पिवशृणु नो ह्वानमिति कमन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यं तस्यैषा परा भवति ॥ २ ॥ आसस्राणा
सः शवसानमच्छेद्रसुचक्रे रथ्या सो अश्वाः । अभिश्रवः ऋज्यं तोव हे युनू चिन्नुवायोरमृतं मिदस्येत् । आससृवांसोऽभिवलाय

उत्तरप.
अ. ४

॥१५॥

मानमिंद्रं कल्याणचक्रे रथे योगाय रथ्या अश्वारथस्य वोह्वारं ऋज्यंतं ऋजुगामिनोऽन्नमभिवहेयुर्न वंचपुराणं च श्रवइत्यन्न
 नाम श्रूयत इति सतो वायोश्चास्य भक्षो यथानविदस्येदितींद्रप्रधानेत्येकेनैघंडुकं वायुकर्मो भयप्रधानेत्यपरं वरुणो वृणोती
 तिसर्तस्तस्यैषा भवति ॥ ३ ॥ नीचीनं वारं वरुणः कवं धं प्रसं सज्जरोदसी अंतरिक्षं । तेन विश्वस्य भुवनस्य राजाय वनं वृष्टिर्व्युन
 त्तिभूमं । नीचीनद्वारं वरुणः कवं धं मेधं कवनमुदकं भवति तदस्मिन्धीयते उदकमपि कवं धमुच्यते वंधिरनिभृतत्वे कंमनि
 भृतं च प्रसृजति द्यावापृथिव्या चान्तरिक्षं च महत्त्वेन तेन सर्वस्य भुवनस्य राजाय वमिव वृष्टिर्व्युनत्तिभूमिं तस्यैषा परा भवति
 ॥ ४ ॥ तमूषु समना गिरापितृणां च मनमभिः । नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्यः सिंधूनामुपोदये सप्तस्वसा समध्यमोन भैतामन्य
 के समे । तं स्वभिष्टौमिसमानया गिरागीत्यास्तुत्यापितृणां च मननीयैः स्तोमैर्नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्ऋषिर्नाभाको बभूवयः
 स्यंदमानानां मासामपामुपोदये सप्तस्वसारमेन माहवाग्भिः समध्यम इति निरुच्यतेऽथैष एव भवति । न भैतामन्यके समे ।
 माभूवन्नन्यके सर्वे येनोद्विषंति दुर्धियः पापधियः पापसंकल्पा रुद्रो रौती तिसर्तो रोरूयमाणो द्रवतीति वारोदयते वायुदरुद
 तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति काठकैयदरोदीत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति हारिद्रविकै तस्यैषा भवति ॥ ५ ॥ इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः
 क्षिप्रेष वेदे वायस्वधात्रे । अपाह्वाय सहमानाय वेधसेति गमयुधाय भरताशृणोतुनः । इमारुद्राय दृढधन्वने गिरः क्षिप्रेष
 वेदे वायान्नवतेऽपाढायान्यैः सहमानाय विधात्रेति गमायुधाय भरताशृणोतुनस्तिग्मं तेजते रुत्साहकर्मण आयुधमायोधना

निरुक्त

॥१६॥

तस्यैषापराभवति ॥ ६ ॥ यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिक्ष्मयाचरतिपरिसावृणक्तुनः । सहस्रंतेस्वपिवातभेषजामान
स्तोकेषुतनयेषुरीरिषः । यातेदिद्युदवसृष्टादिवस्परिदिवोऽर्धदिद्युदयतेर्वाद्युतेर्वाद्योततेर्वाक्ष्मयाचरतिक्ष्मापृथिवी
तस्यांचरतितयाचरतिविक्ष्मापयंतीचरतीतिवापरिवृणक्तुनःसांसहस्रंतेस्वाप्तवचनभैषज्यानिमानस्त्वंपुत्रेषुचपौत्रेषुच
रीरिषस्तोकंतुद्यतेस्तनयंतनोतेरग्निरपिरुद्रउच्यतेतस्यैषाभवति ॥ ७ ॥ जराबोधतद्विविद्धिविशेषिशेयज्ञियाय । स्तोमं
रुद्रायदृशीकं । जरास्तुतिर्जरतेःस्तुतिकर्मणस्तांबोधतयाबोधयितरितिवातद्विविद्धितत्कुरुमनुष्यस्यमनुष्यस्ययजना
यस्तोमंरुद्रायदर्शनीयमिंद्रइरांद्वातीतिवेरांददातीतिवेरांदधातीतिवेरांदारयतइतिवेरांधारयतइतिवेदवेद्रवतीतिवे
दौरमतइतिवेधेभूतानीतिवातद्यदेनंप्राणैःसमैधस्तदिंद्रस्येद्रत्वमिति विज्ञायतइदंकरणादित्याग्रायणइदंदर्शनादित्यौप
मन्यवइदंतेर्वैश्वर्यकर्मणइच्छत्रुणांदारयितावाद्रावयितावांदरयिताचयज्वनांतस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ अदर्दरुत्समसृ
जोविखानित्वमर्णवान्वद्वधानांऽअरम्णाः । महांतमिंद्रपर्वतंविद्यद्वःसृजोविधाराअवदानवंहन् । अद्वणाउत्समुत्स
उत्सरणाद्वोत्सदनाद्वोत्स्यंदनाद्वोनत्तेर्वाव्यसृजोऽस्यखानित्वमर्णवानर्णस्वतएतान्माध्यमिकान्तसंस्त्यायान्वावध्यमा
नानरम्णारम्णातिःसंयमनकर्माविसर्जनकर्मावामहांतमिंद्रपर्वतंमेघयैद्यवृणोर्व्यसृजोऽस्यधाराअवहन्नेनंदानवंदानक
र्माणंतस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ योजातएवप्रथमोमनस्वान्देवोदेवान्क्रतुनापर्यभूषत् । यस्यशुष्माद्रोदसीअभ्यसे

उत्तरप.

अ. ४

॥१६॥

तानृग्णस्यमहासजनासइंद्रः । योजायमानएवप्रथमोमनस्वीदेवोदेवान्क्रतुनाकर्मणापर्यभवत्पर्यगृह्णात्पर्यरक्षदत्यक्रा
मदितिवायस्यबलाहयावापृथिव्यावप्यविभीतांनृग्णस्यमहाबलस्यमहत्त्वेनसजनासइंद्रइत्युपेष्टार्थस्यप्रीतिर्भवत्या
ख्यानसंयुक्तापर्जन्यस्तृपेराद्यंतविपरीतस्यतर्पयिताजन्यःपरोजेतावाजनयितावाप्रार्जयितावारसानांतस्यैषाभवति
॥ १० ॥ विवृक्षान्हंत्युतहंतिरक्षसोविश्वंविभायभुवनंमहावधात् । उतानागाईषतेवृष्ण्यावतोयत्पर्जन्यःस्तनयन्हंति
दुष्कृतः । विहन्तिवृक्षान्विहंतिचरक्षांसिसर्वाणिचास्माद्भूतानिबिभ्यतिमहावधान्महान्द्यस्यवधोऽप्यनपराधोभीतः
पलायतेवर्षकर्मवतोयत्पर्जन्यःस्तनयन्हंतिदुष्कृतःपापकृतोबृहस्पतिर्बृहत्पातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ ११ ॥
अश्रापिनद्धंमधुपर्यपश्यन्मत्स्यंनदीनउदनिक्षियन्तं । निष्टज्जभारचमसंनवृक्षाद्रृहस्पतिर्विरवेणाविकृत्य । अशनवता
मेघेनापिनद्धंमधुपर्यपश्यन्मत्स्यमिवदीनउदकेनिवसंतंनिर्जहारतच्चमसमिववृक्षाच्चमसःकस्माच्चमंत्यस्मिन्नितिबृहस्प
तिर्विरवेणशब्देनविकृत्यब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मणःपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ अश्मांस्यमवतंब्रह्मणस्पतिर्मधु
धारमभियमोजसातृणत् । तमेवविश्वेपपिरेस्वर्दशोबहुसाकंसिसिचुरुत्समुद्रिणं । अशनवंतमास्यंदनवंतमवातितंब्र
ह्मणस्पतिर्मधुधारमभियमोजसाबलेनाभ्यतृणत्तमेवसर्वेपिवंतिरश्मयःसूर्यदृशोवहेनंसहसिंचंत्युत्समुद्रिणमुदकवंतं
॥ १३ ॥ क्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रंक्षियतेर्निवासकर्मणस्तस्यपातावापालयितावातस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ क्षेत्रस्यपतिर्नावयंहि

निरुक्त
॥१७॥

तेनैव जयामसि । गामश्वपोषयिद्वासनो मृळातीदृशे । क्षेत्रस्यपतिनावयं सुहितेनेव जयामो गामश्वं पुष्टं पोषयितृ चाहरे
तिसनो मृळातीदृशे । बलेन वाधनेन वा मृळतिर्दानकर्मा तस्यैषा पराभवति ॥१५॥ क्षेत्रस्यपते मधुमन्तमूर्भिधेनुरिव पयो
अस्मा सुधुक्ष्व । मधुश्चतुर्धृतमिव सुपूतमृतस्य नः पतयो मृळयंतु । क्षेत्रस्यपते मधुमन्तमूर्भिधेनुरिव पयोऽस्मा सुधुक्ष्वेति म
धुश्चतुर्धृतमिवोदकं सुपूतमृतस्य नः पातारो वा पालयितारो वा मृळयंतु मृळयति रूपदया कर्मा पूजा कर्मा वा तद्यत्समान्या मृ
चिसमाना भिव्याहारं भवति तज्जामि भवतीत्येकं मधुमन्तं मधुश्चतुर्धृतमिति यथा यदेव समाने पादे समाना भिव्याहारं भवति त
ज्जामि भवतीत्यपरं । हिरण्यरूपः स हिरण्यसं दृगिति यथा यथा कथा च विशेषोऽजामि भवतीत्यपरं । मंडूका इवोदकान् मंडू
का उदकादिवेति यथा । वास्तोष्पतिर्वास्तुर्वसतेर्निवासकर्मणस्तस्य पाता वा पालयिता वा तस्यैषा भवति ॥१६॥ अमीव हा
वास्तोष्पते विश्वा रूपाण्या विशन् । सखा सुशेव एधिनः । अभ्यमन हा वास्तोष्पते सर्वाणि रूपाण्या विशन्त सखानः सुसुखो
भव शेव इति सुखनाम शिष्यतेर्वकारो नाम करणोऽतस्थांतरोपलिङ्गी विभाषितगुणः शिवमित्यप्यस्य भवति यद्यद्रूपं काम
यते तत्तद्देवता भवति । रूपं रूपं मघवा बोभवीतीत्यपि निगमो भवति वाचस्पतिर्वाचः पाता वा पालयिता वा तस्यैषा भवति
॥ १७ ॥ पुनरेहि वाचस्पते देवेन मनसा सह । वसोष्पते निरामय मय्येव तन्वं मम । इति सानिगदव्याख्याता पात्रपा
त्तनूनप्राव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १८ ॥ यो अनिध्मो दीदयदस्त्वं तर्ह्यविप्रांस ईळते अध्वरेषु । अपात्रपात्रमधुम

उत्तरप.
अ. ४

॥ १७ ॥

तीरपोदायाभिरिद्रोवावृधेवीर्याय । योऽनिध्मोदीदयद्दीप्यतेऽभ्यंतरमप्सुयंमेधाविनःस्तुवंतियज्ञेषुसोऽपात्रपान्मधु
मतीरपोदेह्यभिषवाययाभिरिद्रोवर्धतेवीर्यायवीरकर्मणैयमोयच्छतीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ १९ ॥ पुरेयिवांसंप्रवतो
महीरनुबहुभ्यःपंथामनुपस्पशानं । वैवस्वतंसंगमनंजनानायमंराजानंहविषादुवस्य । परेयिवांसंपर्यागतवंतंप्रवतउद्ध
तोनिवतइत्यवतिर्गतिकर्मावहुभ्यःपंथानमनुपस्पाशयमानंवैवस्वतंसंगमनंजनानायमंराजानंहविषादुवस्येतिदुवस्यती
राध्नोतिकर्माग्निरपियमउच्यतेतमेताऋचोऽनुप्रवदंति ॥ २० ॥ सेनेवसृष्टामंदधात्यस्तुर्नद्विद्युत्त्वेषप्रतीका । यमोह
जातोयमोजनित्वंजारःकनीनांपतिर्जनीनां । तंवश्चराथावयंवसत्यास्तंनगावोनक्षंतइद्धं । इतिद्विपदाःसेनेवसृष्टाभयं
वावलंवादधात्यस्तुरिवद्विद्युत्त्वेषप्रतीकाभयप्रतीकावलप्रतीकायशःप्रतीकामहाप्रतीकादीसप्रतीकावा । यमोहजात
इंद्रेणसहसंगतः । यमाविहेहमातरेत्यपिनिगमोभवतियमइवजातोयमोजनिष्यमाणोजारःकनीनांजरयितांकन्यानां
पतिर्जनीनांपालयिताजायानांतत्प्रधानाहियज्ञसंयोगेनभवन्ति।तृतीयोअग्निष्टेपतिरित्यपिनिगमोभवतितंवश्चराथाचरं
त्यापश्चाहुत्यावसत्याचनिवसंत्यौषधाहुत्यास्तंयथागावआप्नुवंतितथामुयामेद्धंसमृद्धंभोगैर्मित्रःप्रमीतेस्त्रायतंसंमिन्वा
नोद्रवतीतिवामेदयतेर्वातस्यैषाभवति ॥ २१ ॥ मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाणोमित्रोदाधारपृथिवीमुतद्यां । मित्रःकृष्टीरनि
मिषाभिचष्टेमित्रायहव्यंघृतवज्जुहोत । मित्रोजनानायातयतिब्रुवाणःशब्दंकुर्वन्मित्रएवधारयतिपृथिवींचदिवंच

निरुक्त

॥१८॥

मित्रः कृष्टीरनिमिषन्नभिविपश्यतीति कृष्टयइति मनुष्यनामकर्मवन्तो भवन्ति विकृष्टदेहावा मित्राय हव्यं घृतवज्जुहोतेति
व्याख्यातं जुहोतिर्दानकर्माकः कमनोवाक्रमणो वा सुखो वा तस्यैषा भवति ॥ २२ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रैर्भूतस्य जा
तः पतिरेक आसीत् । सदाधारपृथिवीं चामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम । हिरण्यगर्भो हिरण्यमयोगर्भो हिरण्यमयो
गर्भोऽस्येति वागर्भो गृभेर्गुणाल्यर्थे गिरत्यनर्थानिति वा यदा हि स्त्री गुणान्गृह्णाति गुणाश्चास्या गृह्यन्तेऽथ गर्भो भवति समभ
वदग्रैर्भूतस्य जातः पतिरेको बभूव स धारयति पृथिवीं च दिवं च कस्मै देवाय हविषा विधेम इति व्याख्यातं विधतिर्दानकर्मा सर
स्वान्व्याख्यातं तस्यैषा भवति ॥ २३ ॥ ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः । तेभिर्नो विता भव । इति सानिगद
व्याख्याता ॥ २४ ॥ विश्वकर्मा सर्वस्य कर्ता तस्यैषा भवति ॥ २५ ॥ विश्वकर्मा विमना आद्विहाया धाता विधाता प
रमो तसंहक् । तेषां मिष्टानि सप्तमिषामदंति यत्रास स ऋषीन्पर एकमाहुः । विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ता धाता च विधाता च
परमश्च सद्रष्टा भूतानां तेषां मिष्टानि वाकांता निवाक्रांता निवागता निवामतानि वानतानि वाद्भिः सह संमोदंते यत्रैतानि सप्त
ऋषीणानि ज्योतींषि तेभ्यः पर आदित्यस्ता न्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मं विश्वकर्मा विभूतमना व्याप्ता धाता
च विधाता च परमश्च सदर्शयितेन्द्रियाणामेषां मिष्टानि वाकांता निवाक्रांता निवागता निवामतानि वानतानि वाग्नेन सह सं
मोदन्ते यत्रैतानि सप्त ऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः पर आत्मा तान्येतस्मिन्नेकं भवन्तीत्यात्मगतिमाचष्टे तत्रेति हासमाचक्षते वि

उत्तरप.

अ. ४

॥ १८ ॥

श्वकर्माभौवनः सर्वमेधे सर्वाणि भूतानि जुहवांचकार स आत्मानमप्यन्ततो जुहवांचकार तदभिवादिन्येष गर्भवति य इमा
 विश्वा भुवनानि जुह्वदितितस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ २६ ॥ विश्वकर्मन् हविषा वा वृधानः स्वयं यजस्व पृथिवीमुत्त
 द्यां । मुह्यन्त्वन्ये अभितोजनाः स इहास्माकं मघवासूरिरस्तु । विश्वकर्मन् हविषा वर्धयमानः स्वयं यजस्व पृथिवीं च दिवं च
 मुह्यन्त्वन्ये अभितोजनाः स पत्न्या इहास्माकं मघवासूरिरस्तु प्रज्ञाता ताक्ष्यस्त्वष्ट्रा व्याख्यातस्तीर्णेऽन्तरिक्षे क्षियतितूर्णमर्थ
 रक्षत्यश्रोतेर्वा तस्यैषा भवति ॥ २७ ॥ त्वमप्युवाजिनं देवजुतं सहावानं तरुतारं रथानां । अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्त
 ये ताक्ष्यमिहाहुवेम । तं भृशमन्नवन्तं जूतिर्गतिः प्रीतिर्वा देवजुतं देवगतं देवप्रीतं वा सहस्वन्तं तारयितारं रथानां मरिष्टने
 मिं पृतनाजितमाशुं स्वस्तये ताक्ष्यमिह ह्वये मेति कर्मन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यत्तस्यैषा परा भवति ॥ २८ ॥ सद्यश्चिद्यः शवसा
 पंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्ततानं । सहस्रसाः शतसा अस्य रंहिर्नस्मावरन्ते युवति न शयी । सद्योऽपियः शवसावलेन
 तनोत्यपः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनुष्यजातानि सहस्रसानि नीशतसानि न्यस्य सागतिर्न स्मैनां वारयंति प्रयुवती मि वशरम
 यीमिषु मन्युर्मन्यते दीप्ति कर्मणः क्रोधकर्मणो वधकर्मणो वा मन्युन्त्यस्मादिषवस्तस्यैषा भवति ॥ २९ ॥ त्वयामन्यो सर
 थमारुजन्तो हर्षमाणा सोऽधृषिता मरुत्वः । तिग्मेष्व आयुधा संशिशाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपाः । त्वयामन्यो सरथ
 मारुह्य रुजन्तो हर्षमाणा सोऽधृषिता मरुत्वस्तिग्मेष्व आयुधानि संशिष्यमाना अभिप्रयन्तु नरो अग्निरूपा अग्निकर्माणः संन

निरुक्त
॥१९॥

द्धाः कवचिन इति वा दधिका व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३० ॥ आदधिकाः शवसापंचकृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषा पस्तान ।
सहस्रसाः शतसा वा ज्यर्वा पृणक्तुमध्वासमिमावचांसि । आतनोति दधिकाः शवसावलेनापः सूर्य इव ज्योतिषा पंचमनु
ष्यजातानि सहस्रसाः शतसा वा जीवे जनवान्वेरणवान्संपृणक्तुनो मधुनो दकेन वचनानीमानीति मधुधमतेर्विपरीतस्य
सविता सर्वस्य प्रसविता तस्यैषा भवति ॥ ३१ ॥ सविता यत्रैः पृथिवी मरम्णादस्कं भूने सविता द्यामहं हत् । अश्वमिवा
धुक्षद्भुनिमंतरिक्षमतूर्ते वद्धं सविता समुद्रं । सविता यत्रैः पृथिवी मरमयदनारंभणोऽतरिक्षे सविता द्यामहं हदश्वमिवाधु
क्षद्भुनिमंतरिक्षे मेघं वद्धं मतूर्ते वद्धं मतूर्ण इति वा त्वरमाण इति वा सविता समुदितारमिति कमन्यं मध्यमा देवमवक्ष्यदादि
त्योऽपि सवितोच्यते तथा च हिरण्यस्तूपेस्तुतोऽर्चन् हिरण्यस्तूपः ऋषिरिदं सूक्तं प्रोवाच तदभिवादिन्येष गर्भवति ॥ ३२ ॥
हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वाजे अस्मिन् । एवा त्वार्चन्न वसे वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागराहं । हिरण्य
स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपो हिरण्यमयः स्तूपोऽस्येति वा स्तूपः स्त्यायते संघातः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वाजेऽन्नेऽस्मिन्नेवं
त्वार्चन्न वनाय वंदमानः सोमस्येवांशुं प्रतिजागर्म्य हव्यं ह्यष्टा व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ३३ ॥ देवस्त्वष्टा सविता विश्वरू
पः पुषोऽप्रजाः पुरुधा जजान । इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महद्देवानां मसुरत्वमेकं । देवस्त्वष्टा सविता सर्वरूपः पोषति प्रजा
रसानुप्रदानेन बहुधा चेमा जनयतीमानि च सर्वाणि भूतान्युदकान्यस्य महद्देवानां मसुरत्वमेकं प्रज्ञावत्त्वं वानवत्वं

उत्तरप.
अ. ४

॥ १९ ॥

वापिवासुरितिप्रज्ञानामास्यत्यनर्थानस्ताश्चास्यामर्थाअसुरत्वमादिलुप्तंवातोवातीतिसतस्तस्यैषाभवति ॥ ३४ ॥ वात
 आवातुभेषजंशंभुमयोभुनोहृदे । प्रणार्थूपितारिषत् । वातआवातुभेषज्यानिशंभुमयोभुचनोहृदयायप्रवर्धयतुच
 नआयुरग्निर्व्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ३५ ॥ प्रतित्यंचारुमध्वरंगोपीथायप्रहृयसे । मरुद्भिरग्नआगहि । तंप्रतिचा
 रुमध्वरंसोमपानायप्रहृयसेसोऽग्नेमरुद्भिःसहागच्छेति कमन्यमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ ३६ ॥ अभित्वा
 पूर्वपीतयेसृजामिसोम्यमधु । मरुद्भिरग्नआगहि । अभिसृजामित्वापूर्वपीतयेपूर्वपानायसोम्यमधुसोममयंसोऽग्नेमरु
 द्भिःसहागच्छेति ॥ ३७ ॥ वेनोवेनतेःकान्तिकर्मणस्तस्यैषाभवति ॥ ३८ ॥ अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाज्योतिर्जरायूर
 जसोविमाने । इममपांसंगमेसूर्यस्यशिशुंनविप्रामतिभीरिहन्ति । अयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाःप्राष्टवर्णगर्भाआपइतिवा
 ज्योतिर्जरायुर्ज्योतिरस्यजरायुस्थानीयंभवतिजरायुजरयागर्भस्यजरयायूयतइतिवैममपांचसंगमनेसूर्यस्यचशिशुमि
 वविप्रामतिभीरिहंतिलिहंतिस्तुवंतिवर्धयतिपूजयंतीतिवाशिशुःशंसनीयोभवतिशिशोतेवास्याहानकर्मणाश्चिरलब्धो
 गर्भोभवत्यसुनीतिरसूत्रयतितस्यैषाभवति ॥ ३९ ॥ असुनीतेमनोअस्मासुधारयजीवातवेसुप्रतिरानआयुः । रारंधिनः
 सूर्यस्यसन्दृशिघृतेनत्वंतन्वंवर्धयस्व । असुनीतेमनोऽस्मासुधारयचिरंजीवनायप्रवर्धयचनआयूरंधयचनःसूर्यस्यसं
 दर्शनायर्धयतिर्विशगमनेऽपिदृश्यते । मारधामद्विषतेसोमराजन्नित्यपिनिगमोभवतिघृतेनत्वमात्मानंतन्वंवर्धयस्व

निरुक्त
॥२०॥

तो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४० ॥ ऋतस्य हि शुरुधः संति पूर्वी ऋतस्य धीतिर्वृजिनानि हंति । ऋतस्य श्लोको वधिरातं
तर्दकर्णावुधानः शुचमान आयोः । ऋतस्य हि शुरुधः संति पूर्वी ऋतस्य प्रज्ञावर्जनीयानि हंति ऋतस्य श्लोको वधिरस्यापि क
र्णावातृणत्तिवधिरो वद्धश्रोत्रः कर्णौ बोधयन्दीप्यमानश्चायोरयनस्य मनुष्यस्य ज्योतिषो वोदकस्य वैदुरिंधेरुनत्तेर्वातस्यै
षा भवति ॥ ४१ ॥ प्रतद्वोचेयं भव्यायेन्दवे हव्यो नय इषवान्मन्मरेजति रक्षोहामन्मरेजति । स्वयंसो अस्मदनिदो वधै
रजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदघशंसोऽवतरमवक्षुद्रमिव स्रवेत् । प्रब्रवीमि तद्भव्यायेन्दवे हवनाहं इव य इषवानन्नवान्कामवा
न्वा मननानि च नो रेजयति रक्षोहा च बलेन रेजयति स्वयंसोऽस्मदभिनिदितारं । वधैरजेत दुर्मतिं । अवस्रवेदघशंसस्ततश्चा
वतरं क्षुद्रमिवावस्रवेदभ्यासेभूयांसमर्थमन्यं तैयथा होदर्शनीया होदर्शनीयेति तत्परुच्छेपस्य शीलं परुच्छेपः पर्ववच्छे
पः परुषि परुषिशोपोऽस्येति वेतीमानि सप्तविंशतिर्देवतानामधेयान्यनुक्रांतानि सूक्तभांजि हविर्भाजितेषामेतान्यहविर्भा
जिवेनोऽसुनीतिर्ऋत इंदुः प्रजापतिः प्रजानां पातावापालयिता वातस्यैषा भवति ॥ ४२ ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वा
जातानि परितावभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणां । प्रजापतेन हित्व देतान्यन्यः सर्वाणि जाता
नितानि परिवभूव यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयोरयीणामित्याशीरहिव्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ ४३ ॥
अब्जामुक्थैरहिं गृणीषे बुध्ने न दीनारजः सुषीदन् । अप्सु जमुक्थैरहिं गृणीषे बुध्ने न दीनारजः सूदकेषु सीदन् बुध्ने मन्तरिक्षं व

उत्तरप.
अ. ४

॥ २० ॥

द्वाअस्मिन्धृता आपइतिवेदमपीतरद्बुधमेतस्मादेववद्वाअस्मिन्धृताः प्राणाइतियोऽहिःसबुधयोबुधमन्तरिक्षंतन्निवा
 सात्तस्यैषाभवति ॥४४॥ मानोऽहिर्बुधयोऽरिषेधान्मायज्ञोअस्यसिधदतायोः । माचनोऽहिर्बुधयोरेषणायधान्मास्ययज्ञो
 खाचसिधद्यज्ञकामस्यसुपर्णोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ४५ ॥ एकःसुपर्णःससमुद्रमाविशेशसइदंविश्वंभुवनंविच
 छे । तंपाकेनमनसापश्यमंतितस्तंमातारंहेसउरेहिमातरं । एकःसुपर्णःससमुद्रमाविशतिसइमानिसर्वाणिभूतान्य
 भिविपश्यतितंपाकेनमनसापश्यमंतितइत्यृषेष्टार्थस्यप्रीतिर्भवत्याख्यानसंयुक्तातंमातारेहिवागेषामाध्यमिकासउ
 मातरंरेहिपूरुवावहुधारोरूयतेतस्यैषाभवति ॥ ४६ ॥ समस्मिञ्जायमानआसतुग्राउतेमवर्धयन्नद्यस्वगूर्ताः । महे
 यत्त्वापूरुवोरणायावर्धयन्दस्युहत्यायदेवाः । समासतास्मिञ्जायमाणेग्रागमनादापोदेवपत्न्योवापिचैनमवर्धयन्न
 द्यःस्वगूर्ताःस्वयंगामिन्योमहतेचयत्त्वापूरुवोरणायरमणीयायसंग्रामायावर्धयन्दस्युहत्यायचदेवादेवाः ॥ ४७ ॥
 (अथातोमध्यस्थानावायवायाह्यासस्त्राणासोनीचीनवारंतमूष्विमारुद्राययातेदिद्युज्जराबोधाददयोजातोविवृक्षानश्चा
 पिनद्धमइमास्यमवतंक्षेत्रस्यपतिःक्षेत्रस्यपतिनाक्षेत्रस्यपतेऽमीवहापुनरेहियोअनिधमःपरेयिवांसंसेनेवसृष्टामित्रोजना
 निहरण्यगर्भोयेतेसरस्वोविश्वकर्मासर्वस्यकर्ताविश्वकर्माविमनाविश्वकर्मन्हविषाल्यमूषुसद्यश्चित्त्वयामन्योआदधि
 काःसविताहिरण्यस्तूपोदेवस्त्वष्टावातआवानुप्रतित्यमभित्वावेनोवेनतैरयंवेनोऽसुनीतऋतस्यहिप्रतद्वोचेयंप्रजापते

निरुक्त

॥२१॥

ऽजामुक्थैर्मनोहिरेकः सुपर्णः समस्मिन्सप्तचत्वारिंशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तरपट्टे चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥
ॐ । इयेनो व्याख्यातस्तस्यैषा भवति ॥ १ ॥ आदाय इयेनो अभर्त्सो मंसहस्रं सवां अयुतं च साकं । अत्रापुरंधिर
जहादरातीर्मदे सोमस्य मूरा अमूरः । आदाय इयेनो ऽहरत्सो मंसहस्रं सवानयुतं च सहस्रहस्रं सहस्रसाव्यमभिप्रेत्य तत्रायु
तंसोमभक्षास्तत्संबंधेनायुतं दक्षिणा इति वा तत्र पुरंधिरजहाद मित्रानदानानिति वा मदे सोमस्य मूरा अमूर इत्यैद्रे च सूक्तै सो
मपानेन च स्तुतस्मादिंद्रं मन्यंत ओषधिः सोमः सुनो ते र्यदेन मभिषुण्वंति बहुलमस्य नैघं दुकं वृत्तमाश्चर्यमिव प्राधान्येन त
स्य पावमानीषु निदर्शनायोदाहरिष्यामः ॥ २ ॥ स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोमधारया । इंद्राय पातवे सुतः । इति सानि
गद व्याख्याता यैषा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ३ ॥ सोमं मन्यते पपिवान्यत्सं पिपंत्योषधिं । सोमं यं ब्रह्माणो विदुर्न
तस्याश्नातिकश्चन । सोमं मन्यते पपिवान्यत्सं पिपंत्योषधिमिति वृथा सुतमसोममाह सोमं यं ब्रह्माणो विदुरिति न तस्याश्ना
तिकश्चनायज्वेत्यधियज्ञमथाधिदैवतं सोमं मन्यते पपिवान्यत्सं पिपंत्योषधिमिति यजुः सुतमसोममाह सोमं यं ब्रह्माणो वि
दुश्चंद्रमसं न तस्याश्नातिकश्चना देव इत्यैषा परा भवति चंद्रमसो वै तस्य वा ॥ ४ ॥ यत्त्वा देव प्रपिबंति तत आप्यायसे
पुनः । वायुः सोमस्य रक्षिता समानां मास आकृतिः । यत्त्वा देव प्रपिबंति तत आप्यायसे पुनरिति नाराशंसानभिप्रेत्य पूर्वप
क्षापरपक्षाविति वा वायुः सोमस्य रक्षिता वायुमस्य रक्षितारमाह साहचर्याद्रसहरणाद्वा समानां संवत्सराणां मास आकृतिः

उत्तरप.
अ. ५

॥२१॥

सोमोरूपविशेषैरोपाधिश्चंद्रमावाचंद्रमाश्चायंद्रमतिचंद्रोमाताचांद्रमानमस्येतिवाचंद्रश्चंदतेः कान्तिकर्मणश्चंदनमित्यप्य
 स्यभवतिचारुद्रमतिचिरंद्रमतिचमेर्वापूर्वचारुरुचेर्विपरीतस्यतस्यैषाभवति ॥ ५ ॥ नवोनवोभवतिजायमानोऽह्नांके
 तुरुषसामेत्यग्रं । भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्प्रचंद्रमास्तिरतेदीर्घमायुः । नवोनवोभवतिजायमानइतिपूर्वपक्षादिमभि
 प्रेत्याह्नांकेतुरुषसामेत्यग्रमित्यपरपक्षांतमभिप्रेत्यादित्यदैवतोद्वितीयः पादइत्येकैर्भागंदेवेभ्योविदधात्यायन्नित्यर्धमा
 सेज्यामभिप्रेत्यप्रवर्धयतेचंद्रमादीर्घमायुर्मृत्युमरयतीतिसतोमृतंच्यावयतीतिवाशतबलाक्षोमौहल्यस्तस्यैषाभवति
 ॥ ६ ॥ परंमृत्योअनुपरैहिपंध्यायस्तेस्वइतरोदेवयानात् । चक्षुष्मतेऽशृण्वतेतैर्ब्रवीमिमानः प्रजारीरिषोमोतवीरान् ।
 परंमृत्योध्रुवंमृत्योध्रुवपरेहिमृत्योक्थितंतेनमृत्योमृतंच्यावयतेभवतिमृत्योमदेर्वामुदेर्वातेषामेषाभवति ॥ ७ ॥ त्वेष
 मित्थासुमरणंशिमीवतोरिंद्राविष्णुसुतपावांमुख्यति । यामर्त्यायप्रतिधीयमानमित्कृशानोरस्तुरसनामुख्यथः ।
 इतिसानिगदव्याख्याताविश्वानरोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ ८ ॥ प्रवोमहेमंदमानायांधसोऽर्चाविश्वानरायवि
 श्वाभुवे । इंद्रस्ययस्यसुमखंसहोमहिश्रवोनृम्णंचरोदसीसपर्यतः । प्रार्चतयूयंस्तुतिमहतेऽधसोऽन्नस्यदानेमंदमाना
 यमोदमानायस्तूयमानायशब्दाय्यमानायेतिवाविश्वानरायसर्वविभूतायेंद्रस्ययस्यप्रीतौसुमहद्वलंमहच्चश्रवणीयंयशो
 नृम्णंचवलंनृन्नतंद्यावापृथिव्यौवःपरिचरतइतिकमन्यमध्यमादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापराभवति ॥ ९ ॥ उदुज्योतिरमृतं

निरुक्त

॥२२॥

विश्वजन्यं विश्वानरः सविता देवो अश्रेत् । उदशि श्रियज्ज्योतिरमृतं सर्वजन्यं विश्वानरः सविता देव इति धाता सर्वस्य वि
धाता तस्यैषा भवति ॥ १० ॥ धाता ददातु दाशुषे प्रार्ची जीवा तु मक्षितां । वयं देवस्य धीमहि सुमतिं सत्यधर्मणः । धाता
ददातु दत्तवतै प्रवृद्धां जीविका मनुपक्षीणां वयं देवस्य धीमहि सुमतिं कल्याणीं मतिं सत्यधर्मणो विधाता धात्रा व्याख्यातस्त
स्यैष निपातो भवति बहुदेवतायामृचि ॥ ११ ॥ सोमस्य राज्ञो वरुणस्य धर्मणि बृहस्पतेरनुमत्या उशर्मणि । तवाहमद्यमघव
न्नुपस्तुतौ धातुर्विधातः कलशा अभक्षयं । इत्येताभिर्देवताभिरभिप्रसूतः सोमकलशानभक्षयमिति कलशः कस्मात्कला अ
स्मिन्छेरते मात्राः कलिश्च कलाश्च किरतेर्विकीर्णा मात्राः ॥ १२ ॥ अथातो मध्यस्थाना देवगणां स्तेषां मरुतः प्रथमा गामिनो भ
वन्ति मरुतो मितरा विणो वा मितरो चिनो वा महद्भवन्तीति वा तेषामेषा भवति ॥ १३ ॥ आविद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्कैरथैभिर्यात
ऋष्टिमद्भिर्श्वपणैः । आवर्षिष्ठयान इषावयो न पतता सुमायाः । विद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्कैः स्वर्चनैरिति वा स्वर्चनैरिति वा स्व
र्चिभिरिति वा रथैरायात ऋष्टिमद्भिर्श्वपणैर्श्वपतनैर्वर्षिष्ठेन च नोऽन्नेन वय इवापतत सुमायाः कल्याणकर्माणो वा कल्या
णप्रज्ञा वारुद्रा व्याख्याता स्तेषामेषा भवति ॥ १४ ॥ आरुद्रास इन्द्रवन्तः सजोषसो हिरण्यरथाः सुविताय गन्तव्यं । इयं वो अस्म
त्प्रतिहर्यते मतिस्तृष्णजेन दिवउत्सा उदन्यवे । आगच्छतरुद्रा इन्द्रेण सह जोषणाः सुविताय कर्मण इयं वोऽस्मदपि प्रतिकाम
यते मतिस्तृष्णज इव दिवउत्सा उदन्यवे तृष्णकृतृष्यते रुदन्यु रुदन्यते कर्तुं भवउरुभांतीति वर्तेन भांतीति वर्तेन भवन्तीति वा ते

उत्तरप.

अ. ५

॥२२॥

षामेषाभवति ॥ १५ ॥ विष्टीशमीतरणित्वेनवाघतोमर्तासःसंतोअमृतत्वमानशुः । सौधन्वनाऋभवःसूरचक्षसःसंव
त्सुरेसमपृच्यंतधीतिभिः । कृत्वाकर्माणिक्षिप्रत्वेनवोढारोमेधाविनोवामर्तासःसंतोऽमृतत्वमानशिरेसौधन्वनाऋभ
वःसूरख्यानावासूरप्रज्ञावासंवत्सुरेसमपृच्यंतधीतिभिःकर्मभिर्ऋभुर्विभवावाजइतिसुधन्वनआङ्गिरसस्यत्रयःपुत्राबभू
वुस्तेषांप्रथमोत्तमाभ्यांबहुवन्निगमाभवंतिनमध्यमेनतदेतदृभोश्चबहुवचनेनचमसस्यचसंस्तवेनबहूनिदशतयीषुसूक्ता
निभवंत्यादित्यरश्ममोऽप्यृभवउच्यंते । अगोह्यस्ययदसंस्तनागृहेतद्वेदमृभवोनानुगच्छथ । अगोह्यआदित्योऽगूह
नीयंस्तस्ययदस्वपथगृहेयावत्तत्रभवथनतावदिहभवथेत्यंगिरसोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ १६ ॥ विरूपासइदृष
यस्तइदंभीरवेषसः । तेअङ्गिरसःसूनवस्तेअग्नेःपरिजज्ञिरे । बहुरूपाऋषयस्तेगंभीरकर्माणोवागंभीरप्रज्ञावातेऽङ्गिरसः
पुत्रास्तेऽग्नेरधिजज्ञिरइत्यग्निजन्मपितरोव्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ १७ ॥ उदीरतामवरउत्परासउन्मध्यमाःपित
रःसोम्यासः । असुंयईयुरवृकाऋतज्ञास्तेनोऽवंतुपितरोहवेषु । उदीरतामवरउदीरतांपरउदीरतामध्यमाःपितरःसो
म्याःसोमसंपादिनस्तेऽसुंयेप्राणमन्वीयुरवृकाअनमित्राःसत्यज्ञावायज्ञज्ञावातेनआगच्छंतुपितरोह्वानेषुमाध्यमिकोय
मइत्याहुस्तस्मान्माध्यमिकान्पितृन्मन्यंतैऽंगिरसोव्याख्याताःपितरोव्याख्याताभृगवोव्याख्याताअथर्वाणोऽथनवंत
स्थर्वतिश्चरतिकर्मातत्प्रतिषेधस्तेषामेषासाधारणाभवति ॥ १८ ॥ अंगिरसोनःपितरोनवग्वाअथर्वाणोभृगवःसोम्या

निरुक्त

॥२३॥

संः । तेषां वयं सुमंतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम । अंगिरसो नः पितरो न वगतयो न वनीतगतयो वाथर्वाणो भृगवः
सोम्याः सोमसंपादिनस्तेषां वयं सुमंतौ कल्याण्यां मंतौ यज्ञियानामपि चैषां भद्रे भंदनीये भाजनवति वा कल्याणे मनसि स्यामे
ति माध्यमिको देवगण इति नैरुक्ताः पितर इत्याख्यानां मथाप्यृषयः स्तूयन्ते ॥ १९ ॥ सूर्यस्येव वक्षथो ज्योतिरेषां समुद्रस्यै
व महिमा गभीरः । वार्तस्येव प्रज्वो नान्येन स्तोमो वसिष्ठा अन्यैतवेवः । इति यथा आह्या आमो ते तेषां मेष निपातो भवत्यै
न्द्रया मृचि ॥ २० ॥ स्तुषेय्यं पुरुवर्षं समृभ्वमिनतं ममाह्यमाह्यानां । आदर्षते शर्वसा सप्तदानून् प्रसाक्षते प्रतिमानां
निभूरि । स्तोतव्यं बहु रूपं मुरुभूतमीश्वरतममाप्तव्यमाप्तव्यानां मादृणाति यः शवसावलेन सप्तदातृ निति वा सप्तदानवा
निति वा प्रसाक्षते प्रतिमानि बहूनि साक्षतिराप्नोति कर्मा ॥ २१ ॥ अथातो मध्यस्थानाः स्त्रियं स्तासामदितिः प्रथमा
गामिनी भवत्यदितिर्व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ २२ ॥ दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते राजानां मित्रावरुणा विवाससि ।
अतूर्तपंथाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विष्वरूपेषु जन्मसु । दक्षस्य वादिते जन्म निव्रते कर्मणि राजानौ मित्रावरुणौ परिचर
सि विवासतिः परिचर्यायां हविष्मां आविवासतीत्याशास्तैर्वातूर्तपंथा अत्वरमाणपंथा बहुरथोऽर्यमादित्योऽरीन्त्रियच्छति
सप्तहोता सप्तास्मैरश्मयो रसानभिसंनामयं तिसप्तैनमृषयः स्तुवंतीति वा विषमरूपेषु जन्मसु कर्मसूदयेष्वादित्यो दक्ष इत्या
हुरादित्यमध्ये च स्तुतोऽदितिर्दाक्षायणी । अदितेर्दक्षो अजायत दक्षाद्वदितिः परीति च तत्कथमुपपद्येत समानजन्मानौ

उत्तरप.
अ. ५

॥ २३ ॥

स्यातामित्यपिवादेवधर्मेणेतरेतरजन्मानौस्यातामितरेतरप्रकृतीअग्निरप्यदितिरुच्यतेतस्यैषाभवति ॥ २३ ॥ यस्मै
त्वंसुद्रविणोददाशोऽनागास्त्वमदितेसर्वताता । यंभद्रेणशवसाचोदयासिप्रजावताराधसातेस्याम । यस्मैत्वंसुद्रविणो
ददास्यनागास्त्वमनपराधत्वमदितेसर्वासुकर्मततिष्वागआङ्पूर्वाद्भमेरेनएतैःकिल्बिषंकिल्बिभदैसुकृतकर्मणोभयंकीर्ति
मस्यभिनत्तीतिवायंभद्रेणशवसावलेनचोदयासिप्रजावताचराधसाधनेनतेवयमिहस्यामेतिसरमासरणात्तस्याएषाभव
ति ॥ २४ ॥ किमिच्छंतीसरमाप्रेदमानद्दूरेह्यध्वाजगुरिःपराचैः । कास्मेहिंतिःकापरितकम्यासीत्कथंरसायाअतरः
पयांसि । किमिच्छंतीसरमेदंप्रानद्दूरेह्यध्वाजगुरिर्जगम्यतैःपरांचनैरचितःकातेऽस्मास्वर्थहितिरासीत्किंपरितकनं
परितकम्यारात्रिःपरितएनांतकमतकमेत्युष्णनामतकतइतिसतःकथंरसायाअतरःपयांसीतिरसानदीरसतेःशब्दकर्म
णःकथंरसानितान्युदकानीतिवादेवशुनींद्रेणप्रहितापणिभिरसुरैःसमूदइत्याख्यानंसरस्वतीव्याख्यातातस्याएषाभव
ति ॥ २५ ॥ पावकानःसरस्वतीवाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञंष्टुधियावसुः । पावकानःसरस्वत्यन्नैरन्नवतीयज्ञंष्टुधि
यावसुःकर्मवसुस्तस्याएषापराभवति ॥ २६ ॥ महोअर्णःसरस्वतीप्रचेतयतिकेतुना । धियोविश्वाविराजति । महदर्णः
सरस्वतीप्रचेतयतिप्रज्ञापयतिकेतुनाकर्मणाप्रज्ञयावैमानिचसर्वाणिप्रज्ञानान्यभिविराजतिवागर्थेषुविधीयतेतस्मान्मा
ध्यमिकांवाचंमन्यंतेवाग्व्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ २७ ॥ यद्वाग्वदत्यविचेतनानिराष्ट्रीदेवानानिषसादमंद्रा ।

निरुक्त

॥२४॥

चतस्र ऊर्जैर्दुहेपयांसि कस्विदस्याः परमं जगाम । यद्वाग्वदं त्यविचेतनान्यविज्ञातानिराष्ट्री देवानां निषसादमंद्रामदना
च्चतस्रोऽनुदिश ऊर्जैर्दुहेपयांसि कस्विदस्याः परमं जगामेति यत्पृथिवीं गच्छतीति वा यदादित्यरश्मयो हरंतीति वा तस्या
एषा पराभवति ॥ २८ ॥ देवीं वाचमजनयंत देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदंति । सानो मंद्रेषु मूर्जं दुहानाधेनुर्वागस्मानुप
सुष्टु तैतु । देवीं वाचमजनयंत देवास्तां सर्वरूपाः पशवो वदंति व्यक्तवाचश्चाव्यक्तवाचश्च सानो मदनान्नं चरसंच दुहानाधे
नुर्वागस्मानुपैतु सुष्टु तानुमतीराकेति देवपत्न्याविति नैरुक्ताः पौर्णमास्याविति याज्ञिकाया पूर्वापौर्णमासी साऽनुमतिर्यो
त्तरासाराकेति विज्ञायतेऽनुमतिरनुमननात्तस्या एषाभवति ॥ २९ ॥ अन्विदं नुमते त्वं मन्यासैशं च नस्कृधि । क्रत्वेद
क्षायनो हि नुप्रण आयूंषितारिषः । अनुमन्य स्वानुमते त्वं सुखं च नः कुर्वन्नं च नोऽपत्यायधेहि प्रवर्धय च न आयूराकारातेर्दा
न कर्मणस्तस्या एषाभवति ॥ ३० ॥ राकामहं सुहवांसुष्टु तीहुवे शृणोतु नः सुभगा बोधतु त्मना । सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमा
नया ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यं । राकामहं सुहवानांसुष्टु त्याह्वये शृणोतु नः सुभगा बोधत्वा त्मना सीव्यत्वपः प्रजननकर्मसू
च्याच्छिद्यमानया सूची सीव्यतेर्ददातु वीरं शतप्रदमुक्थ्यं वक्तव्यप्रशंसं सिनीवाली कुहूरिति देवपत्न्याविति नैरुक्ता अमा
वास्ये इति याज्ञिकाया पूर्वामावास्या सा सिनीवाली योत्तरा सा कुहूरिति विज्ञायते सिनीवाली सिनमन्नं भवति सिनातिभूता
निवालं पर्ववृणोतेस्तस्मिन्नन्नवती वालिनी वावालेनैवास्यामणुत्वाच्चंद्रमाः सेवितव्यो भवतीति वा तस्या एषाभवति ॥ ३१ ॥

उत्तरप.

अ. ५

॥ २४ ॥

सिनीवालिपृथुष्टुकेयादेवानामसिस्वसा । जुषस्वहव्यमाहुतं प्रजां देवि दिदिद्धिनः । सिनीवालिपृथुजघनेस्तुकस्त्याय
तेः संघातः पृथुके शस्तुके पृथुस्तुके वायात्वं देवानामसिस्वसा स्वसा सुअसास्वेषु सीदतीति वा जुषस्वहव्यमदनं प्रजां च देवि
दिशानः कुहू रूहतेः काभूदिति वा कसतीहयत इति वा काहुतं हविर्जुहोतीति वा तस्या एषा भवति ॥ ३२ ॥ कुहूमहंसुवृतं
विद्वानापसमस्मिन्यज्ञे सुहवां जोहवीमि । सानोददातु श्रवणं पितृणां तस्यैते देवि हविषा विधेम । कुहूमहंसुकृतं विदितक
र्मणमस्मिन्यज्ञे सुहवानामाह्वये सानोददातु श्रवणं पितृणां पित्र्यं धनमिति वा पित्र्यं यश इति वा तस्यैते देवि हविषा विधेमेति
व्याख्यातं यमी व्याख्याता तस्या एषा भवति ॥ ३३ ॥ अन्यमूषुत्वं यम्यन्यउत्वां परिष्वजाते लिबुजे ववृक्षं । तस्य वात्वं
मन इच्छा स वातवाधा कृणुष्वसंविदं सुभद्रां । अन्यमेव हित्वं यम्यन्यस्त्वां परिष्वक्ष्यते लिबुजे ववृक्षं तस्य वात्वं मन इच्छा स
वातवाधानेन कुरुष्वसंविदं सुभद्रां कल्याणभद्रां यमीयमंचकमेतां प्रत्याचक्ष इत्याख्यानं ॥ ३४ ॥ उर्वशी व्याख्याता
तस्या एषा भवति ॥ ३५ ॥ विद्युन्नयापतन्ती दिव्योद्भरन्ती मे अप्याकाम्यानि । जनिष्ठो अपोनर्यः सुजातः प्रोर्वशीति
रतदीर्घमायुः । विद्युदिवयापतत्यद्योततं हरन्ती मे अप्याकाम्या न्युदकान्यंतरिक्षलोकस्य यदानूनमयं जायेतां न्योऽध्यय
इति नर्यो मनुष्यो नृभ्यो हितो नरापत्यमिति वा सुजातः सुजाततरोऽथोर्वशी प्रवर्धयते दीर्घमायुः पृथिवी व्याख्याता तस्या ए
षा भवति ॥ ३६ ॥ वलित्थापर्वतानां खिद्रं विभर्षि पृथिवि । प्रयाभूमिं प्रवत्वति महाजिनोषि महिनि । सत्यं त्वं पर्वता

निरुक्त

॥२५॥

नांमेघानांखेदनंछेदनंभेदनंवलममुत्रधारयसिपृथिविप्रजिन्वसियाभूमिंप्रवणवतिमहत्त्वेनमहंतीत्युदकवतीतिवैद्राणीं
द्रस्यपत्नीतस्याएषाभवति ॥ ३७ ॥ इन्द्राणीमासुनारिषुसुभगामहमश्रवं । नह्यस्याअपरंचनजुरसामरतेपतिर्विश्वं
स्मादिन्द्रउत्तरः । इन्द्राणीमासुनारिषुसुभगामहमश्रुणवैनह्यस्याअपरामपिसमांजरयात्रियतेपतिःसर्वस्माद्यइंद्रउत्त
रस्तमेतद्रूमस्तस्याएषापराभवति ॥ ३६ ॥ नाहमिंद्राणिरारणसख्युर्वृषाकपेर्ऋते । यस्येदमप्यंहविःप्रियंदेवेषुगच्छ
तिविश्वस्मादिंद्रउत्तरः । नाहमिंद्राणिरमैसख्युर्वृषाकपेर्ऋतैयस्येदमप्यंहविरप्सुशृतमद्भिःसंस्कृतमितिवाप्रियंदेवेषु
निगच्छतिसर्वस्माद्यइंद्रउत्तरस्तमेतद्रूमोगौरीरोचतेज्ज्वलतिकर्मणोऽयमपीतरोगौरोवर्णएतस्मादेवप्रशस्योभवतितस्या
एषाभवति ॥ ३० ॥ गौरीमिमायसलिलानितक्षत्येकपदीद्विपदीसाचतुष्पदी । अष्टापदीनवपदीवभूवुषीसहस्राक्षरा
परमेव्योमन् । गौरीनिर्मिमायसलिलानितक्षतीकुर्वत्येकपदीमध्यमेनद्विपदीमध्यमेनचादित्येनचचतुष्पदीदिग्भिरष्टा
पदीदिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चनवपदीदिग्भिश्चावांतरदिग्भिश्चादित्येनचसहस्राक्षराबहूदकापरमेव्यवनेतस्याएषापरा
भवति ॥ ४० ॥ तस्याःसमुद्राअधिविक्षरंतितेनजीवंतिप्रदिशश्चतस्रः । ततःक्षरत्यक्षरंतद्विश्वमुपजीवति । तस्याः
समुद्राअधिविक्षरंतिवर्षतिमेघास्तेनजीवंतिदिगाश्रयाणिभूतानिततःक्षरत्यक्षरमुदकंतत्सर्वाणिभूतान्युपजीवंतिगौ
र्व्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ४१ ॥ गौरमीमेदनुवत्संमिषंतैमूर्धानंहिङ्गुकृणोन्मातुवाउ । सृक्काणंघर्ममभिवावशा

उत्तरप.

अ. ५

॥ २५ ॥

नामिमातिमायुं पयते पयोभिः । गौरन्वमीमेद्वत्संनिमिषंतमनिमिषंतमादित्यमितिवा मूर्धानमस्याभिहिङ्करोन्मनना
यसृक्काणंसरणं घर्महरणं मभिवावशानां मिमातिमायुं प्रप्यायते पयोभिर्मायुमिवादित्यमितिवा वागेषामाध्यमिका घर्मधु
गितियाज्ञिका धेनुर्धयतेर्वाधिनोतेर्वा तस्या एषा भवति ॥ ४२ ॥ उपह्वये सुदुर्घा धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुतदो हदेनां । श्रे
ष्ठं सवं सवितासा विषन्नोऽभीद्धो घर्मस्तदुषु प्रवोचं । उपह्वये सुदोहनां धेनुमेतां कल्याणहस्तो गोधुगपि च दोग्ध्येनां श्रेष्ठं सवं
सविता सुनोतु न इत्येष हि श्रेष्ठः सर्वेषां सवानां यदुदकं यद्वापयो यजुष्मदभीद्धो घर्मस्तं सुप्रव्रवीमि वागेषामाध्यमिका घर्मधु
गितियाज्ञिका अद्याहंत व्याभवत्यघघ्नीतिवा तस्या एषा भवति ॥ ४३ ॥ सुयवसाद्भगवती हि भूया अथो वयं भगवंतः
स्याम । अद्धितृणमघ्ये विश्वदानीं पिवं शुद्धमुदकमाचरंती । सुयवसादिनी भगवती हि भवाथे दानीं वयं भगवंतः स्याम
द्धितृणमघ्ये सर्वदा पिवच शुद्धमुदकमाचरंती तस्या एषा परा भवति ॥ ४४ ॥ हिं कृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छंती
मनसाभ्यागात् । दुहामश्विभ्यां पयो अघ्येयं सार्वर्धतां महते सौभगाय । इति सानिगदव्याख्याता पथ्या स्वस्तिः पंथा अं
तरिक्षं तन्निवासात्तस्या एषा भवति ॥ ४५ ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथे श्रेष्ठारे कण स्वत्यभिया वाममेति । सानो अमासो अरणे नि
पातु स्वावेशा भवतु देवगोपा । स्वस्तिरेव हि प्रपथे श्रेष्ठारे कण स्वती धनवत्यभ्येति यावसूनि वननीयानि सानोऽमागृहे सानि
रमणैः सानिर्गमने पातु स्वावेशा भवतु देवी गोप्त्री देवान्गोपाय त्विति देवा एनां गोपायं त्विति वौषा व्याख्याता तस्या एषा भ

निरुक्त

॥२६॥

वति ॥ ४६ ॥ अपोषाअनसःसरत्संपिष्टादहविभ्युषी । नियत्सींशिश्नथदृषा । अपासरदुषाअनसःसंपिष्टान्मेघाद्वि
भ्युष्यनोवायुरनितेरपिवोपमार्थेस्यादनसइवशकटादिवानःशकटमानद्धमस्मिंश्चीवरमनितेर्वास्याजीवनकर्मणउपजी
वंत्येनन्मेघोऽप्यनएतस्मादेवयन्निरशिश्नथदृषावर्षितामध्यमस्तस्याएषापराभवति ॥ ४७ ॥ एतदस्याअनःशयेसुसं
पिष्टंविपाद्या । ससारसींपरावतः । एतदस्याअनआशेतैसुसंपिष्टमितरदिवविपाशिविमुक्तपाशिससारोषाःपरावतः
प्रेरितवतःपरागताद्वेळाव्याख्यातातस्याएषाभवति ॥ ४८ ॥ अभिनइळायूथस्यमातास्मन्नदीभिर्बुर्वशीवागृणातु ।
उर्वशीवाबृहद्दिवागृणानाभ्यूर्ण्वानाप्रभृथस्यायोः । सिपकुनऊर्ज्व्यस्यपुष्टेः । अभिगृणातुनइळायूथस्यमातासर्वस्य
मातास्मदभिनदीभिर्बुर्वशीवागृणातुर्वशीवाबृहद्दिवामहद्दिवागृणानाभ्यूर्ण्वानाप्रभृथस्यप्रभृतस्यायोरयनस्यमनुष्य
स्यज्योतिषोवोदकस्यवासेवतांनोऽन्नस्यपुष्टेरोदसीरुद्रस्यपत्नीतस्याएषाभवति ॥ ४९ ॥ रथंनुमारुतंवयंश्रवस्युमाहु
वामहे । आयस्मिन्तस्थौसुरणानिविभ्रतीसचामरुत्सुरोदसी । रथंक्षिप्रमारुतंमेघंवयंश्रवणीयमाह्वयामहआयस्मिन्त
स्थौसुरमणीयान्युदकानिविभ्रतीसचामरुद्भिःसहरोदसीरोदसी ॥ ५० ॥ (इयेनोव्याख्यातआदायस्वादिष्ठयासोमं
मन्यतैयत्त्वादेवनवोनवःपरंमृत्योत्वेषमित्थाप्रवोमहउदुज्योतिर्धाताददातुसोमस्यराज्ञोऽथातोमध्यस्थानादेवगणा
आविद्युन्मद्भिरारुद्रासोविष्टीशमीविरूपासउदीरतामंगिरसोनःसूर्यस्येवस्तुषेयमथातोमध्यस्थानाःस्त्रियोदक्षस्यवा

उत्तरप.

अ. ५

॥ २६ ॥

यस्मै त्वै किमिच्छंती पावकानो महो अर्णो यद्वाग्वदंती देवी वाचमन्विदनुमते राकामहं सिनीवालिकुहूमहं मेन्यं मूं पूर्वशीवि
द्युन्नवळित्थेन्द्राणीनाहमिन्द्राणि गौरीर्मिमायतस्याः समुद्रागौरमीमेदुपह्वयेसूयवसाद्धिकृण्वतीस्वस्तिरिच्यपोषाएतद
स्या अभिनइळारथंनुपञ्चाशत्) ॥ इति निरुक्त उत्तर षट्के पंचमोऽध्यायः समाप्तः ॥ ५ ॥

ॐ ॥ अथातोद्युस्थाना देवतास्तासामश्विनौ प्रथमागामिनौ भवतौऽश्विनौ यद्यश्वुवाते सर्वरसेनान्योज्योतिषान्योऽ
श्वैरश्विनावित्यौर्णवाभस्तत्कावश्विनौद्यावापृथिव्यावित्येकेऽहोरात्रावित्येके सूर्याचंद्रमसावित्येके राजानौ पुण्यकृता
वित्येति हासिकास्तयोः काल ऊर्ध्वमर्धरात्रात्प्रकाशीभावस्यानुविष्टं भमनुतमो भागो हि मध्यमोज्योतिर्भाग आदित्यस्तयो
रेषा भवति ॥ १ ॥ वसातिषुस्मचरथोऽसितौपेत्वाविव । कदेदमश्विनायुवमभिदेवाँ अगच्छतं । इति सानिगदव्या
ख्याता वसातिषुस्मचरथो वसातयोरातयो वसंतेस्मा इतरेतरातयो वक्तेर्वावहतेर्वासितौपेत्वामिव । अपेत्वावृत्रहणं सुरा
तयोस्तयोः समानकालयोः समानकर्मणोः संस्तुतप्राययोरसंस्तवेनैषोऽर्धर्चो भवति वासात्योऽन्य उच्यते उषःपुत्रस्तवान्य
इति तयोरेषापरा भवति ॥ २ ॥ इहेहजाता समवावशीतामरेपसातन्व इनामभिः स्वैः । जिष्णुर्वामन्यः सुमखस्यसुरिर्दि
वो अन्यः सुभगः पुत्र ऊहे । इह चेहचजातौ संस्तूयेतैपापेनालिप्यमानयातन्वानामभिश्च स्वैर्जिष्णुर्वामन्यः सुमहतो बल
स्यैरयितामध्यमो दिवोऽन्यः सुभगः पुत्र ऊह्यत आदित्यस्तयोरेषापरा भवति ॥ ३ ॥ प्रातुर्युजाविबोधयाश्विनावेहग

निरुक्त

॥२७॥

च्छतां । अस्यसोमस्यपीतये । प्रातर्योगिनौविबोधयाश्विनाविहागच्छतामस्यसोमस्यपानायतयोरेषापराभवति
॥ ४ ॥ प्रातर्यजध्वमश्विनाहिनोतनसायमस्तिदेवयाअजुष्टं । उतान्योअस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनी
यान् । प्रातर्यजध्वमश्विनौप्रहिणुतनसायमस्तिदेवेज्याअजुष्टमेतदप्यन्योऽस्मद्यजतेविचावःपूर्वःपूर्वोयजमानोवनीया
न्वनयितृतमस्तयोःकालःसूर्योदयपर्यंतस्तस्मिन्नन्यादेवताओष्यंतउषावष्टेःकांतिकर्मणउच्छतैरितरामाध्यमिकातस्या
एषाभवति ॥ ५ ॥ उषस्तच्चित्रमाभरास्मभ्यंवाजिनीवति । येनतोक्तं चतनयंचधामहे । उषस्तच्चित्रंचायनीयंमंहनी
यंधनमाहरास्मभ्यमन्नवतियेनपुत्रांश्चपौत्रांश्चदधीमहितस्याएषापराभवति ॥ ६ ॥ एताउत्याउषसःकेतुमक्रतपूर्वेअर्धे
रजसोभानुमंजते । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवःप्रतिगावोऽरुषीर्यतिमातरः । एतास्ताउषसःकेतुमकृषतप्रज्ञान
मेकस्याएवपूजनार्थेवहुवचनंस्यात्पूर्वेऽर्धेऽन्तरिक्षलोकस्यसमंजतेभानुना । निष्कृण्वानाआयुधानीवधृष्णवः । नि
रित्येषसमित्येतस्यस्थानंएमीदेषानिष्कृतंजारिणीवैत्यपिनिगमोभवतिप्रतियंतिगावोगमनादरुषीरारोचनान्मातरोभा
सोनिर्मात्र्यःसूर्यासूर्यस्यपद्वयेपैवाभिसृष्टकालतमातस्याएषाभवति ॥ ७ ॥ सुकिंशुकंशलमलिविश्वरूपंहिरण्यवर्णसु
वृतंसुचक्रं । आरोहसूर्येअमृतस्यलोकंस्योनंपत्येवहुतुकृणुष्व । सुकाशनंशन्नमलंसर्वरूपमपिवोपमार्थेस्यात्सुकिंशुक
मिवशलमलिमिति किंशुकंशतेःप्रकाशयतिकर्मणःशलमलिःसुशरोभवतिशरवान्वारोहसूर्येअमृतस्यलोकमुदकस्यसु

उत्तरष.
अ. ६

॥२७॥

खंपत्येवहतुंकुरुष्वसवितासूर्याप्रायच्छत्सोमायराज्ञेप्रजापतयेवेतिचब्राह्मणंवृषाकपायीवृषाकपेःपत्यैषैवाभिसृष्टकाल
 तमातस्याएषाभवति ॥ ८ ॥ वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रादुसुस्तुषे । घसत्तइंद्रउक्षणःप्रियंकाचित्करंहविर्विश्वस्मादि
 द्रुत्तरः । वृषाकपायिरेवतिसुपुत्रेमध्यमेनसुस्तुषेमाध्यमिकयावाचास्तुषासाधुसादिनीतिवासाधुसानिनीतिवास्वप
 त्यंतत्सनोतीतिवाप्राश्नातुतइंद्रउक्षणएतान्माध्यमिकान्तसंस्त्यायानुक्षणउक्षतेवृद्धिकर्मणउक्षंत्युदकेनेतिवाप्रियंकुरु
 ष्वसुखाचयकरंहविःसुखकरंहविःसर्वस्माद्यइन्द्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यंसरण्यूःसरणात्तस्याएषाभवति ॥ ९ ॥ अपांगू
 हन्नमृतांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वते । उताश्विनावभरद्यत्तदासीदजहादुद्गामिथुनासरण्यूः । अप्यगूहन्नमृ
 तांमर्त्येभ्यःकृत्वीसवर्णामददुर्विवस्वतेऽप्यश्विनावभरद्यत्तदासीदजहाद्वौमिथुनौसरण्यूर्मध्यमंचमाध्यमिकांचवाच
 मितिनैरुक्तायमंचयमींचेत्यैतिहासिकास्तत्रेतिहासमाचक्षतेत्वाष्ट्रीसरण्यूर्विवस्वतआदित्याद्यमौमिथुनौजनयांचकार
 सासवर्णामन्यांप्रतिनिधायश्वरूपंकृत्वाप्रदुद्रावंसविवस्वानादित्यआश्वमेवरूपंकृत्वातामनुसृत्यसंवभूवततोऽश्विनौ
 जज्ञातेसवर्णायांमनुस्तदभिवादिन्येषर्भवति ॥ १० ॥ त्वष्टादुहित्रेवहंतुकृणोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेति । यमस्यमा
 तापर्युह्यमानामहोजायाविवस्वतो ननाश । त्वष्टादुहितुर्वहनंकरोतीतीदंविश्वंभुवनंसमेतीमानिचसर्वाणिभूतान्यभि
 समागच्छंतियमस्यमातापर्युह्यमानामहतोजायाविवस्वतो ननाशरात्रिरादित्यस्यादित्योदयेऽतर्धीयते ॥ ११ ॥ सवि

निरुक्त

॥२८॥

ताव्याख्यातस्तस्यकालोयदाद्यौरपहततमस्काकीर्णरश्मिर्भवति तस्यैषाभवति ॥ १२ ॥ विश्वारूपाणिप्रतिमुञ्चतेक
विःप्रासावीद्भ्रंष्ट्रिपदेचतुष्पदे । विनाकमख्यत्सवितावरण्योऽनुप्रयाणमुषसोविराजति । सर्वाणिप्रज्ञानानिप्रतिमुं
चतेमेधावीकविःक्रांतदर्शनोभवतिकवतेर्वाप्रसुवतिभद्रं द्विपाद्भ्यश्चतुष्पाद्भ्यश्चव्यचिरुपन्नाकंसवितावरणीयःप्रया
णमनूषसोविराजत्यधोरामःसावित्रइतिपशुसमाम्नायेविज्ञायतैकस्मात्सामान्यादित्यधस्तात्तद्वेळायांतमोभवत्येतस्मा
त्सामान्यादधस्ताद्रामोऽधस्तात्कृष्णःकस्मात्सामान्यादित्यग्निचित्वानरामामुपेयाद्रामारमणायोपेयतैनधर्मायकृष्ण
जातीयैतस्मात्सामान्यात्कृकवाकुःसावित्रइतिपशुसमाम्नायेविज्ञायतैकस्मात्सामान्यादितिकालानुवादंपरीत्यकृकवा
कोःपूर्वशब्दानुकरणंवचेरुत्तरंभगोव्याख्यातस्तस्यकालःप्रागुत्सर्पणात्तस्यैषाभवति ॥ १३ ॥ प्रातर्जितंभगमुग्रंहुवेम
वयंपुत्रमदितेयोर्विधर्ता । आध्रश्चिद्यंमन्यमानस्तुरश्चिद्राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याह । प्रातर्जितंभगमुग्रंह्वयेमवयंपुत्रमदि
तेयोर्विधारयितासर्वस्याध्रश्चिद्यंमन्यमानंआढ्यालुर्दरिद्रस्तुरश्चित्तुरइतियमनामंतरतेर्वात्वरतेर्वात्वरयातूर्णगतिर्यमौ
राजाचिद्यंभगंभक्षीत्याहौधोभगइत्यहुरनुत्सृप्तो न दृश्यतेप्राशिन्नमस्याक्षिणीनिर्जघानेतिचब्राह्मणंजनंभगोगच्छतीति
वाजनंगच्छत्यादित्युदयेनसूर्यःसर्तेर्वासुवतेर्वास्वीर्यतेर्वातस्यैषाभवति ॥ १४ ॥ उदुत्यंजातवेदसंदेवंवहंतिकेतवः । दृशे
विश्वायसूर्य । उद्वहंतितंजातवेदसंरश्मयःकेतवःसर्वेषांभूतानांदर्शनायसूर्यमिति क मन्यमादित्यादेवमवक्ष्यत्तस्यैषापरा

उत्तरप.
अ. ६

॥२८॥

भवति ॥ १५ ॥ चित्रं देवामा मुदनादनीकं चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्त
 स्थुषश्च । चायनीयं देवाना मुदगमदनीकं ख्यानं मित्रस्यवरुणस्याग्नेश्चापूपुरह्यावापृथिव्यौ चांतरिक्षं च महत्त्वेन तेन सूर्य
 आत्मा जगमस्य च स्थावरस्य चाथयद्रश्मिपोषं पुष्यति तत्पूषा भवति तस्यैषा भवति ॥ १६ ॥ शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्य
 द्विषुरुपे अहनीद्यौरिवासि । विश्वाहिमाया अवसि स्वधावो भद्रा ते पूषन्निहरातिरस्तु । शुक्रं ते अन्यल्लोहितं ते अन्यद्य
 जतं ते अन्यद्यज्ञियं ते अन्यद्विषमरूपे ते अहनी कर्मद्यौरिव चासि सर्वाणि प्रज्ञानान्यवस्यन्न वन्भाजनवती ते पूषन्निहदत्तिर
 स्तु तस्यैषापरा भवति ॥ १७ ॥ पथस्पथः परिपतिव च स्या कामेन कृतो अभ्या न लृकं । सनो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्राधियं
 धियं सीषधातिप्रपूषा । पथस्पथोऽधिपतिव च नेन कामेन कृतोऽभ्या न लृकं मभ्यापन्नोऽर्कमिति वासनो ददातु चायनी
 याग्राणि धनानि कर्म कर्मचनः प्रसाधयतु पूषेत्यथयद्विषितो भवति तद्विष्णुर्भवति विष्णुर्विशतेर्वाव्यश्रोतेर्वा तस्यैषा भव
 ति ॥ १८ ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधानि दधे पदं । समूहमस्य पांसुरे । यदिदं किंच तद्विक्रमते विष्णुस्त्रिधानि धत्ते पदं
 त्रेधा भावाय पृथिव्यामंतरिक्षे दिव्येति शाकपूणिः समारोहणे विष्णुपदे गयशिरसी लौर्णवाभः समूहमस्य पांसुरेऽप्यायनेऽ
 न्तरिक्षे पदं न दृश्यतेऽपि वोपमार्थे स्यात्समूहमस्य पांसुल इव पदं न दृश्यत इति पांसवः पादैः सूयंत इति वापन्नाः शेरत इति वा
 पंसनीया भवन्तीति वा ॥ १९ ॥ विश्वानरो व्याख्यातस्तस्यैष निपातो भवत्यैन्द्रामृचि ॥ २० ॥ विश्वानरस्य वस्प

निरुक्त

॥२९॥

तिमनांनतस्यशवसः । एवैश्चचर्षणीनामूतीहुवेरथानां । विश्वानरस्यादित्यस्यानानतस्यशवसोमहतोवलस्यैवैश्चकामै
रयनैरवनैर्वोचर्षणीनामनुष्याणामूत्याचपथारथानामिंद्रमस्मिन्यज्ञेह्यामिवरुणोव्याख्यातस्तस्यैषाभवति ॥ २१ ॥
येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । भुरण्युरितिप्रनामभुरण्युःशकुनिभूरिमध्वाननयतिस्व
र्गस्यलोकस्यापिवोह्वातत्संपातीभुरण्युरनेनपावकख्यानेन । भुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तत्तेवयंस्तुमइ
तिवाक्यशेषोऽपिवोत्तरस्यां ॥ २२ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । विद्यामेषिरजस्पृ
थ्वहामिमानोअक्तुभिः । पश्यन्जन्मानिसूर्य । व्येपिद्यांरजश्चपृथुमहांतलोकमहानिचमिमानोक्तुभीरात्रिभिःसहपश्य
न्जन्मानिजातानिसूर्यापिवापूर्वस्यां ॥ २३ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यंतंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । प्रत्यङ्देवानां
विशःप्रत्यङ्गुदैषिमानुषान् । प्रत्यङ्घ्रिंस्वर्हृशे । प्रत्यङ्घ्रिदंसर्वमुदेपिप्रत्यङ्घ्रिदंज्योतिरुच्यतेप्रत्यङ्घ्रिदंसर्वमभिविपश्य
सीत्यपिवैतस्यामेव ॥ २४ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यन्तंजनाँअनु । त्वंवरुणपश्यसि । तेननोजनानभिविपश्यसिके
शिकेशारश्मयस्तैस्तद्भान्भवतिकाशनाद्वाप्रकाशनाद्वातस्यैषाभवति ॥ २५ ॥ केश्यग्निं केशीविषं केशीविभर्तिरोदसी ।
केशीविश्वंस्वर्हृशे केशीदंज्योतिरुच्यते । केश्यग्निंचविषंचविषमित्युदकनामविष्णातेर्विपूर्वस्यस्नातेःशुद्ध्यर्थस्यविपूर्वस्य
वासचतेर्द्यावापृथिव्यौचधारयतिकेशीदंसर्वमिदमभिविपश्यतिकेशीदंज्योतिरुच्यतइत्यादित्यमाहाथाप्येतेइतरेज्यो

उत्तरप.
अ. ६

॥ २९ ॥

तिषीकेशिनीउच्येतैधूमेनाग्नीरजसाचमध्यमस्तेषामेषासाधारणाभवति ॥२६॥ त्रयःकेशिनःऋतुथाविचक्षतेसंवत्सरेव
 पतएकएषां । विश्वमेकोअभिचष्टेशचीभिर्भ्राजिरेकस्यदृशेनरूपं । त्रयःकेशिनःऋतुथाविचक्षतेकालेकालेऽभिविप
 श्यंतिसंवत्सरेवपतएकएषामित्यग्निःपृथिवींदहति सर्वमेकोऽभिविपश्यतिकर्मभिरादित्योगतिरेकस्यदृश्यतेनरूपमध्य
 मस्याथयद्रश्मिभिरभिप्रकम्पयन्नेतितद्वृषाकपिर्भवतिवृषाकम्पनस्तस्यैषाभवति ॥ २७ ॥ पुनरेहिंवृषाकपेसुविताकल्प
 यावहै । यएषःस्वप्नंशनोऽस्तमेषिपथापुनर्विश्वस्मादिद्रुत्तरः । पुनरेहिंवृषाकपेसुप्रसूतानिवःकर्माणिकल्पयावहैय
 एषःस्वप्नंशनःस्वप्नान्नाशयस्यादित्यउदयेनसोऽस्तमेषिपथापुनःसर्वस्माद्यइंद्रउत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यंयमोव्याख्यात
 स्तस्यैषाभवति ॥ २८ ॥ यस्मिन्वृक्षेसुपलाशेदेवैःसंपिबतेयमः । अत्रानोविशपतिःपितापुराणांअनुवेनति । यस्मिन्वृ
 क्षेसुपलाशेस्थानेवृतःक्षयेवापिवोपमार्थेस्याद्वृक्षइवसुपलाशइतिवृक्षोव्रश्चनात्पलाशंपलाशनादेवैःसंगच्छतेयमोरश्मि
 भिरादित्यस्तत्रनःसर्वस्यपातावापालयितावापुराणाननुकामयेताजएकपादजनएकःपादएकेनपादेनपातीतिवैकेनपा
 देनपिबतीतिवैकोऽस्यपादइतिवा । एकंपादंनोत्खिदतीत्यपिनिगमोभवतितस्यैषनिपातोभवतिवैश्वदेव्यामृचि
 ॥ २९ ॥ पावीरवीतन्युतुरेकपादजोद्विवोधुर्तासिंधुरापःसमुद्रियः । विश्वेदेवासःशृणवन्वचांसिमेसरस्वतीसह
 धीभिःपुरंध्या । पविःशल्योभवतियद्विपुनातिकायंतद्वत्पवीरमायुधंतद्वानिद्रःपवीरवान् । अतितस्थौपवीरवानित्य

निरुक्त

॥३०॥

पिनिगमोभवति तदेवतावाक्पावीरवीपावीरवीचदिव्यावाक्तन्यतुस्तनित्रीवाचोऽन्यस्याअजश्चैकपादिवोधारयिता
सिन्धुश्चापश्चसमुद्रियाश्चसर्वेचदेवाःसरस्वतीचसहपुरन्ध्यास्तुत्याप्रयुक्तानिधीभिःकर्मभिर्युक्तानिशृण्वंतुवचनानीमा
नीतिपृथिवीव्याख्यातातस्याएषनिपातोभवत्यैद्राण्यामृचि ॥ ३० ॥ यदिद्राग्नीपरमस्यापृथिव्यामध्यमस्यामवम
स्यामुतस्थः । अतःपरिवृषणावाहियातमथासोमस्यपिवतंसुतस्य । इतिसानिगदव्याख्यातासमुद्रोव्याख्यातस्तस्यैष
निपातोभवतिपावमान्यामृचि ॥ ३१ ॥ पवित्रवतःपरिवाचमासतेपितृषांप्रत्नोअभिरक्षतिव्रतं । महःसमुद्रंवरुण
स्तिरोद्धेधीराइच्छेकुर्धरुणेष्वारभं । पवित्रवतोरश्मिवंतोमाध्यमिकादेवगणाःपर्यासतेमाध्यमिकांवाचंपितृषांप्रत्नः
पुराणोऽभिरक्षतिव्रतंकर्ममहःसमुद्रंवरुणस्तिरोऽतर्द्धात्यथधीराःशक्रवन्तिधरुणेषूदकेषुकर्मणारंभमारब्धुमजएक
पाद्व्याख्यातःपृथिवीव्याख्यातासमुद्रोव्याख्यातस्तेषामेषनिपातोभवत्यपरस्यांबहुदेवतायामृचि ॥ ३२ ॥ उतनोऽ
हिर्बुध्यःशृणोत्वजएकपात्पृथिवीसमुद्रः । विश्वेदेवाःकृतावृधोहुवानाःस्तुतामंत्राःकविशस्ताअवंतु । अपिचनोऽहि
र्बुध्यःशृणोत्वजश्चैकपात्पृथिवीचसमुद्रश्चसर्वेचदेवाःसत्यवृधोवायज्ञवृधोवाह्यमानामंत्रैःस्तुतामंत्राःकविशस्ताअवंतु
मेधाविशस्तादध्यङ्प्रत्यक्तोऽध्यानमितिवाप्रत्यक्तमस्मिन्ध्यानमितिवाथर्वाव्याख्यातोमनुर्मननात्तेषामेषनिपातोभवत्य
द्यामृचि ॥ ३३ ॥ यामर्थवामनुष्पितादध्यङ्धियमलत । तस्मिन्ब्रह्माणिपूर्वथेद्रुक्थासमगमतार्चन्ननुस्वराज्यं ।

उत्तरप.

अ. ६

॥ ३० ॥

यामथर्वाचमनुश्चपितामानवानाँदध्यङ्चधियमतनिषततस्मिन्ब्रह्माणिकर्माणिपूर्वेन्द्रउक्थानिचसंगच्छंतामर्चन्योऽ
नूपास्तेस्वाराज्यं ॥ ३४ ॥ अथातोद्युस्थानादेवगणास्तेषामादित्याः प्रथमागामिनो भवंत्यादित्या व्याख्यातास्तेषामेषा भ
वति ॥ ३५ ॥ इमागिरिआदित्येभ्यो घृतस्नूः सनाद्राजभ्योजुह्वानुहोमि । शृणोतु मित्रो अर्यमा भगो नस्तु विजातो वरु
णो दक्षो अंशः । घृतस्नूर्घृतप्रस्त्राविन्यो घृतप्रस्त्राविण्यो घृतसानिन्यो घृतसारिण्य इति वाहुतीरादित्येभ्यश्चिरं जुह्वानुहो
मि चिरं राजभ्य इति वा शृणोतु न इमागिरो मित्रश्चार्यमाच भगश्च बहुजातश्च धाता दक्षो वरुणोऽशश्चांशोऽशुना व्याख्यातः
सप्तऋषयो व्याख्यातास्तेषामेषा भवति ॥ ३६ ॥ सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रक्षंति सदमप्रमादं । सप्तापः स्वपतो
लोकमीयुस्तत्र जागृतो अस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ । सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे रश्मय आदित्ये सप्त रक्षंति सदमप्रमादं स
वत्सरमप्रमाद्यन्तः सप्तापनास्त एव स्वपतो लोकमस्तमितमादित्यं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ वाय्वादित्या
वित्यधिदैवतमथाध्यात्मं सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे षण्णद्रियाणि विद्यासप्तम्यात्मनि सप्त रक्षंति सदमप्रमादं शरीरमप्र
माद्यन्ति सप्तापनानीमान्येव स्वपतो लोकमस्तमितमात्मानं यन्ति तत्र जागृतोऽस्वप्नजौ सत्रसदौ च देवौ प्राज्ञश्चात्मा तैजस
श्चेत्यात्मगतिमाचष्टे तेषामेषा परा भवति ॥ ३७ ॥ तिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबुध्नो यस्मिन्यशो निहितं विश्वरूपं । अत्रासंत
ऋषयः सप्तसाकं ये अस्य गोपामहृतो बभूवुः । तिर्यग्विलश्चमस ऊर्ध्वबन्धन ऊर्ध्वबोधनो वायस्मिन्यशो निहितं सर्वरूपमत्रा

निरुक्त

॥३१॥

सतऋषयःसप्तसहादित्यरश्मयोयेअस्यगोपामहतोवभूवुरित्यधिदैवतमथाध्यात्मैतिर्यग्विलश्चमसऊर्ध्वबंधनऊर्ध्वबो
धनोवायस्मिन्यशोनिहितं सर्वरूपमत्रासतऋषयःसप्तसहैन्द्रियाणियान्यस्यगोमृणिमहतोवभूवुरित्यात्मगतिमाचष्टेदेवा
व्याख्यातास्तेषामेषाभवति ॥ ३८ ॥ देवानांभद्रासुमतिर्ऋजूयतांदेवानांरातिरभि नोनिवर्ततां । देवानांसख्यमुप
सेदिमावयं देवान् आयुःप्रतिरंतुजीवसे । देवानांवयंकल्याण्यांमतावृजुगामिनामृतुगामिनामितिवादेवानांदानमभि
नोनिवर्ततांदेवानांसख्यमुपसीदेमवयं देवान् आयुःप्रवर्धयंतुचिरंजीवनायविश्वेदेवाःसर्वेदेवास्तेषामेषाभवति ॥ ३९ ॥
ओमांसश्चर्षणीधृतोविश्वेदेवासुआगत । दाश्वांसोदाशुर्षःसुत । अवितारोवावनीयावामनुष्यधृतःसर्वेचदेवाइहाग
च्छतदत्तवंतोदत्तवतःसुतमिति तदेतदेकमेववैश्वदेवंगायत्रैतृचंदशतयीषुविद्यतेयत्तुकिंचिद्वहुदैवतंतद्वैश्वदेवानांस्था
नेयुज्यतेयदेवविश्वलिंगमितिशाकपूणिंरनत्यंतगतस्त्वेषउद्देशोभवतिवभ्रुरेकइतिदशद्विपदाअलिंगाभूतांशःकाश्यप
आश्विनमेकलिंगमभितष्टीयंसूक्तमेकलिंगंसाध्यादेवाःसाधनात्तेषामेषाभवति ॥ ४० ॥ यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवास्ता
निधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानःसचंतयत्रपूर्वेसाध्याःसंतिदेवाः । यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाअग्निनाग्निमय
जंतदेवाअग्निःपशुरासीत्तमालभंततेनायजंतेतच्चब्राह्मणं । तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् । तेहनाकंमहिमानःसमसेवं
तयत्रपूर्वेसाध्याःसंतिदेवाःसाधनाह्युस्थानोदेवगणइतिनैरुक्ताःपूर्वदेवयुगमित्याख्यानांवसवोयद्विवसतेसर्वमग्निर्वसु

उत्तरप.

अ. ६

॥ ३१ ॥

भिर्वासवइतिसमाख्यातस्मात्पृथिवीस्थानां इंद्रोवसुभिर्वासवइतिसमाख्यातस्मान्मध्यस्थानां वसव आदित्यरश्मयो वि
वासनां तस्माद्भ्युस्थानां स्तेषामेषा भवति ॥ ४१ ॥ सुगावो देवाः सदनमकर्मय आजग्मुः सर्वनमिदं जुषाणाः । जक्षिवा
सः पपिवांसश्च विश्वेऽस्मे धत्तवसवो वसूनि । स्वागमनानि वो देवाः सुपथान्यकर्मय आगच्छत सवनानीमानि जुषाणाः स्वा
दितवंतः पीतवंतश्च सर्वेऽस्मा सुधत्तवसवो वसूनि तेषामेषा परा भवति ॥ ४२ ॥ ज्मया अत्रवसवो रंत देवा उरावन्तरि
क्षेमर्जयन्त शुभ्राः । अर्वाक् पथ उरुज्जयः कृणुध्वं श्रोता दूतस्य जग्मुषो नो अस्य । ज्मया अत्रवसवोऽरमन्त देवा ज्मा पृथि
वी तस्यां भवा उरौ चान्तरिक्षे मर्जयन्त गमयन्तरमयन्त शुभ्राः शोभमाना अर्वा च एनान्पथो बहुजवाः कुरुध्वं शृणुत दूतस्य
जग्मुषो नोऽस्याग्नेर्वाजिनो व्याख्याता स्तेषामेषा भवति ॥ ४३ ॥ शनो भवन्तु वाजिनो हवेषु देवता तामितद्रवः स्वर्काः ।
जंभयन्तोऽहिं वृकं रक्षांसि सनेभ्यस्मद्युयवन्नमीवाः । सुखानो भवन्तु वाजिनो ह्वानेषु देवता तौ यज्ञे वितद्रवः सुमितद्रवः स्व
र्काः स्वं च नाइति वा स्वर्चना इति वा स्वर्चिष इति वा जम्भयन्तोऽहिं च वृकं च रक्षांसि च क्षिप्रमस्मद्यावयन्त्वमीवा देवाश्वा इति
वा देवपत्न्यो देवानां पत्न्यस्तासामेषा भवति ॥ ४४ ॥ देवानां पत्नी रुशतीरवन्तु नः प्रावन्तु नस्तु जये वाजसातये । याः पा
र्थिवा सोया अपामपि ब्रतेतानो देवीः सुहवाः शर्मयच्छत । देवानां पत्न्य उशत्योऽवन्तु नः प्रावन्तु नस्तु जयेऽपत्य जननाय चा
न्न संसननाय च वाः पार्थिवा सोया अपामपि ब्रते कर्मणि तानो देव्यः सुहवाः शर्मयच्छन्तु शरणं तासामेषा परा भवति ॥ ४५ ॥

निरुक्त
॥३२॥

उतग्राव्यंतुदेवपत्नीरिंद्राण्यग्नाय्यश्विनीराट् । आरोदसीवरुणानीशृणोतुव्यंतुदेवीर्यऽऽकृतुर्जनीना । अपिचग्राव्यंतु
देवपत्न्येन्द्राणींद्रस्यपत्न्यग्नाय्यग्नेःपत्न्यश्विन्यश्विनोःपत्नीराडाजतेरोदसीरुद्रस्यपत्नीवरुणानीचवरुणस्यपत्नीव्यंतुदे
व्यःकामयंतांयःकृतुःकालोजायानांयःकृतुःकालोजायानां ॥ ४६ ॥ (अथातोद्युस्थानावसातिषुस्मेहेहजाताप्रातर्युजा
प्रातर्यजध्वमुपस्तच्चित्रमेताउत्याःसुकिंशुकैवृषाकपाय्यपागूहैस्त्वष्टादुहित्रेसविताविश्वारूपाणिप्रातर्जितमुदुत्यंचित्रं
शुक्रंतेपथस्पथइदंविष्णुर्विश्वानरोव्याख्यातोविश्वानरस्ययेनापावकेतिचतुष्कैकेश्यमित्रयःकेशिनःपुनरेहियस्मिन्वृक्षे
पावीरवीयदिंद्राग्नीपवित्रवंतउतनोहिर्यामथर्वाथातोद्युस्थानादेवगणाइमागिरःसप्तऋषयस्तिर्यग्विलोदेवानांभद्रौमा
सौयज्ञेनसुगावोदेवाज्मयाअत्रशंनोभवंतुदेवानांपत्नीरुतग्राव्यंतुषट्चत्वारिंशत्) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केषष्ठोऽध्यायः ६

॥ अथपरिशिष्टम् ॥

ॐ ॥ अथेमाअतिस्तुतयइत्याचक्षतेऽपिवासंप्रत्ययएवस्यान्माहाभागाद्देवतायाःसोऽग्निमेवप्रथममाहत्वमग्नेद्यु
भिस्त्वमाशुशुक्षणिरितियथैतस्मिन्सूक्तेनहित्वदारेनिमिषश्चनेशइतिवरुणस्यायैषेन्द्रस्य ॥ १ ॥ यद्व्यावइंद्रतेशतंशतं
भूमीरुतस्युः । नत्वावजिन्त्सहस्रंसूर्याअनुनजातमष्टरोदसी । यदितइंद्रशतंदिवःशतंभूमयःप्रतिमानानिस्त्युर्नत्वाव

उत्तरष.
अ. ७

॥ ३२ ॥

जिन्सहस्रमपिसूर्यान्द्यावापृथिव्यावप्यभ्यश्रुवीतामित्यथैषादित्यस्य ॥ २ ॥ यदुदंचोवृषाकपेगृहमिंद्राजगंतन ।
 क१स्यपुल्वघोमृगःकर्मगंजनयोपनोविश्वस्मादिंद्रोत्तरः । यदुदंचोवृषाकपेगृहमिंद्राजगमतक्रस्यपुल्वघोमृगःकसव
 ह्वादीमृगोमृगोमार्ष्टेर्गतिकर्मणःकर्मगमदेशंजनयोपनःसर्वस्माद्यइंद्रोत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यमथैषादित्यरश्मीनां ॥ ३ ॥
 विहिसोतोरसृक्षतनेंद्रैर्देवमंसत । यत्रामददृषाकपिर्यःपुष्टेषुमत्सखामसखामदनसखायेनःसखायस्तैःसहेतिवासर्वस्माद्य
 चैंद्रदेवमंसतयत्रामाद्यदृषाकपिर्यईश्वरःपुष्टेषुपोषेषुमत्सखामसखामदनसखायेनःसखायस्तैःसहेतिवासर्वस्माद्य
 इंद्रोत्तरस्तमेतद्रूमआदित्यमथैषाश्विनोः ॥ ४ ॥ सृण्येवजर्भरीतुर्फरीतूनैतोशेवतुर्फरीपुर्फरीका । उदन्यजेवजेमनामदेरू
 तामेजराय्वजरैमरायु । सृण्येवेतिद्विविधासृणिर्भवतिभर्ताचहंताचतथाश्विनौचापिभर्तारौजर्भरीभर्तारावित्यर्थस्तुर्फ
 रीतूहंतारौ । नैतोशेवतुर्फरीपुर्फरीका । नितोशस्यापत्यंनैतोशनैतोशेवतुर्फरीक्षिप्रहन्तारौ । उदन्यजेवजेमनामदेरू ।
 उदन्यजेवेत्युदकजेइवरत्नैसामुद्रेचान्द्रमसेवाजेमनेजयमनेजेमनामदेरू । तामेजराय्वजरैमरायु । एतज्जरायुजंश
 रीरंशरदमजीर्णमथैषासोमस्य ॥ ५ ॥ तत्समन्दीधावतिधारासुतस्यांधसः । तत्समन्दीधावति । तरतिसपापंसर्व
 मंदीयःस्तौतिधावतिगच्छत्यूर्ध्वगतिं । धारासुतस्यांधसः । धारयाभिषुतस्यसोमस्यमंत्रपूतस्यवाचास्तुतस्याथैषा
 यज्ञस्य ॥ ६ ॥ चत्वारिंशंगत्रयोअस्यपादाद्वेशीर्षेसप्तहस्तासोअस्य । त्रिधावद्धोवृषभोरोरवीतिमहोदेवोमर्त्याआ

निरुक्त
॥३३॥

विवेश । चत्वारिंशृंगेतिवेदावाएतउक्तास्त्रयोऽस्यपादाइतिसवनानित्रीणिद्वेशीर्षेप्रायणीयोदयनीयेसप्तहस्तासःसप्तछं
दांसिन्निधावद्धस्त्रेधावद्धोमंत्रब्राह्मणकल्पैर्वृषभोरोरवीतिरोरवणमस्यसवनक्रमेणऋग्भिर्यजुर्भिःसामभिर्यदेनमृग्भिः
शंसंतियजुर्भिर्यजंतिसामभिःस्तुवंतिमहोदेवइत्येषहिमहान्देवोयद्यज्ञोमर्त्याआविवेशेत्येषहिमनुष्यानाविशतियजना
यंतस्योत्तराभूयसेनिर्वचनाय ॥ ७ ॥ स्वयंतोनापेक्षंतआद्यांरोहंतिरोदसी । यज्ञयेविश्वतोधारंसुविद्वांसोवितेनिरे ।
स्वर्गच्छंतर्जानावानेक्षंतैतेऽमुमेवलोकंगतवंतमीक्षंतमिति । आद्यांरोहंतिरोदसी । यज्ञयेविश्वतोधारंसर्वतोधारं
सुविद्वांसोवितेनिरइत्यथैषावाचःप्रवहितेव ॥ ८ ॥ चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमनीषिणः ।
गुहात्रीणिनिहितानेगयंतितुरीयंवाचोमनुष्यावदंति । चत्वारिवाचःपरिमितानिपदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमेधावि
नोऽगुहायांत्रीणिनिहितानिनार्थवेदयंतैगुहागूहतेस्तुरीयंत्वरतैःकतमानितानिचत्वारिपदान्योकारोमहाव्याहृतयश्चेत्या
र्षनामाख्यातेचोपसर्गनिपाताश्चेतिवैयाकरणांमंत्रःकल्पोब्राह्मणंचतुर्थीव्यावहारिकीतियाज्ञिकाऋचोयजूंषिसामानि
चतुर्थीव्यावहारिकीतिनैरुक्ताःसर्पाणांवाग्वयसांधुद्रस्यसरीसृपस्यचतुर्थीव्यावहारिकीत्येकेपशुपुतूणवेषुमृगेष्व्वात्मनि
चेत्यात्मप्रवादाअथापिब्राह्मणंभवति सावैवाक्सृष्टाचतुर्धाव्यभवद्देव्वेवलोकेषुत्रीणिपशुपुतुरीयंयापृथिव्यांसाग्नौसार
थंतरैयांतरिक्षेसावायौसावामदेव्येयादिविसादित्येसाबृहतिसास्तनयित्वावथपशुपुततोयावागत्यरिच्यततांब्राह्मणेष्व

उत्तरष.
अ. ७

॥३३॥

दधुस्तस्माद्वाह्यणाउभयींवाचंवदंतियाचदेवानांयाचमनुष्याणामित्यथैषाक्षरस्य ॥ ९ ॥ ऋचोअक्षरेपरमेव्योम
 न्यस्मिन्देवाअधिविश्वेनिषेदुः । यस्तन्नवेदकिमृचाकरिष्यतिइत्तद्विदुस्तइमेसमासते । ऋचोअक्षरेपरमेव्यवनेय
 स्मिन्देवाअधिनिषण्णाःसर्वेयस्तन्नवेदकिसंक्रुचाकरिष्यतिइत्तद्विदुस्तइमेसमासतइतिविदुषउपदिशतिकतमत्तदेतद
 क्षरमो३मित्येषावागितिशाकपूर्णिर्ऋचश्चह्यक्षरेपरमेव्यवनेधीयंतैनानादेवतेषुचमंत्रैवेतद्धवाएतदक्षरंयत्सर्वात्रयींवि
 द्यांप्रतिप्रतीतिचब्राह्मणं ॥ १० ॥ आदित्यइतिपुत्रःशाकपूर्णेरेषर्भवतियदेनमर्चतिप्रत्यृचःसर्वाणिभूतानितस्ययद
 न्यन्मंत्रेभ्यस्तदक्षरंभवतिरश्मयोऽत्रदेवाउच्यंतैयएतस्मिन्नधिनिषण्णाइत्यधिदैवतमथाध्यात्मंशरीरमत्रऋगुच्यंतैयदे
 नेनार्चतिप्रत्यृचःसर्वाणींद्रियाणितस्ययदविनाशिधर्मतदक्षरंभवतींद्रियाण्यत्रदेवाउच्यन्तैयान्यस्मिन्नात्मन्येकंभव
 न्तीत्यात्मप्रवादाः ॥ ११ ॥ अक्षरंनक्षरतिनक्षीयतेवाक्षरंभवतिवाचोऽक्षइतिवाक्षोयानस्यांजनात्तत्प्रकृतीतरद्वर्तन
 सामान्यादित्ययंमंत्रार्थचिन्ताभ्यूहोऽभ्यूहोऽपिश्रुतितोपितर्कतोननुपृथक्त्वेनमंत्रानिर्वक्तव्याःप्रकरणशएवतुनिर्वक्त
 व्यानह्येषुप्रत्यक्षमस्त्यनृपेरतपसोवापारोवर्यवित्सुतुखलुवेदितृषुभूयोविद्यःप्रशस्योभवतीत्युक्तंपुरस्तान्मनुष्यावाऋषि
 पूत्क्रामत्सुदेवानब्रुवन्कोनऋषिर्भविष्यतीतितेभ्यएतंतर्कमृषिंप्रायच्छन्मंत्रार्थचिन्ताभ्यूहमभ्यूहंतस्माद्यदेवकिंचानू
 चानोऽभ्यूहंत्यार्पतद्भवति ॥ १२ ॥ हृदातृष्टेषुमनसोज्वेषुयद्वाह्यणाःसंयजंतैसखायः । अत्राहत्वंविजहुर्वेद्याभिरो

निरुक्त

॥३४॥

ह्रब्रह्माणोविचरंत्युत्वे । हृदातष्टेषुमनसांप्रजवेष्टुयद्वाह्वणाःसंयजंतेसमानाख्यानाःकृत्विजोऽत्राहत्वंविजहुर्वेद्याभिर्वे
दितव्याभिःप्रवृत्तिभिरोहब्रह्माणऊहब्रह्माणऊहएषांब्रह्मेतिवासेयंविद्याश्रुतिमतिबुद्धिस्तस्यास्तपसापारमीप्सितव्यंत
दिदमायुरिच्छताननिर्वक्तव्यंतस्माच्छन्दःसुशेषाउपेक्षितव्याअथागमोयांयांदेवतांनिराहृतस्यास्तस्यास्ताद्भाव्यमनुभव
त्यनुभवति ॥ १३ ॥ (अथेमायद्यावोयदुदंचोविहिसोतोःसृण्येवतरत्सचत्वारिशृंगास्वर्यतश्चत्वारिवागृचोअक्षरंआ
दित्यइत्यक्षरंनक्षरतिहृदातष्टेषुत्रयोदश) ॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्केसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ व्याख्यातंदैवतंयज्ञांगंचाथातऊर्ध्वमार्गगतिंव्याख्यास्यामःसूर्यआत्मेत्युदितस्यहिकर्मद्रष्टाऽथैतदनुप्रवदं
त्यथैतंमहांतमात्मानमेषगर्गणःप्रवदंतींद्रमित्रंवरुणमग्निमाहुरित्यथैषमहानात्मात्मजिज्ञासयात्मानंप्रोवाचाग्निरस्मिज
न्मनाजातवेदाअहमस्मिप्रथमजाइत्येताभ्यां ॥ १ ॥ अग्निरस्मिजन्मनाजातवेदाघृतंमेचक्षुरमृतंमआसन् । अर्कस्त्रि
धातुरजसोविमानोऽजस्रोघर्मोहविरस्मिनाम । अहमस्मिप्रथमजाकृतस्यपूर्वदेवेभ्योअमृतस्यनाभिः । योमाददाति
सइदेवमावाअहमन्नमन्नमदंतमग्नि । इतिसहज्ञात्वाप्रादुर्बभूवैवंतंव्याजहारायतमात्मानमभ्यात्मजमंतिकमन्यस्मा
आचक्ष्वेति ॥२॥ अपश्यंगोपामनिपद्यमानमाचपराचपथिभिश्चरंत । ससुग्रीचीःसविषूचीर्वसानावरीवर्तिभुवने
ष्वंतः।आवरीवर्तिभुवनेष्वंतरित्यथैषमहानात्मासत्त्वलक्षणस्तत्परंतद्ब्रह्मतत्सत्यंतत्सलिलंतदव्यक्तंतदस्पर्शतदरूपंतदर

उत्तरष.
अ. ८

॥३४॥

संतदगंधंतदमृतंतच्छुक्लंतन्निष्ठोभूतात्मासैषाभूतप्रकृतिरित्येकेतत्क्षेत्रंतदज्ञानात्क्षेत्रज्ञमनुप्राप्यनिरात्मजमथैषमहाना
त्मात्रिविधोभवतिसत्त्वंरजस्तमइतिसत्त्वंतुमध्येविशुद्धंतिष्ठत्यभितोरजस्तमसीइतिकामद्वेषस्तमइत्यविज्ञातस्यविशुध्य
तोविभूतिकुर्वतःक्षेत्रज्ञपृथक्त्वायकल्पतेप्रतिभातिलिंगोमहानात्मातमोलिंगोविद्याप्रकाशलिंगस्तमोऽपिनिश्चयलिंग
आकाशः ॥ ३ ॥ आकाशगुणःशब्दआकाशाद्वायुर्द्विगुणःस्पर्शनवायोज्योतिस्त्रिगुणरूपेणज्योतिषापश्चतुर्गुणा
रसेनाद्ध्यःपृथिवीपंचगुणागंधेनपृथिव्याभूतग्रामस्थावरजंगमास्तदेतदह्युगसहस्रंजागर्तितस्यान्तेसुषुप्त्यङ्गानिप्रत्या
हरतिभूतग्रामाःपृथिवीमपियंतिपृथिव्यपआपोज्योतिषंज्योतिर्वायुंवायुराकाशमाकाशोमनोमनोविद्याविद्यामहांतमा
त्मानंमहानात्माप्रतिभाप्रतिभाप्रकृतिंसास्वपितियुगसहस्रंरात्रिस्तावेतावहोरात्रावजस्रंपरिवर्ततेतैसकालस्तदेतदहर्भव
तियुगसहस्रपर्यन्तमहर्हद्रह्मणोविदूरात्रियुगसहस्रंतांतेऽहोरात्रविदोजनाइति ॥ ४ ॥ तंपरिवर्तमानमन्योऽनु
प्रवर्ततेस्रष्टाद्रष्टाविभक्तातिमात्रोऽहमितिगम्यतेसमिध्यादर्शनेदंपावकंमहाभूतेषुचिरोण्वाकाशाद्वायोःप्राणश्चक्षुश्चव
त्कारंचतेजसोऽद्ध्यःस्नेहपृथिव्यामूर्तिःपार्थिवास्त्वष्टौगुणान्विद्यात्रीन्मातृतस्त्रीन्पितृतोस्थिस्त्रायुमज्जानःपितृतस्त्व
ज्जांसशोणितानिमातृतोऽन्नपानमित्यष्टौसोऽयंपुरुषःसर्वमयःसर्वज्ञानोऽपिहृत्सः ॥ ५ ॥ सयद्यनुरुध्यतेतद्भवतियदिध
र्मोऽनुरुध्यतेतद्देवोभवतियदिज्ञानमनुरुध्यतेतदमृतोभवतियदिकाममनुरुध्यतेसंच्यवतइमांयोनिंसंदध्यात्तदिदमत्र

निरुक्त
॥३५॥

मतं श्लेष्मारेतसः संभवति श्लेष्मणोरसोरसाच्छोणितं शोणितान्मांसं मांसान्मेदोभेदसः स्नावास्नाद्वोऽस्थीन्यस्थिभ्यो म
ज्जामज्जातोरेतस्तदिदं योनौरेतः सिकैः पुरुषः संभवति शुक्रातिरेके पुमान्भवति शोणितातिरेके स्त्रीभवति द्वाभ्यां स मेननपु
सको भवति शुक्रभिन्नेन यमो भवति शुक्रशोणितसंयोगान्मातृपितृसंयोगाच्च तत्कथमिदं शरीरं परं संयम्यते सौम्यो भवत्ये
करात्रोषितं कललं भवति पंचरात्राद्बुद्धुदाः सप्तरात्रात्पेशीद्विः सप्तरात्रादबुद्धुदः पंचविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मास
मात्रात्कठिनो भवति द्विमासाभ्यंतरे शिरः संपद्यते मासत्रयेण ग्रीवा व्यादेशो मासचतुष्केण त्वग्व्यादेशः पंचमे मासेन खरो
मव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाः क्षिप्रोत्रं च संभवति सप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्याध्यवस्यति नवमे सवर्गसंपूर्णो भवति
मृतश्चाहं पुनर्जातो जातश्चाहं पुनर्मृतः । नाना योनिः सहस्राणि मयोषितानि यानि वै । आहारा विविधा भुक्ताः पीतानां
नाविधास्तनाः । मातरो विविधा दृष्टाः पितरः सुहृदस्तथा । अवाङ्मुखः पीड्यमानो जंतुश्चैव समन्वितः । सांख्यं
योगं समभ्यस्येत्पुरुषं वा पंचविंशकमिति ततश्च दशमे मासे प्रजायते जातश्च वायुना स्पृष्टस्तन्नस्मरति जन्ममरणमंते च शु
भाशुभं कर्मेतच्छरीरस्य प्रामाण्यं ॥ ६ ॥ अष्टोत्तरं सन्धिं शतं मष्टाकपालं शिरः संपद्यते षोडशवपापलानि नवस्नायु
शतानि सप्तशतं पुरुषस्य मर्मणा मर्धयत्तस्योरो माणिक्यौ हृदयं ह्यष्टकपालानि द्वादशकपालानि जिह्वा वृषणौ ह्यष्टसुपर्णौ त
थोपस्थगुदपाय्वे तन्मूत्रपुरीषं कस्मादाहारपानसिक्तत्वाद्दनुपचितकर्मणावन्योन्यं जायेते इति तं विद्या कर्मणी समन्वार

उत्तरष.
अ. ८

॥ ३५ ॥

भेते पूर्वप्रज्ञाचमहत्तज्ज्ञानतमसिमग्नौ जरा मरणश्रुत्पिपासा शोकक्रोधलोभमोहमदभयमत्सरहर्षविषादेर्ष्यासूयात्मकैर्द्वै
 द्वैरभिभूयमानः सोऽस्मादार्जवैजवीभावानां तन्निर्मुच्यते सोऽस्मापात्रं महाभूमिकावच्छरीरां निमेषमात्रैः प्रक्रम्य प्रकृति
 रधिपरीत्य तैजसं शरीरं कृत्वा कर्मणोऽनुरूपं फलमनुभूय तस्य संक्षये पुनरिमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ७ ॥ अथ ये हिंसा मा
 श्रित्य विद्यामुत्सृज्य महत्तपस्तेऽपि रेचिरेण वेदोक्तानि वा कर्माणि कुर्वन्ति ते धूममभिसंभवन्ति धूमाद्रात्रिरात्रे रपक्षीयमाणप
 क्षं पक्षीयमाणपक्षादक्षिणायनं दक्षिणायनात् पितृलोकं पितृलोकाच्चंद्रमसं चंद्रमसो वायुं वायो वृष्टिं वृष्टेरोषधयश्चैतद्भूत्वा
 तस्य संक्षये पुनरेवेमं लोकं प्रतिपद्यते ॥ ८ ॥ अथ ये हिंसा मुत्सृज्य विद्यामाश्रित्य महत्तपस्तेऽपि रेज्ञानोक्तानि वा कर्माणि
 कुर्वन्ति तेऽर्चिरभिसंभवन्त्यर्चिषोऽहरह् आपूर्यमाणपक्षं मापूर्यमाणपक्षादुदगयनं मुदगयनाद्देवलोकं देवलोकादादित्यमा
 दित्याद्वैद्युतं वैद्युतान्मानसं मानसः पुरुषो भूत्वा ब्रह्मलोकमभिसंभवन्ति तेन पुनरावर्तंते शिष्टादंशूकाय तद्दंशन जानन्ति
 तस्मादिदं वेदितव्यमथाप्याह ॥ ९ ॥ नतं विदाथ यद्भुजानान्यद्युष्माकमंतरं वभूव । नीहारेण प्रावृता जल्प्या
 चासुतृपउक्थशासश्चरन्ति । नतं विद्यया विदुषो यमेवं विद्वांसो वदंत्यक्षरं ब्रह्मणस्पतिमन्यद्युष्माकमंतरं मन्यदेषामंतरं
 वभूवेति नीहारेण प्रावृतास्तमसा जल्प्या चासुतृपउक्थशासः प्राणं सूर्यं यत्पथगामिनश्चरन्त्यविद्वांसः क्षेत्रज्ञमनुप्रवदंत्यथा
 होविद्वांसः क्षेत्रज्ञोऽनुकल्पते तस्य तपसा सहा प्रमादमेत्यथाप्तव्यो भवति तेनासंततमिच्छेत्तेन सख्यमिच्छेदेष हि सखाश्रे

निरुक्त

॥३६॥

ष्टःसंजानातिभूतंभवद्भविष्यदितिज्ञाताकस्माज्जायतेसखाकस्मात्सख्यतेसहभूतेन्द्रियैःशेरतेमहाभूतानिसेन्द्रियाणिप्र
ज्ञयाकर्मकारयतीतितस्ययदापःप्रतिष्ठाशीलमुपशमआत्माब्रह्मेतिसब्रह्मभूतोभवतिसाक्षिमात्रोव्यवतिष्ठतेऽबन्धोज्ञान
कृतोऽथात्मनोमहत्तःप्रथमंभूतनामधेयान्यनुक्रमिष्यामः ॥ १० ॥ हंसः । घर्मः । यज्ञः । वेनः । मेघः । कृमिः ।
भूमिः । विभुः । प्रभुः । शंभुः । राभुः । वधकर्मा । सोमः । भूतं । भुवनं । भविष्यत् । आपः । महत् ।
व्योम । यशः । महः । स्वर्णीकं । स्वृतीकं । स्मृतीकं । सतीकं । सतीनं । गहनं । गभीरं । गहरं । कं । अन्नं ।
हविः । सन्नं । सदनं । ऋतं । योनिः । ऋतस्ययोनिः । सत्यं । नीरं । हविः । रयिः । सत् । पूर्णं । सर्वं ।
अक्षितं । बहिः । नाम । सर्पिः । अपः । पवित्रं । अमृतं । इन्दुः । हेम । स्वः । सर्गाः । शम्बरं । अम्बरं ।
वियत् । व्योम । बहिः । धन्वं । अंतरिक्षं । आकाशं । आपः । पृथिवी । भूः । स्वयंभूः । अध्वा । पुष्करं ।
सगरः । समुद्रः । तपः । तेजः । सिंधुः । अर्णवः । नाभिः । वृक्षः । ऊर्ध्वः । तत् । यत् । किं । ब्रह्म । वरं-
ण्यं । हंसः । आत्मा । भवति । वधंत्यध्वानं । यद्वाहिष्या । शरीराणि । अव्ययंचसंकुरुते । यज्ञः । आत्मा ।
भवति । यदेनंतन्वतेऽथैतमहांतमात्मानमेतानिसूक्तान्येताऋचोऽनुप्रवदन्ति ॥ ११ ॥ सोमःपवतेजनितामतीनांज
नितादिवोजनितापृथिव्याः । जनिताग्नेर्जनितासूर्यस्यजनितेद्रस्यजनितोतविष्णोः । सोमःपवतेसोमःसूर्यःप्रसवना

उत्तरप.
अ. ८

॥ ३६ ॥

जनितामतीनां प्रकाशकर्मणामादित्यरश्मीनां दिवोद्योतनकर्मणामादित्यरश्मीनां पृथिव्याः प्रथनकर्मणामादित्यरश्मी
नामग्नेर्गतिकर्मणामादित्यरश्मीनां सूर्यस्य स्वीकरणकर्मणामादित्यरश्मीनां मिन्द्रस्यैश्वर्यकर्मणामादित्यरश्मीनां विष्णो
र्यासिकर्मणामादित्यरश्मीनां मित्यधिदैवतमथाध्यात्मं सोम आत्माप्येतस्मादेवैन्द्रियाणां जनितेत्यर्थः । अपि वा सर्वाभि
र्विभूतिभिर्विभूतत आत्मेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १२ ॥ ब्रह्मादेवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणां । श्येनो गृध्रा
णां स्वर्धित्तिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन् । ब्रह्मादेवानामित्येष हि ब्रह्मा भवति देवानां देवनकर्मणामादित्यरश्मीनां पद
वीः कवीनामित्येष हि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानामादित्यरश्मीनां मृषिर्विप्राणामित्येष हि ऋषिणो भवति विप्राणां व्या
पनकर्मणामादित्यरश्मीनां महिषो मृगाणामित्येष हि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणामादित्यरश्मीनां श्येनो गृध्राणामि
ति श्येन आदित्यो भवति श्यायतेर्गतिकर्मणो गृध्रा आदित्यो भवति गृध्यतेः स्थानकर्मणो यत एतस्मिंस्तिष्ठति स्वधितिर्वना
नामित्येष हि स्वयं कर्माण्यादित्यो धत्ते वनानां वननकर्मणामादित्यरश्मीनां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्नित्येष हि पवित्रं रश्मी
नामित्येति स्तूयमान एष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं ब्रह्मादेवानामित्ययमपि ब्रह्मा भवति देवानां देवनकर्म
णामिन्द्रियाणां पदवीः कवीनामित्ययमपि पदं वेत्ति कवीनां कवीयमानानामिन्द्रियाणां मृषिर्विप्राणामित्ययमप्यृषिणो भव
ति विप्राणां व्यापनकर्मणामिन्द्रियाणां महिषो मृगाणामित्ययमपि महान् भवति मृगाणां मार्गणकर्मणामिन्द्रियाणां श्येनो गृ

निरुक्त

॥३७॥

ध्राणामिति श्येन आत्मा भवति श्यायते ज्ञान कर्मणो गृध्राणीं द्रियाणि गृध्यते ज्ञान कर्मणो यत एतस्मिं स्तिष्ठति स्वधितिर्वना
नामित्ययमपि स्वयं कर्माण्यात्मनि धत्ते वनानां वनन कर्मणामिन्द्रियाणां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्नित्ययमपि पवित्रमिन्द्रि
याण्यत्येति स्तूयमानोऽयमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३ ॥ तिस्रो वाच ईरयति प्रवह्निं कृतस्य धीतिं ब्रह्मणो
मनीषां । गावो यंति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यंति मृतयो वा वशानाः । वह्निरादित्यो भवति स तिस्रो वाचः प्रेरयत्यृचो यजुं
षिसामान्यृतस्यादित्यस्य कर्माणि ब्रह्मणो मतान्येष एवैतत्सर्वमक्षरमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं वह्निरात्मा भवति स तिस्रो वा
च ईरयति प्रेरयति विद्यामतिबुद्धिमतामृतस्यात्मनः कर्माणि ब्रह्मणो मतान्ययमेवैतत्सर्वमनुभवत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १४ ॥
सोमं गावो धेनवो वा वशानाः सोमं विप्रामतिभिः पृच्छमानाः । सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमैर्अर्कास्त्रिष्टुभः संनवंते ।
एत एव सोमं गावो धेनवो रश्मयो वा वश्यमानाः कामयमाना आदित्यं यंत्येवमेव सोमं विप्रारश्मयो मतिभिः पृच्छमानाः का
मयमाना आदित्यं यंत्येवमेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान एतमेवार्काश्च त्रिष्टुभश्च सन्नवंतैतत एतस्मिन्नादित्य एकं भवंतीत्य
धिदैवतमथाध्यात्ममेत एव सोमं गावो धेनव इन्द्रियाणि वा वश्यमानानि कामयमानान्यात्मानं यंत्येवमेव सोमं विप्रा इन्द्रिया
णि मतिभिः पृच्छमानानि कामयमानान्यात्मानं यंत्येवमेव सोमः सुतः पूयते अज्यमान इममेवात्मा च सप्त ऋषयश्च संनवंतै
तान्येतस्मिन्नात्मन्येकं भवंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १५ ॥ अक्रान्त्समुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजाभुवनस्य राजा ।

उत्तरप.

अ. ८

॥ ३७ ॥

वृषा॑प॒वित्रे॑अधिसानो॑अव्ये॑वृहत्सोमो॑वावृधे॑सुवानइंदुः । अत्य॑कमीत्समुद्र॑आदित्यःपरमे॑व्यवने॑वर्षकर्मणा॑जनयन्प्र
जा॑भुवनस्यराजा॑सर्वस्यराजा॑वृषापवित्रे॑अधिसानो॑अव्ये॑वृहत्सोमो॑वावृधे॑सुवानइंदुरित्य॑धिदैवतमथा॑ध्यात्ममत्य॑कमी
त्समुद्र॑आत्मापरमे॑व्यवने॑ज्ञानकर्मणा॑जनयन्प्रजा॑भुवनस्यराजा॑सर्वस्यराजा॑वृषापवित्रे॑अधिसानो॑अव्ये॑वृहत्सोमो॑वावृधे॑
सुवानइंदुरित्यात्म॑गतिमाचष्टे ॥ १६ ॥ महत्त॑त्सोमोमहिषश्च॑कारापां॑यद्गर्भोऽवृणी॑तदेवान् । अद॑धादिद्रेपव॑मान
ओजोऽज॑नयत्सूर्ये॑ज्योतिरिंदुः । महत्त॑त्सोमोमहिषश्च॑कारापां॑यद्गर्भोऽवृणी॑तदेवानाधिप॑त्यमद॑धादिद्रेपव॑मानओजो
ऽजन॑यत्सूर्ये॑ज्योतिरिंदुरादित्य॑इंदुरात्मा ॥ १७ ॥ वि॒धुं॑द॒द्राणं॑सम॑नेव॒हुना॑युवानं॑संतं॑पलितो॑जंगार । देव॑स्यपश्य॑का
व्यंम॑हित्वाद्याम॒मारु॑सह्यःसमा॑न । वि॒धुं॑विधमनशीलं॑द॒द्राणं॑दमनशीलं॑युवानं॑चंद्रमसं॑पलित॑आदित्यो॑गिरति॑सद्यो॑मि
यते॑सदिवासमु॑दितेत्य॑धिदैवतमथा॑ध्यात्मंवि॒धुं॑विधमनशीलं॑द॒द्राणं॑दमनशीलं॑युवानं॑महांतं॑पलित॑आत्मा॑गिरति॑रात्रौ
म्रिय॑ते॒रात्रिः॑समु॑दितेत्यात्म॑गतिमाचष्टे ॥ १८ ॥ सा॒कुं॑जानां॑सप्त॑थमा॒हुरे॑क॒जं॑ष॒ष्ठिद्य॑माऽऋष॑योदेव॒जाइति॑ । तेषा॑मि
ष्टानि॑विहितानि॒धाम॑शःस्था॒त्रेरे॑जंते॒विकृ॑तानिरूप॑शः । सह॑जा॒तानां॑षण्णामृ॒षीणा॑मादित्य॑रश्मय॑स्तेषामिष्टानि॑वा॒कांता
निवा॑क्रांतानिवा॒गतानि॑वाम॒तानि॑वान॒तानि॑वा॒द्भिः॑सह॑संमोदंते॒यत्रै॑तानिसप्त॑ऋषीणानि॒ज्योतीं॑षिते॒भ्यः॑पर॑आदित्य॑स्ता
न्ये॒तस्मिन्ने॒कं॑भवंतीत्य॑धिदैवतमथा॑ध्यात्मं॑सह॑जा॒तानां॑षण्णामिन्द्रि॑याणामात्मा॑सप्त॑मस्तेषामिष्टानि॑वा॒कांता॑निवा॒कांता॑

निरुक्त

॥३८॥

निवांगतानि वामतानि वानतानि वान्नेन सहसं मोदंते यत्रेमानि सप्तऽऋषीणानीन्द्रियाण्येभ्यः परात्मा तान्येतस्मिन्नेकं भ
वंतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १९ ॥ स्त्रियः सुतीस्ताँ उमेपुंस आहुः पश्यदक्षणां विचेतदुधः । कविर्यः पुत्रः स इमाचिकेत
यस्ता विजानात्सपितुष्पितासत् । स्त्रिय एवैतिताः शब्दस्पर्शरूपरसगंधहारिण्यस्ता अमुं पुंशब्दे निराहारः प्राण इति पश्य
न्कष्टान्न विजानात्युधः कविर्यः पुत्रः स इमाजानाति यः स इमाजानाति सपितुष्पितासदित्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २० ॥ सुप्ता
र्धगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठति प्रदिशा विधर्मणि । ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परिभवंति विश्वतः ।
सप्तैतानादित्य रश्मी नयमादित्यो गिरति मध्यस्थानोर्ध्वशब्दो यत एतस्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति प
भुवः परिभवंति सर्वाणि कर्माणि वर्षकर्मणे त्यधिदैवतमथाध्यात्मं सप्तेमानीन्द्रियाण्ययमात्मा गिरति मध्यस्थानोर्ध्वशब्दो
यान्यास्मिंस्तिष्ठति तानि धीतिभिश्च मनसा च विपर्ययंति परिभुवः परिभवंति सर्वाणीन्द्रियाणि ज्ञानकर्मणे त्यात्मगतिमाचष्टे
॥ २१ ॥ न विजानामि यदि वेदमस्मि निष्पद्यः सन्नद्धो मनसा चरामि । न हि विजानान्बुद्धिमतः पुत्रः परिवेदयंतेऽयमादित्योऽ
यमात्मा ॥ २२ ॥ अपाङ्गप्राङ्तेति स्वधया गृभीतोऽमर्त्यो मर्त्येनास्योनिः । ताश्वं ताविषूचीना विप्रं तान्यु न्यंचिक्युर्न नि
चिक्युर्न्यं । अपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतोऽमर्त्य आदित्यो मर्त्येन चंद्रमसा सह तौ श्वद्गामिनौ विश्वगामिनौ बहु
गामिनौ वा पश्यत्यादित्यं चंद्रमसमित्यधिदैवतमथाध्यात्मं मपांचयति प्रांचयति स्वधया गृभीतोऽमर्त्य आत्मा मर्त्येन मन

उत्तरप.
अ. ८

॥ ३८ ॥

सासहंतौशश्वद्वामिनौविश्वगामिनौवहुगामिनौवापश्यत्यात्मानंनमनइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २३ ॥ तदिदासुभुवने
 षुज्येष्ठयतोजज्ञउग्रस्त्वेषनृम्णः । सद्योजज्ञानोनिरिणातिशत्रूननुयंविश्वेमदंत्यूमाः । तद्भवतिभूतेषुभुवनेषुज्येष्ठमा
 दित्ययतोजज्ञउग्रस्त्वेषनृम्णोदीप्तिनृम्णःसद्योजज्ञानोनिरिणातिशत्रूनितिरिणातिःप्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावानुमदन्तियं
 विश्वऊमाइत्यधिदैवतमथाध्यात्मैतद्भवतिभूतेषुभुवनेषुज्येष्ठमव्यक्तंतपोजायतउग्रस्त्वेषनृम्णोज्ञाननृम्णःसद्योजज्ञा
 नोनिरिणातिशत्रूनितिरिणातिःप्रीतिकर्मादीप्तिकर्मावानुमदन्तियंसर्वऊमाइत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २४ ॥ कोअद्युं
 केधुरिगाकृतस्यशिमीवतोभामिनोर्दुर्हणायून् । आसन्निष्पून्हृत्स्वसोमयोभून्येषांभृत्यामृणधृत्सजीवात् । कआदित्यो
 धुरिगायुंक्तेरश्मीन्कर्मवतोभानुमतोदुराधर्षानसून्यसुनवंतीषुनिषुणवंतिमयोभूनिमुखभूनियइमंसंभृतंवेदकथंसजीव
 तीत्यधिदैवतमथाध्यात्मैकआत्माधुरिगायुंक्तइन्द्रियाणिकर्मवतोभानुमतोदुराधर्षानसून्यसुनवंतीषूनिषुणवंतिमयो
 भूनिमुखभूनियइमंसंभृतंवेदचिरंजीवतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २५ ॥ कईषतेतुज्यतेकोविभायकोमंसतेसंतमिंद्रंको
 अंति । कस्तोकायकइभायोतरायेऽधिब्रवत्तन्वेऽकोजनाय । कएवगच्छतिकोददातिकोविभेतिकोमंसतेसंतमिंद्रंको
 स्तोकायापत्यायमहतेचनोरणायरमणीयायचदर्शनीयाय ॥ २६ ॥ कोअग्निमीदृहविषाघृतेनसुचायजाताऋतुभिर्धु
 वेभिः । कस्मैदेवाआर्वहनाशुहोमकोमंसतेवीतिहोत्रःसुदेवः । कआदित्यंपूरयतिहविषाचघृतेनचसुचायजाताऋतु

निरुक्त
॥३९॥

भिर्ध्रुवेभिरितिकस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसते वीति होत्रः सुदेवः कल्याणदेव इत्यधिदैवतमथाध्यात्मकं आत्मा
नंपूरयति हविषा च घृतेन च स्नुचायजाता ऋतुभिर्ध्रुवेभिरितिकस्मै देवा आवहाना शुहोमार्थान्कोमंसते वीति होत्रः सुप्रज्ञः क
ल्याणप्रज्ञ इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २७ ॥ त्वमंगप्रशंसिषो देवः शविष्ठमर्त्यं । न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्दितेन्द्रब्रवीमि
तेवचः । त्वमङ्गप्रशंसी देवः शविष्ठमर्त्यं न त्वदन्योऽस्ति मघवन्पातावापालयितावाजेतावासुखयितावेन्द्रब्रवीमि तेवचः
स्तुतियुक्तं ॥ २८ ॥ हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्भोतावेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसद्वत्सद्योमसद्जागोजा
ऋतजा अद्रिजा ऋतं । हंस इति हंसाः सूर्यरश्मयः परमात्मा परं ज्योतिः पृथिवी व्याप्तेति व्याप्तं सर्वं व्याप्तं वननकर्मणान
भ्यासेनादित्यमंडलैर्नेतित्ययतीति लोकोत्ययतीति हंसयंत्ययतीति हंसाः परमहंसाः परमात्मा सूर्यरश्मिभिः प्रभूतगभीरव
सतीति त्रिभिर्वसतीति वारश्मिर्वसतीति वावह्निर्वसतीति वासुवर्णरेताः पूषा गर्भारिभेति रिभंता वनकुटिलानि कुटंतारि
भंतांतरिक्षाचरत्पथांतरिक्षाचरदिति दिविभुविगमनं वासुमानुः सुप्रभूतो होतादित्यस्य गता भवंत्यतिथिर्दुरोणसत्सर्वेदु
रोणसद्वं सर्वे रसाविकर्षयति रश्मिर्विकर्षयति वह्निर्विकर्षयति वननं भवत्यश्वगोजा अद्रिगोजा धरित्रिगोजाः सर्वे गोजा
ऋतजा बहुशब्दा भवंति निगमो निगमव्यतिभवंत्यृषेर्निर्वचनाय ॥ २९ ॥ द्वासुपर्णासयुजा सखाया समानं वृक्षं परिष
स्वजाते । तयो रन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचां कशीति । द्वौ द्वौ प्रतिष्ठितौ सुकृतौ धर्मकर्तारौ दुष्कृतं पापं परि

उत्तरपृ.
अ. ८

॥ ३९ ॥

सारकमित्याचक्षते सुपर्णासयुजासखायेत्यात्मानंदुरात्मानंपरमात्मानंप्रत्युत्तिष्ठति शरीर एव तज्जायते वृक्षं रक्ष शरीरं वृक्षं
 पक्षौ प्रतिष्ठापयति तयोरन्यद्भुक्त्वा न्नमनश्चन्नन्यं सरूपतां सलोकतामश्नुते य एवं वेदा न्नमनश्चन्नन्यो अभिचाकशीतीत्या
 त्मगतिमाचष्टे ॥ ३० ॥ आयाहीन्द्रपथिभिरीळितेभिर्यज्ञमिमं नो भागधेयं जुषस्व । तृप्तां जहुर्मातुलस्येव योषां भागस्ते
 पैतृष्वसेयीव पाप्मिव । आगमिष्यंति शक्रो देवतास्तास्त्रिभिस्तीर्थैर्भिः शक्रप्रतरैरीळितेभिस्त्रिभिस्तीर्थैर्यज्ञमिमं नो यज्ञभागं
 मग्नीषोमभागाविंद्रो जुषस्व तृप्तामेवं मातुलयोगकन्यां भागं सर्तुके वसाया देवतास्तास्तत्स्थानैश्चक्रं निदर्शनं ॥ ३१ ॥ विप्रं
 विप्रासोऽवसे देवं मर्ता स्रुतये । अग्निं गीर्भिर्हवामहे । विप्रं विप्रासोऽवसे विदुर्वेदं विदते वेदितव्यं विमलशरीरेण वायु
 ना विप्रस्तुहृत्पद्मनिलयस्थितं मकारसंमितं मुकारं पूरयेन्मकारनिलयंगतं विप्रं प्राणेषु विंदुसिक्तं विकसितं वह्नितेजः प्रभंक
 नकपद्मेष्वमृतशरीरममृतजातस्थितं ममृतवाचामृतमुखे वदंति । अग्निं गीर्भिर्हवामहे । अग्निसंबोधयेदग्निः सर्वा देव
 ता इति तस्योत्तराभूयसे निर्वचनाय ॥ ३२ ॥ जातवेदसे सुनवाम सोमं मरातीयतो निदहाति वेदः । सनः पर्षदति दुर्गा
 णि विश्वानावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः । जातवेदस इति जातमिदं सर्वं स चराचरं स्थित्युत्पत्तिप्रलयन्यायेनाच्छाय सुनवाम
 सोममिति प्रसवेनाभिषवाय सोमं राजानममृतमरातीयतो यज्ञार्थमिति स्मोनिश्चये निदहाति दहति भस्मीकरोति सोमो दद
 दित्यर्थः सनः पर्षदति दुर्गाणि दुर्गमनानि स्थानानि नावेव सिंधुं यथा कश्चित्कर्णधारो नावेव सिंधोः स्यंदनां नदीं जलदुर्गाम

निरुक्त

॥४०॥

हाकूलांतारयतिदुरितात्यग्निरितिदुरितानितारयतितस्यैषापराभवति ॥ ३३ ॥ इदंतेऽन्याभिरसमानमद्भिर्याःका
श्चसिंधुप्रवहतिनद्यः । सर्पोजीर्णामिवत्वचंजहातिपापंसशिरस्कोऽभ्युपेत्य । इदंतेऽन्याभिरसमानाभिर्याःकाश्चसिंधुं
पतिकृत्वानद्योवहंतिसर्पोजीर्णामिवसर्पस्त्वचंत्यजतिपापंत्यजंत्यापआप्नोतेस्तासामेषाभवति ॥ ३४ ॥ त्र्यंबकंयजा
महेसुगन्धिपुष्टिवर्धनं । उर्वारुकमिववन्धनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् । त्र्यंबकोरुद्रस्तत्र्यंबकंयजामहेसुगंधिसगंधिसु
ष्टुगंधिपुष्टिवर्धनंपुष्टिकारकमिवोर्वारुकमिवफलंबंधनादारोधनान्मृत्योःसकाशान्मुंचस्वमांकस्मादित्येषामितरेषाप
राभवति ॥ ३५ ॥ शतंजीवशरदोवर्धमानःशतंहंतान्छतमुवसंतान् । शतामिद्राग्नीसविताबृहस्पतिःशतायुषाह
विषेमंपुनर्दुः । शतंजीवशरदोवर्धमानइत्यपिनिगमोभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुर्मरुतएनावर्धयंतिशतमेनमेवशता
त्मानंभवतिशतमनंतंभवतिशतमैश्वर्यंभवतिशतमितिशतंदीर्घमायुः ॥ ३६ ॥ मातेराधांसिमातृकृतयोवसोऽस्मा
न्कदाचिनादभन् । विश्वाचनउपमिमीहिमानुषवसूनिचर्षणिभ्यआ । माचतेधामानिमाचतेकदाचनःसरिषुःसर्वा
णिप्रज्ञानान्युपमानायमनुष्यहितोऽयमादित्योऽयमात्माथैतदनुप्रवदन्त्यथैतमहान्तमात्मानमेषगर्गणःप्रवदतिवैश्वक
र्मणैदेवानानुवयंजानानासदासीन्नोसदासीत्तदानीमितिचसैषात्मजिज्ञासासैषासर्वभूतजिज्ञासाब्रह्मणःसारिष्टैसरूप
तांसलोकतांगमयतियएवंवेदनमोब्रह्मणेनमोमहतेभूतायनमःपारस्करायनमोयास्कार्यब्रह्मशुक्लमसीयब्रह्मशुक्लमसीय

उत्तरष.
अ. ८

॥ ४० ॥

॥ ३७ ॥ व्याख्यातमग्निरस्मिजन्मनापश्यंगोपोमाकाशगुणस्तंपरिवर्तमानसयद्यनुरुध्यतेऽष्टोत्तरमथयेहिंसामाश्रि
त्याथयेहिंसामुत्सृज्यनतंहंसोघर्मःसोमःपवतेब्रह्मादेवानांतिस्त्रोवाचईरयतिसोमंगावोऽक्रान्महत्तत्सोमोविधुंदद्राणंसा
कंजानांस्त्रियःसतीःसप्तार्धगर्भानविजानाम्यपाङ्प्राडेतिदिदासकोअद्ययुक्तेकईषतेकोअग्निमीद्वैत्वमंगहंसःशुचिष
द्वासुपर्णायाहीन्द्रविप्रंविप्रासोजातवेदसइदंतेऽन्याभिरुयंवकंशतंजीवमातेराधांसीतिसप्तत्रिंशत् ॥ ॥ इतिनिरुक्त
उत्तरषट्केऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥

॥

॥

॥ इतिनिरुक्तउत्तरषट्कःसमाप्तः ॥

निरुक्त

॥४१॥

श्रीः ॥ ॥ अथास्यनिरुक्तस्याखिलपुरुषार्थोपकारवृत्तिसमर्थस्यसंग्रहः ॥ यथा—नामाख्यातोपसर्गनिपातलक्षणम् १, भावविकारलक्षणम् २, नामान्याख्यातजानिसर्वाणिचयथोपन्यस्यपक्षप्रतिपक्षतोविचार्यावधारणम् ३, सर्वाण्याख्यातजानिकानिचिदेवानेकधातुजान्यपीतिमंत्राणामर्थवत्त्वानर्थवत्त्वेविचार्य शास्त्रारंभप्रयोजनद्वारेणार्थवत्तावधारणम् ४, पदविभागपरिज्ञानप्रतिज्ञानबोधावलंबिप्रदर्शनायआदिमध्यांतानेकदैवतलिंगसंकटेषुमंत्रेषुयाज्ञिकपरिज्ञानद्वारेणदेवतापरिज्ञानप्रतिज्ञा ५, अर्थज्ञप्रशंसा ६, अर्थज्ञानावधारणम् ७, वेदवेदांगव्यूहः ८, सप्रयोजननिघंटुसमाम्नायविरचनम् ९, प्रकरणत्रयविभागेननैघंटुकप्रधानदेवताभिधानप्रविभागलक्षणम् १०, निर्वचनलक्षणद्वारेण शब्दवृत्तिविषयोपदेशः ११, अर्थप्राधान्यालोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययोपदेशेनसामर्थ्योपप्रदर्शनायादिमध्यांतलोपोपधाविकारवर्णलोपविपर्ययाद्यंतवर्णव्यापत्तिवर्णोपजनोदाहरणचिंता १२, अंतस्थांतर्धातुनिमित्तेनसंप्रसार्यासंप्रसार्योभयप्रकृतिधातुनिर्वचनोपदेशः १३, भाषिकप्रायोवृत्तिभ्योनैगमशब्दार्थप्रसिद्धिः, १४, नैगमप्रायोवृत्तिभ्योभाषिकशब्दार्थप्रसिद्धिः १५, देशव्यवस्थयाशब्दरूपव्यपदेशः १६, तद्धितसमासनामनिर्वचनलक्षणम् १७, शिष्यलक्षणम् १८, विशेषेणव्याख्यातत्त्वपर्यायभेदसंख्यासंदिग्धोदाहरणान्निर्वचनव्यवस्थयानामाख्यातोपसर्गनिपातानांविभागेननैघंटुकप्रकरणानुक्रमणम् १९, अनेकार्थानवगतसंस्कारानुक्रमणम् २०, परोक्षकृत

उत्तरप.
अ. ८

॥४१॥

प्रत्यक्षकृताध्यात्मिकमंत्रलक्षणम् २१, स्तुत्याशीःशपथाभिशापाभिख्यापरिदेवनानिंदाप्रशंसादिभिर्मन्त्राभिव्यक्ति
हेतूपदेशः २२, निदानपरिज्ञानव्याख्यापनायानादिष्टदेवतोपपरीक्षणायाध्यात्मोपदेशप्रकृतिभूमत्वम् २३, इतरेत
रजन्मत्वम् २४, स्थानत्रयभेदशस्तिस्त्रिणामेकैकस्यामाहाभाग्यकृतोऽनेकनामधेयप्रतिलंभः २५, पृथगभिधानंतूत्प
त्तिसंबंधाद्वा २६, देवतानामाकारचिंतनम् २७, भक्तिसाहचर्यसंस्तवकर्मसूक्तभाक्त्वहविर्भाक्त्वव्यंजनभाक्त्वानि
२८-३३, पृथिव्यंतरिक्षद्युस्थानदेवतानामभिधेयाभिधानव्युत्पत्तिप्राधान्यश्रुत्युदाहरणम् ३४, तन्निर्वचनविचा
रोपपत्त्यवधारणानुक्रमेणव्याख्यायदैवतप्रकरणनिर्णयः ३५, विद्यापारप्राप्त्युपायोपदेशः ३६, मन्त्रार्थनिर्वचन
द्वारेणदेवताभिधाननिर्वचनफलं देवताताद्भाव्यम् ३७, इत्येषसमासतो निरुक्तशास्त्रचिंताविषयः ॥ तस्यैषागवाद्या
देवपत्न्यंतापंचाध्यायीसूत्रसंग्रहः । साचपुनरियंसाक्षात्कृतधर्मभ्योमहर्षिभ्यउपदेशेनमन्त्रार्थमुपश्रुत्यश्रुतर्षिभिरवर
शक्तिदौर्बल्यमवेक्ष्यतदनुजिघृक्षयावाच्यार्थसामर्थ्यादभिधेयानुज्ञीयमन्त्रार्थावबोधायछंदोभ्यःसमाहृत्यसमाहृत्यस
माम्नाता । सैषाछंदोवयवभूताछंदोधर्मिण्येवयथायथापन्नस्तागौर्गोधर्माइति ॥ ॥

इदं पुस्तकं पणशीकरोपाहलक्ष्मणशर्मतनुजनुपा वासुदेवशर्मणा संस्कृतं तच्च तुकाराम जावजी इत्येतैः स्वीये “निर्णयसागराख्य”

मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् । शके १८३७, सन १९१९.

॥ इतिनिरुक्तंसमाप्तम् ॥

॥ अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ पूर्वपङ्क्तः ॥

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिः ॐम् ॥ ॥ अथैतस्यसमाम्नायस्यवितानेयोगापत्तिवक्ष्यामोऽग्याधे
यप्रभृतीन्याहवैतानिकानिदर्शपूर्णमासौतुपूर्वव्याख्यास्यामस्तत्रस्यतत्राम्नातत्वाद्दर्शपूर्णमासयोर्हविःष्वासन्नेषुहोता
मंत्रितः प्रागुदगाहवनीयादवस्थायप्राङ्मुखोयज्ञोपवीत्याचम्यदक्षिणावृद्धिहारंप्रपद्यतेपूर्वेणोत्करमपरेणप्रणीताइध्मम
परेणाप्रणीतेचात्वालंचात्वालवैत्स्वतत्तीर्थमित्याचक्षतेतस्यनित्याः प्रांचश्चेष्टाअंकधारणाचयज्ञोपवीतशौचेचविहाराद
व्यावृत्तिश्चतत्रचेत्कर्मैकांगवचनेदक्षिणंप्रतीयादनादेशैकर्मचोदनायांहोतारंददातीतियजमानंजुहोतिजपतीतिप्राय
श्चित्तेब्रह्माणंमृचंपादग्रहणैसूक्तंसूक्तादौहीनेपादेऽधिकेत्तुचंसर्वत्रजपानुमंत्रणाप्यायनोपस्थानान्युपांशुमंत्राश्चकर्मकर
णाः प्रसंगादपवादोवलीयान्प्रपद्याभिहृततरेणपादेनवेदिः श्रोण्योत्तरयापाष्णींसमांनिधायप्रपदेनवहिराक्रम्यसंहितौ
पाणीधारयन्नाकाशवत्यंगुलीहृदयसंमितावंकसंमितौवाद्यावापृथिव्योः संधिमीक्षमाणएतद्धोतुः स्थानमासनंवांसर्वत्रैवं
भूतोवचनादन्यत्प्रेषितोजपति ॥१॥ नमःप्रवक्त्रेनमउपद्रष्टैनमोनुख्यात्रैकइदमनुवक्ष्यतिसइदमनुवक्ष्यतिषण्मोर्वीरंह
सस्पांतुद्यौश्चपृथिवीचाहश्चरात्रिश्चापश्चौषधयश्चवाक्समस्थितयज्ञः साधुच्छंदांसिप्रपद्येहमेवमाममुमितिस्वंनामादिशे
तंभूतेभविष्यतिजातेजनिष्यमाणआभजाम्यपाव्यंवाचोअशांतिंवहेत्यंगुल्यग्राण्यवकृष्यजातवेदोरमयापशून्मयीतिप्र
तिसंदध्याद्वर्ममेद्यावापृथिवीवर्माग्निर्वर्मसूर्योवर्ममेसंतुतिरश्चिकाः ॥ तदद्यवाचः प्रथमंसमीयेतिसमाप्यसामिधेनीरन्वा

श्रौतसू.

॥ २ ॥

हहिं३ इति हिं कृत्य भूर्भुवः स्वरो३ मिति जपत्येषोभि हिंकारो भूर्भुवः स्वरित्येव जपित्वा कौत्सो हिं करोति न च पूर्वजपं जपत्यथ
सामिधेन्यः प्रवोवाजा अभिद्यवोऽग्न आयाहि वीतये गृणान ईळेन्योनमस्यस्तिरो ग्निद्रुतं वृणीमहे सामिध्यमानो अध्वरे समि
द्धो अग्न आहुतेति द्वेता एकश्रुतिसंततमनुब्रूयादुदात्तानुदात्तस्वरितानां परः सन्निकर्षे एकश्रुत्यं स्वरादिमृगंतमोकारं त्रि
मात्रं मकारांतं कृत्वोत्तरस्या अर्धर्चे वस्येत्तत्संततमेतदवसानं मुत्तरादानमविप्रमोहे समाप्तौ प्रणवेनावसानं चतुर्मात्रोवसा
ने तस्यांतापत्तिस्पर्शेषु स्ववर्ग्यमुत्तमं तं तथा सुतांतामनुनासिकारं फोष्मस्वनुस्वारं त्रिः प्रथमोत्तमे अन्वाहाध्यर्धकारमध्य
र्धमुक्त्वा वस्येदथ द्वे द्वे प्रथममुत्तमस्यामथाध्यर्धाताः पंचदशाभ्यस्ताभिरेतेन शस्त्रयाज्यानिगदानुवचनाभिष्टवनसंस्त
वनानि न त्वन्यत्राध्यर्धकारं न जपः प्रागभिहिंकारां न्नाभिहिंकाराभ्यासावबहुषु प्रकृत्यानावच्छेदादौ शस्त्रेष्वेव होत्रकाणा
मभिहिंकारः सामिधेनीनामुत्तमेन प्रणवेनाग्नेमहंऽअसि ब्राह्मणभारतेति निगदेव साय ॥ २ ॥ यजमानस्यार्षेयान्प्र
वृणीते यावंतः स्युः परंपरं प्रथमं पौरोहित्यान्नाजविशं राजर्षीन्वारज्ज्ञांसर्वेषां मानवेतिसंशये देवेद्धोमन्विद्धं ऋषिष्टुतोवि
प्रानुमदितः कविशस्तो ब्रह्मसंशितो घृताहवनः प्रणीर्यज्ञानां रथीरध्वराणामतूतो होता तूणिर्हव्यवाळित्यवसायास्पात्रं जु
हूदेवानां चमसो देवपानो रौं इवाग्नेनेमिर्देवांस्त्वं परिभूरस्य वहदेवान्यजमानायेति प्रतिपद्य देवता द्वितीयया विभक्त्या दे
शमादेशमावहेत्यावाहयत्यादिं प्लावयन्नग्न आवहेतितु प्रथमदेवता मग्निं सोममित्याज्यभागावग्निमग्नीषोमाविति पौर्णमा

पूर्वप.
अ. १

॥ २ ॥

स्यामग्नीषोमयोः स्थानं इंद्राग्नी अमावास्यायामसन्नयत इंद्रं महेन्द्रं वासनयतो तरेण हविषी विष्णुमुपाश्वैतरेयिणोऽग्नीषोमीयं
पौर्णमास्यां वैष्णवममावास्यायामेकेनैकेकं च नान्येषामप्युपांशूनां मावहस्वाहायादू प्रियाधामानीदं हविर्महोज्याय इत्यु
च्चैर्येऽन्येतद्वचनाः परोक्षस्तानुपांशूच्चैर्वा प्रत्यक्षमुपांशुं प्रतिचोदनमावाहनं सर्वा आदिश्य सकृदेकप्रदानास्तथोत्तरेषु निग
मेष्वेकामिव संस्तुयात्समानां देवतां समानार्थामव्यवहितां सकृन्निगमेष्वास्वावापिकासु देवाँऽ आज्यपां आवहान्निहो
त्रायावहस्वमहिमानमावहान् वहातवेदः सुयजाय जेत्यावाह्यं यथा स्थितमूर्ध्वजानुरूपविशयोदग्देव्युह्यतृणानि भूमौ प्रा
देशं कुर्यादिति मातास्यां तरिक्षान्माच्छेत्सीरिदमहमग्निना देवेन देवतया त्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण साम्ना गायत्रेण छंदसा
ग्निष्टोमेन यज्ञेन वषट्कारेण वज्रेण योस्मान्द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तंहन्मीत्याश्रावयिष्यंतमनुमंत्रयेतां श्रावययज्ञं देवैष्वाश्रा
वयमांमनुष्येषु कीर्त्येयं शसे ब्रह्मवर्चसायेति प्रवृणानं देवसवितरेतं त्वावृणतं निहोत्राय सह पित्रा वैश्वानरेण द्यावापृथिवी
मां पातामग्निर्होताहं मानुष इति मानुष इत्यध्वर्योः श्रुत्वौदायुषा स्वायुषो दोषधीनां रसेनोत्पर्जन्यस्य धामभिरुदस्थां ममृतां
अन्वित्युत्तिष्ठेत्षष्टिश्चाध्वर्यो न वतिश्च पाशा अग्निर्होतारमंतरा विचृत्ताः ॥ सिनंति पाकमतिधीर एतीत्युत्थार्य ऋतस्य पंथा
मन्वेमिहोतैत्यभिरुभ्यां सेध्वर्युमन्वारभेत पार्श्वस्थेन पाणिनाग्नीध्रमंकदेशेन सव्येन वैद्रमन्वारभामहे होतृवूर्ये पुरोहितं ।
येनायं नुत्तमं स्वर्देवा अंगिरसो दिवमिति संमार्गं तृणैस्त्रिरभ्यात्मं मुखं संमृजीतं समागोऽसि संमां प्रजयापशुभिर्मृद्धीति सकृ

श्रौतसू.

॥ ३ ॥

न्मंत्रेण द्विस्तूष्णीं सर्वत्रैवं कर्मावृत्तौ स्पृष्ट्वोदकं होतृषदनमभिमंत्रयेतां हेदैधिषव्योदतस्तिष्ठान्यस्य स दने सीदयोऽस्मत्पाकत
रइत्यंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां होतृषदनात्तृणं प्रत्यग्दक्षिणानिरसैन्निरस्तः परावसुरितीदमहमर्वावसोः स दने सीदामीत्युपवि
शेदक्षिणोत्तरिणोपस्थेनैतेनिरसनोपवेशने सर्वासनेषु सर्वेषां महरहः प्रथमोपवेशनेनैपिसमाने द्विरिति गौतमः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोद
ने प्राशिष्यमाणेभ्यो धेये ब्रह्मावहिष्पवमानात्प्रत्येत्यसोमे प्रसृप्य होतास्रुगादापने पशौ न पत्नीसां याजिकेनान्यत्र होतुरिति
कौत्स उपविश्य देववर्हिः स्वासस्थं त्वाध्यासदेयमित्यभिहिष्य होतः प्रतरां वर्हिषश्च वेति जानुशिरसावर्हिषं स्पृश्यात् ऊर्ध्वज
पेक्षू पतयेन मोभुवन पतयेन मोभूतानां पतयेन मोभूतयेन मः प्राणं प्रपद्ये पानं प्रपद्ये व्यानं प्रपद्ये वाचं प्रपद्ये चक्षुः प्रपद्ये श्रोत्रं प्र
पद्ये मनः प्रपद्ये आत्मानं प्रपद्ये गायत्रीं प्रपद्ये त्रिष्टुभं प्रपद्ये जगतीं प्रपद्ये नुष्टुभं प्रपद्ये छंदांसि प्रपद्ये सूर्यो नो दिवस्यातु न मोमह
ज्यो न मो अर्भकेभ्यो विश्वे देवाः शास्तन मायथे हाराधि होता निषदाय जीयांस्तदद्यवाचः प्रथमं मसीयेतिसमाप्य प्रदीप्त इध्मे
स्रुचावादापयेन्निगदेनाग्निर्होता वेत्वग्नेर्होत्रं वेत्तुं प्रावित्रं साधु ते यजमान देवता यो अग्निमित्यवसाय होतारमवृथा इति जपे
दथ समापयेद्धृतवती मध्वर्योऽस्रुचमास्यस्व देवयुवं विश्ववारैर्इळामहै देवाँ ईळेन्यान्नमस्यामनस्यान्यजामयज्ञियानिति स
माप्तेस्मिन्निगदे ध्वर्युराश्रावयति प्रत्याश्रावयेदग्नीध्र उत्करदेशेतिष्ठन्स्फ्यमिध्मसन्नहनानीत्यादाय दक्षिणामुख इति शा
क्यायनकर्मस्तु श्रौ ३ षष्ठित्यौकारं प्लावयन् ॥ ४ ॥ प्रयाजैश्चरंति पंचैते भवत्येकैकं प्रेषितो यजत्यागूर्याज्यादिरनुयाजव

पूर्वष.

अ. १

॥ ३ ॥

जैये ३ यजामह इत्यागूर्वषट्कारोत्यः सर्वत्रोच्चैस्तरां वलीयान्याज्यायास्तयोरादीष्ठावयेद्याज्यांतंच विविच्यसंध्यक्षराणाम
कारं न चेद्वैवचनो व्यंजनं तो वा विसर्जनीयो न त्यक्षरोपधोरिष्यत इतश्चरेफी लुप्यते रेफी प्रथमः स्वं तृतीयं नित्यं मकारेये ३
यजामहे समिधः समिधो अग्न आज्यस्य व्यंतू ३ वौ ३ षष्ठितिवषट्कार इति प्रथमो वागोजः सह ओजो मयि प्राणा पानाविति वष
ट्कारमुक्त्वोक्तवानुमंत्रयते दिवा कीर्त्यो वषट्कारस्तथानुमंत्रणमेतद्याज्यानि दर्शनं तनूनपादग्न आज्यस्य वेत्विति द्वितीयो
न्यत्र वसिष्ठशुनकात्रिवध्यश्वराजन्येभ्यो नराशंसो अग्न आज्यस्य वेत्विति तेषां मिळो अग्नऽ आज्यस्य व्यंतुत्विति तृतीयो वाहि
रग्न आज्यस्य वेत्विति चतुर्थ आगूर्यपंचमे स्वाहामुं स्वाहामुमितियथा वाहितमनुद्रुत्य देवता यथा चोदितमना वाहिता स्वा
हा देवा आज्यपाजुपाणा अग्न आज्यस्य व्यंतुत्वित्यातो मंद्रेणोर्ध्वं च शंयुवाकां न्मध्यमेन हवीं ग्यास्विष्टकृतं उत्तमेन शेषो ग्निर्वृ
त्राणि जंघनदिति पूर्वस्याज्यभागस्यानुवाक्यात्वं सोमासि सत्पतिरित्युत्तरस्य जुपाणो अग्निराज्यस्य वेत्विति पूर्वस्य याज्या
जुपाणः सोम आज्यस्य हविषो वेत्वित्युत्तरस्य तावागूर्यादेशं यजति सर्वाश्चानुवाक्यावत्यो ग्रैषां अन्या अन्वायात्याभ्यः सौ
मिकीभ्यश्च या अंतरेण वैश्वानरीयं पत्नी संयाजांश्चैतौ वार्त्रघ्नौ पौर्णमास्यामनुवाक्यां लिंगविशेषान्नामधेयान्यत्वं ततो विचा
रो नित्ये याज्ये वृधन्वंतावमावास्यायां मग्निः प्रत्नेन मन्मना सोमगीर्भिष्ट्वा वयमित्यातो वाग्यमनं मंतराच याज्यानुवाक्ये नि
गदानुवचनां भिष्टवनशस्त्रजपानां चारभ्यासमाप्तेरन्यद्यज्ञस्य साधनादापद्यातो देवा अवंतुन इति जपेदपि वान्यां वैष्णवीं

श्रौतसू.

॥ ४ ॥

॥५॥ उक्तादेवतास्तासायाज्यानुवाक्याअग्निर्मूर्धाभुवोयज्ञस्यायमग्निःसहस्रिणइतिवेदंविष्णुर्विचक्रमैत्रिदेवःपृथिवीमे
षएतामग्नीषोमासवेदसायुवमेतानिदिविरोचनानीन्द्राग्नीअवसागतंगीर्भेर्विप्रःप्रमतिमिच्छमानेन्द्रसानसिरयिप्रससा
हिषेपुरुहूतशत्रून्महँऽइन्द्रोयओजसाभुवस्त्वमिन्द्रब्रह्मणामहानिति यद्यग्नीषोमियउपांशुयाजोऽग्नीषोमायोऽअद्यवांमा
न्यंदिवोमातरिश्वाजभारेत्यथस्विष्टकृतःपिप्रीहिदेवांउशतोयविष्टेत्यनुवाक्याये३यजामहेग्निंस्विष्टकृतमयाळग्निरित्यु
क्त्वाषष्ठ्याविभक्त्यादेवतामादिश्यप्रियाधामान्ययाळित्युपसंतनुयादेवमुत्तराअयाळयाळितित्वेवतासांपुरस्तादाज्य
पांतमनुक्रम्यदेवानामाज्यपानांप्रियाधामानियक्षदग्नेर्होतुःप्रियाधामानियक्षस्वमहिमानमायजतामेज्याइषःकृणोतु
सोअध्वराजातवेदाजुषतांहविरग्नेयदद्यविशोअध्वरस्यहोतरित्यनवानंयजतिप्रकृत्यावा ॥६॥ प्रदेशिन्याःपर्वणीउत्तमे
अंजयित्वौष्ठयोरभ्यात्मंनिमाष्टिंवाचस्पतिनातेहुतस्येषेप्राणायप्राश्नामीत्युत्तरमुत्तरेमनसस्पतिनातेहुतस्योर्जेऽपानाय
प्राश्नामीत्यधरमधरेस्पृष्टोदकमंजलिनेळांप्रतिगृह्यसव्येपाणौकृत्वापश्चादस्याउदगंगुलिंपाणिमुपधायावांतरेळामवदाप
यीतांतरेणांगुष्ठमंगुलीश्चस्वयंद्वितीयमाददीतप्रत्यालब्धमंगुष्ठेनाभिसंगृह्यप्रत्याहृत्यांगुलीरमुष्टिंकृत्वादक्षिणतइळांप
रिगृह्यास्यसंमितामुपह्वयतेप्राणसंमितांवा ॥ इळोपहृतासहदिवाबृहतादित्येनोपास्माँइळाह्वयतांसहदिवाबृहतादित्ये
नेळोपहृतासहांतरिक्षेणवामदेव्येनवायुनोपास्माँइळाह्वयतांसहांतरिक्षेणवामदेव्येनवायुनेळोपहृतासहपृथिव्यारथंतरे

पूर्वष.
अ. १

॥ ४ ॥

णाग्निनोपास्माँइळाह्वयताँसहपृथिव्यारथंतरेणाग्निना ॥ उपहूतागावःसहाशिरंउपमांगावःसहाशिराह्वयताँमुपहूता
धेनुःसहऋषभोपमांधेनुःसहऋषभाह्वयताँमुपहूतागौर्धृतपद्युपमांगौर्धृतपदीह्वयताँमुपहूतादिव्याःसप्तहोतारंउपमांदि
व्याःसप्तहोतारोह्वयताँमुपहूतःसखाभक्षउपमांसखाभक्षोह्वयताँमुपहूतेळावृष्टिरुपमामिळावृष्टिर्ह्वयतामित्युपांश्वथो
च्चैः । इळोपहूतोपहूतेळोपास्माँइळाह्वयतामिळोपहूता । मानवीधृतपदीमैत्रावरुणीब्रह्मदेवकृतमुपहूतंदैव्याअध्वर्य
वंउपहूताउपहूतामनुष्याः । यइमंयज्ञमवान्येचयज्ञपतिंवर्धानुपहूतेद्यावापृथिवीपूर्वजेऋतावरीदेवीदेवपुत्रे ॥ उपहू
तोयंयजमानउत्तरस्यांदेवयज्यायाँमुपहूतोभूयसिहविष्करणइदंमेदेवाहविर्जुषतामिति तस्मिन्नुपहूतइत्युपहूयांवांतरेळां
प्राश्रीयाँदिळेभागंजुषस्वनःपिन्वगाजिन्वार्वतोरायस्पोषस्येशिषे तस्यनोरास्वतस्यनोदास्तस्यास्तेभागमशीमहि ॥
सर्वात्मानःसर्वतनवःसर्ववीराःसर्वपुरुषाःसर्वपुरुषाइतिवा ॥ ७ ॥ मार्जयित्वानुयाजैश्चरंतिपरिस्तरणैरंजलिमंतर्धा
याँपआसेचयतेतन्मार्जनंदेवादयोनुयाजावीतवत्पदांताँस्त्रयएकैकंप्रेषितोयजति॥देवंवर्हिर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु । देवो
नराशंसोवसुवनेवसुधेयस्यवेतु । देवोअग्निःस्विष्टकृत्सुद्रविणामंद्रःकविःसत्यमन्मायजीहोताँहोतुहोतुरायजीयानग्ने
याँदेवानयाज्याँअपिप्रेर्येतेहोत्रेअमत्सततांससनुषीँहोत्राँदेवंगमाँदिविदेवेषुयज्ञमेरयेमँस्विष्टकृच्चाग्नेहोताँभूर्वसुवनेव
सुधेयस्यनमोवाकेवीहीत्यनवानंवा ॥ ८ ॥ सूक्तवाकायसंप्रेषितइदंद्यावापृथिवीभद्रमभूदार्धमसूक्तवाकमुतनमोवाकं

श्रौतसू.

॥ ५ ॥

मृध्यास्मसूक्तोच्यमग्नेत्वंसूक्तवागसि । उपश्रुतीदिवस्पृथिव्यौरोमन्वतीतेस्मिन्यज्ञेयजमानद्यावापृथिवीस्तां । शंगयी
जीरदानूअत्रस्नूअप्रवेदेउरुगव्यूतीअभयंकृतौ । वृष्टिद्यावारीत्यापांशुवौमयोभुवाऊर्जस्वतीपयस्वतीसूपचरणाचस्व
धिचरणाचतयोराविदीत्यवसायप्रथमयाविभक्त्यादिश्यदेवतामिदंहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोकृतेत्युपसंतनुयादे
वमुत्तराअक्रातामक्रतेतियथार्थमुक्तमुपांशोरावापिकांतमनुद्रुत्यदेवाआज्यपाआज्यमजुषतावीवृधतमहोज्यायोक्ता
ग्निर्होत्रेणेदंहविरजुषतावीवृधतमहोज्यायोक्त । अस्यामृधेद्धोत्रायांदेवंगमायामाशास्तेयंयजमानोसावसावित्यस्यादि
श्यनामनीउपांशुसन्निधौगुरोः ॥ आयुराशास्तेसुप्रजास्त्वमाशास्तेरायस्पोषमाशास्तेसजातवनस्यामाशास्तउत्तरांदेवय
ज्यामाशास्तेभूयोहविष्करणमाशास्तेदिव्यंधामाशास्तेविश्वंप्रियमाशास्तेयदनेनहविषाशास्तेतदश्यात्तदृच्यात्तदस्मैदे
वारासंतातदग्निर्देवोदेवेभ्योवनतेवयमग्नेर्मानुषाः । इष्टंचवित्तंचोभेचनोद्यावापृथिवीअंहसस्पातामेहगतिर्वामस्येदं
नमोदेवेभ्यइति ॥ ९ ॥ शंयुवाकायसंप्रेषितस्तच्छंयोरावृणीमहइत्याहानुवाक्यावदप्रणवांवेदमस्मैप्रयच्छत्यध्वर्युस्तं
गृहीयाद्वेदोसिवेदोविदेथेत्युदायुषेत्येतेनोपोत्थायपश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्यसोमंत्वष्टारंदेवानांपत्नीरग्निगृहपतिमित्या
ज्येनयजंत्याप्यायस्वसमेतुतेसंतेपयांसिसमुयंतुवाजाइहत्वष्टारमग्निंयतन्नस्तुरीपमधपोषयितुंदेवानांपत्नीरुशतीरवंतु
नइतिद्वेअग्निर्होतागृहपतिःसराजाहव्यवाळग्निरजरःपितानइतिपत्नीसंयाजाअथप्रजाकामोराकांसिनीवालीकुहूमिति

पूर्वष.

अ. १

॥ ५ ॥

प्राग्गृहपतेर्यजेतराकामहंसिनीवालिकुहूमहमितिद्वेद्वेयाज्यानुवाक्ये । कुहूमहंसुवृतंविद्वानापसमस्मिन्यज्ञेसुहवांजोहं
वीमि । सानोददातुश्रवणंपितृणांतस्यैतेदेविहविषाविधेम । कुहूर्देवानाममृतस्यपत्नीहव्यानोअस्यहविषःशृणोतु ।
संदाशुषेकिरतुभूरिवामंरायस्पोषंयजमानेदधात्वित्याज्यंपाणितलेवदापयीतेलामुपहूयसर्वाप्राश्नीयाच्छयुवाकोभवेन्न
वा ॥ १० ॥ वेदंपत्न्यैप्रदायवाचयेद्धोताध्वर्युर्वीवेदोसिवित्तिरसिविदेयकर्मासिकरणमसिक्रियांसंसनिरसिसनिता
सिसनेयंघृतवंतंकुलायिनंरायस्पोषंसहस्त्रिणंवेदोददातुवाजिनं । यंवहवउपजीवंतियोजनानामसद्वशी । तंविदेयप्र
जांविदेयकामायत्वेतिवेदशिरसानाभिदेशमालभेतप्रजाकामाचेंदथास्यायोक्रंविचृतेत्प्रत्वामुंचामिवरुणस्यपाशादिति
तत्प्रत्यगगार्हपत्याद्विगुणंप्राक्पाशंनिधायोपरिष्ठादस्योदगग्राणिवेदतृणानिकरोतिपुरस्तात्पूर्णपात्रंसंश्लिष्टंवेदतृणैरभि
मृश्यवाचयेत्पूर्णमसिपूर्णमेभूयाःसुपूर्णमसिसुपूर्णमेभूयाःसदसिसन्मेभूयाःसर्वमसिसर्वमेभूयाःअक्षितिरसिमामेक्षेष्टाई
त्यथैनांपूर्णपात्रात्प्रतिदिशमुदकमुदुक्षंनुदुक्षंतींवाचयतिप्राच्यांदिशिदेवाऋत्विजोमार्जयंतांदक्षिणस्यांदिशिमासाःपि
तरोमार्जयंतांप्रतीच्यांदिशिगृहाःपशवोमार्जयंतामुदीच्यांदिश्यापओषधयोवनस्पतयोमार्जयंतामूर्ध्वायांदिशियज्ञःसं
वत्सरःप्रजापतिर्मार्जयंतामार्जयंतामितिवाथास्याउत्तानमंजलिमधस्ताद्योक्रस्यनिधाय।त्मनश्चसव्यंपूर्णपात्रंनिनयन्वा
चयेन्माहंप्रजांपरासिचंयानःसयावरीस्थन । समुद्रेवोनिनयानिस्वंपाथोअपीथेतिवेदतृणान्यग्रेगृहीत्वाविधून्वंतंसंतं

श्रौतसू.

॥ ६ ॥

स्तृणंत्सव्येनगार्हपत्यादाहवनीयमेतितंतुंतन्वन्नजसोभानुमन्विहीतिशेषंनिधायप्रत्यगुदगाहवनीयादवस्थायस्थाल्याः
स्रुवेणादायसर्वप्रायश्चित्तानिजुहुयात्स्वाहाकारांतैर्मन्त्रैर्नचेन्मन्त्रेपठितोयत्किंचाप्रेषितोयजैदन्यत्राप्येवंभूतोव्यक्तहोमा
भ्याधानोपस्थानानिच । अयाश्चाग्नेस्यनभिशस्तीश्चसत्यमित्वमयाअसि । अयासावयसाकृतोयासन्हव्यमूहिषेयानो
धेहिभेषजंस्वाहा । अतोदेवाअवंतुनइतिद्वाभ्यांव्याहृतिभिश्चभूःस्वाहाभुवःस्वाहास्वःस्वाहाभूर्भुवःस्वःस्वाहेतिहुत्वा
संस्थाजपेनोपस्थायतीर्थेननिष्क्रम्यानियमओंचमेस्वरश्चमेयज्ञोपचतेनमश्च । यत्तेन्यूनंतस्मैतउपयत्तेतिरिक्तंतस्मैते
नमइतिसंस्थाजपइतिहोतुः ॥ ११ ॥ अथब्रह्मणोहोत्राचमनयज्ञोपवीतशौचानिनित्यःसर्वकर्मणांदक्षिणतोध्रुवाणां
जतांवावहिर्वेदियांदिशंरजेयुःसैवतत्रप्राचींचेष्टास्वमंत्रासुस्थानासनयोर्विकल्पस्तिष्ठद्धोमाश्चयेवषट्काराआसीतान्य
त्रसमस्तपाण्यंगुष्ठोग्रेणाहवनीयंपरीत्यदक्षिणतःकुशेषूपविशेद्बृहस्पतिर्ब्रह्माब्रह्मसदनआशिष्यतेबृहस्पतेयज्ञंगोपायैत्यु
पविश्यजपेदेषब्रह्मजपःसर्वयज्ञतंत्रेषुसाग्नौयत्रोपवेशनमुपविष्टमतिसर्जयतेब्रह्मन्नपःप्रणेष्यामीतिश्रुत्वाभूर्भुवःस्वर्बृह
स्पतिप्रसूतइतिजपित्वो३प्रणयेत्यतिसृजेत्सर्वत्रयथाकर्मत्वादेशाःप्रणवाद्युच्चैरूर्ध्ववाप्रणवादतऊर्ध्ववाग्यतआस्तआह
विष्कृतउद्गादनादामार्जनात्पशौसोमेधर्मादिचातिप्रैषादिचासुब्रह्मण्यायाःप्रातरनुवाकाद्यांतर्यामाद्धरिवतोनुसवनंमे
ळायाःस्तोत्रेष्वतिसर्जनाद्यावषट्कारादोदचःपवमानेषुयच्चकिंचमन्त्रवद्धोत्राशेषआपत्तिश्चयत्रत्वग्निःप्रणीयतेपिससोमे

पूर्वष.
अ. १

॥ ६ ॥

तदादितत्रवाग्यमनंदक्षिणतश्चत्रजन्जपत्याशुःशिशानइतिसूक्तंसमाप्योपवेशनाद्युक्तंनतुसौमिकेप्रणयनेत्रह्यजपोन्यत्र
विसृष्टवागवहुभाषीयज्ञमनाविपर्यासेतरितेमंत्रेकर्मणिवाख्यातेवोपलक्ष्यवाजान्वाच्याहुतिंजुहुयादृक्तश्चेद्भूरितिगार्ह
पत्येयजुष्टोभुवइतिदक्षिणआग्नीध्रीयेसोमेषुसामतःस्वरित्याहवनीयेसर्वतोविज्ञातेवाभूर्भुवःस्वरित्याहवनीयएवंप्राक्प्र
याजेभ्योगारंवहिष्परिधिनिर्वृत्तंसुवदंडेनाभिनिदध्यान्मातपोमायज्ञस्तपन्मायज्ञपतिस्तपन्नमस्तेअस्त्वायतेनमोरुद्रप
रायते । नमोयत्रनिषीदसीत्यमुंमाहिंसीरमुंमाहिंसीरितिचप्रतिदिशमध्वर्युयजमानौपुरस्ताच्चेद्ब्रह्मयजमानोदक्षिणतौ
होतृपत्नीयजमानान्पश्चादाग्नीध्रयजमानाउत्तरतौथैनमनुप्रहरेदाहंयज्ञंदेनिर्ऋतेरुपस्थात्तंदेवेषुपरिददामिविद्वान् ।
सुप्रजास्त्वंशतहिमामदंतइहनोदेवामयिशर्मयच्छतेतितमभिजुहुयात्सहस्रशृंगोवृषभोजातवेदाःस्तोमपृष्ठोघृतवान्सुप्र
तीकः । मानोहिंसीद्धिसितोनेत्वाजहामिगोपोषंचनोवीरपोषंचयच्छस्वाहेति ॥ १२ ॥ प्राशित्रमाह्रियमाणमीक्षतेमि
त्रस्यत्वाचक्षुषाप्रतीक्षइतिदेवस्यत्वासवितुःप्रसवेश्विनोर्वाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांप्रतिगृह्णामीतितदंजलिनाप्रतिगृह्यपृथि
व्यास्त्वानाभौसादयाम्यदित्याउपस्थइतिकुशेषुप्राग्दंडनिधायंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामसंखादन्प्राश्रीयादग्नेष्ट्वास्येनप्रा
श्रामिवृहस्पतेर्मुखेनेत्याचम्यान्वाचामैत्सत्येनत्वाभिजिघमियाअप्स्वतर्देवतास्ताइदंशमयंतुचक्षुःश्रोत्रंप्राणान्मेमाहिं
सीरितींद्रस्यत्वाजठरेदधामीतिनाभिमालभेतंप्रक्षाल्यप्राशित्रहरणंत्रिरनेनाभ्यात्ममपोनिनयतेमार्जयित्वास्मिन्ब्रह्म

श्रौतसू.

॥ ७ ॥

भागं निदध्यात्पश्चात्कुशेषु यजमानभागं मन्वाहार्यमवेक्षेत प्रजापतेर्भागो स्यूजस्वान्पयस्वानक्षितिरसिमा मेक्षेष्टा अस्मिंश्च
लोके मुष्मिंश्च प्राणापानौ मेपाहिकामायत्वेत्यस्पृशन्नवघ्रायां गुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां शिष्टं गृहीत्वा ब्रह्मभागे निदध्याद्ब्रह्मन्प्र
स्थास्याम इति श्रुत्वा बृहस्पतिर्ब्रह्मा ब्रह्मसदन आशिष्टं बृहस्पते यज्ञमजुर्गुपः स यज्ञं पाहिस यज्ञपतिं पाहिस मां पाहि भूर्भुवः स्व
र्बृहस्पतिप्रसूत इति जपित्वो ३ प्रतिष्ठेति समिधमनुजानीयात्संस्थिते जघन्य ऋत्विजां सर्वप्रायश्चित्तानि जुहुयात्तमितरेन्वा
लभेरन्होतारं वैतयोर्नित्यहोमः सर्वे संस्थाजपेनोपतिष्ठंत उपतिष्ठंते ॥ १३ ॥ इत्याश्वलायनसूत्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ॐ ३म् ॥ पौर्णमासेनेष्टिपशुसोमा उपदिष्टास्तैरमावास्यायां पौर्णमास्यां वा यजेत राजन्यश्चाग्निहोत्रं जुहुयात्तपस्विने
ब्राह्मणा येतरं कालं भक्तमुपहरेदृतसत्यशीलः सोमसुत्सदा जुहुयाद्बहुषु बहूनामनुदेश आनंत्ययोगो द्वे द्वे तु याज्यानुवाक्ये
अदृष्टादेशे नित्ये अग्न्याधेयं कृत्तिकासुरोहिण्यां मृगशिरसि फल्गुनीषु विशाखयो रूत्तरयोः प्रोष्ठपदयोरेतेषां कस्मिंश्चिद्द्वसंतं
पर्वणि ब्राह्मण आदधीत ग्रीष्मवर्षा शरत्सु क्षत्रिय वैश्योपक्रुष्टाय स्मिन्कस्मिंश्चिद्वतावादधीत सोमेन यक्ष्यमाणो न तु पृच्छेन्न
नक्षत्रं मश्वत्थाच्छमीगर्भादरणी आहरेंदनपेक्षमाणो यो अश्वत्थः शमीगर्भ आरुरो हत्वे स चा । तं त्वाहरामि ब्रह्मणा यज्ञियैः
केतुभिः सहेति पूर्णाहुत्यंतमग्न्याधेयं यदि त्विष्टयस्तनुयुः प्रथमायामग्निरग्निः पवमानो ग्न्यायूंषि पवसे ग्ने पवस्व स्वपाः सहव्य
वाळमत्यो ग्निर्होता पुरोहित इति स्विष्टकृतः संयाज्ये इत्युक्ते सौविष्टकृती प्रतीयता सर्वत्र देवतागमे नित्यानामपायो याः स्विष्ट

पूर्वप.
अ. २

॥ ७ ॥

कृतमंतराज्यभागौचतास्तत्स्थानेषसमानजातिधर्मोद्वितीयस्यावृधन्वंतावग्निःपावकोग्निःशुचिःसनःपावकदीदिवोग्ने
 पावकरोचिषा । अग्निःशुचिब्रततमउदग्नेशुचयस्तवसाह्वान्विश्वाअभियुजोग्निमीळेपुरोहितमितिसंयाज्येतृतीयस्यांसा
 मिधेन्यावावपतेप्रागुपोत्तमायाःपृथुपाजाअमर्त्यइतिद्वेधायेइत्युक्तएतेप्रतीयात्पुष्टिमंतावग्निनारयिमश्रवद्वयस्फानो
 अमीवहेत्यग्नीषोमाविंद्राग्नीविष्णुरितिवैकल्पिकान्यदितिरुतत्वामदितेमहिमहीमृषुमातरंसुब्रतानामृतस्यपत्नीमवसेहु
 वेम । तुविक्षत्रामजरंतीमुरूचींसुशर्माणमदितिसुप्रणीति । प्रेद्धोअग्नइमोअग्नइतिसंयाज्येविराजावित्युक्तएतेप्रतीयादि
 तितिस्त्राद्योत्तमेवैवस्यातामाद्यावातथासतितस्यामेवधायेविराजावितिमात्रेविकारेवैराजतंत्रेतिप्रतीयादाधानाद्वा
 दशरात्रमजस्त्राअत्यंतंतुगतश्रियः ॥१॥ उत्सर्गेपराह्णेगार्हपत्यंप्रज्वल्यदक्षिणाग्निमानीयविट्कुलाद्वित्तवतोवैकयोनय
 इत्येकैध्रियमाणंवाप्रज्वल्यारणिमंतंवामथित्वागार्हपत्यादाहवनीयंज्वलंतमुद्धरेद्देवंत्वादेवेभ्यःश्रियाउद्धरामीत्युद्धरे
 दुद्ध्रियमाणउद्धरपाप्मनोमायदविद्वान्यच्चविद्वान्श्चकार । अह्नायदेनःकृतमस्तिकिंचित्सर्वस्मान्मोद्धृतःपाहितस्मादिति
 प्रणयेदमृताहुतिममृतायांजुहोम्यग्निंपृथिव्याममृतस्ययोनौ । तयानंतंकाममहंजयानिप्रजापतिःप्रथमोयंजिगायांग्ना
 वग्निःस्वाहेतिनिदध्यादादित्यमभिमुखंएवंप्रातर्व्युष्टायांतमेवाभिमुखोरात्र्यायदेनइतितुप्रणयेदतऊर्ध्वमाहिताग्निर्ब्रत
 चार्याहोमादनुदितहोमीचोदयादस्तमितेहोमोनित्यमाचमनंमृतसत्याभ्यांत्वापर्युक्षामीतिजपित्वापर्युक्षेत्रिस्त्रिरेकैकंपु

श्रौतसू.

॥ ८ ॥

नः पुनरुदकमादायानंतयेविकल्पोदक्षिणं त्वेवप्रथमं विज्ञायते पितावा एषोऽग्नीनां यदक्षिणः पुत्रो गार्हपत्यः पौत्र आहवनीयं
स्तस्मादेवं पर्युक्षेद्गार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधारां हरेत्तंतु तन्वन्नजसो भानुमन्विहीत्याहवनीयात्पश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्यो
दगंगारानपोहेत्सुहुतकृतस्थसुहुतं करिष्यथेतितेष्वग्निहोत्रमधिश्रयेदधिश्रितमध्यधिश्रितमधिश्रितं हि ३ इति । इळाया
स्पदं घृतवच्चराचरं जातवेदो हविरिदं जुषस्व । ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपास्तेषां सप्तानां मयि पुष्टिरस्त्विति वानदध्यधिश्रये
दधिश्रयेदित्येके ॥ २ ॥ पयसानित्यहोमोयवागूरोदनोदधिसर्पिर्ग्रामकामान्नाद्यकामैर्द्रियकामतेजस्कामानामधिश्रितम
वज्ज्वलयेदनधिश्रयंदध्यग्निष्टेतेजोमाहाशीरिति सुवेण प्रतिषिच्यान्नवांशांतिरस्यमृतमसीतितयोरव्यतिचारः पुनर्ज्वलता
परिहरेन्निरंतरितरंक्षोंतरिता अरातयइतिसमुदंतं कर्षन्निवोदगुद्वासयैद्वेत्वांतरिक्षायत्वा पृथिव्यैत्वेति निदधत्सुहुतकृत
स्थसुहुतमकाष्टैल्यंगारानतिसृज्यसुस्रुवं प्रतितपेत्प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातयो निष्टं रक्षो निष्टा अरातयइत्युत्तरतः
स्थाल्याः सुचमासाद्यो मुन्नयानीत्यतिसर्जयिता हिताग्निराचम्यापरेण वेदिमतिव्रज्यदक्षिणत उपविश्यैतच्छ्रुत्वो मुन्नयेत्य
तिसृजेदतिसृष्टोभूरिळाभुवइळास्वरिळावृधइळेति सुवपूरमुन्नयेदग्नियमग्नियं पूर्णतमं यो नुज्येष्टमृद्धिमिच्छेत्पुत्राणां यो
स्यपुत्रः प्रियः स्यात्तं प्रति पूर्णमुन्नयेत्स्थालीमभिमृश्यसमिधं सुचंचाध्यधिगार्हपत्यं हत्वा प्राणसंमितामाहवनीयसमीपे कुशे
षूपसाद्यजान्वाच्यसमिधमादध्याद्रजतां त्वाग्निज्योतिषं रात्रिमिष्टकामुपदधे स्वाहेतिसमिधमाधाय विद्युदसि विद्यमेपा

पूर्वप.
अ. २

॥ ८ ॥

प्मानमग्नौ श्रद्धेत्यपउपस्पृश्य प्रदीप्तां ह्यंगुलमात्रेभिर्जुहुयाद्भूर्भुवः स्वरोऽमग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति पूर्वामाहुतिं हु
 त्वा कुशेषु सादयित्वा गार्हपत्यमवेक्षेत पशून्मेयच्छेत्यथोत्तरांतूष्णीं भूयसीमसंसृष्टां प्रागुदगुत्तरतो वा प्रजापतिमनसा ध्या
 यांतूष्णीं होमेषु सर्वत्र भूयिष्ठं सुचिशिष्टं त्रिरनुप्रकंप्यावमृज्यं कुशमूलेषु निमार्ष्टि पशुभ्यस्त्वेति तेषां दक्षिणतउत्ताना अंगु
 लीः करोति प्राचीना वीती तूष्णीं स्वधा पितृभ्य इति वा पोवनि नीयं वृष्टिरसि वृश्चपे पाप्मानं मप्सु श्रद्धेत्यपउपस्पृश्या हिताग्निर
 नुमंत्रयेतां धानमुक्त्वा तेन ऋषिणा तेन ब्रह्मणा तथा देवतयांगिरस्वध्रुवासीदेति समिधं ता अस्य सूददो हस इति पूर्वामाहुति
 मुपोत्थायौत्तरां कांक्षेते क्षमाणो भूर्भुवः स्वः सुप्रजाः प्रजाभिः स्यांसु वीरो वीरैः सुपोषः पोषैराग्नेयीभिश्चाग्न आयूंषि पवस इति
 तिसृभिः ॥ ३ ॥ संवत्सरे संवत्सरे यवाग्वापयसावास्वयं पर्वणि जुहुयाद्वत्विजामेक इतरं कालं मंते वासी वास्पृष्टोदकं मुद
 ङ्कावृत्य भक्षयेदपरयोर्वा हुत्वा युषेत्वा प्राश्नामीति प्रथमं मन्नाद्याय त्वेत्युत्तरं तूष्णीं समिधमाधाय अग्नये गृहपतये स्वाहेति गार्ह
 पत्ये नित्योत्तरांतूष्णीं समिधमाधाय अग्नये संवेशपतये स्वाहेति दक्षिणे अग्नये न्नादायान्नपतये स्वाहेति वानित्योत्तरां भक्षयित्वा
 भ्यात्ममपः सुचानि नयते त्रिः सर्पदेव जनेभ्यः स्वाहेत्यथैनां कुशैः प्रक्षाल्य च तस्मिन् पूर्णाः प्रागुदीच्योर्निनयेदतुभ्यः स्वाहादि
 ग्भ्यः स्वाहा सप्त ऋषिभ्यः स्वाहेतरजनेभ्यः स्वाहेति पंचमीं कुशदेशे पृथिव्याममृतं जुहोम्यग्नेयैवैश्वानराय स्वाहेति पष्ठीं पश्चा
 द्गार्हपत्यस्य प्राणममृतं जुहोम्यमृतं प्राणे जुहोमि स्वाहेति प्रताप्यांतर्वेदि निदध्यात्परि कर्मिणे वा प्रयच्छेदग्नेणाहवनीयं परी

श्रौतसू.

॥ ९ ॥

त्यसमिधआदध्यात्तिसस्तिस्त्रउदङ्मुखंस्तिष्ठन्प्रथमासमंत्रांमाहवनीयेदीदिहीतिगार्हपत्येदीदायेतिदक्षिणेदीदिदायेत्यु
क्तंपर्युक्षणंताभ्यांपरिसमूहनेपूर्वेतुपर्युक्षणादेवंप्रातरुपोदयंव्युपितउदितेवासत्यक्रुताभ्यांत्वेतिपर्युक्षणमोमुनेष्यामीत्य
तिसर्जनंहरिणींत्वासूर्यज्योतिषमहरिष्टकामुपदधेस्वाहेतिसमिदाधानंभूर्भुवःस्वरो३सूर्योज्योतिर्ज्योतिःसूर्यःस्वाहेति
होमउन्मार्जनंच ॥ ४ ॥ प्रवत्स्यन्नग्नीन्प्रज्वल्याचम्यात्तिक्रम्योपतिष्ठतआहवनीयंशंस्यपशून्मेपाहीतिगार्हपत्यंनर्यप्रजां
मेपाहीतिदक्षिणमथर्वपितुंमेपाहीतिगार्हपत्याहवनीयावीक्षेतैमान्मेमित्रावरुणौगृहान्गोपायतंयुवं ॥ अविनष्टानविह
तान्पूषैनानभिरक्षत्वस्माकंपुनरायनादितियथेतंप्रत्येत्यप्रदक्षिणंपरियन्नाहवनीयमुपतिष्ठते । ममनामप्रथमंजातवेदः
पितामाताचदधतुर्यदग्ने ॥ तत्त्वंविभृहिपुनराममैतोस्तवाहंनामविभरण्यन्नइतिप्रव्रजेदनपेक्षमाणोमाप्रगामेतिसूक्तंज
पन्नारादग्निभ्योवाचंविस्मृजेतंसदासुगःपितुमांअस्तुपंधाइतिपंधानमवरुह्यानुपस्थिताग्निश्चैत्रवासमापद्येतेहैवसंतत्रसं
तंत्वाग्नेहृदावाचामनसावाविभर्मि ॥ तिरोमासंतंमाप्रहासींज्योतिषात्वावैश्वानरेणोपतिष्ठतइतिप्रतिदिशमग्नीनुपस्था
यापिपंधामगन्महीतिप्रत्येत्यसमित्पाणिर्वाग्यतौग्नीन्ज्वलतःश्रुत्वाभिक्रम्याहवनीयमीक्षेतविश्वदानीमारभंतोनातुरेण
मनसा ॥ अग्नेमातेप्रतिवेशारिषाम ॥ नमस्तेअस्तुमीहुषेनमस्तउपसद्वने ॥ अग्नेशुंभस्वतन्वःसमारय्यासृजेत्यग्निषुस
मिधउपनिधायाहवनीयमुपतिष्ठते । ममनामतवचजातवेदोवाससीइवविवसानौचरावः ॥ तेविभृवोदक्षसेजीवसे

पूर्वष.

अ. २

॥ ९ ॥

चयथायथंनौतन्वौजातवेदइतिततःसमिधोभ्यादध्यादाहवनीये । अग्नमविश्ववेदसमस्मभ्यंवसुवित्तमं । अग्नेसमा
ळभिद्युम्नमभिसहआयच्छस्वःस्वाहेतिगार्हपत्येयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्यःप्रजायावसुवित्तमः ॥ अग्नेर्गृहपतेभिद्युम्नमभि
सहआयच्छःस्वःस्वाहेतिदक्षिणेयमग्निःपुरीष्योरयिमान्पुष्टिवर्धनः ॥ अग्नेपुरीष्याभिद्युम्नमभिसहआयच्छस्वःस्वा
हेतिगार्हपत्याहवनीयावीक्षेतेमान्मेमित्रावरुणौगृहानजूगुपतंयुवं ॥ अविनष्टानविहृतान्पूषैनानभ्यराक्षीदास्माकंपुन
रायनादितियथेतंप्रत्येत्यप्रोष्यभूयोदशरात्राच्चतुर्गृहीतमाज्यंजुहुयान्मनोज्योतिर्जुषतामाज्यंमैविच्छिन्नंयज्ञंसमिमंद
धानु ॥ याइष्टाउषसोयाअनिष्टास्ताःसंतनोमिहविषाघृतेनस्वाहेत्यग्निहोत्राहोमेचप्रतिहोममेकंपरिसमुद्योदग्विहा
रादुपविश्यभूर्भुवःस्वरितिवाचंसृजेतगृहानीक्षेताप्यनाहिताग्निर्गृहामाविभीतोपवस्वस्त्येवोस्मासुचप्रजायध्वमाच
वोगोपतीरिषदितिप्रपद्येतगृहानहंसुमनसःप्रपद्येवीरघ्नोवीरवतःसुवीरान् ॥ इरांवहंतोघृतमुक्षमाणास्तेष्वहंसुमनाःसंवि
शानीतिशिवंशग्मंशंयोःशंयोरितित्रिरनुवीक्षमाणौविदितमप्यलीकंनतदहर्ज्ञापयेयुर्विज्ञायतेभयंवोभयंमेस्त्वित्येवोप
तिष्ठेतप्रवसन्प्रत्येत्याहरहर्वेति ॥ ५ ॥ अमावास्यायामपराह्णैर्पिंडपितृयज्ञौदक्षिणाग्नेरेकोल्मुकंप्राग्दक्षिणाप्रणयैद्येरू
पाणिप्रतिमुंचमानाअसुराःसंतःस्वधयाचरन्ति ॥ परापुरोनिपुरोयेभरंत्यग्निष्ठाहोकात्प्रणुदात्वस्मादितिसर्वकर्माणितां
दिशमुपसमाधायोभौपरिस्तीर्यदक्षिणाग्नेःप्रागुदक्प्रत्यगुदग्वैकैकशःपात्राणिसादयेच्चरुस्थालिशूर्पस्फ्योलूखलमुसलं

श्रौतसू.

॥१०॥

सुवध्रुवकृष्णाजिनसकृदाच्छिन्नेधमेक्षणकमंडलून्दक्षिणतोमिष्ठमारुह्यचरुस्थालीं ब्रीहीणां पूर्णानिमृजेत्परिसन्नां निद
ध्यात्कृष्णाजिनउलूखलंकृत्वैतरान्पल्यवहन्यादविवेचमवहतान्सकृत्प्रक्षाल्यदक्षिणाग्नौ श्रपयेदर्वागतिप्रणीतात्स्फयेन
लेखामुल्लिखेदपहता असुरारक्षांसिवेदिषदइतितामभ्युक्ष्यसकृदाच्छिन्नैरवस्तीर्यासादयेदभिघार्यस्थालीपाकमाज्यंसर्पि
रनुत्पूतैनवनीतंवोत्पूतं ध्रुवायामाज्यंकृत्वादक्षिणतआंजनाभ्यंजनकशिपूपवर्हणानि प्राचीनावीतीधममुपसमाधायमेक्ष
णेनादायावदानसंपदा जुहुयात्सोमायपितृमतेस्वधानमोघयेकव्यवाहनायस्वधानमइतिस्वाहाकारेणवाग्निं पूर्वयज्ञोप
वीतीमेक्षणमनुग्रह्यप्राचीनावीतीलेखां त्रिरुदकेनोपनयेच्छुं धंतां पितरः शुं धंतां पिहामहाः शुं धंतां प्रपितामहा इति तस्यां
पिंडान्निपृणीयात्पराचीनपाणिः पित्रेपितामहायप्रपितामहायैतत्तेसौये चत्वामत्रान्वितितस्मै तस्मै य एषां प्रेताः स्युरिति
गाणगारिः प्रत्यक्षमितरानर्चयेत्तदर्थत्वात्प्रेतेभ्यएवनिपृणीयादिति तौल्वलिः क्रियागुणत्वादपि जीवांत आत्रिभ्यः सर्वे
भ्यएवनिपृणीयादिति गौतमः क्रियाह्यर्थकारितोपायविशेषो जीवमृतानां नपरेभ्योऽनधिकारान्नप्रत्यक्षं न जीवेभ्योनिपृ
णीयान्नजीवांतर्हितेभ्योजुहुयाज्जीवेभ्यः सर्वहुतंसर्वजीविनां नामान्यविद्धांस्ततपितामहप्रपितामहेति ॥६॥ निपृताननुमं
त्रयेतांऽत्रपितरोमादयध्वं यथाभागमावृषायध्वमिति सव्यावृद्धावृत्त्ययथाशक्त्यप्राणनासित्वाभिपर्यावृत्यामीमदंत
पितरो यथाभागमावृषायीषतेति चरोः प्राणभक्षंभक्षयं न्नित्यं निनयनं मसावभ्यंश्वासावंश्वेति पिंडेष्वभ्यंजनां जनेवासोद

पूर्वष.
अ. २

॥१०॥

द्याद्दशमूर्णास्तुकांवापंचाशद्वर्षतायाऊर्ध्वस्वलोमैतद्वःपितरोवासोमानोतोन्यत्पितरोयुङ्गध्वमित्यथैनानुपतिष्ठेतन
मोवःपितरद्वर्षेनमोवःपितरऊर्जेनमोवःपितरःशुष्मार्यनमोवःपितरोघोरायनमोवःपितरोजीवायनमोवःपितरोरसाय ।
स्वधावःपितरोनमोवःपितरोनमएतायुष्माकंपितरइमाअस्माकंजीवावोजीवंतइहसंतःस्याम । मनोन्वाहुवामहइतिच
तिसृभिरथैनान्प्रवाहयेत्परेतनपितरःसोम्यासोगंभीरेभिःपथिभिःपूर्विणेभिः ॥ दत्त्वायास्मभ्यंद्रविणेहभद्रंरयिंचनः
सर्ववीरंनियच्छतेत्यग्निप्रत्येयादग्नेतमद्याश्वंनस्तोमैरितिगार्हपत्यंयदंतरिक्षंपृथिवीमुतद्यायन्मातरंपितरंवाजिहिंसिम ।
अग्निर्मातस्मादेनसोगार्हपत्यःप्रमुंचतुंकरोतुमामनेनसं ॥ वीरंमेदत्तपितरइतिपिंडानांमध्यमंपत्नींप्राशयेदाधत्तपितरो
गर्भंकुमारंपुष्करस्त्रजं ॥ यथायमरपाअसदित्यप्स्वितरावतिप्रणीतेवायस्यवागंतुरंनकाभ्याभावःसप्राश्नीयान्महारोगे
णवाभितप्तःप्राश्नीयादन्यतरांगतिंगच्छत्येवमनाहिताग्निर्नित्येश्रपयित्वातिप्रणीयजुहुयाद्विवत्पात्राणामुत्सर्गस्तृणंद्वि
तीयमुद्रिके ॥७॥ दर्शपूर्णमासावारप्यमानोऽन्वारंभणीयामग्नाविष्णूसरस्वतींसरस्वानग्निर्भगी ॥ अग्नाविष्णूसजो
षसेमावर्धतुवांगिरः ॥ द्युम्नैर्वाजेभिरागतं । अग्नाविष्णूमहिधामप्रियंवावीथोघृतस्यगुह्याजुषाणा ॥ दमेदमेसुष्टुतिर्वा
मियानांप्रतिवांजिह्वाघृतमुच्चरण्यत् ॥ पावकानःसरस्वतींपावीरवीकन्याचित्रायुःपीपिवांसंसरस्वतोदिव्यंसुपर्णवाय
संबृहंतमासवंसवितुर्यथासनोराधांस्याभरेत्याधानाद्यद्यामायवीयदिवाथान्वित्येरेन्पुनराधेयइष्टिस्तस्यांप्रयाजानुयाजा

श्रौतसू.

॥११॥

न्विभक्तिभिर्यजैत्समिधःसमिधोऽग्नेर्गन्नाज्यस्यव्यंतु । तनूनपादग्निमग्नआज्यस्यवेत्विळोअग्निनाग्नआज्यस्यव्यंतु ।
वर्हिरग्निरग्नआज्यस्यवेत्विर्तिसमिधाग्निदुवस्यतेह्युषुव्रवाणितइत्याग्नेयावाज्यभागौबुद्धिमदिदुमंतावित्याचक्षतेतथानु
वृत्तिरिज्याचनित्यंपूर्वमनुब्राह्मणिनोऽग्नआयूंषिपवसइत्युत्तरंनित्यस्तूत्तरेहविःशब्दआग्नेयंहविरधाह्यग्नेक्रतोर्भद्रस्याभि
ष्टेअद्यगीर्भिर्गृणंतएभिर्नोअकैरग्नेतमद्याश्वनस्तोमैरितिसंयाज्येदेवंवर्हिरग्नेर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवोनराशंसोमौव
सुवनेवसुधेयस्यवेत्विति ॥ ८ ॥ आग्रयणंत्रीहिश्यामाकयवानांसस्यंनाश्रीयादग्निहोत्रमहुत्वायदावर्षस्यतृप्तस्यादथा
ग्रयणेनयजेतापिहिदेवाआहुस्तृप्तोनूनंवर्षस्याग्रयणेनहियजतइत्यग्निहोत्रीवैनानादयित्वातस्याःपयसाजुहुयादपिवा
क्रियायवेष्विष्टिस्तुराज्ञःसर्वेषांचैकैश्यामाकेष्ट्यांसौम्यश्चरुः सोमयास्तेमयोभुवोयातेधामानिदिवियापृथिव्यामित्यवां
तरेळायानित्यंजपमुक्त्वासव्येपाणौकृत्वैतरेणाभिमृशेत्प्रजापतयेत्वाग्रहंगृह्णामिमह्यंश्रियैमह्यंयशसेमह्यमन्नाद्याय ॥
भद्रानःश्रेयःसमनैष्टदेवास्त्वयावसेनसमशीमहित्वा ॥ सनोमयोभूःपितवाविशेहंशंनोभवद्विपदेशंचतुष्पदइतिप्राश्या
चम्यनाभिमालभेतामोसिप्राणतदृतंब्रवीम्यमासिसर्वानसिप्रविष्टः ॥ समेजरांरोगमपनुद्यशरीरादमामएधिमासृथा
मइंद्रैत्येतेनभक्षिणोभक्षान्सर्वत्रनवभोजनेथब्रीहियवानांधाय्येविराजावग्नींद्राविंद्राग्नीवाविश्वेदेवाःसोमोयदितत्रश्या
माकोद्यावापृथिवी आघायेअग्निमिधंतेसुकर्माणःसुरुचोदेवयंतोविश्वेदेवासआगतयेकेचज्जामहिनोअहिमाया

पूर्वप.
अ. २

॥११॥

महीद्यौःपृथिवीचनःप्रपूर्वजेपितरानव्यसीभिरिति ॥ ९ ॥ अथकाम्याआयुष्कामेष्ट्याजीवातुमंतावानोअग्नेसु
चेतुनात्वंसोममहेभगमित्यग्निरायुष्मानिद्रस्त्रातायुष्टेविश्वतोदधद्वयमग्निर्वरेण्यः ॥ पुनस्तेप्राणआयातुपरायक्ष्मसु
वामिते ॥ आयुर्दाअग्नेहविषोजुषाणोघृतप्रतीकोघृतयोनिरेधि ॥ घृतंपीत्वामधुचारुगव्यंपितेवपुत्रमभिरक्षतादिमं ॥
त्रातारमिद्रमवितारमिद्रमातेअस्यांसहसावन्परिष्टौपाहिनोअग्नेपायुभिरजस्रैरग्नेत्वंपारयानव्योअस्मानितिसंयाज्ये
स्वस्त्ययन्यांरक्षितवंतावग्नेरक्षाणोअंहसस्त्वंनःसोमविश्वतइत्यग्निःस्वस्तिमान्स्वस्तिनोदिवोअग्नेपृथिव्याआरेअस्म
दमतिमारेअंहइतिपूर्वयोक्तेसंयाज्येपुत्रकामेष्ट्यामग्निःपुत्रीयस्मैत्वंसुकृतेजातवेदोयस्त्वाहदाकीरिणामन्यमानोअग्निस्तु
विश्रवस्तममितिद्वेसंयाज्येआग्नेय्याउत्तरैर्नित्येमूर्धन्वतस्तुभ्यंताअंगिरस्तमाश्यामतंकाममग्नेतवोतीतिकामायवैमृध्या
उत्तरैर्विनइंद्रमृधोजहि मृगोनभीमःकुचरोगिरिष्ठाःसघुत्तिमिद्रसच्युतिप्रच्युतिजघनच्युति ॥ प्रनाकाफानआभर ॥
प्रयस्यन्निवसक्थ्यौविनइंद्रमृधोजहि ॥ चनीखुदद्यथासर्पमभिनःसुष्टुतिनयेतींद्रायदात्रेपुनर्दात्रेवायानिनोधनानि
क्रुद्धोजिनासिमन्युना ॥ इंद्रानुविद्धिनस्तान्यनेनहविषापुनः ॥ पुनर्नइंद्रोमघवाददातुधनानिशक्रोधनीःसुराधाः ॥
अस्मद्यकृणुतांयाचितोमनःश्रुष्टीनइंद्रोहविषामृधातीत्याशानामाशापालेभ्योवाशानामाशापालेभ्यश्चतुभ्योअमृते
भ्यः ॥ इदंभूतस्याध्यक्षेभ्योविधेमहविषावयं ॥ विश्वाआशामधुनासंसृजाम्यनमीवाआपओषधयःसंतुसर्वाः ॥ अ

श्रौतसू.

॥१२॥

यंयजमानोमृधोव्यस्यत्त्वगृभीताःपशवःसंतुसवईतिलोकेष्टिःपृथिव्यंतरिक्षंद्यौरितिदेवताःपृथिवीमातरंमहीमंतरिक्षमु
पब्रुवें ॥ बृहतीमूतयेदिवं ॥ विश्वंविभर्तिपृथिव्यंतरिक्षंविषंप्रथे ॥ दुहेद्यौबृहतीपर्यः ॥ वर्ममेपृथिवीमह्यंतरिक्षंस्वस्त
ये ॥ द्यौर्मेशर्ममहिश्रवइतितिस्रस्त्रयाणांप्रथमेप्रथमस्योत्तरेमध्यमस्योत्तमाप्रथमाचोत्तमस्य ॥१०॥ मित्रविंदामहावै
राज्यग्निःसोमोवरुणोमित्रइंद्रोबृहस्पतिःसवितापूषासरस्वतीत्वष्टेत्येकप्रदानाः ॥ अग्निःसोमोवरुणोमित्रइंद्रोबृहस्प
तिःसवितायःसहस्री॥पूषानोगोभिरवसासरस्वतीत्वष्टारूपेणसमनक्तुयज्ञं ॥ प्रतिलोममादिश्ययजेद्येश्यजामहेत्वष्टा
रंसरस्वतीपूषणंसवितारंबृहस्पतिमिंद्रमित्रंवरुणंसोममग्निं ॥ त्वष्टारूपाणिदधतीसरस्वतीभगंपूषासवितानोददातु ॥
बृहस्पतिर्दददिंद्रःसहस्रमित्रोदातावरुणःसोमोअग्निरित्यष्टौवैराजतंत्रास्तासामाद्याःषळेकहविषःस्तुषाःश्वशुरीययाभि
चरन्यजेतैंद्रःसूरोअतरद्रजांसिस्तुषासपत्नाःश्वशुरोहमस्मि ॥ अहंशत्रून्जयामिजर्हृषाणोऽहंवाजंजयामिवाजसातौ ॥
इंद्रःसूरःप्रथमोविश्वकर्मांमरुत्वाँअस्तुगणवान्सजातैः ॥ ममस्तुषाःश्वशुरस्यप्रशिष्टौसपत्नावाचंमनसउपासतां ॥
जुष्टोदमूनाअग्नेशर्धमहतेसौभगायेतिसंयाज्येविमतानांसंमत्यर्थेसंज्ञान्यग्निर्वसुमान्सोमोरुद्रवानिंद्रोमरुत्वाँवरुणआ
दित्यवानित्येकप्रदानाः ॥ अग्निःप्रथमोवसुभिर्नोअव्यात्सोमोरुद्रैरभिरक्षतुत्मना ॥ इंद्रोमरुद्भिर्ऋतुथाकृणोत्वादित्यै
नोवरुणःशर्मयंसत् ॥ समग्निर्वसुभिर्नोअव्यात्सोमोरुद्रियाभिस्तनूभिः ॥ समिंद्रोरातहव्योमरुद्भिःसमादित्यैर्वरु

पूर्वप.
अ. २

॥१२॥

णोविश्ववेदाइत्यैद्रामारुतीभेदकामामरुतोयस्यहिक्षयेप्रशर्धायमारुतायस्वभानवइत्यैद्रीमनूच्यमोरुत्यायजैन्मारुतीम
 नूच्यैद्यायजैदिंद्रंपूर्वनिगमेषुमरुतोवेंद्रंवाप्रदानादूर्ध्वमरुतःप्रकृत्यासंपत्तिकामाःसंज्ञानीचैद्रावार्हस्पत्यांप्रधृष्यमाणा
 आनइंद्रावृहस्पतीअस्मेइंद्रावृहस्पतीइतियद्यपींद्रायचोदयेयुः ॥ ११ ॥ पवित्रेष्ट्यामपाभिदंन्ययनंसमुद्रस्यनिवे
 शनं ॥ अन्यतैअस्मत्तपंतुहेतयःपावकोअस्मभ्यंशिवोभव ॥ नमस्तेहरसेशोचिषेनमस्तेअस्त्वर्चिषे ॥ अन्यतैअस्मत्तपंतु
 हेतयःपावकोअस्मभ्यंशिवोभवेतिपावकवत्यौधाय्येपावकवंतावाज्यभागावग्नीरक्षांसिसेधतियोधारयापावकयेत्यृचौ
 याज्येयत्तेपवित्रमर्चिष्याकलशेषुधावतीतिपवित्रइत्येतेग्निःपवमानःसरस्वतीप्रियाअग्निःपावकःसवितासत्यप्रसवोग्निः
 शुचिर्वायुर्नियुत्वाग्निर्व्रतपतिर्दधिक्रावाग्निर्वैश्वानरोविष्णुःशिपिविष्टऽउतनःप्रियाप्रियास्विमाजुह्वानायुष्मदानमो
 भिर्वायुरग्रेगायज्ञप्रीर्वायोशुक्रोअयामितेदधिक्राव्णोअकारिषमादधिक्राःशवसापंचकृष्टीर्जुष्टोदमूनाऽअग्रेशर्धमहते
 सौभगायेतिसंयाज्येसैषासंवत्सरमतिप्रवसतःशुद्धिकामोवातदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ वैश्वानरींवातपतींपवित्रेष्टित
 थैवच ॥ ऋतावृतौप्रयुंजानःपुनातिदशपौरुषमिति ॥ १२ ॥ वर्षकामेष्टिःकारीरीतस्यांप्रतित्यंचारुमध्वरमीळेअग्निं
 स्ववसनमोभिरितिधाय्येयाःकाश्चवर्षकामेष्ट्योप्सुमंतावप्स्वग्रेसधिष्टवाप्सुमेसोमोऽअब्रवीदित्यग्निर्धामच्छन्मरुतःसूर्य
 स्तिस्रश्चपिंड्यउत्तराहिरण्यकेशोरजसोविसारइतिद्वेत्वंत्याचिदच्युताधामंतेविश्वंभुवनमधिश्रितमितिवावाश्रेवविद्यु

श्रौतसू.

॥१३॥

न्मिमातिपर्वतश्चिन्महिबृद्धोविभायसृजंतिरश्मिमोजसावहिष्ठेभिर्विहरन्यासितंतुमुदीरयथामरुतःसमुद्रतःप्रवोमरुत
स्तविषाउदन्यवआयंनरःसुदानवोददाशुषेविद्युन्महसोनरोअश्मदिद्यवःकृष्णंनियानंहरयःसुपर्णांनियुत्वंतोग्रामजितो
यथानरोऽग्नेवाधस्वविमृधोविदुर्गहायंत्वादेवापिःशुशुचानोअग्नइतिसंयाज्यैऋचोनूच्ययजुर्भिरेकेयजंतिसंस्थितायांस
र्वादिशउपतिष्ठेताच्छावदतवसंगीर्भिराभिरितिचतसृभिःप्रत्यृचंसूक्तेनसूक्तेनवा ॥ १३ ॥ अत ऊर्ध्वमिष्टयनानिसांव
त्सरिकाणितेषांफाल्गुन्यांपौर्णमास्यांचैत्र्यावाप्रयोगस्तुरायणमग्निरिंद्रोविश्वेदेवाइतिपृथगिष्टयोऽनुसवनंमहरहरेका
वात्रिहविर्दाक्षायणयज्ञेद्वेपौर्णमास्यौद्वेअमावास्येयजेतनित्येपूर्वेयथासंनयतोमावास्यायामुत्तरयोरैंद्रपौर्णमास्यांद्विती
यमैत्रावरुणममावास्यायामानोमित्रावरुणायद्वंहिष्ठंनानि विधेसुदानूइतिप्राजापत्यइळादधःप्रजापतेनत्वदेतान्यन्य
स्तवेमेलोकाःप्रदिशोदिशश्चपरावतोनिवतुद्वतश्च ॥ प्रजापतेविश्वसृज्जीवधन्यइदंनोदेवप्रतिहर्यहव्यमितिद्यावापृथि
व्योरयनंपौर्णमासेनामावास्यादामावास्येनापौर्णमासादसमाम्नातास्वर्थात्तत्रविकारोर्ध्वर्युर्वायथास्मरेद्वैराजंत्वग्निमं
थनेधाय्येत्वेवैकैदेवतलक्षणायाज्यानुवाक्यागायत्र्यावतीहूतवत्युपोत्तवर्तापुरस्ताल्लक्षणानुवाक्यात्रिष्टुब्वतीवीतवती
जुष्टवत्युपरिष्टाल्लक्षणायाज्यापिवान्यस्यछंदसोननुयाज्याहसीयसीनोष्णिङ्नबृहतीक्षामनष्टहतदग्धवतीस्तुवर्जयेद्य
केतुदैवतेतथैवलक्षणमपिवाव्यक्तेनधिगच्छन्सर्वशोनधिगमआग्नेयीभ्यांव्याहृतिभिर्वादेवतामादिश्यप्रणुयाद्यजेच्चन

पूर्वप.
अ. २

॥१३॥

म्नाभ्यांवेममाशृणुधीहवयंत्वांगीभिर्हवामहे ॥ एदं वहिर्निषीदनः ॥ स्तीर्णवर्हिरानुपगासदेतदुपेळानाह्नोअद्यगच्छ ॥
 अहेळतामनसेदंजुपस्ववीहिहव्यं प्रयतमाहुतंमइतिनम्रैआग्नेय्यावनिरुक्ते ॥ १४ ॥ चातुर्मास्यानिप्रयोक्ष्यमाणःपूर्वेद्यु
 वैश्वानरपार्जन्यांवैश्वानरोअजीजनदग्निर्नोनव्यसीमति ॥ क्षमयावृधानओजसा ॥ पृष्टोदिविपृष्टोअग्निःपृथिव्यांपर्ज
 न्यायप्रगायतप्रवातावांतिपतयंतिविद्युतइत्यग्न्याधेयप्रभृत्यातउपांशुहविषःसौमिकयःप्रायश्चित्तिक्योन्वायात्यैककपा
 लाःसर्वत्रवारुणवर्जसावित्रश्चातुर्मास्येषुप्रधानहवींषिचैकैपित्र्योपसदःसतंत्राःपौनराधेयिकीचप्रागुत्तमादनुयाजादपि
 वासुमंद्रतंत्राआगूःप्रणववषट्काराउच्चैःसर्वत्रतथाग्रयणेग्रियमाहार्यस्तुप्राणसंततःप्रणवःपुरोनुवाक्यायास्तथागूर्वष
 ट्कारौयाज्यायास्तंत्रस्वराण्युपांशोरुच्चानिमंद्राण्युपांशुतंत्राणां ॥ १५ ॥ प्रातर्वैश्वदेव्यांप्रेषितोऽग्निमंधनीयाअन्वाह
 पश्चात्सामिधेनीस्थानस्यपदमात्रेवस्थायाभिहिंकृत्याभित्वादेवसवितर्महीद्यौःपृथिवीचनस्त्वामग्नेपुष्करादधीतितिसृ
 णामर्धर्चशिष्ट्वारमेदासंप्रैषादन्यत्राप्यंतर्कचोवसानेजायमानेत्वेतस्मिन्नेवावसानेग्नेहंसिन्यत्रिणमितिसूक्तमावपेतपुनः
 पुनराजन्मनोजातंश्रुत्वानंतरेणप्रणवेनशिष्टमुपसंतनुयाच्छिष्टेनोत्तरामुतब्रुवंतुजंतवआयंहस्तेनखादिनमित्यर्धर्चआर
 मैत्रदेवंदेववीतयइतिद्वैअग्निनाग्निःसमिध्यतेत्वंह्यग्नेअग्निनातंमर्जयंतसुक्रतुंयज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाइतिपरिदध्यात्सर्व
 त्रोत्तमांपरिधानीयेतिविद्याद्ध्यायेविराजौनवप्रयाजाःप्रागुत्तमाच्चतुरावपेतदुरोअग्नआज्यस्यव्यंतूषासानकाम्ना

श्रौतसू.

॥१४॥

ज्यस्यवीतां दैव्या होताराग्नाज्यस्यवीतां तिस्रो देवीरग्नाज्यस्यव्यं त्वित्यग्निः सोमः सविता सरस्वतीं पूषामरुतः स्वतव
सो विश्वे देवाद्यावापृथिवीं आविश्वदेवं सत्पातिं वाममद्य सवितर्वा ममुश्वः पूषंतव व्रते वयं शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यदिहे हवः
स्वतवसः प्रचित्रमर्कं गृणते तुरायेति नवानुयाजाः षलूध्वं प्रथमां देवीं द्वारो वसुवने वसुधेयस्य व्यंतु । देवी उपासानक्ता वसु
वने वसुधेयस्य वीतां । देवी जोष्ट्री वसुवने वसुधेयस्य वीतां ॥ देवी ऊर्जा हुती वसुवने वसुधेयस्य वीतां । देवा दैव्या होतारा व
सुवने वसुधेयस्य वीतां । देवी स्तिष्ठस्तिष्ठो देवीर्वसुवने वसुधेयस्य व्यं त्वित्यनुयाजानां सूक्तवाकस्य शंयुवाकस्य वोपरिष्ठाद्वा
जिभ्यो वाजिनमनावाह्यादेशं शं नो भवन्तु वाजिनो हवेषु वाजे वा जेवत वाजिनो न इत्यूर्ध्वज्जुरनवानं याज्याग्नेवीहीत्यनुवषट्
कारो वाजिनस्याग्नेवीहीति वायत्रकचैकसंप्रैषेद्वौ वषट्कारौ समस्तावेवं तत्र द्विरनुमंत्रयेत् न चागूरुत्तरस्मिन् वाजिनभक्षमि
लामिव प्रतिगृह्योपहवमिच्छेत् । ध्वर्य उपह्वयस्व ब्रह्मन्नुपह्वयस्वाऽग्नीदुपह्वयस्वेति यन्मेरेतः प्रसिच्यते यद्वा मे अपि गच्छति
यद्वा जायते पुनः । तेन माशिवमाविशते न मावाजिनं कुरु ॥ तस्य ते वाजिपीतस्योपहृतस्योपहृतो भक्षयामीति प्राणभक्षं भ
क्षये देवमध्वर्युर्ब्रह्माग्नीध्रो यजमानः प्रत्यक्षमितरे च दीक्षिताः । पौर्णमासेनेष्ट्वा चातुर्मास्यव्रतान्युपेयात्केशान्निवर्तयीत इम
श्रूणि वापयीताधः शयीत मधुमांसलवणरूपवलेखनानि वर्जयेत्तौ भार्यामुपेयाद्वापनं सर्वेषु पर्वेष्वद्योत्तमयोर्वा ॥ १६ ॥
पंचम्यां पौर्णमास्यां वरुणप्रघासैः पश्चाद्दार्शपौर्णमासिकायावेदेरुपविश्य प्रेषितोऽग्निप्रणयनीयाः प्रतिपद्यते प्रदेवं देव्याधिपे

पूर्वप.
अ. २

॥१४॥

तितिस्रिंइळायास्त्वापदेवयमग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवैरित्यर्धर्चआरमेदासीनःप्रथमामन्वाहोपांशुसप्रणवातत्रस्थानात्स्थान
 नसंक्रमणैप्रणवेनावसायानुच्छस्योत्तरांप्रतिपद्यतैप्राणसंततंभवतीतिविज्ञायतउत्तरमग्निमनुब्रजन्नुत्तरांइमंमहेविदथ्या
 यशूषमयमिहप्रथमोधायािधातृभिरितितुराजन्यवैश्ययोराद्यैपश्चादुत्तरस्यावेदेरवस्थायोत्तरवेदेस्तुसोमेषुनिहितेग्नौसी
 दहोतःस्वउलोकेचिकित्वाग्निहोताहोतृषदनेविदानइतिद्वेपरिधायतस्मिन्नेवासनउपविश्यभूर्भुवःस्वरितिवाचंविस्ृजे
 तान्यत्रापियत्रानुब्रुवन्ननुब्रजेत्तिष्ठत्संप्रैषेषुतथैववाग्विसर्गोऽग्निमंथनादिसमानावैश्वदेव्याहविषांतुस्थानेषष्ठप्रभृतीनां
 मिंद्राग्नीमरुतोवरुणःकः ॥ इंद्राग्नीअवसागतंश्रथद्वृत्रमुतसंनोतिवाजंमरुतोयस्यहिक्षयेराइवेदचरमाअहेवेमंमेवरुणश्रु
 धितत्त्वायामिब्रह्मणावंदमानःकयानश्चित्रआभुवद्विरण्यगर्भःसमवर्तताग्रइतिप्रतिप्रस्थातावाजिनेतृतीयःसंस्थिता
 यामवभृथं ब्रजं तितत्रावभृथेष्टिःकृताकृतातामुपरिष्ठाद्व्याख्यास्यामोद्वयोर्मासयोरैंद्राग्नःपशुः ॥ १७ ॥ तथाततःसाकमे
 धाःपूर्वेद्युस्तिस्त्रइष्टयोनुसवनैप्रथमायामग्निरनीकवाननीकवंतमूतयेग्निंगीर्भिहवामहे । सनःपर्षदतिद्विषः । सैनानीकेन
 सुविदत्रोअस्मेइत्युत्तरस्यांवृधन्वंतौमरुतःसांतपनाःसांतपनाइदंहविर्योनोमरुतोअभिदुर्हणायुरितिमरुद्भ्योगृहमेधेभ्य
 उत्तराज्यभागप्रभृतीळांतागृहमेधासआगतप्रबुध्यावईरतेमहांसीतिपुष्टिमंतौविराजौसंयाज्यैअनिगदेअन्यत्राप्यना
 वाहनआवहनेपिपित्र्यायांपशौचवहुचैतस्यांरात्र्यामन्नंप्रसुवीरंस्तस्याविवासेपौर्णदर्वजुहुयुर्कृषभेरवाणेस्तनयिलौवाग्नी

श्रौतसू.
॥१५॥

अंहैकैरावयंति ब्रह्मपुत्रं वदंतो यदि होतारं चोदयेयुस्तस्य याज्यानुवाक्ये । पूर्णादविपरापतसु पूर्णा पुनरापत ॥ वस्त्रे व वि
क्रीणावहाइषमूर्जशतक्रतो ॥ देहि मे ददामिते नि मे धेहि निते दधे ॥ अपामिक्यमिव संभरको वा ददते दददिति मरुद्भ्यः क्री
ळिभ्य उत्तरोत्तु वंतु जंतवो यंकृत्तुरगृभीत इति परोक्षवार्त्तघ्नौ क्रीळवः शर्धो मारुतं मत्या सो न ये मरुतः स्वं चो जुष्टो दमूना अग्ने
शर्धमहते सौ भगा येति संयाज्ये वाजिनावभृथवर्जमाहेंद्रुक्तावरुणप्रघासैर्हविषां तु सप्तमादीनां स्थानं इंद्रो वृत्रहेंद्रो महेन्द्रो
वा विश्वकर्मा तू न इंद्रवृत्रहं ननु ते दायिमह इन्द्रियाय विश्वकर्म न्हविषावावृधानो याते धामानि परमाणियाव मेति ॥१८॥ द
क्षिणाग्नेरग्निमतिप्रणीय पित्र्यासा शयवंतालुस्रजपा होतारमवृथा वषट्कारानुमंत्रणाभिहिंकारवर्जितस्यां प्रांचिकर्माणि द
क्षिणे तराणि तथान्वयं मुशंतस्त्वानिधीमहीत्येतां त्रिरनवानंताः सामिधेन्यस्तासामुत्तमेन प्रणवेनावह देवान्पितृन्यजमा
नायेति प्रतिपत्तिरग्निहोत्रायावहं स्वं महिमानमावहेत्येतस्य स्थाने शिकव्यवाहनमावाहयेदुत्तमे चैनं प्रयाजे प्रागाज्यपेभ्यो
निगमयेत्सूक्तवाके चाग्निहोत्रेणेतस्य स्थाने नेह प्रादेशो न बर्हिष्मंतौ प्रयाजानुयाजौ नेळायां भक्षभक्षणं नमार्जनं न सूक्तवा
केनामादेश ईक्षितः सीद होतरिति वोक्त उपविशे जीवा तु मंतौ सव्योत्तर्युपस्थाः प्राचीना वीतिनो हविर्भिश्चरंति दक्षिणाग्नी
ध्र उत्तरो ध्वर्युर्द्वे अनुवाक्ये अध्वर्धामनवानमोः स्वधेत्याश्रावणं मस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावणं मनु स्वधा स्वधेति संप्रैषो ये स्वधे
त्यागूर्ये स्वधामह इति वा स्वधानम इति वषट्कारो नित्याः सुतयः पितरः सोमवंतः सोमो वापितृमान्पितरो बर्हिषदः पितरो

पूर्वप.
अ. २

॥१५॥

ग्निष्वात्तायमउदीरतामवरउत्परासस्त्वयाहिनःपितरःसोमपूर्वउपहूताःपितरःसोम्यासस्त्वंसोमप्रचिकितोमनीषासो
 मोधेनुंसोमोअर्वतमाशुंत्वंसोमपितृभिःसंविदानोवर्हिषदःपितरऊत्यर्वागाहंपितृन्त्सुविदत्राँअवित्सीदंपितृभ्योनमोअ
 स्त्वद्याग्निष्वात्ताःपितरएहगच्छतयेचेहपितरोयेचनेहयेअग्निदग्धायेअनग्निदग्धाइमंयमप्रस्तरमाहिसीदेतिद्वेपरेयिवां
 संप्रवतोमहीरनुवैवस्वतायचेन्मध्यमायाज्यायेतातृषुर्देवत्राजेहमानास्त्वदग्नेकाव्यात्वन्मनीषाःसप्रत्नथासहसाजाय
 मानइत्यग्निःस्विष्टकृत्कव्यवाहनःप्रकृत्यातऊर्ध्ववषट्कारक्रियायांचौर्ध्वमाज्यभागाभ्यामन्यन्मंत्रलोपादेकैकाचानु
 वाक्यायोअग्निःऋव्यवाहनस्त्वमग्नईळितोजातवेदइतिसंयाज्येभक्षेपुप्राणभक्षान्भक्षयित्वावर्हिष्यनुप्रहरेयुःसंस्थिता
 यांप्राग्वानुयाजाभ्यांदक्षिणावृतोदक्षिणाग्निमुपतिष्ठंतैनावृत्यानतिप्रणीतचर्यायामयाविष्ठाजनयत्कर्वरानिंसहिघृणिरु
 रुर्वरायगातुः । सप्रत्युदैद्धरुणमध्वोअग्रंस्वांयत्तनूतन्वामैरयतेत्यावृत्यत्वेवेतरावाहवनीयंसुसंहशंत्वेतिपंक्त्यागार्हपत्यं
 मग्निंतमन्यइत्यथैनमभिसमायंतिमाप्रगामाग्नेत्वंनइतिजपंतःपूर्वेणगार्हपत्यंसूक्तेसमाप्यसंव्यावृतस्यंवकान्त्रजंतितत्रा
 ध्वर्यवःकर्माधीयतेप्रत्येत्यादित्ययाचरंतिपुष्टिमंतौधाय्येविराजौ ॥ १९ ॥ पंचम्यांपौर्णमास्यांशुनासीरीययावर्ग्य
 थोपपत्तिवावाजिनवर्जसमानावैश्वदेव्याहविषांतुस्थानेषष्ठप्रभृतीनांवायुर्नियुत्वान्वायुर्वाशुनासीराविंद्रोवाशुनासीर
 इंद्रोवाशुनःसूर्यउत्तमआवायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिंदाश्वासमच्छसत्वंनोदेवमनसेशानायप्रहुतियस्तुआनृद्

श्रौतसू.

॥१६॥

शुनासीराविमांवाचं जुषेथां शुनं नः फाला विकृषंतु भूमि मिंद्रं वयं शुनासीरमस्मिन्यज्ञे हवामहे ॥ सवाजेषु प्रनो विषत् ॥
अश्वायंतो गव्यंतो वाजयंतः शुनं हुवे मम घवान् मिंद्रं मश्वायंतो गव्यंतो वाजयंतस्तुरणिर्विश्वदर्शतश्चित्रं देवाना मुदगाद
नीकमितियाज्यानुवाक्याः समाप्य सोमेन यजेतां शकौ पशुनां चातुर्मास्यानि वा पुनश्चातुर्मास्यानि वा पुनः ॥ २० ॥ ॥
इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषट्के द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिः ॐ ३म् ॥ पशाविष्टिरुभयतो न्यतरतो वाग्नेयीवाग्नावैष्णवीवोभेवान्यत्तरापुरस्तादुक्तमग्निप्रणयनं पश्चात्पाशुवं
धिकायावेदे रुपविश्यं प्रेषितो यूपायाज्यमानायां जंतित्वामध्वरे देवयंत इत्युत्तमेन वचनेनार्धर्च आरमेदुच्छ्रयस्व वनस्पते
समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तादूर्ध्वं ऋषुण ऊतय इति द्वे जातो जायते सुदिनत्वे अहामित्यर्धर्च आरमेद्यु वासुवासाः परिवीत आ
गादिति परिदध्याद्यत्रैकतंत्रे बहवः सपशवो त्यं परिधाय संस्तुयाद नभिहिं कृत्यं यान्वो नरो देवयंतो निमिभ्युरिति षड्विः पंच
भिर्वानभ्यासमेकं उक्तमग्निमंथनं तथा धार्यै कृता कृता वाज्यभागा वावाहने पशुदेवताभ्यो वनस्पतिमनंतरं संमार्गैः संमृ
ज्यं प्रवृता हुतीर्जुहुयां जुष्टौ वाचे भूयां संजुष्टौ वाचस्पतये देवि वाक् ॥ यद्वा चो मधुमत्तमं तस्मिन्माधाः सरस्वत्यै वाचे स्वा
ह ॥ पुनरादाय पंचविधां स्वाहा वाचे स्वाहा वाचस्पतये स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वते महोभ्यः संमहोभ्यः स्वाहेति सो
म एवैके प्रशास्तारं तीर्थे न प्रपाद्यं दंडमस्मै प्रयच्छेद्दक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यां मित्रावरुणयोस्त्वावाहुभ्यां प्रशास्त्रोः प्रशिषाप्र

पूर्वष.
अ. ३

॥१६॥

यच्छामीति तथा युक्ताभ्यामेवेतरोमित्रावरुणयोस्त्वाबाहुभ्यां प्रशास्त्रोः प्रशिषाप्रतिगृह्णाम्यवक्रो विथुरो भूया समितिप्र
तिगृह्योत्तरेण होतारमतिव्रजे दक्षिणेन दंडं हरेन्न चानेन संस्पृशेदात्मानं वान्यं वा प्रैषवचनादन्यान्यपियज्ञांगान्युपयुक्ता
निनविहारेण व्यवेयादक्षिणो होतृषदनात्प्रहोवस्थाय वेद्यां दंडमवष्टभ्य ब्रूयात्प्रैषांश्चादेशमनुवाक्यां च संप्रैषे पूर्वाप्रैषात्पर्य
ग्निस्तोकमनो तोत्रीयमानसूक्तानि च सोम आसीनोन्यत् ॥ १ ॥ एकादशप्रयाजां स्तेषां प्रैषाः प्रथमं प्रैषसूक्तमुक्तं द्वितीये ध्वर्यु
प्रेषितो मैत्रावरुणः प्रेष्यति प्रैषैर्होतारं होताय जत्याप्रीभिः प्रैषसलिंगाभिः समिद्धो अग्निरिति शुनकानां जुषस्वनः समिधमि
ति वसिष्ठानां समिद्धो अद्येतिसर्वेषां यथ ऋषिवा प्राजापत्येतु जामदग्न्यः सर्वेषां दशसूक्तेषु प्रेषितो मैत्रावरुणोऽग्निर्होतान इ
तितृचं पर्यग्नयेन्वाहाग्निगवे प्रेष्योपप्रेष्य होतरिति वोक्तो जैदग्निरसनद्वाजमिति प्रैषमुक्त्वा तवेदिदं दंडं निदध्यादग्निगुं होतो
हं नंगानि दैवतं पशुमिति यथार्थं पुं वन्मिथुने मेधपती मेधायां विकल्पो यथार्थं मूर्ध्वमग्निगोरन्यन्मिथुनेभ्यः सर्वेषु यजुर्निग
देषु प्रकृतौ समर्थनिगमेषु प्राकृतास्त्वेव मंत्राणां शब्दाः प्रतिनिधिष्वपि नाभि रूपमामेदो हविरित्यनूह्यानि ॥ २ ॥ दैव्याः
शमितार आरभध्वमुतमनुष्या उपनयत मेध्यादुराशासानामेधपतिभ्यां मेधं ॥ प्रास्मा अग्निं भरतस्तृणीतवाहिरन्वेन
मातामन्यतामनुपितानुभ्रातासगभ्यो नुसखासयूथ्यः ॥ उदीचीनां अस्य पदो निधत्तात्सूर्यं च क्षुर्गमयता द्वातं प्राणमन्व
वसृजता दंत रिक्षमसुं दिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरं ॥ एकधास्यत्वचमाच्छ्रयतां तपुरानाभ्या अपिशसो वपामुत्खिदता दंतरेवो

श्रौतसू.
॥१७॥

ष्माणंवारयध्वात् ॥ इयेनमस्यवक्षःकृणुतात्प्रशसावाहशलादोषणीकश्यपेवांसाच्छिद्रेश्रोणीकवषोरुस्रैकपर्णीष्ठीवंता
षड्विंशतिरस्यवक्रयस्ता अनुष्ठोच्यावयताद्वात्रंगात्रमस्यानूनंकृणुतात् ॥ ऊवध्यगोहंपार्थिवंखनतात् ॥ अस्त्रारक्षः
संसृजतात् ॥ वनिष्ठुमस्यमाराविष्टोरुकंमन्यमानानेद्वस्तोकेतनयेरवितारवच्छमितारः ॥ अध्रिगोशमीध्वंसुशमिशमी
ध्वंशमीध्वमध्रिगा३उअपापास्त्रारक्षःसंसृजताच्छमितारोपापेत्युपांश्वेकधाषड्विंशतिरितिद्विद्विंशतहूनापुरांतरित्तिचैकै
ध्रिग्वादितित्रिरुक्त्वाशमितारोयदत्रसुकृतैकृणवथास्मासुतद्यहुष्कृतमन्यत्रतदितिजपित्वादक्षिणावृदावर्ततेमैत्रावरु
णश्चसव्यावृतौब्रह्मयजमानौसंज्ञसेपशावावर्तेरन् ॥ ३ ॥ वपायांश्रप्यमाणायांप्रेषितस्तोकेभ्योन्वाहजुषस्वसप्रथस्तम
मिमंनोयज्ञमित्युक्तमादापनंस्वाहाकृतिभ्योहोतायक्षदग्निस्वाहाज्यस्यस्वाहामेदसइतिप्रैषउत्तमाप्रीयाज्यावपापुरोळा
शोहविरितिपशोःप्रदानानितानिपृथङ्गानादेवतेषुमनोतांचनमनोतावर्तेतेत्येकैतेषांसलिंगाःप्रैषास्तेष्वग्नीषोमयोःस्थाने
यायापशुदेवताछागस्थानउस्रोगौर्मेषोविकोहयोश्चोन्वादेशेव्यक्तचोदनामेवंवनस्पतिःस्विष्टकृतसूक्तवाकप्रैषेषुप्राजाप
त्येत्वग्निचित्यासंयुक्तेवायव्यंपशुपुरोळाशमेकैवायव्येप्राजापत्यंतेनपशुदेवतावर्धतइत्याचार्याःपुरोळाशतप्रधानत्वा
त्पुरोळाशनिगमेषुपुरोळाशवद्धर्षीष्याज्यवर्जयेषांतेनसमवत्तहोमोमेधोरभीयानितिपश्वभिधानेआदद्धसकरंजुषताम
घदग्रभीदवीवृधतेतिदेवतानां ॥४॥ हुतायांवपायांसब्रह्मकाश्चात्वालेमार्जयंतैर्निधायदंडंमैत्रावरुणइदमापःप्रवहत्सु

पूर्वष.
अ. ३

॥१७॥

मित्र्यान आप ओषधयः संतु दुर्मित्र्यास्तस्मै संतु योऽस्मान् द्वेष्टि यंच वयं द्विष्म इत्येतावन्मार्जनं पशौ तीर्थे न निष्क्रम्याऽसीता
मापुरोळाशश्रपणात्तेन चरित्वा स्विष्टकृदाचरेयुर्यदित्वन्वायात्यानि तैरग्रे चरेयुर्न तु तेषां निगमेष्वनुवृत्तिर्नान्येषामूर्ध्वमा
वाहनादुत्पन्नानां मिळामग्नेषु रुदंसं सनिंगोर्होतायक्षदग्निपुरोळाशस्य स्वदस्वहव्यासमिषोदिदीहीति पुरोळाशस्विष्टकृत
ऊर्ध्वमिळायाः ॥ ५ ॥ मनोतायै संप्रेषितस्त्वं ह्यग्ने प्रथम इत्यन्वाहं हविषा चरंति तत्र प्रैषे करत एवाग्नीषोमावेवमित्यैतरेयिणो
न्यत्र द्विदेवतां नमैत्रावरुणदेवते च तथा दृष्टत्वात्प्रकृत्या गाणगारिरुत्पन्नानां स्मृत आम्नायेन रथभेदे निरर्थो विकारो याज्या
या अंतरार्धचौवसा होम आरमेद्वनस्पतिना चरंति प्रैषमभितो याज्यानुवाक्येयत्राग्नेराज्यस्य हविष इत्यत्राज्यभागावयाळ
ग्निरग्नेराज्यस्य हविष इति स्विष्टकृतीळामुपहूयानुयाजैश्चरंति तेषां प्रैषास्तृतीयं प्रैषसूक्तमेकादशे प्रागुत्तमाद्वावावपेतदे
वो वनस्पतिर्वसुवने वसुधेयस्य वेतु ॥ देवं बर्हिर्वारितीनां वसुवने वसुधेयस्य वेत्वित्यनवानं प्रेष्यत्यनवानं यजत्युक्तमुत्तमे
सूक्तवाकप्रैषे पूर्वस्मिन्निगमे गृह्णित्यत्राज्यभागौ वध्नन्नमुष्मा अमुं वध्नन्नमुष्मा अमुमिति पशूंश्च देवताश्च देवताश्चैकपशु
काः पशूंश्चैकदेवतानुत्तराज्येनेत्याज्यभागावमुष्मा अमुनेति पूर्वोक्तं समप्यप्रैषमग्नौ दंडमनुप्रहरेद नवभृथे वभृथे
न्यत्र कृताकृतं वेदस्तरणं तीर्थे न निष्क्रम्याग्निपशुकेतनान्यव्यवयंतो हृदयशूलमुपोयमानमनुमंत्रयेरन्ध्रगसियोऽस्मान् द्वेष्टि
यंच वयं द्विष्मस्तमभिशोचेति तस्योपरिष्ठादपउपस्पृशंति द्वीपेराज्ञो वरुणस्य गृहोमितो हिरण्ययः ॥ स नो धृतव्रतो राजा धा

श्रौतसू.

॥१८॥

मोघास्रहमुंचतु ॥ धाम्नो धाम्नो राजन्नितोवरुणनोमुंच ॥ यदापो अह्य इतिवरुणेति शर्पामहेततोवरुणनोमुंच ॥ मयि
वापोमोषधीर्हि सीरतो विश्वव्यं चाभूस्त्वेतोवरुणनोमुंच ॥ सुमित्र्या न आप ओषधयः संत्विति चास्पृष्टानवेक्षमाणा असंस्पृ
शंतः प्रत्यायंतः समिधः कुर्वतेति सस्ति स एकैको ग्रेः समिदसिते जो सिते जो मे देहीति प्रथमा मे धोस्ये धिषीमहीति द्वितीयां स
मिदसिसमे धिषीमहीति तृतीयां मेत्योपतिष्ठंत आपो अद्यान्वचारिषमिति ततः समिधोभ्यादधतियथा गृहीतमग्नेः समिदं
सिते जो सिते जो मे दाः स्वाहा ॥ सोमस्य समिदं सिदुरिष्टेर्मापाहि स्वाहा ॥ पितृणां समिदं सिमृत्योर्मापाहि स्वाहेति ततः संस्थाज
पइति पशुतंत्रं ॥ ६ ॥ प्रदानानामुक्ताः प्रैषां स्तेषां याज्यानुवाक्याः सर्वेषामग्नेः प्रेनुवाक्यास्ततो याज्या दैवतेन पशुनानात्वमग्ने
नयसुपथाराये अस्मानिति द्वे पाहिनो अग्ने पायुभिरजस्रैः प्रवः शुक्राय भानवे भरध्वं यथा विप्रस्यमनुषो हविर्भिः प्रकारवो मन
नावच्यमाना एकाचेतत्सरस्वती नदीनामुतस्यानः सरस्वती जुषाणा सरस्वत्यभिनोनेषिवस्यः प्रक्षोदसाधाय सा सस्र एषा
पावीरवी कन्या चित्रायुर्यस्तेस्तनः शशयो यो मयो भूस्त्वं सोमप्रचिकितो मनीषेति द्वैत्वं नः सोम विश्वतो वयो धायाते धामा
निदिविया पृथिव्या मषाहं युत्सु पृतना सुप्रिया ते धामानि हविषाय जंतिया स्ते पूषन्नावो अंतः समुद्र इति द्वे पूषे मा आशा अनु
वेद सर्वाः शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यत्प्रपथे पथामजनिष्ट पूषा पथस्पथः परिपतिं वचस्या बृहस्पतेया परमापरावदिति द्वे बृह
स्पते अतियदर्यो अर्होत्तमृत्विया उपवाचः सचं ते संयंस्तु भो वनयो नयं त्येवापित्रे विश्वदेवाय वृष्णे विश्वे अद्य मरुतो विश्वं ऊ

पूर्वप.

अ. ३

॥१८॥

त्यानोदेवानामुपवेतुशंसानोविश्वआस्क्रागमंतुदेवाविश्वेदेवाः शृणुतेमंहवंमैयेकेचज्जमामहिनोअहिमायाअग्नेयाहिदू
त्यमारिषण्यइंद्रनरोनेमधिताहवंतइतितिस्रउरुंनोलोकमनुनेषिविद्वान्प्रससाहिषेपुरुहूतशत्रून्स्वस्तयेवाजिभिश्चप्रणे
तःशुचीवोहव्यामरुतःशुचीनानूष्ठिरंमरुतोवीरवंतमावोहोताजोहवीतिसत्तःप्रचित्रमर्कगृणतेतुरायांराइवेदचरमाअ
हेवयावःशर्मशशमानायसंत्यावृत्रहणावृत्रहभिःशुष्मैराभरतंशिक्षतंवज्रबाहुउभावामिंद्राग्नीआहुवध्यैशुचिंनुस्तोमंनव
जातमद्यगीर्भिर्विप्रःप्रमतिमिच्छमानःप्रचर्षणिभ्यःपृतनाहवैष्वादेवोयातुसवितासुरत्नःसघानोदेवःसवितासहावेतिद्वे
उदीरयकवितमंकवीनांभगंधियंवाजयंतःपुरंधिमितिद्वेअवसिंधुंवरुणोद्यौरिवस्थादयंसुतुभ्यंवरुणस्वधावणवावंदस्व
वरुणंवृहंतैतत्त्वायामिब्रह्मणावंदमानइतिद्वेअस्तभ्राह्म्यामसुरोविश्ववेदाइत्यैकादशिनाः ॥ ७ ॥ अग्नीषोमाविमंसुमेयु
वमेतानिदिविरोचनानीतितृचावावांमित्रावरुणाहव्यजुष्टिमायातंमित्रावरुणासुशस्त्यानोमित्रावरुणाहव्यजुष्टियुवंव
स्त्राणिपीवसावसाथैप्रवाहवासिसृतंजीवसेनोयद्वंहिष्ठंनतिविधेसुदानूहिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रइतिषट्प्राजापत्याश्चित्रं
देवानामुदगादनीकमितिपंचशंनोभवचक्षसाशंनोअह्नावायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिदाश्वासमच्छानोनियुद्धिः
शतिनीभिरध्वरंपीवोअन्नारयिवृधःसुमेधारायेनुयंजज्ञतूरोदसीमेप्रवायुमच्छाबृहतीमनीषातववायवृतस्पतैत्वांहिसुप्स
रस्तममितिद्वेकुविदंगनमसायेवृधासईशानायप्रहुतियस्तआनद्रप्रवोवायुंरथयुजंकृणुध्वमुतत्वामदितेमह्यनेहोनउरुव्र

श्रौतसू.

॥१९॥

जेदितिर्ह्यजनिष्टसुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसंमहीमूषुमातरं सुव्रतानां मदितिद्यौरदितिरंतरिक्षं न ते विष्णो जायमानो न जा
तं स्त्वं विष्णो सुमतिं विश्वजन्यां विचक्रमे पृथिवीमेष एतां त्रिदेवः पृथिवीमेष एतां परोमात्रया तन्वा वृधाने रावती धेनुमती हि
भूतं विश्वकर्म न्हविषावा वृधान इति द्वे विश्वकर्मा विमना आद्विहायाः किंस्विदासीदधिष्ठानं योनः पिता जनिता यो विधाता
याते धामानि परमाणियावमाय इमे द्यावा पृथिवी जनित्री तन्नस्तुरीपमधपोषयितुं देवस्त्वष्टा सविता विश्वरूपो देवत्वष्टर्यञ्च
चारुत्वमान इति शंकरूपः सुभरो वयोधाः प्रथमभाजं यशसं वयोधां सोमा पूषणा जननारयीणामिति सूक्तमादित्यानामव
सानूतनेनेमागिर आदित्येभ्यो घृतसूक्तं आदित्या स उरवोगभीरा इमं स्तोमं सक्रतवो मे अद्य तिस्रो भूमीर्धारयंती रुतं चूचद
क्षिणा विचिकितेन सव्या मही द्यावा पृथिवी इह ज्येष्ठैः कृतं दिवेतदवोचं पृथिव्या इति द्वे प्रद्यावायज्ञैः पृथिवी नमो भिरिति द्वे प्र
द्यावायज्ञैः पृथिवी कृता वृधा मृळानो रुद्रो तनो मयस्कृधीति द्वे आते पितर्मरुतां सुम्रमेतुं प्रवभ्रवे वृषभाय श्विती च इति तिस्र
आपश्चातान्ना सत्या पुरस्तादा गोमताना सत्यारथेनेति च तिस्रो हिरण्यत्वङ्माधुवर्णो घृतस्त्रुरभिकृत्वेन्द्रभूरधर्मस्त्वं महां इन्द्रतु
भ्यं हक्षाः सत्राहणं दाधृषितुम्रमिंद्रैः सह दानुं पुरुहूतक्षियं तं स्तुत इन्द्रो मघवाय च वृत्रैवावस्व इन्द्रः सत्यः सन्नाड्यद्वाग्वदंत्यवि
चेतनानि पतंगोवाचं मनसा विभर्ति चत्वारि वाक्परिमिता पदानि यज्ञेन वाचः पदवीयमायन्निति द्वे देवीं वाचमजनयंत दे
वा जनीयंतो न्वग्रव इति तिस्रो दिव्यं सुपर्णवायसं वृहंतं सवा वृधेन यो योषणा सुयस्यं व्रतं पशवो यंति सर्वे यस्य व्रतमुपतिष्ठंत

पूर्वप.
अ. ३

॥१९॥

आपः ॥ यस्य व्रते पुष्टिपतिर्निविष्टस्तं सरस्वतमवसेहुवेमेति पशवः सौम्याश्च निर्मिताश्च निर्मितेन्द्राग्नः पाण्मास्यः सांवत्सरो
 वा प्राजापत्य उपांशुसावित्रसौर्यवैष्णववैश्वकर्मणाश्चैतेषां तत्रोपांशुयाजविकारान्वक्ष्यामः प्रैषादिरागुरस्थानादद्वस
 त्करदिति चैतानि यथास्थानमुपांशु ॥ ८ ॥ सौत्रामण्यामाश्विनसारस्वतैन्द्राः पशवो बार्हस्पत्यो वाचतुर्थे ऐन्द्रसावित्रवारुणाः
 पशुपुरोळाशामार्जयित्वा युवंसुराममश्विनेति ग्रहाणां पुरोनुवाक्या होतायक्षदश्विना सरस्वतीमिंद्रं सुत्रामाणं सोमानां सु
 राम्णां जुषंतीं व्यंतु पिवंतु मदंतु सोमान् सुराम्णो होतयजेति प्रैषः पुत्रमिव पितरावश्विनो भेतियाज्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारः
 सुरासुतस्याग्नेवीहीति वा ॥ नानाहिवां देवहितं सदस्कृतैमासं सूक्षाथां परमेव्योमनि ॥ सुरात्वमसि शुष्मिणीति सुरामवेक्ष्या
 धोवाहू सोम एष इति सोमं यदत्र रिशं रसिनः सुतस्य यदिन्द्रो अपिवच्छचीभिः ॥ इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भ
 क्षयामीति भक्षजपः प्राणभक्षोत्र ॥ ९ ॥ विध्यपराधे प्रायश्चित्तिः शिष्टाभावे प्रतिनिधि रन्वाहिताग्नेः प्रयाणोपपत्तौ पृथग
 ग्रीन्त्रयेयुस्तुभ्यंता अंगिरस्तमेति वाज्याहुतिं हुत्वा समारोपयेदयं ते योनिर्ऋत्विय इत्यरणीगार्हपत्ये प्रतितपेत्पाणीवायातै अ
 ग्नेयुज्जियात नूस्तये ह्यारोहतात्मात्मानमच्छावसूनि कृण्वन्नर्यापुरुणि ॥ यज्ञोभूत्वा यज्ञमासीदयोनिं जातवेदो भुव आजाय
 मान इत्येवमनन्वाहिताग्निरहुत्वा यदि पाण्योररणी संस्पृश्य मथयेत्प्रत्यवरोह जातवेदः पुनस्त्वं देवेभ्यो हव्यं वहनः प्रजान
 न् ॥ प्रजां पुष्टिरयि मस्मा सुधे ह्यथा भवयजमानाय शंयो रित्या हवनीयमवदीप्य मानमर्वाक् शम्यापरासादिदंत एकं परञ्ज

श्रौतसू.

॥२०॥

तएकमितिसंवपेद्यदित्वतीयाद्यद्यमावास्यापौर्णमासीवातीयाद्यदिवान्यस्याग्निषुयजेतयदिवान्योग्निषुयजेतयदि
वास्यान्योग्निरग्नीन्व्यवेयाद्यदिवान्यस्याग्निहोत्रउपसंनेहविषिवानिरुक्षेचक्रीवच्छापुरुषोवाविहारमंतरियाद्यदिवध्वेप्रमी
येतेष्टिरग्निःपथिकृद्वेत्थाहिवेधोअध्वनआदेवानामपिपंथामगन्मेत्यनङ्घ्रान्दक्षिणाव्यवायेत्वनग्निनाप्रागिष्टेर्गामंतरेणा
तिक्रमयेद्भस्मनाशुनःपदंप्रतिवपेदिदंविष्णुर्विचक्रमइतिगार्हपत्याहवनीययोरंतरंभस्मराज्योदकराज्याचसंतनुयात्तंतु
तन्वन्नजसोभानुमन्विहीत्यनुगमयित्वाचाहवनीयंपुनःप्रणीयोपतिष्ठेतयदग्नेपूर्वप्रहितंपदंहितेसूर्यस्यरश्मीनन्वातता
न । तत्ररयिष्ठामनुसंभवैतांसनःसृजसुमत्यावाजवत्या । त्वमग्नेसप्रथाअसीतिचाध्वेप्रमीतस्याभिवान्यवत्सायाःपय
साग्निहोत्रंतूष्णींसर्वहुतंजुहुयुरासमवायाद्यद्याहिताग्निरपरपक्षेभ्येताहुतिभिरेनंपूर्वपक्षंहरयुर्हविषांव्यापत्तावोह्वासुदे
वतास्वाज्येनेष्टिसमाप्यपुनरिज्याव्यापन्नानिहवीषिकेशनखकीटपतंगैरन्यैर्वावीभत्सैर्भिन्नसिक्तानिचापोभ्यवहरयुःप्र
जापतेनत्वदेतान्यन्यइतिचवल्मीकवपायांवासान्नाख्यमध्यमेनपलाशपर्णेनजुहुयाद्विष्यंदमानंमहीद्यौःपृथिवीचनइ
त्यंतःपरिधिदेशेनिवपेयुरन्यतरादोषेव्यासिच्यप्रचरेयुःपुरोळाशंवातत्स्थानउभयदोषेन्द्राग्नंपंचशरावमोदनंतयोःपृथ
क्प्रचर्यैद्रमेवेत्येकैवत्सानांधानेवायवेयवागूमग्निहोत्रमधिश्रितंस्ववदभिमंत्रयेतगर्भंस्ववंतमगदमकर्माग्निर्होतापृथिव्यं
तरिक्षं । यतश्चुतदग्नावेवतन्नाभिप्राप्नोतिनिर्कृतिंपरस्तादिति ॥ १० ॥ यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमानोपविशेत्ताम

पूर्वप.

अ. ३

॥२०॥

भिमंत्रयेतयस्माद्धीषानिपीदसिततो नो अभयंकृधि । पशून्सर्वाङ्गोपायनमोरुद्रायमीहुषइत्यथैनामुत्थापयेदुदस्या
 द्वेव्यदितिरायुर्यज्ञपतावधात् । इंद्रायकृण्वतीभागमित्रायवरुणायचैत्यथास्याऊधसिचमुखेचोदपात्रमुपोदृह्यदु
 गध्वात्राह्वणंपाययेद्यस्याभोक्ष्यन्स्याद्यावज्जीवंसंवत्सरंवावाश्यमानायैयवसंप्रयच्छेत्सूयवसाद्भगवतीहिभूयाइतिशोणि
 तंदुग्धंगार्हपत्येसंक्षाप्यान्येन जुहुयाद्भिन्नं सितं वा भिमंत्रयेत्समुद्रं वः प्रहिणोमि स्वां योनिमपि गच्छत । अरिष्टा अस्माकं
 वीरामयिगावः संतु गोपतावितियस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानास्पंदेतसायत्तत्रस्कंदयेत्तदभिमृश्यजपेद्यदद्यदुग्धंपृथि
 वीमसृष्टयदोषधीरत्यसृष्ट्यदापः । पयो गृहेषु पयो अघ्यायां पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीति तत्र यत्परिशिष्टं स्यात्तेन जुहुया
 दन्येन वाभ्यानीयैतदोहनाद्या प्राचीनहरणात्प्रजापतेर्विश्वभृतितन्वंहुतमसीति तत्रस्कन्नाभिमर्शनं शेषेण जुहुयात्पुनरु
 न्नीयाशेषं आज्यमशेष एतदाहोमाद्वारुणीं जपित्वा वारुण्या जुहुयादनशनं मान्यस्माद्धोमकालात्पुनर्होमं च गाणगारिरग्नि
 होत्रं शरशरायत्समोषामुमिति द्वेष्टारमुदाहरेद्विष्यंदमानं महीद्यौः पृथिवीचन इत्याहवनीयस्य भस्मांते निनयेत्सान्नाय्यव
 द्धीभत्से भिवृष्टैर्मित्रोजनान्यातयतिब्रुवाण इति समिदाधानं यत्र वेत्थवनस्पत इत्युत्तरस्या आहुत्यास्कंदने ॥ ११ ॥ प्रदोषां
 तोहोमकालः संगवांतः प्रातस्तमतिनीयचतुर्गृहीतमाज्यं जुहुयाद्यदिसायंदोषावस्तर्नमः स्वाहेति यदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमः
 स्वाहेत्यग्निहोत्रमुपसाद्य भूर्भुवः स्वरिति जपित्वा वरंदत्वा जुहुयादिष्टिश्च वारुणी हुत्वा प्रातर्वरदानं मनुगमयित्वा चाहव

श्रौतसू.
॥२१॥

नीयं पुनः प्रणयेदिहैवक्षेम्य एधिमाप्रहासीरमुं मां मुमा मुष्यायणमिति तत इष्टिर्मित्रः सूर्योभियोमहिनादिवं । प्रसमित्रम
तो अस्तु प्रयस्वानिति संस्थितायां पत्न्या सह वाग्यतो ग्रीन्ज्वलतो हरनश्च नृपासीत द्वयोर्दुग्धेन वासेग्निहोत्रं जुहुयादधिश्रि
तेन्यस्मिन् द्वितीयमवनयेत् प्रातरिष्टिरग्निर्व्रतभृच्च वमग्ने व्रतभृच्छुचिरग्ने देवाँ इहावह । उपयज्ञं हविश्च नः । व्रतानि विभ्रद्र
तपा अदब्धो यजानो देवाँ अजरः सुवीरः ॥ दधद्रत्नानि सुमृळीको अग्ने गोपायनो जीवसे जातवेद इत्येवैवात्यार्थाश्रुपातैयद्याह
वनीयमप्रणीतमभ्यस्तमियां द्वहुविद्वाह्यणोभिं प्रणयेद् भैर्हि रण्येग्रतो ह्रियमाणेभ्युदिते चतुर्गृहीतमाज्यं रजतं च हिरण्यव
दग्रतो हरेयुरथैतदाज्यं जुहुयात् पुरस्तात्प्रत्यङ्मुख उपविश्योपाः केतुना जुषतां स्वाहेति कालात्ययेन शेषो न त्विहाग्निरनुग
म्य आहवनीये चेद्व्रियमाणे गार्हपत्यो नुगच्छेत्स्वेभ्य एनमवक्षामेभ्यो मंथेयुरनुगमयेत् वितरं क्षामाभावे भस्म नारणी संस्पृ
श्य मंथयेदितो जज्ञे प्रथममेभ्यो योनिभ्यो अधिजातवेदाः । सगायत्र्या त्रिष्टुभाजगत्यानुष्टुभा च देवेभ्यो हव्यं हवनः प्रजा
नन्नि तिमथित्वा प्रणीयाहवनीयमुपतिष्ठेताग्नेसम्राळिपेरायेरमस्वसहसेद्युम्ना योर्जेपत्याय । सम्राळसिस्वराळसि
सारस्वतौ त्वोत्सौ प्रावतामन्नादं त्वान्नपत्यायादध इत्यत एवैके प्रणयं त्यन्वाहृत्य दक्षिणं सह भस्मानं वा गार्हपत्यायतने नि
धायार्थप्रांचमाहवनीयमुद्धरेत्तत इष्टिरग्निस्तपस्वान्जनद्वान्पावकवानायाहितपसाजनेष्वग्ने पावको अर्चिषा । उपेमां
सुष्टुतिं मम । आनोयाहितपसाजनेष्वग्ने पावकदीद्यत् । हव्यादेवेषु नोदधदिति प्रणीते नुगते प्राग्घोमादिष्टिरग्निर्ज्योति

पूर्वष.
अ. ३

॥२१॥

भ्रान्वरुणउदग्रेषुचयस्तवाग्नेवृहन्नपसामूर्ध्वोअस्थादितिसर्वाश्चेदनुगतानादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वाग्न्याधेयंपु
नराधेयंवासमारूढेषुचारणीनाशे ॥ १२ ॥ अथाग्नेय्यइष्टयोव्रतातिपत्तौव्रतपतयेसाग्नावग्निप्रणयनेनैवतेक्षामायागा
रदाहेशुचयेसंसर्जनेग्निनान्येनमिथश्चैद्विविचयेगार्हपत्याहवनीययोर्वीतयेग्राम्येणसंवर्गार्यवैद्युतेनाप्सुमतेवैश्वानराय
विमतानामन्नभोजनंएषैवकपालेनष्टेनुद्रासितेभ्याश्रावितेवासुरभयएवैयस्मिन्जीवेमृतशब्दस्त्वमग्नेव्रतपाअसियद्वोव
यंप्रमिनामव्रतान्यग्निनाग्निःसमिध्यतेत्वंह्यग्नेअग्निनाग्नेत्वमस्मद्युयोध्यमीवाअक्रंददग्निस्तनयन्निवद्यौर्वितेविष्वग्वातजू
तासोअग्नेत्वामग्नेमानुषीरीळतेविशोऽग्नआयाहिवीतयेयोअग्निदेववीतयेकुवित्सुनोगविष्टयेमानोअस्मिन्महाधनेस्वग्नेस
धिष्टव्यदग्नेदिविजाअस्यग्निर्होतान्यसीदद्यजीयान्त्साध्वीमकदेववीतिनोअद्येतियस्यभार्यागौर्वायमौजनयेदिष्टिर्मरु
तःसान्नाय्येपुरस्ताच्चंद्रमसाभ्युदितेग्निर्दातेन्द्रःप्रदाताविष्णुःशिपिविष्टोऽग्नेदादाशुषेरयिसयंताविप्रएषांदीर्घस्तेअस्त्वंकु
शोभद्रातेहस्तासुकृतोतपाणीवषट्तेविष्णवासऽआकृणोमिप्रतत्तेअद्यशिपिविष्टनामैत्यपिवाप्रायश्चित्तेष्टीनांस्थानेतस्यै
तस्यैदेवतायैपूर्णाहुतिंजुहुयादितिविज्ञायतेहविषांस्कन्नमभिमृशेदेवांजनमग्न्यज्ञस्तस्यमाशीरवतुवर्धतां ॥ भूतिर्घृते
नमुंचतुयज्ञोयज्ञपतिमंहसः ॥ भूपतयेस्वाहाभुवनपतयेस्वाहाभूतानांपतयेस्वाहा ॥ यज्ञस्यत्वाप्रमयोन्मयाभिमया
प्रतिमयाद्रप्सश्चस्कंदेत्याहुतिश्चैद्वहिष्परिध्याग्नीध्रएनांजुहुयाद्धुतवतेपूर्णपात्रंदद्यादेवतेअनुवाक्येयाज्येवाविपरिहृत्या

श्रौतसू.

॥२२॥

ज्येअवदानेहविषीवायद्वोदेवाअतिपातयानिवाचाचप्रयुतीदेवहेळनं ॥ अरायोअस्माँअभिदुच्छुनायतेन्यत्रास्मन्मरु
स्तन्निधेतनस्वाहेत्याज्याहुतिंहुत्वामुख्यंधनंदद्यात्स्थानिनीमनावाह्यदेवतामुपोत्थायावाहयेन्मनसेत्येकआज्येनास्था
निनीयजेत् ॥१३॥ हविषिदुःशृतेचतुःशरावमोदनंब्राह्मणान्भोजयेत्क्षामेशिष्टेनेष्ट्वापुनर्यजेताशेषेपुनरावृत्तिःप्रागावा
हनाच्चदोषेप्यत्यंतगुणभूतानांप्राक्स्विष्टकृतउक्तंप्रधानभूतानामवदानदोषेपुनरायतनादवदानंद्वेष्ट्रेत्विहदक्षिणांदद्या
दक्षिणादानउर्वरांदद्यात्कपालंभिन्नमनपवृत्तकर्मगायत्र्यात्वाशताक्षरयासंदधामीतिसंधायापोभ्यवहरेयुरभिन्नोघमो
जीरदानुर्यतआर्तस्तदगन्पुनः॥ इध्मोवेदिःपरिधयश्चसर्वेयज्ञस्यायुरनुसंतरंतु ॥ त्रयस्त्रिंशत्तंतवोयान्वितन्वतइमंयज्ञंस्व
धयायेयजंते ॥ तेभिश्छिद्रंप्रतिदध्मोयजत्रंस्वाहायज्ञोअप्येतुदेवानित्येवमवलीह्वाभिःक्षिप्तेष्वपएवान्यानिमृन्मयानि
भूमिर्भूमिमगान्मातामातरमप्यगात् ॥ भूयास्मपुत्रैःपशुभिर्योनोद्वेष्टिसभिद्यतामितियदिपुरोळाशःस्फुटेद्वोत्पतेतवाव
हिंष्येनंनिधायाभिमंत्रयेत्किमुत्पतसिकिमुत्प्रोष्टाःशांतःशांतेरिहागहि॥अघोरोयज्ञियोभूत्वासीदसदनंस्वमासीदसद
नंस्वमितिमाहिंसीदेवप्रेरितआज्येनतेजसाज्यस्वमानःकिंचनरीरिषःयोगक्षेमस्यशांत्याअस्मिन्नासीदवर्हिषीत्यग्निहोत्रा
यकालेग्रावजायमानेप्यन्यमानीयजुहुयुःपूर्वालाभउत्तरोत्तरंब्राह्मणपाण्यजकर्णदर्भस्तंवाप्सुकाष्ठेषुपृथिव्यांहुत्वात्वपि
मंथनंपाणौचेद्वासेनवरोधःकर्णेचेन्मांसवर्जनंस्तंबेचेन्नाधिशयीताप्सुचेदविवेकएतत्सांवत्सरव्रतयावज्जीविकंवाशावनु

पूर्वष.
अ. ३

॥२२॥

गतेतराहुतीं हिरण्यउत्तरां जुहुयाद्विरण्यउत्तरां जुहुयात् ॥ १४ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वपद्धते तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 हरिः ॐ ३म् ॥ दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टैष्टिपशुचातुर्मास्यैरथ सोमेनोर्ध्वदर्शपूर्णमासाभ्यां यथोपपत्त्येके प्रागपि सोमेनैके
 तस्य त्विजश्चत्वारस्त्रिपुरुषास्तस्य तस्योत्तरे त्रयो होता मैत्रावरुणोच्छावाको ग्रावस्तुदध्वर्युः प्रतिप्रस्थातानेष्टोत्रेता ब्रह्मा ब्रा
 ह्मणाच्छंस्याग्नीध्रः पोतोद्गाता प्रस्तोता प्रतिहर्ता सुब्रह्मण्य इत्येते हीनैका हैर्याजयंत्येत एवाहिताग्नय इष्टप्रथमयज्ञा गृहपतिस
 सदशादीक्षित्वासमोप्याग्नीस्तन्मुखाः सत्राण्यासते तेषां समावापादियथार्थमभिधानमैष्टिकेतत्रैदीक्षणाद्यनग्नीनामग्निर्मु
 खमिति च याज्यानुवाक्ययोर्दंडप्रदाने प्रैषेषु निवित्सु घृतयाज्यायां कुह्वां चाच्छावाकनिगदोपहवप्रत्युपहवे चार्पेयाणि गृह
 पतेः प्रवरित्वात्मादीनां मुख्यानां मेवं द्वितीयतृतीयचतुर्थानां यावंतो नंतर्हि ताः समानगोत्रास्तावतां सकृदावर्तयेद्वाद्रव्या
 न्वयाः संस्काराः साग्निचित्येषु क्रतुषूखासंभरणीयामिष्टिमेकैर्ग्निरब्रह्मण्वानग्निः क्षत्रवानग्निः क्षत्रभृदेतेनाग्ने ब्रह्मणा वावृध
 स्त्रब्रह्मचते जातवेदो नमश्च पुरुष्यग्ने पुरुधात्वायासचित्रचित्रंचितयंतमस्मे । अग्निरीशे बृहतः क्षत्रियस्यार्चामिते सुमतिं
 घोष्यर्वागितीदं प्रभृतिकर्मणां शनैस्तरामुत्तरोत्तरमेतत्त्वपि पौर्णमासात् प्रायणीयावत्सोमप्रवहणमूर्ध्वप्रथमाया अग्निप्रण
 यनीयाया औपवसथ्ये नियमो मध्यमादिघर्मे ॥ १ ॥ दीक्षणीयायां धार्ये विराजावग्नाविष्णू ॥ अग्निर्मुखं प्रथमो देवता
 नांसंगतानामुत्तमो विष्णुरासीत् ॥ यजमानाय परिगृह्य देवान् दीक्षयेदंह विरागच्छतनः ॥ अग्निश्च विष्णो तपउत्तमं महो

श्रौतसू.

॥२३॥

दीक्षापालायवनतंहिशक्रा ॥ विश्वेदेवैर्यज्ञियैःसंविदानौदीक्षामस्मैयजमानायधत्तमितिसाग्निचित्येत्रीण्यन्यानिवै
श्वानरआदित्याःसरस्वत्यदितिर्वाधारयंतआदित्यासोजगत्स्थाइतिद्वैएतेएवभुवद्वद्भ्योभुवनपतिभ्योवानेदमादिषुमा
र्जनमर्वागुदयनीयायाइदमादीळायांसूक्तवाकेचागूराशीस्थानउपहूतोयंयजमानोस्ययज्ञस्यागुरउहचमशीयेतितस्मि
न्नुपहूतआशास्तेयंयजमानोस्ययज्ञस्यागुरउहचमशीयेत्याशास्तेनचात्रनामादेशःप्रकृत्यांत्यऊर्ध्वपश्चिळायादीक्षितानां
संचरोगार्हपत्याहवनीयावंतराग्नेःप्रणयनाद्दीक्षणादिरात्रिसंख्यानेनदीक्षाअपरिमिताएकाहप्रभृत्यासंवत्सरात्संवत्सरं
त्वेवसत्रतेद्वादशाहतापश्चितेषुयथासुत्योपसदःकर्माचारस्त्वेकाहानामेकातिस्रोवादीक्षास्तिस्त्रउपसदःसुत्यमहरुत्तमंदी
क्षांतैराजक्रयः ॥ २ ॥ तदहःप्रायणीयेष्टिःपथ्यास्वस्तिरग्निःसोमःसवितादितिःस्वस्तिनःपथ्यासुधन्वस्वितिद्वैअग्ने
नयसुपथारायेअस्मानादेवानामपिपंथामगन्मत्वंसोमप्रचिकितोमनीषायातेधामानिदिवियापृथिव्यामाविश्वदेवंसत्य
तियइमाविश्वाजातानिसुत्रामाणंपृथिवींद्यामनेहसंमहीमूषुमातरंसुव्रतानांसेदग्निरग्नीरत्यस्त्वन्यानितिद्वैसंयाज्येशंय्वं
तेयमनाज्यभागासंस्थितायां ॥ ३ ॥ राजानंकीणंतितंप्रवक्ष्यत्सुपश्चादनसस्त्रिपदमात्रेऽतरेणवर्त्मनीअवस्थायप्रे
षितोग्रेभिर्हिकारात्त्वंविप्रस्त्वंकविस्त्वंविश्वानिधारयन् ॥ अपजन्यंभयंनुदेत्यसंदयन्पाष्णींप्रपदेनंदक्षिणापांसूंस्त्रि
रुदुप्यानुब्रूयाद्भद्रादभिश्चेयःप्रेहिबृहस्पतिःपुरएतातेअस्तु ॥ अथेमवस्यवरआपृथिव्याआरेशन्नूकृणुहिसर्ववीरइति

पूर्वष.

अ. ४

॥२३॥

तिष्ठन्ननुव्रजन्नुत्तरा अंतरेणैववर्त्मनी सोमयास्तेमयोभुवइतितिस्रः सर्वे नंदं तियशसागतेनागन्देव ऋतुभिर्वर्धतुक्षयमित्य
र्धर्चआरमेदवस्थितेनसिदक्षिणात्पक्षादभिक्रम्यराजानमभिमुखोवतिष्ठतैप्रपाद्यमानेराजन्यग्रेणानोनुसंभ्रजेद्यातेधा
मानिहविषायजंतीमांधियंशिक्षमाणस्यदेवेतिनिहितेपरिदध्याद्राजानमुपस्पृशन्वसनेशुषुवा ॥ ४ ॥ अथातिथ्येळां
तातस्याअग्निमंथनंधाय्येअतिथिमंतौसमिधाग्निदुवस्यताप्यायस्वसमेतुतइतिविष्णुरिदंविष्णुर्विचक्रमेतदस्यप्रियम
भिपाथोअश्याहोतारंचित्ररथमध्वरस्यंप्रप्रायमग्निर्भरतस्यशृण्वइतिसंयाज्येसंस्थितायामाज्यंतानूनप्लंकरिष्यंतोभि
मृशंत्यनाधृष्टमस्यनाधृष्यंदेवानामोजोअभिश्स्तिपाः ॥ अनभिश्स्त्यंजसासत्यमुपगेपांस्वितेमाधाइतिस्पृष्टोदकैरा
जानमाप्याययंतीदमादिमदंतीरवर्थउपसत्स्वैशुरंशुष्टेदेवसोमाप्यायतामिंद्रायैकधनिविदआतुभ्यमिंद्रःप्यायतामात्व
मिंद्रायप्यायस्वाप्याययास्मान्सखीन् ॥ सन्यामेधयास्वस्तितेदेवसोमसुत्यामुदचमशीयेतिस्पृष्टोदकंनिह्वंतंप्रस्तरे
पाणीन्निधायोत्तानांदक्षिणान्त्सव्यांनीचएष्टारायएष्टावामानिप्रेषेभगाय ॥ ऋतमृतवादिभ्योनमोदिवेनमःपृथिव्या
इति ॥ ५ ॥ स्पृष्टोदकंप्रवर्गेणचरिष्यत्सूत्तरेणखरंपरित्रज्यपश्चादस्योपविश्यप्रेषितोभिष्टुयाद्गावानमृचमृचमनवा
नमुक्त्वाप्रणुत्यावस्यद्वह्मजज्ञानंप्रथमंपुरस्ताद्विसीमतःसुरुचोवेनआवः ॥ सबुध्याउपमाअस्यविष्टाःसतश्चयोनिमस
तश्चविवः ॥ इयंपित्रेराष्टूयेत्यग्रेप्रथमायजनुषेभूमनेष्टाः ॥ तस्माएतंसुरुचंहारमह्यंधर्मश्रीणंतिप्रथमस्यधासेः ॥ महा

श्रौतसू.

॥२४॥

न्महीअस्तभायद्विजातौद्यांपितासन्नपाथिवंचरजः ॥ सवुध्नादाष्टजनुषाभ्युग्रंवृहस्पतिर्देवतातस्यसम्राट् ॥ अभि
त्यंदेवंसवितारमोण्योःकविक्रतुमर्चामिसत्यसवंरत्नधामभिप्रियंमतिक्रिं ॥ ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतत्सवीमनि
हिरण्यपाणिरमिमीतसुकृतुःकृपास्वस्तृपास्वरित्वासंसीदस्वमहौअसीतिसंसाद्यमानैजंतियंप्रथयंतोनविप्राइत्यज्यमा
नैपतंगमक्तमसुरस्यमाययायोनःसनुत्योअभिदासदग्नेभवानोअग्नेसुमनाउपेतावितिदृचाःकृणुष्वपाजःप्रसितिंनपृथ्वी
मितिपंचपरित्वागिर्वणोगिरींधिद्वयोरदधाउक्थ्यंवचःशुक्रंतेअन्यद्यजतंतेअन्यदपश्यंगोपामनिपद्यमानंस्रक्केद्रप्सस्या
यंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाःपवित्रंतेविततंब्रह्मणस्पतइतिद्वैवियत्पवित्रंधिषणाअतन्वंतधर्मशोचंतंप्रणवेषुविभ्रतः ॥ समु
द्रेअंतरायवोविचक्षणंत्रिरहोनामसूर्यस्यमन्वत ॥ गणानांत्वाप्रथश्चयस्यापश्यंत्वेत्येतस्याद्ययायजमानमीक्षतैद्वि
तीययापत्नीतृतीययात्मानैकाराधद्धोत्राश्विनावामितिनवाभात्यग्निर्ग्रावाणेवैलेद्यावापृथिवीइतिप्रागुत्तमायाअरुरुच
दुषसःपृश्निरग्रियइत्यावपेतोत्तरेणार्धर्चेनपत्नीमीक्षेतोत्तमयापरिहितेसमुत्थाप्यैनानध्वर्यवोवाचयंतीतिनुपूर्वपटलम्
॥ ६ ॥ अथोत्तरमुपविष्टेष्वध्वर्युर्धर्मदुधामाह्वयतिससंप्रैउत्तरस्यानभिहिंकृत्योपह्वयेसुदुघांधेनुमेतामितिद्वैअभि
त्वादेवसवितःसमीवत्संनमातृभिःसंवत्सइवमातृभिर्यस्तेस्तनःशशयोयोमयोभूगौरमीमेदनुवत्संमिषंतंनमसेदुपसीदत
संजानानाउपसीदन्नभिश्चादशभिर्विवस्वतोदुहंतिसप्तैकांसामद्धोअग्निरश्विनातप्तोवांधर्मआगतं ॥ दुह्यंतेगावोवृषणेह

पूर्वष.
अ. ४

॥२४॥

धेनवोदस्त्रामदंतिकारवः ॥ समिद्धोअग्निर्वृषणारतिर्दिवस्तप्तोघर्मोदुह्यतेवामिषेमधु ॥ वयंहिवापुरुतमासोअश्विना
 हवामहेसधमादेषुकारवः ॥ तदुप्रयक्षतममस्यकर्मात्मन्वन्नभोदुह्यतेघृतं पयंउत्तिष्ठब्रह्मणस्पतइत्येतामुक्त्वावतिष्ठतैदु
 ग्धायामधुक्षत्पिप्युषीमिषमित्याह्रियमाणउपद्रवपयसागोधुघोषमाघर्मेसिंचपयउस्त्रियायाः ॥ विनाकमख्यत्सवि
 तावरेण्योनुद्यावापृथिवीसुप्रणीतिरित्यासिच्यमानानूनमश्विनोर्कृषिरितिगव्यआसुतेसिंचतश्रियमित्याजआसिक्त
 यौःसमुत्येमहतीरपइतिमहावीरमादायोत्तिष्ठत्सूदुष्यदेवःसविताहिरण्ययेत्यनुत्तिष्ठैतुब्रह्मणस्पतिरित्यनुब्रजेद्वंधर्व
 इत्थापदमस्यरक्षतीतिखरमवेक्ष्यतमतिक्रम्यनाकेसुपर्णमुपयत्पतंतमितिसमाप्यप्रणवेनोपविशेदनिरस्यतृणंप्रेषितोयज
 तितप्तोवांघर्मोक्षतिस्वहोताप्रवामध्वर्युश्चरतिप्रयस्वान् ॥ मधोर्दुग्धस्याश्विनातनायावीतंपातंपयसउस्त्रियायाः ॥
 उभापिवतमश्विनेतिचोभाभ्यामनवानमग्नेवीहीत्यनुवषट्कारोघर्मस्याग्नेवीहीतिवाब्रह्मावषट्कृतेजपत्यनुवषट्कृतेचवि
 श्वाआशादक्षिणसाद्विश्वान्देवानयाळिह ॥ स्वाहाकृतस्यघर्मस्यमध्वःपिवतमश्विनेत्येवमेवापराह्निकेयदुस्त्रियास्वाहु
 तंघृतंपयोयंसवामश्विनाभागआगतं ॥ माध्वीधर्ताराविदथस्यसत्पतीतप्तंघर्मपिवतंसोम्यमधु ॥ अस्यपिवतम
 श्विनेतिचाप्रेषितोहोतानुवषट्कृतैस्वाहाकृतःशुचिर्देवेषुघर्मोयोअश्विनोश्चमसोदेवपानः ॥ तमींविश्वेअमृतासोजुषा
 नागंधर्वस्यप्रत्यास्त्रारिहंति ॥ समुद्रादूर्मिमुदियतिवेनोद्रप्सःसमुद्रमभियज्जिगाति ॥ सखेसखायमभ्याववृत्स्वो

श्रौतसू.

॥२५॥

ध्वञ्जुषुणञ्जतयइतिद्वैतंघेमिस्थानमस्विनइतिप्रागार्थीपूर्वाह्णेकाण्वीमपराह्णेन्यतरांवात्यंतंकाण्वीत्वेवोत्तमेपावकशोचे
तवहिक्षयंपरीत्युक्त्वाभक्षमाकांक्षेद्वाजिनेनभक्षोपायोहुतंहविर्मधुहविरिंद्रतमेग्नावश्यामतेदेवधर्म ॥ मधुमतःपितुम
तोवाजवतोंगिरस्वतोंनमस्तेअस्तुमामाहिंसीरितिभक्षजपःकर्मिणोघर्मभक्षयेयुःसर्वेतुदीक्षिताःसर्वेषुदीक्षितेषुगृहपतेस्तृ
तीयोत्तमौभक्षौसंप्रेषितःश्येनोनयोनिंसदनंधियाकृतमायस्मिन्सप्तवासवारोहंतुपूर्व्यारुहः ॥ ऋषिर्हदीर्घश्रुत्तमंइद्रस्य
घर्मोअतिथिः ॥ सूयवसाद्भगवतीहिभूयाइतिपरिदध्यादुत्तमेप्रागुत्तमायाहविर्हविष्मोमहिसद्भदैव्यमित्यावपेत ॥७॥
अथोपसत्तस्यांपित्र्ययाजपाःप्रादेशोपवेशनेचप्रकृत्येहोपस्थउपसद्यामीहृषइतितिस्रएकैकांत्रिरनवानंताःसामिधेन्यं
स्तासामुत्तमेनप्रणवेनाग्निंसोमंविष्णुमित्यावाह्योपविशेन्नावाहयेदित्येकैनावाहनेप्येताएवदेवताअग्निर्वृत्राणिजंघनद्यं
उग्रइवशर्यहत्वंसोमासिसत्पतिर्गयस्फानोअमीवहैदंविष्णुर्विचक्रमेत्रीणिपदाविचक्रमइतिस्विष्टकृदादिलुप्यतेप्रया
जाआज्यभागौचनित्यमाप्यायनंनिहवश्चैषैवापराह्णइमांमेअग्नेसमिधमिमामितितुसामिधेन्योविपर्यासोयाज्यानुवा
क्यानांपाण्योश्चनिहवइत्युपसदःसुपूर्वाह्णैस्वपराह्णेचराजक्रयाद्यहःसंख्यानानैकाहानांतिस्रःषड्वाहीनानांद्वादशचतुर्विं
शतिःसंवत्सरइतिसत्राणांप्रथमयज्ञेनैकेघर्ममौपवसथ्यउभेपूर्वाह्णेप्रथमस्यामुपसदिवृत्तायांप्रेषितःपुरीष्यचितयेन्वाहहो
तादीक्षितश्चैद्यजमानोदीक्षितेपश्चात्पदमात्रेवस्थायाभिहिंकृत्यपुरीष्यासोअग्नयइतित्रिरुपांशुसप्रणवामपिवासुमंद्रंव्रज

पूर्वष.
अ. ४

॥२५॥

त्वनुव्रजेत्तिष्ठत्सु विसृष्टवाक्प्रणयतेति ब्रूयादथाग्निं संचितं मनुगीतमनुशंसैत्पश्चादग्निपुच्छस्योपविश्याभिहिंकृत्याग्निर
 स्मिजन्मना जातवेदा इति त्रिर्मध्यमया वाचैतस्मिन्नेवासने वैश्वानरीयस्य यजति त्रयमेतत्साग्निचित्ये ब्रह्माप्रतिरथं जपि
 त्वादक्षिणतो ग्रेर्वहिर्वेद्यास्तौ दुर्वर्याभिहवना दुक्तमग्निप्रणयनं दीक्षितस्तुवसो धारामुपसर्पेत् ॥८॥ हविर्धाने प्रवर्तयंति त
 दुक्तं सोमप्रवहणेन दक्षिणस्य तु हविर्धानस्योत्तरस्य च क्रस्यांतरावर्त्मपादयोर्युजेवांब्रह्मपूर्य्यनमोभिः प्रेतां यज्ञस्य शंभुवायु
 वां यमेव यतमाने यदैतमधिद्वयोरदधा उक्थ्यं वच इत्यर्धर्च आरमेदं व्यवस्ताचेद्राटीं विश्वारूपाणि प्रतिमुंचते कविरिति
 व्यवस्तायां मेथ्योरुपनिहतयोः परित्वा गिर्वणोगिर इति परिदध्यात् ॥९॥ अग्नीषोमौ प्रणेष्यत्सु तीर्थेन प्रपद्योत्तरेणाग्नीध्री
 यायतनं सदश्च पूर्वया द्वारापत्नीशालां प्रपद्योत्तरेण शालामुखीयमतिव्रज्यं पश्चादस्योपविश्य प्रेषितो नुब्रूयात्सावीर्हि देवप्र
 थमायपित्रे वर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै ॥ अथास्मभ्यं सवितः सर्वताता दिवेदिव आसुवाभूरिपश्व इत्यासीनो नुव्रजन्नुत्तराः
 प्रैतु ब्रह्मणस्पतिर्होता देवो अमर्त्यः पुरस्तादुपत्वाग्नेदिवेदिवेदोषावस्तरुपप्रियं पनिमतमित्यर्धर्च आरमेदं अग्नीध्रीये निहिते
 भिहूयमाने ग्रेजुपस्वप्रतिहर्यत द्वच इति समाप्य प्रणवेनोपरमेदुत्तरेणाग्नीध्रीयमतिव्रजत्स्वतिव्रज्यं सोमो जिगाति गातु विहे
 वानां तमस्य राजा वरुणस्तमश्विनेत्यर्धर्च आरमेत्प्रपाद्यमानं राजानमनुप्रपद्येतां ऽतश्च प्रागादिति भवांसिश्येनो नयोनिं
 सदनं धिया कृतमस्तन्नाह्यामसुरो विश्ववेदा इति परिदध्यादुत्तरया वाक्षेमा चारैर्ब्रह्मैवमेव प्रपद्यापरेण वेदिमतिव्रज्यं दक्षि

श्रौतसू.

॥२६॥

णतःशालामुखीयस्योपविशैत्सहोतारमनूत्थार्ययथेतमग्रतोत्रजैद्यदिराजानंप्रणयेदुक्तमप्रणयतःप्राप्यहविर्धानेगृहपत
येराजानंप्रदायहविर्धानेअग्नेणापरेणवातिव्रज्यदक्षिणतआहवनीयस्योपविशेदग्निपुच्छस्यसाम्निचित्यायमेतद्वह्नासनं
पशौप्रातश्चावपाहोमाद्यदित्वग्नेणप्रत्येयात्प्रपाद्यमाने ॥ १० ॥ अथाग्नीषोमीयेणचरंत्युत्तरवेद्यामादंडप्रदानादंडंप्रदा
यमैत्रावरुणमग्रतःकृत्वोत्तरेणहविर्धानेअतिव्रज्यपूर्वयाद्वारासदःप्रपद्योत्तरेणयथास्वंधिष्ण्यावतिव्रज्यपश्चात्स्वस्यधि
ष्ण्यस्योपविशतिहोतावतिष्ठतइतरोयदिदेवसूनाहवींष्यन्वायातयेयुरग्निर्गृहपतिःसोमोवनस्पतिःसवितासत्यप्रसवोबृ
हस्पतिर्वाचस्पतिरिंद्रो ज्येष्ठोमित्रःसत्योवरुणोधर्मपतीरुद्रःपशुमान्पशुपतिर्वा ॥ त्वमग्नेबृहद्वयोहव्यवाळग्निरजरःपि
तानस्त्वंचसोमनोवशोब्रह्मादेवानांपदवीःकवीनामाविश्वदेवंसत्पतिंनमामिसेसवितुदैव्यस्यतद्धृहस्पतेप्रथमंवाचोअग्रं
हंसैरिवसखिभिर्वावदद्भिःप्रससाहिषेपुरुहूतशत्रून्भुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहाननमीवासइळयामदंतःप्रसमित्रमर्तोअस्तुप्र
यस्वांस्त्वान्नष्टवान्महिमायपृच्छतेत्वयावद्धोमुमुक्षते ॥ त्वंविश्वस्माद्धुवनात्पासिधर्मणासुर्यात्पासिधर्मणा ॥ यत्किंचे
दंवरुणदैव्येजनउपतेस्तोमान्पशुपाइवाकरमितिद्वे ॥ ११ ॥ यद्युवैसर्वपृष्ठान्यग्निर्गायत्रस्त्रिवृद्राथंतरोवासंतिकइंद्रस्त्रै
ष्टुभःपंचदशोवाहृतोग्रैष्मोविश्वेदेवाजागताःसप्तदशावैरूपावार्षिकासित्रावरुणावानुष्टुभावेकविंशौवैराजौशारदौबृह
स्पतिःपांकस्त्रिणवःशाकरोहैमंतिकःसवितातिच्छंदास्त्रयस्त्रिंशोरैवतःशैशिरोदितिर्विष्णुपद्म्यनुमतिः ॥ समिदिशामा

पूर्वष.
अ. ४

॥२६॥

शयानःस्वर्विन्मधुरेतोमाधवःपात्वस्मान् ॥ अग्निर्देवोदुष्टरीतुरदाभ्यइदंक्षत्रंरक्षतुपात्वस्मान् ॥ रथंतरंसामभिःपात्व
 स्मान्गायत्रीछंदसांविश्वरूपा ॥ त्रिवृन्नोविष्टयास्तोमोअह्नासमुद्रोवातइदमोजःपिपर्तु ॥ उग्रादिशामभिभूतिर्वयो
 धाःशुचिःशुक्लेअहन्योजसीनां ॥ इंद्राधिपतिःपिपृतादतोनोंमहिक्षत्रंविश्वतोधारयेदं ॥ बृहत्सामक्षत्रभृदृद्धवृष्णयंत्रि
 ष्टुभौजःशुभितमुग्रवीरं ॥ इंद्रस्तोमेनपंचदशेनमध्यमिदंवातेनसगरेणरक्ष ॥ प्राचीदिशांसहयशायशस्वतींविश्वेदेवाः
 प्रावृषाह्नांस्वर्वती ॥ इदंक्षत्रंदुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्यंसहस्यंसहस्वत् ॥ वैरूपेसामनिहतच्छकेयंजगत्त्यैनंविक्ष्वावेशया
 नि ॥ विश्वेदेवाःसप्तदशेनवर्चइदंक्षत्रंसलिलवातमुग्रं ॥ धत्रींदिशांक्षत्रमिदंदाधारोपस्थाशानांमित्रवदंस्त्वोजः ॥
 मित्रावरुणाशरदाह्नांचिकित्वमस्मैराष्ट्रायमहिशर्मयच्छतं ॥ वैराजेसामन्नाधिमेमनीषानुष्टुभासंभृतंवीर्यंसहः ॥ इदंक्ष
 त्रंमित्रवदार्द्रदानुमित्रावरुणारक्षतमाधिपत्ये ॥ सम्राट्दिशांसहसाम्नीसहस्वत्यृतुर्हेमंतोविष्टयानःपिपर्तु ॥ अवस्युवा
 ताबृहतीनुशक्नीमंयज्ञमवतुनोघृताची ॥ स्वर्वतीमुदुधानःपयस्वतींदिशांदेव्यवतुनोघृताची ॥ त्वंगोपाःपुरएतोतप
 श्चाबृहस्पतेयाम्यांयुङ्ग्धिवाचं ॥ ऊर्ध्वादिशारंतिराशौषधीनांसंवत्सरेणसवितानोअह्ना ॥ रैवत्सामातिच्छंदाउच्छंदो
 ऽजातशत्रुःस्योनानोअस्तु ॥ स्तोमत्रयस्त्रिंशेभुवनस्यपत्नीविवस्वद्वातेअभिनोगृणीहि ॥ घृतवतीसवितराधिपत्येपय
 स्वतीरंतिराशानोअस्तु ॥ ध्रुवादिशांविष्णुपद्भ्यघोरांस्येशानासहसोयामनोता ॥ बृहस्पतिर्मातरिश्वोतवायुःसंध्वाना

श्रौतसू.

॥२७॥

वाताभिनोगृणंतु ॥ विष्टंभोदिवोधरुणःपृथिव्याअस्येशानाजगतोविष्णुपत्नी ॥ व्यचस्वतीपयंतीसुभूतिःशिवानो
अस्त्वदितेरुपस्थे ॥ अनुनोद्यानुमतिर्यज्ञं देवेषु मन्यतां ॥ अग्निश्च हव्यवाहनो भवतं दाशुषेमयः ॥ अन्विदनुमते त्वं म
न्यासैशं च नस्कृधि ॥ ऋत्वेदक्षायनो हि नु प्रण आयूं पितारिषदिति वैश्वानरीयं न वमं कायं दशमं को अद्य युं क्ते धुरिगा ऋतस्ये
ति द्वे औपयजैरंगारैरनभिपरिहारे प्रयतेरन्नाग्नीध्रीयाच्चेदुत्तरेण होतारं शामित्राच्चेदक्षिणेन मैत्रावरुणमुपोत्थानमग्रे कृत्वा
निष्क्रम्य वेदं गृहीयान्नेदमादिषु हृदयशूलमर्वागनूवं ध्यायाः संस्थितैव सती वरीः परिहरंति दीक्षिता अभिपरिहारयेरन्
॥१२॥ अथैतस्यारात्रे विवासकाले प्राग्वयसां प्रवादात् प्रातरनुवाकायामंत्रितो वाग्यतस्तीर्थेन प्रपद्याग्नीध्रीये जान्वाच्याहु
तिं जुहुयादास न्यान्मामंत्रात्पाहिकस्याश्चिदभिशस्त्यै स्वाहेत्याहवनीये वागग्नेगा अग्र एतु सरस्वत्यै वाचे स्वाहा ॥ वाचं दे
वीं मनोनेत्रां विराजमुग्रां जैत्रीमुत्तमामेह भक्षां ॥ तामादित्यानावमिवारुहेमानुमतां पथिभिः पारयंतीं स्वाहेति द्वितीयां
मातः समानं ब्रह्मणश्च प्राप्य हविर्धानैरराटीमभिमृशत्युर्वतरिक्षं वीहीति द्वार्ये स्थूणे देवी द्वारौ मामासंतां लोकं मे लोककृ
तौ कृणुत मिति प्रपद्यांतरेण युगधुरा उपविश्य प्रेषितः प्रातरनुवाकमनुब्रूयान्मंद्रेणापोरेव तीक्ष्णया हि वस्व उपप्रयंत इति सू
क्तै अवानो अग्न इति षष्ठिमीले शिंदूतं वसिष्वाहीति सूक्तयो रुत्तमामुद्धरै च्चमग्ने व्रतपा इत्युत्तमामुद्धरै च्चनो अग्ने महोभिरि
ति नवेमे विप्रस्येति सूक्तै युक्ष्वाहि प्रेष्ठं वस्वमग्ने बृहद्वय इत्यष्टादशार्चतस्त्वेति सूक्तै अग्ने पावकदूतं व इति सूक्तै अग्निर्होतानो अ

पूर्वष.
अ. ४

॥२७॥

ध्वरइतितिस्रोभिर्होताग्नइळेतिचतस्रःप्रवोवाजाउपसद्यायत्वमग्नेयज्ञानामितितिस्रउत्तमाउद्धरेदग्नेहंस्यग्निहिन्वंतुनः
प्राग्नयेवाचमिति सूक्तं इमां मे अग्ने समिधमिमामिति त्रयाणां मुत्तमामुद्धरेदिति गायत्रैत्वमग्नेवसूंस्त्वं हि क्षैतवदग्नायो होता
जनिष्टप्रवो देवायाग्ने कदा तइति पंचसखायः संवस्त्वा मग्ने हविष्मंतइति सूक्तं बृहद्वयइति दशानां चतुर्थनवमे उद्धरेदुत्तमामु
त्तमां चादितस्त्रयाणामित्यानुष्टुभमवोध्यग्निः समिधेति चत्वारि प्राग्नये बृहते प्रवेधसे कवये त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वानित्येत
त्प्रभृतीनि चत्वार्यूर्ध्वऋषुणः ससस्ययद्वियुतेति पंचभद्रं ते अग्नइति सूक्तं सोमस्य मातवसंप्रत्यग्निरुपसइति त्रीण्याहो तेति द
शानां तृतीयाष्टमे उद्धरेदिवस्परीति सूक्तयोः पूर्वस्योत्तमामुद्धरेत्त्वं ह्यग्ने प्रथमइति पण्णां द्वितीयमुद्धरेत्पुरोवोमंद्रमिति च
त्वारितं सुप्रतीकमिति षड्वेवः सुद्योत्मानं निहोता होतृषदनइति सूक्तं त्रिमूर्धानमिति त्रीणि वाहिन्यशसमुपप्रजिन्वन्निति
त्रीणि कातउपेतिरिति सूक्तं हिरण्यकेशइति तिस्रोपश्यमस्य महतइति सूक्तं द्वे विरूपे इति सूक्तं अग्ने नयाग्ने बृहन्नित्यष्टानां मु
त्तमादुत्तमास्ति स्रउद्धरेत्त्वमग्ने सुहवोरण्वसंहगिति पंचाग्निवो देवमिति दशानां तृतीयचतुर्थे उद्धरेदिति त्रैष्टुभं मे नावो अ
ग्निं प्रवोयह्वमग्ने विवस्वत्सखायस्त्वायं मग्निरग्न आयाह्यच्छानः शीरशोचिषमिति षष्ठं दर्शंगातु वित्तमइति सप्तेति वार्हतमग्ने
वाजस्येति तिस्रः पुरुत्वात्वामग्नईळिष्वाहीत्यौष्णिहं जनस्य गोपास्त्वामग्नक्रतायव इममूषुवो अतिथिमुषवुधमिति नवत्व
मग्नेद्युभिरिति सूक्तं त्वमग्ने प्रथमो अंगिरानूचित्सहो जा अमृतो निनुंदतइति पंचवेदिषदइति पण्णां तृतीयमुद्धरेदिमंस्तोमम

श्रौतसू.

॥२८॥

हैतैसंजागृवद्भिश्चित्रइच्छिंशैर्वसुंनचित्रमहसमितिजागतंमग्निंतंमन्यइतिपांकमित्याग्नेयःऋतुः ॥ १३ ॥ अथोषस्यः
प्रतिष्यासूनरीकस्तउषइतिसिद्धइतिगायत्रमुषोभद्रेभिरित्यानुष्टुभमिदंश्रेष्ठंपृथूरथइतिसूक्तंप्रत्यर्चिरित्यष्टौद्युतद्यामान
मुषोवाजेनैदमुत्यदुदुश्रियइतिसूक्तंव्युषाआवोदिविजाइतिषळितित्रैष्टुभंप्रत्युअदर्शिसहवामेनेतिवार्हतमुषस्तच्चित्रमा
भरेतिसिद्धौष्णिहमेताउत्याइतिचतस्रोजागतंमहेनोअद्येतिपांकमित्युषस्यःऋतुः ॥ १४ ॥ अथाश्विनएषोउषाः
प्रातर्युजेतिचतस्रोश्विनायज्वरीरिषआश्विनावश्वावत्यागौमदूषुनासत्येतितृचादूरादिहेवेतिसिद्धउत्तमाउद्धरेद्वाहिष्ठो
वांहयानामितिचतस्रउदीराथामामेहवमितिगायत्रयदद्यस्थइतिसूक्तेआनोविश्वाभिस्त्यंचिदत्रिमित्यानुष्टुभमाभात्य
ग्निरितिसूक्तेग्रावाणेवनासत्याभ्यामितित्रीणिधेनुःप्रलस्यकउश्रवदितिसूक्तेस्तुपेनरेतिसूक्तंयुवोरजांसीतिपंचानांतृती
यमुद्धरेत्प्रतिवांरथमितिसप्तानांद्वितीयमुद्धरेदितित्रैष्टुभमिमाउवामयंवामोत्यमह्णारथमितिसप्तद्युम्नीवांयत्स्थइति
वार्हतमश्विनावर्तिरस्मदाश्विनावेहगच्छतमितितृचौयुवोरुषूरथंहुवइतिपंचदशेत्यौष्णिहमबोध्यग्निर्जमएषस्यभानुरा
वांस्थमभूदिदंयोवांपरिजमेतित्रीणित्रिश्चित्रोअद्येळेद्यावापृथिवीइतिजागतंप्रतिप्रियतममितिपांकमित्येतेषांच्छंदसां
पृथक्सूक्तानिप्रातरनुवाकःशतप्रभृत्यपरिमितो नान्यैराग्नेयंगायत्रमत्यावपेद्वाह्मणस्यनत्रैष्टुभंराजन्यस्यनजागतंवैश्य
स्याध्यासवदेकपदद्विपदायथास्थानंध्रुवाणिमांगलान्यगन्ममहातारिभेळेद्यावापृथिवीइतिसंजागृवद्भिरितिचयःप्रेष्य

पूर्वष.
अ. ४

॥२८॥

न्त्स्वर्गकामईलेद्यावीयमावर्तयेदातमसोपघातात्कालउत्तमयोत्सृप्यासनान्मध्यमस्थानेनप्रतिप्रियंतममित्युपसंतनुया
त्पुनरुत्सृप्योत्तमयोत्तमस्थानेनपरिदध्यादंतरेणद्वार्येस्थूणेअनभ्याहतमाश्रावयन्निवाश्रावयन्निव ॥ १५ ॥ इत्याश्व
लायनश्रौतसूत्रेपूर्वपङ्केचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिःॐम् ॥ ॥ परिहितेपश्यहोतरित्युक्तो नभिहिंकृत्यापोनप्लीयाअन्वाहैषच्छनैस्तरांपरिधानीयायास्तासां
निगदादिशनैस्तरांताभ्यश्चाप्रसर्पणात्परमंद्रेणप्रातःसवनंचाध्यर्धकारंप्रथमामृगावानमुत्तरावृष्टिकामस्यंप्रकृत्यावाप्र
कृतिभावेपूर्वेष्वसामर्धर्चेषुलिंगानिकांक्षैत्प्रदेवत्राब्रह्मणेगानुरेत्वितिनवहिनोतानोअध्वरंदेवयज्येतिदशमीमाववृत्तती
रधनुद्विधाराइत्यावृत्तास्वेकधनासुप्रतियदापोअहश्रमायतीरितिप्रतिदृश्यमानांस्वाधेनवःपयसातूष्ण्याःसमन्यायं
त्युपयंत्यन्याइतितीर्थदेशेहोतृचमसेपांपूर्यमाणंआपोनदेवीरुपयंतिहोत्रियमितिसमाप्यप्रणवेनोपरमैदागतमध्वर्युमवे
रपोध्वर्या३उइतिपृच्छत्युतेमननमुरितिप्रत्युक्तोनिगदंब्रुवन्प्रतिनिष्क्रमेत्तास्वध्वर्योइंद्रायसोमंसोतामधुमंतं । वृष्टिव
निंतीत्रांतंवहुरमध्यंवसुमतेरुद्रवतआदित्यवतऋभुमतेविभुमतेवाजवतेबृहस्पतिवतेविश्वदेव्यावतइत्यंतमनवानमु
क्त्वोदगासांपथोवतिष्ठेतोपातीतास्वन्वावर्तेतयस्येंद्रःपीत्वावृत्राणिजंघनत्प्रसजन्यानितारिषो३मंवयोयंत्यध्वभिरिति
तिस्रउत्तमयानुप्रपद्येतेमाअग्मन्नेवतीर्जीवधन्याइतिद्वैसन्नासूत्तरयापरिधायोत्तरांद्वार्यामासाद्यराजानमभिमुखउप

श्रौतसू.

॥२९॥

विशेदनिरस्यतृण ॥ १ ॥ उपाशुंहयमानं प्राणं यच्छस्वाहात्वासुहवसूर्याय प्राणप्राणं मेयच्छेत्यनुमंत्र्य उः इत्यनुप्राण्यादंत
र्याममपानं यच्छस्वाहात्वासुहवसूर्यायापानापानं मेयच्छेत्यनुमंत्र्य ऊँ इति चाभ्यपान्यादुपाशुसवनं ग्रावाणं व्यानाय त्वेत्य
भिमृश्य वाचं विसृजेत्तपवमानाय सर्पणे न्वक्छंदोगान्मैत्रावरुणो ब्रह्मा च नित्यौ तावन्तरेणे तरे दीक्षिताश्चैद्रप्सश्चस्कंदेति
द्वाभ्यां विप्रुद्धो मौहुत्वा ध्वर्युमुखाः समन्वारब्धाः सर्पत्यातीर्थदेशात्तत्स्तोत्रायोपविशंत्युद्गातारमभिमुखास्तान्होतानुमंत्र
यते त्रैवासीनो यो देवानामिह सोमपीथो यज्ञे वहिषिवेद्यां तस्यापि भक्षयामसि मुखमसि मुखमसि मुखं भूयासमिति दीक्षितश्चे
द्रजैस्तोत्रोपस्वाराय सर्पे चोत्तरयोः सवनयोर्ब्रह्मन्स्तोप्यामः प्रशास्तरितिस्तोत्रायातिसर्जितावतिसृजतो भूरिंद्रवंतः सवि
तृप्रसूता इति जपित्वौस्तु ध्वमिति ब्रह्मा प्रातः सवनैर्भुव इति माध्यंदिनैस्वरिति तृतीयसवनैर्भूर्भुवः स्वरिंद्रवंतः सवितृप्रसू
ता इत्यूर्ध्वमाग्निमारुतास्तुत देवेन सवित्रा प्रसूताः कृतं च सत्यं च वदत ॥ आयुष्मत्यक्रुचो मागातं तनूपात्साम्न ओ३मिति
जपित्वा मैत्रावरुणःस्तु ध्वमित्युच्चैः ॥ २ ॥ अथ सवनीयेन पशुना चरंति यदेवतो भवत्याग्नेयोऽग्निष्टोमं ऐंद्राग्न उक्थ्ये द्वि
तीयं ऐंद्रो वृष्णिः षोढशि नितृतीयः सारस्वती मेघ्यति रात्रे चतुर्थीति क्रतुपशवः परिव्ययणाद्युक्तं मग्नीषोमीयेणाचात्वाल
मार्जनादंडप्रदानवर्जमुपविश्याभिहिंकृत्य परिव्ययणीयां त्रिरावह देवान्त्सु न्वते यजमानायैत्यावाहनादिसु न्वं च्छब्दोऽग्रे
यजमानशब्दादैष्टिकेषु निगमेषु नां त्याद्धारियोजनादूर्ध्वं न प्रावित्रं साधु तैयजमानदेवता ओमन्वती ते स्मिन्यज्ञेयजमाने

पूर्वप.

अ. ५

॥२९॥

तिचप्रागाज्यपेभ्यः सवनदेवताआवाहयेदिंद्रं वसुमंतमावहेद्रुद्रवंतमावहेद्रमादित्यवंतमृभुमंतं विभुमंतं वाजवंतंबृह
 स्पतिवंतं विश्वदेव्यावंतमावहेतिताः सूक्तवाकएवानुवर्तयेत्प्रवृताहुतीर्जुह्वतिवषट्कर्तारोन्येच्छावाकां चात्वालेमार्जयि
 त्वाध्वर्युपथउपतिष्ठंत आदित्यप्रभृतीन्धिष्ण्यानादित्यमग्नेध्वनामध्वपते श्रेष्ठः स्वस्त्यस्याध्वनः पारमशीयेतियूपादित्या
 हवनीयनिर्मथ्यानग्नयः सगराः सगरा अग्नयः सगरास्थसगरेण नाम्ना ॥ पातमाग्नयः पिपृतमाग्नयो नमो वो अस्तु मा माहिंसि
 ष्टेति सव्यावृतः शामित्रो वध्यगो ह चात्वा लोत्करास्तावानेव मेव दक्षिणावृत आग्नीध्रीयमच्छावाकस्य वादं दक्षिणं मार्जालीयं
 खरमित्युत्तरेणाग्नीध्रीयं परिब्रज्य प्राप्य सदोभिमृशंत्युर्वतरिक्षं वीहीति द्वार्ये संमृश्यैव मपरानुपतिष्ठंत उपस्थितांश्चानुपस्थि
 तांश्चाप्यपश्यंतो व्यनीक्षमाणा होता मैत्रावरुणो ब्राह्मणा च्छंसी पोतानेष्टेति पूर्वया द्वारा सदः प्रसर्पत्यु रं नो लोकमनुनेषिवि
 द्धानिति जपंत उत्तरेण सर्वान्धिष्ण्यान्त्संनत्संनानपरेण यथास्वंधिष्ण्यानां पश्चादुपविश्य जपंतियो अद्य सौम्यो वधो घायू
 नामुदीरति ॥ विषूकुहमिव धन्वनाव्यस्याः परिपंथिनं सदसस्पतये नम इत्येवमपरया ब्रह्मा प्रसृप्य दक्षिणपुरस्तान् मैत्राव
 रुणस्योपविशेत्तमन्वं च ऋत्विजः प्रसर्पकाः पूर्वेणौदुंबरीमपरेण धिष्ण्यान्यथांतरं मनूपविशंत्येतयावृताग्नीध्र आग्नीध्रीयम
 प्याकाशं दक्षिणादयो धिष्ण्या उदकसंस्थाः प्रसर्पिणा माद्यौ तु विपरीतौ तेषां विसंस्थितसंचरा यथास्वंधिष्ण्यानुत्तरेण दक्षि
 णमधिष्ण्यानां ॥ ३ ॥ अथैद्रेः पुरोळाशैरनुसवनं चरंति धानावंतं करंभिणमिति प्रातः सवनेनुवाक्यामाध्यं दिनस्य सवन

श्रौतसू.

॥३०॥

स्यधाना इति माध्यंदिने तृतीये धानाः सवने पुरुष्टुते तितृतीयसवने होतायक्षदिंद्रं हरिवां ऽइंद्रो धाना अच्विति प्रैषो लिंगैरनु
सवनमुद्धृत्यादेशपदं तेनैवेज्या होतायक्षदसौ यजयोस्तु स्थानं आगूर्वषट्कारौ यत्र कच प्रैषेण यजेदथ स्विष्टकृतो ग्रे जुषस्व
नो हविर्माध्यंदिने सवने जातवेदो ग्रे तृतीये सवने हिकानिष इत्यनु सवनमनुवाक्या होतायक्षदग्निपुरोळाशानामिति प्रैषो ह
विरग्ने वीहीतियाज्यैतास्वनुवाक्या सुपुरोळाशशब्दं बहुवदेके विज्ञायते पूयति वा एतद् चोक्षरं यदेन दूहतितस्माद् च नो हेतु
॥ ४ ॥ द्विदेवत्यैश्चरंति वायव इंद्रवायुभ्यां वायवायाहिदर्शते तैद्रवायू इमे सुता इत्यनुवाक्ये अनवानं पृथक् प्रणवे होतायक्ष
द्रायुमग्ने गा होतायक्षदिंद्रवायू अर्हतेति प्रैषावनवानं मग्रं पिवा मंधूनामितियाज्ये अनवानमेकागुरे पृथक् षट्कारे इदमाद्य
नवानं प्रातः सवन इज्यानुवाक्ये प्रैषौ चोत्तरयोर्ग्रहयोर्हुत्वैतद्ब्रह्मपात्रमाहरत्यध्वर्युस्तद्रुह्नीयादैतुवसुः पुरुवसुरिति प्रतिगृह्य
दक्षिणमूरुमपोच्छाद्य तस्मिन्सादयित्वा काशवतीभिरंगुलीभिरपि दध्या देवमुत्तरे सव्येन त्वपि धाय तयोः प्रतिग्रहो भक्ष
णं च मैत्रावरुणस्यायं वा मित्रावरुणा होतायक्षन्मित्रावरुणा गृणानाजमदग्निनेत्यैतुवसुर्विदद्ब्रह्मसुरिति प्रतिगृह्य दक्षिणे नैद्र
वायवं हत्वाभ्यात्मं सादनमाश्विनस्य प्रातर्युजाविवोधय होतायक्षदश्विनानासत्यावावृधाना शुभस्पती इत्यैतुवसुः संयद्ब्र
सुरिति प्रतिगृह्यैव मेव हृत्त्वोत्तरेण शिरः परिहृत्याभ्यात्मतरं सादनं मनुवचन प्रैषयाज्या सुनित्यो ध्वर्युतः संप्रैष उन्नीयमाने
भ्योन्वाहात्वावहं त्वसाविदेव मिहोपयातेत्यनु सवनं होतायक्षदिंद्रं प्रातः प्रातः सावस्य होतायक्षदिंद्रं माध्यंदिनस्य सवनस्य

पूर्वष.
अ. ५

॥३०॥

होतायक्षदिंद्रं तृतीयस्य सवनस्येति प्रेषितः प्रेषितो होतानुसवनं प्रस्थितयाज्याभिर्यजति नामादेशमितरे प्रशास्ता ब्राह्मणा
 च्छंसी पोतानेष्टाग्नीध्रोच्छावाकश्चोत्तरयोः सवनयोः पुराग्नीध्रादिदं ते सोम्यं मधुमित्रं वयं हवामहे इंद्रत्वावृषभं वयं मरुतो य
 स्य हि क्षयेन्नेपत्नीरिहावहो क्षान्नाय वशान्नायेति प्रातः सवनिक्यः प्रस्थितयाज्याः पिवासो मम भियमुग्रतर्दइति तिस्रोर्वाडे
 हि सोमकामं त्वाहुस्तवायं सोमस्त्वमेह्यर्वाडिंद्राय सोमाः प्रदिवो विदानः । अपूर्णो अस्य कलशस्वाहेति माध्यंदिन्यं इंद्रऋभु
 भिरर्वाजवद्भिः समुक्षितमिंद्रावरुणा सुतपाविमं सुतमिंद्रश्च सोमं पिवतं बृहस्पत आवो वहतु सप्तयोरघुष्यदो मे वनः सुहवाऽ
 आहि गंत नैद्राविष्णू पिवतं मध्वो अस्ये मंस्तोममर्हते जातवेदस इति तार्तीयसवनिक्यः सोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारः प्रस्थि
 तयाज्या सुशस्त्रयाज्या सुमरुत्वतीये हारियोजने महिष्याश्विने च तैरो अन्ह्ये तदेष्टाभियज्ञगाथागीयते । ऋतुयाजान् द्वि
 देवत्यान्यश्च पालीवतो ग्रहः । आदित्यग्रहसावित्री तान् तस्मानुवषट्कृथा इति प्रतिवषट्कारं भक्षणं तूष्णीमुत्तरमेत्यध्व
 र्युरयाळग्नीदिति पृच्छत्ययाळिति प्रत्याह सभद्रमं कर्यो नः सोमस्य पाययिष्यतीति होता जपति ॥ ५ ॥ ऐंद्रवायवमुत्तरे धे
 गृहीत्वा ध्वर्यवे प्रणामये देषवसुः पुरुवसु रिवसुः पुरुवसु र्भयिवसुः पुरुवसु र्वाक्पावाचं मे पाहु पृहतावाक् सह प्राणेनोपमां
 वाक् सह प्राणेन ह्वयतामुपहृता ऋषयो दैव्यास्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमा मृषयो दैव्या सो ह्वयतां तनूपावानस्तन्वस्त
 पो जा इत्यध्वर्य उपह्वयस्वेत्युक्त्वा वघ्राय नासिकाभ्यां वाग्देवी सोमस्य तृप्यत्विति भक्षयेत् सर्वत्र प्रतिभक्षितं होतृ च मसौ किं

श्रौतसू.

॥३१॥

चिदवनीयानाचम्योपह्वानादिपुनःसंभक्षयित्वानसोमेनोच्छिष्टाभवंतीत्युदाहरंतिशेषंहोतृचमसआनीयोत्सृजेदेवमु
त्तरेनत्वेनयोःपुनर्भक्षोनकंचनद्विदेवत्यानामनवनीतमवसृजेन्मैत्रावरुणमेषवसुर्विदद्वसुरिहवसुर्विदद्वसुर्मयिवसुर्विद
द्वसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मेपाह्युपहृतंचक्षुःसहमनसोपमांचक्षुःसहमनसाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासंस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा
उपमामृषयोदैव्यासोह्वयंतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइत्यक्षीभ्यांत्विहावेक्षणंदक्षिणेनाग्रेसव्येनपाणिनाहोतृचमसमाद
दीतैतुवसूनांपतिर्विश्वेषांदेवानांसमिदितितस्यारत्निनातस्योरोर्वसनमपोच्छाद्यंतस्मिन्सादयित्वाकाशवतीभिरंगुली
भिरपिदध्यादाश्विनंयथाहृतंपरिहृत्यपुनःसादयित्वाध्वर्यवेप्रणामयेदेषवसुःसंयद्वसुरिहवसुःसंयद्वसुर्मयिवसुःसंयद्व
सुःश्रोत्रपाःश्रोत्रंमेपाह्युपहृतंश्रोत्रंसहात्मनोपमांश्रोत्रंसहात्मनाह्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासंस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा
उपमामृषयोदैव्यासोह्वयंतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइतिकर्णाभ्यांत्विहोपोद्यच्छेदक्षिणायाग्रेनिधायहोतृचमसंसृष्टोद
कमिळामुपह्वयतउपोद्यच्छंतिचमसानवांतरेळांप्राद्याचम्यहोतृचमसंभक्षयेदध्वर्युपह्वयस्वेत्युक्त्वादीक्षितोदीक्षिता
उपह्वयध्वंयजमानाइतिवामुख्यान्वापृथग्घोत्रकाउपह्वयध्वमितीतरानेवमितरैर्यथासंभक्षंत्वदीक्षितामुख्यचमसादच
मसाद्रोणकलशाद्रोक्तःसोमभक्षजपःसर्वत्रहोतुर्वषट्कारैंचमसाह्वयंतउद्गातुर्ब्रह्मणोयजमानस्यतेषांहोताग्रेभक्षयेदिति
गौतमोभक्षस्यवषट्कारान्वयत्वादभक्षणमितरेषामिति तौल्वलिःकृतार्थत्वाद्भक्षयेयुरितिगाणगारिरतःसंस्कारत्वात्का

पूर्वष.

अ. ५

॥३१॥

चतश्चमसतास्यान्नचान्यःसंबंधोभक्षयित्वापामसोमममृताअभूमशंनोभवहृदआपीतइंदवितिमुखहृदयेअभिमृशेरन्ना
 प्यायस्वसमेतुतेसंतेपयांसिसमुयंतुवाजाइतिचमसानाद्योपाद्यान्पूर्वयोःसवनयोराद्यांस्तृतीयसवनेंसर्वत्रात्मानमन्यत्रै
 कपात्रेभ्यआप्यायितांश्चमसान्सादयंतितेनाराशंसाभवन्ति ॥ ६ ॥ एतस्मिन्कालेप्रपद्याच्छावाकउत्तरेणाग्नीध्रीयं
 परिव्रज्यपूर्वेणसदआत्मनोधिष्ण्यदेशउपविशेत्पुरोळाशदृगळंप्रत्तमिळामिवोद्यम्याच्छावाकवदस्वेत्युक्तोच्छावोअग्नि
 मवसइतितृचमन्वाहात्येनप्रणवेनोपसंतनुयाद्यजमानहोतरध्वर्योग्नीद्रह्यन्पोतनेष्टरुतोपवक्तरिषेषध्वमूर्जोर्जयध्वनि
 वोजामयोजिहतान्यजामयोनिःसंपत्तायामनिवाधितासोजयताभीत्वरीजयताभीत्वर्याःश्रवद्वइंद्रःशृणवद्वोअग्निःप्र
 स्थायेद्राग्निभ्यांसोमंवोचतोपोअस्मान्ब्राह्मणान्ब्राह्मणाह्वयध्वमितिसमासेस्मिन्निगदेध्वर्युर्होतयुपहवंकाक्षतेप्रत्येतासु
 न्वन्यजमानःसूक्तावामाग्रभीदुतप्रतिष्ठोतोपवक्तरुतनोगावउपहृताउपहृतइत्युपह्वयतउपहृतःप्रत्यस्माइत्युच्चीयमाना
 यानूच्यप्रातर्यावभिरागतमितियंजतिनिधायपुरोळाशदृगळंस्पृष्टोदकंचमसंभक्षयेन्नास्पृष्टोदकाःसोमेनेतराणिहवीं
 प्यालभेरन्नादायैनदादित्यप्रभृतीन्धिष्ण्यानुपस्थायापरयाद्वारासदःप्रसृप्यपश्चात्स्वस्यधिष्ण्यस्योपविश्यप्राश्नीयादुप
 विष्टेब्रह्माग्नीध्रीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टंसर्वंप्राश्नीयुःप्रागेवेतरेगताभवन्तिप्राश्यप्रतिप्रसृप्य ॥ ७ ॥ ऋतुयाजैश्चरन्ति
 पांप्रैषाःपंचमंप्रैषसूक्तंतेनैवप्रेषितःप्रेषितःससयथाप्रेषयजतिहोताध्वर्युगृहपतिभ्यांहोतरेतद्यजेत्युक्तःस्वयंपष्टेपृष्ठ

श्रौतसू.

॥३२॥

आहनिपश्चादुत्तरवेदेरुपविश्याध्वर्युः पश्चाद्गार्हपत्यस्य गृहपतिरथैतदुपात्रं मानं तर्पेण वषट्कर्तारो भक्षयंति पृथगध्वर्युः
प्रतिभक्षयेत्तस्मिंश्चैवोपहवः ॥ ८ ॥ पराङ्ध्वर्यावावृत्ते सुमत्पद्मं देपितामातरि श्वाच्छिद्रापदाधादच्छिद्रोक्थाकवयः
शंसन्तसोमो विश्वविघ्नीथानिनेषद्गृहस्पतिरुक्थामदानिशंसिषद्वागायुर्विश्वायुर्विश्वमायुः कइदंशंसिष्यतिसइदंशंसिष्य
तीतिजपित्वानभिहिंकृत्य शोसावोमित्युच्चैराहूय तूष्णीं शंसंशंसं दुपांशुसप्रणवमसंतन्वन्नेष आहावः प्रातः सवने शस्त्रादिषु
पर्यायप्रभृतीनां च सर्वत्र चांतः शस्त्रं तेन चोपसंतानः शस्त्रस्वरः प्रतिगरं ओथामोदैवेति शोसामोदैवेत्याहावेषु तादिः प्रणवे
षु तादिरवसाने प्रणवे प्रणव आहावोत्तरेवसाने च प्रणवांतो वायत्रयत्र चांतः शस्त्रं प्रणवेनावस्यति प्रणवांत एव तत्र प्रतिगरः
शस्त्रांते तु प्रणवो भूरग्निज्योतिर्ज्योतिरग्नो ३ मूद्रं द्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिंद्रो ३ मूसूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्यो ३ मिति त्रिपद
स्तूष्णीं शंसो यद्युवैषट्पदः पूर्वैर्ज्योतिः शब्दैरग्रे वस्ये दुच्चैर्निविदं यथानिशांतं मग्निदेवेद्भृतिना स्या आह्वानं चोपसंतान उ
त्तमेन पदेन प्रवोदेवायेत्याज्यमुपसंतनुयादेतेन निविद उत्तराः सर्वे च पदसमाप्ताया उपसंतानस्त्वन्यत्राह्वानं च निविदा मा
ज्याद्यां त्रिःशंसैर्धर्चशोविग्राहैतन्निदर्शयिष्यामः ॥ प्रवोदेवायाग्नेवैर्हिष्ठमर्चास्मै ॥ गमहेवेभिरासनोयजिष्ठो बर्हि
रासदो ३ मित्युगावानं वैवमेवैतेनाद्याः प्रतिपदामनृगावानमनुब्राह्मणवानुपूर्व्यमाहूयोत्तमयापरिदधातिसर्वशस्त्रपरि
धानीयास्वेवमुक्थं वाचिघोषाय त्वेति शस्त्राजपेदग्नें द्रश्च दाशुषो दुरोण इति याज्योक्थपात्रमग्ने भक्षयेत्ततश्च मसांश्च मसि

पूर्वष.
अ. ५

॥३२॥

श्रौतसू.

॥३३॥

ग्रीआगतंसुतमितियाज्या ॥ १० ॥ संस्थितेषुसवनेषुषोळशिनिचातिरात्रेप्रशास्तःप्रसुहीत्युक्तःसर्पतेतिप्रशास्ताति
सृजेद्धोतादक्षिणेनौदुंबरीमंजसेतरेपरयाद्वारोत्तरावेदिःश्रोणीमभिनिःसर्पतिमृगतीर्थमित्येतदाचक्षतेएतेननिष्क्रम्यय
थार्थनत्वेवान्यन्मूत्रेभ्यएतेननिष्क्रम्यकृत्वोदकार्थवेद्यांसमस्तानुपस्थायापरयाद्वारानित्ययावृतासदोद्वार्येचाभिमृश्य
तूष्णींप्रतिप्रसर्पत्येषावृत्सर्पतेतिवचनेपूर्वयैवगृहपतिः ॥ ११ ॥ एतस्मिन्कालेग्रावस्तुत्प्रपद्यतेतस्योक्तमुपस्थानंपूर्व
याद्वाराहविधानेप्रपद्यदक्षिणस्यहविधानस्यप्रागुदगुत्तरस्याक्षशिरसस्तृणंनिरस्यराजानमभिमुखोवतिष्ठतेनात्रोपवेश
नोयोअद्यसौम्यइतित्वथास्माअध्वर्युरुष्णीपंप्रयच्छंतिदंजलिनाप्रतिगृह्यन्निःप्रदक्षिणंशिरःसमुखंवेष्टयित्वायदासोमां
शूनभिषवायव्यपोहंत्यथग्राव्णोभिष्टुयान्मध्यमस्वरेणेदंसवनंमभित्वादेवसवितर्युजतेमनउतयुजतेधियंआतूनइंद्रक्षु
मंतंमाचिदन्यद्विशंतंमैतेवदंत्वित्यर्बुदंप्रागुत्तमायांआवक्रंजसेप्रवोग्रावाणइतिसूक्तयोरंतरोपरिष्ठात्पुस्ताद्वापावमा
नीरोप्ययथार्थमावाग्रहग्रहणाच्छिष्टयापरिधायवेद्यंयजमानस्योष्णीषमादाययथार्थमंत्येष्वहःसुप्रतिप्रयच्छेदितरेष्व
थापरमभिरूपंकुर्यादितिगाणगारिराप्यायस्वसमेतुतइतितिस्रोमृजंतित्वादशक्षिपंतमुत्तं दशक्षिपोमृज्यमानःसुह
स्त्यादशभिर्विवस्वतोदुहंतिससैकामधुक्षत्पिप्युषीमिषमाकलशेषुधावतिपवित्रेपरिषिच्यतइत्येकाकलशेषुधावतिश्ये
नोवर्मविगाहतइतिद्वेएतासामर्बुदस्यचतुर्थीमुद्धृत्यतृचांतेषुतृचानवदध्यादाप्याय्यमानेप्रथममृज्यमानेद्वितीयंदुह्यमा

पूर्वष.
अ. ५

॥३३॥

नेतृतीयमासिच्यमानेचतुर्थबृहच्छब्देबृहच्छब्देचतुर्थीमासिचिदन्यद्विशंसतेतियदिग्रावाणःसंहादेरन्तस्मानमन्यदंबुद
 मेवेत्येकंप्रवोग्रावाणइत्येकउक्तसर्पणंस्तुतेमाध्यंदिनैपवमानेविहृत्यांगारान् ॥ १२ ॥ दधिघर्मेणचरंतिप्रव
 र्ग्यवांश्चेत्तस्योक्तमृगावानैघर्मेणेज्याभक्षिणश्चहोतर्वदस्वेत्युक्तउत्तिष्ठतावपश्यतेत्याहश्रातंहविरित्युक्तःश्रातंहविरित्य
 न्वाहश्रातंमन्यऊधनिश्रातमग्रावितियजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्कारौदधिघर्मस्याग्नेवीहीतिवा ॥ मयित्यदिन्द्रियंबृहन्म
 यिद्युन्नमुतक्रतुः ॥ त्रिश्रुद्धर्मोविभातुमआकूत्यामनसासहविराजाज्योतिषासह ॥ तस्यदोहमशीयतैतस्यतइंद्रपी
 तस्यत्रिष्टुपुच्छंदसउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिभक्षजपोयंधिष्ण्यवतांप्रांचमंगारैरभिविहरेयुःपश्चात्स्वस्यधिष्ण्यस्योपवि
 श्योपहवमिष्ट्वापरित्वाग्नेपुरंवयमितिजपेदनिष्ठादीक्षितःसवनीयानांपुरस्तादुपरिष्ठाद्वापशुपुरोळाशेनचरंत्यक्रियामेकै
 न्यत्रतदर्थवादवदनात्क्रियामाश्मरथ्योन्विताप्रतिषेधात्पुरोळाशाद्युक्तमानाराशंससादनान्नत्विहंद्विदेवत्याएतस्मि
 न्कालेदक्षिणानीयंतैहीनैकाहेषुकृष्णाजिनानिधून्वंतःस्वयमेवदक्षिणापथंयंतिदीक्षिताःसत्रेष्विदमहंमांकल्याण्यैकीत्यै
 तेजसेयशसेमृतत्वायात्मानंदक्षिणान्नयानीतिजपंतउन्नेष्यमाणास्वाग्नीध्रीयआहुतीजुह्वतिददानीत्यग्निर्वदतिवायुराह
 तथेतितत् ॥ हंतैतिचंद्रमाःसत्यमादित्यःसत्यमोमापस्तत्सत्यमाभरन् ॥ दिशोयज्ञस्यदक्षिणादक्षिणानांप्रियोभूया
 संस्वाहा ॥ प्राचिह्येधिप्राचिजुषाणांप्राच्याज्यस्यवेतुस्वाहेतिद्वितीयां ॥ कइदंकस्माअदात्कामःकामायादात्कामोदा

श्रौतसू.

॥३४॥

ताकामःप्रतिग्रहीताकामंसमुद्रमाविशकामेनत्वाप्रतिगृह्णामिकामैतत्तेवृष्टिरसिद्यौस्त्वाददातुपृथिवीप्रतिगृह्णात्वित्य
तीतास्वनुमंत्रयेत्प्राण्यभिमृशेदप्राणिकन्यांचसर्वत्रचैवंप्रतिगृह्णाग्नीध्रीयंप्राप्यहविरुच्छिष्टंसर्वंप्राश्नीयुःप्राश्यंप्रतिप्रसू
प्य ॥ १३ ॥ मरुत्वतीयेनग्रहेणचरंतींद्रमरुत्वइहपाहिसोमंहोतायक्षदिंद्रमरुत्वंतंसजोषाइंद्रसगणोमरुद्भिरितिभक्षयि
त्वैतत्पात्रंमरुत्वतीयंशस्त्रंशंसेदध्वर्योशोसावोमितिमाध्यंदिनैशस्त्रादिष्वाहावआत्वारथंयथोतयइदंवसोसुतमंधइति
मरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचराविंद्रनेदीयएदिहीतींद्रनिहवःप्रगार्थःप्रनूनंब्रह्मणस्पतिरितिब्राह्मणस्पत्यस्तृचाःप्रतिपदनु
चरादृचाःप्रगाथाआतोर्ध्वंसर्वस्तोत्रियानुरूपाःप्रतिपदनुचराःप्रगाथाःसर्वत्रप्राक्चछंदांसित्रैष्टुभात्सर्वाश्चैवाचतुष्प
दाःपंक्तिषुद्विरवस्येद्वयोद्वयोःपादयोर्ध्वंशोवाश्विनेपच्छःशस्यगतांतुपच्छःसमांसमुत्तमेपदेपच्छोन्यत्पादैरवसायाध्वं
चातैःसंतानोभिर्नेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वत्यपइतिधाव्याःप्रवइंद्रायबृहतइतिमरुत्वतीयःप्रगार्थोजनिष्ठाउग्रइत्येकभूय
सीःशस्त्वामरुत्वतीयांनिविदंदध्यात्सर्वत्रैवमयुजासुमाध्यंदिनएकांतुचेर्धायुग्मास्वेकांशिष्वातृतीयसवनैक्षिणीमृजानः
परिदध्याध्यायन्नेनआत्मनोन्यत्राप्येतयापरिदधदेवमुक्थंवाचींद्रायशृण्वतेत्वेतिशस्त्वाजपेद्येत्वाहिहृत्येमघवन्नवर्ध
न्नितियाज्या ॥ १४ ॥ निष्केवल्यस्याभित्वाशूरनोनुमौभित्वापूर्वपीतयइतिप्रगार्थोस्तोत्रियानुरूपौयदिरथंतरंपृष्ठंयद्यु
वैबृहत्त्वामिद्धिहवामहेत्वंह्येहिचेरवइतिप्रगाथाएतेभवन्तितान्द्वेतिस्नस्कारंशंसंचतुर्थषष्ठौपादौबार्हतेप्रगाथेपुनरभ्यसि

पूर्वष.
अ. ५

॥३४॥

त्वोत्तरयोरवस्येद्बृहतीकारं चेत्तावेवाद्भिस्तृतीयपंचमौतुकाकुभेषु प्रत्यादानाद्युत्तरैर्वमेतत्पृष्ठेष्वहःस्विद्रनिहवब्राह्मणस्य
त्यान्बृहतीकारमितरेषु पृष्ठेषु बृहद्रथंतरयोश्चतुश्चस्थयोर्होत्रकाश्चयेषां प्रगाथास्तोत्रियानुरूपाः सर्वमन्यद्यथास्तुतं परिमि
तशस्य एकाहः सयद्युभयसामायत्पवमानेतस्य यो निरनुरूपो यो निस्थान एवैनामन्यत्र शंसैर्दूर्ध्वधा यथा यो निस्थानं मने
कानंतये सकृत्पृथग्वाह्वानमेव मूर्ध्वमिन्द्रनिहवात्प्रगाथानां यद्वावानेति धार्यापि वासुतस्य रसिन इति सामप्रगाथ इन्द्रस्य नु
वीर्याणीत्येतस्मिन्नैर्द्रां निविदं दध्यादनु ब्राह्मणं वास्वर उक्थं वाचीं द्रायोपशृण्वतेत्वेति शस्त्वाजपेत्पि वासोममिन्द्रमंदतुत्वे
तियाज्या ॥ १५ ॥ होत्रकाणां कयानश्चित्राभुवत्कयात्वं न ऊत्याकस्तमिन्द्रत्वावसुंसद्यो हजात एवात्वा मिन्द्रो शन्नपुणः
सुमना उपाकृ इति याज्या तं वोदस्म मृतीष ह तच्चायामिसुवीर्यमिति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपा उदुत्ये मधुमं तमा इन्द्रः पूभिर्दु
दुब्रह्माण्यृजीषीवज्रीवृषभस्तुराषाळितियाज्या तरो भिवो विदद्वसुं तरणिरित्तिषासतीति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपा उदिन्व
स्य रिच्यते भूय इदि मामूष्वित्युपोत्तमा मुद्धरेत्सर्वत्र पिवावर्धस्व तव घासुता स इति याज्या ॥ १६ ॥ अथ तृतीयसवनं मु
त्तमस्वरेणादित्यग्रहेण चरत्यादित्यानामवसानूतनेन होतायक्षदादित्यान्प्रियान्प्रियधाम्न आदित्यासो अदितिर्मादयंता
मिति नैतं ग्रहमीक्षेत ह्यमानंस्तुत आर्भवे पवमाने विहृत्यांगारान्मनोतादिपश्विळांतं पशुकर्म कृत्वा पुरोळाशायुक्तमाना
राशंससादनात्सन्नेषु मदिष्ठात्पुरोळाशस्य तिस्रस्तिस्रः पिंज्योदक्षिणतः प्रतिस्वंचमसेभ्यः स्वेभ्यः पितृभ्य उपास्येयुरत्र पित

श्रौतसू.

॥३५॥

रोमादयध्वयथाभागमावृषायध्वमिति सव्यावृत आग्नीध्रीयं प्राप्य हविरुच्छिष्टं सर्वे प्राश्नीयुः प्राश्य प्रतिप्रसृप्य ॥ १७ ॥
सावित्रेण ग्रहेण चरंत्यभूदेवः सविता वंद्यो नो नो होतायक्षदेवं सवितारं दमूना देवः सविता वरेण्यो दधद्रत्ना दक्षपितृभ्य आयु
नि ॥ पिबात्सोमं मम दन्नेन मिष्टयः परिज्माचिद्रमते अस्य धर्मणीति वषट्कृते होता वैश्वदेवं शस्त्रं शंसते सर्वादिशो ध्यायेच्छं
सिष्यन्यस्यां द्वेप्यो नतामध्वर्यो शोशो सावो मिति तृतीयसवने शस्त्रादिष्वाहा वस्तत्सवितुर्वृणीमहे द्या नो देव सवितरिति वै
श्वदेवस्य प्रतिपदनुचरा वभूदेव एकया च दशभिश्च स्वभूतैर्द्वाभ्यामिष्टये विंशत्या च तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च नियुद्धिर्वाय
विहता विमुंच प्रद्या वेति दैर्घतमसं सुरूपकृत्तुमूतये तक्षत्रथमयं वेन श्वो दयत्पृश्निगर्भायेभ्यो मातामधुमत्पिन्वते पर्य एवापित्रे
विश्वदेवाय वृष्णा नो भद्राः क्रतवो यंतु विश्वत इति नव वैश्वदेवं वैश्वदेवाग्निमारुतयोः सूक्तेषु सावित्रादि निविदो दध्यां च
तस्यो वैश्वदेव उत्तरास्ति स उत्तरैः सूक्तानां तद्धिदैवतं दैवतेन सूक्तांतो धाय्याश्चात्रैकपातिनी रदिति द्यौरदिति रंतरिक्षमिति प
रिदध्यात्सर्वत्र वैश्वदेवे द्विः पच्छोर्धर्चशः सकृद्भूमिमुपस्पृशन्नुक्थं वार्ची द्राय देवेभ्य आश्रुत्यै त्वेति शस्त्वाजपे द्विश्वे देवाः
शृणुते मंहवं म इति याज्या ॥ १८ ॥ त्वंसोमपितृभिः संविदान इति सौम्यस्य याज्या तं घृतयाज्याभ्यामुपांशूभयतः प
रियजंति घृता हवनो घृतपृष्ठो अग्निर्घृते श्रितो घृतम्वस्य धाम ॥ घृतपुषस्त्वा हरितो वहंतु घृतं पिवन्त्यजसि देवदेवानिति पुर
स्तादुरुविष्णो विक्रमस्वो रुक्षयाय नस्कृधि ॥ घृतं घृतयोने पिव प्रयज्ञपतिं तिरैत्युपरिष्ठादन्यतरतश्चेदग्ना विष्णू महि

पूर्वष.

अ. ५

॥३५॥

धामप्रियं वामित्युपांश्वेवाहृतं सौम्यं पूर्वमुद्गातृभ्यो गृहीत्वा वेक्षेत यत्ते च क्षुर्दिवित्सुपर्णे येनैकराज्यमजयोहिना ॥ दीर्घं
 यच्च क्षुरदितेरनंतं सोमो नृचक्षामयित दधात्वित्यपश्यन् हृदि स्पृकक्रतुस्पृग्वर्चो धावर्चो अस्मासु धेहि ॥ यन्मे मनो यमंगतं
 यद्वामे अपरागतं ॥ राज्ञा सोमेन तद्वयं मस्मा सुधारयामसि ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा इति चांगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां
 माज्येनाक्षिणी अज्यं छंदोगेभ्यः प्रयच्छेद्विहतेषु शालाकेष्वग्नीध्रः पालीवतस्य यजत्यैभिरग्ने सरथं याह्यर्वाडित्युपांश्वेवने
 ष्ठारं विसंस्थितसंचरेणानुप्रपद्यतस्योपस्थ उपविश्य भक्षयेत् ॥ १९ ॥ अथ यथेतं स्वभ्यग्रमाग्निमारुतं तस्याद्यां पच्छक्रगा
 वानं पच्छः शस्या चैदर्धर्चश इतरां संतानं मुत्तमेन वचनेन वैश्वानराय पृथुपाजसे शनः करत्यर्वतै प्रत्वक्षसः प्रतवसो यज्ञाय ज्ञा
 वो अग्नये देवो वो द्रविणो दा इति प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपौ प्रतव्यसीं न व्यसीं मापो हि ष्ठेति तिस्रो वियतमप उपस्पृशन्नन्वारब्धे
 ष्वपावृतशिरस्कं इदमादिप्रतिप्रतीकमाह्वानं मुत्तनो हिर्बुध्न्यः शृणोतु देवानां पत्नी रुशतीरवंतु न इति द्वे राकामहमिति द्वे पा
 वीरवी कन्याचित्रां यु रिमं यमप्रस्तरमाहि सीदं मातलीकव्यै र्यमो अंगिरोभि रूदीरतामवरउत्परासं आहंपितृन्त्सु विदत्रां
 अवित्सीदं पितृभ्यो नमो अस्त्वद्यं स्वादुष्किलायमिति च तस्मै मध्ये चाह्वानं मदामो दैवमो दामो दैवो मित्यासां प्रतिगरौ ययो
 रोजसास्कभितारजांसि वीर्येभिर्वीरतमाशविष्टा ॥ यापत्येते अप्रतीता सहोभिर्विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ ॥ विष्णोर्नुकंवी
 र्याणि प्रवोचंतं तु तन्वत्रजसो भानुमन्विह्येवान इंद्रो मघवा विरपशीति परिदध्याद्भूमिमुपस्पृशन्नुत्तमेन वचनेन ध्रुवावनय

श्रौतसू.

॥३६॥

नंकांक्षेदुक्थंवाचींद्रायदेवेभ्यःश्रुतायत्वेतिशस्त्वाजपेदग्नेमरुद्भिःशुभयद्भिर्ऋक्भिरितियाज्येत्यंतोग्निष्टोमोग्निष्टोमः
॥ २० ॥ इत्थाश्वलायनश्रौतसूत्रेपूर्वषट्केपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॐम् ॥ उक्थ्येतुहोत्रकाणामेह्यषुब्रवाणितंआग्निंरगामिभारतश्चर्षणीधृतमस्तभ्राह्म्यामसुरइतितृचाविंद्रावरु
णायुवमावांराजानांविंद्रावरुणामधुमत्तमस्येतियाज्यावयमुत्वामपूर्व्ययोनइदमिदंपुरेतिप्रगाथौसर्वाःककुभःप्रमंहि
ष्टायोदप्रुतोच्छामइंद्रं बृहस्पतेयुवमिंद्रश्चवस्वइतियाज्याधाहींद्रगिर्वणइयंतइंद्रगिर्वणऋतुर्जनित्रीनूमतोभवामित्रःसंवां
कर्मणेंद्राविष्णूमदपतीमदानामितियाज्येत्यंतउक्थ्यः ॥ १ ॥ अथषोढश्यसाविसोमइंद्रतइतिस्तोत्रियानुरूपावात्वा
वंहंतुहरयइतितिस्रोगायत्र्यउपोषुशृणुहीगिरःसुसंहशंत्वावयंमघवन्नित्येकाद्वेचपंक्तीयदिंद्रपृतनाज्येऽयंतेअस्तुहर्यत
इत्यौष्णिहवार्हतौतृचावाधूर्ध्वस्माइतिद्विपदाब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिंजुषाणइतित्रिष्टुबेषब्रह्मायऋत्वियइंद्रोनामश्रुतोगृणे।
विस्मृतयोयथापथइंद्रत्वद्यंतिसातयः ॥ त्वामिच्छवसस्पतेयंतिगिरोनसंयतइतितिस्रोद्विपदाःप्रतेमहेविदशेसिपंहरी
इतितिस्रो जगत्स्त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरं ॥ प्रोष्वस्मैपुरोरथमितितृचावातिच्छंदसौपच्छःपूर्वद्वेधाकारमुत्तरमनुष्टु
ब्गायत्रीकारंप्रचेतनप्रचेतयायाहिपिवमत्स्व ॥ ऋतुश्छंदऋतंबृहत्सुम्नआधेहिनोवसवित्यनुष्टुप्प्रप्रवस्त्रिष्टुभमिषमर्चत
प्रार्चत ॥ योव्यतीरफाणयदितितृचाआनुष्टुभाउत्तमस्योत्तमांशिष्ट्वोत्तमांनिविदंध्यालिंगैःपदानुपूर्वव्याख्यास्यामो

पूर्वष.

अ. ६

॥३६॥

मत्सदहिंवृत्रमपांजिन्वदुदार्यमुद्यादिविसमुद्रं पर्वतां ऽइहोद्यद्भ्रमस्यविष्टपमितिपरिधानीयैवाह्येवैवाहींद्रं ॥ एवाहिश
क्रोवशीहिशक्रइतिजपित्वापाःपूर्वेषांहरिवःसुतानामितियजति ॥२॥ विहृतस्येंद्रंजुषस्वप्रवहायाहिशूरहरीइह ॥ पिवा
सुतस्यमतिर्नमध्वश्चकानश्चारुर्मदाय ॥ इंद्रंजठरंनव्यंनपृणस्वमधोर्दिवोन ॥ अस्यसुतस्यस्वर्णोपत्वामदाःसुवाचोअ
स्थुः ॥ इंद्रस्तुराषाणिमत्रोनजघानवृत्रंयतिर्न ॥ विभेदवलंभृगुर्नससाहेशत्रून्मदेसोमस्य ॥ श्रुधीहवंनइंद्रोनगिरोजुष
स्ववज्रीन ॥ इंद्रसयुग्भिर्दिद्युनंमत्स्वामदायमहेरणाय ॥ आत्वाविशंतुकविर्नसुतासइंद्रत्वष्टान ॥ पृणस्वकुक्षीसोमो
नविह्वीशूरधियाहियानः ॥ साधुर्नगृध्रुर्कभुर्नस्तेवशूरश्चमसोन ॥ यातेवभीमोविष्णुर्नत्वेषःसमत्सुक्रतुर्नेतिस्तोत्रिया
नुरूपां ऊर्ध्वस्तोत्रियानुरूपाभ्यां तदेवशस्यंविहरेत्पादान्वयवधायार्धचशःशंसैत्पूर्वासांपूर्वाणिपदानिगायत्र्यःपंक्तिभिः
पंक्तीनांतुंद्वेद्वेपदेशिष्येतेताभ्यांप्रणुयादुष्णिहोबृहतीभिरुष्णिहांतूत्तमान्पादान्द्वौकुर्याच्चतुरक्षरमाद्यं द्विपदाश्चतुर्धाकृ
त्वाप्रथमां त्रिष्टुभोत्तराजगतीभिरुत्तमायाश्चतुर्थमक्षरमंत्यं पूर्वस्याद्यमुत्तरस्यानुष्टुभमतिछंदःस्ववदध्याद्वितीयतृतीययो
स्तृतीययोःपादयोरवसानतउपदध्यात्प्रचेतनेतिपूर्वस्यांप्रचेतयेत्युत्तरस्यामुत्तरास्वितरान्पादान्पष्ठान्कृत्वा अनुष्टुप्कारंशं
सैदूर्ध्वस्तोत्रियानुरूपाभ्यामातोविहृतस्तत्रप्रतिगराओथामोदैवमदेमदामोदेवोमथेतियाज्यांजपेनोपसृजेदेवाह्येवापाःपू
र्वेषांहरिवःसुतानामेवाहींद्रं ॥ अथोइंद्रं सवनंकेवलंते ॥ एवाहिशक्रोममद्भिःसोमंमधुमंतमिंद्रवशीहिशक्रःसत्रावृषंजठ

श्रौतसू.

॥३७॥

रआवृषस्वेतिसमानमन्यत्स्तोत्रियायनिविदेपरिधानीयायाइत्याहावआहतंषोळशिपात्रंसमुपहावंभक्षयंतिघर्मेचभक्षि
णोमैत्रावरुणस्त्रयश्छंदोगाइंद्रषोळशिक्षो जस्विस्त्वंदेवेष्वस्योजस्वंतंमामायुष्मंतंवर्चस्वंतंमनुष्येषुकुरु ॥ तस्यतइंद्रपीत
स्यानुष्टुप्छंदसउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिभक्षजपः ॥ ३ ॥ अतिरात्रेपर्यायाणामुक्तःशस्योपायोहोतुरपियथाहोत्रका
णांप्रथमेपर्यायेहोतुराद्यांवर्जयित्वाप्रत्यृचंस्तोत्रियानुरूपेषुप्रथमानिपदानिद्विरुक्त्वावस्यंतिशिष्टेसमसित्वाप्रणुवंतिस
र्वेसर्वासांमध्यमेमध्यमानिप्रत्यादायऋगंतैःप्रणुवंत्युत्तमान्युत्तमैचतुरक्षराणित्वच्छावाकश्चतुःशस्त्राःपर्यायाहोतुराद्यं
याज्याभ्यःपूर्वेपर्यासाःपांतमावोअंधसोपादुशिष्यंधसस्त्यमुवःसत्रासाहमितिसूक्तशेषोभित्यंमेषमध्वर्यवोभरतेंद्राय
सोममितियाज्याप्रवइंद्रायमादनैप्रकृतान्यृजीपिणःप्रतिश्रुतायवोधृषदितिपंचदशदिवश्चिदस्येतिपर्यासःसनोनव्येभि
रितिचास्यमदेपुरुवर्पासिविद्वानितियाज्यावयमुत्वातदिदथावयमिंद्रत्वायवोभिवात्रहत्यायेत्युत्तमामुद्धरेंद्रोअंगम
हृद्भयमभिन्यूपुवाचमप्सुधूतस्यहरिवःपिवेहेतियाज्येंद्रायमद्वनेसुतमिंद्रमिद्राथिनोबृहदेंद्रसानसिमेतोन्विद्रंस्तवामे
शानमानोअस्मिन्मघवन्निंद्रपिवतुभ्यंसुतोमदायेतियाज्यायंतइंद्रसोमोयंतेमानुषेजनउद्धेदभीत्युत्तमामुद्धरेंद्रहंभुवम
पाय्यस्यांधसोमदायेतियाज्यातूनइंद्रक्षुमंतमाप्रद्रवपरावतोनह्यन्यंबळाकरमित्यष्टावींखयंतीरहंदापातासुतमिंद्रोअ
स्तुसोमहंतावृत्रमितियाज्याभित्वावृषभासुतेभिप्रगोपतिंगिरातूनइंद्रमद्वगितिसूक्तैअश्वावतिप्रोग्रांपीतिवृष्णइयमिस

पूर्वष.
अ. ६

॥३७॥

त्यामितियाज्येदंवसोसुतमंधंइंद्रेहिमत्स्यंधसःप्रसन्नाजमुपक्रमस्वाभरघृषतातदस्मैनव्यमस्यपिवयस्रजज्ञानइंद्रेतिया
 ज्येदंह्यन्वोजसामहांइंद्रोयओजसासमस्यमन्यवेविशइतिद्विचत्वारिंशद्विष्वजितेतिष्ठाहरीरथआयुज्यमानेतियाज्या
 त्वेतानिषीदतात्वशत्रवागहिंनकिरिंद्रत्वदुत्तरइत्युत्तमा मुद्धरैच्छतेदधामीदंत्यत्पात्रमिंद्रपानमितियाज्यायोगेयोगेतव
 स्तरंयुंजंतिब्रध्नमरुषयदिंद्राहंप्रतेमहंऊतीशचीवस्तववीर्येणेतियाज्येद्रःसुतेषुसोमेषुयइंद्रसोमपातमआघायेअग्निमिंधत
 इतिसप्तदशयइंद्रचमसेष्वासोमःप्रवःसतांप्रोद्रोणेहरयःकर्मागमन्नितियाज्येतिपर्यायाःपर्यासवर्जगायत्राः ॥४॥ संस्थि
 तेष्वश्विनायस्तुवतेशंसिष्यन्विसंस्थितसंचरेणनिष्क्रम्याग्नीध्रीयेजान्वाच्याहुतीर्जुहुयादग्निरज्वीगायत्रेणच्छंदसांतम
 श्यांतमन्वारभेतस्मैमामवतुतस्मैस्वाहा ॥ ऊषाअज्विनीत्रैष्टुभेनच्छंदसातामश्यातामन्वारभेतस्मैमामवतुतस्मैस्वाहा ॥
 अश्विनावज्विनौजागतेनच्छंदसातावश्यातामन्वारभेताभ्यामामवतुताभ्यांस्वाहा ॥ वण्महांऽअसिसूर्येतिद्वाभ्यामि
 द्रंवोविश्वंतस्परीतिचप्राश्याज्यशेषमपउपस्पृशेन्नाचामेद्विज्ञायतेदेवरथोवाएषयद्धोतानाक्षमद्भिःकरवाणीतिप्राश्य
 प्रतिप्रसृप्यपश्चात्स्वस्यधिष्ण्यस्योपविशेत्समस्तजंघोरुररत्निभ्यांजानुभ्यांचोपस्थंकृत्वायथाशकुनिरुत्पतिष्यन्नुपस्थकृत
 स्त्वेवाश्विनंशंसैदग्निर्होतागृहपतिःसराजेतिप्रतिपदेकपातिनीपच्छेत्तयाग्नेयंगायत्रमुपसंतनुयात्प्रातरनुवाकन्यायेन
 तस्यैवसमाम्नायस्यसहस्रावममोदेतोःशंसैद्वाहंतास्त्रयस्तृचाःस्तोत्रियाःप्रगाथावातान्पुरस्तादनुदैवतस्वस्यच्छंदसोय

श्रौतसू.

॥३८॥

थास्तुतंशंसैद्येषुवान्येषुपच्छोद्विपदाउपसंतनुयादेकपदास्ताभ्यश्चोत्तराविच्छंदसउद्धरेदपिवातन्यायेनशंसनंननुपच्छो
न्यास्त्रिष्टुब्जगतीभ्यःपांक्तेनोदितेसौर्याणिप्रतिपद्यतेसूर्यो नोदिवउदुलंजातवेदसमितिनवचित्रं देवानांनमोमित्रस्यैद्र
क्रतुंनआभराभित्वाशूरनोनुमोवहवःसूरचक्षसइतिप्रगाथा महीद्यौःपृथिवीचनस्तेहिद्यावापृथिवीविश्वशंभुवाविश्वस्य
देवीमृचयस्यजन्मनोनयारोषातिनग्रभदितिद्विपदाबृहस्पतेअतियदयोअर्हादितिपरिधानीयाप्रतिपदेपरिधानीयायाइ
त्याहावोबृहत्सामचेत्तस्ययोनिप्रगाथेषुद्वितीयांतृतीयांनवाश्विनेनग्रहेणसपुरोळाशेनचरंतीमेसोमासस्तिरोअन्ध्यांस
स्तीत्रास्तिष्ठंतिपीतयेयुवभ्यां ॥ हविष्मतानासत्यारथेनायातमुपभूषतंपिवध्याइत्यनुवाक्याहोतायक्षदश्विनासोमानां
तिरोअन्धानामितिप्रैषःप्रवामंधांसिमद्यान्यस्थुरुभापिवतमश्विनेतियाज्येअध्यर्धामनवानंयद्येतस्यपुरोळाशस्यस्विष्ट
कृदाचरेयुःपुरोळाअग्नेपचतोऽग्नेवृधानआहुतिमितिसंयाज्ये ॥ ५ ॥ यदिपर्यायानभिव्युच्छेत्सर्वेभ्यएकंसंभरेयुःप्रथमा
द्धोताद्वितीयान्मैत्रावरुणोब्राह्मणाच्छंसीचोत्तमादच्छावाकोद्वौचेद्वौप्रथमाद्वाउत्तमादपिवासर्वेस्युःस्तोमनिर्हस्ताऊर्ध्व
स्तोत्रियानुरूपेभ्यःप्रथमोत्तमांस्तृचांछंसैयुर्निर्हासएवैकस्मिन्होतृवर्जमित्येकआश्विनायैकस्तोत्रियोऽग्नेविवस्वदुषसइति
तंपुरस्तादनुदैवतंस्वस्यच्छंदसोयथास्तुतंशंसैत्रीणिषष्टिशतान्याश्विनंविमतानांप्रसवसंनिपातेसंसवोनंतर्हितेषुनद्यांवा
पर्वतेनवाप्येकैतर्हितेष्वपितथासतिसंवरादेवतावाहनात्कयाशुभेतिचमरुत्वतीयेपुरस्तात्सूक्तस्यशंसैद्योजातएवेतिनि

पूर्वप.

अ. ६

॥३८॥

केवल्ये ममाग्नेवर्च इति वैश्वदेवसूक्तस्यापि वैतेष्वेव निविदो दध्यादुद्धरेदितराणि स्थानं चैन्निविदोति हरेन्मा प्रगामेति पुर
 स्तात्सूक्तं शस्त्वान्यस्मिंस्तद्वैवते दध्यात् ॥ ६ ॥ सोमातिरेकेस्तु तशस्त्रोपजनः प्रातः सवनं नैस्ति सोमो अयं सुतो गौर्धयति म
 रुतामिति स्तोत्रियानुरूपौ महौ इंद्रो योजसातो देवा अवंतु न इत्यैद्रीभिर्वैष्णवीभिश्च स्तोममतिशस्यैद्याय जैद्वैष्णव्यावै
 द्रावैष्णव्येति गाणगारिदैवतप्रधानत्वात्संवाकर्मणा समिषा हिनोमीति माध्यंदिने वणमहौ असिसूयो दुत्यद्दर्शतं वपुरिति
 प्रगाथौ स्तोत्रियानुरूपौ महौ इंद्रो नृवद्विष्णोर्नुकैया विश्वासां जनितारामतीनामिति याज्या तृतीयसवन उत्तरोत्तरां संस्था
 मुपेयुरातिरात्रादतिरात्राच्चैत्प्रतत्ते अद्य शिपिविष्टनामप्रतद्विष्णुस्तवते वीर्येणेति स्तोत्रियानुरूपौ माध्यंदिने नशेषस्त्वेष
 मित्थासमरणं शिमीवतोरिति वायाज्या ॥ ७ ॥ क्रीते राजनिनष्टे दग्धे वापि दग्धानि सदोहविधानान्यनावृता क्रियेरन्ना
 वृतावान्यं राजानमभिषुणुयुरनधिगमे पूतीकान्फाल्गुनान्यन्यावा ओषधयः पूतीकैः सह प्रायश्चित्तं वा हुत्वोत्तरमालभेत
 सुत्यासूक्तमेव मन्येत प्रतिधुक् प्रातः सवनं नैशृतं माध्यंदिने दधितृतीयसवनं श्रायं तीयं ब्रह्मसामं यदि फाल्गुनानि वारवंतीयं
 यज्ञायज्ञीयस्य स्थाने श्रायं तीयमेक एकदक्षिणं यज्ञं संस्थाप्यो देवसाय पुनर्यजेत तस्मिन् पूर्वस्य दक्षिणां दद्यात् सोमाधिगमे प्र
 कृत्या ॥ ८ ॥ दीक्षितानामुपतापैपरिहिते प्रातरनुवाके नुपाकृते वा पुष्टिपते पुष्टिश्चक्षुषे चक्षुः प्राणाय प्राणं त्मने त्मानं वाचे
 वाचमस्मै पुनर्धेहि स्वाहेति ब्रह्माहुतिं हुत्वा शीतोष्णा अपः समानीयैकविंशतिमासु यवान्कुशपिंजूलंश्चावधाय ताभिरद्भि

श्रौतसू.

॥३९॥

रवर्थकुर्वीतताभिरेनमाप्तावयेज्जीवानामस्थता ३॥ इमममुंजीवयतजीविकानामस्थता ३॥ इमममुंजीवयतसंजीवानाम
स्थता ३॥ इमममुंसंजीवयतसंजीविकानामस्थता ३॥ इमममुंसंजीवयतैत्यौषधिसूक्तेनचाप्लाव्यानुमृजैदुपांश्वंतर्यामौतेप्रा
णापानौपातामसाउपांशुसवनस्तेव्यानंपात्वसावैद्रवायवस्तेवाचंपात्वसौमैत्रावरुणस्तेचक्षुषीपात्वसावाश्विनस्तेश्रोत्रं
पात्वसावाग्रयणस्तेदक्षक्रतूपात्वसाउक्थ्यस्तेगानिपात्वसौध्रुवस्तआयुःपात्वसावितियथासनमनुपरिक्रमणंत्रातारमिंद्र
मवितारमिंद्रमितिताक्षर्यादिर्यद्यप्यन्यदैकाहिकाद्वैश्वदेवंस्वस्त्यात्रेयेनिविदंदध्यात्प्रकृत्यानिगदे ॥९॥ संस्थितेतीर्थेन
निर्हृत्यावभृथेप्रेतालंकारान्कुर्वंतिकेशश्मश्रुलोमनखानिवापयंतिनलदेनानुलिंपंतिनलदमालांप्रतिमुंचंतिनिष्पुरीषमेके
कृत्वापृषदाज्यंपूरयंत्यहतस्यवाससःपाशतःपादमात्रमवच्छिद्यप्रोर्णुवंतिप्रत्यग्दशेनाविःपादमवच्छेदमस्यपुत्राअमाकु
र्वीरंन्नग्नीनस्यसमारोप्यदक्षिणतोवहिर्वेदिदहेयुराहार्येणानाहिताग्निपत्नींचप्रत्येत्याहःसमापयेयुःप्रातरनभ्यासमनभि
हिंकृतानिंशस्त्रानुवचनाभिष्टवनसंस्तवनानिपुराग्रहग्रहणात्तीर्थेननिष्क्रम्यत्रिःप्रसव्यमायतनंपरीत्यपर्युपविशंतिपश्चा
द्धोतोत्तरोध्वर्युस्तस्यपश्चाच्छंदोगाआयंगौःपृश्निरक्रमीदित्युपांशुस्तुवतेस्तुतैहोताप्रसव्यमायतनंपरिव्रजन्स्तोत्रियमनु
व्रजैदप्रणुवन्यामीश्वप्रेहिप्रेहिपथिभिःपूर्व्येभिरितिपंचानांतृतीयमुद्धरैन्मैनमग्नेविदहोमाभिश्चोचइतिषट्पूषात्वेतश्चया
वयतुप्रविद्वानितिचतस्रउपसर्पमातरंभूमिमेतामितिचतस्रःसोमएकेभ्यउरूणसावसुतृपाउदुंबलावितिचसमाप्यसंचि

पूर्वष.
अ. ६

॥३९॥

त्यतीर्थेन प्रपाद्यथासनमासादयेयुर्भक्षेषु प्राणभक्षान्भक्षयित्वा दक्षिणे मार्जालीये निनयेयुर्दक्षिणस्यावावेदिश्रोण्यांसप्त
 दशमहर्भवति त्रिवृतः पवमाना रथं तरपृष्ठो म्निष्ठोर्मः संस्थितेऽवभृथमेके गमयंत्येतस्यैतदहरभिशब्दयंतो निर्मथ्येन वाद
 ग्ध्वानि खाय संवत्सरादेन मग्निष्ठो मेनया जयेयुर्नेदिष्ठिनं वा दीक्षयेयुरपिवोत्थानं गृहपता उक्तः स्तुतशस्त्रविकार एकाहेषु य
 यजमाना सने शयीत संस्थिते पायतीष्ववभृथंगमयेयुरित्यालेखनः पूर्वेण सदोदहेयुरित्याश्मरथ्य एष एवावभृथः ॥ १० ॥
 अग्निष्ठो मोत्यग्निष्ठो म उक्थ्यः षोडशी वा जपेयोतिरात्रो सौर्याम इति संस्थां स्तासां यामुपयंतितस्या अंते यज्ञपुच्छं मनुया जाद्यु
 क्तं पशुना शंयुवाका दुत्तमस्त्वहसूक्तवाक्यैर्षो वीवृधतेति पुरोळाश देवतां पशुदेवता मेकैयदिसवनीयस्य पशोः पशुपुरोळा
 शंकुर्युरवीवृधेतां पुरोळाशैरित्येव ब्रूयात्सवनीयैरेवैन्द्रोवर्धते पशुपुरोळाशेन पशुदेवतोर्ध्वं शंयुवाकाद्धारियोजनोपाः सोमम
 स्तमिन्द्रप्रयाहिधाना सोमानामिन्द्राद्धिचपिवचयुनज्मिते ब्रह्मणा केशिना हरी इतीज्यानुवाक्ये अंत्येष्वहस्सु तिष्ठासुकं मघ
 वन्मापरागा अयं यज्ञो देवया अयं मियेध इतीतरेषु परायाहि मघवन्नाचया हीतिवानुवाक्योत्तरवत्स्वहः स्वननुवपद्रुतेति
 प्रैषं मैत्रावरुण आहेह मद एव मघवन्निद्रते श्व इत्येतेत्यतिरात्रेद्य सुत्यामिति च तस्यांतं श्रुत्वा ग्रीध्रः श्वः सुत्यां प्राह श्वः सुत्यां वा
 एषां ब्राह्मणानां तामिन्द्रायेंद्राग्निभ्यां प्रब्रवीमि मित्रावरुणाभ्यां वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः
 सौम्येभ्यः सोमपेभ्यो ब्रह्मन्वाचं यच्छेति ॥ ११ ॥ आहूतमुन्नेत्राद्रोणकलशमिळामिव प्रतिगृह्योपहवमिष्ठावेक्षेत हरिव

श्रौतसू.

॥४०॥

तस्तेहारियोजनस्यस्तुतस्तोमस्यशस्त्वोक्थस्यैष्टयजुषोयोभक्षोगोसनिरश्वसनिस्तस्यतउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिप्राण
भक्षंभक्षयित्वाप्रतिप्रदायद्रोणकलशमात्मानमाप्याय्यथप्रसृष्टंविनिःसृप्याग्नीघ्नीयेविनिःसृप्ताहुतीजुह्वत्ययंपीतइदं
रिंद्रंमदेधादयंविप्रोवाचमर्चन्नियच्छन् ॥ अयंकस्यचिद्रुहतादभीकैसोमोराजानसखायंरिषेधात्स्वाहां ॥ इदंराधो
अग्निनादत्तमागाद्यशोभर्गःसहओजोबलंच ॥ दीर्घायुत्वायशतशारदायंप्रतिगृभ्णामिमहतेवीर्यायस्वाहेत्याहवनीये
षट्षट्शकलान्यभ्यादधतिदेवकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ पितृकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ मनुष्यकृतस्यै
नसोवयजनमसिस्वाहा ॥ आत्मकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ एनसएनसोवयजनमसिस्वाहा ॥ यद्वोदेवाश्चकृ
मजिह्वायागुर्वितिचद्रोणकलशाद्धानागृहीत्वावेक्षेरन्नापूर्यास्थामापूरयतंप्रजयाचधनेनचैद्रस्यकामदुघास्थकामान्मेधु
ङ्गध्वंप्रजांचपशूंश्चेत्यवघ्रायातःपरिधिदेशेनिवपेयुःप्रत्येत्यतीर्थदेशेषांपूर्णाश्चमसास्तान्सव्यावृतोव्रजंतिहरिततृणानि
विमृज्यप्रतिस्वंचमसेभ्यस्त्रिःप्रसव्यमुदकैरात्मनःपर्युक्षंतैदक्षिणैःपाणिभिरितरैर्वाप्रदक्षिणंस्वधापित्रेस्वधापितामहाय
स्वधाप्रपितामहायेत्युक्तैजीवमृतेभ्यःपाणींश्चमसेष्ववघ्रायाप्सुधूतस्यदेवसोमतेमतिविदोऽनृभिःसुतस्यस्तुतस्तोमस्यश
स्त्वोक्थस्यैष्टयजुषोयोभक्षोगोसनिरश्वसनिस्तस्यतउपहृतस्योपहृतोभक्षयामीतिप्राणभक्षान्भक्षयित्वामाहंप्रजांपरासि
चमित्येतेनाभ्यात्मंनिनीयाच्छायंवोमरुतःश्लोकएत्वित्येतयाभिमृशंतिदधिकाव्णोअकारिषमित्याग्नीघ्नीयेदधिद्रप्सा

पूर्वष.
अ. ६

॥ ४० ॥

नप्राश्यसख्यानिविसृजंत उभाकवीयुवानासत्यादाधर्मणस्पती ॥ परिसत्यस्यधर्मणाविसख्यानिविसृजामहइति ॥ १२ ॥
पत्नीसंयाजैश्चरित्वावभृथं ब्रजंति ब्रजंतः सान्नो निधनमुभयं त्यवभृथेष्ट्यातिष्ठंतश्चरंति प्रयाजाद्यनुयाजांतां नानास्यामिळा
नवर्हिष्मंतौ प्रयाजानुयाजावप्सुमंतौ गायत्रौ वारुणं हविरवते हेळो वरुण नमो भिरिति द्वे अग्नी वरुणौ स्विष्टकृदर्थे त्वं नो
अग्ने वरुणस्य विद्वानिति द्वे संस्थितायां पादानुदकांते वदधुर्नमो वरुणायाभिष्ठितो वरुणस्य पाश इति तत आचामंति भक्ष
स्यावभृथोसिंभक्षितस्यावभृथोसिंभक्षं कृतस्यावभृथोसीति प्रोथ्य प्रथमेन प्रष्टीवंति प्रगिरंत्युत्तराभ्यां तत आचम्याप्लवंत
आपो अस्मान्मातरः शुं धयं त्विदमापः प्रवहत सुमित्र्या न आप ओषधयः सं त्वित्येतया वृताभ्युक्षेरन्ने वाप्यदीक्षिता उन्नेनैना
नुन्नयत्युन्नेतरुन्नोन्नयोन्नेतर्वस्वो अभ्युन्नयान इत्युन्नीयमाना जपंत्युद्वयं तमसस्परीत्युदेत्यसमानमत ऊर्ध्वं हृदयशूलेनासं
स्थाजपात्संस्थाजपेनोपतिष्ठंते ये ये पवृत्तकर्माणः ॥ १३ ॥ गार्हपत्य उदयनीययाचरंति सा प्रायणीययोक्ता पथ्यास्वस्ति
रिहोत्तमाज्यहविषां विपरीताश्च याज्यानुवाक्यास्ते चैव कुर्युर्ये प्रायणीयां प्रकृत्या संयाज्ये संस्थितायां मैत्रावरुण्यनूवंध्यास
दस्येक उत्तरवेद्यामेकै हुतायां वपायां यद्येकादशिन्यग्रतः कृताग्नीषोमीयेण संचरेण ब्रजित्वा गार्हपत्ये त्वाष्ट्रेण पशुना चरंत्यं
जनादिपर्यग्निकृत्वोत्सृजंत्यपुनरायनाय यदित्वध्वर्यव आज्येन समाप्नुयुस्तथैव होता कुर्यात्संप्रैषवदादेशान्पशुवन्निपाता
न्यद्यनूवंध्यां पशुपुरोळाशमनुदेविकाहवींषिनिर्वपेयुर्धातानुमतीराकासिनीवालीकुहूः ॥ धाताददातुदाशुषैप्राचींजीवा

श्रौतसू.

॥४१॥

तुमक्षितां ॥ वयं देवस्य धीमहि सुमतिं वाजिनीवतः ॥ धाता प्रजानां मुतराय ईशै धाते दं विश्वं भुवनं जजान ॥ धाता कृ
ष्टी रनिमिषाभि चष्टे धात्र इद्ध व्यंघृत वज्जु हो ते ति देवीनां चेत्सूर्यो द्यौरुषागौः पृथिवीं स्मत्पुरं धिर्न आगहीति द्वे आद्यां तनोषि
रश्मिभिरावहंती पोष्या वार्याणि न ता अर्वा रेणुककाटो अश्रुतेन तान शंति न दभाति तं स्फुरो वळित्था पर्वतानां दृष्ट्वा चिद्याव
नस्पतीं न्पश्वलाभे पयस्यां मैत्रावरुण्य नूवं ध्यास्थान आज्यभाग प्रभृति वाजिनां तां कर्मिणो वाजिनं भक्षयेयुः सर्वे तु दीक्षिताः
सर्वे तु दीक्षितोत्थिताः पृथगग्नीन्त्समारोप्यो दग्देवयजनान्मथित्वो दवसानि ययायजंते पौनराधेयिक्य विकृता विकृता ॥
॥ १४ ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे पूर्वषष्ठः संपूर्णः ॥

पूर्वप.
अ. ६

॥ ४१ ॥

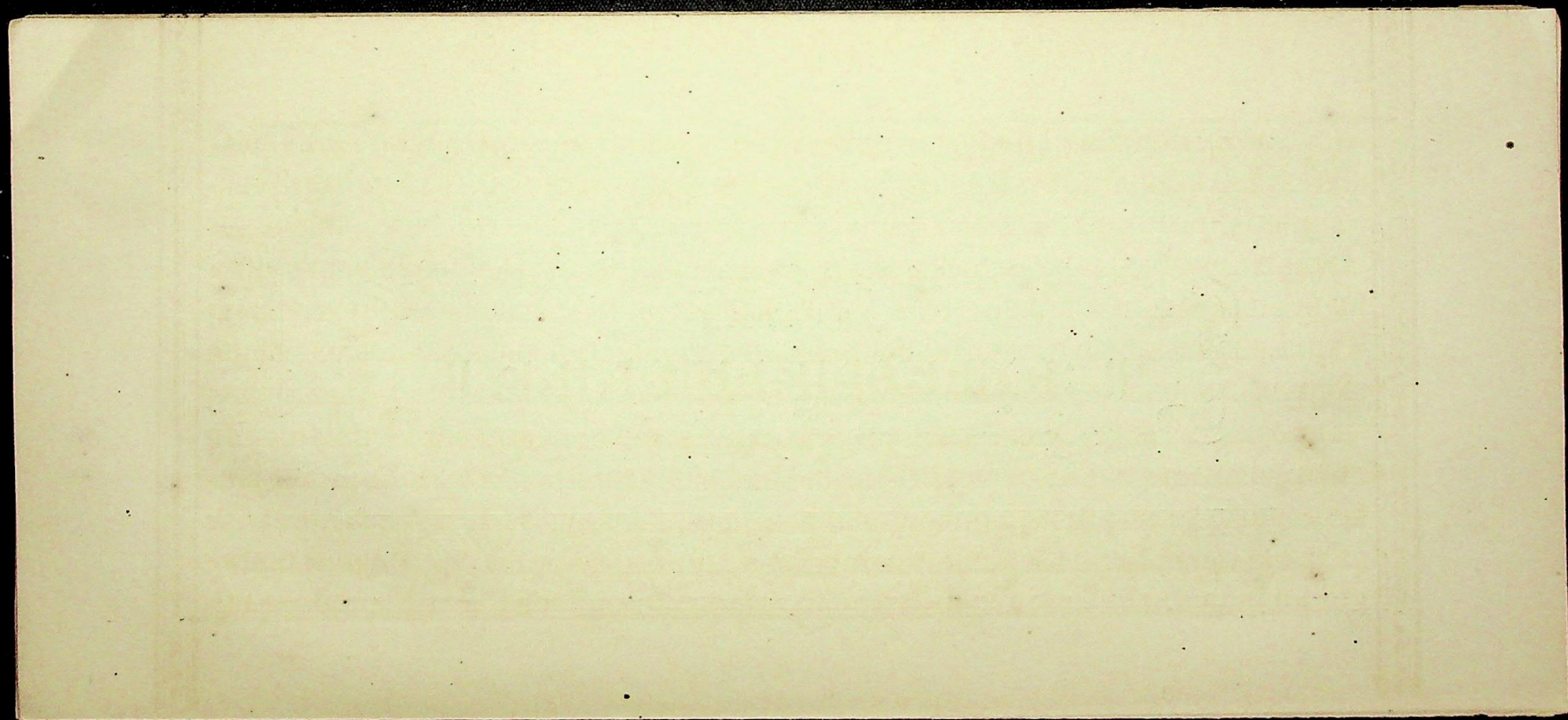
॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेपूर्वपट्कः ॥

॥ अथाश्वलायनश्रौतसूत्रप्रारंभः ॥

॥ उत्तरपङ्क्तः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ३म् ॥ सत्राणामुक्तादीक्षोपसदएतेनाहसुत्यानिप्रातरनुवाकाद्युदवसानीयांतान्यंतानि
पत्नीसंयाजांतानीतराणिद्रप्सप्राशनसख्यविसर्जनेत्वंत्यएवध्रुवाःशस्त्राणामातानाःसूक्तान्येवसूक्तस्थानेष्वहीनेषुदैवते
नव्यवस्थास्तृचाःप्रउगेसर्वाहर्गणेषुतायमानरूपाणांप्रथमादहःप्रवर्तेतेअभ्यासातिप्रैषावहउत्तमेशस्त्रेपरिधानीयायाउ
त्तमेवचनउत्तमंचतुरक्षरद्विरुक्त्वाप्रणुयाद्वितीयादिषुत्यमूषुवाजिनंदेवजूतमितिताक्षर्यमग्नेनिष्केवल्यसूक्तानांजातवेद
सेसुनवामसोममित्याग्निमारुतेजातवेदस्यानामारंभणीयाःपर्यासान्कद्वतोहरहःशस्यानीतिहोत्रकाद्वितीयादिष्वेवंता
निसर्वाणिसर्वत्रान्यत्राहउत्तमाद्वैकल्पिकान्यग्निष्टोमेहर्गणमध्यगतेग्निष्टोमायनेषुवान्यान्यभ्यासातिप्रैषाभ्यामितिकौ
त्सोर्विकृतौतद्गुणभावान्नित्यानिहोतुरितिगौतमःसंघातादावनुप्रवृत्तत्वादच्युतशब्दत्वाच्चहोत्रकाणामपिगाणगारि
र्नित्यत्वात्सत्रधर्मान्वयस्यप्रगाथतृचसूक्तागमेष्वैकाहिकंतावदुद्धरेत् ॥ १ ॥ चतुर्विंशेहोताजनिष्टेत्याज्यमानोमित्राव
रुणामित्रंवयंहवामहेमित्रंहुवेपूतदक्षमयंवांमित्रावरुणापुरुषरुणाचिद्ध्यस्तिप्रतिवांसूरउदितइतिषळहस्तोत्रियामैत्रावरु
णस्यायाहिसुषुमाहितइंद्रमिद्राथिनोबृहदिंद्रेणसंहिदृक्षसंआदहस्वधामन्वित्येकाद्वेचैंद्रोदधीचोअस्थभिरुत्तिष्ठन्नोज
सासहंभिधिविश्वाअपद्विषइतिब्राह्मणाच्छंसिनइंद्राग्नीआगतंसुतमिंद्रेअग्नानमोबृहत्ताहुवेययोरिदमियंवामस्यमन्मन
इंद्राग्नीयुवामिमेयज्ञस्यहिस्थऋत्विजेत्यच्छावाकस्यतेपांयस्मिन्स्तुवीरन्तसःस्तोत्रियोयस्मिच्छुःसोनुरूपएकःस्तोत्रिये

श्रौतसू.

॥ २ ॥

ष्वहः सुयोन्योनंतरः सोनुरूपो न चेत्सर्वो हर्गणः पठहो वै काहिकस्तथा सत्यं त्ये चोर्ध्वमनुरूपेभ्यः कृजुनीतीनो वरुणं इंद्रं वो वि
श्वतस्परियत्सोम आसुते नर इत्यारंभणीयाः शस्त्वा स्वान्त्स्वान्परिशिष्टानावपेरंश्चतुर्विंशमहाव्रताभिजिद्विष्वजिद्विषुव
त्सु सर्वस्तोम सर्वपृष्ठेषु चोर्ध्वमावापात्प्रतिवांसूर उदिते व्यंतरिक्षमतिरच्छयावाश्वस्य सुन्वत इति तृचाः पर्यासाः सत्वेव मैत्रा
वरुणस्य पठहः स्तोत्रिय उत्तमः स पर्यासस्तद्धैव तमन्यं पूर्वस्य स्थाने कुर्वीतान्यत्रापि संनिपातेन तृचं सूक्तं वा नंतर्हितमेकासने
द्विः शंसैन्महावालभिदं चेच्छंसैदूर्ध्वमनुरूपेभ्यः आरंभणीयाभ्यो वानाभाकांस्तृचानावपेरं गायत्रीकारं सक्षपः परिषस्वज
इति मैत्रावरुणो यः ककुभो निधारय इति वा पूर्वीष्ट इंद्रोपमा तय इति ब्राह्मणाच्छंसीता हि मध्यं भराणामित्यच्छावाकः ॥ २ ॥
मरुत्वतीये प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरुत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इति ब्राह्मणस्पत्यावावपते पूर्वौ नित्याद्बृहदिन्द्राय गायतनकिः सुदा सोरथमि
ति मरुत्वतीया ऊर्ध्वं नित्यात्कया शुभेति च मरुत्वतीये पुरस्तात्सूक्तस्य शंसै देवं स्थितान्प्रगाथान्पृष्ठ्याभिप्लवयोरन्वहं पुनः पु
नरावर्तयेयुरेकैकं ब्राह्मणस्पत्यानां मैवं मरुत्वतीयानां भ्रुव इंद्रनिहवो धाय्याश्च बृहत्पृष्ठं रथं तं रं वातयोरक्रियमाणस्य योनिं
शंसै द्वैरूपवैराजशाकरैव तानां च पृष्ठ्यस्तोत्रिया योन्योर्ध्वं चास्तासां विधानमन्वहं ताभ्य ऊर्ध्वं सामप्रगाथानुक्ते रथं तं रस्यो
भयं शृणवच्चन इति बृहत् इंद्रत्रिधा तु शरणं त्वमिन्द्र प्रतूतिषु मोषु त्वावाघतश्च नेति स द्विपद उपसमस्ये द्विपदा मिन्द्रमिदेव तात
य इतीतरेषां पृष्ठ्य एवैकैकमन्वहं तदिदा सेति च पुरस्तात्सूक्तस्य शंसै दुक्थपात्रं च मसांश्चांतरातिग्राह्यान्भक्षयंति निष्केवल्ये

उत्तरप.

अ. १

॥ २ ॥

नित्योभक्षजपः षोडशपात्रेण भक्षिणः ॥ ३ ॥ होत्रकाणां कयानश्चित्राभुवत्कयात्वं न ऊत्यामाचिदन्यद्विशंसतं य
च्चिद्वित्वाजना इम इति स्तोत्रियानुरूपा मैत्रावरुणस्य तं वोदस्म मृतीपहं तत्त्वायामिसुवीर्यमभिप्रवः सुराधसं प्रसुश्रुतं सुरा
धसं ययं यत्त्वा सुतावंतः क ईवेद सुते सचा विश्वाः पृतना अभिभूतरं न रं तमिंद्रं जोहवीमिया इंद्रभुज आभर इत्येका द्वे चैंद्रो मदा
यवा वृधे मदे मदे हिनोददिः सुरूपकृत्नु मूतये शुष्मितमन्न ऊतेश्रायं त इव सूर्यवपम हाँ असि सूर्यो दुत्य दर्शतं वपुरुदुत्ये मधुमत्त
मास्त्वमिंद्र प्रतूतिं शुत्वमिंद्रयशा असींद्र क्रतुं न आभरेंद्र ज्येष्ठं न आभरात्वास हस्रमाशतं ममत्वा सूर उदित इति ब्राह्मणाच्छं
सिनस्तरोभिर्वो विद द्रुं तरणिसित्तिपासतित्वामिदा ह्योनरो वयमेन मिदा ह्यो योराजा चर्षणीनां यः सत्राहा विचर्षणिः स्वा
दोरित्था विषूवत इत्था हि सोम इन्मद उभेयदिंद्रोदसी अवयत्वं शत क्रतौ न किष्टं कर्मणान शन्नत्वा बृहंतो अद्रय उभयं शृण
वच्चनं आवृषस्व पुरुवसो कदाचन स्तरीरसि कदाचन प्रयुच्छसि यत इंद्र भयामहे यथा गौरो अपाकृतं यदिंद्र प्रागपागुदग्यथा
गौरो अपाकृतमित्यच्छावाकस्य स्तोत्रियानुरूपाणां यद्यनुरूपेस्तु वीरं न स्तोत्रियो नुरूप ऊर्ध्वं स्तोत्रियानुरूपेभ्यः कस्तमिंद्र
त्वावसुं कं न व्यो अतसीनां ॥ कदून्वस्याकृतमितिकद्वंतः प्रगाथा अपप्राच इंद्र विश्वाँ अमित्रान् ब्रह्मणा ते ब्रह्म युजायु न ज्भ्यु
रं नो लोकमनुनेषि विद्वानितिकद्वद्भ्य आरंभणीया ऊर्ध्वमारंभणीयाभ्यः सद्यो हजात इत्य हरहः शस्यं मैत्रावरुणोऽस्मा इदुप्रत
वसे शासद्वहिरितीतरावहीन सूक्तं आसत्यो यात्वित्यहीन सूक्तं द्वितीयं मैत्रावरुण उदुब्रह्माण्यभितष्टे वेतीतरावहरहः शस्यं

श्रौतसू.

॥ ३ ॥

नूनं सात इत्यंतमुत्तमं महीनसूक्तानि षष्ठहस्तोत्रियानावपत्सूदुष्यदेवः सविता हिरण्ययेति तिस्रस्ते हिद्यावापृथिवीयज्ञस्य
वोरथ्यमिति वैश्वदेवैः पृक्षस्य वृष्णो वृष्णेशर्धाययज्ञेन वर्धते त्याग्निमारुतं मग्निष्टोम इदमहरुक्थ्योवा ॥ ४ ॥ अभिप्लवपृष्ठ्या
हानिरथंतरपृष्ठान्ययुजानि बृहत्पृष्ठानीतराणि तृतीयादिपुष्टयस्यान्वहं द्वितीयानि वै रूपवैराजशाकरैव तानि तेषां यथा
स्थाने क्रियायां योनीः शंसैः सर्वत्र चास्वयोनिभावेन्यत्राश्विनाद्यज्ञाय ज्ञीयस्य त्वक्रियमाणस्यापि सानुरूपां योनिं व्याहावं
शंसैर्दूर्ध्वमितरस्यानुरूपां द्योत्रकाः परिशिष्टानावापानुद्धृत्य मित्रं वयं हवामहे मित्रं हुवे पूतदक्षमयं वां मित्रावरुणानो मित्रा
वरुणेति तृचाः प्रवो मित्रायेति चतुर्णां द्वितीयमुद्धरेत्प्रमित्रयोर्वरुणयोरिति षट्काव्येभिरदाभ्येति तिस्रो मित्रस्य चर्षणीभृ
त इति च तस्योमैत्र्योयच्चिद्धिते विश इति वारुणमेतस्य तृचमावपेतं मैत्रावरुणो नित्यादधिकं स्तोमकारणात्पंचसप्तदशेन वै
कविशैर्द्वादशचतुर्विंशैः पंचदशत्रिणवै एकविंशतिं त्रयस्त्रिंशैर्द्वात्रिंशतं चतुश्चत्वारिंशैः षट्त्रिंशतमष्टाचत्वारिंशैः एकाल्पीय
सीवैकाहेष्वेकभूयसीर्वीनारंभणीयानपर्यासां अंत्या एकाहिकास्तृचाः पर्यासस्थानेषु ब्राह्मणाच्छंसिनः सुरूपकृत्नुमूतय इ
ति षट्सूक्तान्यावाप उक्तो मैत्रावरुणेनेहैर्द्वाग्नी इन्द्राग्नी आगतं ताहुवेयं योरिदमिति न वैयं वामस्य मन्मन इत्येकादशयज्ञस्य हि
स्य इत्यच्छावाकस्यायात्विद्रोवस इति मरुत्वतीयमान इन्द्र इति निष्केवल्यं प्रथमस्याभिप्लविकस्य मध्यं दिन इत्युक्त एते शस्त्रे
प्रतीयादहीनसूक्तस्थान एवात्वा मिन्द्रयज्ञ इन्द्रः कथामहामिन्द्रः पूर्भिद्य एक इद्यस्ति गमशृंग इमा मूष्विच्छंति त्वां शासन इह हि

उत्तरप.
अ. १.

॥ ३ ॥

रितिसंपाताएकैकस्यत्रयस्त्रयउक्तामरुत्वतीयैर्युजतेमनइहेहवइतिचतस्रोदेवान्हवइतिवैश्वदेवं ॥ ५ ॥ द्वितीयस्यच
तुर्विशेनाज्यंवायोयेतेसहस्रिणइतिद्वेतीत्राःसोमासआगहीत्येकोभादेवादिविस्पृशेतिद्वेशुक्रस्याद्यगवाशिरइत्येकायंवां
मित्रावरुणेतिपंचतृचागार्त्समदंप्रउगमित्येतदाचक्षतेविश्वानरस्यवस्पतिमिंद्रइत्सोमपाएकइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनु
चराविंद्रसोमंयातऊतिरवमेतिमध्यंदिनोनिष्केवल्यस्योत्तमेविपरीतेभारद्वाजोहोताचेत्प्रकृत्याचातुर्विंशिकंतृतीयसव
नंविश्वोदेवस्यनेतुरित्येकातत्सवितुर्वरेण्यमितिद्वेआविश्वदेवंसत्पतिमितितुवैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरावाज्यप्रउगेप्रति
पदनुचराश्चोभयोर्युग्मेष्वेवमभिप्लवे ॥ ६ ॥ तृतीयस्यत्र्यर्थमायोजातएवेतिमध्यंदिनस्तद्देवस्यघृतेनद्यावापृथिवीइति
तिस्रोनिश्वोजातःपरावतोयइतिवैश्वदेवंवैश्वानरायधिषणाधारावरामरुतस्त्वमग्नेप्रथमोऽअंगिराइत्याग्निमारुतंचतुर्थ
स्योग्रोजज्ञइतिनिष्केवल्यंहयाम्यग्निमस्यमेद्यावापृथिवीइतितिस्रस्तमेअपइतिवैश्वदेवंवैश्वानरंमनसेतितिस्रःप्रयेशुं
भंतेजनस्यगोपाइत्याग्निमारुतंपंचमस्यकयाशुभायस्तिग्मशृंगइतिमध्यंदिनःकयाशुभीयस्यतुनवस्युत्तमान्यत्रापियत्र
निविद्धानस्याद्धृतवतीभुवनानामभिश्चिदैद्रुभुभिर्वाजवद्भिरितितृचौकदुप्रियायेतिवैश्वदेवंपृक्षस्यवृष्णोवृष्णेशर्धाय
नूचित्सहोजाइत्याग्निमारुतंपष्ठस्यसावित्रार्भवेतृतीयेनवैश्वानरीयंचकतरापूर्वोपासानक्तेतिवैश्वदेवंप्रयज्यवइमंस्तोम
मित्याग्निमारुतमित्यभिप्लवःपळहस्तस्याग्निष्टोमावभितउक्थ्यामध्यउक्थ्येषुस्तोत्रियानुरूपामैत्रावरुणस्य ॥ ७ ॥ एह्यु

श्रौतसू.

॥ ४ ॥

ब्रवाणितं आग्निरगामिभारतः प्रवोवाजा अभिद्यवोभिप्रयांसिवाहसाप्रमंहिष्ठायगायतप्रसोअग्नेतवोतिभिरग्निवोवृधंतम
ग्नेयंयज्ञमध्वरंयजिष्ठंत्वाववृमहेयः समिधाय आहुत्याते अग्नइधीमह्युभे सुश्रंद्रसर्पिषइति द्वे एकाचाग्निंतमन्येयोवसुरातेव
त्सोमनोयमदाग्नेस्थूरंरयिंभरंप्रेष्ठवोअतिथिंश्रेष्ठयविष्ठभारतंभद्रोनोअग्निराहुतौयदीधृतेभिराहुतंआघायेअग्निमिधंत
इमाअभिप्रणोनुमइत्यथब्राह्मणाच्छंसिनोभ्रातृव्योअनात्वंमातेअमाजुरोयथैवाह्यसिवीरयुरेवाह्यस्यसूनुतांतंतेमदंगृ
णीमसितम्बभिप्रगायतंवयमुत्वामपूर्व्य्योनइदमिदंपुरैद्रायसामगायतंसखायऽआशिषामहियएकइद्विदयतैयइंद्रसो
मपातमंपंद्रनोगध्येदुमध्वोमदितरमेतोन्विद्रंस्तवामसखायःस्तुहींद्रंव्यश्ववत्त्वंनइंद्राभरवयमुत्वामपूर्व्य्योनइमिदंपु
रायाहीमइंदवइतिसमाहार्योनूपोभ्रातृव्योअनात्वंमातेअमाजुरोयथैत्यथाच्छावाकस्यैंद्रंविश्वाअवीवृधन्नुक्थमिंद्रा
यशंस्यंश्रुधीहवंतिरश्वाआश्रुत्कर्णश्रुधीहवमसाविसोमइंद्रतइममिंद्रसुतंपिबंयदिंद्रचित्रमेहनायस्तेसाधिष्ठोवसेपुरां
भिंदुर्युवाकविर्वृषाह्यसिराधसेगायंतित्वागायत्रिणंआत्वागिरोरथीरिवेतिसूक्तानामेकैकंशिष्टावपेरन् ॥ ८ ॥ स्तोमे
वर्धमानंइमाउवांभृमयोमन्यमानाइतितिस्रंइंद्राकोवामितिसूक्तैश्रुष्टीवांयज्ञोयुवांनरापुनीषेवांमिमानीवांभागधेयानी
त्येतस्ययथार्थमैत्रावरुणोयस्तस्तंभयोअद्रिभिद्यज्ञेदिवइतिसूक्तैअस्तेवसुप्रतरमायात्विंद्रःस्वपतिरिमांधियमितिब्राह्म
णाच्छंसीविष्णोर्नुकमितिसूक्तैपरोमात्रयेत्यच्छावाकः ॥ ९ ॥ पृथ्वस्याभिप्लवेनोक्तैअहनीआद्येआद्याभ्यांतृतीय

उत्तरप.

अ. १

॥ ४ ॥

[illegible]

श्रौतसू.

[illegible]

उत्तरप.

1143

मिति द्वितीयानेवमेव पंचमेहनिग्रच्चिद्विसत्यसोमपाइत्येकैकमेवमेव पष्ठेहनीद्रायहिद्यौरसुरोअनम्रतेत्येवमेव ॥ ११ ॥
स्तोमेवर्धमानेकोअद्यनर्योवनेनवायआयाह्यर्वाडित्यष्टर्चान्यावपेरन्नपरिष्ठात्पारुच्छेपीनातैरेष्यनतिशस्तऐंद्राणित्रैष्टु
भान्यमरुच्छब्दान्यावपेरन्नत्वेतान्यनोप्यातिशंसनमेकयाद्वाभ्यांवाप्रातःसवनैपरिमिताभिरुत्तरयोःसवनयोःपंचम
स्यैममूषुवोअतिथिमुषर्बुधमिति नवाज्यमानोयज्ञं दिविस्पृशमिति द्वेआनोवायोमहेतनइत्येकारथेनपृथुपाजसावहवःसू
रचक्षसइमाउवां दिविष्टयःपिबासुतस्यरसिनोदेवंदेवंवोवसेदेवंदेवंबृहदुगायिषेवचइतिवार्हतंप्रउगंप्रगाथानेकेद्वितीयो
त्तमवर्जयत्पांचजन्ययाविशेद्रइत्सोमपाएकइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचराववितासीत्थाहीन्द्रपिवतुभ्यमितिमरुत्वती
यंशाकरंचेत्पृष्ठमहानादयस्तोत्रियस्ताअध्यर्धकारंनवप्रकृत्यातिस्त्रोभवंतिताभिःपुरीषपदान्युपसंतनुयात्पंचाक्षरशःपू
र्वाणिपंचसर्वाणिवायथानिशांतंयोनिस्थानेतुयथानिशांतंसपुरीषपदाउत्तमेनसंतानःस्वादोरित्थाविषूवत्ऽउपनोहरि
भिःसुतमिंद्रंविश्वाअवीवृधन्नितित्रयस्तृचाअनुरूपःप्रेदं ब्रह्मैद्रोमदायसन्नामदासइतिनिष्केवल्यंपांक्तेपूर्वेसूक्तेमरुत्वती
यंपांक्तेनिष्केवल्येआद्येतुत्रिष्टुबुत्तमेतयोरवसानैशतक्रतोसमस्तुजिदितिमरुत्वतीयैशचीपतेनेद्येतिनिष्केवल्येनिष्केव
ल्ये ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रौतसूत्रेउत्तरपट्टेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

श्रौतसू.

॥ ६ ॥

हरिः ३३म् ॥ षष्ठस्य प्रातः सवनैः प्रस्थितयाज्यानां पुरस्तादन्याः कृत्वोभाभ्यामनवानंतो यजंति वृषं त्रिंश्रु वृषपाणास
इंदवं सुषुमायातमद्रिभिर्वनोति हि सुन्वन्क्षयं परीणसो मोषुवो अस्मदभितानि पौंस्यो षूणो अग्ने शृणु हित्व मीळितो ग्निहोता
रं मन्ये दास्व तं दध्यङ् ह मे जनुषं पूर्वो अंगिरा इत्येव मेव माध्यंदिनैः ध्यर्धा तु तत्रानवानं पिवासो ममिंद्र सुवानमद्रिभिर्निद्राय
हिद्यौरसुरो अनस्रते तिष्ठतु परिष्ठाच्च वृचक्रतु याजानां प्रैषमृते सौयजं मृचं चानवानमुक्तं ऋगंतैरसौयजेति प्रेष्ये देवमेव यजं
तितुभ्यं हिन्वानो वसिष्ठगा अप इति द्वादशायं जायतमनुषोधरी मणीत्याज्यं मे केन द्वाभ्यां च विग्रहं स्त्रिभिरवसानं चतुर्भिः
प्रणवो यत्रार्धर्चशः पारुच्छेप्यं स्तीर्णवर्हि रिति तृचौ सुषुमायातमद्रिभिर्युवांस्तो मेभिर्देवयंतो अश्विना वर्मह इंद्र वृषं त्रिंश्रु द्रास्तु
श्रौषं षूणोऽग्ने शृणु हित्व मीळितो ये देवासो दिव्ये कादशस्थे यमददाद्रभसमृणच्युतमिति प्रउगं द्वे चैकाचपंचम एकपा
तिन्यउपोत्तम उत्तमे न्वृचमभ्यासा अष्टाक्षरानवांस पूव्यो महानात्रय इंद्रस्य सोमा इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरौ यं त्वं रथ
मिंद्रसयो वृषेन्द्रमरुत्व इति तिस्र इति मरुत्वतीयं मे केनाग्रे वसाय द्वाभ्यां प्रणुयाद्वाभ्यामवसाय द्वाभ्यां प्रणुयाद्यत्र पच्छः पारु
च्छेप्यो रैव तं चेत्पृष्ठं रेवतीर्नः सधमादेरेवा इंद्रे वतः स्तोतेति स्तोत्रियानुरूपं वैन्द्रया ह्युपनः प्रधानवस्याभूरेक इति निष्केवल्यं म
भित्यं देवं सवितारमोण्योरित्येकां तं सवितुर्वरेण्यमिति द्वे दोषो आगाद्धृहृदायद्युमज्जेह्याथर्वण ॥ स्तुहि देवं सवितारं ॥
तमुष्टुह्यंतः सिंधुं सूनुं सत्यस्य युवानं ॥ अद्रोघवाचं सुशेवं ॥ सघानो देवः सविता साविपद्म सुपतिः ॥ उभे सुक्षिती सुधा

उत्तरष.

अ. २

॥ ६ ॥

तुरितिवैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचराउद्धृत्यचोत्तमंसूक्तंत्रीणीदमित्यारौद्रमितिप्रागुपोत्तमायायेयज्ञेनेत्यावपतेतस्यार्धर्च
 शःप्रागुत्तमायाउर्ध्वचतुर्थ्याःशिष्टेशस्त्वास्वस्तिनोमिमीतामश्विनाभगइतितृचइतिवैश्वदेवं ॥ १ ॥ होत्रकाणांद्विप
 दास्विहोक्थ्येषुस्तुवतेतज्जर्ध्वमनुरूपेभ्योविकृतानिशिल्पानिशंसेयुर्मेत्रावरुणस्याग्नेत्वंनोअंतमोग्नेभवसुषमिधासमिद्धइ
 तिस्तोत्रियानुरूपावथवालखिल्याविहरेत्तदुक्तंषोडशिनासूक्तानांप्रथमद्वितीयेपच्छस्तृतीयचतुर्थेअर्धर्चशंऋकशःपंचम
 पष्ठेव्यतिमर्शवाविहरेत्पूर्वस्यप्रथमामुत्तरस्यद्वितीययोत्तरस्यप्रथमांपूर्वस्यद्वितीययातयोर्नानर्चाप्रथमद्वितीयाभ्यांपा
 दाभ्यामवस्येत्प्रथमद्वितीयाभ्यांप्रणुयात्तृतीयोत्तमाभ्यामवस्येत्तृतीयोत्तमाभ्यांप्रणुयादेवंव्यतिमर्शमर्धर्चशउत्तरेएवं
 व्यतिमर्शमृकशउत्तरेविपरिहरेदेवोत्तमेसूक्तेगायत्रेसर्वत्रेमानिवांभागधेयानीतिप्रागुत्तमायाआहूयदूरोहणरोहैर्द्धंसःशु
 चिपदितिपच्छोर्धर्चशस्त्रिपद्याचतुर्थमनवानमुक्त्वांप्रणुत्यावस्येत्पुनस्त्रिपद्यार्धर्चशःपच्छएवसप्तममेतदूरोहणमावांरा
 जानावितिनित्यमैकाहिकमितिनुहौडिनावथमहावालभिदेतान्येवषट्सूक्तानिव्यतिमर्शपच्छोविहरेद्व्यतिमर्शमर्धर्च
 शोव्यतिमर्शमृकशःप्रगाथांतेषुचानुपसंतानंऋगावानमेकपदाःशंसेदिंद्रोविश्वस्यगोपतिरिंद्रोविश्वस्यभूपतिरिंद्रोविश्व
 स्यचेततींद्रोविश्वस्यराजतीतिचतस्रएकामहाव्रतादाहरेत्रयोविंशतिमष्टाक्षरान्पादान्महानान्नीभ्यःसपुरीषाभ्यःषोड
 शिनोक्तःप्रतिगरोन्यत्रैकपदाभ्योवकृष्यैकपदाअविहरंश्चतुर्थशंसेत्समानमन्यत् ॥ २ ॥ ब्राह्मणाच्छंसिनइमानुकंभुवना

श्रौतसू.

॥ ७ ॥

सीषधामेतिपंचायावाजंदेवहितंसनेमेतिस्तोत्रियानुरूपावप्राचइंद्रेतिसुकीर्तिस्तस्यार्धचशचतुर्थीमथवृषाकपिशंसंसेद्य
थाहोताज्याद्यांचतुर्थीपंक्तिशंसंत्विहाप्रणवांतश्चप्रतिगरोद्वितीयेपांक्तावसानेतस्मादूर्ध्वकुंतापंतस्यादितंश्चतुर्दशविग्राहं
निनर्दशंसंत्तृतीयेषुपादेषूदत्तमनुदात्तपरंयत्प्रथमतंनिनर्देत्तदपिनिदर्शनायोदाहरिष्यामः । इदंजनाउपश्रुत । नराशं
सस्तविष्यते । षष्टिसहस्रानवतिचकौरमआरुशमेषुद्वयोमोथामोदैवमित्यस्यप्रतिगरश्चतुर्दश्यामेकेनद्वाभ्यांचवि
ग्रहःशेषोर्ध्वचशप्ताअश्वाआप्लवंतइतिसप्ततिपदान्यष्टादशवानवाद्यान्यलाबुकंनिखातकमितिसप्तयदीहनत्कथंहनत्प
र्याकारंपुनःपुनरितिचैतैविततौकिरणौद्वावितिपलनुष्टुभोदुंदुभिमाहननाभ्यांजरितरोथामोदैवकोशविलेजरितरोथा
मोदैवरजनिग्रंथेर्धानांजरितरोथामोदैवोपानहिपादंजरितरोथामोदैवोत्तरांजनीमांजन्यांजरितरोथामोदैवोत्तराजनीं
वर्त्मन्यांजरितरोथामोदैवेतिप्रतिगरावसानेष्विहेत्थप्रागप्रागुदगितिचतस्रोद्वेधाकारंप्रणवेनासंतन्वन्नलावूनिजरि
तरोथामोदैवो ३ ॥ पृषातकानिजरितरोथामोदैवो ३ ॥ अश्वत्थपलाशंजरितरोथामोदैवो ३ ॥ पिपीलिकावटोजरि
तरोथामोदैवो ३ मितिप्रतिगराःप्रणवेषुभुगित्यभिगतइतित्रीणिपदानिसर्वाणियथानिशांतंश्वाजरितरोथामोदैवपर्ण
शदोजरितरोथामोदैवगोशफोजरितरोथामोदैवेतिप्रतिगरावीमेदेवाऽअक्रंसतेत्यनुष्टुप्पत्नीयीयप्स्यतैजरितरोथामोदै
वहोताविष्टीमेनजरितरोथामोदैवेतिप्रतिगरावादित्याहजरितरंगिरोभ्योदक्षिणामनयन्नितिसप्तदशपदान्योहजरितरो

उत्तरप.

अ. २

॥ ७ ॥

[illegible]

श्रौतसू.

॥ ८ ॥

सप्रगाथानि सर्वपृष्ठेषु पृष्ठानि पृष्ठे संस्था अग्निष्टोमः प्रथमं पौळशी चतुर्थमुक्थ्या इतर इति पृष्ठ्यः प्रत्यक्षपृष्ठोन्यैः परोक्षपृष्ठेण
तैर्वोपसृष्टैर्वैरूपादीनामभावे पृष्ठ्यः स्तोमः पवमानभावं आपकर्ष्य पृष्ठ्यस्तनूपृष्ठ्यो होतुश्चेच्छयैतनौ धसे ॥ ४ ॥ अभिजि
हृहत्पृष्ठ उभयसामायद्यपिरथंतरं यज्ञायज्ञीयस्य स्थाने पिववांस्त्विह सामप्रगार्थः पिवामो मंतमुष्टुहीति मध्यं दिनं स्तयोरै
काहिकै पुरस्तादन्ये वाशं सेयुरेते एवेति गौतमः सप्तदशत्वात्पृष्ठस्य यावत्यो यावत्यः कुशानां नवतो दशतो वा निष्केवल्ये ताव
तिसूक्ता मध्यं दिनाः स्युरिति महान्यायो मरुत्वतीयस्योत्तमे विपरीते चातुर्विंशिकं तृतीयसवनं मभिष्णुव्यहः पूर्वस्वरसा
मानः स्वराणि त्विह पृष्ठानि तेषां स्तोत्रियायज्यायथा अपूर्व्यं मत्स्यपायिते मह एमेनं प्रत्येतनेत्याद्यो वा सर्वेषां वयं घत्वा सुतावं
त इति तिस्रो बृहत्यो यस्ते साधिष्टो वस इति षष्ठनुष्टुभ इत्यनुरूपाः स्तोत्रिये यथा युक्ता बृहती तथानुरूपे स्थायी न्येतानियथा बृ
हद्रथंतरे ॥ ५ ॥ विषुवां दिवा कीर्त्यं उदिते प्रातरनुवाकः पृथुपाजा अमर्त्य इति षड्धा य्याः सामिधेनीनां सौर्यः सवनीय
स्योपालंभ्यः सोमा पौष्णो वा समुद्रादूर्मिरित्याज्यं त्यंसु मेषं कया शुभेति च मरुत्वतीयं महादिवा कीर्त्यं पृष्ठं विभ्राड् बृहत्पिव
तु सोम्यं मधु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस इति स्तोत्रियानुरूपौ यदि बृहद्रथंतरे पवमानयोः कुर्युर्यो नी एनयोः शंसं द्रथंतरस्य
पूर्वमाद्ये भवतो न्याभिरपि संनिपात उत्तमस्त्विह सामप्रगार्थो नृणामुत्वा नृतमंगीभि रूक्थैरिति तिस्रो यस्तिग्मशृंगोभित्यं
मेषां मिद्रस्य नुवीर्याणीत्येतस्मिन्नैर्द्रीनि विदं शस्त्वा शंसे देवोत्तराणि षट् दिवश्चिदस्य सुत इत्त्वमेष प्रपूर्वी वृषामदः प्रमं हिष्ठाय

उत्तरप.
अ. २

॥ ८ ॥

त्यमृष्वितीहताक्ष्यमंततस्तस्यैकाशस्त्वाह्यदूरोहणंरोहेदितिनिष्केवल्यं विकर्णचेद्वहसामोर्ध्वमनुरूपात्तवोदस्मृतीष
 हंमभिप्रवःसुराधसमितिब्राह्मणाच्छंसीश्यैतनौधसयोनीशंसैत्रौधसस्यपूर्वाश्यैतस्योत्तरांमेतद्धोत्रकाणांयोनिस्थानं
 यच्चप्रगाथआह्वानमेताभ्यस्तत्पंचाहावपरिमितत्वादुत्तमेनाभिप्लविकेनोक्तंतृतीयसवनमैकाहिकौतुप्रतिपदनुचरौभा
 संचयज्ञायज्ञीयस्यस्थानेपृक्षस्यवृष्णोऽअरुषस्यनूसहइतिस्तोत्रियानुरूपांमूर्धानंदिवोअरतिंपृथिव्यामूर्धादिवोनाभिर
 म्निःपृथिव्याइतिवान्यासुचेदेवंलिंगास्वतोनुरूपआवृत्ताःस्वरसामानः ॥ ६ ॥ विश्वजितोमिनरइत्याज्यंचतुर्विंशेनम
 ध्यंदिनोवैराजंतुपृष्ठंसन्युखंबृहतश्चयोनिंप्राग्वैरूपयोन्याहोत्रकाणांपृष्ठानिशाकरवैरूपैरवतानितेयोनीःशंसंतिवामदे
 व्यस्यमैत्रावरुणउक्थेब्राह्मणाच्छंसिनःकालेयस्याच्छावाकैकाहिकौस्तोत्रियावेतयोनींताअंतरेणकद्वतश्चैतेषामेव
 पृष्ठानांसामप्रगाथान्सत्रामदासोयोजातएवाभूरेकइतिसामसूक्तानिपुरस्तात्सूक्तानामुक्तंतृतीयसवनमुत्तमेनपृष्ठयाहै
 काहिकौतुप्रतिपदनुचरौबृहच्चेदग्निष्टोमसामत्वमग्नेयज्ञानामितिस्तोत्रियानुरूपावितिनवरात्रःसर्वेग्निष्टोमाउक्थ्यानेकै
 स्वरसान्नोद्वितीयमाभिप्लविकंगौरायुरुत्तरंत्र्यहहृषेपूर्वस्मात्र्यहात्सवनशोयथांतरंगौरायुरुत्तरात्षळहहृषेयुग्मेभ्योगौ
 रयुजेभ्यआयुर्दशरात्रेपृष्ठ्यःषळहःपूर्वत्र्यहःपुनश्छंदोमानत्वत्रस्यायिवैरूपंतृतीयैप्रथमस्यछांदोभिकस्यद्विषूक्तोमध्यं
 दिनोवैषुवतेनिविद्धानेपूर्वेचद्वितीयस्यशंसामहामहश्चिच्चमिंद्रपिवासोममभितमस्यद्यावापृथिवीमहांद्रोनृवदितिम

श्रौतसू.

॥ ९ ॥

रुत्वतीयमपूर्व्यापुरुतमानितांसुतेकीर्तित्वंसहोइंद्रयोहदिवश्चिदस्यत्वंमहोइंद्रतुभ्यमितिनिष्केवल्यंतृतीयस्येंद्रस्वाहा
गायत्सामतिष्ठाहरीप्रमंदिनइमाउत्वेतिमरुत्वतीयंसंचत्वेजग्मुरितिसूक्तेआसत्योयात्वंभुवंतत्तइंद्रियमितिनिष्केव
ल्यमायाहिवनसेमानुकंवाभ्रुरेकइतिद्विपदासूक्तानिपुरस्ताद्वैश्वदेवसूक्तानामितिनुसमूहः ॥ ७ ॥ व्यूहश्चेत्पृष्ठस्यो
त्तरेच्यहैमध्यंदिनेषुगायत्रांस्तृचानुपसंशस्यतेषुनिविदोदध्यादिमनुमायिनंहुवैत्यमुवःसत्रासाहमरुत्वाइंद्रमीदृस्तमिंद्रं
वाजयामस्ययंहयेनवाइदमुपनोहरिभिःसुतमितित्रैष्टुभान्येषांतृतीयसवनानिचतुर्थेहन्यादेवोयातुप्रद्यावेतिवासिष्ठंप्र
क्रुभुभ्यःप्रशुकैत्वितिवैश्वदेवैश्वानरस्यसुमतौकईव्यक्ताअग्निनरइत्याग्निमारुतमष्टादशोत्तमेविराजोद्विपदाएकादश
मारुतएकविंशतिवैश्वदेवसूक्तेपंचमस्योदुष्यदेवःसवितादमूनाइतितिस्रोमहीद्यावापृथिवीइहज्येष्ठेइतिचतस्रक्रुभुर्वि
भ्वास्तुषेजनमितिवैश्वदेवहविष्पांतंवपुर्नुतदग्निर्होतागृहपतिःसराजेतितिस्रइत्याग्निमारुतमुत्तमावैश्वदेवसूक्तेसाध्या
सोत्तमाजातवेदस्येंद्राध्यासानुपसमस्यप्रणयात्पृष्ठस्योदुष्यदेवइतिगार्त्समदैकिमुश्रेष्ठउपनोवाजाइतित्रयोदशार्भ
वंचतस्रश्चवैश्वदेवसूक्तेतृचमंत्यमुद्धरेदितिवैश्वदेवमहश्चकृष्णमध्वोवोनामसप्रत्नथेत्याग्निमारुतमितिपृष्ठयः ॥ ८ ॥
अथछंदोमाःसमुद्रादूर्मिरित्याज्यमावायोभूषशुचिपाउपनःप्रयाभिर्यासिदाश्वासमच्छानोनियुद्धिःशतिनीभिरध्वरंप्र
सोताजीरोअध्वरेष्वस्थाद्येवायवहंद्रमादनासोयावांशतंनियुतोयाःसहस्रमित्येकपातिन्यःप्रयद्वांमित्रावरुणास्पृध्वंन्ना

उत्तरष.

अ. २

॥ ९ ॥

गोमतानासत्यारथेनानोदेवशवसायाहिशुष्मिन्प्रवोयज्ञेषुदेवयंतो अर्चन्प्रक्षोदसाधायसासस्त्रएषेतिप्रउगंमाध्यंदिनेसू
क्तेविपरिहृत्यैतरयोर्निविदोदध्यादेवमुत्तरयोश्चतुर्थपंचमै अभित्वादेवसवितः प्रेतांयज्ञस्यशंभुवायं देवायजन्मनइतितृ
चाऐभिरग्नेदुवइतिवैश्वदेवै नित्यानिद्विपदासूक्तानि वैश्वानरोअजीजनदित्येकासविश्वं प्रतिचाकृपहतूनुत्सृजतेवशी ॥
यज्ञस्यवयउत्तिरन् ॥ वृषापावकदीदिह्यग्नेवैश्वानरद्युमत् ॥ जमदग्निभिराहुतः ॥ प्रयद्वस्त्रिष्टुभंदूतंवइत्याग्निमा
रुतं ॥ ९ ॥ द्वितीयस्याग्निवोदेवमित्याज्यंकुविदंगनमसायेवृधासःपीवोअन्नारयिवृधःसुमेधाउच्छन्नपसःसुदिनाअरि
प्राइत्येकपातिन्यउशंतादूतानदभायगोपायावत्तरस्तन्वोयावदोजइत्येकाद्वेचंप्रतिवाँसूरऽउदितेसूक्तैर्धेनुःप्रत्नस्यकाम्यं
दुहानांब्रह्माणइंद्रोपयाहिविद्वानूध्वोऽअग्निःसुमतिंस्वोअश्रेंदुतस्यानःसरस्वतीजुषाणेतिप्रउगंहिरण्यपाणिमूतयइति
त्रतस्रौमहीद्यौःपृथिवीचनोयुवानापितरापुनरितितृचौदेवानामिदवइतिवैश्वदेवमृतावानंवैश्वानरमृतस्यज्योतिषस्प
तिं ॥ अजस्रंघर्ममीमहे ॥ दिविपृष्टोअरोचताग्निवैश्वानरोमहान् ॥ ज्योतिषावाधतेतमः ॥ अग्निःप्रत्नेषुधामसुकामो
भूतस्यभव्यस्य ॥ सम्राळेकोविराजति ॥ क्रीळंवःशर्धोमेमृलेत्याग्निमारुतं ॥ १० ॥ तृतीयस्यागन्ममहेत्याज्यंप्रवी
रयांशुचयोदद्विरेतेतेसत्येनमनसादीध्यानादिविक्षयंतारजसःपृथिव्यामाविश्ववाराश्विनागतंनोयंसोमइंद्रतुभ्यंसुन्व
आनुप्रब्रह्माणोअंगिरसोनक्षंतसरस्वतीदेवयंतोहवंतआनोदिवोबृहतःपर्वतादासरस्वत्यभिनोनेषिवस्यइतिप्रउगमेक

श्रौतसू.

॥१०॥

पातिन्यउत्तमोदोषोआगात्प्रवांमहिद्यवीअभीतितृचाविद्रइपेददातुनस्तेनोरत्नानिधत्तनेत्येकाद्वेचयेत्रिंशतीतिवैश्वदेवं
वैश्वानरोनऊतयआप्रयातुपरावतः ॥ अग्निर्नःसुष्टुतीरुप ॥ वैश्वानरोनआगमदिमंयज्ञंसजूरुप ॥ अग्निरुक्थेनवा
हसा ॥ वैश्वानरोअंगिरोभ्यःस्तोमउक्थंचचाकनत् ॥ ऐषुद्युमंस्वर्यमत् ॥ मरुतोयस्यहिप्राग्नयेवाचमित्याग्निमारुतं
॥ ११ ॥ दशमेहन्यनुष्टुभांस्थानेअग्निरोदीधितिभिररण्योरितितृचमाग्नेयेकताउषाअपस्वसुस्तमइतिपच्छोद्विपदांत्रि
रुपस्यआशुभ्रायातमश्विनास्वश्वेतितृचमाश्विनेकतौस्तोकसूक्तस्यद्वितीयतृतीययोःस्थानेअग्नेधृतस्यधीतिभिर्भुमेसुश्वंद्र
सर्पिषइत्येतैइदमापःप्रवहतेत्येतस्याःस्थानेआपोअस्मान्मातरःशुंधयंतित्वित्यच्छावोअग्निमवसेप्रत्यस्माइतितृचयोःस्थाने
च्छानःशीरशोचिपंप्रतिश्रुतायवोधृषदितितृचावच्छावाकःपरित्वाग्नेपुरंवयमित्येतस्याःस्थानेअग्नेहंसिन्यत्रिणमित्युत्तिष्ठ
तावपश्यतेत्येतस्याःस्थानेउत्तिष्ठन्नोजसासहेत्युरुविष्णोविक्रमस्वेतिधृतयाज्यास्थानेभवामित्रोनशेव्योधृतासुतिरित्य
हरहश्चाहर्गणेषुयत्रैतदहःस्यात्सिनीवाल्याअभ्यस्येदित्येकेनास्मिन्नह्निकेनचित्कस्यचिद्विवाच्यमविवाक्यमित्येतदा
चक्षतेसंशयेवहिर्वेदिस्वाध्यायप्रयोगौतर्वेदीत्येकेनव्यजनेनोपहितेनवार्थःप्रत्यसित्वाप्रायश्चित्तंजुहुयुरग्नेतमद्याश्वंन
स्तोमैरित्याज्यंपंचाक्षरेणविग्रहोदशाक्षरेणवात्वारथंयथोतयइत्येतस्याःस्थानेत्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिरमितिसखाय
आशिषामहीतितिस्रउष्णिहोमरुत्वाँइंद्रेतिमरुत्वतीयंकयानश्चित्रआभुवदित्येतासुरथंतरंपृष्ठंतस्ययोनिंशंसैद्रुहतश्चगा

उत्तरप.

अ. २

॥१०॥

णगारिर्दशरात्रेयुग्मान्वयत्वात्ताक्ष्येणैकपदाउपसंशस्यक्रगावानमेकपदाःशंसैदिंद्रोदिश्वस्यगोपतिरितिचतस्रऽउत्तम
 योपसंतानोयइंद्रसोमपातमइतिषलुष्णिहोयुधमस्यतइतिनिष्केवल्यंतत्सवितुर्वृणीमहइत्येतस्याःस्थानेभित्यंदेवंसवि
 तारमोण्योरित्यृभुक्षणइत्यार्भवंपश्वानतायुमितिद्वैपदंसमिद्धमग्निंसमिधागिरागृणइतितृचश्चद्विप्रतीकंजातवेदस्यंचतु
 र्थेनव्यूहस्येतराणिसूक्तानि वामदेव्यमग्निष्टोमसामाग्निनरोदीधितिभिररण्योरितिस्तोत्रियानुरूपावग्निष्टोमइदमहुरू
 ध्वंपत्नीसंयाजेभ्यः ॥ १२ ॥ गार्हपत्येजुह्वतीहरमेहरमध्वमिहधृतिरिहस्वधृतिरग्नेवाहूस्वाहावाळित्याग्नीध्रीयउप
 सृजंधरुणमातरंधरुणोधयन् । रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासुदीधरत्स्वाहेतिसदःप्रसृप्यमानसेनस्तुवतैर्यहिस्तुतंमन्येता
 ध्वर्यवित्याह्वयीतहोहोतरितीतरआयंगौःपृश्निरकमीदित्युपांशुतिस्रःपराचीःशस्त्वाव्याख्यास्वरेणचतुर्होतृन्व्याचक्षी
 तदेवावाअध्वर्योप्रजापतिगृहपतयःसत्रमासतोहोतस्तथाहोतरित्यध्वर्युःप्रतिगृणात्यवसितेवसितेदशसुपदेषुतेपांचि
 त्तिःस्रुगासी३त् । चित्तमाज्यमासी३त् । वाग्वेदिरासी३त् । आधीतंबर्हिरासी३त् ॥ केतोअग्निरासी३त् । विज्ञा
 तमग्नीदासी३त् । प्राणोहविरासी३त् । सामाध्वर्युरासी३त् । वाचस्पतिहोतासी३त् । मनउपवक्तासी३त् ।
 तेवाएतंग्रहमगृह्यत । वाचस्पतेविधेनामन् । विधेमतेनाम । विधेस्त्वमस्माकंनान्नाद्यांगच्छ । यांदेवाःप्रजा
 पतिगृहपतयःक्रद्धिमराध्रुवंस्तमृाद्विरात्स्यामइत्यपत्रजत्यध्वर्युरथप्रजापतेस्तनूरितरउपांश्वनुद्रवतिब्रह्मोद्यंचान्नादाचा

श्रौतसू.

॥११॥

नपत्नीचभद्राचकल्याणीचानिलयाचापंभयाचानासाचानाप्याचानाधृष्याचाप्रतिधृष्याचापूर्वाचाभ्रातृव्याचेतित
न्वोभिर्गृहपतिरितिहैकआहुःसोस्यलोकस्यगृहपतिर्वायुर्गृहपतिरितिहैकआहुःसोतरिक्षलोकस्यगृहपतिरसौवैगृहपति
र्योसौतपत्येषपतिर्ऋतवोगृहाः ॥ येषांवैगृहपतिर्देवविद्वान्गृहपतिर्भवतिराध्नोतिसगृहपतीराध्नवंतितेयजमानाः ॥
येषांवाअपहतपाप्मानंदेवविद्वान्गृहपतिर्भवत्यपसगृहपतिःपाप्मानंहतेपतेयजमानाः पाप्मानंघ्नतेध्वर्योअरात्स्मेत्युच्चै
रेषायाज्यैषवषट्कारोऽनानुवषट्करोत्युक्तंवषट्कारानुमंत्रणमरात्स्महोतरित्यध्वर्युःप्रत्याहमनसाध्वर्युर्ग्रहंगृहीत्वामनसा
भक्षमाहरतिमानसेषुभक्षेष्टुमनसोपह्वानभक्षणेमनसात्मानमाप्याय्यौदुंवरींसमन्वारभ्यवाचंयच्छंत्यानक्षत्रदर्शनात्त
त्रानधरान्पाणींश्चिकीर्षेरन्द्श्यमानेष्वध्वर्युमुखाःसमन्वारब्धाःसर्पत्यातीर्थदेशाद्युवंतमिन्द्रापर्वतापुरोयुधेतिजपंतो
ध्वर्युपथेनेत्येकैदक्षिणस्यहविर्धानस्याधोक्षेणेत्येकैप्राप्यवरान्वृत्वावाचंविस्मृजंतैयदिहोनमकर्मयदित्यरीरिचाम । प्रजा
पतितत्पितरमप्येतित्यथवाचंनिह्ववंतंवागैतुवागुपैतुवागुपमैतुवागित्युत्करदेशेसुब्रह्मण्यांत्रिराहूयवाचंविस्मृजंतैनित्य
स्त्वहवाग्विसर्गैतावत्सात्रंहोतृकर्मन्यत्रमहाव्रतात्तदेषाभियज्ञगाथागीयते ॥ अतिरात्रश्चतुर्विंशंषष्ठहावभिजित्स्व
राः ॥ विषुवांन्विश्वजिच्चैवच्छंदोमादशमव्रतं ॥ प्रायणीयश्चतुर्विंशंपृष्ठ्योभिप्लवणवच ॥ अभिजित्स्वरसामानोविषु
वान्विश्वजित्तथा ॥ छंदोमादशमंचाहउत्तमंतुमहाव्रतं ॥ अहीनैकाहःसत्राणांप्रकृतिःसमुदाह्रियते ॥ यद्यन्यधीयतेपू

उत्तरप.
अ. २

॥११॥

वर्धीयतेतंप्रतिग्रामंत्यहानिपंचविंशतिर्यैवैसंवत्सरोमितः ॥ एतेषामेवप्रभवस्त्रीणिषष्टिशतानियदितितद्येकेचनछांदो
ग्येवाध्वर्यवेवाहोत्रामर्शाःसमाम्नातानतान्कुर्यादकृत्स्नत्वाद्धौत्रस्यछंदोगप्रत्ययंस्तोमःस्तोत्रियःपृष्ठसंस्थेत्यध्वर्युप्रत्ययं
तुव्याख्यानांकामकालदेशदक्षिणानांदीक्षोपसत्प्रसवसंस्थोत्थानानामेतावत्त्वंहविषामुच्चैरुपांशुतायांहविषांचानुपूर्व्यं
मेतेभ्यएवाहोभ्योहीनैकाहान्पश्चात्तरान्व्याख्यास्यामः ॥ १३ ॥ एतद्विदं ब्रह्मचारिणमनिराकृतिनैसंवत्सरावमंचा
रयित्वाव्रतमनुयुज्यानुक्रोशनेप्रब्रूयादुत्तरमहर्महानाम्नीरग्रउदगयनेपूर्वपक्षेश्रोष्यन्बहिर्गामात्स्थालीपाकंतिलमिश्रं
श्रपयित्वाचार्यायवेदयीतविदितेव्रतसंशयान्पृष्ट्वालघुमात्राच्चेदापत्कारितास्युरन्वारब्धेजुहुयादग्नावग्निश्चरतिप्रविष्टं
ऋषीणांपुत्रोअधिराजएषः ॥ तस्मैजुहोमिहविषाघृतेनमादेवानांमोमुहद्भागधेयंमोअस्माकंमोमुहद्भागधेयंस्वाहा ॥
यातिरश्नीनिपद्यतेहंविधरणीइति ॥ तांत्वाघृतस्यधारयायजेसम्नाधनीमहंस्वाहा ॥ यस्मैत्वाकामकामायवयंसम्नाज्यजा
महे ॥ तमस्मभ्यंकामंदत्त्वाथेदंत्वंघृतंपिवस्वाहा ॥ अयंनोअग्निर्वरिवःकृणोत्वयंमृधःपुरएतुप्रभिदन् ॥ अयंशत्रून्जयतु
जर्हषाणोयंवाजंजयतुवाजसातौस्वाहा ॥ असूर्यंत्यैचानुमत्यैचस्वाहा ॥ प्रदात्रेस्वाहा ॥ व्याहृतिभिश्चपृथग्घृत्वाहैतंस्था
लीपाकंसर्वमशानेतिभुक्तवंतमपामंजलिपूर्णमादित्यमुपस्थापयेत्त्वंव्रतानांव्रतपतिरसिं व्रतंचरिष्यामितच्छकेयंतेनशके
यंतेनराध्यासमितिसमाप्यसंमील्यवाचंयच्छेत्कालमभिसमीक्षमाणोयदासमयिष्यादाचार्येणैकरात्रमध्यायोपपादना

श्रौतसू.

॥१२॥

त्रिरात्रं वानित्याध्यायेन तमेव कालमभिसमीक्षमाणं आचार्यो ह तेन वा स सा त्रिः प्रदक्षिणं शिरः समुखं वेष्टयित्वां ह तं कालमे
वंभूतोऽस्वपन् भवेति तं कालमस्वपन्नासीतानुवक्ष्यमाणं पराजितायां दिश्यग्निं प्रतिष्ठाप्यासिमुदकमंडलुमश्मानमित्युत्तर
तोमेः कृत्वा वत्सतरीं प्रत्यगुदगसंश्रवणे बध्वा पश्चादग्नेराचार्यस्तृणेषूपविशेद पराजितां दिशमभिसमीक्षमाणो ब्रह्मचारी
लेपान्परिमृज्य प्रदक्षिणमग्निमाचार्यं च कृत्वोपसंगृह्य पश्चादाचार्यस्योपविशेत्तृणेष्वेव प्रत्यग्दक्षिणाभिसमीक्षमाणः पृष्ठेन
पृष्ठसंधाय ब्रूयान्मनसामहाना म्नीर्भो ३ अनुब्रूहीति पुनः पृष्ठानुक्रोशिनैः संमील्यैवानुब्रूयात्सपुरीषपदास्त्रिरनूच्योन्मुच्यो
ष्णीषमादित्यमीक्षयेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषाप्रतीक्षेन्मित्रस्य त्वाचक्षुषा समीक्षेन्मित्रस्य वश्चक्षुषानुवीक्षइति दिशः स संभाराः पुन
रादित्यं मित्रस्य त्वाचक्षुषा प्रतिपश्यामि योऽस्मान् द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तं चक्षुषोर्हेतुर्कच्छत्विति भूमिमुपस्पृशेदग्नइळानम
इळानमऋषिभ्यो मंत्रकृद्भ्यो मंत्रपतिभ्यो नमो वो अस्तु देवेभ्यः शिवानः शंतमा भव सुमृळीका सरस्वति माते व्योमसंहशि ॥
भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः शंन इंद्राग्नी भवतामवोभिः स्तुपे ज नं सुव्रतं न व्यसीभिः कयानश्चित्र आभुवदिति तिस्रः स्योना पृ
थिवि भवेति समाप्य समानं संभारवर्जं मे षड्वयोः स्वाध्यायधर्मं आचार्यवदेकः फाल्गुनाद्याः श्रवणाया अनधीतपूर्वाणाम
ध्यायस्तैष्याद्यधीतपूर्वाणामधीतपूर्वाणां ॥ १४ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे उत्तरषट्के द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥
हरिः ॐम् ॥ उक्तप्रकृतयो हीनैकाहाः सिद्धैरहोभिरहामतिदेशो न तिदेशे त्वेकाहो ज्योतिष्टोमो द्वादशशतदक्षिणस्ते

उत्तरष.
अ. ३

॥१२॥

नशस्यमेकाहानां गोआयुषीविपरीतेष्वहानां त्र्यहाणां पृथ्व्यहः पूर्वो भिन्नव्यहो वैवंप्रायाश्च दक्षिणा अवर्गतिरात्रेभ्यः
साहस्रास्त्वतिरात्राह्यहाख्यहाश्च ये भूयांसख्यहादहीनाः सहस्रं तेषां त्र्यहो प्रसंख्यायान्वहंततः सहस्राणि समावत्वेव दक्षि
णानयेयुरतिरिक्तास्तूत्तमेधिका अतिदिष्टानां स्तोमपृष्ठसंस्थान्यत्वादनन्यभावो नित्यानैमित्तिकाविकारा माध्यंदिने तु हो
तुर्निष्केवल्यैस्तोमकारितं शस्यं तत्रोपजनस्ताक्ष्यवर्जमग्रे सूक्तानां हानौ तत एवोद्धारो ये वाक्लिप्तवृत्स्तोमाः स्युस्तृचा एव त
त्र सूक्तस्थानेषु यथानित्यान्यविदोभ्युदियात् ॥ १ ॥ उक्तानि चातुर्मास्यानि सोमान्वक्ष्यामः पर्वणां स्थानेषूपकानेके प
रिधौ पशुनि युंजंति वैश्वदेव्याः स्थाने प्रथमं पृथ्वा हर्जनिष्ठा उग्र उग्रो जज्ञ इति मध्यंदिन एकाहिका होत्राः सर्वत्र प्रथमसांपाति
केष्वहः स्वेकाही भवत्सु वैश्वानरपार्जन्ये हविषी अग्नीषोमीयस्य पशोः पशुपुरोळाशे न्वायातयेयुः प्रातः सवनिकेषु पुरोळाशेषु
वैश्वदेव्या हवींष्यन्वायातयेयु वैश्वदेवः पशुर्वाहस्पत्या नूवंध्यावरुणप्रघासस्थाने ह्यह उत्तरस्याहः प्रातः सवनिकेषु पुरोळा
शेषु वरुणप्रघासहवींष्यन्वायातयेयुर्मरुतवारुणौ पशू मैत्रावरुण्य नूवंध्याग्निष्टोम ऐंद्राग्रस्थाने साकमेधस्थाने त्र्यहोतिरा
त्रांतो द्वितीयस्याहो नु सवनं पुरोळाशेषु पूर्वेषु हवींषितृतीये हन्युपांश्वंतर्यामौ हुत्वा पौर्णदर्वप्रातः सवनिकेषु क्रैलिनं माध्यं
दिनेषु माहेंद्राण्यंतरेण घृतयाज्ये दक्षिणे मार्जालीये पित्र्या तत्रोपस्थानं यथानतिप्रणीय चरतामनूवंध्यायाः पशुपुरोळाश
आदित्यमन्वायातयेयुराग्नेय्यैंद्राग्नैकादशिनाः पशवः सौर्या नूवंध्याग्निष्टोमः शुनासीरीयायाः स्थाने प्रातः सवनिकेषु पुरो

पेचनीयेतु द्वात्रिंशतं द्वात्रिंशतं सहस्राणि पृथङ्मुख्येभ्यः षोडश षोडश द्वितीयेभ्योष्टावष्टौ तृतीयेभ्यश्चत्वारिचत्वारिपा
 दिभ्यः संसृपेष्टीनां हिरण्यमाग्नेय्यावत्सतरीसारस्वत्यामवध्वस्तः सावित्र्यांश्यामः पौष्ण्यांशितिष्ठोवार्हस्पत्यायामृषभ
 ऐंद्र्यामहानिरष्टोवारुण्यांसाहस्रोदशपेयइमाश्चादिष्टदक्षिणाः सौवर्णीसगुद्गातुरश्वः प्रस्तोतुर्धेनुः प्रतिहर्तुरजः सुब्रह्मण्या
 यैहिरण्यप्राकाशावध्वर्योराजतौ प्रतिप्रस्थातुर्द्वादश पृष्ठौ ह्योगर्भिणो ब्रह्मणो ब्रशामैत्रावरुणस्य रुक्मो होतुर्कृषभो ब्राह्मणा
 च्छंसिनः कार्पासं वासः पोतुः क्षौमी वरासीनेष्टुरेकयुक्तं यवाचितमच्छावाकस्यानड्डानाग्नीध्रस्य वत्सतयुक्तेतुस्त्रिवर्षः सांडो
 ग्रावस्तुतः ॥४॥ उशनसः स्तोमेन गरगीर्णमिवात्मानं मन्यमानो यजेतो शनायत्सहस्यैश्शरयातं ॥ त्वमपो यदवेतुर्वशायेति
 सूक्तमुखीये गोस्तोमभूमिस्तोमवनस्पतिसवानानता अवारेणुककाटो अश्रुतेन तानशंति नदभाति तस्करो वळित्थापर्वता
 नां दृष्ट्वा चिद्यावनस्पतीन् देवेभ्यो वनस्पते हवींषि वनस्पते रशनयानियूयेति सूक्तमुखीया आधिपत्यकामो ब्रह्मवर्चसकामो
 वा बृहस्पतिसवेन यजेत तस्य तृचाः सूक्तस्थानेष्वग्निर्देवेषु राजतीत्याज्यं यस्तस्तं भुनेत य इति सूक्तमुखीये इंद्रमरुत्व इह नृ
 णामुत्वेति मध्यं दिनं उदुष्य देवः सविता हिरण्यया घृतवती भुवनानामभि श्रियैर्द्रक्षुभिर्वाजवद्भिः समुक्षितं स्वस्ति नो मि
 मीतामश्विना भग इति वैश्वदेवै वैश्वानरं मनसाग्निनिचाय्यं प्रयंतु वाजास्तविषीभिरग्नयः समिद्धमाग्निं समिधा गिरा गृणइ
 त्याग्निमारुतं होत्रका ऊर्ध्वस्तोत्रियानुरूपेभ्यः प्रथमोत्तमांस्तृचान्छंसेयुः प्रगाथेभ्यस्तु माध्यंदिने नुसवनं मेकादशेकादशद

श्रौतसू.

॥१४॥

क्षिणां एकादशैकादशवासहस्राणि शतानि वा श्वो माध्यंदिने धिको भुवा भ्रातृव्यवानंधिवुभूषुर्यजेत सद्यस्क्रियानुक्रियाप
रि क्रियावा स्वर्गकाम एकत्रिकेण त्र्येकेन वा ज्ञाद्यकामो गोतमस्तोमेन यच्छेदानकामामे प्रजास्यादित्येतेषां सप्तानां शस्यमु
क्तं बृहस्पतिसवेन त्वं भुवः प्रतिमानं पृथिव्या भुवस्त्वमिंद्रब्रह्मणामहान्तसं द्यो हजातो वृषभः कनीनस्त्वं स द्यो अपि वो जात इं
द्रानुत्वाहिमे अधदेव देवा अनुतेदायिमह इंद्रियाय कथोनुते परिचराणि विद्वानिति द्वे एकस्य चिन्मे विश्वस्त्वो ज एकं नुत्वा
सत्पतिं पांचजन्यं त्र्यर्यमामनुषो देवताता प्रधान्वस्य महतो महानीत्था हि सोम इन्मद ईद्रोम दायवा वृध इति सूक्तमुखीयाः
॥ ५ ॥ गोतमस्तोममंतरुक्थ्यं कुर्वति ग्रहांतरुक्थ्यश्चैदमे रुद्धिर्ऋकभिः पाइंद्रावरुणाभ्यां मत्स्वेन्द्रा बृहस्पतिभ्यां मिंद्रा
विष्णुभ्यां सजूरित्याग्निमारुते पुरस्तात्परिधानीयाया आवपेतो भय्योराह्वानं मन्यतरस्यामेक उक्थ्यः स्तोत्रियेषु चैद्यज्ञाय
ज्ञीयेन स्वैर्वासकृदा हूय स्तोत्रियांस्तथानुरूपानन्यत्राप्येवं स्तोत्रियानुरूपसंनिपातैर्यद्युवैयज्ञाय ज्ञीयोनौ सवैरेवोक्थ्य
सामभिः प्रकृत्या स्यात्तथा सति ॥ ६ ॥ इयेनाजिराभ्यामभिचरन्यजेता हंमनुर्गर्भेनु सस्त्वयामन्योयस्तेमन्यविति मध्यं
दिनौ शेषो बृहस्पतिसवेन सन्नद्धालोहितोष्णीषानिस्त्रिंशिनोयाजयेयुः शरमयं बर्हिमौ सलाः परिधयो वै भीतक इध्मो वाघा
तको वापगूर्याश्रावयेत्प्रत्याश्रावयेच्च च्छिदन्निव वषट्कुर्याद्दुषन्निव जुहुयात्साद्यस्केधूर्वरावेदिः खल उत्तरवेदिः खलेवाली
यूपः स्फयग्रो यूपो च पालः कलापी च पाल इत्यागंतुका विकारा अन्यांश्चाध्वर्यवो विदुः सिद्धे तु शस्ये होता संप्रैषान्वयस्यात्वा

उत्तरप.
अ. ३

॥१४॥

प्या कीर्त्यापिहितो महारोगेण वा यो वालं प्रजननः प्रजां न विदेत सोऽग्निष्टुताय जेतति ष्ठाहरी यो जात एवेति मध्यं दिनः सर्वाग्ने
 यश्चेत्स्तोत्रियानुरूपं आग्नेयाः स्युर्विचारिवापि वा सर्वेषु देवताशब्दैष्वग्निमेवाभिसंनमैत्तथा सत्यन्वक्षमिन्द्रस्तुताय जेतेंद्र
 सोममिन्द्रं स्तवेति मध्यं दिनो भूतिका मोवाग्रामकामो वा प्रजाकामो वोपहव्येन यजेत माउत्वाय एक इदिति मध्यं दिनं इंद्रा
 श्रयोः कुलायेन प्रजातिकामं स्तिष्ठाहरी तमुष्टुहीति मध्यं दिनं ऋषभेण विजिगीषमाणो मरुत्वाँ इंद्रयुध्मस्य तइति मध्यं दिनं स्ती
 व्रसो मेना न्नाद्यकामः क्रस्य वीरस्तीव्रस्याभिवयसइति मध्यं दिनो विघनेनाभिचरंस्तस्य शस्यमजिरेणेंद्रा विष्णो रुक्मांतिना
 स्वर्गकामं इमाउत्वाद्यौर्नय इंद्रेति मध्यं दिनो यः कामयेत नैष्णिह्यं पाप्मन इयामिति स ऋतपेयेन यजेत ऋतस्य हिशुरुधः संति
 पूर्वोरिति सूक्तमुखी ये सत्येन च मसान्भक्षयंति सत्यमियं पृथिवी सत्यमयमग्निः सत्यमयं वायुः सत्यमसावादित्य इति सोमच
 मसोदक्षिणा ॥ ७ ॥ अतिमूर्तिनायक्ष्यमाणो मासं सौर्याचांद्रमसीभ्यामिष्टीभ्यां यजेत शुक्लं चांद्रमस्या सौर्ययेतरं मन्त्रा
 हगोरमन्वत नवोनवो भवति जायमानं स्तरणिर्विश्वदर्शतश्चित्रं देवाना मुदगादनीकमिति याज्यानुवाक्याः स ईमहीं धुनिमे
 तोररम्णा त्स्वप्नेनाभ्युप्याचुमुरिंधुनिं चेति सूक्तमुखी ये सूर्यस्तुताय शस्कामः पिवा सोममर्भीं द्रं स्तवेति मध्यं दिनो व्योम्ना न्ना
 द्यकामो विश्वदेवस्तुताय शस्कामः पंचशारदीयेन पशुकाम एतेषां त्रयाणां कया शुभा तदिदा सेति मध्यं दिनं उभयसामानौ
 पूर्वा उक्थ्यः पंचशारदीयो विशो विशो वो अतिथि मित्याज्यं कण्वरथं तरं पृष्ठं गोसवविवधौ पशुकामं इंद्रसोममेतायामेति म

श्रौतसू.
॥१५॥

ध्यंदिनोदशसहस्राणिदक्षिणाः षोडशैकाहा आयुर्गौरिति व्यत्यासमुद्भिद्वलभिदौ स्वर्गकाम इन्द्रसोममिन्द्रः पूभिदिति म
ध्यंदिनो विनुत्यभिभूत्योरिषु वज्रयोश्च मन्युसूक्ते अभिचरन्त्यजेत विष्यपचित्योः सम्राट् स्वराजोराडिराजोः शदस्य चैका
हिकेऽपशदस्य राशि मराययोश्च कया शुभीयतदिदासीयैभूतिकामराज्यकामान्नाद्यकामैर्द्रियकामतेजस्कामानामेतेका
माद्वयोर्द्वयोर्ऋषिस्तोमात्रात्यस्तोमाश्च पृथ्याहानिना कसदक्रतुस्तोमादिवस्तोमाश्चाभिप्लवाहानि ॥ ८ ॥ वाजपेयेनाधि
पत्यकामः सप्तदशदीक्षाः सप्तदशापवर्गोवाहिरण्यस्रजऋत्विजो याजयेयुर्वज्रकिंजल्काशतपुष्कराहोतुर्विश्वजिदाज्यैक
याशुभातदिदासेति मध्यंदिनः संस्थिते मरुत्वतीये वाहस्पत्येष्टिराज्यभागप्रभृतीळांता बृहस्पतिः प्रथमं जायमानो बृहस्प
तिः समजयद्वसूनि त्वाभीळते अजिरंदूत्यायाग्निं सुदीतिं सुहृशं गृणंत इति संयाज्येयदित्वध्वर्यव आजिं जापयेयु रथ ब्रह्माती
र्थदेशे मयूखे चक्रं प्रतिमुक्तं तदारुह्य प्रदक्षिणमावर्त्यमाने वाजिनां सामगायादा विर्मर्या आवाजं वाजिनो अगमन् ॥ देवस्य
सवितुः सवे ॥ स्वर्गा अर्वतो जयतः स्वर्गा अर्वतो जयतीति वायदिसामनाधीयात्रिरेतामृचं जपेत्तृतीयेनाभिप्लविकेनोक्तं तृ
तीयसवनं चित्रवतीषु चेत्स्तुवीरं स्त्वं नश्चित्र ऊत्याग्ने विवस्वदुषस इत्यग्निष्टोमसाम्नः स्तोत्रियानुरूपौ षोडशी त्विह तस्मादू
र्ध्वमतिरिक्तो कथं प्रतप्ते अद्य शिपिविष्टनाम प्रतद्विष्णुस्तव ते वीर्येणेति स्तोत्रियानुरूपौ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्यत्ते दिंत्सु
प्रराध्यैत्वामिच्छवसस्पते तं प्रलथेति त्रयोदशानामेकां शिष्ट्वा ह्यदूरो हणंरो हेंद्रुहस्पतेयुवमिन्द्रश्च वस्व इति परिधानीया वि

उत्तरष.
अ. ३

॥१५॥

भ्राड्बृहत्पिवतुसोम्यमध्वितियाज्यातस्यगवांशतानामश्वरथानामश्वानांसाद्यानांवह्यानामहानसानांदासीनांनिष्क
 कंठीनांहस्तिनांहिरण्यकक्ष्याणांसप्तदशसप्तदशानिदक्षिणादशान्येदक्षिणागणाधनानांशतावमापराध्यानांपूर्वान्वाग
 णशोभ्यस्यैत्सप्तदशसप्तदशसंपादयेदितिवाजपेयस्तेनेष्ट्वाराजाराजसूयेनयजेतब्राह्मणोबृहस्पतिसवेन ॥ ९ ॥ अनिरुक्त
 स्यचतुर्विंशेनप्रातःसवनंचतृतीयसवनंचतंप्रत्नथेतितुत्रयोदशवैश्वदेवैकयाशुभातदिदासेतिमध्यंदिनोहोत्रकाऊर्ध्वस्तो
 त्रियानुरूपेभ्यःप्रथमान्तसंपातान्छंसेयुरहीनसूक्तानिवैवंपूर्वसवनेबृहत्पृष्ठेष्वसमाश्नातेषुप्रतिकामंविश्वजिच्छिल्पस्तस्य
 समानंविश्वजिताप्रगाथेभ्योबृहस्पतिसवेनाज्यंनिष्केवल्यमरुत्वतीयौचतृचौताभ्यांतुपूर्वेऐकाहिकैहोत्रकाऊर्ध्वप्रगाथे
 भ्यःशिल्पान्यविकृतानिशंसेयुःसामसूक्तानिचाद्यांस्तृचानहीनसूक्तानामंत्यानामैकाहिकानामुत्तमान्तसमानंतृतीयसव
 नेबृहस्पतिसवेननाभानेदिष्ठस्त्वहंपूर्वोवैश्वदेवात्तृचादेवयामरुच्चाग्निमारुतेमारुतात्तयोरुक्तःशस्योपायः ॥ १० ॥
 यस्यपशवोनोपधरेरन्नन्यान्वाभिजनान्निनीत्सेतसोप्तोर्यामेणयजेतमाध्यंदिनेशिल्पयोनिवर्जमुक्तोविश्वजितैकाहेनगर्भ
 कारंचेत्स्तुवीरंस्तथैवस्तोत्रियानुरूपान्नयंतरेणाग्रेततोवैराजेनततोरथंतरेणबृहद्वैराजाभ्यांवैवमेववामदेव्यशाकरेमैत्रा
 वरुणस्यनौधसवैरूपेब्राह्मणाच्छंसिनःश्यैतवैरूपेवाकालेयैरैवतेअच्छावाकस्यसामानंतरेणद्वौद्वौप्रगाथावगर्भकारंम
 तिरात्रस्त्वहंपदोक्थ्यश्चेद्वैषुवतंतृतीयसवनंमूर्ध्वमाश्विनादतिरिक्तोक्थानिजराबोधतद्विविद्धिजरमाणःसमिध्यसे

श्रौतसू.

॥१६॥

ग्निनेद्रेणाभात्यग्निः क्षेत्रस्यपतिनावयमितिपरिधानीयायुवंदेवाऋतुनापूव्येणेति याज्यायदद्यकच्चवृत्रहन्नुद्धेदभिश्चुताम
घमानोविश्वाभिः प्रातर्यावाणाक्षेत्रस्यपतेमधुमंतमूर्मिमितिपरिधानीयायुवांदेवास्त्रयएकादशासइति याज्यातमिंद्रंवाज
यामसिमहांइंद्रोयोजसानूनमश्विनातंवारथंमधुमतीरोषधीर्द्याव आपइतिपरिधानीयापनाय्यंतदश्विनाकृतंवामिति
याज्यातोदेवाअवंतुनइतिस्तोत्रियानुरूपाउतनोधियोगोअग्राइतिवानुरूपस्योत्तमेलेद्यावापृथिवीउभाउनूनंदैव्याहो
तारप्रथमापुरोहितेतिपरिधानीयायंवांभागोनिहितोयजत्रेति याज्यायदिनाधीयात्पुराणमोकःसख्यंशिवंवामितिचत
स्रोयाज्यास्तद्वोगायसुतेसचास्तोत्रमिंद्रायगायतत्यमुवःसत्रासाहंसत्रातेअनुकृष्टयइतिवास्तोत्रियानुरूपाअपरिमिताः
परःसहस्रादक्षिणाश्वेतश्चाश्वतरीरथोहोतुर्होतुः ॥ ११ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरषट्केतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

ॐम् ॥ ज्योतिर्ऋद्धिकामस्यनवसप्तदशप्रजातिकामस्यविषुवत्स्तोमोभ्रातृव्यवतोंगौरभिजिच्चगौरुभयसामांसर्वस्तो
मोबुभूषतआयुर्दीर्घव्याधेःपशुकामस्यविश्वजिद्धहवर्चसकामवीर्यकामप्रजाकामप्रतिष्ठाकामानांपृष्ठ्याहान्यादितःपृथ
क्कामैरित्यतिरात्रांस्तेषामाद्यास्त्रयैकाहिकशस्याइत्येकाहाअथाहीनाद्वहप्रभृतयोद्वादशरात्रपरार्ध्याअग्निष्टोमादयो
तिरात्रांतामासापवर्गाअपरिमाणदीक्षाऐकाहांश्चैतरेयिणःसाहस्रशश्चदक्षिणाअतिरात्रांश्चसर्वशस्तत्राहांसंख्याःसंख्या
ताःषष्ठहांताअभिप्लवांदतिरात्रस्त्वंत्यःसंख्यापूरणेगृहीतानांहानौवैश्वानरोधिकः ॥ १ ॥ आंगिरसंस्वर्गकामोयोवा

उत्तरष.
अ. ४

॥१६॥

पुण्योहीनोनुप्रेप्सुः स्याच्चैत्ररथमन्नाद्यकामः कापिवनंस्वर्गकाम इति द्व्यहाः प्रथमस्य तूत्तरस्याहस्तातीयं तृतीयसवनं त्वं हि
 क्षैतवदिति चाज्यं गर्गत्रिरात्रं स्वर्गकामस्तस्य मध्यमस्याहोवामदेव्यं पृष्ठं विशोविशीयमग्निष्टोमसामं वारवंतीयमुत्तमैत्वम
 ग्नेवसूरिति चाज्यं वैदत्रिरात्रं राज्यकामः सर्वे त्रिवृतो तिरात्राश्छंदोमपवमानांतर्वसूपशुकामः पराकच्छंदोमपराकौस्वर्ग
 काम इति त्र्यहागर्गत्रिरात्रशस्या अत्रेश्वतुर्वीरं वीरकामस्तस्य वीरवंत्याज्या नियमग्नेवाजसातमेति द्वितीयेहन्याज्यमग्नायो
 मर्त्य इति तृतीयेग्निं नर इति चतुर्थे षोडशिमच्चतुर्थे तस्याभित्वा वृषभा सुत इति गायत्री पुरथं तर्पणं पृष्ठमनुष्टुब्धहतीषु बृहच्चतुर्थे
 त्वं वलस्य गोमतो यजायथा अपूर्व्येति वाजामदं पुष्टिकामस्तस्य पुरोळाशिन्य उपसदो वैश्वामित्रं भ्रातृव्यवान् प्रजाकामो
 वसिष्ठं संपर्पमिति चतुरहाः सार्वसेनं पशुकामो दैवं भ्रातृव्यवान् पंचशारदीयं पशुकामो व्रतवंतमायुष्कामो वावरं वाक्प्रवदि
 पुरिति पंचपंचरात्राः पंचशारदीयस्य तु सप्तदशोक्षाण ऐंद्रामारुतामारुतीभिः सह वत्सतरीभिः सप्तदशभिः सप्तदशभिः पं
 चवर्षपर्यं भिकृताः सवनीयां स्तेषां त्रींस्त्रींश्चतुर्वहः स्वालभेरं न्परिशिष्टान् पंचपंचमेव व्रतवतस्तु तृतीयस्याहस्थाने महाव्रतं पृ
 ष्ठपंचाह उत्तमः ॥ २ ॥ ऋतूनां षडहं प्रतिष्ठाकामः पृष्ठ्यः समूहो व्यूहो वा पृष्ठ्यावलं वं पशुकामः पृष्ठ्यपंचाहो भ्यासक्तो
 विश्वजिच्च संभार्यमायुष्कामः पृष्ठ्यव्यहः पूर्वो भिष्वव्यहश्च ऋषिसत्तरात्रमृद्धिकामः प्राजापत्यं प्रजाकामश्छंदोमपवमान
 व्रतं पशुकामो वाजामदं मन्नाद्यकाम एते चत्वारः पृष्ठ्यो महाव्रतं च व्रतंतु स्वस्तोमं प्रथमं सप्तदशं द्वितीये छंदोमपवमानं तृतीये च

श्रौतसू.

॥१७॥

तुर्विंशोवहिष्पवमानः सप्तदशः शेषश्चतुर्थः ऽएँद्रमत्यन्याः प्रजाबुभूषंस्त्रिकद्रुकाऽअभिजिद्विष्वजिन्महाव्रतं सर्वस्तोमोज
नकसप्तरात्रमृद्धिकामौभिप्लवचतुरहोविष्वजिन्महाव्रतं ज्योतिष्टोमः पृष्ठयः स्तोमोविष्वजिच्चपशुकामस्य सप्तमो देवत्व
मीप्सतोऽष्टरात्रः पृष्ठ्योमहाव्रतं ज्योतिष्टोमो नवरात्रमायुष्कामः पृष्ठ्यस्त्रिकद्रुकाश्चत्रिकद्रुकाः पृष्ठ्यावलंबइति पशुकामस्ये
तिनवरात्रौत्रिककुवध्यर्धः पृष्ठ्योमहात्रिककुव्यूहो नवरात्रः समूहस्त्रिककुप्समूहश्चतुष्टोमस्त्रिककुवध्यर्धोऽभिप्लवऽए
तैश्चतुर्भिः स्वानां श्रैष्ठ्यकामो यजेत कुसुर्विंदुमृद्धिकामस्त्रयाणां पृष्ठ्याहमेकैकं त्रिच्छंदोमवंतं पशुकामः पृष्ठ्यावलंबस्य प्रा
ग्विष्वजितं द्दोमादशमं चाहः पुराभिचरं ज्योतिर्गामभितो गौरभिजितं विष्वजिदायुषं शललीपिशंगं श्रीकामोऽभिप्लव
व्यहः पूर्वस्त्रिरिति दशरात्राः ॥ ३ ॥ पौंडरीकमृद्धिकामः पृष्ठयस्तोमद्वन्द्वोमा गोतमस्तोमोविष्वजिद्व्यूहो नवरात्रो
महाव्रतं वैश्वानरऽइति वाऽथ संभार्यावतिरात्रश्चतुर्विंशमध्यर्धोऽभिप्लवः पृष्ठ्योवेन्द्रवज्रं भ्रातृव्यवान्पृष्ठ्यस्याद्येऽअहनी
व्यत्यासमानवरात्रान्महाव्रतम् ॥ ४ ॥ अथ द्वादशाहाभवेयुः सत्राणि भवेयुरहीनावोक्तो दशरात्रः समूहोव्यूहो वा तम
भितोतिरात्रौ संभार्ययोर्वा वैश्वानरमुपदध्यात्संवत्सरप्रवहं श्रीकामोतिरात्रश्चतुर्विंशं विषुवद्वर्जो नवरात्रो महाव्रतं मथभ
रतद्वादशाहं इममेवैकाहं पृथक्संस्थाभिरुपेयुरतिरात्रमग्रेथाग्निष्टोमं मथाष्टावकथ्यानथाग्निष्टोमं मथातिरात्रमिति द्वाद
शाहास्तैरात्मनावुभूषंतः प्रजयापशुभिः प्रजनयिष्यमाणाः स्वर्गलोकमेष्यंतः स्वानां श्रैष्ठ्यमैच्छंतऽउपेयुर्वायजेतवेति पृथ

उत्तरप.

अ. ४

॥१७॥

क्त्वंमथसामान्यमपरिमितत्वाद्धर्मस्यप्रदेशान्वक्ष्यामोयथाहिपरिमितावर्णापरिमितावाचोगतिमामुर्वैत्येवमेवपरि
 मितानामहामपरिमिताःसंघाताःसिद्धानित्वहानितेषांयःकश्चसमाहारःसिद्धमेवशस्यमहानुसशयेस्तोमपृष्ठसंस्थाभिरे
 केव्यवस्थांतदकृत्स्नंष्टृष्ट्वाद्यतिक्रमस्यछंदोगैरेवकृत्वांसमयमहोवार्हतराथंतरतायामेकाहेनशस्यंराथंतराणाद्वितीये
 नाभिप्लविकेनवार्हतानामपिवाक्याशुभीयतदिदासीयेएवनिविद्धानीयेस्यातामैकाहिकमितरत् ॥ ५ ॥ सर्वान्का
 मानाप्स्यन्तसर्वाविजितीर्विजिगीषमाणःसर्वाव्युष्टीर्व्यसिष्यन्नश्वमेधेनयजेताश्वमुत्सक्ष्यन्निष्टीभ्यांयजेताग्निर्मूर्धन्वा
 न्विराजौसंयाज्येपौष्णीद्वितीयात्वमग्नेसप्रथाअसिसोमयास्तेमयोभुवइतिसद्वंतौत्वांचित्रश्रवस्तमयद्वाहिष्ठंतदग्नयइति
 संयाज्येअश्वमुत्सृज्यरक्षिणोविधायसावित्र्यस्तिस्त्रइष्टयोहरहर्वैराजतंत्राःसवितासत्यःप्रसवःप्रसवितासवितायइमावि
 श्वाजातान्यादेवोयानुसवितासुरलःसघानोदेवःसवितासहावेतिद्वैसमाप्तासुसमाप्तासुदक्षिणतआहवनीयस्यहिरण्यक
 शिपावासीनोभिषिक्तायपुत्रामात्यपरिवृतायराज्ञेपारिप्लवमाचक्षीतहिरण्मयेकूर्चेऽध्वर्युरासीनःप्रतिगृणात्याख्यास्यन्न
 ध्वर्यवित्याह्वयीतहोहोतरितीतरः ॥ ६ ॥ प्रथमेहनिमनुर्वैवस्वतस्तस्यमनुष्याविशस्तइमआसतइतिगृहमेधिनउपस
 मानीताःस्युस्तानुपदिशत्युचोवेदःसोयमितिसूक्तंनिगदैद्वितीयेहनियमोवैवस्वतस्तस्यपितरोविशस्तइमआसतइतिस्थ
 विराउपसमानीताःस्युस्तानुपदिशतियजुर्वेदोवेदःसोयमित्यनुवाकंनिगदैतृत्तीयेहनिवरुणआदित्यस्तस्यगंधर्वाविशस्त

श्रौतसू.

॥१८॥

इमआसतइतियुवानःशोभनाउपसमानीताःस्युस्तानुपदिशत्यथर्वाणोवेदःसोयमितियन्नेषजंनिशातंस्यात्तन्निगदेच्चतुर्थे
हनिसोमोवैष्णवस्तस्याप्सरसोविशंस्ताइमाआसतइतियुवतयःशोभनाउपसमानीताःस्युस्तानुपदिशत्यांगिरसोवेदःसो
यमितियद्धोरंनिशातंस्यात्तन्निगदेत्पंचमेहन्यर्बुदःकाद्रवेयस्तस्यसर्पाविशंस्तइमआसतइतिसर्पाःसर्पविदइत्युपसमानी
ताःस्युस्तानुपदिशतिविषविद्यावेदःसोयमितिविषविद्यांनिगदेत्पष्ठेहनिकुबेरोवैश्रवणस्तस्यरक्षांसिविशंस्तानीमान्यास
तइतिसेलगाःपापकृतइत्युपसमानीताःस्युस्तानुपदिशतिपिशाचविद्यावेदःसोयमितियत्किंचित्पिशाचसंयुक्तंनिशातं
स्यात्तन्निगदेत्सप्तमेहन्यसितोधान्वस्तस्यासुराविशंस्तइमआसतइतिकुसीदिनउपसमानीताःस्युस्तानुपदिशत्यसुरविद्या
वेदःसोयमितिमायांकांचित्कुर्यादष्टमेहनिमत्स्यःसांमदस्तस्योदकेचराविशंस्तइमआसतइतिमत्स्याःपुंजिष्ठाइत्युपसमा
नीताःस्युस्तानुपदिशतिपुराणविद्यावेदःसोयमितिपुराणमाचक्षीतनवमेहनिताक्षर्योवैपश्चितस्तस्यवयांसिविशंस्तानीमा
न्यासतइतिवयांसिब्रह्मचारिणइत्युपसमानीताःस्युस्तानुपदिशतीतिहासोवेदःसोयमितीतिहासमाचक्षीतदशमेहनिध
र्मइंद्रस्तस्यदेवाविशंस्तइमआसतइतियुवानःश्रोत्रियाअप्रतिग्राहकाइत्युपसमानीताःस्युस्तानुपदिशतिसामवेदोवेदः
सोयमितिसामगायादेवमेतत्पर्यायशःसंवत्सरमाचक्षीतदशमीन्दशमीन्त्समापयत्संवत्सरांतेदीक्षेत ॥ ७ ॥ त्रीणिसु
त्यानिभवंतिगोतमस्तोमःप्रथमंद्वितीयस्याह्नःपशोरुपांकरणकालेश्वमानीयवहिवेद्यास्तावेवास्थापयेयुःसचेदवघ्रायादु

उत्तरप.
अ. ४

॥१८॥

पवर्तेतवायज्ञसमृद्धिं विद्यां चैत्सुगव्यं नोवाजीस्वश्वमिति यजमानं वाचयेत्तमवस्थितमुपाकरणाय यदक्रंदइत्येकादश
भिःस्तौत्यप्रणुवन्ननुस्वाध्यायमित्येकैधिगोशमीध्वमिति शिष्ट्वापड्विंशतिरस्य वं क्रयइति वा मानो मित्रइत्यावपेतोपप्रागा
च्छसनं वाज्यवेति च द्वे संज्ञसमश्वं पत्न्यो धून्वंति दक्षिणान्केशपक्षानुद्धृत्यैतरान्प्रचृत्य सव्यानूरूनाघ्नानां अथास्मै महिषी
मुपनिपातयंति तां होताभिमेथति माता च ते पिता च तैर्ग्रेवृक्षस्य क्रीळतः ॥ प्रतिष्ठानीति ते पिता गभे मुष्टिमतंसयदिति सा
होतारं प्रत्यभिमेथत्यनुचर्यश्च शतराजपुत्र्यो माता च ते पिता च तैर्ग्रेवृक्षस्य क्रीळतः ॥ यीयप्स्यत इव ते मुखं होतर्मा त्वं वदो
बह्विति वा वातां ब्रह्मोर्ध्वमेनामुच्छ्रयतां द्विरौभारं हरन्निव ॥ अथास्मै मध्यमे जतुं शीते वा ते पुनर्निवेति सा ब्रह्माणं प्रत्यभि
मेथत्यनुचर्यश्च शतराजपुत्र्य ऊर्ध्वमेनमुच्छ्रयतं गिरौभारं हरन्निव ॥ अथास्य मध्यमे जतुं शीते वा ते पुनर्निवेति सदः प्रसू
प्यस्वाहा कृतिभिश्चरित्वा ॥ ८ ॥ ब्रह्मोद्यं वदंति कः स्वदेकाकी चरति क उस्वि जायते पुनः ॥ किं स्विद्धिमस्य भेषजं किं
स्विदावपनं महदिति होता ध्वर्युपृच्छति सूर्य एकाकी चरति चंद्रमा जायते पुनः ॥ अग्निर्हिमस्य भेषजं भूमिरावपनं महदि
ति प्रत्याह किं स्वि त्सूर्यसमं ज्योतिः किं समुद्रसमं सरः ॥ कः स्वि त्पृथिव्यै वर्षीयां न्कस्य मात्रान विद्यत इत्यध्वर्युर्होतारं पृ
च्छति सत्यं सूर्यसमं ज्योतिर्द्यौः समुद्रसमं सरः ॥ इंद्रः पृथिव्यै वर्षीयां न्गोस्तु मात्रान विद्यत इति प्रत्याह पृच्छामित्वा चि
तये देवसंख्यदित्वमत्र मनसा जगंथ ॥ केषु विष्णुस्त्रिषु पदेष्वस्थः केषु विश्वं भुवनमाविवेशेति ब्रह्मोद्गातारं पृच्छत्यपि तेषु

श्रौतसू.
॥१९॥

त्रिषुपदेष्वास्मिन्नेषुविश्वंभुवनमाविवेश ॥ सद्यःपर्येमिपृथिवीमुतद्यामेकेनांगेनदिवोअस्यपृष्ठमितिप्रत्याहकेष्वंतःपुरुष
आविवेशकान्यंतःपुरुषआर्पितानि ॥ एतद्ब्रह्मन्नुपवहामसित्वाकिंस्विन्नःप्रतिवोचास्यत्रेत्युद्गाताब्रह्माणंपृच्छतिपंचस्वं
तःपुरुषआविवेशतान्यंतःपुरुषआर्पितानि ॥ एतत्त्वात्रप्रतिवन्वानोअस्मिन्माययाभवस्युत्तरोमदितिप्रत्याहप्रांचमु
पनिष्क्रम्यैकैकशोयजमानंपृच्छंति पृच्छामित्वापरमंतंपृथिव्याइतीयंवेदिःपरोअंतःपृथिव्याइतिप्रत्याहमहिम्नापुरस्ता
दुपरिष्ठाच्चवपानांचरंति सुभूःस्वयंभूःप्रथममंतर्महत्यर्णवे ॥ दधेहगर्भमृत्विष्यंयतोजातःप्रजापतिः ॥ होतायक्ष
त्प्रजापतिमहिम्नोजुषतांवेतुपिवतुसोमंहोतर्यजेतिप्रैषस्तवेमेलोकाःप्रदिशोदिशश्चेतियाज्याश्वोजस्तूपरोगोमृगइतिप्रा
जापत्यावैश्वदेवीकृष्टिरितरेषांपशूनांप्रचरंतिपंचमेनपृष्ठ्याह्वाशस्यंव्यूहस्य ॥ ९ ॥ तस्यविशेषान्वक्ष्यामोऽग्निंतमन्य
इत्याज्यंतस्यैकाहिकमुपरिष्ठात्प्रउगतृचेष्वाैकाहिकास्तृचास्त्रिकट्टुकेषुमहिषोयवाशिरमितिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदेकातृच
स्थानैकाहिकोनुचरःसूक्तेषुचांत्यमुद्धृत्यैकाहिकमुपसंशस्यतस्मिन्निविदंदध्यादेवंनिष्केवल्यैभित्यंदेवंसवितारमोण्यो
रिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदेकातृचस्थानैकाहिकोनुचरःसूक्तेषुचैकाहिकान्युपसंशस्यतेषुनिविदोदध्यादेवमेवाग्निमारुतैच
तुर्थपृष्ठ्याहरुत्तमंज्योतिगौरायुरभिजिद्विश्वजिन्महाव्रतंसर्वस्तोमोक्षोर्यामोवाभूमिपुरुषवर्जमब्राह्मणानांवित्तानिप्र

उत्तरष.
अ. ४

॥१९॥

तिदिशमृत्विग्भ्योदक्षिणाददार्तिप्राचीदिग्घोतुर्दक्षिणाब्रह्मणःप्रतीच्यध्वर्योरुदीच्युद्गातुरेताएवहोत्रकाअन्वायत्ताअ
न्वायत्ताः ॥ १० ॥ ॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरपट्टकेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिःॐ ॥ अथैतेषामह्नायोगविशेषान्वक्ष्यामोयथायुक्तानियस्मैयस्मैकामायभवैत्ययमेवैकाहोतिरात्रादौप्राय
णीयएषोत्यउदयनीयोव्यक्तोमध्येहीनेषुवैश्वानरएषएवतावन्तरेणव्यूहोदशरात्रेणप्रकृतिःसत्राणांतत्रावापस्थानंमू
र्ध्वदशरात्रादेकाहार्थेमहाव्रतंप्राग्दशरात्रादितरेषामह्नाह्वयार्थेगोआयुषीत्यहार्थेत्रिकद्रुकाभिप्लवच्यहंपूर्वत्रिकद्रुका
इत्याचक्षतेचतुरहार्थेत्रिकद्रुकामहाव्रतंचंपंचाहार्थेभिप्लवच्यहंपञ्चमस्यतुषष्ठातृतीयसवनंपठहार्थेभिप्लवःपठहएवं
न्यायाआवापाःपठहांताःपुनःपुनःपूर्णःपूर्णश्चपठहस्तंत्रतामेवगच्छति ॥ १ ॥ द्वौत्रयोदशरात्रावृद्धिकामानांप्रथमंपृ
ष्ठ्यंछंदोमांश्चांतरासर्वस्तोमोतिरात्रोन्यायकृतसंव्रतवंतंप्रतिष्ठाकामाद्वितीयंत्रीणिचतुर्दशरात्राणिसार्वकामिकंप्रथमंद्वौ
पृष्ठ्यावावृत्तउत्तरस्तल्पेवोदकेवाविवाहेवामीमांस्यमानाद्वितीयंपृष्ठ्यमभितस्त्रिकद्रुकांन्यायकृतसंव्यहोपजनंप्रतिष्ठाका
मास्तृतीयंचत्वारिपंचदशरात्राणिदेवत्वमीप्सतांप्रथमंप्रथमस्यचतुर्दशरात्रस्यपृष्ठ्यमध्येमहाव्रतंब्रह्मवर्चसकामाद्विती
यंद्वितीयस्यचतुर्दशरात्रस्याग्निष्टुप्रायणीयादनंतरःसात्राहीनिकाउभौलोकावाप्स्यतांतृतीयंतृतीयस्यचतुर्दशरात्रस्या
ग्निष्टुप्रायणीयस्थानेन्यायकृतसंव्यहोपजनःशेषोन्यायकृतसंव्यहोपजनंप्रतिष्ठाकामाश्चतुर्थीषोडशरात्रंचतूरात्रोपजन

श्रौतसू.
॥२०॥

मन्नाद्यकामाः सप्तदशरात्रपंचरात्रोपजनपशुकामाः अष्टादशरात्रमायुष्कामाः षष्ठहश्चात्र पूर्यते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्याम ए
कान्नविंशतिरात्रमेकरात्रोपजनं ग्राभ्यानारण्यं न्यशूनवरुत्स्थमानां विंशतिरात्रं प्रतिष्ठाकामाः अभिजिद्विष्वजितावभि
प्लवादूर्ध्व ॥ २ ॥ द्वावेकविंशतिरात्रौ प्रतिष्ठाकामानां प्रथमंत्रयाणामभिप्लवानां प्रथमावंतरातिरात्रौ ब्रह्मवर्चसकामाद्वि
तीयं नवरात्रस्याभिजिद्विष्वजितोः स्थाने द्वौ पृष्ठ्यावावृत्त उत्तरः सवत्सरसंमिता इत्याचक्षते द्वाविंशतिरात्रं चतूरात्रोपज
नमन्नाद्यकामास्त्रयोविंशतिरात्रं पंचरात्रोपजनं पशुकामा द्वौ चतुर्विंशतिरात्रौ प्रजातिकामाः पशुकामावा प्रथमं षष्ठहश्चा
त्र पूर्यते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्यामः स्वर्गलोके सत्स्यंतो ब्रध्नस्य विष्टपरोक्ष्यंतो द्वितीयं पृष्ठ्यस्तोमस्त्रयस्त्रिंशो निरुक्तो विशालः
पृष्ठ्यस्तोमा एकविंशत्रिणवस्त्रयस्त्रिंशाः प्रतिलोमाः पूर्वास्मिं रुयहेनुलोमा उत्तरस्मिन्त्सविशालोपिवोत्तर एव त्र्यहः प्रतिलो
मोनुलोमश्चानिरुक्तमहरावृत्तः पृष्ठ्यस्तोमस्त्रिवृदनिरुक्तो ज्योतिरुभयसामांसं स दामयनमित्येतदाचक्षते पंचविंशतिरात्र
मेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामाः षड्विंशतिरात्रं द्विरात्रोपजनं प्रतिष्ठाकामाः सप्तविंशतिरात्रं त्रिरात्रोपजनमृद्धिकामाः अष्टाविं
शतिरात्रं चतूरात्रोपजनं ब्रह्मवर्चसकामा एकात्रिंशद्रात्रं पंचरात्रोपजनं परमां विजितिं विजिगीषमाणां त्रिंशद्रात्रमन्ना
द्यकामाः षष्ठहश्चात्र पूर्यते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्याम एकत्रिंशद्रात्रमेकरात्रोपजनमन्नाद्यकामा द्वौ त्रिंशद्रात्रं द्विरात्रोपजनं प्र
तिष्ठाकामाः ॥ ३ ॥ त्रीणि त्रयस्त्रिंशद्रात्राणि प्रतिष्ठाकामानां प्रथमंत्रयाणामभिप्लवानां मुपरिष्ठादुपरिष्ठादतिरात्रौ ब्रह्म

उत्तरष.
अ. ५

॥२०॥

वर्चसकामाद्वितीयं चतुर्णां पंचरात्राणां मावृत्त उत्तम उत्तमौ चोत्तरा सर्वस्तोमोतिरात्रं उभौ लोकावाप्स्यतां तृतीयं पण्णां पंच
 रात्राणां मध्ये विश्वजिदतिरात्रं आवृत्तास्तूत्तरे त्रयं श्वतुस्त्रिंशद्रात्रं चतूरात्रोपजनमन्नाद्यकामाः पशुकामानामुत्तराणि च
 त्वारिं पंचत्रिंशद्रात्रः पंचरात्रोपजनः षड्विंशद्रात्रे षष्ठह उपजायते सतंत्रस्योपजनं वक्ष्यामः सप्तत्रिंशद्रात्रे एकरात्रोपजनोऽ
 ष्ठात्रिंशद्रात्रो द्विरात्रोपजनं एकान्न चत्वारिंशद्रात्रं त्रिरात्रोपजनं मनंतां श्रियमिच्छंतं श्वत्वारिंशद्रात्रं चतूरात्रोपजनं परमा
 यां विराजिप्रतितिष्ठंतं एकचत्वारिंशद्रात्रप्रभृतीन्युत्तराणि न्यायेनाष्टाचत्वारिंशद्रात्रात्पंचाशद्रात्रप्रभृतीनि चाषष्टिरा
 त्राद्विषष्टिरात्रप्रभृतीनि चैकोनशतरात्रात्तत्रैकरात्रचतूरात्रोपजनानि व्रतवन्ति ॥ ४ ॥ सप्तैकान्न पंचाशद्रात्राणि विपा
 ष्मनावत्स्यंतः प्रथममतिरात्रं स्त्रीणि त्रिवृत्यहान्यतिरात्रोद्दश पंचदशान्यतिरात्रोद्वादश सप्तदशान्यतिरात्रः पृष्ठ्योतिरा
 त्रोद्वादशैकविंशान्यतिरात्रं स्त्रिवृतां प्रथमोऽग्निष्टोमः षोडशयुत्तमः पंचदशानामुक्थ्या इतरे विधृतय इत्याचक्षते यमातिरा
 त्रं त्रयमां द्विगुणामिव श्रियमिच्छंतोद्वावभिप्लवौ गोआयुषी अतिरात्रौद्वावभिप्लवावभिजिद्विश्वजितावतिरात्रावेकोभिप्ल
 वः सर्वस्तोमनवसप्तदशावतिरात्रौ महाव्रतं स्वानां श्रेष्ठ्यकामास्तृतीयं चतुर्णां पृष्ठ्याहामेकैकं नवकृत्वो नववर्गाणां प्रथमषष्ठ
 सप्तमोत्तमान्यहान्यग्निष्टोमा उक्थ्या इतरे महाव्रतं सवितुः ककुभ इत्याचक्षते ॥ ५ ॥ त्रयाणामुत्तरेषां न्यायकृता अभि
 प्लवाः प्रथमस्य तूर्ध्वं चतुर्थी सर्वस्तोमोतिरात्रं उपसत्सुगार्हपत्ये गुग्गुलुसुगंधिते जनपैतुदारुभिः पृथक् सपीषिविपच्यनुस

श्रौतसू-

॥२१॥

वनंसंनेषुनाराशंसैष्वांजीरन्नभ्यंजीरंश्चयेवर्चसानभायुर्येवात्मानंनैवजानीरंस्तएताउपेयुरांजनाभ्यंजनीयाइत्याचक्षत
एताएवप्रतिष्ठाकामानामांजनाभ्यंजनवर्जमेतासामेवसर्वस्तोमस्थानेमहाव्रतमैद्रमत्यन्याःप्रजावुभूषंतएतासामेवसर्व
स्तोममुद्धृत्ययथास्थानंमहाव्रतंसंवत्सरकामानापस्यंतउत्तममतिरात्रंश्चतुर्विंशत्रयोभिप्लवानवरात्रोभिप्लवौगोआयुषीद
शरात्रोव्रतमतिरात्रःसंवत्सरसंमिताइत्याचक्षतएकषष्टिरात्रंप्रतिष्ठाकामाएतासामेवपृष्ट्यावभितोनवरात्रंतयोरावृत्तउ
त्तरःशतरात्रमायुष्कामाश्चतुर्दशाभिप्लवाश्चतुरहोपजनाइतिरात्रिसत्राणि ॥ ६ ॥ अथगवामयनंसर्वकामाःप्रायणीय
चतुर्विंशेऽउपेत्यचतुरभिप्लवान्पृष्ठ्यपंचमान्पंचमासानुपयंत्यथषष्ठंसंभरंतित्रीनभिप्लवान्पृष्ठ्यमभिजितंस्वरसाम्नइत्या
द्याभ्यांपूर्यतेहोभ्यामितिनुपूर्वपक्षौथविषुवानेकविंशोनपूर्वस्यपक्षसोनोत्तरस्यावृत्ताःस्वरसामानःषळहाश्चोत्तरस्यपक्ष
सःस्वरसाम्नोविश्वजितंपृष्ठ्यत्रीनभिप्लवानितिसप्तमैद्विरात्रोनंकृत्वाथपृष्ठ्यमुखांश्चतुरभिप्लवाश्चतुरोमासानुपयंत्यथोत्त
मंसंभरंतित्रीनभिप्लवान्गोआयुषीदशरात्रंव्रतोदयनीयाभ्यांसप्तमःपूर्यतइतिन्वेकसंभार्यमुत्तरंपक्षौथद्विसंभार्यव्रतोदय
नीयेएवोत्तमस्यगोआयुषीसप्तमस्यगोआयुषीवाविहरेयुर्गाविश्वजितोनंतरमायुषंपूर्वदशरात्रादपिवोर्ध्वविश्वजितःसप्त
मंसवनमासंकृत्वोद्धरेयुर्गोआयुषीदशरात्रंचापिवोत्तरस्यपक्षसोहान्येवावर्तेरन्ननुलोमाःषळहाःस्युःषळहावावर्तेरन्ननु
लोमान्यहानीतिगवामयनंसर्वेवाषळहाअभिप्लवाःस्युरभिप्लवाःस्युः ॥७॥ इतिश्रौतसूत्रेउत्तरषट्केपंचमोऽध्यायः ॥५॥

उत्तरष.

अ. ५

॥२१॥

हरिः३०म् ॥ गवामयनेनादित्यानामयनं व्याख्यातं सर्वे त्वभिप्लवास्त्रिवृतपंचदशमासाश्च पृष्ठमध्यमानवपष्ठसप्त
मोत्तमान्वर्जयित्वा बृहस्पतिसर्वेद्रस्तुतौ चाभिजिद्विष्वजितोऽस्थाने सप्तमस्य च मासस्योत्तमयोरभिप्लवयोऽस्थाने त्रिवृद्बृ
होदशरात्रं उद्भिद्वलभिदौ चोत्तमस्य च मासस्यादौ येभिप्लवास्त्रयऽउद्धृत्य तेषां मध्यममथस्युः पृष्ठमध्यमाः समूहोदशरा
त्रः ॥ १ ॥ आदित्यानामयनेनागिरसामयनं व्याख्यातं त्रिवृतस्त्वभिप्लवाः सर्वे पृष्ठयादयश्चाद्यामासाः पंचपूर्वस्य पक्षसंश्च
त्वारस्तूत्तरस्य पृष्ठ्यां ता अष्टमादय उत्तमस्य च मासस्यादौ ये षष्ठहास्त्रयः पृष्ठ्यां ता एव तेपिस्युः पूर्वोऽस्यातामभिप्लवौ ॥ २ ॥
इति वातवतोरयनं प्रायणीयोतिरात्रं त्रिवृतामासं पंचदशेन मासं सप्तदशेन मासमेकविंशेन मासं त्रिणवेन मासं त्रयस्त्रिंशेन
मासं ब्रतं विषुवत्स्थान एतैरेव मासैः प्रतिलोमैः पक्ष उत्तरमुदयनीयोऽतिरात्र एतेषामेवाह्वामतिरात्रावित्यपरमन्यत्राप्यादि
ष्टैः कालपूरणेन चेत्संस्थानियमः ॥ ३ ॥ कुंडपायिनामयनं मासं दीक्षिता भवन्ति ते मासिसोमं क्रीणंति तेषां द्वादशोपसदो
भवन्ति सोममुपनह्य प्रवर्ग्य पात्राण्युत्साद्योपनह्य वा मासमग्निहोत्रं जुह्वति मासं दर्शपूर्णमासाभ्यां यजन्ते मासं वैश्वदेवेन मा
सं वरुणप्रघासैर्मासं साकमेधैर्मासं शुनासीरीयेण यदहर्मासः पूर्यते तदहरिष्टिं समाप्याग्निप्रणयनादि घर्मोत्सादनादिवौपव
सथिकं कर्म कृत्वा श्वोभूते प्रसुनुयुस्तद्धैकउपसंज्या एवानंतरं कुर्वन्ति तथा दृष्टत्वात्सौत्यान्मासानग्निहोत्रादीन्वदंतस्तदनुप
पन्नं पश्वर्थं ह्यग्निप्रणयनं तस्य च श्वः सुत्यानिमित्तं मतिप्रणीतचर्यायां च वैगुण्यं दर्शपूर्णमासयोस्तथाग्निहोत्रस्य सदोहविधा

श्रौतसू.

॥२२॥

नान्याग्नीध्रीयाग्नीषोमप्रणयनैवसतीवरीग्रहणानिपश्वर्थानिभवंतिसुत्यार्थान्येकैतत्कालाश्चैवतद्गुणाःसिद्धस्वभावाना
नव्यवधानादन्यत्वेयथापृष्ठ्याभिप्लवयोःसगुणानां ह्येवकर्मणांमुद्गारउपजनोवासुब्रह्मण्यात्वत्यंतमनवधृतेहकालसंश
यत्वादुत्सर्गमेकैसुत्योपसद्गुणत्वात्क्रियात्वेवप्रवृत्तेह्यंतमगत्वावस्थानेदोषस्त्रिवृतामासंपंचदशेनमासंसप्तदशेनमासमे
कविंशेनमासंत्रिणवेनमासमष्टादशत्रयस्त्रिंशानिद्वादशाहस्यदशाहानिमहाव्रतंचातिरात्रश्चसर्वेणयज्ञेनयजंतैरेतदुप
यंति ॥ ४ ॥ सर्पाणामयनंगोआयुषीदशीस्तोमैःअनुलोमेषणमासान्प्रतिलोमेषट्ज्योतिर्द्वादशीस्तोमोविषुवत्स्थानैप्र
काशकामाउपेयुस्त्रैवर्षिकंप्रजाकामागवामयनंप्रथमःसंवत्सरोथादित्यानामथांगिरसांचत्वारितापश्चितानिक्षुल्लकताप
श्चितंप्रथमंसंवत्सरंसदीक्षोपसत्कंतस्यचत्वारःसौत्यामासांगवामयनस्यप्रथमषष्ठसप्तमोत्तमास्त्रैवर्षिकंतापश्चितंतस्यसौ
त्याःसंवत्सरउक्तोगवामयनेनज्योतिर्गौरायुरभिजिद्विष्वजिन्महाव्रतंचतुर्विंशानांवैकैकैद्वादशवर्षिकंतापश्चितंतस्यच
त्वारःसौत्याःसंवत्सरांगवामयनशस्याःपूर्वेणैवन्यायेनापिवोत्तरस्यपक्षसोद्वाविंशतिःसवनमासाभवेयुस्त्रयोविंशतिःपू
र्वस्यपट्टिंशद्वर्षिकंमहातापश्चितंतस्यद्वादशसौत्याःसंवत्सरांगवामयनशस्याःपूर्वेणैवन्यायेनंप्रजापतेर्द्वादशसंवत्सरंत्रय
स्त्रिवृतःसंवत्सरास्त्रयःपंचदशास्त्रयःसप्तदशास्त्रयएकविंशाएतैरेवस्तोमैःशाक्त्यानांपट्टिंशद्वर्षिकमेकैकेननवनववर्षा
ण्येतैरेवस्तोमैःसाध्यानांशतसंवत्सरमेकैकेनपंचविंशतिःपंचविंशतिर्वर्षाण्येतैरेवस्तोमैर्विश्वसृजांसहस्रसंवत्सरमेकैके

उत्तरष.
अ. ६

॥ २२ ॥

नार्धतृतीयान्यर्धतृतीयानि वर्षशतान्यग्नेरग्निष्टोमसहस्रं सहस्रसान्वमित्येतदाचक्षते ॥ ५ ॥ अथसारस्वतानिसर
 स्वत्याः पश्चिमउदकांते दीक्षेरंस्ते तत्रैव दीक्षोपसदः कृत्वा प्रायणीयं च सरस्वतीं दक्षिणेन तीरेण शम्या प्रासे शम्या प्रासे हरहर्य
 जमाना अनुव्रजेयुः संहार्य उलूखलबुध्नो यूपश्च क्रीवंति सदो हविर्धानान्याग्नीध्रीयं पत्नीशालं च दक्षिणपुरस्तादा हवनीयस्या
 वस्थाय ब्रह्माशम्यां प्रहरेंत्सायत्र निपतेत्तद्गार्हपत्यस्यायतनं ततो धिविहारो विषमे चेन्निपतेद्बुद्धृत्य समे विहरेयुरप्सु चेद्भारु
 णं पुरोळाशं निर्वपेयुरपान्नप्ले चरुमपान्नपादा ह्यस्यादुपस्थं समन्यायं त्युपयंत्यन्या इत्या तस्मान्नं सर्वेषां मित्रावरुणयोरय
 नैकुंडपायिनामयनस्याद्यान् षण्मासानावर्तयंतो ब्रजेयुर्मासिमासि च गोआयुषी उपेयुरायुरयुग्मेषु गौर्युग्मेष्विति नुप्रथमः
 कल्पोऽथ द्वितीयोऽयथा मावास्यायामतिरात्रः स्यात्तथा दीक्षेरंस्ते मावास्यायामतिरात्रं संस्थाप्य तदहरे वा मावास्यस्य सान्ना
 य्यवत्सानपाकुर्युस्तं पक्षमा मावास्येन व्रजित्वा पौर्णमास्यां गमुपेयुः पौर्णमासेनोत्तरं व्रजित्वा मावास्यायामायुषमुपेयुरेव
 वमावर्तयंतो ब्रजेयुरिन्द्राग्नयोरयनैर्गोआयुषीभ्यामर्यम्णो यनैर्त्रिकद्रुकैः सरस्वतीपरिसर्पणस्य शस्यमुक्तं गवामयने नैकपा
 ती नित्वहान्यतिरात्राः पृष्ठ्याहश्चतुर्थमिति नुगतयोऽथोत्थानानि प्लाक्षं प्रस्रवणं प्राप्योत्थानं ते यमुनायां कारपचवैव भृथम
 भ्युपेयुरुदेत्याग्नये कामायेष्टिर्वैराजतंत्रास्तस्यामश्वांच पुरुषींच धेनुके दद्युरेतद्वोत्थानं मृषभैकशतानां वा गवांसहस्रभावे
 सर्वस्वज्या न्यां गृहपतिमरणे वा ज्यान्यां तूत्तिष्ठंतो विश्वजितातिरात्रेणोत्तिष्ठेयुर्गृहपतिमरण आयुषा गवांसहस्रभाव

श्रौतसू.

॥२३॥

इतिशस्यं ॥ ६ ॥ अथसवनीयाःऋतुपशवोवात्यंतमाग्नेयोवैद्राग्नेवाग्नेयंवारथंतरपृष्ठेष्वैद्रं बृहत्पृष्ठेष्वैकादशिनान्वाप्रा
यणीयोदयनीययोरतिरात्रयोःसमस्तानालभेरन्नैद्राग्नमंतर्धौवान्वहंवैकैकशऐकादशिनान्त्वैकादशिनीन्यूनामालभे
रन्नेतेनचेत्पश्वयनेनेयुस्तृतीयेहनिदशरात्रस्यद्वात्रिंशतमेकादशिन्यःसंतिष्ठंतैतएतस्मिन्नवरात्रैतिरिक्तपशूनालभेरन्वै
ष्णवंवामनमेकविंशऐंद्राग्नंत्रिणवेवैश्वदेवंत्रयस्त्रिंशैद्यावापृथिवीयांधेनुंचतुर्विंशैतस्याएववत्संवायव्यंचतुश्चत्वारिंशआ
दित्यांवशामष्टाचत्वारिंशैमैत्रावरुणीमविवाक्यैवैश्वकर्मणमृषभंमहाव्रतआग्नेयमुदयनीयेतिरात्रैपिवैकादशिनीमेवत्र
यस्त्रिंशींपूरयेयुरभिजिद्विष्वजिद्विषुवंतिद्विपशूनिष्युः ॥ ७ ॥ अथसत्रिधर्मादीक्षणादिपित्र्याणांदैवानांचधर्माणां
प्राकृतानांनिवृत्तिःसर्वशश्ववर्जयेयुर्ग्रामचर्यासरणंविवृतस्मयनंरुह्यभिहासमनार्याभिभाषणमनृतंक्रोधमपांप्रगाहनम
भिवर्षणमारोहणंचवृक्षस्यनावोवारथस्यवादीक्षिताभिवादनंदीक्षितस्त्वौपसदमुभौसुन्वंतौसमसिद्धांताःपूर्वारंभिणम
भितस्ततरंवासर्वसाम्येयथावयोनृत्यगीतवादितान्यन्यांश्चाब्रत्योपाचारांनचैनान्वहिर्वेदिषदोभ्याश्रावयेयुर्नोदक्या
न्नोएवाभ्युदियांन्नाभ्यस्तमियात्तेषांचेत्किंचिदापदोपनमेत्त्वमग्नेव्रतपाअसीतिजपेदाख्यायवेतरेषूपहवल्लीप्सेतावकी
र्णिनंतैरेवदीक्षितद्रव्यैरपर्युप्यपुनर्दीक्षयेयुराग्रयणकालेनवानांसवनीयांनिर्वपेयुर्दीक्षोपसत्सुव्रतदुघआदयेयुस्तेषांब्रत्या
निपयोदीक्षासुव्यतिनीयकालमुपसदांचतुर्थमेकस्यादुग्धेनतावदेवत्रिभिःस्तनैस्तावद्वाभ्यामेकेनतावदेवसुत्यासुहविरु

उत्तरप.

अ. ६

॥२३॥

च्छिष्टभक्षाएवस्युर्धानाःकरंभःपरिवापःपुरोळाशःपयस्येतितेपांयद्यत्कामयीरंस्तत्तदुपविगुल्फयेयुराशिरदुघोदध्यर्थे
सौम्यंवाविगुल्फंनिर्वपेयुरितिशौनकोयावच्छरावंमन्येरन्वैश्वदेवमेकैर्वाहस्पत्यमेकैर्सान्वानुसवनमपिवान्यत्रसिद्धं
गार्हपत्येपुनरधिश्रित्योपव्रतयेरन्नान्वापथ्यान्भक्षानामूलफलेभ्य एतेनवर्तयेयुःपशुनाच ॥ ८ ॥ तस्यविभागंव
क्ष्यामोहनूसजिहेप्रस्तोतुःश्येनंवक्षउद्गातुःकंठःकाकुद्रःप्रतिहर्तुर्दक्षिणाश्रोणिर्होतुःसव्याब्रह्मणोदक्षिणंसक्थिमैत्राव
रुणस्यसव्यंब्राह्मणाच्छंसिनोदक्षिणंपार्श्वसांसमध्वर्योःसव्यमुपगातृणांसव्योसःप्रतिप्रस्थातुर्दक्षिणंदोनेष्टुःसव्यंपोतुर्द
क्षिणऊरुरच्छावाकस्यसव्यआग्नीध्रस्यदक्षिणोबाहुरात्रेयस्यसव्यःसदस्यस्यसदंचानूकंचगृहपतेर्दक्षिणौपादौगृहपतेर्ब्र
तप्रदस्यसव्यौपादौगृहपतेर्भार्यायैव्रतप्रदस्यौष्टएनयोःसाधारणोभवतितंगृहपतिरेवप्रशिष्याज्जाघनीपत्नीभ्योहरंतितं
ब्राह्मणायदद्युःस्कंध्याश्चमणिकास्तिस्रश्चकीकसाग्रावस्तुतस्तिस्रश्चैवकीकसाअर्धचवैकर्तस्योन्नेतुरर्धचैववैकर्तस्यक्लोमा
चशमितुस्तद्ब्राह्मणायदद्याद्यद्यब्राह्मणःस्याच्छिरःसुब्रह्मण्यायैयःश्वःसुत्यांप्राहतस्याजिनमिळासर्वेषांहोतुर्वातावाए
ताःषट्त्रिंशर्तमेकपदायज्ञंवहंतिषट्त्रिंशदक्षरावैवृहतीवार्हताःस्वर्गालोकास्तत्प्राणेषुचस्वर्गेषुचलोकेषुप्रतितिष्ठंतोयंतिस
एषःस्वर्ग्यःपशुर्यएनमेवंविभजंत्यथेतोन्यथातद्यथासेलगावापापकृतोवापशुंविमश्नीरस्ताहक्तत्तांवाएतांपशोर्विभक्तिं
श्रौतऋषिर्देवभागोविदांचकारंतामुहाप्रोच्यैवास्मालोकादुच्चक्रामंतामुहगिरिजायवाभ्रव्यायामनुव्यःप्रोवाचंततोहै

श्रौतसू.

॥२४॥

नामेतदवाञ्छानुष्याधीयते ॥ ९ ॥ सर्वेसमानगोत्राःस्युरितिगाणगारिःकथं ह्याप्रीसूक्तानिभवेयुःकथंप्रयाजाइत्यपि
नानागोत्राःस्युरितिशौनकेस्तंत्राणांव्यापित्वाद्बृहपतिगोत्रान्वयाविशेषस्तस्यराद्धिमनुराद्धिःसर्वेषांप्रवरास्त्वावर्तेर
न्नावापधर्मित्वाज्जामदश्यावत्सास्तेषांपंचार्षेयोभार्गवच्यावनाप्रवानौवैजामदश्येत्यथहजामदश्यानांभार्गवच्यावनाप्र
वानेत्याष्टिषेणानांभार्गवच्यावनाप्रवानाष्टिषेणानूपेतिविदानांभार्गवच्यावनाप्रवानौवैदेतियस्कवाधौलमौनमौक
शार्कराक्षिसाष्टिसावर्णिशालंकायनजैमिनिदैवंत्यायनानांभार्गववैतहव्यसावेतसेतिश्यैतानांभार्गववैन्यपार्थेतिमित्रयु
वांवाध्यश्वेतित्रिप्रवरंवाभार्गवदैवोदासवाध्यश्वेतिशुनकांनांगृत्समदेतित्रिप्रवरंवाभार्गवशौनहोत्रगात्समदेति ॥१०॥
गोतमानामांगिरसायास्यगौतमेत्युचथ्यानामांगिरसौचथ्यगौतमेतिरहूगणानामांगिरसराहूगण्यगौतमेतिसोमराज
कीनामांगिरससोमराज्यगौतमेतिवामदेवानामांगिरसवामदेव्यगौतमेतिबृहदुक्थानामांगिरसबार्हदुक्थ्यगौतमेतिपृ
षदश्वानामांगिरसपार्षदश्ववैरूपेत्यष्टादंष्ट्रहैकेब्रुवतेतीत्यांगिरसमष्टादंष्ट्रपार्षदश्ववैरूपेत्यृक्षाणामांगिरसबार्हस्पत्यभार
द्वाजवांदनमातवचसेतिकक्षीवतामांगिरसौचथ्यगौतमौशिजकाक्षीवतेतिदीर्घतमसामांगिरसौचथ्यदैर्घतमसेतिभर
द्वाजाम्निवेश्यानामांगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजेति ॥ ११ ॥ मुद्गलानामांगिरसभार्म्याश्वमौद्गल्येतिताक्ष्यहैके
ब्रुवतेतीत्यांगिरसंताक्ष्यभार्म्याश्वमौद्गल्येतिविष्णुवृद्धानामांगिरसपौरुकुत्स्यत्रासदस्यवेतिगर्गाणामांगिरसबार्हस्पत्य

उत्तरप.
अ. ६

॥२४॥

भारद्वाजगार्ग्यशैन्येत्यांगिरसशैन्यगार्ग्येतिवाहरितकुत्सपिंगशंखदर्भभैमगवानामागिरसांवरीषयौवनाश्वेतिमंधाता
रंहैकेब्रुवतेतीत्यांगिरसमांधात्रांवरीषयौवनाश्वेतिसंकृतिपूतिमाषतंडिशंबुशैवगवानामांगिरसगौरिवीतसांकृत्येतिशा
क्त्योवामूलंशाक्त्यगौरिवीतसांकृत्येति ॥ १२ ॥ कण्वानामांगिरसाजमीढकाण्वेतिघोरमुहैकेब्रुवतेवकृष्याजमीढ
मांगिरसघोरकाण्वेतिकपीनामांगिरसामहीयवोरुक्षयसेत्यथयएतेद्विप्रवाचनायथैतच्छौंगशैशिरयोभरद्वाजाहशुंगाः
कताःशैशिरयस्तेषामुभयतःप्रवृणीतैकमितरतोद्वावितरतोद्वावेतरतस्त्रीनितरतो नहिचतुर्णांप्रवरोस्तिनपंचानामति
प्रवरणमांगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजकात्यात्कीलेति ॥ १३ ॥ अत्रीणामात्रेयार्चनानसश्यावाश्वेतिगविष्टिराणामा
त्रेयगाविष्टिरपौर्वातिथेतिचिकित्तालवकालवमनुतंतुकुशिकानांवैश्वामित्रदेवरातौदलेतिश्रौमतकामकायनानांवै
श्वामित्रदेवश्रवसदेवतरसेतिधनंजयानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसधानंजयत्येजानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाज्येतिरोहि
णानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसरोहिणेत्यष्टकानांवैश्वामित्रमाधुच्छंदसाष्टकेतिपूरणवारिधापयंतानांवैश्वामित्रदेवरातपौ
रणेतिकतानांवैश्वामित्रकात्यात्कीलेत्यधमर्षणानांवैश्वामित्राधमर्षणकौशिकेतिरेणूनांवैश्वामित्रगाथिनरैणवेतिवेणू
नांवैश्वामित्रगाथिनवैणवेतिशालंकायनशालाक्षलोहिताक्षलोहितजह्ननांवैश्वामित्रशालंकायनकौशिकेतिकश्यपानां
काश्यपावत्सारासितेतिनिध्रुवाणांकाश्यपावत्सारनैध्रुवेतिरेभाणांकाश्यपावत्साररैभ्येतिशंडिलानांशंडिलासितदैव

श्रौतसू.
॥२५॥

लेतिकाश्यपासितदैवलेतिवा ॥ १४ ॥ वासिष्ठेतिवसिष्ठानांयेन्यउपमन्युपराशरकुंडिनेभ्यउपमन्यूनांवासिष्ठाभर
द्वस्विद्रप्रमदेतिपराशराणांवासिष्ठशाक्त्यपाराशर्येतिकुंडिनानांवासिष्ठमैत्रावरुणकौंडिन्येत्यगस्तीनामागस्त्यदार्ढच्यु
तेधमवाहेतिसोमवाहोवोत्तमआगस्त्यदार्ढच्युतसोमवाहेतिपुरोहितप्रवरोराज्ञामथयदिसार्ष्टप्रवृणीरन्मानवैलपौरुरव
सेतीतिसत्राणितान्यदक्षिणानितेषामंतेज्योतिष्टोमःपृष्ठ्यशमनीयःसहस्रदक्षिणोन्योवाप्रज्ञातदक्षिणोदक्षिणावतापृष्ठ्या
निशमयेरन्नितिविज्ञायतैसएवहेतुःप्रकृतिभावेप्रकृतिभावेनमोब्रह्मणेनमोब्रह्मणेनमआचार्येभ्योनमआचार्येभ्योनमः
शौनकायनमःशौनकाय ॥ १५ ॥ अथपरिशिष्टखंडं ॥ भृगूणांनविवाहोस्तिचतुर्णामादितोमिथः ॥ इयै
तादयस्त्रयस्तेषांविवाहोमिथइष्यते ॥ षण्णांवैगोतमादीनांविवाहोनेष्यतेमिथः ॥ दीर्घतमाऔचथ्यःकक्षीवांश्चैक
गोत्रजाः ॥ भरद्वाजान्निवेश्यृक्षाःशुंगाःशैशिरयःकताः ॥ एतेसमानगोत्राःस्युर्गर्गानेकेवदंतिवै ॥ पृषदश्वामुद्गला
विष्णुवृद्धाःकण्वोगस्त्योहरितःसंकृतिःकपिः ॥ यस्कश्चैषांमिथइष्टोविवाहःसर्वैरन्यैर्जामदश्यादिभिश्च ॥ यावत्स
मानगोत्राःस्युर्विश्वामित्रोनुवर्तते ॥ तावद्वसिष्ठश्चात्रिश्चकश्यपश्चपृथक्पृथक् ॥ ह्यार्षेयाणांत्र्यार्षेयसन्निपातेअवि
वाहः ॥ त्र्यार्षेयाणांपंचार्षेयसन्निपातेअविवाहः ॥ विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोथगौतमः ॥ अत्रिर्वसिष्ठःकश्यपइ
त्येतेसप्तऋषयः ॥ सप्तानामृषीणामगस्त्याष्टमानांयदपत्यंतद्गोत्रमित्याचक्षते ॥ एकएवऋषिर्यावत्प्रवरेष्वनुवर्तते ॥

उत्तरप.
अ. ६

॥२५॥

तावत्समानगोत्रत्वमन्यत्रभृग्वंगिरसांगणादित्यसमानप्रवरैर्विवाहः ॥ १६ ॥ इतिपरिशिष्टखंडं ॥ इत्याश्वलायन
श्रौतसूत्रेउत्तरपट्टेपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥

इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेउत्तरपट्टःसंपूर्णः ॥

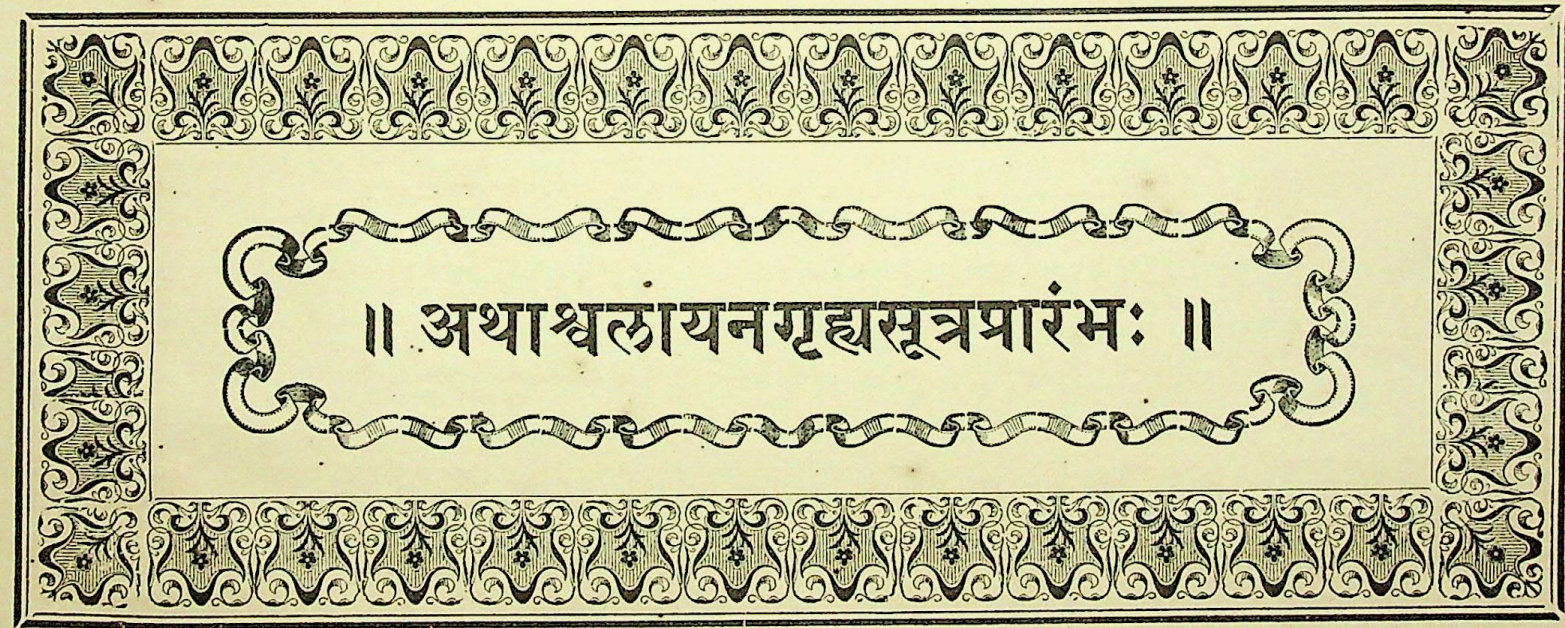
इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा गोरेइत्युपनामक-
कृष्णभट्टसाहाय्येन संस्कृतं तच्च मुंबय्यां तुकाराम जावजी इत्येतैः
स्वीये निर्णयसागराख्येऽकनयंत्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

शाकः १८३७ सन १९१५.

॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रंसमाप्तं ॥

॥ अथाश्वलायनगृह्यसूत्रप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ३म् ॥ उक्तानिवैतानिकानि गृह्याणि वक्ष्यामस्त्रयः पाकयज्ञाहुता अग्नौ हूयमाना अनग्नौ प्र
 हुता ब्राह्मणभोजने ब्रह्मणि हुता अथाप्युच उदाहरंति यः समिधाय आहुती यो वेदेनेति समिधमेवापिश्रद्धधानं आदधन्मन्ये
 तयजद्दमितिनमस्तस्मै य आहुत्या यो वेदेनेति विद्ययैवाप्यस्ति प्रीतिस्तदेतत्पश्यन्नृषिरुवाच ॥ अगोरुधाय गविषेद्युक्षाय
 दस्म्यं वचः ॥ घृतात्स्वादीयो मधुनश्च वोचतेति वच एवमद्दं घृताच्च मधुनश्च स्वादीयोस्ति प्रीतिः स्वादीयोस्ति वत्येव तदा
 ह ॥ आते अन्नं कृचाहविर्हृदा तष्टं भरामसि ॥ तत्ते भवंतूक्ष्णं ऋषभा सो वशा उतैत्येत एवमउक्षाणश्च ऋषभाश्च वशाश्च भवं
 तियद्मं स्वाध्याय मधीयत इति यो न मसास्वध्वर इति न मस्कारेण वै खल्वपि न वै देवानमस्कारमति यज्ञो वै नम इति हि ब्राह्म
 णं भवति ॥ १ ॥ अथ सायं प्रातः सिद्धस्य हविष्यस्य जुहुयादग्निहोत्रदेवताभ्यः सोमाय वनस्पतये ग्रीषोमाभ्या मिन्द्राग्नि
 भ्यां द्यावापृथिवीभ्या धन्वंतरय इन्द्राय विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मणे स्वाहेत्यथ बलिहरणमेताभ्यश्चैव देवताभ्योऽथ ओषधिवन
 स्पतिभ्यो गृहाय गृहदेवताभ्यो वास्तुदेवताभ्य इन्द्रायेंद्रपुरुषेभ्यो यमाय यमपुरुषेभ्यो वरुणाय वरुणपुरुषेभ्यः सोमाय सो
 मपुरुषेभ्य इति प्रतिदिशं ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्य इति मध्ये विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो दिवाचारिभ्य इति दिवा नक्तं चा

१ सौत्रमंत्राणां त्रैस्वर्ये न संप्रदायस्थे मा बहुलं विपर्यासोपलंभात् । अतस्त एकश्रुत्यैव पठितुं युक्ताः । अथापि त्रिस्वरीरसिका यथात्रानु कुर्व-
 न्ति तथा दर्शितम् ।

गृह्य

॥ २ ॥

रिभ्यइतिनक्तंरक्षोभ्यइत्युत्तरतः स्वधापितृभ्यइतिप्राचीनाधीतीशेपंदक्षिणानिनयेत् ॥ २ ॥ [अथगृहवलिदेवता
नांकीर्तयिष्यामोयत्रयत्रवसंतिते ॥ द्वारेपितामहंविद्यात्प्रक्रीळेचउमापतिं ॥ आग्नेय्यांवलभद्रंचयमंविष्णुंचदक्षिणे ॥
नैऋत्यांस्कंदवरुणंचसोमंसूर्यंचपश्चिमे ॥ वायव्यामश्विनौवसवंसोमोरुद्रउत्तरस्यांदिशि ॥ ईशान्यांनक्षत्राणींद्रगृहाः
पूर्वस्यांदिशि ॥ गृहमध्येब्रह्माणंप्रतिष्ठाप्यऋद्धिर्वृद्धिःश्रियाकीर्तिरिति ॥ (प्रदक्षिणंनिष्क्रम्यगृहनिवेशनांतस्यप्रा
गुदङ्प्रोक्ष्यवलिंनिवेदयेत् ॥) ततःस्मार्तवलित्रयंगृहांगणेदेयंविहितं ॥ येभूताःप्रचरंतिदिवानक्तंवलमिच्छंतोवितुं
दस्यप्रेष्ठाः ॥ तेभ्योवलिंपुष्टिकामोददामिमयिपुष्टिंपुष्टिपतिर्ददातुस्वाहा ॥ ऐंद्रवारुणवायव्यांयाम्यांनैऋतिकाश्च
ये ॥ तेकाकाःप्रतिगृहंतुंभूम्यांपिंडमयार्पितं ॥ वैवस्वतकुलेजातौद्वौश्यामशवलौशुनौ ॥ ताभ्यांपिंडोमयादत्तोरक्षे
तांपथिमांसदा ॥ श्वचांडालभूतपतितवायसेभ्योन्नभूमौनिक्षिपेत् ॥ यमोसियमदूतोसिवायसोसिनमोस्तुते ॥ सप्त
जन्मकृतंपापवलिंभक्षंतुवायसाः ॥ गोदोहनमात्रंतत्रस्थित्वाऽतिथिमाकांक्षेत् ॥ हस्तौपादौप्रक्षाल्यांचम्यगृहंप्रविशे
त् ॥ शांतापृथिवीशिवमंतरिक्षंद्यौर्नोदेव्यभयंनोऽस्तु ॥ शिवादिशःप्रदिशऽउद्दिशोर्नऽआपोविद्युतःपरिपांतुसर्व
तःशांतिःशांतिःशांतिः ॥ इतिपरिशिष्टं ॥] अथखलुयत्रक्वचहोष्यन्त्स्यादिषुमात्रावरंसर्वतःस्थंडिलमुपलिप्योल्लि

१ इदंपरिशिष्टंनप्राचीनकोशेषूपलभ्यते भिन्नभिन्नपाठांतरयुक्तंचयथालब्धंनिवेशितमितिज्ञेयम् । २ विदुरस्यप्रेष्ठाः ।

सूत्रं.
अ. १

॥ २ ॥

ख्यपड्डेखा उदगायतां पश्चात् प्रागायतेनानांतयोस्ति स्रोमध्ये तदभ्युक्ष्याग्निं प्रतिष्ठाप्यान्वाधाय परिस्तीर्य पुरस्तादक्षिणतः
 पश्चादुत्तरत इत्युदकसंस्थं तूष्णीं पर्युक्षणं पवित्राभ्यामाज्यस्योत्पवनं मप्रच्छिन्ना प्रावनं तर्गभौ प्रादेशमात्रौ कुशौ नानांतयो
 गृहीत्वा गुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामुत्तानाभ्यां पाणिभ्यां सवितुष्ट्वा प्रसवत्पुनाभ्यच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिरिति
 प्रागुत्पुनाति स कृन्मंत्रेण द्विस्तूष्णीं कृताकृतमाज्यहोमेषु परिस्तरणं तथाज्यभागौ पाकयज्ञेषु ब्रह्माचधन्वंतरियज्ञशूलगव
 वर्जममुष्मै स्वाहेति जुहुयादग्निरिन्द्रः प्रजापतिर्विश्वे देवा ब्रह्मेत्यनादेश एकवर्हि रधमाज्यस्विष्टकृतः स्युस्तुल्यकालास्तदे
 पाभियज्ञगाथागीयते ॥ पाकयज्ञान्त समासाद्यैकाज्यानेकवर्हिषः ॥ एकः स्विष्टकृतः कुर्यान्नानापिसति देवत इति ॥ ३ ॥
 उदगयन आपूर्यमाण पक्षे कल्याणेन क्षत्रे चौलकर्मोपनयनगोदानविवाहाः सार्वकालमेके विवाहेतेषां पुरस्ताच्च तस्र आज्या
 हुतीर्जुहुयादग्न आयूं पिपवस इति तिसृभिः प्रजापतेन त्वदेतान्यन्य इति च व्याहृतिभिर्वासमुच्चयमेकेनैकेकांचनत्वमर्थ
 माभवसियत्कनीनामिति विवाहे चतुर्थी ॥ ४ ॥ कुलमग्रे परीक्षेत ये मातृतः पितृतश्चेति यथोक्तं पुरस्ताद्बुद्धिमते कन्यां प्र
 यच्छेद्बुद्धिरूपशीललक्षणसंपन्नामरोगामुपयच्छेत्तदुर्विज्ञेयानिलक्षणान्यष्टौ पिंडान्कृत्वा ऽऋतमग्रे प्रथमं जज्ञ ऽऋते सत्यं
 प्रतिष्ठितं ॥ यदियं कुमार्यभिजातां तदियमिह प्रतिपद्यतां यत्सत्यं तद्दृश्यतामिति पिंडानभि मंत्र्य कुमारिं ब्रूयादेषामेकं गृहा
 नेति क्षेत्राच्चेदुभयतः सस्याद्दृहीयादन्नवत्यस्याः प्रजाभविष्यतीति विद्याद्दोष्ठात्पशुमतीं वेदिपुरीषाद्ब्रह्मवर्चस्विन्यविदा

गृह्य
॥ ३ ॥

सिनोहदात्सर्वसंपन्नादेवनात्कितवीचनुष्पथाद्विप्रव्राजिनीरिणादधन्याश्मशानात्पतिघ्नी ॥ ५ ॥ अलंकृत्यकन्यामु
दकपूर्वादद्यादेश्वराहोविवाहस्तस्यांजातोद्वादशावरान्द्वादशपरान्पुनात्युभयतःकृत्विजेविततेकर्मणिदद्यादलंकृत्यसदै
वोदशावरान्दशपरान्पुनात्युभयतःसहधर्मचरतइतिप्राजापत्योऽष्टावरानष्टपरान्पुनात्युभयतोगोमिथुनंदत्त्वोपयच्छे
तसआर्षःसप्तावरान्तसप्तपरान्पुनात्युभयतोमिथःसमयंकृत्वोपयच्छेतसगांधर्वोधनेनोपतोष्योपयच्छेतसआसुरःसुप्ता
नांप्रमत्तानांवापहरेत्सपैशाचोहत्वाभित्त्वाचशीर्षाणि रुदतींरुदद्भ्योहरेत्सराक्षसः ॥ ६ ॥ अथखलूच्चावचाजनपदध
र्माग्रामधर्माश्चतान्विवाहेप्रतीयाद्यत्तुसमानंतद्वक्ष्यामःपश्चादग्नेर्हृषदमश्मानंप्रतिष्ठाप्योत्तरपुरस्तादुदकुंभंसमन्वार
व्धायांहुत्वातिष्ठन्प्रत्यङ्मुखःप्राङ्मुख्याआसीनायागृभ्णामितेसौभगत्वायहस्तमित्यंगुष्ठमेवगृह्णीयाद्यदिकामयीतपुमां
सएवमेपुत्राजायेरन्नित्यंगुलीरेवस्त्रीकामोरोमांतेहस्तंसांगुष्ठमुभयकामःप्रदक्षिणमग्निमुदकुंभंचत्रिःपरिणयन्जपत्यमो
हमस्मिंसात्वंसात्वमस्यमोहंघौरहंपृथिवीत्वंसामाहमृक्त्वंतावेहविवहावहै ॥ प्रजांप्रजनयावहैसंप्रियौरोचिष्णूंसुमन
स्यमानौजीवेवशरदःशतमितिपरिणीयपरिणीयाश्मानमारोहयतीममश्मानमारोहाश्मेवत्वंस्थिराभव ॥ सहस्वपृतना
यतौभितिष्ठपृतन्यतइतिवध्वंजलावुपस्तीर्यभ्राताभ्रातृस्थानोवाह्विलाजानावपतित्रिर्जामदश्यानांप्रत्यभिघार्यहविर
वत्तंचैषोवदानधर्मोऽर्थमणंनुदेवंकन्याअग्निमयक्षत ॥ सइमांदेवोअर्यमांप्रेतोमुंचानुनामुतस्वाहा ॥ वरुणंनुदेवंकन्या

सूत्रं.
अ. १

॥ ३ ॥

अग्निमयक्षत ॥ सइमादेवोवरुणःप्रेतोमुंचातुनामुतस्वाहा ॥ पूषणंनुदेवैकन्याऽअग्निमयक्षत ॥ सइमादेवःपूषाप्रेतो
मुंचातुनामुतस्वाहेत्यविच्छिद्यंजलिंस्तुचेवजुहुयादपरिणीयशूर्पपुटेनाभ्यात्मंतूष्णींचतुर्थमोप्योप्यहैकैलाजान्परिण
यन्त्यथोत्तमेआहुतीनसंनिपततोथास्यैशिखेविमुंचातियदिकृतेभवतःऊर्णास्तुकेकेशपक्षयोर्वद्धेभवतःप्रत्वामुंचामिवरु
णस्यपाशादित्युत्तरामुत्तरयाथैनामपराजितायांदिशिसप्तपदान्यभ्युत्क्रामयतीषएकपद्यूर्जेद्विपदीरायसोषायत्रिपदी
मायोभव्यायचतुष्पदीप्रजाभ्यःपंचपद्युतुभ्यःषड्पदीसखासप्तपदीभवसामामनुव्रताभव ॥ पुत्रान्विदावहैवहंस्तेसंतु
जरदष्टयइत्युभयोःसन्निधायशिरसीउदकुंभेनावसिच्यब्राह्मण्याश्चवृद्धायाजीवपत्याजीवप्रजायाअगारएतांरात्रीवसे
द्भुवमरुंधतीसप्तऋषीनितिदृष्ट्वावाचंविस्मजेतजीवपत्नीप्रजाविंदेयेति ॥ ७ ॥ प्रयाणउपपद्यमानैपूषात्वेतो नयतुहस्तगृह्ये
तियानमारोहयेदश्मन्वतीरीयतेसंरभध्वमित्यर्धर्चननावमारोहयेदुत्तरेणोत्क्रमयेजीवरुदंतीतिरुदत्यांविवाहाग्निमग्र
तोजस्रंनयंतिकल्याणेषुदेशवृक्षचतुष्पथेषुमाविदन्परिपंथिनइतिजपेद्वासेवासेसुमंगलीरियंवधूरितीक्षकानीक्षेतैहप्रियं
प्रजयातेसमृद्धतामितिगृहंप्रवेशयेद्विवाहाग्निमुपसमाधायपश्चादस्यानडुहंचमार्स्तीर्थेप्राग्ग्रीवमुत्तरलोमतस्मिन्नुपवि
ष्टायांसमन्वारब्धायमानःप्रजांजनयतुप्रजापतिरितिचतसृभिःप्रत्यृचंहुत्वासमंजंतुविश्वेदेवाऽइतिदध्नःप्राश्यप्रतिप्र
यच्छेदाज्यशेषेणवानक्तिहृदयेतऊर्ध्वमक्षारालवणाशिनौब्रह्मचारिणावलंकुर्वाणावधःशायिनौस्यातांत्रिरात्रंद्वादशरा

गृह्य

॥ ४ ॥

त्रंसंवत्सरं वै कऋषिर्जायत इति चरितव्रतः सूर्याविदेव ध्रुवस्त्रंदद्यादन्नं ब्राह्मणेभ्योऽथ स्वस्त्ययनं वाचयति ॥ ८ ॥ पाणिग्रह
णादिगृह्यं परिचरेत्स्वयंपत्न्यपि वा पुत्रः कुमार्यतेवासीवानित्यानुगृहीतः स्याद्यदितूपशाम्येत्पत्न्युपवसेदित्येकैतस्याग्निहो
त्रेण प्रादुष्करणहोमकालौ व्याख्यातौ हौम्यंच मांसवर्जकामंतु ग्रीहियवति लैरग्नये स्वाहेतिसायं जुहुयात्सूर्याय स्वाहेति प्रा
तस्तूष्णीं द्वितीये उभयत्र ॥ ९ ॥ अथ पार्वणस्थालीपाकस्तस्य दर्शपूर्णमासाभ्यामुपवास इध्मावर्हिषोश्च संनहनं देवताश्चोपां
शुयाजेंद्रमाहेंद्रवर्जकाम्या इतरास्तस्यैतस्यै देवतायै चतुरश्वतुरोमुष्टीन्निर्वपति पवित्रे अंतर्धायां मुष्मैत्वा जुष्टं निर्वपामीत्यथै
नान्प्रोक्षति यथानिरुप्तममुष्मैत्वा जुष्टं प्रोक्षामीत्यवहतां स्त्रिः फलीकृतां नानाश्रपयेत्समोप्यवायदि नानाश्रपयेद्विभज्यतं
डुलानभि मृशेदिदममुष्मा इदममुष्मा इति यद्युवैसमोप्यव्युद्धारं जुहुयाच्छृतानि हवींष्यभिघार्योदगुद्वास्ववर्हिष्यासाद्य
प्रत्यभिघार्येधममभिघार्यायंत इध्म आत्मा जातवेदस्तेनेध्यस्ववर्धस्वचेद्धवर्धय चास्मान्प्रजयापशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनां नाद्येन
समेधय स्वाहेति तूष्णीमाघारावाघार्याज्यभागौ जुहुयादग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेत्युत्तरमाग्नेयं दक्षिणं सौम्यं विज्ञायते चक्षु
षीवा एते यज्ञस्य दाय्यभागौ तस्मात्पुरुषस्य प्रत्यङ्मुखस्यासीनस्य दक्षिणमक्ष्युत्तरं भवत्युत्तरं दक्षिणं मध्ये हवींषि प्रत्यत्तरं
वा प्राक्संस्थान्युदक्संस्थानि वोत्तरपुरस्तात्सौविष्टकृतं मध्यात्पूर्वार्धाच्च हविषो वद्यंति मध्यात्पूर्वार्धात्पश्चार्धादिति पंचाव
त्तिनामुत्तरार्धात्सौविष्टकृतं नात्र हवींषि प्रत्यभिघारयति स्विष्टकृतं द्विरभिघारयति यदस्य कर्मणो त्यरीरिचं यद्वा न्यूनमि

सूत्रं.
अ. १

॥ ४ ॥

हाकारं ॥ अग्निष्टस्विष्टकृद्विद्वान्त्सर्वस्विष्टंसुहुतं करोतु मे ॥ अग्नयेस्विष्टकृते सुहुतहुते सर्वप्रायश्चित्ताहुतीनां कामानांसम
 र्धयित्रैसर्वान्नः कामान्समर्धयस्वाहेतिवर्हिषिपूर्णपात्रं निनये देपो वभृथः पाकयज्ञानामेतत्तत्रं हविरुच्छिष्टं दक्षिणा ॥ १० ॥
 अथ पशुकल्प उत्तरतो ग्रेः शमित्रस्यायतनं कृत्वा पाययित्वा पशुमाप्लाव्य पुरस्तात्प्रत्यङ्मुखमवस्थाप्याग्निदूतमिति द्वाभ्यां
 हुत्वा सपलाशयार्द्रां शाखायां पश्चादुपस्पृशेदमुष्मैत्वा जुष्टमुपाकरोमीति ब्रीहियवमतीभिरर्द्धैः पुरस्तात्प्रोक्ष्य मुष्मैत्वा जुष्टं
 प्रोक्षामीति तासां पाययित्वा दक्षिणमनुवाहुं शेषं निनयेदावृतैव पर्याग्निकृत्वोदं च नयंति तस्य पुरस्तादुत्तमुकं हरंति शमित्रेण
 षभवति वपाश्रपणीभ्यां कर्ता पशुमन्वारभते कर्तारं यजमानः पश्चाच्छामित्रस्य प्राक्किशरसंप्रत्यकिशरसं वौदकपादं संज्ञप्य
 पुरानाभेस्तृणमंतर्धाय वपामुत्खिद्य वपामवदाय वपाश्रपणीभ्यां परिगृह्याद्भिरभिषिच्य शमित्रे प्रताप्याग्नेन मग्निहत्वा
 दक्षिणत आसीनः श्रपयित्वा परीत्य जुहुयादेतस्मिन्नेवाग्नौ स्थालीपाकं श्रपयत्येकादशपशोरवदानानि सर्वांगेभ्यो वदाय शा
 मित्रे श्रपयित्वा हृदयं शूले प्रताप्य स्थालीपाकस्याग्रतो जुहुयादवदानैर्वासहैकैकस्यावदानस्य द्विर्द्विरवद्यत्यावृतैव हृदयशू
 लेन चरंति ॥ ११ ॥ चैत्ययज्ञे प्राक्स्विष्टकृतं श्वैत्यायवलिं हरेद्यद्युवैविदेशस्थं पलाशदूतेन यत्र वेत्थवनस्य तइत्येतयर्चा द्वौ
 पिंडौ कृत्वा वीवधेभ्यां धाय दूताय प्रयच्छेदिमंतस्मै वलिं हरेति चैनं ब्रूयादयंतुभ्यमिति यो दूताय प्रतिभयं चेदं तराशस्त्रमपि
 किंचिन्नाव्याचेन्नद्यंतरा प्लवरूपमपि किंचिदनेन तरितव्यमिति धन्वंतरियज्ञे ब्रह्माणमग्निं चांतरा पुरोहितायाग्ने वलिं हरेत्

गृह्य

॥ ५ ॥

॥ १२ ॥ उपनिषदि गर्भलंभनं पुंसवनमनवलोभनं च यदि नाधीयात् तृतीये गर्भमासे तिष्येणोपोषितायाः सरूपवत्सायागो
र्द्धधनिद्वौ द्वौ तु माषौ यवंच दधिप्रसृतेन प्राशयेत् किंपिवसि किंपिवसीति पृष्ट्वा पुंसवनं पुंसवनमिति त्रिः प्रतिजानीयादेवं त्री
न्प्रसृतानथास्यैमंडलागारच्छायायां दक्षिणस्यां नासिकायां मजीतामोषधीं नस्तः करोति प्रजावज्जीवपुत्राभ्यां हैके ॥ आ
ते गर्भो योनिमैतु पुमान्वाण इवे बुधिं ॥ आवीरो जायतां पुत्रस्ते दशमास्यः ॥ अग्निरेतुप्रथमो देवतानां सोस्यै प्रजां मुंचतु मृ
त्युपाशात् ॥ तदयं राजा वरुणो नुमन्यतां यथेयं स्त्रीपौत्रमघं नरोदादिति प्राजापत्यस्य स्थालीपाकस्य हुत्वा हृदयदेशमस्या
आलभेत यत्ते सुशीमे हृदये हितमंतः प्रजापतौ ॥ मन्ये हं मांतद्विद्वंसां माहं पौत्रमघं नियामिति ॥ १३ ॥ चतुर्थे गर्भमासे
सीमन्तोन्नयनं मापूर्यमाणपक्षेयदापुंसानक्षत्रेण चंद्रमा युक्तः स्यादथाग्निमुपसमाधाय पश्चादस्यानडुहं चर्मास्तीर्य प्राग्ग्री
वमुत्तरलोमं तस्मिन्नुपविष्टायां समन्वारब्धायां धाताददातु दाशुष इति द्वाभ्यां राकामहमिति द्वाभ्यां नेजमेपप्रजापतेन त्वं
देतान्यन्य इति चाथास्यै युग्मेन शलादुगलसेन त्र्येण्यां च शलल्यां त्रिभिश्च कुशपिंजूलैरूर्ध्वं सीमंतं व्यूहति भूर्भुवः स्वरो ३
मिति त्रिश्चतुर्वीणागाधिनौ संशास्ति सोमं राजानं संगायेतामिति सोमो नो राजा वतुमानुषीः प्रजां निविष्टचक्रासाविति
यानं दीमुपवसिता भवति ब्राह्मण्यश्च वृद्धा जीवपत्यो जीवप्रजायद्यदुपदिशेयुस्तत्तत्कुर्युर्ऋषभो दक्षिणा ॥ १४ ॥ कुमारं
जातं पुरान्यै रालंभास्सर्पिर्मधुनी हिरण्यनिकाषं हिरण्येन प्राशयेत् प्रतैददामि मधुनो घृतस्य वेदं सवित्रा प्रसूतं मधोनां ॥ आ

सूत्रं.
अ. १

॥ ५ ॥

युष्मान्गुप्तोदेवताभिः शतं जीवशरदो लोके अस्मिन्निति कर्णयोरुपनिधाय मेधाजननं जपति मेधांते देवः स विता मेधां देवी
 सरस्वती ॥ मेधांतेऽअश्विनौ देवा वाधत्तां पुष्करं स्रजं विलंसावभिमृशत्यश्माभवपरशुर्भवहिरण्यमस्तृतं भव ॥ वेदो
 वैपुत्रनामासि स जीवशरदः शतमिति (दक्षिणं स्तनं प्रक्षाल्य हिरण्योदकेनेमां कुमारो जरांधयतु दीर्घमायुः प्रजीवसे ॥ अस्यै
 स्तनौ प्रयुंजाना आयुर्वचो यशो बलमिति दक्षिणं स्तनं प्रदायें) द्रश्रेष्ठानि द्रविणानि धेह्यस्मे प्रयं धिमघवन्नृजीषिन्निति च नाम
 चास्मै दद्युर्घोषवदाद्यंतरंतस्थं मभिनिष्ठानां तं द्व्यक्षरं चतुरक्षरं वा द्व्यक्षरं प्रतिष्ठाकामं श्वतुरक्षरं ब्रह्मवर्चसकामो युग्मानित्वेव
 पुंसामयुग्मानि स्त्रीणामभिवादनीयं च समीक्षेत तन्मातापितरौ विद्यातामोपनयनात् प्रवासादेत्यपुत्रस्य शिरःपरिगृह्य जपं
 त्यंगादंगात्संभवसिंहदयादधिजायसे ॥ आत्मा वैपुत्रनामासि स जीवशरदः शतमिति मूर्धनि त्रिरवघ्राया वृतैव कुमार्यै
 ॥ १५ ॥ षष्ठे मास्यन्नप्राशनं माजमन्नाद्यकामस्तैत्तिरं ब्रह्मवर्चसकामो घृतौदनं तेजस्कामो (दध्योदनमिन्द्रियकामः क्षीरो
 दनं पशुकामो) दधिमधुघृतमिश्रमन्नं प्राशयेदन्नपतेन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः ॥ प्रप्रदातारं तारिपंऽऊर्जनो धेहि
 द्विपदे चतुष्पद इत्यावृतैव कुमार्यै ॥ १६ ॥ तृतीये वर्षे चौलं यथा कुलधर्मवोत्तरतो ग्रेव्रीं हियवमाषतिलानां पृथक् पूर्णश
 रावाणि निदधाति पश्चात्कारयिष्यमाणो मानुरुपस्थानं दुहं गोमयं नवेशरावेशमीपर्णानि चोपनिहितानि भवंति मानुःपि

१ धनुश्चिह्नगतो भागः कचिन्नास्ति ।

गृह्य

॥ ६ ॥

तादक्षिणत एकविंशतिकुशपिंजूलान्यादाय ब्रह्मावैतानिधारयेत्पश्चात्कारयिष्यमाणस्यावस्थायशीतोष्णाअपःसमानी
योष्णेनवायुदकेनेहीतितासांगृहीत्वानवनीतंदधिद्रप्सान्वाप्रदक्षिणंशिरस्त्रिरुदत्यदितिःकेशान्वर्पत्वापउदंतुवर्चसइ
तिदक्षिणेकेशपक्षेत्रीणित्रीणिकुशपिंजूलान्यभ्यात्माग्राणिनिदधात्योषधेत्रायस्वैनस्वधितेमैनंहिंसीरितिनिष्पीड्यलौहे
नक्षुरेणप्रच्छिनत्तियेनावपत्सविताक्षुरेणसोमस्यराज्ञोवरुणस्यविद्वान् ॥ तेनब्रह्माणोवपतेदमस्यायुष्मान्जरदष्टिर्यथा
सदितिप्रच्छिद्यप्रच्छिद्यप्रागग्रान्छमीपर्णैःसहमात्रेप्रयच्छतितानानडुहेगोमयेनिदधाति ॥ येनधाताबृहस्पतेरग्रेरिंद्रस्य
चायुषेवपत् ॥ तेनतआयुषेवपामिसुश्लोक्यायस्वस्तयइतिद्वितीयंयेनभूयश्चरात्र्यांज्योक्कपश्यातिसूर्य ॥ तेनतआ
युषेवपामिसुश्लोक्यायस्वस्तयइतितृतीयंसर्वैर्मत्रैश्चतुर्थमेवमुत्तरतस्त्रिःक्षुरतेजोनिमृजेद्यक्षुरेणमर्चयतासुपेशसावप्ताव
पसिकेशान् ॥ शुंघिशिरोमास्यायुःप्रमोषीरितिनापितंशिष्याच्छीतोष्णाभिरद्भिरवर्धकुर्वाणोक्षण्वन्कुशलीकुर्वितिय
थाकुलधर्मकेशवेशान्कारयेदावृतैवकुमार्यै ॥ १७ ॥ एतेनगोदानंषोडशेवर्षेकेशशब्देतुश्मश्रुशब्दान्कारयेच्छमश्रूणीहो
दतिशुंघिशिरोमुखंमास्यायुःप्रमोषीरितिकेशश्मश्रुलोमनखान्युदकसंस्थानिकुर्वितिसंप्रेष्यत्याहुत्यवाग्यतःस्थित्वाहः
शेषमाचार्यसकाशेवाचंविस्ृजेत्वरंददामीतिगोमिथुनंदक्षिणांसवत्सरमादिशेत् ॥ १८ ॥ अष्टमेवर्षेब्राह्मणमुपनये

१ प्राशयेदित्युत्तरं 'सार्वकामोभवतीतिविज्ञायते' इतिकचिदधिकम् ।

सूत्रं.
अ. १

॥ ६ ॥

द्गर्भाष्टमेवैकादशेक्षत्रियंद्वादशैवैश्यामाषोडशाद्ब्राह्मणस्यानतीतःकालंआद्वाविंशत्क्षत्रियस्याचतुर्विंशद्वैश्यात्तज्ज
 ध्वंपतितसावित्रीकाभवंतिनैनानुपनयेन्नाध्यापयेन्नयाजयेन्नैभिर्व्यवहरेयुरलंकृतंकुमारंकुशलीकृतशिरसमहतेनवास
 सासंवीतमैणेयेनवाजिनेनब्राह्मणंरौरवेणक्षत्रियमाजेनवैश्यंयदिवासांसिवसीरंनक्तानिवसीरंन्काषायंब्राह्मणोमांजिष्ठं
 क्षत्रियोहारिद्रंवैश्यस्तेषांमेखलामौजीब्राह्मणस्यधनुर्ज्याक्षत्रियस्यावीवैश्यस्यतेषांदंडाःपालाशोब्राह्मणस्यौदुंबरःक्षत्रिय
 स्यवैल्बोवैश्यस्यकेशसंमितोब्राह्मणस्यललाटसंमितःक्षत्रियस्यप्राणसंमितोवैश्यस्य ॥ १९ ॥ सर्वेवासर्वेषांसमन्वा
 रब्धेहुत्वोत्तरतोमेःप्राङ्मुखआचार्योपतिष्ठतेपुरस्तात्प्रत्यङ्मुखइतरोपामंजलीपूरयित्वातत्सवितुर्वृणीमहइतिपूर्णेनास्य
 पूर्णमवक्षारयत्यासिच्यदेवस्यत्वासवितुःप्रसर्वेश्विनोर्बाहुभ्यांपृष्णोहस्ताभ्यांहस्तंगृह्णाम्यसावितितस्यपाणिनापाणिंसां
 गुष्ठंगृह्णीयात्सवितातेहस्तमग्रभीदसावितिद्वितीयमग्निराचार्यस्तवासावितितृतीयमादित्यमीक्षयेद्देवसवितरेषतेब्रह्म
 चारीतंगोपायसमामृतेत्याचार्यःकस्यब्रह्मचार्यसिप्राणस्यब्रह्मचार्यसिकस्त्वाकमुपनयतेकायत्वापरिददामीतियुवासु
 वासाःपरिवीतऽआगादित्यर्धर्चनैनंप्रदक्षिणमावर्तयेत्तस्याध्यंसौपाणीकृत्वाहृदयदेशमालभेतोत्तरेणाग्निंपरिसमुह्यब्रह्म
 चारीतूष्णींसमिधमादध्यात्तूष्णींवैप्राजापत्यंप्राजापत्योब्रह्मचारीभवतीतिविज्ञायते ॥ २० ॥ मंत्रेणहैकेनयैसमिध

गृह्य

॥ ७ ॥

माहर्षबृहतेजातवेदसे ॥ तथात्वमग्नेवर्धस्वसमिधां ब्रह्मणा वयं स्वाहेति स मिधमां धायान्निमुपस्पृश्य मुखं निमाष्टि त्रि
स्तेजसामासमनज्मीति तेजसा ह्येवात्मानं समनक्तीति विज्ञायते ॥ मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु ॥ मयि मे
धां मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु ॥ मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो दधातु ॥ यत्ते अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं ॥
यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वर्चस्वी भूयासं ॥ यत्ते अग्ने हरस्तेनाहं हरस्वी भूयासमित्युपस्था यजान्वाच्योपसंगृह्य ब्रूयादधीहि भोः
सावित्रीं भो ३ अनुब्रूहीति तस्य वाससापाणिभ्यां च पाणी संगृह्य सावित्रीमन्वाह पच्छोर्ध्वं च शः सर्वा यथा शक्तिं वाचयितुं हृद
यदेशे स्योर्ध्वा गुलिं पाणिमुपदधाति मम ब्रते हृदयं ते दधामि मम चित्तमनुचित्तं ते अस्तु ॥ मम वाचमेकव्रतो जुषस्व बृहस्पति
द्वानियुनक्तुमह्यमिति ॥ २१ ॥ अथ परिशिष्टं ॥ इयं दुरुक्तात्परिबाधमाना शर्मवरूथं पुनतीन आगात् ॥ प्राणापाना
भ्यां बलमाभरंती प्रिया देवानां सुभगामेखलेयं ॥ ऋतस्य गोस्त्री तपसः परस्पर्षी घ्नती रक्षः सहमाना अरातीः ॥ सानः समंत
मनुपरेहि भद्रया भर्तारस्ते मेखलेमारिषाम् ॥ मेखलामावध्यदंडं प्रदाय ब्रह्मचर्यमादिशे ब्रह्मचार्यस्य पोशानकर्मकुरु
दिवामास्वाप्सीराचार्याधीनो वेदमधीष्वेति द्वादशवर्षाणि वेदब्रह्मचर्यं ग्रहणांतं वासायं प्रातर्भिक्षे तं सायं प्रातः समिधमाद
ध्यादप्रत्याख्यायिनमग्ने भिक्षेता प्रत्याख्यायिनीं वा भवान्भिक्षां ददात्वित्यनुप्रवचनीयमिति वातदाचार्याय वेदयीततिष्ठे

१ ससमिधमित्यत्र त्रयः सकारो वैदिकपाठे यद्यपि लुप्तप्रायो दृश्यते तथापि वृत्तिकारादृतोस्ति ।

सूत्रं.
अ. १

॥ ७ ॥

दहःशेषमस्तमितेब्रह्मौदनमनुप्रवचनीयंश्रपयित्वाचार्यायवेदयीताचार्यःसमन्वारब्धेजुहुयात्सदसस्पतिमद्भुतमिति
 सावित्र्याद्वितीयंयद्यत्किंचातऊर्ध्वमनूक्तंस्यादृषिभ्यस्तृतीयंसौविष्टकृतंचतुर्थंब्राह्मणान्भोजयित्वावेदसमाप्तिंवाचयी
 तातऊर्ध्वमक्षारालवणाशीब्रह्मचार्यधःशायीत्रिरात्रंद्वादशरात्रंसंवत्सरंवाचरितव्रतायमेधाजननंकरौत्यनिदितायांदि
 श्येकमूलंपलाशंकुशस्तंवापलाशापचारेप्रदक्षिणमुदकुंभेनत्रिःपरिषिंचंतवाचयति सुश्रवःसुश्रवाअसियथात्वंसुश्रवः
 सुश्रवाअस्यैवंमांसुश्रवःसौश्रवसंकुरु ॥ यथात्वंदेवानांयज्ञस्यनिधिपोस्येवमहंमनुष्याणांवेदस्यनिधिपोभूयासमित्येते
 नवापनादिपरिदानांतं व्रतादेशनं व्याख्यातमित्यनुपेतपूर्वस्याथोपेतपूर्वस्यकृताकृतंकेशवपनंमेधाजननंचानिरुक्तंपरि
 दानंकालश्चतत्सवितुर्वृणीमहइतिसावित्री ॥ २२ ॥ ऋत्विजोवृणीतैन्यूनानतिरिक्तांगान्येमातृतःपितृतश्चेतियथोक्तं
 पुरस्ताद्यूनऋत्विजोवृणीतइत्येकेब्रह्माणमेवप्रथमंवृणीतैथहोतारमथाध्वर्युमथोद्गातारंसर्वान्वायेहीनैकाहैर्याजयंतिसद
 स्यंसप्तदशंकौषीतकिनःसमामनंतिसकर्मणामुपद्रष्टाभवंतीतितदुक्तमृग्भ्यांयमृत्विजोवहुंधाकल्पयंतइतिहोतारमेवप्र
 थमंवृणीतैग्निर्मेहोतासमेहोताहोतारंत्वामुंवृणइतिहोतारंचंद्रमामेब्रह्मासमेब्रह्माब्रह्माणंत्वामुंवृणइतिब्रह्माणमादित्यो
 मेध्वर्युरित्यध्वर्युपर्जन्योमउद्गातेत्युद्गातारमापोमेहोत्रांशंसिन्यइतिहोत्रकात्रश्मयोमेचमसाध्वर्यवइतिचमसाध्वर्यूना
 काशोमेसदस्यइतिसदस्यंसवृतोजपेन्महन्मेवोचोभर्गोमेवोचोभर्गोमेवोचोयशोमेवोचस्तोममेवोचःऋषिमेवोचोभुक्तिं

गृह्य

॥ ८ ॥

मेवोचस्तुसिमेवोचः सर्वमेवोचइतिजपित्वाग्निष्टेहोतासतेहोताहोताहंतेमानुषइतिहोताप्रतिजानीतेचंद्रमास्तेब्रह्मासते
ब्रह्माब्रह्मैवमितरेयथादेशंतन्मामवतुतन्माविशतुतन्माजिन्वतुतेनभुक्षिषीयेतिचयाजयिष्यन्न्यस्तमात्विज्यमकार्यमही
नस्यनीचदक्षिणस्यव्याधितस्यातुरस्ययक्षमगृहीतस्यानुदेश्यभिशस्तस्यक्षिप्तयोनेरितिचैतेषांसोमःप्रवाकंपरिपृच्छेत्कोय
ज्ञःकऋत्विजःकादक्षिणेतिकल्याणैःसहसंप्रयोगोनमांसमश्नीयुर्नस्त्रियमुपेयुराक्रतोरपवर्गादेतेनाग्नेब्रह्मणावावृधस्वेति
दक्षिणाग्नावाज्याहुतिंहुत्वायथार्थंप्रव्रजेदेवमनाहिताग्निर्गृह्यइमामग्नेशरणिमीमृषोनइत्येतयर्चा ॥२३॥ऋत्विजोवृत्त्वाम
धुपर्कमाहरेत्स्नातकायोपस्थितायराज्ञेचाचार्यंश्वशुरपितृव्यमातुलानांचदधनिमध्वानीयंसर्पिर्वामध्वलाभेविष्टरःपाद्य
मर्घ्यमाचमनीयंमधुपर्कंगौरित्येतेषांत्रिस्त्रिरेकैकंवेदयंतं ॥ अहंवर्षमसजातानांविद्युतामिवसूर्यः ॥ इदंतमधितिष्ठामि
योमाकश्चाभिदासतीत्युदंग्रेविष्टरउपविशेदाक्रम्यवापादौप्रक्षालापयीतदक्षिणमग्नेब्राह्मणायप्रयच्छेत्सव्यंशूद्रायप्रक्षा
लितपादौर्घ्यमंजलिनाप्रतिगृह्याथाचमनीयेनाचामत्यमृतोपस्तरणमसीतिमधुपर्कमाह्रियमाणमीक्षतेमित्रस्यत्वाचक्षुषा
प्रतीक्षइतिदेवस्यत्वासवितुःप्रसवैश्विनोर्बाहुभ्यांपूष्णोहस्ताभ्यांप्रतिगृह्णामीतितदंजलिनाप्रतिगृह्यसव्येपाणौकृत्वाम
धुवाताऋतायतइतितृचेनावेक्ष्यानामिकयाचांगुष्ठेनचत्रिःप्रदक्षिणमालोड्यवसवस्त्वागायत्रेणच्छंदसाभक्षयंवित्तिपु
रस्तान्निमार्ष्टिरुद्रास्त्वात्रैष्टुभेनछंदसाभक्षयंवित्तिदक्षिणतआदित्यास्त्वाजागतेनच्छंदसाभक्षयंवित्तिपश्चाद्विश्वेत्वादे

सूत्रं.
अ. १

॥ ८ ॥

वाऽआनुष्टुभेनच्छंदसाभक्षयंवित्युत्तरतोभूतेभ्यस्त्वेतिमध्यात्रिरुद्धविराजोदोहोसीतिप्रथमंप्राश्रीयद्विराजोदोहम
 शीयेतिद्वितीयमयिदोहःपद्यायैविराजइतितृतीयंसर्वनतृप्तिगच्छेद्वाह्यणायोदहुच्छिष्टंप्रयच्छेदलाभेप्सुसर्ववाथाचम
 नीयेनान्वाचामत्यमृतापिधानमसीतिसत्यंयशःश्रीर्मयि श्रीःश्रयतामितिद्वितीयमाचांतोदकायगांवेदयंतैहतोमेपाप्मा
 पाप्मामेहतइतिजपित्वांकुरुतेतिकारयिष्यन्मातारुद्राणांदुहितावसूनामितिजपित्वांमुत्सृजतेत्युत्सक्ष्यन्नामांसोमधुप
 कोभवतिभवति ॥ २४ ॥ ॥ इत्याश्वलायनेगृह्यसूत्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥
 हरिः ॐ ३म् ॥ श्रावण्यांपौर्णमास्यांश्रवणाकर्माक्षतसक्तूनांनवंकलशंपूरयित्वादर्वींचवलिहरणींनवेशिक्येनिदधात्यक्ष
 तधानाःकृत्वासर्पिषांधाअनक्त्यस्तमितेस्थालीपाकंश्रपयित्वैककपालंचपुरोडाशमग्नेनयसुपथारायेअस्मानितिचतसृ
 भिःप्रत्यृचंहृत्वापाणिनैककपालमच्युतायभौमायस्वाहेत्यविष्टुतःस्यादाविःपृष्ठोवामानोअग्नेवसृजोअघायैत्येनमाशयेना
 भिजुहोतिशंनोभवंतुवाजिनोहवेष्वित्यक्ताधानाअंजलिनामात्येभ्यइतरादद्यात्कलशात्सक्तूनांदर्वींपूरयित्वाप्रागुपनि
 ष्कर्म्यशुचौदेशेपोवनिनीयसर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेतिहुत्वानमस्करोतियेसर्पाःपार्थिवायआंतरिक्ष्यायेदिव्यायेदिश्यास्ते
 भ्यइमंवलिमाहर्षितेभ्यइमंवलिमुपाकरोमीतिप्रदक्षिणंपरीत्यपश्चाद्वलेरुपविश्यसर्पोसिसर्पतांसर्पाणामधिपतिरस्यन्नेन

१ अविमुतइतिपाठः प्रचुरप्रचारोप्यवद्वोहेयएव ।

गृह्य

॥ ९ ॥

मनुष्यांस्त्रायसेपूषेनसर्पान्यज्ञेनदेवांस्त्वयिमासंतंत्वयिसंतःसर्पामाहिंसिपुंर्धुवांतेपरिददामीतिध्रुवामुंतेध्रुवामुंतइत्यमा
त्याननुपूर्वध्रुवमांतेपरिददामीत्यात्मानमंततो नैनमंतराव्यवेयुरापरिदानात्सर्पदेवजनेभ्यःस्वाहेतिसायंप्रातर्वलिंहरेदा
प्रत्यवरोहणात्प्रसंख्यायहैकेतावतोवलींस्तदहरेवोपहरंति ॥ १ ॥ आश्वयुज्यामाश्वयुजीकर्मनिवेशनमलंकृत्यस्नाताः
शुचिवाससःपशुपतयेस्थालीपाकंनिरुप्यजुहुयुःपशुपतयेशिवायशंकरायपृषातकायस्वाहेतिपृषातकमंजलिनाजुहुयादू
नंमेपूर्यतांपूर्णमेमोपसदत्पृषातकायस्वाहेतिसजूर्कृतुभिःसजूर्विधाभिःसजूरिंद्राग्निभ्यांस्वाहा ॥ सजूर्कृतुभिःसजूर्वि
धाभिःसजूर्विश्वेभ्योदेवेभ्यःस्वाहा ॥ सजूर्कृतुभिःसजूर्विधाभिःसजूर्द्यावापृथिवीभ्यांस्वाहेत्याहिताग्नेराग्रयणस्थाली
पाकोनाहिताग्नेरपिशालाग्नौ ॥ २ ॥ मार्गशीर्ष्याप्रत्यवरोहणंचतुर्दश्यांपौर्णमास्यांवा निवेशनंपुनर्नवीकृत्यलेपनास्तर
णोपस्तरणैरस्तमितेपायसस्यजुहुयुरपश्चेतपदाजहिपूर्वेणचापरेणच ॥ सप्तचवारुणीरिमाःसर्वाश्चराजवांधवीःस्वाहा ॥
नवैश्वेतश्चाभ्यागारेहिर्जघानकिंचन ॥ श्वेतायवैदार्वायनमःस्वाहेतिनात्रसौविष्टकृदभयनःप्राजापत्येभ्योभूयादित्य
ग्निमीक्षमाणोजपतिशिवोनःसुमनाभवेतिहेमंतंमनसाध्यायात्पश्चादग्नेःस्वस्तरःस्वास्तीर्णस्तस्मिन्नुपविश्यस्योनापृथिवि
भवेतिजपित्वासंविशेत्सामात्यःप्राक्शिराउदङ्मुखोयथावकाशमितरैर्ज्यायान्ज्यायान्वा नंतरोमंत्रविदोमंत्रान्जपेयुः
संहायातोदेवाअवंतुनइतित्रिरेतांदक्षिणामुखाःप्रत्यङ्मुखाउदङ्मुखाश्चतुर्थसंहायसौर्याणिस्वस्त्ययनानिचजपित्वान्नसं

सूत्रं.

अ. २

॥ ९ ॥

स्कृत्यब्राह्मणान्भोजयित्वा स्वस्त्ययनं वाचयित ॥ ३ ॥ हेमंतशिशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामष्टमीष्वष्टकाऽएक
 स्यांवापूर्वेद्युः पितृभ्यो दद्यादोदनं कृसरं पायसं चतुःशरावस्यवापूषानुदीरतामवरउत्परास इत्यष्टाभिर्हुत्वा यावतीभिर्वा
 कामयीताथ श्वोभूतेष्टकाः पशुनास्थालीपाकेन चाप्यनडुहोयवसमाहरेदग्निना वाकक्षमुपोषेदेपामेष्टकेति न त्वेवानष्टकः
 स्यात्तां हैके वैश्वदेवीं ब्रुवत आग्नेयीमेके सौर्यामेके प्राजापत्यामेके रात्रिदेवतामेके नक्षत्रदेवतामेके ऋतुदेवतामेके पितृदेवता
 मेके पशुदेवतामेके पशुकल्पेन पशुं संज्ञय्य प्रोक्ष्णोपाकरणवर्जं वपामुत्विद्य जुहुयाद्ब्रह्मपांजातवेदः पितृभ्यो यत्रैनान्वेत्थ
 निहितान्पराकेमेदसः कुल्या उपै नान्ध्रवंतु सत्याऽएता आशिषः संतु सर्वाः स्वाहेत्यथावदानानां स्थालीपाकस्य चाग्नेन यमुप
 थाराये अस्मानिति द्वे ग्रीष्मो हेमंतऽऋतवः शिवानो वर्षाः शिवा अभयाः शरन्नः ॥ संवत्सरोधिपतिः प्राणदोनो होरात्रे कृणु
 तां दीर्घमायुः स्वाहा ॥ शांता पृथिवी शिवमंतरिक्षं द्यौर्नो देव्यभयं नो अस्तु ॥ शिवादिशः प्रदिश उद्दिशो न आपो विद्युतः प
 रिपांतु सर्वतः स्वाहा ॥ आपो मरीचीः प्रवहंतु नो धियो धाता समुद्रो वहंतु पापं ॥ भूतं भविष्यदभयं विश्वमस्तु मे ब्रह्माधिगुप्तः
 स्वाराक्षराणि स्वाहा ॥ विश्व आदित्यावसवश्च देवा रुद्रा गोप्ता रोमरुतः स दंतु ॥ ऊर्जं प्रजाममृतं पितृवमानं प्रजापतिर्मयि प
 रमेष्ठी दधातु स्वाहा ॥ प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः सौ विष्टकृत्यष्टमी ब्राह्मणान्भोजयेदित्युक्तं ॥ ४ ॥ अपरेद्युरन्वष्टक्यंतस्यै
 व मांसस्य प्रकल्प्य दक्षिणाप्रवणे श्निमुपसमाधाय परिश्रित्योत्तरतः परिश्रितस्य द्वारं कृत्वा समूलं वह्निं स्त्रिरपसलै रविधून्व

गृह्य

॥१०॥

नपरिस्तीर्य हवीं व्यासादयेदोदनं कृसरं पायसं दधिमं थान्मधुमं थाश्च पिंडपितृयज्ञकल्पेन हुत्वा मधुमं थवर्जं पितृभ्यो दद्यात्
तस्त्रीभ्यश्च सुराचाचाममित्यधिकं कर्षूष्वेके द्वयोः षट्सुवा पूर्वासु पितृभ्यो दद्यात् दपरा सुस्त्रीभ्य एतेन माघ्या वर्षे प्रोष्ठपद्या अ
परपक्षे मासि मासि चैवं पितृभ्यो युक्षु प्रतिष्ठापयेन्न वावरान् भोजयेद्युजो वा युग्मान्वृद्धिपूर्तेष्वयुग्मानि तरेषु प्रदक्षिणमुपचा
रोय वै स्तिलार्थः ॥ ५ ॥ रथमारोक्ष्य ज्ञानापाणिभ्यां चक्रे अभिमृशेदहंते पूर्वपादावारभे बृहद्रथं तरेते चक्रे वामदेव्यमक्ष
इत्यक्षाधिष्ठाने दक्षिणपूर्वाभ्यामारोहे द्वायो द्वावीर्येणारोहामीन्द्रस्यौजसाधिपत्येनेति रश्मीन्त्संमृशेदरश्मिक्रान्वा दंडेन
ब्रह्मणो वस्ते जसा संगृह्णामि सत्येन वः संगृह्णामीत्यभिप्रवर्तमानेषु जपेत्सहस्रसंनिवाजमभिवर्तस्वरथदेवप्रवहं वनस्पते वी
डुंगो हि भूया इत्येतयान्यान्यपि वानस्पत्यानि स्थिरौगावौ भवतां वीलुरक्षऽइति रथांगमभिमृशेत्सुत्रामाणं पृथिवीं घामनेह
समितिना वं नवरथेन यशस्विनं वृक्षं हृदं वा विदासि नै प्रदक्षिणं कृत्वा फलवतीः शाखा आहरेद न्यद्वा कौटुंबं संसदमुपयायाद
स्माकमुत्तमं कृधीत्यादित्यमीक्षमाणो जपित्वा वरोहेदृषभं मासमानानामित्यभिक्रामन्वयमद्येन्द्रस्य प्रेष्ठा इत्यस्तं यात्यादि
त्येतद्बोदिवो दुहितरो विभातीरिति व्युष्टायां ॥ ६ ॥ अथातो वास्तुपरीक्षानूखरमविवदिष्णुं भूमौ षधिवनस्पतिवद्यस्मि
न्कुशवीरिणं प्रभूतं कंटक्षीरिणस्तु समूलान्परिखायो द्वासयेदपामार्गः शाकः स्तिल्वकः परिव्याध इति चैतानि यत्र सर्वत
आपो मध्यं समेत्य प्रदक्षिणं शयनीयं परीत्य प्राच्यः स्यंदेरन्नं प्रवदत्यस्तत्सर्वं समृद्धं समवस्रवे भक्तशरणं कारयेद्ब्रह्म ह भव

सूत्रं.
अ. २

॥१०॥

तिदक्षिणाप्रवणेसभांमापयेत्साद्यूताहभवति युवानस्तस्याकितवाः कलहिनः प्रमायुका भवंति यत्र सर्वत आपः प्रस्यंदेर
न्त्सास्वस्त्यन्यद्यूताच ॥ ७ ॥ अथैतैर्वास्तुपरीक्षेत जानुमात्रं गतं खात्वा तैरेव पांसुभिः प्रति पूरयेदधिके प्रशस्तं समेवा
तं न्यूने गार्हितं मस्तमिते पां पूर्णं परिवासयेत् सोदके प्रशस्तं माद्रं वा तैश्चुष्के गार्हितं श्वेतं मधुरा स्वादं सिकतोत्तरं ब्राह्मणस्य लोहितं
क्षत्रियस्य पीतं वैश्यस्य तत्सहस्रसीतं कृत्वा यथादिक समचतुरस्रं मापयेदायतचतुरस्रं वा तच्छमीशाखयो दुं वरशाखया वा शं
तातीयेन त्रिः प्रदक्षिणं परिब्रजन् प्रोक्षत्यविच्छिन्नया चोदकधारया पोहिष्ठामयो भुव इति तृचेन वंशांतरेषु शरणानि कारयेद्भ
र्तेष्ववकांशीपालमित्यवधापयेन्नास्य दाहुको भवतीति विज्ञायते मध्यमं स्थूणायागते वधाय प्रागग्रोदग्रान्कुशानास्तीर्थ
व्रीहियवमतीरप आसेचयेदच्युताय भौमाय स्वाहेत्यथैनामुच्छ्रीयमाणामनुमंत्रयेत्तैर्हैव तिष्ठ निमितां तिल्विलास्तामिराव
तीं मध्ये पोषस्यतिष्ठतीं ॥ आत्वा प्रापन्न धाय व आत्वा कुमारस्तरुणं आवत्सो जायतां सह ॥ आत्वा परिश्रितः कुंभ आदध्नः कल
शैरयन्निति ॥ ८ ॥ वंशमाधीयमानं मृतेन स्थूणामधिरोह वंशं द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाऽइति स दूर्वासु च तसृषु शिलासु म
णिकं प्रतिष्ठापयेत् पृथिव्या अधिसंभवेत्यरंगरोवावदीति त्रेधा वद्धो वरत्रया ॥ इरामुहप्रशंसत्यनिरामपवाधतामिति वा
थास्मिन्नप आसेचयेदैतुराजा वरुणो रेवती भिरस्मिन् स्थाने तिष्ठतु मोदमानः ॥ इरां वहतो घृतमुक्षमाणं मित्रेण साकं सह संवि
शं त्वित्यथैनच्छमयति व्रीहियवमतीभिरद्भिर्हिरण्यमवधाय शंतातीयेन त्रिः प्रदक्षिणं परिब्रजन् प्रोक्षत्यविच्छिन्नया चोदक

गृह्य

॥११॥

धारयापोहिष्ठामयोभुवइतितृचेनमध्येगारस्यस्थालीपाकंश्रपयित्वावास्तोष्पतेप्रतिजानीह्यस्मानितिचतसृभिःप्रत्युचंहु
त्वात्रंसंस्कृत्यब्राह्मणान्भोजयित्वाशिवंवास्तुशिवंवास्त्वितिवाचयीत ॥ ९ ॥ उक्तंगृहप्रपदनंवीजवतोगृहान्प्रपद्येतक्षे
त्रंप्रकर्षयेदुत्तरैःप्रोष्ठपदैःफलुनीभीरोहिण्यावाक्षेत्रस्यानुवातंक्षेत्रस्यपतिनावयमितिप्रत्युचंजुहुयाज्जपेद्वागाःप्रतिष्ठमा
नाअनुमंत्रयेत्तमयोभूर्वातोऽअभिवातूसाइतिद्वाभ्यामायतीर्यासामूधश्चतुर्विलंमधोःपूर्णघृतस्यच ॥ तानःसंतुपयस्व
तीर्वह्नीर्गोष्ठेघृताच्यः ॥ उपमैतुमयोभुवर्ज्जचौजश्चविभ्रतीः ॥ दुहानाअक्षितंपयोमयिगोष्ठेनिविशध्वंयथाभवाम्यु
त्तमोयादेवेषुतन्वमैरयंतेतिचसूक्तशेषमागावीयमेकैगणानासामुपतिष्ठेतांगुरुगवीनांभूतास्थप्रशस्तास्थशोभनाःप्रियाः
प्रियोवोभूयासंशंमयिजानीध्वंशंमयिजानीध्वं ॥ १० ॥ ॥ इतिगृह्यसूत्रेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

हरिः ॥ ॐ ३म् ॥ अथातःपंचयज्ञादेवयज्ञोभूतयज्ञःपितृयज्ञोब्रह्मयज्ञोमनुष्ययज्ञइतितद्यदग्नौजुहोतिसदेवयज्ञो
यद्वलिकरोतिसभूतयज्ञोयत्पितृभ्योददातिसपितृयज्ञोयत्स्वाध्यायमधीतेसब्रह्मयज्ञोयन्मनुष्येभ्योददातिसमनुष्ययज्ञ
इतितानेतान्यज्ञानहरहःकुर्वीत ॥ १ ॥ अथस्वाध्यायविधिःप्राग्वोदग्वाग्रामान्निष्क्रम्यापआपुत्यशुचौदेशेयज्ञोप
वीत्याचम्याक्लिन्नवासादर्भाणामहदुपस्तीर्यप्राक्कूलानांतेषुप्राङ्मुखउपविश्योपस्थंकृत्वादक्षिणोत्तरौपाणीसंधायपवित्रवं
तौविज्ञायतेपांवाएषऽओषधीनांरसोयद्दर्भाःसरसमेवतद्ब्रह्मकरोतिद्यावापृथिव्योःसंधिमीक्षमाणःसंमील्यवायथावा

सूत्र.
अ. ३

॥११॥

युक्तमात्मानं मन्येत तथा युक्तो धीयीत स्वाध्यायं मों पूर्वा व्याहृतयः सावित्री मन्वाह पच्छोर्ध्वं च शः सर्वा मिति तृतीयं ॥ २ ॥ अथ
 स्वाध्याय मधीयीत ऋचो यजूंषि सामान्यं धर्वा गिर सो ब्राह्मणानि कल्पाङ्गाथाना राशं सीरिति हासपुराणानीति यद्दृचो धी
 तेपय आहुतिभिरेवं तद्देवतास्तर्पयति यद्यजूंषि घृताहुतिभिर्य सामानि मध्वाहुतिभिर्य दधर्वा गिर सः सोमाहुतिभिर्य द्वाह्य
 णानि कल्पाङ्गाथाना राशं सीरिति हासपुराणानीत्यमृताहुतिभिर्य दृचो धी तेपय सः कुल्या अस्य पितृन् स्वधा उपक्षरं तियद्य
 जूँषि घृतस्य कुल्याय त्सामानि मध्वः कुल्याय दधर्वा गिर सः सोमस्य कुल्याय द्वाह्य णानि कल्पाङ्गाथाना राशं सीरिति हासपु
 राणानीत्यमृतस्य कुल्याः सयावन्मन्येते तावदधीत्येतया परिदधाति नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमो षधी
 भ्यः ॥ नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे महते करोमीति ॥ ३ ॥ देवतास्तर्पयति प्रजापतिर्ब्रह्मा वेदा देवा ऋषयः सर्वाणि
 च्छंदांस्योकारो वपद्गारो व्याहृतयः सावित्री यज्ञाद्यावापृथिवीऽअंतरिक्षमहोरात्राणि सांख्याः सिद्धाः समुद्रानद्योगिरयः
 क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वाप्सरसो नागा वयांसि गावः साध्या विप्रायक्षारक्षांसि भूतान्येव मंतान्यथऽऽरुषयः शतर्चिनो म
 ध्यमा गृत्समदो विश्वामित्रो वामदेवो त्रिभरद्वाजो वसिष्ठः प्रगाथाः पावमान्यः क्षुद्रसूक्ता महासूक्ता इति प्राचीना वीर्ती सुमं
 तु जैमिनि वैशंपायन पैलसूत्र भाष्य भारतं महाभारत धर्माचार्या जानंति वाहविगार्ग्य गौतम शाकल्य ब्राह्मव्य मांडव्य मांडू
 केयागर्गी वाचक कवी वडवा प्रातीथेयी सुलभा मैत्रेयी कह्लं कौपीतकं महाकौपीतकं पैग्यं महापैग्यं सुयज्ञं सांख्यायनं मैतरेयं

गृह्य

॥१२॥

महैतरेयं शाकलं वाष्कलं सुजातवक्रमौदवाहिं महौदवाहिं सौजामिं शौनकं माश्वलायनं ये चान्येऽग्नाचार्यास्ते सर्वे तृप्यन्ति व
तिप्रतिपुरुषं पितृं स्तर्पयित्वा गृहानेत्ययद्दत्तिसादक्षिणांथापिविज्ञायते स यदि तिष्ठन्नजन्नासीनः शयानो वा यं यं क्रतुमधी
ते तेन तेन हास्यं क्रतुनेष्टं भवतीति विज्ञायते तस्य द्वावनध्यायौ यदात्मा शुचिर्यद्देशः ॥४॥ अथातो ध्यायोपाकरणं मोषधीनां
प्रादुर्भावे श्रावणेन श्रावणस्य पंचम्यां हस्तेन वाज्यभागौ हुत्वा ज्याहुतीर्जुहुयात्सावित्र्यै ब्रह्मणे श्रद्धायै मेधायै प्रज्ञायै धारणायै
सदसस्पतये नुमतये छंदोभ्यः ऋषिभ्यश्चैत्यथ दधिसक्तूजुहोत्यग्निमीळे पुरोहितमित्येकां कुपुंभकस्तदब्रवीदावदंस्त्वं शकुने
भद्रमावदं गृणानाजमदग्निना धामं ते विश्वं भुवनमधि श्रितं गंतानो यज्ञं यज्ञियाः सुशर्मियो नस्वोऽअरणः प्रतिचक्ष्वविच
क्ष्वग्नेयाहिमरुत्सखायत्तेराजन्तु तं हविरिति द्रुचाः समानीवऽआकूतिरित्येकां तच्छंयोरावृणीमह इत्येकां ध्येयमाणो ध्या
प्यैरन्वारब्ध एताभ्यो देवताभ्यो हुत्वा सौविष्टकृतं हुत्वा दधिसक्तून् प्राश्य ततो मार्जनं मपरेणाग्निं प्राक्कूलेषु दर्भेषूपविश्योद
पात्रे दर्भान्कृत्वा ब्रह्मांजलिकृतो जपेदो पूर्वा व्याहृतयः सावित्रीं च त्रिरभ्यस्य वेदादिमारभेत्तथोत्सर्गे षण्मासानधीयीत स
मावृत्तो ब्रह्मचारिकल्पेन यथान्यायमितरे जायोपेत्येके प्राजापत्यं तद्वार्षिकमित्येतदाचक्षते मध्यमाष्टकायामेताभ्यो दे
वताभ्यो नैनहुत्वापोभ्यवयं त्येता एव तद्देवतास्तर्पयं त्याचार्या नृषीन्पितृंश्चैतदुत्सर्जनं ॥५॥ अथ काम्यानां स्थाने काम्याश्चर
वस्तानेव कामानामोत्यथ व्याधितस्यातुरस्य यक्षमगृहीतस्य वा षष्ठाहुतिश्च रुमुंचामित्वा हविषा जीवनाय कर्मित्येतेन स्वप्नम

सूत्रं.

अ. ३

॥१२॥

मनोज्ञं दृष्ट्वा चानो देवसवितरिति द्वाभ्यां यच्च गोषु दुःस्वप्नमिति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठेत्तयो मेराज न्युज्यो वासखावेति वा
क्षुत्वा जृम्भित्वा मनोज्ञं दृष्ट्वा पापकं गंधमाघ्रायाक्षिस्पंदने कर्णध्वनने च सुचक्षा अहमक्षीभ्यां भूयासं सुवर्चामुखेन सुश्रुत्कर्णा
भ्यां मयि दक्षकृतू इति जपे दगमनीयां गत्वा याज्यं याजयित्वा भोज्यं भुक्त्वा प्रतिग्राह्यं प्रतिगृह्यं चैत्यं यूपं वोपहत्य पुनर्मा मे
त्विन्द्रियं पुनरायुः पुनर्भगः ॥ पुनर्द्रविणमैतु मां पुनर्ब्राह्मणमैतु मां स्वाहा ॥ इमे ये धिष्ण्या सो अग्नयो यथा स्थानमिह कल्पतां ॥
वैश्वानरो वा वृधानो न्तर्यच्छतु मे मनो हृद्यं तरममृतस्य केतुः स्वाहेत्याज्याहुतीर्जुहुयात्समिधौ वा जपेद्वा ॥ ६ ॥ अव्याधितं
चेत्स्वपंतं मादित्योभ्यस्तमियाद्वा ग्यतो नुपविशत्रात्रिशेषं भूत्वा येन सूर्यज्योतिषा बाधसे तम इति पंचभिरादित्यमुपतिष्ठेत्
भ्युदियाच्चेदकर्मश्रांतमनभिरूपेण कर्मणा वा ग्यत इति समानमुत्तराभिश्च तसृभिरुपस्थानं यज्ञोपवीती नित्योदकः संध्यामु
पासीत वा ग्यतः सायमुत्तरापरामिमुखो न्वष्टमदेशं सावित्रीं जपेदधास्तमिते मंडले आनक्षत्रदर्शनादेवं प्रातः प्राङ्मुखस्तिष्ठ
न्नामंडलदर्शनात्कपोतश्चेदगारमुपहन्यादनुपतेद्वा देवाः कपोत इति प्रत्यृचं जुहुयाज्जपेद्वा वयमुत्वापथस्पत इत्यर्थं चर्या च
रिष्यन् संपूषन् विदुष इति नष्टमधिजिगमिषन्मूढो वा संपूषन्नध्वन इति महांतमध्वानमेप्यन् प्रतिभयं वा ॥ ७ ॥ अथैतान्युप
कल्पयितुं समावर्तमानो मणिकुंडलं वस्त्रयुगलं त्रमुपानद्युगलं दंडं स्रजमुन्मर्दनमनुलेपनं मां जनमुष्णीषमित्यात्मने चाचार्या
यच्च यद्युभयोर्न विदेताचार्या यैव समिधं त्वाहरेंदपराजितायां दिशि यज्ञियस्य वृक्षस्याद्रामन्नाद्यकामः पुष्टिकामस्तेजस्कामो

गृह्य

॥१३॥

वाब्रह्मवर्चसकामउपवातामुभयीमुभयकामउपरिसमिधंकृत्वागामन्नचब्राह्मणेभ्यःप्रदायगौदानिकंकर्मकुर्वीतात्मनि
मंत्रान्तस्त्रमयेदेकह्नीतकेनशीतोष्णाभिरद्भिःस्नात्वायुवंस्त्राणिपीवसावसाथेइत्यहतेनवाससीआच्छाद्याश्मनस्तेजो
सिचक्षुर्मेपाहीतिचक्षुषीआंजयीताश्मनस्तेजोसिश्चोत्रंमेपाहीतिकुंडलेआवधीतांनुलेपनेनपाणीप्रलिप्यमुखमग्रेब्राह्मणो
नुलिपेद्वाहूराजन्यउदरंवैश्यउपस्थंहयूरुसरणजीविनोनातार्तास्यनार्तोहंभूयासमितिस्रजमपिवधीतनमालोक्तांमालेतिचे
द्ब्रूयुःस्रगित्यभिधापयीतदेवानांप्रतिष्ठेस्थःसर्वतोमापातमित्युपानहावास्थायदिवश्छद्मासीतिछत्रमादत्तेवेणुरसिवान
स्पत्योसिसर्वतोमापाहीतिवैणवंदंडमायुष्यमितिसूक्तेनमणिकंठेप्रतिमुच्योष्णीषंकृत्वातिष्ठन्तस्मिधमादध्यात् ॥ ८ ॥
स्मृतंनिंदाचविद्याचश्रद्धाप्रज्ञाचपंचमी ॥ इष्टंदत्तमधीतंचकृतंसत्यंश्रुतंव्रतं ॥ यदग्रेसेंद्रस्यसप्रजापतिकस्यसऋषिक
स्यसऋषिराजन्यस्यसपितृकस्यसपितृराजन्यस्यसमनुष्यस्यसमनुष्यराजन्यस्यसाकाशस्यसातीकाशस्यसानूकाशस्यस
प्रतीकाशस्यसदेवमनुष्यस्यसगंधर्वाप्सरस्कस्यसहारण्यैश्चपशुभिर्ग्राम्यैश्चयन्मआत्मनआत्मनिव्रतंतन्मेसर्वव्रतमिदम
हमग्रेसर्वव्रतोभवामिस्वाहेतिममाग्रेवर्चइतिप्रत्युचंसमिधोभ्यादध्याद्यत्रैनंपूजयिष्यंतोभवंतिंतत्रैतांरात्रींवसेद्विद्यांत
गुरुमर्थेननिमंत्र्यकृतानुज्ञातस्यवास्नानंतस्यैतानिब्रतानिभवंतिननक्तंस्नायान्ननग्नःस्नायान्ननग्नःशयीतननग्नान्स्त्रियमी
क्षेतान्यत्रमैथुनाद्वर्षतिनधावेन्नवृक्षमारोहेन्नकूपमवरोहेन्नबाहुभ्यांनदींतरेन्नसंशयमभ्यापद्येतमहद्वैभूतंस्नातकोभवती

सूत्रं.
अ. ३

॥१३॥

तिविज्ञायते ॥ ९ ॥ गुरवेप्रसन्नक्षयमाणौनामप्रब्रवीतेदंवत्स्यामोभो३इत्युच्चैरुर्ध्वनाम्नःप्राणापानयोरुपांश्वामंद्रैरिंद्रहरि
भिरितिचातोवृद्धोजपतिप्राणापानयोरुहव्यचास्तयाप्रपद्येदेवायसवित्रेपरिदामीत्युचंचसमाप्यौप्राक्स्वस्तीतिजपि
त्वामहित्रीणामित्यनुमंच्यैवमतिसृष्टस्यनकुतश्चिद्धयंभवतीतिविज्ञायतेवयसाममनोज्ञावाचःश्रुत्वाकनिक्रदज्जनुषंप्रब्रु
वाणइतिसूक्तेजपेदेवींवाचमजनयंतदेवाइतिचस्तुहिश्रुतंगर्तसदंयुवानमितिमृगस्ययस्यादिशोविभीयाद्यस्माद्वातांदि
शमुल्मुकमुभयतःप्रदीप्तंप्रत्यस्येन्मथंवाप्रसव्यमालोड्याभयंमित्रावरुणामह्यमस्त्वर्चिषाशत्रून्दहंतंप्रतीत्यमाज्ञातारं
माप्रतिष्ठांविदंतुमिथोभिंदानाउभयंतुमृत्युमितिंसंसृष्टंधनमुभयंसमाकृतमितिमथंन्यंचंकरोति ॥ १० ॥ सर्वतोभया
दनाज्ञातादष्टावाज्याहुतीर्जुहुयात्पृथिवीवृतासाग्निनावृतातयावृतयावर्च्यायस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ अंत
रिक्षंवृतंतद्रायुनावृतंतेनवृतेनवर्त्रेणयस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ द्यौर्वृतासादित्येनवृतातयावृतयावर्च्यायस्मा
द्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ दिशोवृतास्ताश्चंद्रमसावृतास्ताभिर्वृताभिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥
आपोवृतास्तावरुणेनवृतास्ताभिर्वृताभिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ प्रजावृतास्ताःप्राणेनवृतास्ताभि
र्वृताभिर्वर्त्रीभिर्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहा ॥ वेदावृतास्तेछंदोभिर्वृतास्तैर्वृतेर्वर्त्रैर्यस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वा
हा ॥ सर्ववृतंतद्रह्यणावृतंतेनवृतेनवर्त्रेणयस्माद्भयाद्विभेमितद्वारयेस्वाहेत्यथापराजितायांदिश्यवस्थायस्वस्त्यात्रेयं

गृह्य

॥१४॥

जपतियतइंद्रभयामहइतिचसूक्तशेषं ॥ ११ ॥ संग्रामेसमुपोद्धैराजानंसंनाहयेदात्वाहार्पमंतरेधीतिपश्चाद्रथस्यावस्थाय
जीमूतस्येवभवतिप्रतीकमितिकवचंप्रयच्छेदुत्तरयाधनुरुत्तरांवाचयेत्स्वयंचतुर्थीजपेत्पंचम्येषुधिंप्रयच्छेदभिप्रवर्तमा
नेषष्ठीसप्तम्याश्वानष्टमीमिषूनवेक्षमाणंवाचयत्यहिरिवभोगैःपर्येतिवाहुमितितलंनह्यमानमथैनंसारयमाणमुपारुह्या
भीवर्तवाचयतिप्रयोवांमित्रावरुणेतिचद्वैअथैनवोमन्वीक्षेताप्रतिरथशाससौपर्णैःप्रधारयंतुमधुनोघृतस्येत्येतत्सौपर्णस
र्वादिशोनुपर्यायादादित्यमौशनसंवावस्थायप्रबोधयेदुपश्वासयपृथिवीमुतद्यामितितृचेनदुंदुभिमभिमृशेदवसृष्टापरा
पतेतीषून्विसर्जयेद्यत्रवाणाःसंपतंतीतिचयुध्यमानेषुजपेत्संशिष्याद्वासंशिष्याद्वा ॥ १२ ॥ ॥ इतिगृ. तृ. ॥ ३ ॥

अथचतुर्थःपादः ॥ हरिःॐ३म् ॥ ॥ आहिताग्निश्चेदुपतपेत्प्राच्यामुदीच्यामपराजितायांवादिश्युदवस्येद्वा
मकामाअग्नयइत्युदाहरंत्याशंसंतएनंग्राममाजिगमिषंतोऽगदंकुर्युरितिहविज्ञायतेऽगदःसोमेनपशुनेष्टेष्ट्वावस्येदनिष्ट्वा
वांसंस्थितेभूमिभागंखानयेदक्षिणपूर्वस्यांदिशिदक्षिणापरस्यांवादक्षिणाप्रवणंप्राग्दक्षिणाप्रवणंवाप्रत्यग्दक्षिणाप्रवण
मित्येकेयावानूर्ध्ववाहुकःपुरुषस्तावदायामव्याममात्रंतिर्यग्वितस्त्यर्वागभितआकाशंश्मशानंवहुलौपधिकंकंटकिक्षी
रिणस्त्वितियथोक्तंपुरस्ताद्यत्रसर्वतआपःप्रस्यंदेरन्नेतदादहनस्यलक्षणंश्मशानस्यकेशश्मश्रुलोमनखानीत्युक्तंपुरस्ता
द्विगुल्फंवर्हिराज्यंचदधन्यत्रसर्पिरानयंत्येतत्पित्र्यंपृषदाज्यम् ॥ १ ॥ अथैतांदिशमग्नीन्नयंतियज्ञपात्राणिचा

सूत्रं.
अ. ४

॥१४॥

न्वंचं प्रेतं मयुजो मिथुना प्रवयसः पीठचक्रेण गौयुक्तेनेत्येकैः नुस्तरणीं गामजां वैकवर्णां कृष्णामेकैः सव्यवाहूवध्वानुसंकालयं
 त्यन्वंचो मात्या अधो निवीताः प्रवृत्तशिखा ज्येष्ठप्रथमाः कनिष्ठजघन्याः प्राप्यैवं भूमिभागं गतो दकेन शमीशाखया त्रिः प्रस
 व्यमायतनं परित्रजन् प्रोक्षत्यपेतवीतविचसर्पतात इति दक्षिणपूर्व उद्धृतांत आहवनीयं निदधात्युत्तरपश्चिमे गार्हपत्यं दक्षि
 णपश्चिमे दक्षिणमथैनमंतर्वेदीं ध्मचिच्छिन्नो तियोजानाति तस्मिन् वहिरास्तीर्य कृष्णाजिनं चोत्तरलोमं तस्मिन् प्रेतं संवेश
 यंत्युत्तरेण गार्हपत्यं हत्वा हवनीयमभिशिरसमुत्तरतः पत्नीं धनुश्चक्षत्रियायं तामुत्थापयेद्देवरः पतिस्थानो यो ते वासी जरद्वा
 सो वो दीर्घनार्यभिजीव लोकमिति कर्ता वृषले जपेद्धनुर्हस्तादाददानो मृतस्येति धनुर् रुक्मं वृषलेऽधिज्यं कृत्वा संचितिमचि
 त्वां संशीर्यानु प्रहरेत् ॥ २ ॥ अथैतानि पात्राणि योजयेद्दक्षिणे हस्ते जुहूं सव्येऽउपभृतं दक्षिणे पार्श्वे स्फुर्यं सव्येऽग्नि
 होत्रहवणी मुरसि ध्रुवां शिरसि कपालानि दत्सु ग्राव्णो नासिकयोः स्त्रुवौ भित्त्वा चैकं कर्णयोः प्राशि त्रहरणे भित्त्वा चैकं मुदरे
 पात्रीं समवत्तधानं च चमसं मुपस्थे शम्या मरणी ऊर्वोरुलूखलमुसले जंघयोः पादयोः शूर्पे छित्त्वा चैकमासे च नवंति पृषदाज्यं
 पूरयंत्यं मापुत्रोदृषदुपले कुर्वीत लौहाय संचकौ लालं मनुस्तरण्यावपामुत्खिद्यं शिरोमुखं प्रच्छादयेद्ग्रेवर्मपरिगोभिर्व्य
 यस्वेति वृक्का उद्धृत्य पाण्योरादध्यादतिद्रवसारमेयौ श्वाना विति दक्षिणे दक्षिणं सव्ये सव्यं हृदये हृदयं पिंड्यौ चैकै वृक्का पचा
 रइत्येकै सर्वा यथांगं विनिक्षिप्य चर्मणा प्रच्छाद्यै ममग्ने चमसं माविजिह्वर इति प्रणीता प्रणयनमनुमंत्रयते सव्यं जान्वाच्यं द

गृह्य

॥१५॥

क्षिणाग्नावाज्याहुतीर्जुहुयादग्नये स्वाहा कामाय स्वाहा लोकाय स्वाहानुमतये स्वाहेति पंचमी मुरसि प्रेतस्यास्माद्वै त्वमजाय
था अयं त्वदधिजायतां मसौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहेति ॥ ३ ॥ प्रेष्यति युगपदग्नीन् प्रज्वालयेत् तैत्याहवनीयश्चेत् पूर्वप्राप्नुयात्
त्स्वर्गलोक एनं प्रापदिति विद्याद्रात्स्यत्यसावमुत्रैव मयमस्मिन्निति पुत्रो गार्हपत्यश्चेत् पूर्वप्राप्नुयादंतरिक्षलोक एनं प्रापदिति
विद्याद्रात्स्यत्यसावमुत्रैव मयमस्मिन्निति पुत्रो दक्षिणाग्निश्चेत् पूर्वप्राप्नुयान्मनुष्यलोक एनं प्रापदिति विद्याद्रात्स्यत्यसावमु
त्रैव मयमस्मिन्निति पुत्रो युगपत्प्राप्तौ परा मृद्धिं वदंति तं दह्यमानमनुमंत्रयते प्रेहि प्रेहि पथिभिः पूर्येभिरिति समानैः स एव
विदा दह्यमानः सहैव धूमेन स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायत उत्तरपुरस्तादाहवनीयस्य जानुमात्रं गतं स्वात्वावकांशीपालमित्यव
धापयेत्ततो हवा एष निष्क्रम्य सहैव धूमेन स्वर्गलोकमेतीति विज्ञायत इमे जीवा विमृतैराववृत्रन्नितिसंव्यावृतो ब्रजंत्यनवेक्ष
माणा यत्रोदकमवहद्भवति तत्प्राप्य सकृदुन्मृज्यैकांजलिमुत्सृज्य तस्य गोत्रं नाम च गृहीत्वोत्तीर्या न्यानि वासांसि परिधाय
सकृदेनान्पीड्योदग्दशानि विसृज्या स त आनक्षत्रदर्शनादादित्यस्य वा दर्शने प्रविशेयुः कनिष्ठप्रथमाज्येष्ठजघन्याः प्राप्या
गारं मद्मानमग्निं गोमयमक्षतां स्तैलमपउपस्पृशंति नैतस्यां रात्र्या मन्त्रं पचेरन्क्रीतोत्पन्नेन वावर्तेरन्त्रिरात्रमक्षारालवणा
शिनः स्युर्द्वादशरात्रं वामहागुरुषु दानाध्ययने वर्जयेरन्द्वादशाहं सपिंडेषु गुरौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीषु रात्रमितरेष्वचार्येषु
ज्ञातौ चासपिंडे प्रत्तासु च स्त्रीष्वदंतजाते परिजाते चैकाहं स ब्रह्मचारिणि समानग्रामीये च श्रोत्रिये ॥ ४ ॥ संचयनमूर्ध्वद

सूत्रं.
अ. ४

॥१५॥

शम्याः कृष्णपक्षस्यायुजास्वेकनक्षत्रैलक्षणेकुंभेषुमांसमलक्षणायांस्त्रियमयुजोमिथुनाः प्रवयसः क्षीरोदकेनशमीशाखया
 त्रिः प्रसव्यमायतनं परित्रजन्प्रोक्षतिशीतिकेशीतिकावतीत्यंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामेकैकमस्थ्यसंहादयंतोवदध्युः पादौपू
 र्वशिरउत्तरैसुसंचितंसंचित्यपवनेनसंपूर्ययत्रसर्वतआपोनाभिस्पंदेरन्नन्यावर्षाभ्यस्तत्रगर्तेवदध्युरुपसर्पमातरंभूमिमे
 तामित्युत्तरयापांसूनवकिरेदवकीर्योत्तरामुत्तेस्तभ्रामीतिकपालेनापिधायाथानवेक्षन्प्रत्याव्रज्यापउपस्पृश्यश्राद्धमस्मै
 दद्युः ॥ ५ ॥ गुरुणाभिमृताअन्यतोवापक्षीयमाणाअमावास्यायांशांतिकर्मकुर्वीरन्पुरोदयादग्निसहभस्मानंसहायतनं
 दक्षिणाहरेयुः ऋव्यादमग्निप्रहिणोमिदूरमित्यर्धर्चेनतंचतुष्पथेन्युप्ययत्रवात्रिः प्रसव्यंपरियंतिसव्यैः पाणिभिः सव्यानू
 रूनाघ्नानाअथानवेक्षन्प्रत्याव्रज्यापउपस्पृश्यकेशदमश्रूलोमनखानिवापयित्वोपकल्पयीरन्नवान्मणिकान्कुंभानाचम
 नीयांश्चशमीसुमनोमलिनः शमीमयमिध्मंशमीमय्यावरणीपरिधींश्चानडुहंगोमयैर्चर्मचनवनीतमश्मानंयावत्योयुवतय
 स्तावंतिकुशपिंजूलान्यग्निवेलायामग्निजनयेदिहैवायमितरोजातवेदाऽइत्यर्धर्चेनतंदीपयमानाआसतआशांतरात्रादा
 युष्मतांकथाः कीर्तयंतोमांगल्यानीतिहासपुराणानीत्याख्यापयमानाउपरतेषुशब्देषुसंप्रविष्टेषुवागृहंनिवेशनंवादक्षि
 णाद्वारपक्षात्प्रक्रम्याविच्छिन्नामुदकधारांहरेंतंतुंतन्वन्नजसोभानुमन्विहीत्योत्तरस्मादथाग्निमुपसमाधायपश्चादस्यान
 डुहंचर्मास्तीर्यप्राग्ग्रीवमुत्तरलोमतस्मिन्नमात्यानारोहयैदारोहतायुर्जरसंवृणानाऽइतीमंजीवेभ्यः परिधिंदधामीतिपरि

गृह्य
॥१६॥

धिंपरिदध्यादंतर्मृत्युंदधतापर्वतेनेत्यश्मानमुत्तरतोमेः कृत्वापरंमृत्योअनुपरेहिपंथामितिचतसृभिः प्रत्यृचंहुत्वायथाहा
न्यनुपूर्वभवंतीत्यमात्यानीक्षेतयुवतयः पृथक्पाणिभ्यांदर्भतरुणकैर्नवनीतेनचांगुष्ठोपकनिष्ठाभ्यामक्षिणीऽआंज्यपरां
च्योविसृजेयुरिमानारीरविधवाः सुपत्नीरित्यंजनाईक्षेताश्मन्वतीरीयतेसंरभध्वमित्यश्मानंकर्ताप्रथमोभिमृशेदथापरा
जितायांदिश्यवस्थायाम्निनानडुहेनगोमयेनचाविच्छिन्नयाचोदकधारयापोहिष्ठामयोभुवइतितृचेनपरीमेगामनेषतेति
परिक्रामत्सुजपेत्पिंगलो नडुनपरिणेयः स्यादित्युदाहरंत्यथोपविशंत्यत्राभिरंस्यमानाभवंत्यहतेनवाससाप्रच्छाद्यासतेस्व
पंतओदयादुदितआदित्येसौर्याणिस्वस्त्ययनानिचजपित्वान्नंसंस्कृत्यापनःशोशुचदधमितिप्रत्यृचंहुत्वाब्राह्मणान्भोज
यित्वास्वस्त्ययनंवाचयीतगौःकंसोहतंवासश्चदक्षिणा ॥६॥ अथातःपार्वणेऽश्राद्धेकाम्यआभ्युदयिकेएकोद्दिष्टेवाब्राह्म
णान्च्छ्रुतशीलवृत्तसंपन्नानेकेनवाकालेज्ञापितान्स्नातान्कृतपच्छौचानाचांतानुदङ्मुखान्पितृवदुपवेश्यैकैकमेकैकस्य
द्वौद्वौत्रींस्त्रीन्वावृद्धौफलभूयस्त्वंनत्वेवैकंसर्वेषांकाममनाद्येपिडैर्व्याख्यातमपःप्रदायदर्भान्द्विगुणभुग्नानासनंप्रदाया
पःप्रदायतैजसाश्ममयमृन्मयेषुत्रिषुपात्रेष्वेकद्रव्येषुवादर्भान्हितेष्पवपआसिच्यशंनोदेवीरभिष्टयइत्यनुमंत्रितासुतिला
नावपतितिलोसिसोमदेवत्योगोसवेदेवनिर्मितः ॥ प्रत्नवद्भिःप्रत्तःस्वधयापितृनिमालोकान्प्रीणयाहिनःस्वधानमऽइ
तिप्रसव्येनेतरपाण्यंगुष्ठांतरेणोपवीतित्वादक्षिणेनवासव्योपगृहीतेनपितरिदंतेअर्घ्यंपितामहेदंतेअर्घ्यंप्रपितामहेदंते

सूत्रं.
अ. ४

॥१६॥

अर्घ्यमित्यपूर्वताःप्रतिग्राहयिष्यन्त्सकृत्सकृत्स्वधाअर्घ्याइतिप्रसृष्टाअनुमंत्रयेत् यादिव्याआपःपृथिविसंवभूवुर्या
अंतरिक्ष्याउतपार्थिवीर्याः ॥ हिरण्यवर्णायज्ञियास्तानआपःशंस्योनाभवंत्वितिसंस्त्रवान्समवनीयताभिरद्भिःपुत्रका
मोमुखमनक्ति ॥ नोद्धरेत्प्रथमंपात्रंपितृणामर्घ्यपातितं ॥ आवृतास्तत्रतिष्ठंतिपितरःशौनकोब्रवीत् ॥ उद्धरेद्यदि
चेत्पात्रंविवृतंवायदाभवेत् ॥ तदासुरंभवेच्छाङ्गकुड्मैःपितृगणैर्गतैरिति ॥ ७ ॥ एतस्मिन्कालेगंधमाल्यधूपदीपा
च्छादनानांप्रदानमुद्धृत्यघृताक्तमन्नमनुज्ञापयत्यग्नौकरिष्येकरवैकरवाणीतिवाप्रत्यभ्यनुज्ञाक्रियतांकुरुष्वकुर्वित्यथा
ग्नौजुहोतिथोक्तंपुरस्तादभ्यनुज्ञायांपाणिष्वेववाग्निमुखावैदेवाःपाणिमुखाःपितरइतिहिब्राह्मणंयदिपाणिष्वाचांतेष्व
न्यदन्नमनुदिशत्यन्नमन्नेसृष्टंदत्तमृधुकमितितृप्तान्ज्ञात्वांमधुमतीःश्रावयेदक्षन्मीमदंतेतिचसंपन्नमितिपृष्ट्वायद्यदन्नमु
पभुक्तंतत्तत्स्थालीपाकेनसहपिंडार्थमुद्धृत्यशेषंनिवेदयेदभिमतेनुमतेवाभुक्तवत्स्वनाचांतेषुपिंडान्निदध्यादाचांतेष्वेकै
प्रकीर्यान्नमुपवीर्योस्वधोच्यतामितिविसृजेदस्तुस्वधेतिवा ॥ ८ ॥ अथशूलगवःशरदिवसंतेवार्द्रयांश्रेष्ठंस्वस्ययूथस्या
कुष्ठिपृषत्कल्माषमित्येकैकामंकृष्णमालोहवांश्चेद्व्रीहियवमतीभिरद्भिरभिषिच्यशिरस्तऽआभसतोरुद्रायमहादेवायजु
ष्टोवर्धस्वेतितंवर्धयेत्संपन्नदंतमृषभंवायज्ञियायांदिश्यसंदर्शनेग्रामादूर्ध्वमर्धरात्रादुदितइत्येकैवैद्यंचरित्रवंतंब्राह्मणमु
पवेदयसपलाशामार्द्रशाखांयूपंनिखायव्रतत्यौकुशरज्जूरवाशनेअन्यतरयायूपंपरिवीयान्यतरयार्धशिरसिपशुंवध्वायूपे

गृह्य

॥१७॥

रशनायांवानियुनक्तिंयस्मैनमस्तस्मैत्वाजुष्टंनियुनज्मीतिप्रोक्षणादिसमानं पशुनाविशेषान्वक्ष्यामः पात्र्यापलाशेनवाव
पांजुहुयादितिहविज्ञायतेहरायमृडायशर्वायशिवायभवायमहादेवायोप्रायभीमायपशुपतयेरुद्रायशंकरायेशानाय
स्वाहेतिपङ्क्तिर्वोत्तरैरुद्रायस्वाहेतिवाचतसृषुचतसृषुकुशसूनासुचतसृषुदिक्षुवलिंहरैर्घास्तेरुद्रपूर्वस्यांदिशिसेनास्ताभ्य
एनैनमस्तेअस्तुमामाहिंसीरित्येवंप्रतिदिशंत्वादेशनंचतुर्भिःसूक्तैश्चतस्रोदिशउपतिष्ठेत्कद्रुद्रायेमारुद्रायातेपितरिमारु
द्रायस्थिरधन्वनइतिसर्वरुद्रयज्ञेषुदिशामुपस्थानंतुषान्फलीकरणांश्चपुच्छंचर्मशिरःपादानित्यग्नावनुग्रहरैर्द्भोगंचर्मणा
कुर्वीतेतिशांवत्युत्तरतोमेर्द्भवीतासुकुशसूनासुवाशोणितंनिनयैच्छासिनीर्घोषिणीर्विचिन्वतीःसमश्रुतीःसर्पायएत
द्वोनेनवःप्रीणाल्यथोदङ्गावृत्यश्वासिनीर्घोषिणीर्विचिन्वतीःसमश्रुतीःसर्पायद्धोत्रतद्धरध्वमितिसर्पेभ्योयत्तत्रासृगूवध्यं
वावस्रुतंभवंतितद्धरंतिसर्पाःसर्वाणिहवाअस्यनामधेयानिसर्वाःसेनाःसर्वाण्युच्छ्रयणानीत्येवंविद्यजमानंप्रीणातिना
स्यब्रुवाणंचनहिनस्तीतिविज्ञायतेनास्यप्राश्नीयान्नास्यग्राममाहरेयुरभिमारुकोहैषदेवःप्रजाभवतीत्यमात्यानंततःप्रति
प्रेधयेन्नियोगात्तुप्राश्नीयात्स्वस्त्ययनइतिसएषशूलगवोधन्योलोक्यःपुण्यःपुत्र्यःपशव्यआयुष्योयशस्यइष्टान्यमुत्सृजे
न्नानुत्सृष्टस्यान्महापशुर्भवतीतिविज्ञायतेशंतातीयंजपन्गृहानियात्पशूनामुपतापंपतमेवदेवंमध्येगोष्ठस्ययजेतस्थाली

सूत्रं.
अ. ४

॥१७॥

पाकंसर्वहुतैर्वहिराज्यंचानुप्रहृत्यधूमतोगाआनयेच्छंतातीयंजपन्पशूनामध्यमियान्मध्यमियान्नमःशौनकायनमःशौन
काय ॥ ९ ॥ ॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रेचतुर्थोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ४ ॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रंसमाप्तम् ॥ ॥

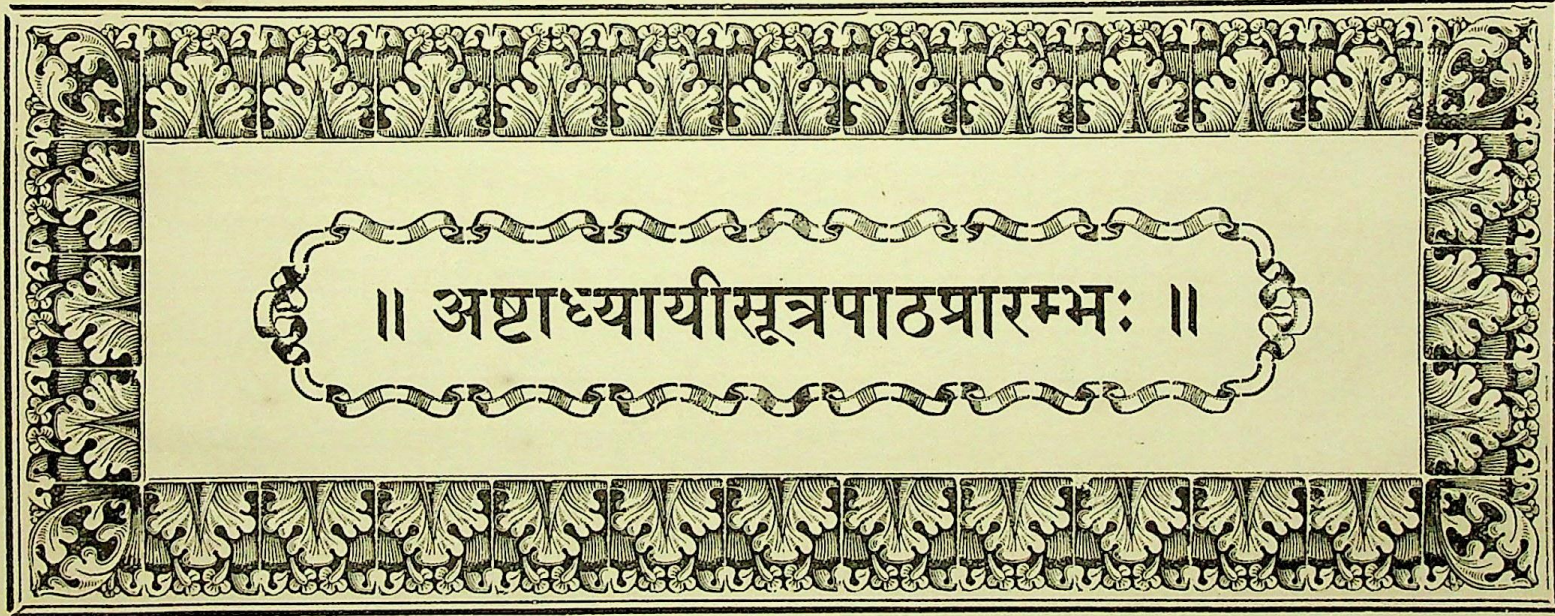
इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा गोरेइत्युपनामक-
कृष्णभट्टसाहाय्येन संस्कृतं तच्च मुंबय्यां तुकाराम जावजी इत्येतैः
स्वीये निर्णयसागराख्येऽकनयंत्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

शाकः १८३७ सन १९१५.

॥ इत्याश्वलायनगृह्यसूत्रंसमाप्तम् ॥

॥ अष्टाध्यायीसूत्रपाठप्रारम्भः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ हरिः ॐम् ॥ येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्यमहेश्वरात् । कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै पाणिनेये नमः
॥ १ ॥ येन धौतागिरः पुंसाविमलैः शब्दवारिभिः । तमश्चाज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनेये नमः ॥ २ ॥ वाक्यकारं वररु
चिं भाष्यकारं पतंजलिम् । पाणिनिं सूत्रकारं च प्रणतोऽस्मि मुनित्रयम् ॥ ३ ॥ अइउण् । ऋलृक् । एओङ् । ऐऔच् ।
हयवरट् । लण् । जमङणनम् । झभजू । घडधष् । जवगडदश् । खफछठथचटतव् । कपय् । शषसर् । हल् ।
इति प्रत्याहारसूत्राणि ॥ वृद्धिरादैच् । अदेङ्गुणः । इको गुणवृद्धी । नधातुलोपार्धधातुके । क्तिचिच् । दीधीवेवीटा
म् । हलोऽनन्तराः संयोगः । मुखनासिकावचनोऽनुनासिकः । तुल्यास्यप्रयत्नसंवर्णम् । नाञ्जलौ । ईदूदेद्विवचनं
प्रगृह्यम् । अदसोमात् । शे । निपातएकाजनाङ् । ओत् । संबुद्धौ शाकल्यस्येतावनार्षे । उजः । ऊँ । ईदूतौ च स
प्तम्यर्थे । दाधाध्वदाप् ॥ १॥ आद्यन्तवदेकस्मिन् । तरप्तमपौघः । बहुगणवतुडतिसंख्या । षणान्ताषट् । डतिच ।
क्तवतूनिष्ठा । सर्वादीनि सर्वनामानि । विभाषादिक्समासे बहुव्रीहौ । नवबहुव्रीहौ । तृतीयासमासे । द्वन्द्वे च ।
विभाषाजसि । प्रथमचरमतयाल्पाधकतिपयनेमाश्च । पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापराधराणिव्यवस्थायामसंज्ञायाम् ।
स्वमज्ञातिधनाख्यायाम् । अन्तरं वहिर्योगोपसंव्यानयोः । स्वरादिनिपातमव्ययम् । तद्धितश्चासर्वविभक्तिः । कृन्मे
जन्तः । क्त्वातोऽसुन्कसुनः ॥ २ ॥ अव्ययीभावश्च । शिसर्वनामस्थानम् । सुडनपुंसकस्य । नवेति विभाषा ।

अष्टा.

॥ २ ॥

इग्यणःसंप्रसारणम् । आद्यन्तौटंकितौ । मिदचोऽन्त्यात्परः । एचइघ्रस्वादेशे । षष्ठीस्थानेयोगा । स्थानेऽन्तर
तमः । उरण्रपरः । अलोऽन्त्यस्य । डिच्च । आदेःपरस्य । अनेकालिशत्सर्वस्य । स्थानिवदादेशोऽनल्विधौ । अचःप
रस्मिन्पूर्वविधौ । नपदान्तद्विर्वचनवरेयलोपस्वरसवर्णानुस्वारदीर्घजश्चर्विधिषु । द्विर्वचनेऽचि । अदर्शनलोपः
॥ ३ ॥ प्रत्ययस्यलुक्श्लुपः । प्रत्ययलोपेप्रत्ययलक्षणम् । नलुमताङ्गस्य । अचोऽन्त्यादिटि । अलोऽन्त्यात्पूर्वउप
धा । तस्मिन्नितिनिर्दिष्टेपूर्वस्य । तस्मादित्युत्तरस्य । स्वरूपंशब्दस्याशब्दसंज्ञा । अणुदित्सवर्णस्यचाप्रत्ययः । तपर
स्तत्कालस्य । आदिरन्त्येनसहेता । येनविधिस्तदन्तस्य । वृद्धिर्यस्याचामादिस्तद्वृद्धम् । त्यदादीनिच । एङ्प्रा
चादेशे ॥ ४ ॥ वृद्धिराद्यन्तवदव्ययीभावःप्रत्ययस्यलुक्पञ्चदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ४ ॥
गाङ्कुटादिभ्योऽङ्गिण्डित् । विजइट् । विभाषोर्णोः । सार्वधातुकमपित् । असंयोगाल्लिट् । इन्धिभवतिभ्यां
च । मृडमृदगुधकुपक्लिशवदवसःक्त्वा । रुदविदमुपग्रहिस्वपिप्रच्छःसंश्च । इकोझल् । हलन्ताच्च । लिङ्सिचावा
त्मनेपदेषु । उश्च । वागमः । हनःसिच् । यमोगन्धने । विभाषोपयमने । स्थाघ्वोरिच्च । नक्त्वासेट् । निष्ठाशी
ङ्स्विदिमिदिक्ष्विदिधृषः । मृषस्तितिक्षायाम् ॥ १ ॥ उदुपधाद्भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम् । पूङ्क्त्वाच । नोप
धात्थफान्ताद्वा । वंचिलुंच्युतश्च । तृषिमृषिकृषेःकाश्यपस्य । रलोव्युपधाद्भलादेःसंश्च । ऊकालोऽङ्गस्वदीर्घ

सूत्रपा.

१ । २

॥ २ ॥

पुतः । अचश्च । उच्चैरुदात्तः । नीचैरनुदात्तः । समाहारःस्वरितः । तस्यादितउदात्तमर्धह्रस्वम् । एकश्रुतिदूरा
 त्संबुद्धौ । यज्ञकर्मण्यजपन्युंखसामसु । उच्चैस्तरांवावषट्कारः । विभाषाछन्दसि । नसुब्रह्मण्यायांस्वरितस्यतूदात्तः ।
 देवब्रह्मणोरनुदात्तः । स्वरितात्संहितायामनुदात्तानाम् । उदात्तस्वरितपरस्यसन्नतरः ॥ २ ॥ अपृक्तएकाल्प्रत्ययः ।
 तत्पुरुषःसमानाधिकरणःकर्मधारयः । प्रथमानिर्दिष्टंसमासउपसर्जनम् । एकविभक्तिचापूर्वनिपाते । अर्थवदधातु
 रप्रत्ययःप्रातिपदिकम् । कृत्तद्धितसमासाश्च । ह्रस्वोनपुंसकेप्रातिपदिकस्य । गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य । लुक्तद्धितलु
 कि । इद्गोण्याः । लुपियुक्तवद्भ्यक्तवचने । विशेषणानांजाजातेः । तदशिष्यसंज्ञाप्रमाणत्वात् । लुव्योगाप्रख्याना
 त् । योगप्रमाणेचतदभावेऽदर्शनंस्यात् । प्रधानप्रत्ययार्थवचनमर्थस्यान्यप्रमाणत्वात् । कालोपसर्जनेचतुल्यम् ।
 जात्याख्यायामेकस्मिन्बहुवचनमन्यतरस्याम् । अस्मदोद्वयोश्च । फल्गुनीप्रोष्ठपदानांचनक्षत्रे ॥ ३ ॥ छन्दसिपुन
 र्वस्वोरेकवचनम् । विशाखयोश्च । तिष्यपुनर्वस्वोर्नक्षत्रद्वन्द्वेबहुवचनस्यद्विवचनंनित्यम् । सरूपाणामेकशेषएकवि
 भक्तौ । वृद्धोयूनातलक्षणश्चेदेवविशेषः । स्त्रीपुंवच्च । पुमान्स्त्रिया । भ्रातृपुत्रौस्वसृदुहितृभ्याम् । नपुंसकमनपुंस
 केनैकवच्चास्यान्यतरस्याम् । पितामात्रा । श्वशुरःश्वश्रवा । त्यदादीनिसर्वैर्नित्यम् । ग्राम्यपशुसंघेष्वतरुणेषुस्त्री
 ॥ ४ ॥ गाङ्गुटाद्युदुपधादपृक्तदछन्दसिपुनर्वस्वोस्त्रयोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ भूवादयो

अष्टा.
॥ ३ ॥

धातवः । उपदेशेऽजनुनासिकइत् । हलन्त्यम् । नविभक्तौनुस्माः । आदिर्जिडुडवः । षःप्रत्ययस्य । चुटू ।
लशक्वतद्धिते । तस्यलोपः । यथासंख्यमनुदेशःसमानाम् । स्वरितेनाधिकारः । अनुदात्तङितआत्मनेपदम् । भा
वकर्मणोः । कर्तरिकर्मव्यतिहारे । नगतिहिंसार्थेभ्यः । इतरेतरान्योन्योपपदाच्च । नेर्विशः । परिव्यवेभ्यःक्रियः ।
विपराभ्यांजेः । आङोदोऽनास्यविहरणे ॥ १ ॥ क्रीडोऽनुसंपरिभ्यश्च । समवप्रविभ्यःस्थः । प्रकाशनस्थेयाख्ययो
श्च । उदोऽनूर्ध्वकर्मणि । उपान्मन्त्रकरणे । अकर्मकाच्च । उद्विभ्यांतपः । आङोयमहनः । समोगम्यृच्छिप्रच्छि
स्वरत्यर्तिश्रुविदिभ्यः । निसमुपविभ्योह्वः । स्पर्धायामाङः । गन्धनावक्षेपणसेवनसाहसिक्यप्रतियत्नप्रकथनोपयो
गेषुकृजः । अधेःप्रसहने । वेःशब्दकर्मणः । अकर्मकाच्च । संमाननोत्संजनाचार्यकरणज्ञानभृतिविगणनव्ययेषुनि
यः । कर्तृस्थेचाशरीरेकर्मणि । वृत्तिसर्गतायनेषुकर्मः । उपपराभ्याम् । आङउद्गमने ॥ २ ॥ वेःपादविहरणे । प्रो
पाभ्यांसमर्थाभ्याम् । अनुपसर्गाद्वा । अपह्ववेज्ञः । अकर्मकाच्च । संप्रतिभ्यामनाध्याने । भासनोपसंभाषाज्ञानय
त्नविमत्युपमन्त्रणेषुवदः । व्यक्तवाचांसमुच्चारणे । अनोरकर्मकात् । विभाषाविप्रलापे । अवाङ्गः । समःप्रतिज्ञा
ने । उदश्चरःसकर्मकात् । समस्तृतीयायुक्तात् । दाणश्चसाचेच्चतुर्थर्थे । उपाद्यमःस्वकरणे । ज्ञाश्रुस्मृदृशांसनः ।
नानोर्ज्ञः । प्रत्याङ्भ्यांश्रुवः । शदेःशितः ॥ ३ ॥ म्रियतेर्लुङ्लिङोश्च । पूर्ववत्सनः । आम्प्रत्ययवत्कृजोऽनुप्रयोगस्य ।

सूत्रपा.
१ । ३

॥ ३ ॥

प्रोपाभ्यांयुजेरयज्ञपात्रेषु । समःक्षणवः । भुजोऽनवने । णेरणौयत्कर्मणौचेत्सकर्तानाध्याने । भीस्म्योर्हेतुभये ।
गृधिवंच्योःप्रलम्भने । लियःसंमाननशालीनीकरणयोश्च । मिथ्योपपदात्कृजोऽभ्यासे । स्वरितजितःकर्त्रभिप्राये
क्रियाफले । अपाद्वदः । णिचश्च । समुदाङ्भ्योयमोऽग्रन्थे । अनुपसर्गाञ्जः । विभाषोपपदेनप्रतीयमाने । शेषा
त्कर्तरिपरस्मैपदम् । अनुपराभ्यांकृजः । अभिप्रत्यतिभ्यःक्षिपः ॥ ४ ॥ प्राद्वहः । परेर्मृषः । व्याङ्परिभ्योरमः ।
उपाच्च । विभाषाकर्मकात् । बुधयुधनशजनेङ्प्रुद्रुसुभ्योणेः । निगरणचलनार्थेभ्यश्च । अणावकर्मकाच्चित्तवत्कर्तृ
कात् । नपादम्याङ्यमाङ्यसपरिमुहरुचि नृतिवदवसः । वाक्यषः । द्युञ्जोलुङि । वृञ्जःस्यसतोः । लुटिचकृपः
॥ ५ ॥ भूवादयःक्रीडोऽनुवेःपादम्रियतेःप्राद्वहस्त्रयोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ आकडा
रादेकासंज्ञा । विप्रतिषेधेपरंकार्यम् । यूख्याख्यौनदी । नेयङ्वङ्स्थानावस्त्री । वामि । ङितिह्रस्वश्च । शेषोध्य
सखि । पतिःसमासएव । षष्ठीयुक्तश्छन्दसिवा । ह्रस्वलघु । संयोगेगुरु । दीर्घच । यस्मात्प्रत्ययविधिस्तदादिप्रत्य
येऽङ्गम् । सुप्तिङन्तंपदम् । नःक्ये । सितिच । स्वादिष्वसर्वनामस्थाने । यचिभम् । तसौमत्वर्थे । अयस्मयादी
निच्छन्दसि ॥ १ ॥ बहुषुबहुवचनम् । व्येकयोर्द्विवचनैकवचने । कारके । ध्रुवमपायेऽपादानम् । भीत्रार्थानांभय
हेतुः । पराजेरसोढः । वारणार्थानामीप्सितः । अन्तर्धौयेनादर्शनमिच्छति । आख्यातोपयोगे । जनिकर्तुःप्रकृ

अष्टा.

॥ ४ ॥

तिः । भुवःप्रभवः । कर्मणायमभिप्रैतिससंप्रदानम् । रुच्यर्थानांप्रीयमाणः । श्लाघतुङ्स्थाशपांज्ञीप्स्यमानः । धारे
रुत्तमर्णः । स्पृहेरीप्सितः । क्रुधद्रुहेर्ष्यासूयार्थानांयंप्रतिकोपः । क्रुधद्रुहोरुपस्पृष्टयोःकर्म । राधीक्ष्योर्यस्यविप्रश्नः ।
प्रत्याङ्भ्यांश्रुवःपूर्वस्यकर्ता ॥ २ ॥ अनुप्रतिगृणश्च । साधकतमंकरणम् । दिवःकर्मच । परिक्रयणेसंप्रदानमन्य
तरस्याम् । आधारोऽधिकरणम् । अधिशीङ्स्थासांकर्म । अभिनिविशश्च । उपान्वध्याङ्वसः । कर्तुरीप्सिततमंकर्म ।
तथायुक्तंचानीप्सितम् । अकथितंच । गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थशब्दकर्माकर्मकाणामणिकर्तासणौ । हृक्त्तोरन्यतरस्या
म् । स्वतन्त्रःकर्ता । तत्प्रयोजकोहेतुश्च । प्राग्ग्रीश्वरान्निपाताः । चादयोऽसत्त्वे । प्रादयः । उपसर्गाःक्रियायोगे ।
गतिश्च ॥ ३ ॥ ऊर्यादिच्चिडाचश्च । अनुकरणंचानितिपरम् । आदरानादरयोःसदसती । भूषणेऽलम् । अन्तर
परिग्रहे । कणेमनसीश्रद्धाप्रतीघाते । पुरोऽव्ययम् । अस्तंच । अच्छगत्यर्थवदेषु । अदोऽनुपदेशे । तिरोऽन्तर्धौ ।
विभाषाकृजि । उपाजेऽन्वाजे । साक्षात्प्रभृतीनिच । अनत्याधानउरसिमनसी । मध्येपदेनिवचनेच । नित्यंहस्ते
पाणावुपयमने । प्राध्वंवन्धने । जीविकोपनिषदावौपम्ये । तेप्राग्धातोः ॥ ४ ॥ छन्दसिपरेऽपि । व्यवहिताश्च ।
कर्मप्रवचनीयाः । अनुलक्षणे । तृतीयार्थे । हीने । उपोऽधिकेच । अपपरीवर्जने । आङ्गार्यादावचने । लक्षणेत्थंभू
ताख्यानभागवीप्सासुप्रतिपर्यनवः । अभिरभागे । प्रतिःप्रतिनिधिप्रतिदानयोः । अधिपरीअनर्थकौ । सुःपूजायाम् ।

सूत्रपा.

१ । ४

॥ ४ ॥

अतिरतिक्रमणेच । अपिःपदार्थसंभावनान्ववसर्गगर्हासमुच्चयेषु । अधिरीश्वरे । विभाषाकृञि । लःपरस्मैपदम् ।
तङानावात्मनेपदम् ॥ ५ ॥ तिङस्त्रीणित्रीणिप्रथममध्यमोत्तमाः । तान्येकवचनद्विवचनबहुवचनान्येकशः । सुपः ।
विभक्तिश्च । युष्मद्युपपदेसमानाधिकरणेस्थानिन्यपिमध्यमः । प्रहासेचमन्योपपदेमन्यतेरुत्तमएकवच्च । अस्मद्यु
त्तमः । शेषेप्रथमः । परःसंनिकर्षःसंहिता । विरामोऽवसानम् ॥ ६ ॥ आकडाराद्वहुष्वनुप्रतिगृणञ्यादिच्छन्दसि
तिङोदश ॥ इतिप्रथमाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ ॥ इतिसूत्रपाठेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ समर्थःपदविधिः । सुवामन्त्रितेपराङ्गवत्स्वरे । प्राक्कडारात्समासः । सहसुपा । अव्ययीभावः । अव्ययंवि
भक्तिसमीपसमृद्धिव्युद्ध्यर्थाभावात्ययासंप्रतिशब्दप्रादुर्भावपश्चाद्यथानुपूर्व्ययौगपद्यसादृश्यसंपत्तिसाकल्यान्तवच
नेषु । यथासादृश्ये । यावदवधारणे । सुप्रतिनामात्रार्थे । अक्षशलाकासंख्याःपरिणा । विभाषा । अपपरिवहिरं
चवःपंचम्या । आङ्मर्यादाभिविध्योः । लक्षणेनाभिप्रतीआभिमुख्ये । अनुर्यत्समया । यस्यचायामः । तिष्ठद्गुप्रभृ
तीनिच । पारेमध्येषष्ठ्यावा । संख्यावंश्येन । नदीभिश्च ॥ १ ॥ अन्यपदार्थेचसंज्ञायाम् । तत्पुरुषः । द्विगुश्च ।
द्वितीयाश्रितातीतपतितगतात्यस्तप्राप्तापन्नैः । स्वयंक्तेन । खटाक्षेपे । सामि । कालाः । अत्यन्तसंयोगेच । तृतीया
तत्कृतार्थेनगुणवचनेन । पूर्वसदृशसमोनार्थकलहनिपुणमिश्रच्छणैः । कर्तृकरणेकृताबहुलम् । कृत्यैरधिकार्थवचने ।

अष्टा.

॥ ५ ॥

अन्नेनव्यंजनम् । भक्ष्येणमिश्रीकरणम् । चतुर्थीतदर्थार्थवलिहितसुखरक्षितैः । पंचमीभयेन । अपेतापोढमुक्तप
तितापत्रस्तैरल्पशः । स्तोकान्तिकदूरार्थकृच्छ्राणिकेन । सप्तमीशौण्डैः ॥ २ ॥ सिद्धशुष्कपक्कवन्धैश्च । ध्वाङ्गेण
क्षेपे । कृत्यैर्ऋणे । संज्ञायाम् । केनाहोरात्रावयवाः । तत्र । क्षेपे । पात्रेसमितादयश्च । पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराण
नवकेवलाःसमानाधिकरणेन । दिक्संख्येसंज्ञायाम् । तद्धितार्थोत्तरपदसमाहारेच । संख्यापूर्वोद्विगुः । कुत्सिता
निकुत्सनैः । पापाणकेकुत्सितैः । उपमानानिसामान्यवचनैः । उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे । विशेषणं वि
शेष्येण बहुलम् । पूर्वापरप्रथमचरमजघन्यसमानमध्यमध्यमवीराश्च । श्रेण्यादयः कृतादिभिः । केन नञ्विशिष्टेनान
ञ् ॥ ३ ॥ सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टाः पूज्यमानैः । वृन्दारकनागकुंजरैः पूज्यमानम् । कतरकतमौजातिपरिग्रहे । किं
क्षेपे । पोढायुवतिस्तोककतिपयगृष्टिधेनुवशावेहद्व्ययणीप्रवृत्तश्रोत्रियाध्यापकधूर्तैर्जातिः । प्रशंसावचनैश्च । युवा
खलतिपलितवलिनजरतीभिः । कृत्यतुल्याख्याअजात्या । वर्णोवर्णेन । कुमारःश्रमणादिभिः । चतुष्पादोगर्भिण्या ।
मयूरव्यंसकादयश्च ॥ ४ ॥ समर्थोऽन्यपदार्थेसिद्धशुष्कसन्महद्वादश ॥ इतिद्वितीयाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥
पूर्वापराधरोत्तरमेकदेशिनैकाधिकरणे । अर्धनपुंसकम् । द्वितीयतृतीयचतुर्थतुर्याण्यन्यतरस्याम् । प्राप्तापन्नेचद्वि
तीयया । कालाःपरिमाणिना । नञ् । ईषदकृता । षष्ठी । याजकादिभिश्च । ननिर्धारणे । पूरणगुणसुहितार्थसदव्यय

सूत्रपा.

२ । २

॥ ५ ॥

तव्यसमानाधिकरणेन । केनचपूजायाम् । अधिकरणवाचिनाच । कर्मणिच । तृजकाभ्यांकर्तरि । कर्तरिच । नित्यं
क्रीडाजीविकयोः । कुगतिप्रादयः । उपपदमतिङ् । अमैवाव्ययेन ॥ १ ॥ तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम् । क्त्वाच ।
शेषोबहुव्रीहिः । अनेकमन्यपदार्थे । संख्ययाव्ययासन्नादूराधिकसंख्याःसंख्येये । दिङ्गमान्यन्तराले । तत्रतेनेद
मितिसरूपे । तेनसहेतितुल्ययोगे । चार्थेद्वन्द्वः । उपसर्जनपूर्वम् । राजदन्तादिषुपरम् । द्वन्द्वेधि । अजाद्यदन्तम् ।
अल्पात्तरम् । सप्तमीविशेषणेबहुव्रीहौ । निष्ठा । बाहिताभ्यादिषु । कडाराःकर्मधारये ॥ २ ॥ पूर्वापराधरोत्तरंतृ
तीयाप्रभृतीन्यष्टादश ॥ इतिद्वितीयाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ अनभिहिते । कर्मणिद्वितीया । तृतीया
चहोश्छन्दसि । अन्तरान्तरेणयुक्ते । कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे । अपवर्गेतृतीया । सप्तमीपंचम्यौकारकमध्ये । कर्म
प्रवचनीययुक्तेद्वितीया । यस्मादधिकंयस्यचेश्वरवचनंतत्रसप्तमी । पंचम्यपाङ्गुरिभिः । प्रतिनिधिप्रतिदानेचयस्मा
त् । गत्यर्थकर्मणिद्वितीयाचतुर्थ्यौचैष्टायामनध्वनि । चतुर्थीसंप्रदाने । क्रियार्थोपपदस्यचकर्मणिस्थानिनः । तुम
र्थाच्चभाववचनात् । नमःस्वस्तिस्वाहास्वधालंवषड्योगाच्च । मन्यकर्मण्यनादरेविभाषाप्राणिषु । कर्तृकरणयोस्तृती
या । सहयुक्तेऽप्रधाने । येनाङ्गविकारः ॥ १ ॥ इत्थंभूतलक्षणे । संज्ञोऽन्यतरस्यांकर्मणि । हेतौ । अकर्तर्युपेपंचमी ।
विभाषागुणेऽस्त्रियाम् । षष्ठीहेतुप्रयोगे । सर्वनाम्नस्तृतीयाच । अपादानेपंचमी । अन्यारादितरर्तेदिक्छन्दांचूत्तरप

अष्टा.
॥ ६ ॥

दाजाहियुक्ते । पष्ठ्यतसर्थप्रत्ययेन । एनपाद्वितीया । पृथग्विनानानाभिस्तृतीयान्यतरस्याम् । करणेचस्तोकात्पकृच्छ्र
कतिपयस्यासत्त्ववचनस्य । दूरान्तिकार्थैः पष्ठ्यन्यतरस्याम् । दूरान्तिकार्थेभ्योद्वितीयाच । सप्तम्यधिकरणेच ।
यस्यचभावेनभावलक्षणम् । षष्ठीचानादरे । स्वामीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभूप्रसूतैश्च । आयुक्तकुशलाभ्यां
चासेवायाम् ॥ २ ॥ यतश्चनिर्धारणम् । पंचमीविभक्ते । साधुनिपुणाभ्यामर्चायांसप्तम्यप्रतेः । प्रसितोत्सुकाभ्यांतृ
तीयाच । नक्षत्रेचलुपि । प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रेप्रथमा । संबोधनेच । सामन्त्रितम् । एकवचनसं
बुद्धिः । षष्ठीशेषे । ज्ञोऽविदर्थस्यकरणे । अधीगर्थदयेशांकर्मणि । कृञःप्रतियत्ने । रुजार्थानांभाववचनानामज्वरेः ।
आशिषिनाथः । जासिनिप्रहणनाटकाथपिषांहिंसायाम् । व्यवहृपणोःसमर्थयोः । दिवस्तदर्थस्य । विभाषोपसर्गे ।
द्वितीयाब्राह्मणे । प्रेष्यब्रुवोर्हविषोदेवतासंप्रदाने ॥ ३ ॥ चतुर्थ्यर्थेबहुलंछन्दसि । यजेश्वकरणे । कृत्वोर्थप्रयोगेकालेऽ
धिकरणे । कर्तृकर्मणोःकृति । उभयप्राप्तौकर्मणि । क्तस्यचवर्तमाने । अधिकरणवाचिनश्च । नलोकाव्ययनिष्ठाख
लर्थतृनाम् । अकेनोर्भविष्यदाधमर्णयोः । कृत्यानांकर्तरिवा । तुल्यार्थैरतुलोपमाभ्यांतृतीयान्यतरस्याम् । चतुर्थी
चाशिष्यायुष्यमद्रभद्रकुशलसुखार्थहितैः ॥ ४ ॥ अनभिहितइत्थंभूतयतश्चप्रेष्यब्रुवोस्त्रयोदश ॥ इतिद्वितीयाध्या
येतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ द्विगुरेकवचनम् । द्वन्द्वश्चप्राणितूर्यसेनाङ्गानाम् । अनुवादेचरणानाम् । अध्वर्युक

सूत्रपा.
२ । ४

॥ ६ ॥

तुरनपुंसकम् । अध्ययनतोऽविप्रकृष्टाख्यानाम् । जातिरप्राणिनाम् । विशिष्टलिङ्गोनदीदेशोऽग्रामाः । क्षुद्रजन्त
 वः । येषांचविरोधःशाश्वतिकः । शूद्राणामनिरवसितानाम् । गवाश्वप्रभृतीनिच । विभाषावृक्षमृगतृणधान्यव्यं
 जनपशुशकुन्यश्ववडवपूर्वापराधरोत्तराणाम् । विप्रतिषिद्धंचानधिकरणवाचि । नदधिपयआदीनि । अधिकरणै
 तावत्त्वेच । विभाषासमीपे । सनपुंसकम् । अव्ययीभावश्च । तत्पुरुषोऽनङ्कर्मधारयः । संज्ञायांकन्थोशीनरेषु
 ॥ १ ॥ उपज्ञोपक्रमंतदाद्याचिख्यासायाम् । छायाबाहुल्ये । सभाराजामनुष्यपूर्वा । अशालाच । विभाषासेनासु
 राच्छायाशालानिशानाम् । परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोः । पूर्ववदश्ववडवौ । हेमन्तशिशिरावहोरात्रेचच्छन्दसि ।
 रात्राह्लाहाःपुंसि । अपथंनपुंसकम् । अर्धर्चाःपुंसिच । इदमोऽन्वादेशेऽशनुदात्तस्तृतीयादौ । एतदस्त्रतसोस्त्रतसौ
 चानुदात्तौ । द्वितीयाटौस्वेनः । आर्धधातुके । अदोजग्धिर्ल्यप्तिक्किति । लुङ्सनोर्घस्तृ । घञपोश्च । बहुलंछन्दसि ।
 लिट्यन्यतरस्याम् ॥ २ ॥ वेजोवधिः । हनोवधलिङि । लुङिच । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । इणोगालुङि । गौ
 गमिरवोधने । सनिच । इडश्च । गाङ्गिटि । विभाषालुङ्ङोः । गौचसंश्रङोः । अस्तेर्भूः । ब्रुवोवचिः । चक्षिङः
 ख्याञ् । वालिटि । अजेर्व्यघञपोः । वायौ । ण्यक्षत्रियार्पजितोयूनिगुणिजोः । पैलादिभ्यश्च । इजःप्राचाम्
 ॥ ३ ॥ नतौल्वलिभ्यः । तद्राजस्यबहुपुतेनैवास्त्रियाम् । यस्कादिभ्योगोत्रे । यजजोश्च । अत्रिभृगुकुत्सवसिष्ठगोत्र

अष्टा.

॥ ७ ॥

भाङ्गिरोभ्यश्च । वह्वचइजःप्राच्यभरतेषु । नगोपवनादिभ्यः । तिककितवादिभ्योद्वन्द्वे । उपकादिभ्योऽन्तरस्या
मद्वन्द्वे । आगस्त्यकौण्डिन्ययोरगस्तिकुण्डिनच् । सुपोधातुप्रातिपदिकयोः । अदिप्रभृतिभ्यःशपः । बहुलंछन्दसि ।
यङोऽचिच । जुहोत्यादिभ्यःश्लुः । बहुलंछन्दसि । गातिस्थाघुपाभूभ्यःसिचःपरस्मैपदेषु । विभाषाघ्राधेद्रशाच्छासः ।
तनादिभ्यस्तथासोः । मन्त्रेघसह्रणशवृहदहादृचकृगमिजनिभ्योलेः ॥ ४ ॥ आमः । अव्ययादाप्सुपः । ताव्ययीभा
वादतोऽम्त्वपंचम्याः । तृतीयासप्तम्योर्बहुलम् । लुटःप्रथमस्यडारौरसः ॥ ५ ॥ द्विगुरुपञ्चोपक्रमंवेजोवर्जिर्नतौत्व
लिभ्यआमःपञ्च ॥ इतिद्वितीयाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥

ॐ ॥ प्रत्ययः । परश्च । आद्युदात्तश्च । अनुदात्तौसुप्पितौ । गुप्तिज्जिह्वःसन् । मान्वधदान्शान्भ्योदीर्घश्चाभ्या
सस्य । धातोःकर्मणःसमानकर्तृकादिच्छायांवा । सुपआत्मनःक्यच् । काम्यच्च । उपमानादाचारे । कर्तुःक्यङ्सलो
पश्च । भृशादिभ्योभुव्यच्चेर्लोपश्चहलः । लोहितादिडाज्भ्यःक्यष् । कष्टायक्रमणे । कर्मणोरोमन्थतपोभ्यांवर्तिच
रोः । वाष्पोष्मभ्यामुद्गमने । शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेघेभ्यःकरणे । सुखादिभ्यःकर्तृवेदनायाम् । नमोवरिवश्चित्रङः
क्यच् । पुच्छभाण्डचीवराणिङ् ॥ १ ॥ मुण्डमिश्रश्लक्ष्णलवणव्रतवस्त्रहलकलकृततूस्तेभ्योणिच् । धातोरेकाचो
हलादेःक्रियासमभिहारेयङ् । नित्यंकौटिल्येगतौ । लुपसदचरजपजभदहदशगृभ्योभावगर्हायाम् । सत्यपपाशरूप

सूत्रपा.
३।१

॥ ७ ॥

वीणातूलश्लोकसेनालोमत्वचवर्मवर्णचूर्णचुरादिभ्योणिच् । हेतुमतिच् । कण्ड्वादिभ्योयक् । गुंपूधूपविच्छिपणिपनि
 भ्यआयः । ऋतेरीयङ् । कमेर्णिङ् । आयादयार्धधातुकेवा । सनाद्यन्ताधातवः । स्यतांसीलुटोः । सिव्वहुलं
 लेटि । कास्प्रत्ययादाममन्त्रेलिटि । इजादेश्चगुरुमतोऽनृच्छः । दयायासश्च । उपविदजागृभ्योऽन्यतरस्याम् ।
 भीहीभृहुवांश्लुवच् । कृञ्चानुप्रयुज्यतेलिटि ॥ २ ॥ विदांकुर्वन्वित्यन्यतरस्याम् । अभ्युत्सादयांप्रजनयांचिकयांर
 मयामकःपावयांक्रियाद्विदामक्रन्नितिच्छन्दसि । चिल्लुङि । च्लेःसिच् । शलङ्गुपधादनिटःकसः । श्लिषआलिङ्ग
 ने । नदृशः । णिश्रिद्रुसुभ्यःकर्तरिचङ् । विभाषाधेदृश्व्योः । गुपेदृच्छन्दसि । नोनयतिध्वनयत्येलयत्यर्दयतिभ्यः ।
 अस्यतिवक्तिख्यातिभ्योऽङ् । लिपिसिचिह्वश्च । आत्मनेपदेष्वन्यतरस्याम् । पुषादिद्युताद्युदितःपरस्मैपदेषु । स
 र्तिशास्त्यर्तिभ्यश्च । इरितोवा । जृस्तम्भुसुचुम्लुचुमुचुगुलुचुगुलुचुश्चिभ्यश्च । कृमृदृरुहिभ्यश्चच्छन्दसि । चिण्तेपदः
 ॥ ३ ॥ दीपजनबुधपूरितायिप्यायिभ्योऽन्यतरस्याम् । अचःकर्मकर्तरि । दुहश्च । नरुधः । तपोऽनुतापेच । चि
 णभावकर्मणोः । सार्वधातुकेयक् । कर्तरिशप् । दिवादिभ्यःश्यन् । वाभ्राशभ्लाशभ्रमुक्कुमुत्रसित्रुटिलपः ।
 यसोऽनुपसर्गात् । संयसश्च । स्वादिभ्यःश्रुः । श्रुवःशृच । अक्षोऽन्यतरस्याम् । तनूकरणेतक्षः । तुदादिभ्यःशः ।
 रुधादिभ्यःश्रम् । तनादिकृञ्भ्यउः । धिन्विकृण्व्योरच ॥ ४ ॥ ऋयादिभ्यःश्ना । स्तंभुस्तुंभुस्कंभुस्कुंभुस्कु

अष्टा.

॥ ८ ॥

ज्भ्यःश्रुश्च । हलःश्रःशानङ्गौ । छन्दसिशायजपि । व्यत्ययोबहुलम् । लिङ्याशिष्यङ् । कर्मवत्कर्मणातुल्यक्रि
यः । तपस्तपःकर्मकस्यैव । नदुहस्तुनमांयक्चिणौ । कुषिरजोःप्राचांश्यन्परस्मैपदं च । धातोः । तत्रोपपदंसप्तमी
स्थम् । कृदतिङ् । वासरूपोस्त्रियाम् । कृत्याःप्राङ्ण्वुलः । तव्यत्तव्यानीयरः । अचोयत् । पोरदुपधात् । शकि
सहोश्च । गदमदचरयमश्चानुपसर्गे ॥ ५ ॥ अवद्यपण्यवर्यागर्ह्यपणितव्यानिरोधेषु । वह्यंकरणम् । अर्यःस्वामिवै
श्ययोः । उपसर्याकाल्याप्रजने । अजर्यसंगतम् । वदःसुपिक्यञ्च । भुवोभावे । हनस्तच । एतिस्तुशास्वृदजुषःक्य
प् । ऋदुपधाच्चाकृपिचृतेः । ईचखनः । भृजोऽसंज्ञायाम् । मृजेर्विभाषा । राजसूयसूर्यमृषोद्यरुच्यकुप्यकृष्टपच्या
व्यथ्याः । भिद्योद्धौनदे । पुष्यसिद्धौनक्षत्रे । विपूयविनीयजित्यामुंजकल्कहलिषु । प्रत्यपिभ्यांग्रहेश्छन्दसि ।
पदास्वैरिवाह्यापक्ष्येषु च । विंभाषाकृवृषोः ॥ ६ ॥ युग्यंचपत्रे । अमावस्यदन्यतरस्याम् । छन्दसिनिष्टक्यदेवहूयं प्र
णीयोन्नीयोच्छिष्यमर्यस्तर्याध्वर्यखन्यखान्यदेवयज्यापृच्छ्यप्रतिषीव्यब्रह्मवाद्यभाव्यस्ताव्योपचाय्यपृडानि । ऋह
लोर्ण्यत् । ओरावश्यके । आसुयुवपिरपिलपित्रपिचमश्च । आनाय्योऽनित्ये । प्रणाय्योऽसंमतौ । पाय्यसांनाय्य
निकाय्यधाय्यामानहविर्निवाससामिधेनीषु । क्रतौकुण्डपाय्यसंचाय्यौ । अग्नौपरिचाय्योपचाय्यसमूह्याः । चित्या
ग्निचित्ये च । ण्वुल्तृचौ । नन्दिग्रहिपचादिभ्योऽल्युणिन्यचः । इगुपधज्ञाप्नीकिरःकः । आतश्चोपसर्गे । पाघ्राध्माधेङ्

सूत्रपा.
३।१

॥ ८ ॥

दृशःशः । अनुपसर्गालिम्पविन्दधारिपारिवेद्युदेजिचेतिसातिसाहिभ्यश्च । ददातिदधात्योर्विभाषा । ज्वलितिकसन्ते
भ्योणः ॥ ७ ॥ श्याद्वधासुसंस्वतीणवसावहलिहृष्टिष्वसश्च । दुन्योरनुपसर्गे । विभाषाग्रहः । गेहेकः । शिल्पि
निष्पुन् । गस्थकन् । ण्युङ् । हश्चब्रीहिकालयोः । प्रसुल्वःसमभिहारेवुन् । आशिषिच । प्रत्ययोमुण्डविदांदीपज
नक्र्यादिभ्योऽवद्ययुग्यंचश्याद्वधादश ॥ इतितृतीयाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ कर्मण्यण् । ह्वावामश्च । आ
तोऽनुपसर्गेकः । सुपिस्थः । तुन्दशोकयोःपरिमृजापनुदोः । प्रेदाज्ञः । समिख्यः । गापोष्टक् । हरतेरनुद्यमनेऽच् ।
वयसिच । आङिताच्छील्ये । अर्हः । स्तम्बकर्णयोरमिजपोः । शमिधातोःसंज्ञायाम् । अधिकरणेशेतेः । चरेष्टः ।
भिक्षासेनादायेषुच । पुरोऽग्रतोऽग्रेषुसर्तेः । पूर्वकर्तरि । कृजोहेतुताच्छील्यानुलोम्येषु ॥ १ ॥ दिवाविभानिशाप्र
भाभास्कारान्तानन्तादिवहुनान्दीकिंलिपिलिविलिभक्तिकर्तृचित्रक्षेत्रसंख्याजङ्गवाह्वहर्त्यत्तञ्जनुरुरुःषु । कर्मणिभृ
तौ । नशब्दश्लोककलहगाथावैरचाटुसूत्रमन्त्रपदेषु । स्तम्बशकृतोरिन् । हरतेर्दृतिनाथयोःपशौ । फलेग्रहिरात्मंभ
रिश्च । छन्दसिवनसनरक्षिमथाम् । एजेःखश् । नासिकास्तनयोधर्माधेटोः । नाडीमुष्ट्योश्च । उदिकूलेरुजिवहोः ।
वहांश्चेलिहः । परिमाणेपचः । मितनखेच । विध्वरुषोस्तुदः । असूर्यललाटटोर्दृशितपोः । उग्रंपश्येरमदपाणिंध
माश्च । प्रियवशेवदःखच् । द्विषत्परयोस्तापेः । वाचियंमोव्रते ॥ २ ॥ पृःसर्वयोर्दारिसहोः । सर्वकूलाभ्रकरीषेषुक

अष्टा.

॥ ९ ॥

पः । मेघातिभयेषुकृजः । क्षेमप्रियमद्रेऽप्य । आशितेभुवःकरणभावयोः । संज्ञायांभृद्वृजिधारिसहितपिदमः ।
गमश्च । अन्तात्यन्ताध्वदूरपारसर्वानन्तेषुडः । आशिषिहनः । अपेक्षेशतमसोः । कुमारशीर्षयोर्णिनिः । लक्षणेजा
यापत्योष्टक । अमनुष्यकर्तृकेच । शक्तौहस्तिकपाटयोः । पाणिघताडघौशिल्पिनि । आढ्यसुभगस्थूलपलितनग्ना
न्धप्रियेषुचव्यर्थेष्वचवौकृजःकरणेख्युन् । कर्तरिभुवःखिण्णुचुकजौ । स्पृशोऽनुदकेकिन् । ऋत्विग्दधृक्सगिदशु
ष्णिगंचुयुजिकृञ्चाश्च । त्यदादिषुदृशोनालोचनेकञ्च ॥ ३ ॥ सत्सूद्विषद्रुहद्रुहयुजविदभिदच्छिदजिनीराजामुपसर्गेऽपि
किप् । भजोण्विः । छन्दसिसहः । वहश्च । कव्यपुरीषपुरीष्येषुज्युट् । हव्येऽनन्तःपादम् । जनसनखनक्रमगमोवि
ट् । अदोऽनन्ते । ऋव्येच । दुहःकव्यश्च । मन्त्रेश्वेतवहोक्थशस्पुरोडाशोण्विन् । अवेयजः । विजुपेच्छन्दसि । आ
तोमनिन्कनिव्वनिपश्च । अन्येभ्योऽपिदृश्यन्ते । किप्च । स्थःकच । सुप्यजातौणिनिस्ताच्छील्ये । कर्तर्युपमाने ।
व्रते ॥ ४ ॥ बहुलमाभीक्ष्ये । मनः । आत्ममानेखश्च । भूते । करणेयजः । कर्मणिहनः । ब्रह्मभ्रूणवृत्रेषुकिप् ।
बहुलंछन्दसि । सुकर्मपापमन्त्रपुण्येषुकृजः । सोमेसुजः । अग्नौचेः । कर्मण्यश्याख्यायाम् । कर्मणीनिविक्रियः ।
दृशेःकनिप् । राजनियुधिकृजः । सहेच । सप्तम्यांजनेर्डः । पंचम्यामजातौ । उपसर्गेचसंज्ञायाम् । अनौकर्मणि
॥ ५ ॥ अन्येष्वपिदृश्यते । निष्ठा । सुयजोर्ङ्निप् । जीर्यतेरतृन् । छन्दसिलिट् । लिटःकानज्वा । कसुश्च । भाषा

सूत्रपा.

३ । २

॥ ९ ॥

यांसदवसश्रुवः । उपेयिवाननाश्वाननूचानश्च । लुङ् । अनद्यतनेलङ् । अभिज्ञावचनेलट् । नयदि । विभाषा
साकाङ्क्षे । परोक्षेलिट् । हशश्वतोर्लङ् । प्रश्नेचासन्नकाले । लट्स्मे । अपरोक्षेच । ननौपृष्टप्रतिवचने ॥ ६ ॥ नन्वो
र्विभाषा । पुरिलुङ्स्मे । वर्तमानेलट् । लटःशतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे । संबोधनेच । लक्षणहेत्वोः
क्रियायाः । तौसत् । पूङ्चजोःशानन् । ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषुचानश् । इङ्घ्रायोःशत्रुकृच्छ्रिणि । द्विपोऽमि
त्रे । सुजोयज्ञसंयोगे । अर्हःप्रशंसायाम् । आक्तेस्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु । तृन् । अलंकृज्जिराकृज्प्रजनोत्पचो
त्पतोन्मदरुच्यपत्रपवृतुवृधुसहचरइणुच् । णेइछन्दसि । भुवश्च । ग्लजिस्थश्चगस्तुः । त्रसिगृधिधृषिक्षिपेःकृः ॥ ७ ॥
शमित्यष्टाभ्योधिनुण् । संपृचानुरुधाङ्चमाङ्चसपरिसृसंसृजपरिदेविसंज्वरपरिक्षिपंपरिरटपरिवदपरिदहपरिमुह
दुषद्विषद्रुहदुहयुजाक्रीडविविचत्यजरजभजातिचरापचरामुषाभ्याहनश्च । वौकषलसकथसम्भः । अपेचलपः ।
प्रेलपसृद्रुमथक्दवसः । निन्दहिंसक्लिशखादविनाशपरिक्षिपपरिरटपरिवादिव्याभाषासूजोवुञ् । देविकुशोश्चोपस
र्गे । चलनशब्दार्थादकर्मकाद्युच् । अनुदात्तेतश्चहलादेः । जुचङ्गम्यदन्द्रम्यसृगृधिज्वलशुचलषपतपदः । क्रुधम
ण्डार्थेभ्यश्च । नयः । सूददीपदीक्षश्च । लषपतपदस्थाभूवृषहनकमगमशूभ्यउकञ् । जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृडःपाक
न् । प्रजोरिनिः । जिट्टक्षिविश्रीण्वमाव्यथाभ्यमपरिभूप्रसूभ्यश्च । स्पृहिगृहिपतिदयिनिद्रातन्द्राश्रद्धाभ्यआलुच् ।

अष्टा.

॥१०॥

दाधेद्विशदसदोरुः । सृघस्यदःकमरच् ॥ ८ ॥ भंजभासमिदोघुरच् । विदिभिदिच्छिदेःकुरच् । इणनशजिसति
भ्यःकरप् । गत्वरश्च । जागरूकः । यजजपदशांयडः । नमिकम्पिस्म्यजसकमहिंसदीपोरः । सनाशंसभिक्षउः ।
विंदुरिच्छुः । क्याच्छन्दसि । आहगमहनजनःकिकिनौलिङ् । स्वपितृषोर्नजिङ् । शृवन्घोराः । भियःक्रुकु
नौ । स्थेशभासपिसकसोवरच् । यश्चयडः । भ्राजभासधुर्विद्युतोर्जिपृजुग्रावस्तुवःक्रिप् । अन्येभ्योऽपिदृश्यते ।
भुवःसंज्ञान्तरयोः । विप्रसंभ्योद्धुसंज्ञायाम् ॥ ९ ॥ धःकर्मणिष्टृन् । दाम्नीशसयुयुजस्तुतुदसिसिचमिहपतदशनहः
करणे । हलसूकरयोःपुवः । अर्तिलूधूसूखनसहचरइत्रः । पुवःसंज्ञायाम् । कर्तरिचर्षिदेवतयोः । जीतःक्तः । म
तिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च । कर्मणिदिवापूःसर्वसत्सूवहुलमन्येष्वपिनन्वोःशमितिभंजभासधःकर्मण्यष्टौ ॥ इतितृतीया
ध्यायेद्वितीयपादः ॥ २ ॥ ७ ॥ उणादयोवहुलम् । भूतेऽपिदृश्यन्ते । भविष्यतिगम्यादयः । यावत्पुरानिपात
योर्लट् । विभाषाकदाकर्ह्योः । किंवृत्तेलिप्सायाम् । लिप्स्यमानसिद्धौच । लोट्थलक्षणेच । लिङ्चोर्ध्वमौहूर्तिके ।
तुमुन्ण्वुलौक्रियायांक्रियार्थायाम् । भाववचनाश्च । अण्कर्मणिच । लृट्शेषेच । लृटःसद्वा । अनद्यतनेलुट् । पदरु
जविशस्पृशोघञ् । सृस्थिरे । भावे । अकर्तरिचकारकेसंज्ञायाम् । परिमाणाख्यायांसर्वेभ्यः ॥ १ ॥ इडश्च ।
उपसर्गेरुवः । समियुद्दुवः । श्रिणीभुवोऽनुपसर्गे । वौक्षुश्रुवः । अवोदोर्नियः । प्रेडुस्तुस्रुवः । निरभ्योःपूर्वोः ।

सूत्रपा.

३ । ३

॥१०॥

उद्योगः । कृधान्ये । यज्ञेसमिस्तुवः । प्रेस्त्रोऽयज्ञे । प्रथनेवावशब्दे । छन्दोनाम्निच । उदिग्रहः । समिमुष्टौ ।
 परिन्योर्नीणोर्धूतांभेषयोः । पराव्रनुपात्ययङ्णः । व्युपयोःशेतेःपर्याये । हस्तादानेचेरस्तेये ॥ ८ ॥ निवासचित्ति
 शरीरोपसमाधानेष्वदेशकः । संघेचानौत्तराधये । कर्मव्यतिहारेणचिस्त्रियाम् । अभिविधौभावइनुण् । आक्रोशेऽ
 वन्योर्ग्रहः । प्रेलिप्सायाम् । परौयज्ञे । नौवृधान्ये । उदिश्रयतियौतिपृद्ववः । विभाषाङिरुपुवोः । अवेग्रहोवर्ष
 प्रतिवन्धे । प्रेवणिजाम् । रश्मौच । वृणोतेराच्छादने । परौभुवोऽवज्ञाने । एरच् । ऋदोरप् । ग्रहवृहणिश्चिगम
 श्र । उपसर्गेऽदः । नौणच ॥ ३ ॥ व्यधजपोरनुपसर्गे । स्वनहसोर्वा । यमःसमुपनिविषुच् । नौगदनदपठस्वनः ।
 कणोवीणायांच । नित्यंपणःपरिमाणे । मदोऽनुपसर्गे । प्रमदसंसदौहर्षे । समुदोरजःपशुषु । अक्षेष्टुग्लहः । प्रजने
 सतेः । हःसंप्रसारणंचन्यभ्युपविषु । आङियुद्धे । निपानमाहावः । भावेऽनुपसर्गस्य । हनश्चवधः । मूर्तौघनः ।
 अन्तर्घनोदेशे । अगारैकदेशेप्रघणःप्रघाणश्च । उद्धनोऽत्याधानम् ॥ ४ ॥ अपघनोऽङ्गम् । करणेऽयोविद्रुषु ।
 स्तम्बेकच । परौघः । उपघ्नआश्रये । संघोद्धौगणप्रशंसयोः । निघोनिमितम् । द्वितःक्वित्रः । द्वितोऽथुच् । यज
 याचयतविच्छप्रच्छरक्षोनङ् । स्वपोनन् । उपसर्गेघोःकिः । कर्मण्यधिकरणेच । स्त्रियांक्तिन् । स्थागापापचोभावे ।
 मन्त्रेवृषेपचमनविदभूवीराउदात्तः । ऊतियूतिजूतिसातिहेतिकीर्तयश्च । व्रजयजोर्भावेक्यप् । संज्ञायांसमजनिष

अष्टा.

॥११॥

दनिपतमनविदषुञ्शीङ्भृजिणः । कृजःशच ॥ ९ ॥ इच्छा । अप्रत्ययात् । गुरोश्चहलः । पिङ्गिदादिभ्योऽङ् ।
चिन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्च । आतश्चोपसर्गे । ण्यासश्रन्थोयुच् । रोगाख्यायांण्वुल्वहुलम् । संज्ञायाम् । विभाषा
ख्यानपरिप्रश्नयोरिञ्च । पर्यायार्हणोत्पत्तिषुण्वुच् । आक्रोशेनन्यनिः । कृत्यल्युटोवहुलम् । नपुंसकेभावेक्तः ।
ल्युट् । कर्मणिचयेनसंस्पर्शात्कर्तुःशरीरसुखम् । करणाधिकरणयोश्च । पुंसिसंज्ञायांघःप्रायेण । गोचरसंचरवहव्र
जव्यजापणनिगमाश्च । अवेतृस्त्रोर्घञ् ॥ ६ ॥ हलश्च । अध्यायन्यायोद्यावसंहाराधारावायाश्च । उदङ्कोऽनुदके ।
जालमानायः । खनोघच । ईषहुःसुषुकृच्छाकृच्छार्थेषुखल् । कर्तृकर्मणोश्चभूकृजोः । आतोयुच् । छन्दसिगत्यर्थे
भ्यः । अन्येभ्योऽपिदृश्यते । वर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वा । आशंसायांभूतवच्च । क्षिप्रवचनेलृट् । आशंसावचने
लिङ् । नानद्यतनवत्क्रियाप्रबन्धसामीप्ययोः । भविष्यतिमर्यादावचनेऽवरस्मिन् । कालविभागेचानहोरात्राणाम् ।
परस्मिन्विभाषा । लिङ्गिमित्तेलृङ्गियातिपत्तौ । भूतेच ॥ ७ ॥ वोताप्योः । गर्हायांलङपिजात्वोः । विभाषाकथ
मिलिङ्च । किंवृत्तेलिङ्लटौ । अनवकृष्ट्यमर्षयोरकिंवृत्तेऽपि । किंकिलास्त्यर्थेषुलृट् । जातुयदोर्लिङ् । यच्चयत्रयोः ।
गर्हायांच । चित्रीकरणेच । शेषेलृडयदौ । उताप्योःसमर्थयोर्लिङ् । कामप्रवेदनेकच्चिति । संभावनेऽलमितिचे
त्सिद्धाप्रयोगे । विभाषाधातौसंभावनवचनेऽयदि । हेतुहेतुमतोर्लिङ् । इच्छार्थेषुलिङ्गोदौ । समानकर्तृकेषुतुमुन् ।

सूत्रपा.

३ । ३

॥११॥

लिङ् । इच्छार्थेभ्योविभाषावर्तमाने ॥ ८ ॥ विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसंप्रश्नप्रार्थनेषुलिङ् । लोट् । प्रैषातिसर्ग
प्राप्तकालेषुकृत्याश्च । लिङ्गोर्ध्वमौहूर्तिके । सेलोट् । अधीष्टेच । कालसमयवेलासुतुमुन् । लिङ्चदि । अर्हेकृत्यत्
चश्च । आवश्यकाधमर्णयोर्णिनिः । कृत्याश्च । शकिलिङ् । आशिषिलिङ्गोटौ । क्तिक्तौचसंज्ञायाम् । माङिलिङ् ।
स्मोत्तरेलङ्च ॥ उणादयइङोनिवासव्यधजपोरपघनइच्छाहलश्चवोताप्योर्विधिषोडश ॥ इतितृतीयाध्यायेतृतीयः
पादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ धातुसंबन्धेप्रत्ययाः । क्रियासमभिहारेलोटोटोहिस्वौवाचतध्वमोः । समुच्चयेऽन्यतरस्याम् ।
यथाविध्यनुप्रयोगःपूर्वस्मिन् । समुच्चयेसामान्यवचनस्य । छन्दसिलुङ्ङिटः । लिङ्थेलेट् । उपसंवादाशङ्कयोश्च ।
तुमर्थेसेनेनसेअसेन्कसेकसेनध्यैअध्यैन्कध्यैकध्यैन्शध्यैशध्यैन्तवैतवेङ्ग्वेनः । प्रयैरोहिष्यैअव्यथिष्यै । दृशेविष्येच ।
शकिणमुल्कमुलौ । ईश्वरेतोसुन्कसुनौ । कृत्यार्थेतवैकेन्केन्यत्वनः । अवचक्षेच । भावलक्षणेस्थेणकृञ्चदिचरिहुत
मिजनिभ्यस्तोसुन् । सृपितृदोःकसुन् । अलंखल्वोःप्रतिषेधयोःप्राचांक्त्वा । उदीचांमाङोव्यतीहारे । परावरयोगेच
॥ १ ॥ समानकर्तृकयोःपूर्वकाले । आभीक्ष्ण्येणमुल्च । नयद्यनाकाङ्क्षे । विभाषाग्रेप्रथमपूर्वेषु । कर्मण्याक्रोशेकृञः
खमुञ् । स्वादुमिणमुल् । अन्यथैवंकथमित्थंसुसिद्धाप्रयोगश्चेत् । यथातथयोरसूयाप्रतिवचने । कर्मणिदृशिबिदोः
साकल्ये । यावतिविन्दजीवोः । चर्मोदरयोःपूरेः । वर्षप्रमाणऊलोपश्चास्यान्यतरस्याम् । चेल्लेक्लोपेः । निमूलसम्

अष्टा.

॥१२॥

लयोःकषः । शुष्कचूर्णरूक्षेषुपिषः । समूलाकृतजीवेषुहन्कृञ्ग्रहः । करणेहनः । स्नेहनेपिषः । हस्तेवर्तिग्रहोः ।
स्वेपुषः ॥ २ ॥ अधिकरणेबन्धः । संज्ञायाम् । कर्त्रोर्जीवपुरुषयोर्नशिवहोः । ऊर्ध्वेशुषिपूरोः । उपमानेकर्मणिच ।
कषादिषुयथाविध्यनुप्रयोगः । उपदंशस्तृतीयायाम् । हिंसार्थानांचसमानकर्मकाणाम् । सप्तम्यांचोपपीडरुधकर्षः ।
समासत्तौ । प्रमाणेच । अपादानेपरीप्सायाम् । द्वितीयायांच । स्वाङ्गेऽध्रुवे । परिक्लिश्यमानेच । विशिपतिपदि
स्कन्दांव्याप्यमानासेव्यमानयोः । अस्यतितृषोःक्रियान्तरेकालेषु । नाश्यादिशिग्रहोः । अव्ययेऽयथाभिप्रेताख्या
नेकृजःक्त्वाणमुलौ । तिर्यच्यपवर्गे ॥ ३ ॥ स्वाङ्गेतत्प्रत्ययेकृभ्योः । नाधार्थप्रत्ययेच्यर्थे । तूष्णीमिभुवः । अन्व
च्यानुलोभ्ये । शकधृषज्ञागलाघटरभलभक्रमसहार्हास्त्यर्थेषुतुमुन् । पर्याप्तिवचनेष्वलमर्थेषु । कर्तरिकृत् । भव्यगेय
प्रवचनीयोपस्थानीयजन्याप्लाव्यापात्यावा । लःकर्मणिचभावेचाकर्मकेभ्यः । तयोरेवकृत्यक्तखलर्थाः । आदिकर्म
णिक्तःकर्तरिच । गत्यर्थाकर्मकश्लिषशीङ्स्थासंवसजनरुहजीर्यतिभ्यश्च । दाशगोघ्नौसंप्रदाने । भीमादयोऽपादा
ने । ताभ्यामन्यत्रोणादयः । क्तोऽधिकरणेचध्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः । लस्य । तिस्रस्त्रिसिन्थस्थमिब्वस्मस्ता
तांझथासाथंध्वमिड्वहिमहिङ् । टितआत्मनेपदानांटेरे । थासःसे ॥ ४ ॥ लिटस्तझयोरेशिरेच् । परस्मैपदानांणल
तुसुस्थलथुसणत्वमाः । विदोलटोवा । व्रुवःपञ्चानामादितआहोव्रुवः । लोटोलङ्ङत् । एरुः । सेह्यपिच्च । वाञ्छन्दसि

सूत्रपा.

३ । ४

॥१२॥

अष्टा.

॥१३॥

मामकभागधेयपापापरसमानार्थकृतसुमङ्गलभेषजाच्च । रात्रेश्चाजसौ । अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक् । पत्युर्नोयज्ञसंयोगे ।
विभाषासपूर्वस्य । नित्यंसपद्यादिषु । पूतक्रतोरैच । वृषाकप्यग्निकुसितकुसिदानामुदात्तः । मनोरौवा । वर्णाद
नुदात्तात्तोपधात्तोऽनः । अन्यतोऽङीप् ॥ २ ॥ पिङ्गौरादिभ्यश्च । जानपदकुण्डगोणस्थलभाजनागकालनीलकुशका
मुककवरादृत्यमत्रावपनाकृत्रिमाश्राणास्थौल्यवर्णानाच्छादनायोविकारमैथुनेच्छाकेशवेशेषु । शोणात्प्राचाम्
वोतोऽङीप् । वृद्धादिभ्यश्च । नित्यं छन्दसि । भुवश्च । पुंयोगादाख्यायाम् । इन्द्रवरुणभवशर्वरुद्रमृडहिमार
ण्ययवयवनमातुलाचार्याणामानुक् । क्रीतात्करणपूर्वात् । क्तादल्पाख्यायाम् । बहुव्रीहेश्चान्तोदात्तात् । अस्वाङ्ग
पूर्वपदाद्वा । स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधात् । नासिकोदरौष्ठजङ्घादन्तर्कर्णशृङ्गाच्च । नक्रोडादिवह्वचः । सहन
ज्विद्यमानपूर्वाच्च । नखमुखात्संज्ञायाम् । दीर्घजिह्वाच्च छन्दसि । दिक्पूर्वपदान्डीप् ॥ ३ ॥ वाहः । सख्यशिर्षी
तिभाषायाम् । जातेरस्त्रीविषयादयोपधात् । पाककर्णपर्णपुष्पफलमूलवालोत्तरपदाच्च । इतोमनुष्यजातेः । ऊङु
तः । बाह्वन्तात्संज्ञायाम् । पङ्गोश्च । ऊरुत्तरपदादौपम्ये । संहितशफलक्षणवामादेश्च । कद्रुकमण्डल्वोरुछन्दसि ।
संज्ञायाम् । शार्ङ्गरवाद्यजोऽङीन् । यङश्चाप् । आवस्याच्च । तद्धिताः । यूनास्तिः । अणिजोरनार्षयोर्गुरूपोत्तमयोः
ष्यङ्गोत्रे । गोत्रावयवात् । कौड्यादिभ्यश्च ॥ ४ ॥ दैवयज्ञिशौचिवृक्षिसाल्यमुग्निकाण्ठेविद्धिभ्योऽन्यतरस्याम् ।

सूत्रपा.
४।१

॥१३॥

समर्थानांप्रथमाद्वा । प्राग्दीव्यतोऽण् । अश्वपत्यादिभ्यश्च । दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यः । उत्सादिभ्योऽ
ज् । स्त्रीपुंसाभ्यांनञ्स्त्वजौभवेनात् । द्विगोर्लुगनपत्ये । गोत्रेऽलुगचि । यूनिडुक् । फक्फजोरन्यतरस्याम् । तस्या
पत्यम् । एकोगोत्रे । गोत्राद्यून्यस्त्रियाम् । अतश्ज् । बाह्यादिभ्यश्च । सुधातुरकङ् । गोत्रेकुंजादिभ्यश्चफज् ।
नडादिभ्यःफक् । हरितादिभ्योऽजः ॥ ५ ॥ यजिजोश्च । शरद्वच्छुनकदर्भाद्भृगुवत्साग्रायणेषु । द्रोणपर्वतजीव
न्तादन्यतरस्याम् । अनृष्यानन्तर्येविदादिभ्योऽज् । गर्गादिभ्योयज् । मधुवभ्वोर्ब्राह्मणकौशिकयोः । कपिवोधादा
ङ्गिरसे । वतण्डाच्च । लुक्स्त्रियाम् । अश्वादिभ्यःफज् । भर्गात्रैगर्ते । शिवादिभ्योऽण् । अवृद्धाभ्योनदीमानुषी
भ्यस्तन्नामिकाभ्यः । ऋष्यन्धकवृष्णिङ्कुरुभ्यश्च । मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाः । कन्यायाःकनीनच । विकर्णशुङ्ग
च्छगलाद्वत्सभरद्वाजात्रिषु । पीलायावा । ढक्चमण्डूकात् । स्त्रीभ्योढक् ॥ ६ ॥ द्यचः । इतश्चानिजः । शुभ्रा
दिभ्यश्च । विकर्णकुपीतकात्काश्यपे । भुवोवुक्च । कल्याण्यादीनामिन्ड् । कुलटायावा । चटकायाऐरक् ।
गोधायाढक् । आरगुदीचाम् । क्षुद्राभ्योवा । पितृष्वसुदृच्छण् । ढक्किलोपः । मातृष्वसुश्च । चतुष्पाभ्योढज् ।
गृष्ट्यादिभ्यश्च । राजश्वशुराद्यत् । क्षत्राद्धः । कुलात्स्वः । अपूर्वपदादन्यतरस्यांयद्वकजौ ॥ ७ ॥ महाकुलादञ्स्व
जौ । दुष्कुलाढक् । स्वसुदृच्छः । भ्रातुर्व्यच्च । व्यन्त्सपत्ने । रेवत्यादिभ्यष्ठक् । गोत्रस्त्रियाःकुत्सनेणच । वृद्धा

अष्टा.
॥१४॥

दृक्सौवीरेषुबहुलम् । फेच्छच । फाण्टाहतिमिमताभ्यांणफिजौ । कुर्वादिभ्योण्यः । सेनान्तलक्षणकारिभ्यश्च ।
उदीचामिजू । तिकादिभ्यःफिजू । कौशल्यकार्मार्याभ्यांच । अणोद्व्यचः । उद्दीचांवृद्धादगोत्रात् । वाकिनादीनां
कुक्च । पुत्रान्तादन्यतरस्याम् । प्राचामवृद्धात्फिन्वहुलम् ॥ ८ ॥ मनोर्जातावज्यतौषुकच । अपत्यंपौत्रप्रभृतिगो
त्रम् । जीवतितुवंश्येयुवा । भ्रातरिचज्यायसि । वान्यस्मिन्सपिण्डेस्थविरतरेजीवति । वृद्धस्यचपूजायाम् । यून
श्चकुत्सायाम् । जनपदशब्दात्क्षत्रियादञ् । साल्वेयगान्धारिभ्यांच । द्व्यञ्मगधकलिङ्गसूरमसादण् । वृद्धेत्कोस
लाजादाञ्ज्यङ् । कुरुनादिभ्योण्यः । साल्वावयवप्रत्यग्रथकलकूटाश्मकादिञ् । तेतद्राजाः । कम्बोजालुक् ।
स्त्रियामवन्तिकुन्तिकुरुभ्यश्च । अतश्च । नप्राच्यभर्गादियौधेयादिभ्यः । ड्याद्विगोःपिद्गौरादिवाहोदैवयज्ञियजि
ओर्द्व्यचोमहाकुलान्मनोर्जातावष्टादश ॥ इतिचतुर्थाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ४ ॥ तेनरक्तंरागात् । लाक्षारोच
नाशकलकर्दमाट्ठक् । नक्षत्रेणयुक्तःकालः । लुवविशेषे । संज्ञायांश्रवणाश्वत्थाभ्याम् । द्वन्द्वाच्छः । दृष्टंसाम ।
कलेर्ठक् । वामदेवाङ्गुयङ्गुयौ । परिवृतोरथः । पाण्डुकम्बलादिनिः । द्वैपवैयाघ्रादञ् । कौमारापूर्ववचने । तत्रोद्ध
तममन्त्रेभ्यः । स्थण्डिलाच्छयितरित्रते । संस्कृतंभक्षाः । शूलोखाद्यत् । दध्मष्ठक् । उदश्वितोऽन्यतरस्याम् । क्षीरा
हञ् ॥ १ ॥ सास्मिन्पौर्णमासीतिसंज्ञायाम् । आग्रहायण्यश्वत्थाट्ठक् । विभाषाफाल्गुनीश्रवणाकार्तिकीचैत्रीभ्यः ।

सूत्रपा.
४।२

॥१४॥

सास्यदेवता । कस्येत् । शुक्राद्धन् । अपोनप्त्रपांनसृभ्यांघः । छच । महेन्द्राद्धानौच । सोमादृयण् । वाय्वृतुपित्रु
षसोयत् । द्यावापृथिवीशुनासीरमरुत्वदग्नीषोमवास्तोष्पतिगृहमेधाच्छच । अग्नेर्दक् । कालेभ्योभववत् । महाराज
प्रोष्ठपदाद्वज्र । पितृव्यमातुलमातामहपितामहाः । तस्यसमूहः । भिक्षादिभ्योऽण् । गोत्रोक्षोष्ट्रोरभ्रराजराजन्यराज
पुत्रवत्समनुष्याजाद्वज्र । केदाराद्यञ्च ॥ २ ॥ ठञ्कवचिनश्च । ब्राह्मणमाणववाडवाद्यत् । ग्रामजनबन्धुसहायेभ्यस्त
ल् । अनुदात्तादेरञ् । खण्डिकादिभ्यश्च । चरणेभ्योर्धर्मवत् । अचित्तहस्तिधेनोष्ठक् । केशाश्वाभ्यांयञ्छावन्यतर
स्याम् । पाशादिभ्योयः । खलगोरथात् । इनित्रकव्यचश्च । विषयोदेशे । राजन्यादिभ्योवुञ् । भौरिक्याद्यैषुका
र्यादिभ्योविधल्भक्तलौ । सोऽस्यादिरितिच्छन्दसःप्रगाथेषु । संग्रामेप्रयोजनयोद्धृभ्यः । तदस्यांप्रहरणमितिक्रीडा
यांणः । घञःसास्यांक्रियेतिजः । तदधीतेतद्वेद । ऋतूक्थादिसूत्रान्ताद्वक् ॥ ३ ॥ क्रमादिभ्योवुन् । अनुब्राह्मणा
दिनिः । वसन्तादिभ्यष्ठक् । प्रोक्तालुक् । सूत्राच्चकोपधात् । छन्दोब्राह्मणानिचतद्विषयाणि । तदस्मिन्नस्तीतिदेशेत
न्नाम्नि । तेननिर्वृत्तम् । तस्यनिवासः । अदूरभवश्च । ओरञ् । मतोश्चबह्वजङ्गात् । बह्वचःकूपेषु । उदक्चविपाशः ।
संकलादिभ्यश्च । स्त्रीषुसौवीरसाल्वप्राक्षु । सुवास्त्वादिभ्योऽण् । रोणी । कोपधाच्च । वुञ्छण्कठजिलसेनिरढञ्जयय
फक्फिजिञ्ज्यककठकोऽरीहणकृशाश्वर्यकुमुदकाशतृणप्रेक्षाश्मसखिसंकाशबलपक्षकर्णसुतंगमप्रगदिन्वराहकुमुदा

अष्टा.
॥१५॥

दिभ्यः ॥ ४ ॥ जनपदेऽनुप् । वरणादिभ्यश्च । शर्करायावा । ठक्छौच । नद्यांमनुप् । मध्वादिभ्यश्च । कुमुदनडवेत
सेभ्योऽनुप् । नडशादाड्डुलच् । शिखायावलच् । उत्करादिभ्यश्छः । नडादीनांकुक्च । शेषे । राष्ट्रावारपारा
द्धखौ । ग्रामाद्यखजौ । कत्र्यादिभ्योऽढक् । कुलकुक्षिग्रीवाभ्यःश्वास्यलंकारेषु । नद्यादिभ्योऽढक् । दक्षिणापश्चा
त्पुरसस्त्यक् । कापिश्याःष्फक् । रङ्गोरमनुष्येऽणच् ॥ ५ ॥ द्युप्रागपागुदक्प्रतीचोयत् । कन्थायाष्ठक् । वर्णौवुक् ।
अव्ययात्त्यप् । ऐषमोह्यःश्वासोऽन्यतरस्याम् । तीररूप्योत्तरपदादञ्जौ । दिक्पूर्वपदादसंज्ञायांजः । मद्रेभ्योञ् ।
उदीच्यग्रामाच्चवहचोऽन्तोदात्तात् । प्रस्थोत्तरपदपलद्यादिकोपधादण् । कण्वादिभ्योगोत्रे । इजश्च । नद्यचः
प्राच्यभरतेषु । वृद्धाच्छः । भवतष्ठक्छसौ । काश्यादिभ्यष्ठज्जिठौ । वाहीकग्रामेभ्यश्च । विभाषोशीनरेषु । ओर्दे
शेठञ् । वृद्धात्प्राचाम् ॥ ६ ॥ धन्वयोपधाद्दुञ् । प्रस्थपुरवहान्ताच्च । रोपधेतोःप्राचाम् । जनपदतदवध्योश्च ।
अवृद्धादपिवहुवचनविषयात् । कच्छाग्निक्रवर्तोत्तरपदात् । धूमादिभ्यश्च । नगरात्कुत्सनप्रावीण्ययोः । अरण्या
न्मनुष्ये । विभाषाकुरुयुगंधराभ्याम् । मद्रवृज्योःकन् । कोपधादण् । कच्छादिभ्यश्च । मनुष्यतत्स्थयोर्वुञ् । अप
दातौसाल्वात् । गोयवाग्वोश्च । गर्तोत्तरपदाच्छः । गहादिभ्यश्च । प्राचांकटादेः । राज्ञःकच ॥ ७ ॥ वृद्धादकेका
न्तखोपधात् । कन्थापलदनगरग्रामहृदोत्तरपदात् । पर्वताच्च । विभाषामनुष्ये । कृकणपर्णाद्धारद्वाजे । तेनसास्मि

सूत्रपा.
४।२

॥१५॥

न्ठक्रमादिभ्योजनपदेद्युप्रागपागधन्ववृद्धात्पञ्च ॥ इतिचतुर्थाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ६॥ युष्मदस्मदोरन्यत
 रस्यांखञ्च । तस्मिन्नणिचयुष्माकास्माकौ । तवकर्ममकावेकवचने । अर्धाद्यत् । परावराधमोत्तमपूर्वाच्च । दिक्पूर्व
 पदाद्वञ्च । ग्रामजनपदैकदेशादञ्ठञौ । मध्यान्मः । असांप्रतिके । द्वीपादनुसमुद्रंयञ् । कालाद्वञ् । श्राद्धेशरदः ।
 विभाषारोगातपयोः । निशाप्रदोषाभ्यांच । श्वसस्तुट् । संधिवेलाद्यतुनक्षत्रेभ्योऽण् । प्रावृषण्यः । वर्षाभ्यष्टक् ।
 छन्दसिठञ् । वसन्ताच्च ॥ १ ॥ हेमन्ताच्च । सर्वत्राणचतलोपश्च । सायंचिरंप्राहेप्रगेऽव्ययेभ्यश्च्युलौतुङ् ।
 विभाषापूर्वाह्णापराह्णाभ्याम् । तत्रजातः । प्रावृषष्टप् । संज्ञायांशरदोबुञ् । पूर्वाह्णापराह्णार्द्रामूलप्रदोषावस्करा
 द्हुन् । पथःपन्थच । अमावास्यायावा । अच । सिन्ध्वपकराभ्यांकन् । अणञौच । श्रविष्ठाफलगुन्यनुराधास्वा
 तितिष्यपुनर्वसुहस्तविशाखाषाढाबहुलालुक् । स्थानान्तगोशालखरशालाच्च । वत्सशालाभिजिदश्वयुक्शतभिषजो
 वा । नक्षत्रेभ्योबहुलम् । कृतलब्धक्रीतकुशलाः । प्रायभवः । उपज्ञानूपकर्णोपनीवेष्टक् ॥ २ ॥ संभूते । कोशा
 द्वञ् । कालात्साधुपुण्यत्पच्यमानेषु । उप्तेच । आश्वयुज्याबुञ् । ग्रीष्मवसन्तादन्यतरस्याम् । देयमृणे । कला
 प्यश्वत्थयवबुसाद्हुन् । ग्रीष्मावरसमाद्हुञ् । संवत्सराग्रहायणीभ्यांठञ् । व्याहरतिमृगः । तदस्यसोढम् । तत्र
 भवः । दिगादिभ्योयत् । शरीरावयवाच्च । दृतिकुक्षिकलशिवस्त्यस्त्यहेर्ढञ् । ग्रीवाभ्योऽणच । गम्भीराञ्ज्यः ।

अष्टा.

॥१६॥

अव्ययीभावाच्च । अन्तःपूर्वपदादृञ् ॥ ३ ॥ ग्रामात्पर्यनुपूर्वात् । जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः । वर्गान्ताच्च । अशब्देय
त्खावन्यतरस्याम् । कर्णललाटात्कनलंकारे । तस्यव्याख्यानइतिचव्याख्यातव्यनाम्नः । बहुचोऽन्तोदात्तादृञ् ।
क्रतुयज्ञेभ्यश्च । अध्यायेष्वेवर्षेः । पौरोडाशपुरोडाशात्छन् । छन्दसोयदणौ । अजृद्धाह्वणकर्प्रथमाध्वरपुरश्चरणना
माख्यातादृक् । अणृगयनादिभ्यः । ततआगतः । ठगायस्थानेभ्यः । शुण्डिकादिभ्योऽण् । विद्यायोनिसंबन्धे
भ्योबुञ् । ऋतष्ठञ् । पितुर्यच्च । गोत्रादङ्कवत् ॥ ४ ॥ हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यांरूप्यः । मयट् । प्रभवति ।
विदूराज्यः । तद्गच्छतिपथिदूतयोः । अभिनिष्क्रामतिद्वारम् । अधिकृत्यकृतेग्रन्थे । शिशुकन्दयमसभद्वन्द्वेन्द्र
जननादिभ्यश्छः । सोऽस्यनिवासः । अभिजनश्च । आयुधजीविभ्यश्छःपर्वते । शण्डिकादिभ्योज्यः । सिन्धुतक्ष
शिलादिभ्योऽणञौ । तूदीशलातुरवर्मतीकूचवाराहकछण्डज्यकः । भक्तिः । अचित्ताददेशकालादृक् । महाराजा
दृञ् । वासुदेवार्जुनाभ्यांबुन् । गोत्रक्षत्रियाख्येभ्योबहुलंबुञ् । जनपदिनांजनपदवत्सर्वजनपदेनसमानशब्दानांब
हुवचने ॥ ५ ॥ तेनप्रोक्तम् । तित्तिरिवरतन्तुखण्डिकोखाच्छण् । काश्यपकौशिकाभ्यामृषिभ्यांणिनिः । कलापि
वैशम्पायनान्तेवासिभ्यश्च । पुराणप्रोक्तेषुब्राह्मणकल्पेषु । शौनकादिभ्यश्छन्दसि । कठचरकालुक् । कलापिनो
ऽण् । छगलिनोढिनुक् । पाराशर्यशिलालिभ्यांभिधुनदसूत्रयोः । कर्मन्दकृशाश्वादिनिः । तेनैकदिक् । तसिश्च ।

सूत्रपा.

४ । ३

॥१६॥

उरसोयच्च । उपज्ञाते । कृतेग्रन्थे । संज्ञायाम् । कुलालादिभ्योबुञ् । क्षुद्राभ्रमरवटरपादपादञ् । तस्येदम्
॥ ६ ॥ रथाद्यत् । पत्रपूर्वादञ् । पत्राध्वर्युपरिषदश्च । हलसीराठ्ठक् । द्वन्द्वाहुन्वैरमैथुनिकयोः । गोत्रचरणाहु
ञ् । सङ्घाङ्कलक्षणेष्वाज्यजिजामण् । शाकलाद्वा । छन्दोगौक्थिकयाज्ञिकवह्वचनटाञ्ज्यः । नदण्डमाणवान्तेवा
सिषु । रैवतिकादिभ्यश्छः । कौपिंजलहास्तिपदादण् । आथर्वणिकस्येकलोपश्च । तस्यविकारः । अवयवेचप्राण्यौ
पधिवृक्षेभ्यः । बिल्वादिभ्योऽण् । कोपधाच्च । त्रपुजतुनोःषुक् । ओरञ् । अनुदात्तादेश्च ॥ ७ ॥ पलाशादिभ्यो
वा । शम्याःप्लञ् । मयड्वैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोः । नित्यंवृद्धशरादिभ्यः । गोश्चपुरीषे । पिष्टाच्च । संज्ञा
यांकन् । ब्रीहेःपुरोडाशे । असंज्ञायांतिलयवाभ्याम् । ह्यचश्छन्दसि । नोत्वद्धर्धबिल्वात् । तालादिभ्योऽण् ।
जातरूपेभ्यःपरिमाणे । प्राणिरजतादिभ्योऽञ् । जितश्चतत्प्रत्ययात् । क्रीतवत्परिमाणात् । उष्ट्राहुञ् । उमोर्ण
योर्वा । एण्याढञ् । गोपयसोर्यत् ॥ ८ ॥ द्रोश्च । मानेवयः । फलेलुक् । मृक्षादिभ्योऽण् । जम्ब्वावा । लुप्च ।
हरीतक्यादिभ्यश्च । कंसीयपरशव्ययोर्यजौलुक्च ॥ ९ ॥ युष्मद्धेमन्तात्संभूतेग्रामाद्धेतुतेनरथात्पलाशादिभ्यो
द्रोश्चाष्टौ ॥ इतिचतुर्थाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ प्राग्वहतेष्टक् । तेनदीव्यतिखनतिजयतिजितम् । संस्कृ
तम् । कुलत्थकोपधादण् । तरति । गोपुच्छाठ्ठञ् । नौह्यचष्टन् । चरति । आकर्षात्छल् । पर्पादिभ्यःष्टन् । श्वग

अष्टा.

॥१७॥

णाट्टञ्च । वेतनादिभ्योजीवति । वस्त्रक्रयविक्रयाट्टन् । आयुधाच्छच । हरत्युत्सङ्गादिभ्यः । भस्त्रादिभ्यष्टन् ।
विभाषाविवधवीवधात् । अण्कुटिलिकायाः । निर्वृत्तेऽक्षद्यूतादिभ्यः । कत्रेर्मन्त्रित्यम् ॥ १ ॥ अपमित्ययाचिता
भ्यांककनौ । संसृष्टे । चूर्णादिनिः । लवणालुक् । मुद्गादण् । व्यञ्जनैरुपसिक्ते । ओजःसहोऽम्भसावर्तते । तत्प्र
त्यनुपूर्वमीपलोमकूलम् । परिमुखं च । प्रयच्छतिगर्ह्यम् । कुसीददशैकादशात्षष्ठ्यौ । उञ्छति । रक्षति । शब्द
दर्दुरं करोति । पक्षिमत्स्यमृगान्हन्ति । परिपन्थं चतिष्ठति । माथोत्तरपदपदव्यनुपदंधावति । आक्रन्दाट्टञ्च । पदोत्त
रपदंगृह्णाति । प्रतिकण्ठार्थललामं च ॥ २ ॥ धर्मचरति । प्रतिपथमेतिठंश्च । समवायान्तसमवैति । परिषदोण्यः ।
सेनायावा । संज्ञायांललाटकुक्कुट्यौपश्यति । तस्यधर्म्यम् । अण्महिष्यादिभ्यः । ऋतोऽञ् । अवक्रयः । तदस्यप
ण्यम् । लवणाट्टञ् । किसरादिभ्यष्टन् । शलालुनोऽन्यतरस्याम् । शिल्पम् । मङ्गुकर्णरादणन्यतरस्याम् ।
प्रहरणम् । परश्वधाट्टञ्च । शक्तियष्टोरीकक् । अस्तिनास्तिदिष्टमतिः ॥ ३ ॥ शीलम् । छत्रादिभ्योणः । कर्माध्यय
नेवृत्तम् । बह्वचपूर्वपदाट्टञ् । हितंभक्षाः । तदस्मैदीयतेनियुक्तम् । श्राणामांसौदनाट्टिठन् । भक्तादणन्यतरस्या
म् । तत्रनियुक्तः । अगारान्ताट्टन् । अध्यायिन्यदेशकालात् । कठिनान्तप्रस्तारसंस्थानेषुव्यवहरति । निकटेवस
ति । आवसथात्षल् । प्राग्घिताद्यत् । तद्वहतिरथयुगप्रासङ्गम् । धुरोयट्टकौ । स्वःसर्वधुरात् । एकधुरालुक् ।

सूत्रपा.

४।४

॥१७॥

शकटादण् ॥ ४ ॥ हलसीराठक् । संज्ञायांजन्या । विध्यत्यधनुषा । धनगणलब्धा । अन्नाणः । वशंगतः । पदम
स्मिन्दृश्यम् । मूलमस्यावर्हि । संज्ञायांधेनुष्या । गृहपतिनासंयुक्तेज्यः । नौवयोधर्मविषमूलमूलसीतातुलाभ्यस्ता
र्थतुल्यप्राप्यवध्यानाभ्यसमसमितसमितेषु । धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेते । छन्दसोनिर्मिते । उरसोऽणच । हृदयस्य
प्रियः । बन्धनेचर्षौ । मतजनहलात्करणजल्पकर्षेषु । तत्रसाधुः । प्रतिजनादिभ्यःखञ् । भक्ताणः ॥ ५ ॥ परि
पदोण्यः । कथादिभ्यष्ठक् । गुडादिभ्यष्ठञ् । पथ्यतिथिवसतिस्वपतेर्ढञ् । सभायायः । ढदछन्दसि । समानती
र्थवासी । समानोदरेशयितओचोदात्तः । सोदराद्यः । भवेछन्दसि । पाथोनदीभ्यांङ्यण् । वेशन्तहिमवज्या
मण् । स्रोतसोविभाषाङ्यङुयौ । सगर्भसयूथसनुताद्यत् । तुग्राद्धन् । अग्राद्यत् । घच्छौच । समुद्राभ्राद्धः ।
वर्हिषिदत्तम् । दूतस्यभागकर्मणी ॥ ६ ॥ रक्षोयातूनांहननी । रेवतीजगतीहविष्याभ्यःप्रशस्ये । असुरस्यस्वम् ।
मायायामण् । तद्धानासामुपधानोमन्त्रइतीष्टकासुलुक्कमतोः । अश्विमानण् । वयस्यासुमूर्धोमतुप् । मत्वर्थेमासत
न्वोः । मधोर्जच । ओजसोऽहनियत्खौ । वेशोयशआदेर्भगाद्यल् । खच । पूर्वैःकृतमिनजौच । अद्भिःसंस्कृतम् ।
सहस्रेणसंमितौघः । मतौच । सोममर्हतियः । मयेच । मधोः । वसोःसमूहेच ॥ ७ ॥ नक्षत्राद्धः । सर्वदेवात्ता

अष्टा.

॥१८॥

तिल् । शिवशमरिष्टस्यकरे । भावेच । प्राग्वहतेरपमित्यधर्मशीलं हलपरिषदोरक्षोनक्षत्राच्चत्वारि ॥ इतिचतुर्थाध्या-
येचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इतिअष्टाध्यायीसूत्रपाठेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ॐ ॥ प्राक्क्रीताच्छः । उगवादिभ्योयत् । कम्बलाच्चसंज्ञायाम् । विभाषाहविरपूपादिभ्यः । तस्मैहितम् ।
शरीरावयवाद्यत् । खलयवमाषतिलवृषत्रह्मणश्च । अजाविभ्यांथ्यन् । आत्मन्विश्वजनभोगोत्तरपदात्खः । सर्वपु-
रुषाभ्यांणढजौ । माणवचरकाभ्यांखञ् । तदर्थविकृतेःप्रकृतौ । छदिरुपधिवलेढञ् । ऋषभोपानहोर्ज्यः । चर्म-
णोऽञ् । तदस्यतदस्मिन्त्स्यादिति । परिखायाढञ् । प्राग्वतेष्टञ् । आर्हादगोपुच्छसंख्यापरिमाणाढक् । असमा-
सेनिष्कादिभ्यः ॥ १ ॥ शताच्चठन्यतावशते । संख्यायाअतिशदन्तायाःकन् । वतोरिड्वा । विंशतित्रिंशद्भ्यांङुन्नसं-
ज्ञायाम् । कंसाद्विठन् । शूर्पादञन्यतरस्याम् । शतमानविंशतिकसहस्रवसनादण् । अध्यर्धपूर्वद्विगोर्लुगसंज्ञायाम् ।
विभाषाकार्षापणसहस्राभ्याम् । द्वित्रिपूर्वाङ्निष्कात् । विस्ताच्च । विंशतिकात्खः । खार्याईकन् । पणपादमा-
षशताद्यत् । शाणाद्वा । द्वित्रिपूर्वादणच । तेनक्रीतम् । तस्यनिमित्तसंयोगोत्पातौ । गोह्यचोऽसंख्यापरिमाणाश्वा-
देर्यत् । पुत्राच्छच ॥ २ ॥ सर्वभूमिपृथिवीभ्यामणजौ । तस्येश्वरः । तत्रविदितइतिच । लोकसर्वलोकाढञ् ।
तस्यवापः । पात्रात्छन् । तदस्मिन्वृद्ध्यायलाभशुल्कोपदादीयते । पूरणार्धाढन् । भागाद्यच्च । तद्धरतिवहत्यावह

सूत्रपा.

५।१

॥१८॥

तिभाराद्वंशादिभ्यः । वस्त्रद्रव्याभ्यांठन्कनौ । संभवत्यवहरतिपचति । आढकाचितपात्रात्खोऽन्यतरस्याम् ।
 द्विगोष्ठंश्च । कुलिजालुक्खौच । सोऽस्यांशवस्त्रभृतयः । तदस्यपरिमाणम् । संख्यायाःसंज्ञासंघसूत्राध्ययनेषु ।
 पङ्क्तिविंशतित्रिंशच्चत्वारिंशत्पंचाशत्षष्टिसप्तत्यशीतिनवतिशतम् । पंचदशतौवर्गेवा ॥ ३ ॥ सप्तनोऽञ्छन्दसि ।
 त्रिंशच्चत्वारिंशतोर्ग्राहणेसंज्ञायांडण् । तदर्हति । छेदादिभ्योनित्यम् । शीर्षच्छेदाद्यच्च । दण्डादिभ्योयः । छन्द
 सिच । पात्राद्धंश्च । कडंकरदक्षिणाच्छच । स्थालीविलात् । यज्ञत्विग्भ्यांघखजौ । पारायणतुरायणचान्द्रायणंवर्त
 यति । संशयमापन्नः । योजनंगच्छति । पथःष्कन् । पन्थोणनित्यम् । उत्तरपथेनाहतंच । कालात् । तेननिर्वृ
 त्तम् । तमधीष्टोभृतोभृतोभावी ॥ ४ ॥ मासाद्वयसियत्खजौ । द्विगोर्यप् । षण्मासाण्यच्च । अवयसिठंश्च । समायाः
 खः । द्विगोर्वा । रात्र्यहःसंवत्सराच्च । वर्षालुक्च । चित्तवतिनित्यम् । षष्टिकाःषष्टिरात्रेणपच्यन्ते । वत्सरान्ता
 च्छन्दसि । संपरिपूर्वात्खच । तेनपरिजय्यलभ्यकार्यसुकरम् । तदस्यब्रह्मचर्यम् । तस्यचदक्षिणायज्ञाख्येभ्यः ।
 तत्रचदीयतेकार्यंभववत् । व्युष्टादिभ्योऽण् । तेनयथाकथाचहस्ताभ्यांणयतौ । संपादिनि । कर्मवेषाद्यत् ॥ ५ ॥
 तस्मैप्रभवतिसंतापादिभ्यः । योगाद्यच्च । कर्मणउकञ् । समयस्तदस्यप्राप्तम् । ऋतोरण् । छन्दसिघसु । काला
 द्यत् । प्रकृष्टेठञ् । प्रयोजनम् । विशाखापाठादण्मन्थदण्डयोः । अनुप्रवनचादिभ्यश्छः । समापनात्सपूर्वपदात् ।

अष्टा.

॥१९॥

ऐकागारिकदूचौरे । आकालिकडाद्यन्तवचने । तेनतुल्यंक्रियाचेद्वतिः । तत्रतस्येव । तदर्हम् । उपसर्गाच्छन्दसि
धात्वर्थे । तस्यभावस्त्वतलौ । आचत्वात् ॥ ६ ॥ ननञ्पूर्वात्तत्पुरुषादचतुरसंगतलवणवटबुधकतरसलसेभ्यः ।
पृथ्वादिभ्यश्मनिज्वा । वर्णदृढादिभ्यःभ्यश्च । गुणवचनब्राह्मणादिभ्यःकर्मणिच । स्तेनाद्यन्नलोपश्च । सख्युर्यः ।
कपिज्ञात्योर्दक् । पत्यन्तपुरोहितादिभ्योयक् । प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योऽञ् । हायनान्तयुवादिभ्यो
ऽण् । इगन्ताच्चलघुपूर्वात् । योपधाद्गुरुपोत्तमाद्गुञ् । द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्यश्च । गोत्रचरणाच्छ्लाघात्याकारतदवेतेषु ।
होत्राभ्यदछः । ब्रह्मणस्त्वः । प्राक्क्रीताच्छताच्चसर्वभूमिसप्तनोऽञ्मासात्तस्मैप्रभवतिननञ्पूर्वात्षोडश । इतिपञ्चमा
ध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ धान्यानांभवनेक्षेत्रेखञ् । व्रीहिशाल्योर्दक् । यवयवकषष्टिकाद्यत् । विभाषातिलमा
षोमाभङ्गाणुभ्यः । सर्वचर्मणःकृतःखखजौ । यथामुखसंमुखस्यदर्शनःखः । तत्सर्वादेःपथ्यङ्गकर्मपत्रपात्रं व्याप्नोति ।
आप्रपदंप्राप्नोति । अनुपदसर्वान्नायानयं वद्धाभक्षयतिनेयेषु । परोवरपरंपरपुत्रपौत्रमनुभवति । अवारपारात्यन्तानु
कामंगामी । समांसमांविजायते । अद्यश्चीनावष्टब्धे । आगवीनः । अनुग्वलंगामी । अध्वनोयत्खौ । अभ्यमित्राच्छच ।
गोष्ठात्खञ्भूतपूर्वे । अश्वस्यैकाहगमः । शालीनकौपीनेअधृष्टाकार्ययोः ॥ १ ॥ ब्रातेनजीवति । साप्तपदीनंसख्यम् ।
हैयङ्गवीनंसंज्ञायाम् । तस्यपाकमूलेपील्वादिकर्णादिभ्यःकुणब्जाहचौ । पक्षात्तिः । तेनवित्तश्रुंचुण्चणपौ । विन

सूत्रपा.
५।२

॥१९॥

ज्भ्यांनानाजौनसह । वेःशालच्छङ्कटचौ । संप्रोदश्चकटच् । अवात्कुटारच्च । नतेनासिकायाःसंज्ञायाटीटज्जाटज्भ्र
टचः । नेर्विडज्विरीसचौ । इनच्चिपटच्चिकचिच । उपाधिभ्यांत्यकन्नासन्नारूढयोः । कर्मणिघटोऽठच् । तदस्यसंज्ञा
तंतारकादिभ्यइतच् । प्रमाणेद्वयसज्दघ्नज्मात्रचः । पुरुषहस्तिभ्यामण्व । यत्तदेतेभ्यःपरिमाणेवतुप् । किमिदंभ्यां
वोघः ॥ २ ॥ किमःसंख्यापरिमाणेडतिच । संख्यायाअवयवेतयप् । द्वित्रिभ्यांतयस्यायज्वा । उभादुदात्तोनि
त्यम् । तदस्मिन्नधिकमितिदशान्ताडुः । शदन्तविंशतेश्च । संख्यायागुणस्यनिमानेमयट् । तस्यपूरणेडट् । नान्ता
दसंख्यादेर्मट् । थट्छन्दसि । षट्कृतिकतिपयचतुरांथुक् । बहुपूगणसंघस्यतिथुक् । वतोरिथुक् । द्वेस्तीयः । त्रेः
संप्रसारणंच । विंशत्यादिभ्यस्तमडन्यतरस्याम् । नित्यंशतादिमासार्धमाससंवत्सराच्च । षष्ठ्यादेश्चासंख्यादेः ।
मतौछःसूक्तसाम्नोः । अध्यायानुवाकयोर्लुक् ॥ ३ ॥ विमुक्तादिभ्योऽण् । गोषदादिभ्योवुन् । तत्रकुशलःपथः ।
आकर्षादिभ्यःकन् । धनहिरण्यात्कामे । स्वाङ्गेभ्यःप्रसिते । उदरादृगाद्यूने । सस्येनपरिजातः । अंशंहारी । तन्त्रा
दचिरापहृते । ब्राह्मणकोष्णिकेसंज्ञायाम् । शीतोष्णाभ्यांकारिणि । अधिकम् । अनुकाभिकाभीकःकमिता । पार्श्वे
नान्विच्छति । अयःशूलदण्डाजिनाभ्यांठक्ठजौ । तावतिथंग्रहणमितिलुग्वा । सएषांग्रामणीः । शृङ्खलमस्यबन्धनं
करभे । उत्कउन्मनाः ॥ ४ ॥ कालप्रयोजनाद्रोगे । तदस्मिन्नन्नंप्रायेसंज्ञायाम् । कुल्माषादज् । श्रोत्रियँश्छन्दो

अष्टा.

॥२०॥

ऽधीते । श्राद्धमनेनभुक्तमिनिठनौ । पूर्वादिनिः । सपूर्वाच्च । इष्टादिभ्यश्च । छन्दसिपरिपन्थिपरिपरिणौपर्यवस्था
तरि । अनुपद्यन्वेष्टा । साक्षाद्गृहसंज्ञायाम् । क्षेत्रियन्परक्षेत्रेचिकित्स्यः । इन्द्रियमिन्द्रलिङ्गमिन्द्रदृष्टमिन्द्रसृष्ट
मिन्द्रजुष्टमिन्द्रदत्तमितिवा । तदस्यास्त्यस्मिन्नितिमतुप् । रसादिभ्यश्च । प्राणिस्थादातोलजन्यतरस्याम् । सिध्मा
दिभ्यश्च । वत्सांसाभ्यांकामबले । फेनादिलच्च । लोमादिपामादिपिच्छादिभ्यःशनेलचः ॥ ५ ॥ प्रज्ञाश्रद्धार्चावृत्ति
भ्योणः । तपःसहस्राभ्यांविनीनी । अण्च । सिकताशर्कराभ्यांच । देशेलुविलचौच । दन्तउन्नतउरच् । ऊषशु
षिमुष्कमधोरः । द्युद्भ्यामः । केशाहोऽन्यतरस्याम् । गाण्ड्यजगात्संज्ञायाम् । काण्डाण्डादीरन्नीरचौ । रजःकृ
ष्यासुतिपरिषदोवलच् । दन्तशिखात्संज्ञायाम् । ज्योत्स्नातमिस्राशृङ्गिणोर्जस्विन्नूर्जस्वलगोमिन्मलिनमलीमसाः ।
अतइनिठनौ । ब्रीह्यादिभ्यश्च । तुन्दादिभ्यइलच्च । एकगोपूर्वाङ्गिनित्यम् । शतसहस्रान्ताच्चनिष्कात् । रूपादा
हतप्रशंसयोर्यप् ॥ ६ ॥ अस्मायामेधास्रजोविनिः । बहुलंछन्दसि । ऊर्णायायुस् । वाचोग्मिनिः । आलजाटचौव
हुभाषिणि । स्वामिन्नैश्वर्ये । अर्शआदिभ्योऽच् । द्वन्द्वोपतापगर्ह्यात्प्राणिस्थादिनिः । वातातीसाराभ्यांकुक्च ।
वयसिपूरणात् । सुखादिभ्यश्च । धर्मशीलवर्णान्ताच्च । हस्ताज्जातौ । वर्णाद्ब्रह्मचारिणि । पुष्करादिभ्योदेशे ।
बलादिभ्योमतुवन्यतरस्याम् । संज्ञायांमन्माभ्याम् । कंशंभ्यांवभयुस्तितुतयसः । तुन्दिबलिवटेर्भः । अहंशुभमो

सूत्रपा.

५।२

॥२०॥

युस् ॥ ७ ॥ धान्यानांवातेनकिमोविमुक्तादिभ्यःकालप्रयोजनात्प्रज्ञाश्रद्धास्मायामेधाविंशतिः ॥ इतिपञ्चमाध्याये
 द्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ४ ॥ प्राग्दिशोविभक्तिः । किंसर्वनामबहुभ्योऽध्यादिभ्यः । इदमइश् । एतेतौरथोः । एत
 दोऽन् । सर्वस्यसोऽन्यतरस्यांदि । पञ्चम्यास्तसिल् । तसेश्च । पर्यभिभ्यांच । सप्तम्यास्त्रल् । इदमोहः । किमोऽ
 त् । वाहचच्छन्दसि । इतराभ्योऽपिट्श्यन्ते । सर्वैकान्यकिंयत्तदःकालेदा । इदमोर्हिल् । अधुना । दानींच ।
 तदोदाच । तयोर्दाहिलौचच्छन्दसि ॥ १ ॥ अनद्यतनेर्हिलन्यतरस्याम् । सद्यःपरुत्परार्यैषमःपरेद्यव्यद्यपूर्वेद्युरन्ये
 द्युरन्यतरेद्युरितरेद्युरपरेद्युरधरेद्युरुभयेद्युरुत्तरेद्युः । प्रकारवचनेथाल् । इदमस्थमुः । किमश्च । थाहेतौचच्छन्दसि ।
 द्विकृन्देभ्यःसप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्योदिग्देशकालेष्वस्तातिः । दक्षिणोत्तराभ्यामतसुच् । विभाषापरावराभ्याम् ।
 अञ्चैर्लुक् । उपर्युपरिष्ठात् । पश्चात् । पश्चपश्चाचच्छन्दसि । उत्तराधरदक्षिणादातिः । एनवन्यतरस्यामदूरेऽपञ्च
 म्याः । दक्षिणादाच् । आहिचदूरे । उत्तराच्च । पूर्वाधरावराणामसिपुरधवश्चैषाम् । अस्तातिच ॥ २ ॥ विभाषा
 वरस्य । संख्यायाविधार्थेधा । अधिकरणविचालेच । एकाङ्गोध्यमुजन्यतरस्याम् । द्वित्र्योश्चधमुज् । एधाच्च ।
 याप्येपाशप् । पूरणाङ्गागेतीयादन् । प्रागेकादशभ्योऽछन्दसि । षष्ठाष्टमाभ्यांचच । मानपश्वङ्गयोःकन्लुकौच ।
 एकादाकिनिच्चासहाये । भूतपूर्वेचरट् । षष्ठ्यारूप्यच । अतिशायनेतमविष्टनौ । तिङश्च । द्विवचनविभज्योपपदे

अष्टा.
॥२१॥

तरवीयसुनौ । अजादीगुणवचनादेव । तुच्छन्दसि । प्रशस्यस्यश्रः ॥ ३ ॥ ज्यच । वृद्धस्यच । अन्तिकवाढयो
नेदसाधौ । युवाल्पयोःकनन्यतरस्याम् । विन्मतोर्लुक् । प्रशंसायारूपप् । ईषदसमाप्तौकल्पब्देइयदेशीयरः । वि
भाषासुपोवहुचपुरस्तात् । प्रकारवचनेजातीयर् । प्रागिवात्कः । अव्ययसर्वनाम्नामकच्प्राक्टेः । कस्यचदः ।
अज्ञाते । कुत्सिते । संज्ञायांकन् । अनुकम्पायाम् । नीतौचतद्युक्तात् । बह्वचोमनुष्यनाम्नष्ट्वा । घनिलचौच ।
प्राचामुपादेरड्बुचौच ॥ ४ ॥ जातिनाम्नःकन् । अजिनान्तस्योत्तरपदलोपश्च । ठाजादावूर्ध्वद्वितीयादचः । शेव
लसुपरिविशालवरुणार्यमादीनांतृतीयात् । अल्पे । ह्रस्वे । संज्ञायांकन् । कुटीशमीशुण्डाभ्योरः । कुत्वाडुपच् ।
कासूगोणीभ्यांष्टरच् । वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्चतनुत्वे । किंयत्तदोर्निर्धारणेद्वयोरेकस्यडतरच् । वावहूनांजातिपरिप्रश्ने
डतमच् । एकाच्चप्राचाम् । अवक्षेपणेकन् । इवेप्रतिकृतौ । संज्ञायांच । लुम्मनुष्ये । जीविकार्थेचापण्ये । देवप
थादिभ्यश्च ॥ ५ ॥ वस्तेर्ढञ् । शिलायाढः । शाखादिभ्योयः । द्रव्यंचभव्ये । कुशाग्राच्छः । समासाच्चतद्विष
यात् । शर्करादिभ्योऽण् । अङ्गुल्यादिभ्यष्टक् । एकशालायाष्टजन्यतरस्याम् । कर्कलोहितादीकक् । प्रह्नपूर्वविश्वे
मात्थाल्छन्दसि । पूगाञ्ज्योऽग्रामणीपूर्वात् । व्रातच्छजोरस्त्रियाम् । आयुधजीविसंधाञ्ज्यड्वाहीकेष्वब्राह्मणराज
न्यात् । वृकाद्वेण्यण् । दामन्यादित्रिगर्तषष्ठाच्छः । पश्वादिद्यौधेयादिभ्योऽणजौ । अभिजिद्विदभृच्छालावच्छि

सूत्रपा.
५।३

॥२१॥

खावच्छमवदूर्णवच्छमदणोयजू । ज्यादयस्तद्राजाः ॥ ६ ॥ प्राग्दिशोऽनद्यतनेर्विभाषाज्यचजातिनाम्नोवस्तेरेको
नविंशतिः ॥ इतिपञ्चमाध्यायेतृतीयपादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ पादशतस्यसंख्यादेर्वीप्सायांवुन्लोपश्च । दण्डव्यवसर्ग
योश्च । स्थूलादिभ्यःप्रकारवचनेकन् । अनत्यन्तगतौक्तात् । नसामिवचने । बृहत्याआच्छादने । अषडक्षाशितं
ग्वलंकर्मालंपुरुषाध्युत्तरपदात्खः । विभाषाञ्चेरदिविस्त्रयाम् । जात्यन्ताच्छवन्धुनि । स्थानान्ताद्विभाषासस्थानेने
तिचेत् । किमेत्तिङव्ययघादाम्बद्रव्यप्रकर्षे । अमुचच्छन्दसि । अनुगादिनष्टक् । णचःस्त्रियामञ् । अणिनुणः ।
विसारिणोमत्स्ये । संख्यायाःक्रियाभ्यावृत्तिगणनेकृत्वसुच् । द्वित्रिचतुर्भ्यःसुच् । एकस्यसकृच्च । विभाषावहो
र्धाविप्रकृष्टकाले ॥ १ ॥ तत्प्रकृतवचनेमयट् । समूहवच्चबहुषु । अनन्तावसथेतिहभेषजाज्ज्यः । देवतान्तात्ताद
र्थ्येयत् । पादार्घ्याभ्यांच । अतिथेर्ज्यः । देवात्तल् । अवेःकः । यावादिभ्यःकन् । लोहितान्मणौ । वर्णेचानित्ये ।
रक्ते । कालाच्च । विनयादिभ्यष्टक् । वाचोव्याहृतार्थायाम् । तद्युक्तात्कर्मणोऽण् । ओषधेरजातौ । प्रज्ञादिभ्यश्च ।
मृदस्तिकन् । सस्त्रौप्रशंसायाम् ॥ २ ॥ वृक्ज्येष्ठाभ्यांतिल्तातिलौचच्छन्दसि । बह्वल्पार्थाच्छस्कारकादन्यतरस्या
म् । संख्यैकवचनाच्चवीप्सायाम् । प्रतियोगेपञ्चम्यास्तसिः । अपादानेचाहीयरुहोः । अतिग्रहाव्यथनक्षेपेष्वकर्तरि
तृतीयायाः । हीयमानपापयोगाच्च । पष्ठ्याव्याश्रये । रोगाच्चापनयने । अभूततद्भावेकृभ्वस्तियोगेसंपद्यकर्तरिचिवः ।

अष्टा.

॥२२॥

अरुर्मनश्चक्षुश्चेतोरहोरजसांलोपश्च । विभाषासातिकात्स्न्ये । अभिविधौसंपदाच । तदधीनवचने । देयेत्राच । देवम
नुष्यपुरुषपुरुमर्त्येभ्योद्वितीयासप्तम्योर्वहुलम् । अव्यक्तानुकरणाद्व्यजवरार्धादिति तौडाच् । कृजोद्वितीयतृतीयशम्भ
वीजात्कृषौ । संख्यायाश्च गुणान्तायाः । समयाच्चापनायाम् ॥ ३ ॥ सपत्रनिष्पत्रादतिव्यथने । निष्कुलान्निष्को
षणे । सुखप्रियादानुलोम्ये । दुःखात्प्रातिलोम्ये । शूलात्पाके । सत्यादशपथे । मद्रात्परिवापणे । समासान्ताः ।
चपूजनात् । किमःक्षेपे । नजस्तत्पुरुषात् । पथोविभाषा । बहुव्रीहौसंख्येयेडजबहुगणात् । ऋक्पूरब्धूःपथामान
क्षे । अचप्रत्यन्ववपूर्वात्सामलोमः । अक्षणोऽदर्शनात् । अचतुरविचतुरसुचतुरस्त्रीपुंसधेन्वनडुहर्कसामवाङ्मनसा
क्षिभ्रुवदारगवोर्वष्टीवपदष्टीवनक्तंदिवरान्निदिवाहर्दिवसरजसनिःश्रेयसपुरुषायुषध्यायुषत्र्यायुषर्ग्यजुषजातोक्षमहोक्ष
वृद्धोक्षोपशुनगोष्ठश्वाः । ब्रह्महस्तिभ्यांवर्चसः । अवसमन्धेभ्यस्तमसः । श्वसोवसीयःश्रेयसः ॥ ४ ॥ अन्ववत
प्ताद्रहसः । प्रतेरुरसःसप्तमीस्थात् । अनुगवमायामे । द्विस्तावात्रिस्तावावेदिः । उपसर्गादध्वनः । तत्पुरुषस्या
ङ्गुलेःसंख्याव्ययादेः । अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्चरात्रेः । अहोऽह्णएतेभ्यः । नसंख्यादेःसमाहारे । उत्तमैका
भ्यांच । राजाहःसखिभ्यष्टच् । गोरतद्धितलुकि । अग्राख्यायामुरसः । अनोश्मायःसरसांजातिसंज्ञयोः । ग्राम
कौटाभ्यांचतक्षणः । अतेःशुनः । उपमानादप्राणिषु । उत्तरमृगपूर्वाच्चसकशः । नावोद्विगोः । अर्धाच्च ॥५॥ खार्याः

सूत्रपा.

५।४

॥२२॥

प्राचाम् । द्वित्रिभ्यामञ्जलेः । अनसन्तान्नपुंसकाच्छन्दसि । ब्रह्मणोजानपदाख्यायाम् । कुमहन्त्र्यामन्यतरस्याम् ।
इन्द्राच्चुदषहान्तात्समाहारे । अव्ययीभावेशरत्प्रभृतिभ्यः । अनश्च । नपुंसकादन्यतरस्याम् । नदीपौर्णमास्या
ग्रहायणीभ्यः । झयः । गिरेश्चसेनकस्य । बहुव्रीहौसक्थ्यक्ष्णोःस्वाङ्गात्पच् । अङ्गुलेर्दारुणि । द्वित्रिभ्यांपमूर्धः ।
अप्पूणीप्रमाणयोः । अन्तर्वहिभ्यांचलोन्नः । अञ्नासिकायाःसंज्ञायांनसंचास्थूलात् । उपसर्गाच्च । सुप्रातसुश्वसुदि
वशारिकुक्षचतुरश्रैणीपदाजपदप्रोष्ठपदाः ॥ ६ ॥ नञ्दुःसुभ्योहलिसक्थ्योरन्यतरस्याम् । नित्यमसिचप्रजामेधयोः ।
बहुप्रजाश्छन्दसि । धर्मादनिच्केवलात् । जम्भासुहरिततृणसोमेभ्यः । दक्षिणेर्मांलुब्धयोगे । इच्कर्मव्यतिहारे ।
द्विदण्ड्यादिभ्यश्च । प्रसंभ्यांजानुनोर्जुः । ऊर्ध्वाद्दिभाषा । ऊधसोऽनङ् । धनुषश्च । वासंज्ञायाम् । जायायानिङ् ।
गन्धस्येदुत्पूतिसुसुरभिभ्यः । अल्पाख्यायाम् । उपमानाच्च । पादस्यलोपोऽहस्त्यादिभ्यः । कुम्भपदीषुच । संख्या
सुपूर्वस्य ॥ ७ ॥ वयसिदन्तस्यदत् । छन्दसिच । स्त्रियांसंज्ञायाम् । विभाषाश्यावारोकाभ्याम् । अग्रान्तशुद्ध
शुभ्रवृषवराहेभ्यश्च । ककुदस्यावस्थायांलोपः । त्रिककुत्पर्वते । उद्विभ्यांकाकुदस्य । पूर्णाद्दिभाषा । सुहृद्दुर्दौ
मित्रामित्रयोः । उरःप्रभृतिभ्यःकप् । इनःस्त्रियाम् । नद्यतश्च । शेषाद्दिभाषा । नसंज्ञायाम् । ईयसश्च । वन्दिते

अष्टा.
॥२३॥

भ्रातुः । ऋतश्छन्दसि । नाडीतन्त्रयोः स्वाङ्गे । निष्प्रवाणिश्च ॥ ८ ॥ पादशतस्य तत्प्रकृतवृक्ज्येष्ठाभ्यांसपत्रान्वव
तसात्स्वार्यान्ऋदुःसुभ्योवयसिविंशतिः ॥ इति पञ्चमाध्याये चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥ इति पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥
ॐ ॥ एकाचो द्वे प्रथमस्य । अजादे द्वितीयस्य । नन्द्राः संयोगादयः । पूर्वोऽभ्यासः । उभे अभ्यस्तम् । जक्षित्या
दयः षट् । तुजादीनां दीर्घोऽभ्यासस्य । लिटि धातो रनभ्यासस्य । सन्यङोः । श्लौ । चङि । दाश्वान्साह्वान्मीढ्वां
श्च । ष्यङः संप्रसारणं पुत्रपत्योस्तत्पुरुषे । बन्धुनि बहुव्रीहौ । वचिस्वपियजादीनां किति । ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टि
विचतिवृश्चतिपृच्छतिभृज्जतीनांङितिच । लिट्यभ्यासस्योभयेषाम् । स्वापेश्चङि । स्वपिस्यमिव्येजांयङि । नवशः
॥ १ ॥ चायः की । स्फायः स्फीनिष्ठायाम् । सत्यः प्रपूर्वस्य । द्रवमूर्तिस्पर्शयोः श्यः । प्रतेश्च । विभाषाभ्यवपूर्वस्य ।
शृतं पाके । प्यायः पी । लिङ्यङोश्च । विभाषाश्वेः । णौचसंश्चङोः । ह्रः संप्रसारणम् । अभ्यस्तस्य च । बहुलं छन्द
सि । चायः की । अपस्पृधे धामानृचुरानृहुश्चिच्युपेतित्याजश्राताः श्रितमाशीराशीर्तः । नसंप्रसारणे संप्रसारणम् ।
लिटिवयोयः । वश्चास्यान्यतरस्यां किति । वेजः ॥ २ ॥ ल्यपिच । ज्यश्च । व्यश्च । विभाषापरेः । आदेच उपदेशे
ऽशिति । नव्योलिटि । स्फुरतिस्फुलत्योर्घञि । क्रीड्जीनां णौ । सिध्यते रपारलौकिके । मीनातिमिनोति दीङल्य
पिच । विभाषालीयतेः । खिदेश्छन्दसि । अपगुरोणमुलि । चिस्फुरोर्णौ । प्रजने वीयतेः । बिभेते हेतुभये । नित्यं

सूत्रपा.
६।१

॥२३॥

स्मयतेः । सृजिहशोर्ज्ञत्यमकिति । अनुदात्तस्यचर्दुपधस्यान्यतरस्याम् । शीर्षश्छन्दसि ॥ ३ ॥ येचतद्धिते । अ
चिशीर्षः । पदन्नोमास्हन्निशसन्यूषन्दोषन्यकञ्छकनुदन्नासञ्छस्प्रभृतिषु । धात्वादेःषःसः । णोनः । लोपोव्योर्व
लि । वेरपृक्तस्य । हल्ङ्याब्भ्योदीर्घात्सुतिस्यपृक्तंहल् । एङ्हस्वात्संबुद्धेः । शेश्छन्दसिवहुलम् । ह्रस्वस्यपितिकृ
तितुक् । संहितायाम् । छेच । आज्ञाडोश्च । दीर्घात् । पदान्ताद्वा । इकोयणचि । एचोऽयवायावः । वान्तो
यिप्रत्यये । धातोस्तन्निमित्तस्यैव ॥ ४ ॥ क्षय्यजय्यौशक्यार्थे । क्रय्यस्तदर्थे । भय्यप्रवय्येचच्छन्दसि । एकःपूर्वप
रयोः । अन्तादिवच्च । षत्वतुकोरसिद्धः । आद्गुणः । वृद्धिरेचि । एत्येधत्यूठ्सु । आटश्च । उपसर्गादितिधातौ ।
वासुध्यापिशलेः । औतोम्शसोः । एङिपररूपम् । ओमाडोश्च । उस्यपदान्तात् । अतोगुणे । अव्यक्तानुकरणस्या
तद्वतौ । नाम्नेडितस्यान्यस्यतुवा । नित्यमाम्नेडितेडाचि ॥ ५ ॥ अकःसवर्णेदीर्घः । प्रथमयोःपूर्वसवर्णः । तस्मा
च्छसोनःपुंसि । नादिचि । दीर्घाज्जसिच । वाछन्दसि । अमिपूर्वः । संप्रसारणाच्च । एङःपदान्तादति । ङसिङ
सोश्च । ऋतउत् । ख्यत्यात्परस्य । अतोरोरपुतादपुते । हशिच । प्रकृत्यान्तःपादमव्यपरे । अव्यादवद्यादवक्र
मुरव्रतायमवन्त्ववस्युषुच । यजुष्युरः । आपोजुषाणोवृष्णोवर्षिष्ठेम्बेऽम्बालेऽम्बिकेपूर्वे । अङ्गइत्यादौच । अनुदा
त्तेचकुधपरे ॥ ६ ॥ अवपथासिच । सर्वत्रविभाषागोः । अवङ्स्फोटायनस्य । इन्द्रेच । पुतप्रगृह्याअचिनित्यम् ।

अष्टा.
॥२४॥

आङोऽनुनासिकश्छन्दसि । इकोऽसवर्णेशाकल्यस्यह्रस्वश्च । ऋत्यकः । अप्रुतवदुपस्थिते । ईचाक्रवर्मणस्य । दिव
उत् । एतत्तदोःसुलोपोऽकोरनञ्समासेहलि । स्यश्छन्दसिबहुलम् । सोऽचिलोपेचेत्पादपूरणम् । सुद्धात्पूर्वः ।
अडभ्यासव्यवायेऽपि । संपर्युपेभ्यःकरोतौभूषणे । समवायेच । उपात्प्रतियत्नवैकृतवाक्याध्याहारेषु । किरतौल
वने ॥ ७ ॥ हिंसायांप्रतेश्च । अपाच्चतुष्पाच्छकुनिष्वालेखने । कुस्तुम्बुरुणिजातिः । अपरस्पराःक्रियासातत्ये ।
गोष्पदंसेवितासेवितप्रमाणेषु । आस्पदंप्रतिष्ठायाम् । आश्चर्यमनित्ये । वर्चस्केऽवस्करः । अपस्करोरथाङ्गम् ।
विष्किरःशकुनिर्विकिरोवा । ह्रस्वाच्चन्द्रोत्तरपदेमन्त्रे । प्रतिष्कशश्चकशेः । प्रस्कण्वहरिश्चन्द्रावृषी । मस्करमस्करि
णौवेणुपरिव्राजकयोः । कास्तीराजस्तुन्देनगरे । कारस्करोवृक्षः । पारस्करप्रभृतीनिचसंज्ञायाम् । अनुदात्तंपदमेक
वर्जम् । कर्षात्वतोघजोऽन्तउदात्तः । उञ्छादीनांच ॥ ८ ॥ अनुदात्तस्यचयत्रोदात्तलोपः । धातोः । चितः ।
तद्धितस्य । कितः । तिसृभ्योजसः । चतुरःशसि । सावेकाचस्ततीयादिर्विभक्तिः । अन्तोदात्तादुत्तरपदादन्यतर
स्यामनित्यसमासे । अञ्चेश्छन्दस्यसर्वनामस्थानम् । ऊडिदंपदाद्यप्पुग्वैद्युभ्यः । अष्टनोदीर्घात् । शतुरनुमोनद्यजा
दी । उदात्तयणोहल्पूर्वात् । नोङ्गात्वोः । ह्रस्वनुङ्भ्यांमनुप् । नामन्यतरस्याम् । ङ्याश्छन्दसिबहुलम् । षट्त्रिच
तुभ्योहलादिः । झल्युपोत्तमम् ॥ ९ ॥ विभाषाभाषायाम् । नगोश्वन्साववर्णरांडङ्कुङ्कुभ्यः । दिवोझल् ।

सूत्रपा.
६।१

॥२४॥

नृचान्यतरस्याम् । तित्स्वरितम् । तास्यनुदात्तेन्डिदुपदेशालसार्वधातुकमनुदात्तमन्विडोः । आदिःसिचोऽन्यत
रस्याम् । स्वपादिहिंसामच्यनिटि । अभ्यस्तानामादिः । अनुदात्तेच । सर्वस्यसुपि । भीहीभृहुमदजनधनदरिद्रा
जागरांप्रत्ययात्पूर्वपिति । लिति । आदिर्णमुल्यन्यतरस्याम् । अचःकर्तृयकि । थलिचसेटीडन्तोवा । ज्नित्यादि
नित्यम् । आमन्त्रितस्यच । पथिमथोःसर्वनामस्थाने । अन्तश्चतवैयुगपत् ॥ १० ॥ क्षयोनिवासे । जयःकरणम् ।
वृषादीनांच । संज्ञायामुपमानम् । निष्ठाचद्वयजनात् । शुष्कधृष्टौ । आशितःकर्ता । रिक्तेविभाषा । जुष्टार्पितेचच्छ
न्दसि । नित्यमन्त्रे । युष्मदस्मदोर्दसि । डयिच । यतोऽनावः । ईडवन्दवृशंसदुहाण्यतः । विभाषावेण्विन्धान
योः । त्यागरागहासकुहश्वठक्रथानाम् । उपोत्तमंरिति । चङन्यतरस्याम् । मतोःपूर्वमात्संज्ञायांस्त्रियाम् ।
अन्तोऽवत्याः ॥ ११ ॥ ईवत्याः । चौ । समासस्य ॥ १२ ॥ एकाचश्चायोल्यपिचयेचक्षय्यजय्यावकःसवर्णेऽवप
थाहिंसायामनुदात्तस्यविभाषाक्षयईवत्यास्त्रीणि ॥ इतिषष्ठाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ७ ॥ बहुव्रीहौप्रकृत्यापूर्वप
दम् । तत्पुरुषेतुल्यार्थतृतीयासप्तम्युपमानाव्ययद्वितीयाकृत्याः । वर्णोवर्णेष्वनेते । गाधलवणयोःप्रमाणे । दाया
द्यंदायादे । प्रतिबन्धिचिरकृच्छयोः । पदेऽपदेशे । निवातेवातत्राणे । शारदेऽनार्तवे । अध्वर्युकषाययोर्जातौ ।
सदृशप्रतिरूपयोःसादृश्ये । द्विगौप्रमाणे । गन्तव्यपण्यंवाणिजे । मात्रोपज्ञोपक्रमच्छायेनपुंसके । सुखप्रिययोर्हिते ।

अष्टा.
॥२५॥

प्रीतौच । स्वंस्वामिनि । पत्यावैश्वर्ये । नभूवाक्चिद्दिधिषु । वाभुवनम् ॥ १ ॥ आशङ्कावाधनेदीयःसुसंभावे ।
पूर्वेभूतपूर्वे । सविधसनीडसमर्यादसवेशसदेशेषुसामीप्ये । विस्पृष्टादीनिगुणवचनेषु । श्रज्यावमकन्पापवत्सुभावे
कर्मधारये । कुमारश्च । आदिःप्रत्येनसि । पूगेष्वन्यतरस्याम् । इगन्तकालकपालभगालशरावेषुद्विगौ । वह्न्यत
रस्याम् । दिष्टिवितस्योश्च । सप्तमीसिद्धशुष्कपक्वन्धेष्वकालात् । परिप्रत्युपापावर्ज्यमानाहोरात्रावयवेषु । राज
न्यवहुवचनद्वन्द्वेऽन्धकवृष्णिषु । संख्या । आचार्योपसर्जनश्चान्तेवासी । कार्तकौजपादयश्च । महान्त्रीह्यपराह
गृष्टीष्वासजावालभारतहैलिहिलरौरवप्रवृद्धेषु । क्षुलकश्चवैश्वदेवे । उष्ट्रःसादिवाभ्योः ॥ २ ॥ गौःसादसादिसार
थिषु । कुरुगार्हपतरिक्तगुर्वसूतजरत्यश्लीलदृढरूपापारेवडवातैतिलकद्रूःपण्यकम्बलोदासीभाराणांच । चतुर्थीतद
र्थे । अर्थे । केच । कर्मधारयेऽनिष्ठा । अहीनेद्वितीया । तृतीयाकर्मणि । गतिरनन्तरः । तादौचनितिकृत्यतौ ।
तवैचान्तश्चयुगपत् । अनिगन्तोऽञ्चतौवप्रत्यये । न्यधीच । ईषदन्यतरस्याम् । हिरण्यपरिमाणंधने । प्रथमोऽचि
रोपसंपत्तौ । कतरकतमौकर्मधारये । आर्योब्राह्मणकुमारयोः । राजाच । षष्ठीप्रत्येनसि ॥ ३ ॥ केनित्यार्थे ।
ग्रामःशिल्पिनि । राजाचप्रशंसायाम् । आदिरुदात्तः । सप्तमीहारिणौधर्म्येऽहरणे । युक्तेच । विभाषाध्यक्षे ।
पापंचशिल्पिनि । गोत्रान्तेवासिमाणवब्राह्मणेषुक्षेपे । अङ्गानिमैरेये । भक्ताख्यास्तदर्थेषु । गोविडालसिंहसैन्धवेषू

सूत्रपा.
६ । २

॥२५॥

पमाने । अकेजीविकार्थे । प्राचांक्रीडायाम् । अणिनियुक्ते । शिल्पिनिचाकृजः । संज्ञायांच । गोतन्तियवंपाले ।
णिनि । उपमानंशब्दार्थप्रकृतावेव ॥ ४ ॥ युक्तारोह्यादयश्च । दीर्घकाशतुषभ्राष्ट्रवटंजे । अन्त्यात्पूर्ववहचः ।
ग्रामेऽनिवसन्तः । घोषादिपुच । छात्र्यादयःशालायाम् । प्रस्थेऽवृद्धमकक्यादीनाम् । मालादीनांच । अमहन्नव
न्नगरेऽनुदीचाम् । अर्मेचावर्णद्व्यच्च्यच् । नभूताधिकसंजीवमद्राश्मकज्जलम् । अन्तः । सर्वगुणकान्त्ये । संज्ञायां
गिरिनिकाययोः । कुमार्यावयसि । उदकेऽकेवले । द्विगौकृतौ । सभायांनपुंसके । पुरेप्राचाम् । अरिष्टगौडपूर्वेच
॥ ५ ॥ नहास्तिनफलकमार्देयाः । कुसूलकूपकुम्भशालंविले । दिक्छब्दाग्रामजनपदाख्यानचानराटेषु । आचार्यो
पसर्जनश्चान्तेवासिनि । उत्तरपदवृद्धौसर्वच । बहुव्रीहौविश्वंसंज्ञायाम् । उदराश्वेषुषु । क्षेपे । नदीवन्धुनि । निष्ठोपसर्ग
पूर्वमन्यतरस्याम् । उत्तरपदादिः । कर्णोवर्णलक्षणात् । संज्ञौपम्ययोश्च । कण्ठपृष्ठग्रीवाजङ्घं च । शृङ्गमवस्थायांच ।
नजोजरमरमित्रमृताः । सोर्मनसीअलोमोषसी । कृत्वादयश्च । आद्युदात्तंछन्दसि । वीरवीर्यौच ॥ ६ ॥ कूल
तीरतूलमूलशालाक्षसममव्ययीभावे । कंसमन्थशूर्पपाय्यकाण्डंद्विगौ । तत्पुरुषेशालायांनपुंसके । कन्थाच । आ
दिश्चिह्णादीनाम् । चेलखेटकटुककाण्डंगर्हायाम् । चीरमुपमानम् । पललसूपशाकंमिश्रे । कुलसूदस्थलकर्षाःसंज्ञा
याम् । अकर्मधारयेराज्यम् । वर्ग्यादयश्च । पुत्रःपुम्भ्यः । नाचार्यराजत्विक्संयुक्तज्ञात्याख्येभ्यः । चूर्णादीन्यप्रा

अष्टा.

॥२६॥

णिपष्ठ्याः । षट्चकाण्डादीनि । कुण्डंवनम् । प्रकृत्याभगालम् । शितेर्नित्यावहृज्वहुव्रीहावभसत् । गतिकारको
पपदात्कृत् । उभेवनस्पत्यादिषुयुगपत् ॥७॥ देवताद्वन्द्वेच । नोत्तरपदेऽनुदात्तादावपृथिवीरुद्रपूषमन्थिषु । अन्तः ।
थाथघञ्क्ताजवित्रकाणाम् । सूपमानात्क्तः । संज्ञायामनाचितादीनाम् । प्रवृद्धादीनांच । कारकादत्तश्रुतयोरेवा
शिषि । इत्थंभूतेनकृतमितिच । अनोभावकर्मवचनः । मन्क्तिन्व्याख्यानशयनासनस्थानयाजकादिक्रीताः । सप्त
भ्याःपुण्यम् । ऊनार्थकलहंतृतीयायाः । मिश्रंचानुपसर्गमसंधौ । नजोगुणप्रतिषेधेसंपाद्यर्हहितालमर्थास्तद्धिताः ।
ययतोश्चातदर्थे । अच्कावशक्तौ । आक्रोशेच । संज्ञायाम् । कृत्योकेणुच्चार्यादयश्च ॥ ८ ॥ विभाषातृन्नत्रतीक्ष्णशु
चिषु । बहुव्रीहाविदमेतत्तद्भ्यःप्रथमपूरणयोःक्रियागणने । संख्यायाःस्तनः । विभाषालुन्दसि । संज्ञायांमित्राजि
नयोः । व्यवायिनोऽन्तरम् । मुखंस्वाङ्गम् । नाव्ययदिक्लृब्दगोमहत्स्थूलमुष्टिपृथुवत्सेभ्यः । निष्ठोपमानादन्यतर
स्याम् । जातिकालसुखादिभ्योऽनाच्छादनाक्तोऽकृतमितप्रतिपन्नाः । वाजाते । नञ्सुभ्याम् । कपिपूर्वम् । ह्रस्वा
न्तेऽन्त्यात्पूर्वम् । बहोर्नञ्वदुत्तरपदभूम्नि । नगुणादयोऽवयवाः । उपसर्गात्स्वाङ्गंध्रुवमपर्शु । वनंसमासे । अन्तः ।
अन्तश्च ॥ ९ ॥ ननिविभ्याम् । परेरभितोभाविमण्डलम् । प्रादस्वाङ्गंसंज्ञायाम् । निरुदकादीनिच । अभेर्मुखम् ।
अपाच्च । स्फिगपूतवीणाञ्जोध्वकुक्षिसीरनामनामच । अधेरुपरिस्थम् । अनोरप्रधानकनीयसी । पुरुषश्चान्वादिष्टः ।

सूत्रपा.

६।२

॥२६॥

अतेरकृत्पदे । नेरनिधाने । प्रतेरंश्वादयस्तत्पुरुषे । उपाध्यजजिनमगौरादयः । सोरवक्षेपणे । विभाषोत्पुच्छे ।
द्वित्रिभ्यांपादन्मूर्धसुबहुव्रीहौ । सक्थंचाक्रान्तात् । परादिश्छन्दसिवहुलम् ॥ १० ॥ बहुव्रीहावाशङ्कागौःसादक्ते
नित्यार्थेयुक्तानहास्तिनकुलतीरदेवताविभाषाननिव्येकोनविंशतिः ॥ इतिषष्ठाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥

अलुगुत्तरपदे । पंचम्याःस्तोकादिभ्यः । ओजःसहोऽम्भस्तमसस्तृतीयायाः । मनसःसंज्ञायाम् । आज्ञायिनिच ।
आत्मनश्चपूरणे । वैयाकरणाख्यायांचतुर्थ्याः । परस्यच । हलदन्तात्सप्तम्याःसंज्ञायाम् । कारनान्निचप्राचांहला
दौ । मध्याद्गुरौ । अमूर्धमस्तकात्स्वाङ्गादकामे । बन्धेचविभाषा । तत्पुरुषेकृतिबहुलम् । प्रावृद्शरत्कालदिवांजे ।
विभाषावर्षक्षरशरवरात् । घकालतनेषुकालनान्नः । शयवासवासिष्वकालात् । नेन्त्सिद्धवधातिषुच । स्थेचभाषा
याम् ॥ १ ॥ षष्ठ्याआक्रोशे । पुत्रेऽन्यतरस्याम् । ऋतोविद्यायोनिबंधेभ्यः । विभाषास्वसृपत्योः । आनङृतो
द्वन्द्वे । देवताद्वन्द्वेच । ईदग्नेःसोमवरुणयोः । इदृज्जौ । दिवोद्यावा । दिवसश्चपृथिव्याम् । उषासोषसः । मातर
पितराबुदीचाम् । पितरामातराचच्छन्दसि । स्त्रियाःपुंवद्भाषितपुंस्कादनूङ्समानाधिकरणेस्त्रियामपूरणीप्रिया
दिषु । तसिलादिष्वाकृत्वमुचः । क्यङ्ज्ञानिनोश्च । नकोपधायाः । संज्ञाप्रणयोश्च । वृद्धिनिमित्तस्यचतद्धितस्यार
क्तविकारे । स्वाङ्गाच्चेतोऽमानिनि ॥ २ ॥ जातेश्च । पुंवत्कर्मधारयजातीयदेशीयेषु । घरूपकल्पचेलङ्ब्रुवगोत्रमत

अष्टा.

॥२७॥

हतेषुङ्योऽनेकाचोह्रस्वः । नद्याःशेषस्यान्यतरस्याम् । उगितच्च । आन्महतःसमानाधिकरणजातीययोः । द्व्यष्टनः
संख्यायामवहुव्रीह्यशीत्योः । त्रैस्त्रयः । विभाषाचत्वारिंशत्प्रभृतौसर्वेषाम् । हृदयस्यहृल्लेखयदण्णलासेषु । वाशोक
ष्यञ्जोगेषु । पादस्यपदाज्यातिगोपहतेषु । पद्यत्यतदर्थे । हिमकापिहतिषुच । ऋचःशे । वाघोषमिश्रशब्देषु । उद
कस्योदःसंज्ञायाम् । पेपंवासवाहनधिषुच । एकहलादौपूरयितव्येऽन्यतरस्याम् । मन्थौदनसक्तुविन्दुवज्रभारहार
वीवधगाहेषुच ॥ ३ ॥ इकोह्रस्वोऽङ्योगालवस्य । एकतद्धितेच । ङ्यापोःसंज्ञाछन्दसोर्वहुलम् । त्वेच । इष्टकेषी
कामालानांचिततूलभारिषु । खित्यनव्ययस्य । अरुर्द्विषदजन्तस्यमुम् । इचएकाचोऽम्प्रत्ययवच्च । वाचंयमपुरंद
रौच । कारेसत्यागदस्य । श्येनतिलस्यपातेजे । रात्रेःकृतिविभाषा । नलोपोनजः । तस्मान्नुडचि । नभ्राण्नपान्न
वेदानासत्यानमुचिनकुलनखनपुंसकनक्षत्रनक्रनाकेषुप्रकृत्या । एकादिश्चैकस्यचादुक् । नगोऽप्राणिष्वन्यतरस्याम् ।
सहस्यसःसंज्ञायाम् । ग्रन्थान्ताधिकेच । द्वितीयेचानुपाख्ये ॥ ४ ॥ अव्ययीभावेचाकाले । वोपसर्जनस्य । प्रकृ
त्याशिष्यगोवत्सहलेषु । समानस्यच्छन्दस्यमूर्धप्रभृत्युदकैर्षु । ज्योतिर्जनपदरात्रिनाभिनामगोत्ररूपस्थानवर्णवयो
वचनबन्धुषु । चरणेब्रह्मचारिणि । तीर्थेये । विभाषोदरे । दृग्दृशवतुषु । इदंकिमोरीशकी । आसर्वनाम्नः । वि
ष्वग्देवयोश्चंटेरद्यञ्चतौवप्रत्यये । समःसमि । तिरसस्तिर्यलोपे । सहस्यसग्धिः । सधमादस्थयोश्छन्दसि । द्व्यन्तरुप

सूत्रपा.

६ । ३

॥२७॥

सर्गेभ्योऽपईत् । ऊदनोर्देशे । अपष्ठ्यतृतीयास्थस्यान्यस्यदुगाशीराशास्थास्थितोत्सुकोतिकारकरागच्छेषु । अर्थेवि
भाषा ॥ ५ ॥ कोःकत्तत्पुरुषेऽचि । रथवदयोश्च । तृणेचजातौ । कापथ्यक्षयोः । ईषदर्थे । विभाषापुरुषे । कवंचो
ष्णे । पथिचच्छन्दसि । पृषोदरादीनियथोपदिष्टम् । संख्याविसायपूर्वस्याहस्याहनन्यतरस्यांडौ । ढूलोपेपूर्वस्यदी
र्घोऽणः । सहिवहोरोदवर्णस्य । साढ्यैसाढ्वासाढेतिनिगमे । संहितायाम् । कर्णेऽलक्षणस्याविष्टाष्टपंचमणिभिन्नच्छि
न्नच्छिद्रस्रुवस्वस्तिकस्य । नहिवृतिवृषिव्यधिरुचिसहितनिषुक्रौ । वनगिर्योःसंज्ञायांकोटरकिंशुलुकादीनाम् । वले ।
मतौवह्वचोऽनजिरादीनाम् । शरादीनांच ॥ ६ ॥ इकोवहेऽपीलोः । उपसर्गस्यघञ्यमनुष्येवहुलम् । इकःकाशे ।
दस्ति । अष्टनःसंज्ञायाम् । छन्दसिच । चितेःकपि । विश्वस्यवसुराटोः । नरेसंज्ञायाम् । मित्रेचर्षौ । मन्त्रेसोमा
श्वेन्द्रियविश्वदेव्यस्यमतौ । ओषधेश्चविभक्तावप्रथमायाम् । ऋचितुनुघमक्षुतङ्कुत्रोरुग्याणाम् । इकःसुजि । द्व्यचो
ऽतस्तिडः । निपातस्यच । अन्येषामपिदृश्यते । चौ । संप्रसारणस्य ॥ ७ ॥ अलुक्षष्ठाजातेरिकोऽव्ययीभावेकोः
कत्तदिकोवहणकोनविंशतिः ॥ इतिषष्ठाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अङ्गस्य । हलः । नामि । नतिसृचतसृ ।
छन्दस्युभथा । नृच । नोपधायाः । सर्वनामस्थानेचासंबुद्धौ । वापपूर्वस्यनिगमे । सान्तमहतःसंयोगस्य । अमृ
न्तृचस्वसृनमृनेष्टृत्वष्टृक्षत्तृहोतृपोतृप्रशास्तृणाम् । इन्हन्पृषार्यम्णांशौ । सौच । अत्वसन्तस्यचाधातोः । अनुनासि

अष्टा.

॥२८॥

कस्यक्किञ्जलोःकिति । अञ्जनगमांसनि । तनोतेर्विभाषा । क्रमश्चकित्व । च्छ्रोःशूडनुनासिकेच । ज्वरत्वरस्त्रिव्यवि
मवामुपधायाश्च ॥ १ ॥ राहोपः । असिद्धवदन्नाभात् । श्रान्नलोपः । अनिदितांहलउपधायाःकिति । दंशसञ्जस्व
ज्जांशपि । रञ्जेश्च । घञिचभावकरणयोः । स्यदोजवे । अवोदैधोद्वप्रथमहिमश्रथाः । नाञ्जेःपूजायाम् । कित्वस्क
न्दिस्सन्दोः । जान्तनशांविभाषा । भञ्जेश्चचिणि । शासइदङ्हलोः । शाहौ । हन्तेर्जः । अनुदात्तोपदेशवनतित
नोत्यादीनामनुनासिकलोपोऽल्लिङ्गिति । वाल्यपि । नक्तिचिदीर्घश्च । गमःक्रौ ॥ २ ॥ विड्नोरनुनासिकःस्यात् ।
जनसनखनांसञ्जलोः । येविभाषा । तनोतेर्यकि । सनःक्तिचिलोपश्चास्यान्यतरस्याम् । आर्धधातुके । भ्रस्जोरोप
धयोरमन्यतरस्याम् । अतोलोपः । यस्यहलः । क्यस्यविभाषा । णेरनिटि । निष्ठायांसेटि । जनितामन्त्रे । शमिता
यज्ञे । अयामन्ताल्वाय्येल्विष्णुषु । ल्यपिलघुपूर्वात् । विभाषापः । युष्मवोर्दीर्घश्छन्दसि । क्षियः । निष्ठायामण्य
दर्थे ॥ ३ ॥ वाक्रोशदैन्ययोः । स्यसिच्सीयुट्तासिषुभावकर्मणोरुपदेशेऽञ्जनग्रहृशांवाचिण्वदिट्च । दीङोयुडचि
किति । आतोलोपइटिच । ईद्यति । घुमास्थागापाजहातिसांहलि । एर्लिङि । वान्यस्यसंयोगादेः । नल्यपि । मय
तेरिदन्यतरस्याम् । लुङ्लुङ्ङक्ष्वडुदात्तः । आडजादीनाम् । छन्दस्यपिट्श्यते । नमाङयोगे । बहुलंछन्दस्यमा
ङयोगेऽपि । इरयोरे । अचिश्रुधातुभ्रुवांय्वोरियङ्वडौ । अभ्यासस्यासवर्णे । स्त्रियाः । वाम्शसोः ॥ ४ ॥ इणो

सूत्रपा.
६।४

॥२८॥

यण् । एरनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्य । ओःसुपि । वर्षाभ्वश्च । नभूसुधियोः । छन्दस्युभयथा । हुश्रुवोःसार्वधातुके ।
 भुवोवुग्लुङ्गितोः । ऊदुपधायागोहः । दोषोणौ । वाचित्तविरागे । मितांस्वः । चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम् ।
 खचिह्रस्वः । ह्रादोनिष्ठायाम् । छादेर्धेऽह्युपसर्गस्य । इस्मन्त्रन्किषुच । गमहनजनखनघसांलोपःकृत्यनडि । तनि
 पत्योश्छन्दसि । घसिभसोर्हलिच ॥ ५ ॥ हुझल्भ्योहेर्धिः । श्रुशृणुपृकृवृभ्यश्छन्दसि । अङितश्च । चिणोलुक् ।
 अतोहेः । उतश्चप्रत्ययादसंयोगपूर्वात् । लोपश्चास्यान्यतरस्यांभ्वोः । नित्यं करोतेः । येच । अतउत्सार्वधातुके ।
 श्रसोरलोपः । श्राभ्यस्तयोरातः । ईहल्यघोः । इहरिद्रस्य । भियोऽन्यतरस्याम् । जहातेश्च । आचहौ । लोपोयि ।
 घ्वसोरेच्चावभ्यासलोपश्च । अतएकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि ॥ ६ ॥ थलिचसेटि । तृफलभजत्रपश्च । राधोहिंसायाम् ।
 वाजृभ्रमुत्रसाम् । फणांचसप्तानाम् । नशसददवादिगुणानाम् । अर्वणस्त्रसावनजः । मघवावहुलम् । भस्य ।
 पादःपत् । वसोःसंप्रसारणम् । वाहऊट् । श्वयुवमघोनामतद्धिते । अलोपोऽनः । षपूर्वहन्धृतराज्ञामणि । विभा
 षाङिभ्योः । नसंयोगाद्वमन्तात् । अचः । उदर्दत् । आतोधातोः ॥ ७ ॥ मन्त्रेष्वङ्यादेरात्मनः । तिर्विंशतेडि
 ति । टेः । नस्तद्धिते । अहृष्टखोरेव । ओर्गुणः । ढेलोपोऽकट्वाः । यस्येतिच । सूर्यतिष्यागस्त्यमत्स्यानांयउपधायाः ।
 हलस्तद्धितस्य । आपत्यस्यचतद्धितेऽनाति । क्यच्च्योश्च । विल्वकादिभ्यश्छस्यलुक् । तुरिष्ठेमेयःसुः । टेः । स्थूल

अष्टा.
॥२९॥

दूरयुवहस्वक्षिप्रक्षुद्राणायणादिपरंपूर्वस्यचगुणः । प्रियस्थिरस्फिरोरुवहुलगुरुवृद्धतृप्रदीर्घवृन्दारकाणाप्रस्थस्फवर्व
हिगर्वर्षित्रन्द्राघिवृन्दाः । बहोर्लोपोभूचवहोः । इष्टस्ययिट्च । ज्यादादीयसः ॥ ८ ॥ रक्ततोहलादेर्लघोः । विभा
षजोश्छन्दसि । प्रकृत्यैकाच् । इनण्यनपत्ये । गाथिविदधिकेशिगणिपणिनश्च । संयोगादिश्च । अन् । येचाभाव
कर्मणोः । आत्माध्वानौखे । नमपूर्वोऽपत्येऽवर्मणः । ब्राह्मोऽजातौ । कर्मस्ताच्छील्ये । औक्षमनपत्ये । दाण्डिना
यनहास्तिनायनाथर्वणिकजैह्वाशिनेयवाशिनायनिभ्रौणहत्यधैवत्यसारवैक्ष्वाकमैत्रेयहिरण्मयानि । ऋत्वावास्त्वावा
स्त्वावमाध्वीहिरण्ययानिच्छन्दसि ॥ ९ ॥ अङ्गस्यराहोपोविद्वनोर्वाक्रोशेणोयण्डुलभ्यस्थलिचमन्त्रेषुरक्तःपंचदश ॥
इतिषष्ठाध्यायेचतुर्थःपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ युवोरनाकौ । आयनेयीनीयियःफडखछघांप्रत्ययादीनाम् । झोऽन्तः । अदभ्यस्तात् । आत्मनेपदेष्वन
तः । शीडोरुट् । वेत्तेर्विभाषा । बहुलंछन्दसि । अतोभिसऐस् । बहुलंछन्दसि । नेदमदसोरकोः । टाङ्सिङ्सा
मिनात्स्याः । डेर्यः । सर्वनाम्नःस्मै । ङ्सिङ्योःस्मात्स्मिनौ । पूर्वादिभ्योनवभ्योवा । जसःशी । औङ्आपः ।
नपुंसकाच्च । जःशसोःशिः ॥ १ ॥ अष्टाभ्यऔश् । षड्भ्योलुक् । स्वमोर्नपुंसकात् । अतोऽम् । अद्भुतरादिभ्यः
पञ्चभ्यः । नेतराछन्दसि । युष्मदस्मद्वाङ्सोऽश् । डेप्रथमयोरम् । शसोन । भ्यसोभ्यम् । पञ्चम्याअत् । एकव

सूत्रपा.
७।१

॥२९॥

चनस्यच । सामआकम् । आतऔणलः । तुह्योस्तातडाशिष्यन्यतरस्याम् । विदेःशतुर्वसुः । समासेऽनञ्पूर्वेक्तवो
ल्यप् । क्त्वापिच्छन्दसि । सुपांसुलुक्पूर्वसवर्णाच्चेयाडाड्यायाजालः । अमोमश् ॥ २ ॥ लोपस्तआत्मनेपदेषु ।
ध्वमोध्वात् । यजध्वैनमितिच । तस्यतात् । तप्तनप्तनथनाश्च । इदन्तोमसि । क्तवोयक् । इष्टीनमितिच । स्ना
त्त्यादयश्च । आंजसेरसुक् । अश्वक्षीरवृषलवणानामात्मप्रीतौक्यचि । आमिसर्वनाम्नःसुट् । त्रेस्त्रयः । ह्रस्वनद्या
पोनुट् । षट्चतुर्भ्यश्च । श्रीग्रामण्योश्छन्दसि । गोःपादान्ते । इदितोनुम्धातोः । शेमुचादीनाम् । मस्जिनशोर्झ
लि ॥ ३ ॥ रधिजभोरचि । नेव्यलिटिरधेः । रभेरशब्लितोः । लभेश्च । आडोयि । उपात्प्रशंसायाम् । उपसर्गा
त्खल्वजोः । नसुदुर्भ्यांकेवलाभ्याम् । विभाषाचिण्णमुलोः । उगिदचांसर्वनामस्थानेऽधातोः । युजेरसमासे । नपुं
सकस्यझलचः । इकोऽचिविभक्तौ । तृतीयादिषुभाषितपुंस्कंपुंवद्भालवस्य । अस्थिदधिसक्थ्यक्ष्णामनडुदात्तः ।
छन्दस्यपिदृश्यते । ईचद्विवचने । नाभ्यस्ताच्छतुः । वानपुंसकस्य । आच्छीनद्योर्नुम् ॥ ४ ॥ शप्श्यनोर्नित्यम् ।
सावनडुहः । हक्स्ववःस्वतवसांछन्दसि । दिवऔत् । पथिमथ्यृभुक्षामात् । इतोऽत्सर्वनामस्थाने । थोन्तः । भस्य
टेलोपः । पुंसोऽसुट् । गोतोणित् । णलुत्तमोवा । सख्युरसंबुद्धौ । अनड्सौ । ऋदुशनस्पुरुदंसोऽनेहसांच । तृज्व
त्क्रोष्टुः । स्त्रियांच । विभाषातृतीयादिष्वचि । चतुरनडुहोरामुदात्तः । अम्संबुद्धौ । ऋतइद्धातोः ॥ ५ ॥

॥३०॥

सूत्रपा.
७।२

॥३०॥

क्लिशः कत्वानिष्ठयोः । पूङ्गश्च । वसतिक्षुधोरिद्र । अञ्जेः पूजायाम् । लुभोविमोहने । जृत्रश्चयोः कित्त्व । उदितोवा ।
 सेऽसिचिकृतचृतच्छृदतृदनृतः । गमेरिद्रपरस्मैपदेषु । नवृद्ध्यश्चतुर्भ्यः । तासिचकृपः ॥ ३ ॥ अचस्तास्वत्थल्यनि
 टोनित्यम् । उपदेशेऽत्वतः । ऋतोभारद्वाजस्य । बभूथाततन्थजगृभ्मववर्थेतिनिगमे । विभाषासृजिदृशोः । इड
 च्यतिर्व्ययतीनाम् । वस्वेकाजान्द्रसाम् । विभाषागमहनविदविशाम् । सनिंससनिवांसम् । ऋद्धनोःस्ये । अञ्जेःसि
 चि । स्तुसुधूञ्भ्यःपरस्मैपदेषु । यमरमनमातांसक्च । स्मिपूङ्ग्वश्रांसनि । किरश्चपञ्चभ्यः । रुदादिभ्यःसार्व
 धातुके । ईशःसे । ईडजनोर्ध्वेच । लिङःसलोपोऽनन्त्यस्य । अतोयेयः ॥ ४ ॥ आतोङितः । आनेमुक् । ईदासः ।
 अष्टनआविभक्तौ । रायोहलि । युष्मदस्मदोरनादेशे । द्वितीयायांच । प्रथमायाश्चद्विवचनेभाषायाम् । योऽचि ।
 शेषेलोपः । मपर्यन्तस्य । युवावौद्विवचने । यूयवयौजसि । त्वाहौसौ । तुभ्यमह्यौडयि । तवममौडसि । त्वमावे
 कवचने । प्रत्ययोत्तरपदयोश्च । त्रिचतुरोःस्त्रियांतिसृचतसृ । अचिरऋतः ॥ ५ ॥ जरायाजरसन्यतरस्याम् । त्यदा
 दीनामः । किमःकः । कुतिहोः । क्वाति । तदोःसःसावनन्त्ययोः । अदसऔसुलोपश्च । इदमोमः । दश्च । यः
 सौ । इदोऽयुंसि । अनाप्यकः । हलिलोपः । मृजेर्वृद्धिः । अचोऽङ्गिति । अतउपधायाः । तद्धितेष्वचामादेः । कि
 तिच ॥ ७ ॥ सिचिप्रभाविद्रसन्यचआतो जराया अष्टादश ॥ इतिसप्तमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ७ ॥

अष्टा.

॥३१॥

देविकाशिशपादित्यवाङ्दीर्घसत्रश्रेयसामात् । केकयमित्रयुप्रलयानांयादेरियः । नय्वाभ्यांपदान्ताभ्यपूर्वौतुता
भ्यामैच् । द्वारादीनांच । न्यग्रोधस्यचकेवलस्य । नकर्मव्यतिहारे । स्वागतादीनांच । श्वादेरिजि । पदान्तस्या
न्यतरस्याम् । उत्तरपदस्यच । अवयवाहतोः । सुसर्वाधाञ्जनपदस्य । दिशोऽमद्राणाम् । प्राचांप्रामनराणाम् ।
संख्यायाःसंवत्सरसंख्यस्यच । वर्षस्याभविष्यति । परिमाणान्तस्यासंज्ञाशाणयोः । जेप्रोष्ठपदानाम् । ह्रद्गसि
न्ध्वन्तेपूर्वपदस्यच । अनुशतिकादीनांच ॥ १ ॥ देवताद्वन्द्वेच । नेन्द्रस्यपरस्य । दीर्घाच्चवरुणस्य । प्राचांनगरा
न्ते । जङ्गलधेनुवलजान्तस्यविभाषितमुत्तरम् । अर्धात्परिमाणस्यपूर्वस्यतुवा । नातःपरस्य । प्रवाहणस्यढे । तत्प्र
त्ययस्यच । नजःशुचीश्वरक्षेत्रज्ञकुशलनिपुणानाम् । यथातथयथापुरयोःपर्यायेण । हनस्तोऽचिण्णलोः । आतोयु
क्चिचण्कृतोः । नोदात्तोपदेशस्यमान्तस्यानाचमेः । जनिवध्योश्च । अर्तिह्रीवलीरीक्यूक्षमाय्यातापुङ्णौ । शाच्छा
साह्वाव्यावेपांयुक् । वोविधूननेजुक् । लीलोर्नुग्लुकावन्यतरस्यांस्तेहविपातने । भियोहेतुभयेषुक् ॥ २ ॥ स्फायो
वः । शदेरगतौतः । रुहःपोऽन्यतरस्याम् । प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यातइदाप्यसुपः । नयासयोः । उदीचामातःस्थाने
यकपूर्वायाः । भस्त्रैषाजाज्ञाद्वास्वानञ्पूर्वाणामपि । अभाषितपुंस्काच्च । आदाचार्याणाम् । ठस्येकः । इसुसुक्तान्ता
त्कः । चजोःकुघिण्यतोः । न्यङ्कादीनांच । होहन्तेर्जिणन्नेषु । अभ्यासाच्च । हेरचडि । सन्लिटोर्जेः । विभाषा

सूत्रपा.
७।३

॥३१॥

चेः । नक्कादेः । अजिब्रज्योश्च ॥ ३ ॥ भुजन्युब्जौपाण्युपतापयोः । प्रयाजानुयाजौयज्ञाङ्गे । वञ्चेर्गतौ । ओकउ
 चःके । ण्यआवश्यके । यजयाचरुचप्रवचर्चश्च । वचोऽशब्दसंज्ञायाम् । प्रयोज्यनियोज्यौशक्यार्थे । भोज्यंभक्ष्ये ।
 घोर्लोपोलेटिवा । ओतःश्यनि । कसस्याचि । लुग्वांदुहदिहलिहगुहामात्मनेपदेदन्त्ये । शमामष्टानांदीर्घःश्यनि ।
 ष्विबुक्कुमुचमांशिति । क्रमःपरस्मैपदेषु । इषुगमियमांछः । पाघ्राध्मास्थान्नादाण्टश्यर्तिसर्तिसदसदांपिबजिघ्रधमति
 ष्मनयच्छपश्यर्छधौशीयसीदाः । ज्ञाजनोर्जा । ण्वादीनांह्रस्वः ॥ ४ ॥ मीनातेर्निगमे । मिदेर्गुणः । जुसिच । सार्व
 धातुकार्धधातुकयोः । जाग्रोऽविचिण्णल्ङित्सु । पुगन्तलघूपधस्यच । नाभ्यस्तस्याचिपितिसार्वधातुके । भूसुवो
 स्तिङि । उतोवृद्धिर्लुकिहलि । ऊर्णोतेर्विभाषा । गुणोऽपृक्ते । तृणह्रस्वम् । ब्रुवईट् । यङोवां । तुरुस्तुशम्यमःसार्व
 धातुके । अस्तिसिचोऽपृक्ते । बहुलंछन्दसि । रुदश्चपञ्चभ्यः । अङ्गाग्यगालवयोः । अदःसर्वेषाम् ॥ ५ ॥ अतोदी
 र्घोयजि । सुपिच । बहुवचनेझल्येत् । ओसिच । आङिचापः । सैबुद्धौच । अम्बार्धनद्योर्ह्रस्वः । ह्रस्वस्यगुणः ।
 जसिच । ऋतोङिसर्वनामस्थानयोः । घेङिति । आणनद्याः । याडापः । सर्वनाम्नःस्याङ्द्वस्वश्च । विभाषाद्वितीया
 तृतीयाभ्याम् । डेरान्नद्याम्नीभ्यः । इदुङ्याम् । औत् । अच्चघेः । आङोनास्त्रियाम् ॥ ६ ॥ देविकादेवतास्फायो
 भुजमीनातेरतोदीर्घोर्विंशतिः ॥ इतिसप्तमाध्यायेतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ णौचङ्युपधायाह्रस्वः । नागलोपिशा

अष्टा.

॥३२॥

स्वदिताम् । भ्राजभासभाषदीपजीवमीलपीडामन्यतरस्याम् । लोपःपिवतेरीच्चाभ्यासस्य । तिष्ठतेरित् । जिघ्रते
र्वा । उर्कत् । नित्यंछन्दसि । दयतेर्दिगिलिटि । ऋतश्चसंयोगादेर्गुणः । ऋच्छत्यृताम् । शृदृप्रांह्रस्वोवा । केऽणः ।
नकपि । आपोऽन्यतरस्याम् । ऋहृशोऽङिगुणः । अस्यतेस्थुक् । श्वयतेरः । पतःपुम् । वचउम् ॥ १ ॥ शीङः
सार्वधातुकेगुणः । अयङिच्यकिति । उपसर्गाङ्गस्वऊहतेः । एतेर्लिङि । अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः । च्वौच । रीडृ
तः । रिङ्शयग्लिङ्क्षु । गुणोऽर्तिसंयोगाद्योः । यङिच । ईघ्राध्मोः । अस्यच्चौ । क्यचिच । अशनायोदन्यधना
याबुभुक्षापिपासागर्धेषु । नच्छन्दस्यपुत्रस्य । दुरस्युर्द्रविणस्युर्वृषण्यतिरिषण्यति । अश्वाघस्यात् । देवसुम्रयोर्य
जुषिकाठके । कव्यध्वरपृतनस्यर्चिलोपः । द्यतिस्यतिमास्थामित्तिकिति ॥ २ ॥ शाच्छोरन्यतरस्याम् । दधाते
र्हिः । जहातेश्चकित्व । विभाषाछन्दसि । सुधितवसुधितनेमधितधिष्वधिषीयच । दोदद्धोः । अचउपसर्गात्तः ।
अपोभि । सःस्यार्धधातुके । तासस्त्योर्लोपः । रिच । हएति । यीवर्णयोर्दीधीवेव्योः । सनिमीमाधुरभलभशकपत
पदामचइस् । आप्ज्ञप्यृधामीत् । दम्भइच्च । मुचोऽकर्मकस्यगुणोवा । अत्रलोपोऽभ्यासस्य । ह्रस्वः । हलादिःशेषः
॥ ३ ॥ शर्पूर्वाःखयः । कुहोश्चुः । नकवतेर्यङि । कृषेछन्दसि । दाधर्तिर्दर्धर्तिर्दर्धर्षिवोभूतुतेतिकेऽलर्ण्यापनीफण
त्संसनिष्यदत्करिक्रत्कनिक्रदद्गरिभ्रद्विध्वतोदविद्युत्तत्तरीत्रतःसरीसृपतंवरीवृजन्मर्मृज्यागनीगन्तीतिच । उरत् ।

सूत्रपा.

७।४

॥३२॥

द्युतिस्वाप्योःसंप्रसारणम् । व्यथोलिटि । दीर्घङ्णःकिति । अतआदेः । तस्माद्बुद्धिहलः । अश्रोतेश्च । भवतेरः ।
 ससूवेतिनिगमे । निजांत्रयाणांगुणःश्लौ । भृजामित् । अतिपिपत्योश्च । बहुलंछन्दसि । सन्यतः । ओःपुयण्यपरे
 ॥ ४ ॥ स्रवतिशृणोतिद्रवतिप्रवतिप्लवतिच्यवतीनांवा । गुणोयङ्लुकोः । दीर्घोऽकितः । नीग्वञ्चुसंसुध्वंसुभ्रंसुक
 सपतपदस्कन्दाम् । नुगतोऽनुनासिकान्तस्य । जपजभदहदशभञ्जपशांच । चरफलोश्च । उत्परस्यातः । तिच ।
 रीगृदुपधस्यच । रुप्रिकौचलुकि । ऋतश्च । सन्वलघुनिचङ्परेऽनगलोपे । दीर्घोलघोः । अत्स्मृदृत्वरप्रथमदस्तृ
 स्पशाम् । विभाषावेष्टिचेष्ट्योः । ईचगणः ॥ ५ ॥ णौचडिशीङःशाछोःशर्पूर्वाःस्रवतिसप्तदश ॥ इतिसप्तमाध्यायेच
 तुर्यःपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ ॥ सर्वस्यद्वे । तस्यपरमाम्रेडितम् । अनुदात्तंच । नित्यवीप्सयोः । परेर्वर्जने । प्रसमुपोदःपादपूरणे । उप
 र्यध्यधसःसामीप्ये । वाक्यादेरामन्त्रितस्यासूयासंमतिकोपकुत्सनभर्त्सनेषु । एकंवहुव्रीहिवत् । आवाधेच । कर्म
 धारयवदुत्तरेषु । प्रकारेगुणवचनस्य । अकृच्छ्रेप्रियसुखयोरन्यतरस्याम् । यथास्वेयथायथम् । द्वंद्वंरहस्यमर्यादाव
 चनव्युत्क्रमणयज्ञपात्रप्रयोगाभिव्यक्तिषु । पदस्य । पदात् । अनुदात्तंसर्वमपादादौ । आमन्त्रितस्यच । युष्मद
 स्मदोःपंष्टीचतुर्थीद्वितीयास्थयोर्वानावौ ॥ १ ॥ बहुवचनस्यवस्तुसौ । तेमयावेकवचनस्य । त्वामौद्वितीयायाः ।

अष्टा.

॥३३॥

नचवाहुहैवयुक्ते । पश्याथैश्चानालोचने । सपूर्वायाःप्रथमायाविभाषा । तिङो गोत्रादीनिकुत्सनाभीक्ष्ण्ययोः । तिङ् । तिङः । नलुट् । निपातैर्यद्यदिहन्तकुविन्नेच्चेच्चण्कच्चिद्यत्रयुक्तम् । नहप्रत्यारम्भे । सत्यं प्रश्ने । अङ्गात्प्रातिलोम्ये । हिच । छन्दस्यनेकमपिसाकाङ्क्षम् । यावद्यथाभ्याम् । पूजायांनानन्तरम् । उपसर्गव्यपेतंच । तुपश्यपश्यताहैःपूजायाम् । अहोच ॥ २ ॥ शेषेविभाषा । पुराचपरीप्सायाम् । नन्वित्यनुज्ञैषणायाम् । किंक्रियाप्रश्नेऽनुपसर्गमप्रतिषिद्धम् । लोपेविभाषा । एहिमन्येप्रहासेलृट् । जात्वपूर्वम् । किंवृत्तंचचिदुत्तरम् । आहोउताहोचानन्तरम् । शेषेविभाषा । गत्यर्थलोटा लृण्चेत्कारकंसर्वान्यत् । लोट्च । विभाषितंसोपसर्गमनुत्तमम् । हन्तच । आमएकान्तरमामन्त्रितमनन्तिके । यद्धितुपरंछन्दसि । चनचिदिवगोत्रादितद्धिताम्नेडितेष्वगतेः । चादिषुच । चवायोगेप्रथमा । हेतिक्षियायाम् ॥ ३ ॥ अहेतिविनियोगेच । चाहलोपएवेत्यवधारणम् । चादिलोपेविभाषा । वैवावेतिचच्छन्दसि । एकान्याभ्यांसमर्थाभ्याम् । यद्वृत्तान्नित्यम् । पूजनात्पूजितमनुदात्तंकाष्ठादिभ्यः । सगतिरपितिङ् । कुत्सनेचसुप्यगोत्रादौ । गतिर्गतौ । तिङिचोदात्तवति । आमन्त्रितंपूर्वमविद्यमानवत् । नामन्त्रितेसमानाधिकरणेसामान्यवचनम् । विभाषितंविशेषवचनेबहुवचनम् ॥ ४ ॥ सर्वस्यबहुवचनस्यशेषेऽहेतिचतुर्दश ॥ इत्यष्टमाध्यायेप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ४ ॥ पूर्वत्रासिद्धम् । नलोपःसुप्स्वरसंज्ञातुग्विधिषुकृति । नमुने । उदात्तस्वरितयोर्यणःस्वरितोऽनुदात्त

सूत्रपा.
८।२

॥३३॥

स्य । एकादेशउदात्तेनोदात्तः । स्वरितोवानुदात्तेपदादौ । नलोपःप्रातिपदिकान्तस्य । नडिसंबुद्धोः । मादुपधाया
श्चमतोर्वोऽयवादिभ्यः । झयः । संज्ञायाम् । आसन्दीवदष्टीवच्चक्रीवत्क्षीवद्रुमण्वच्चर्मण्वती । उदन्वानुदधौच ।
राजन्वान्सौराज्ये । छन्दसीरः । अनोनुट् । नाद्धस्य । कृपोरोलः । उपसर्गस्यायतौ । ग्रायडि ॥ १॥ अचिविभा
षा । परेश्चघाङ्कयोः । संयोगान्तस्यलोपः । रात्सस्य । धिच । झलोझलि । ह्रस्वादङ्गात् । इट्ईटि । स्कोःसंयोगा
द्योरन्तेच । चोःकुः । होढः । दादेर्धातोर्घः । वाद्रुहमुहणुहण्णिहाम् । नहोधः । आहस्थः । व्रश्चभ्रस्जसृजमृजय
जराजभ्राजच्छशांषः । एकाचोवशोभष्मन्तस्यस्ध्वोः । दधस्तथोश्च । झलांजशोऽन्ते । झषस्तथोर्धोऽधः ॥ २ ॥
षढोःकःसि । रदाभ्यांनिष्ठातोःपूर्वस्यचदः । संयोगादेरातोधातोर्घण्वतः । ल्वादिभ्यः । ओदितश्च । क्षियोदीर्घा
त् । इयोऽस्पर्शे । अञ्चोऽनपादाने । दिवोऽविजिगीषायाम् । निर्वाणोऽवाते । शुषःकः । पचोवः । क्षायोमः ।
प्रस्त्योऽन्यतरस्याम् । अनुपसर्गात्फुल्लक्षीवकृशोल्लाघाः । नुदविदोन्दत्राग्राहीभ्योऽन्यतरस्याम् । नध्याख्यापृमूर्च्छि
मदाम् । वित्तोभोगप्रत्यययोः । भित्तंशकलम् । ऋणमाधमर्ण्ये ॥ ३ ॥ नसत्तनिषत्तानुत्तप्रतूर्तसूर्तगूर्तानिच्छन्दसि ।
क्विन्प्रत्ययस्यकुः । नशेर्वा । मोनोधातोः । म्वोश्च । ससजुषोरुः । अवयाःश्वेतवाःपुरोडाश्च । अहन् । रोऽसुपि ।
अन्नरूधंरवरित्युभयथाछन्दसि । भुवश्चमहाव्याहृतेः । वसुसंसुध्वंस्वनडुहांदः । तिप्यनस्तेः । सिपिधातोरुर्वा ।

अष्टा.

॥३४॥

दश्च । वीरुपधायादीर्घइकः । हलिच । उपधायांच । नभकुर्छुराम् । अदसोऽसेर्दादुदोमः ॥४॥ एतईद्वहुवचने ।
वाक्यस्यटेःसुतउदात्तः । प्रत्यभिवादेऽशूद्रे । दूराद्धूतेच । हैहेप्रयोगेहैहयोः । गुरोरनृतोऽनन्त्यस्याप्येकैकस्यप्राचाम् ।
ओमभ्यादाने । येयज्ञकर्मणि । प्रणवष्टेः । याज्यान्तः । ब्रूहिप्रेष्यश्रौषडौषडावहानामादेः । अग्नीत्प्रेषणेपरस्यच ।
विभाषापृष्ठप्रतिवचनेहेः । निगृह्यानुयोगेच । आम्नेडितंभर्त्सने । अङ्गयुक्तंतिङाकाङ्क्षम् । विचार्यमाणानाम् । पूर्वतु
भाषायाम् । प्रतिश्रवणेच । अनुदात्तंप्रश्नान्ताभिपूजितयोः ॥ ५ ॥ चिदितिचोपमार्थेप्रयुज्यमाने । उपरिस्विदासी
दितिचं । स्वरितमाग्नेडितेऽसूयासंमतिकोपकुत्सनेषु । क्षियाशीःप्रेषेषुतिङाकाङ्क्षम् । अनन्त्यस्यापिप्रश्नाख्यानयोः ।
पुतावैचइदुतौ । एचोऽप्रगृह्यस्यादूराद्धूतेपूर्वस्यार्धस्यादुत्तरस्येदुतौ । तयोर्वावचिसंहितायाम् ॥ ६ ॥ पूर्वत्राचि
षढोर्नसत्तैतईच्चिदित्यष्टौ ॥ इत्यष्टमाध्यायेद्वितीयःपादः ॥ २ ॥ ७ ॥ मतुवसोरुसंबुद्धौछन्दसि । अत्रानुनासिकः
पूर्वस्यतुवा । आतोऽटिनित्यम् । अनुनासिकात्परोऽनुस्वारः । समःसुटि । पुमःखय्यम्परे । नदछव्यप्रशान् । उभ
यथर्धु । दीर्घादटिसमानपादे । नृन्पे । स्वतवान्पायौ । कानाम्नेडिते । ढोढेलोपः । रोरि । खरवसानयोर्विसर्ज
नीयः । रोःसुपि । भोभगोअघोअपूर्वस्ययोऽशि । व्योर्लघुप्रयत्नतरःशाकटायनस्य । लोपःशाकल्यस्य । ओतोगार्ग्य
स्य ॥ १ ॥ उजिचपदे । हलिसर्वेषाम् । मोऽनुस्वारः । नश्चापदान्तस्यझलि । मोराजिसमःक्रौ । हेमपरेवा । नप

सूत्रपा.
८।३

॥३४॥

रेनः । ड्णोःकुक्कुशरि । डःसिधुद् । नश्च । शितुक् । डमोहस्वादचिडमुणित्यम् । मयउजोवोवा । विसर्ज
नीयस्यसः । शर्परेविसर्जनीयः । वाशरि । कुप्वोःकपौच । सोऽपदादौ । इणःषः । नमस्पुरसोर्गत्योः ॥ २ ॥
इदुदुपधस्यचाप्रत्ययस्य । तिरसोऽन्यतरस्याम् । द्विस्त्रिश्चतुरितिकृत्वोऽर्थे । इसुसोःसामर्थ्ये । नित्यंसमासेऽनुत्त
रपदस्थस्य । अतःकृकमिकंसकुम्भपात्रकुशाकर्णीष्वनव्ययस्य । अधःशिरसीपदे । कस्कादिषुच । छन्दसिवाप्राप्ते
डितयोः । कःकरत्करतिकृधिकृतेष्वनदितेः । पञ्चम्याःपरावध्यर्थे । पातौचवहुलम् । षष्ठ्याःपतिपुत्रपृष्ठपारपदप
यस्पोषेषु । इडायावा । अपदान्तस्यमूर्धन्यः । सहेःसाडःसः । इण्कोः । नुम्विसर्जनीयशर्न्यवायेऽपि । आदेशप्र
त्यययोः । शासिवसिघसीनांच ॥ ३ ॥ स्तौतिण्योरेवषण्यभ्यासात् । सःस्विदिस्वदिसहीनांच । प्राक्सितादङ्व्यवा
येऽपि । स्थादिष्वभ्यासेनचाभ्यासस्य । उपसर्गात्सुनोतिमुवतिस्यतिस्तौतिस्तोभतिस्थासेनयसेधसिचसञ्जस्वञ्जाम् ।
सदिरप्रतेः । स्तन्भेः । अवाच्चाालम्बनाविदूर्ययोः । वेश्वस्वनोभोजने । परिनिविभ्यःसेवसितसयसिबुसहसुट्स्तुस्व
ञ्जाम् । सिवादीनांवाङ्व्यवायेऽपि । अनुविपर्यभिनिभ्यःस्यन्दतेरप्राणिषु । वेःस्कन्देरनिष्ठायाम् । परेश्च । परि
स्कन्दःप्राच्यभरतेषु । स्फुरतिस्फुलत्योर्निर्विभ्यः । वेःस्कन्नातेर्नित्यम् । इणःपीध्वंलुङ्ङिटांधोऽङ्गात् । विभाषे
टः । समासेऽङ्गुलेःसङ्गः ॥ ४ ॥ भीरोःस्थानम् । अग्नेःस्तुत्तोमसोमाः । ज्योतिरायुषःस्तोमः । मातृपितृभ्यांस्व

अष्टा.

॥३५॥

सा । मातुःपितुर्भ्यामन्यतरस्याम् । अभिनिसःस्तनःशब्दसंज्ञायाम् । उपसर्गप्रादुर्भ्यामस्तिर्यच्परः । सुविनिर्दुर्भ्यः
सुपिसूतिसमाः । निनदीभ्यांस्नातेःकौशले । सूत्रंप्रतिष्णातम् । कपिष्ठलोगोत्रे । प्रष्टोऽग्रगामिनि । वृक्षासनयोर्वि
ष्टरः । छन्दोनाम्निच । गवियुधिभ्यांस्थिरः । विकुशमिपरिभ्यःस्थलम् । अम्बाम्बगोभूमिसव्यापद्वित्रिकुशेकुशङ्
कङ्कुमज्जिपुज्जिपरमेवर्हिर्दिव्यग्निभ्यःस्थः । सुषामादिषुच । एतिसंज्ञायामगात् । नक्षत्राद्वा ॥ ५ ॥ ह्रस्वात्तादौत
द्धिते । निसस्तपतावनासेवने । युष्मत्तत्ततक्षुष्वन्तःपादम् । यजुष्येकेषाम् । स्तुतस्तोमयोश्छन्दसि । पूर्वपदात् ।
सुजः । सनोतेरनः । सहेःपृतनर्ताभ्यांच । नरपरसृजिस्पृशिस्पृहिसवनादीनाम् । सात्पदाद्योः । सिचोयडि ।
सेधतेर्गतौ । प्रतिस्तब्धनिस्तब्धौच । सोढः । स्तम्भुसिवुसहांचडि । सुनोतेःस्यसनोः । सदेःपरस्यलिटि । निव्यभि
भ्योऽङ्व्यवायेवाछन्दसि ॥ ६ ॥ मतुवसोरुजिचेदुदुपधस्यस्तौतिण्योर्भीरोर्ह्रस्वात्तादेकोनविंशतिः ॥ इत्यष्टमाध्या
येतृतीयःपादः ॥ ३ ॥ ७ ॥ रषाभ्यांनोणःसमानपदे । अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि । पूर्वपदात्संज्ञायामगः । वनंपु
रगामिश्रकासिध्रकासारिकाकोरटाग्रेभ्यः । प्रनिरन्तःशरैश्चुल्लक्षाम्नाकार्यखदिरपीयूक्षाभ्योऽसंज्ञायामपि । विभाषौ
षधिवनस्पतिभ्यः । अहोऽदन्तात् । वाहनमाहितात् । पानंदेशे । वाभावकरणयोः । प्रातिपदिकान्तनुम्विभक्ति
षुच । एकाजुत्तरपदेणः । कुमतिच । उपसर्गादसमासेऽपिणोपदेशस्य । हिनुमीना । आनिलोद् । नेर्गदनदपतपं

सूत्रपा.

८।४

॥३५॥

दधुमास्यतिहन्ति यातिवातिद्रातिप्सातिवपतिवहतिशाम्यतिचिनोतिदेग्धिषुच । शेषेविभाषाकखादावषान्त उपदेशे ।
 अनितेः । अन्तः ॥ १ ॥ उभौसाभ्यासस्य । हन्तेरत्पूर्वस्य । वमोर्वा । अन्तरदेशे । अयनंच । छन्दस्यृदवग्रहात् ।
 नश्चधातुस्थोरुभ्यः । उपसर्गाद्वहुलम् । कृत्यचः । णेर्विभाषा । हलश्चेजुपधात् । इजादेःसनुमः । वानिसनिक्षनि
 न्दाम् । नभाभूपूकमिगमिप्यायीवेपाम् । पात्पदान्तात् । नशेषान्तस्य । पदान्तस्य । पदव्यवायेऽपि । क्षुभ्रा
 दिषुच । स्तोश्चुनाश्चुः ॥ २ ॥ घुनाष्टुः । नपदान्ताद्वोरनाम् । तोःषि । शात् । यरोऽनुनासिकेऽनुनासिकोवा ।
 अचोरहाभ्यांद्वे । अनचिच । नादिन्याक्रोशेषुत्रस्य । शरोऽचि । त्रिप्रभृतिषुशाकटायनस्य । सर्वत्रशाकल्यस्य ।
 दीर्घादाचार्याणाम् । झलांजझशि । अभ्यासेचर्च । खरिच । वावसाने । अणोऽप्रगृह्यस्यानुनासिकः । अनुस्वार
 स्यययिपरसवर्णः । वापदान्तस्य । तोर्लि ॥ ३ ॥ उदःस्थास्तम्भोःपूर्वस्य । झयोहोऽन्यतरस्याम् । शश्छोऽटि ।
 हलोयमांयमिलोपः । झरोझरिसवर्णे । उदात्तादनुदात्तस्यस्वरितः । नोदात्तस्वरितोदयमगार्ग्यकाश्यपगालवानाम् ।
 अअइति । रषाभ्यामुभौष्टुनोदःस्थाष्टौ ॥ इत्यष्टमाध्यायेचतुर्थपादः ॥ ४ ॥ इत्यष्टाध्यायीसूत्रपाठेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

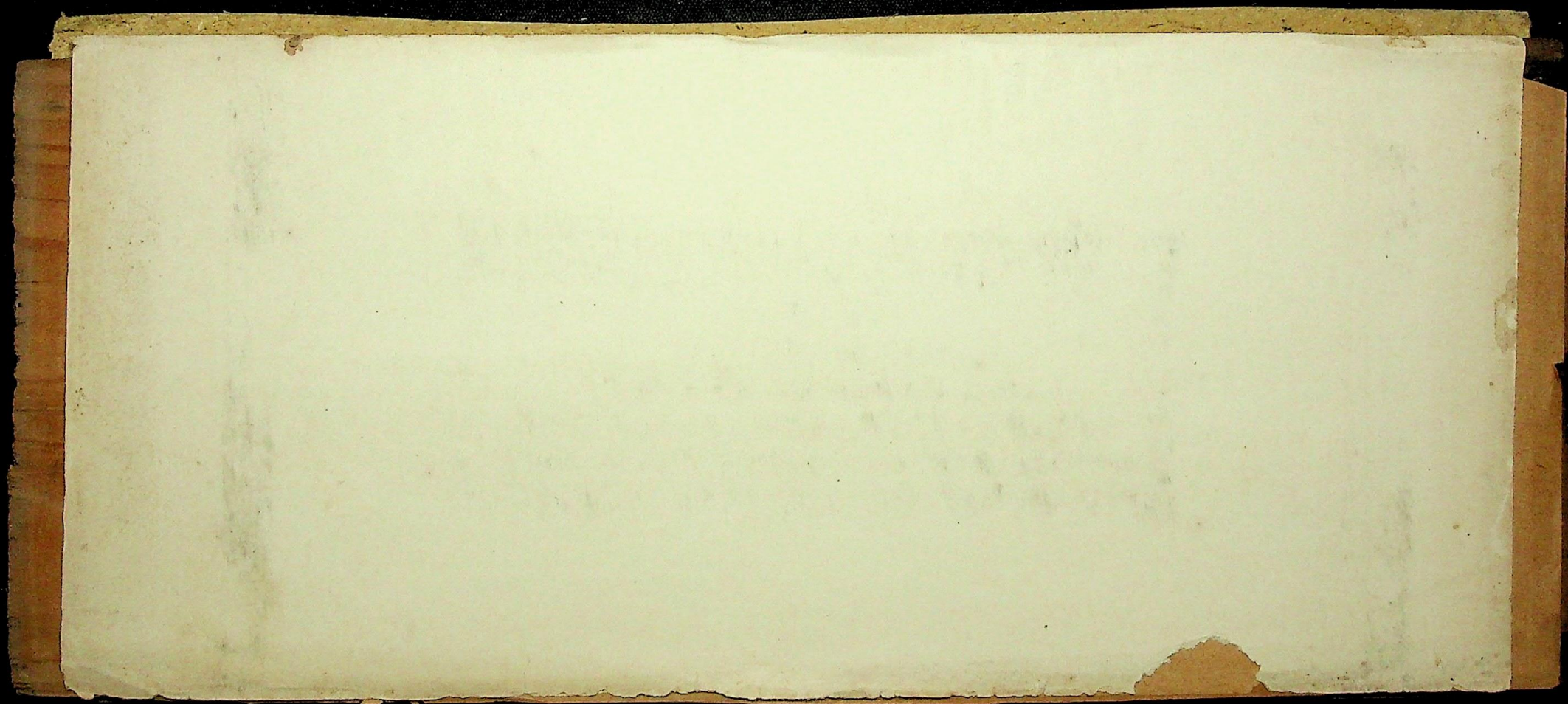
॥ इति श्रीपाणिनिमुनिप्रणीतोऽष्टाध्यायीसूत्रपाठः समाप्तः ॥

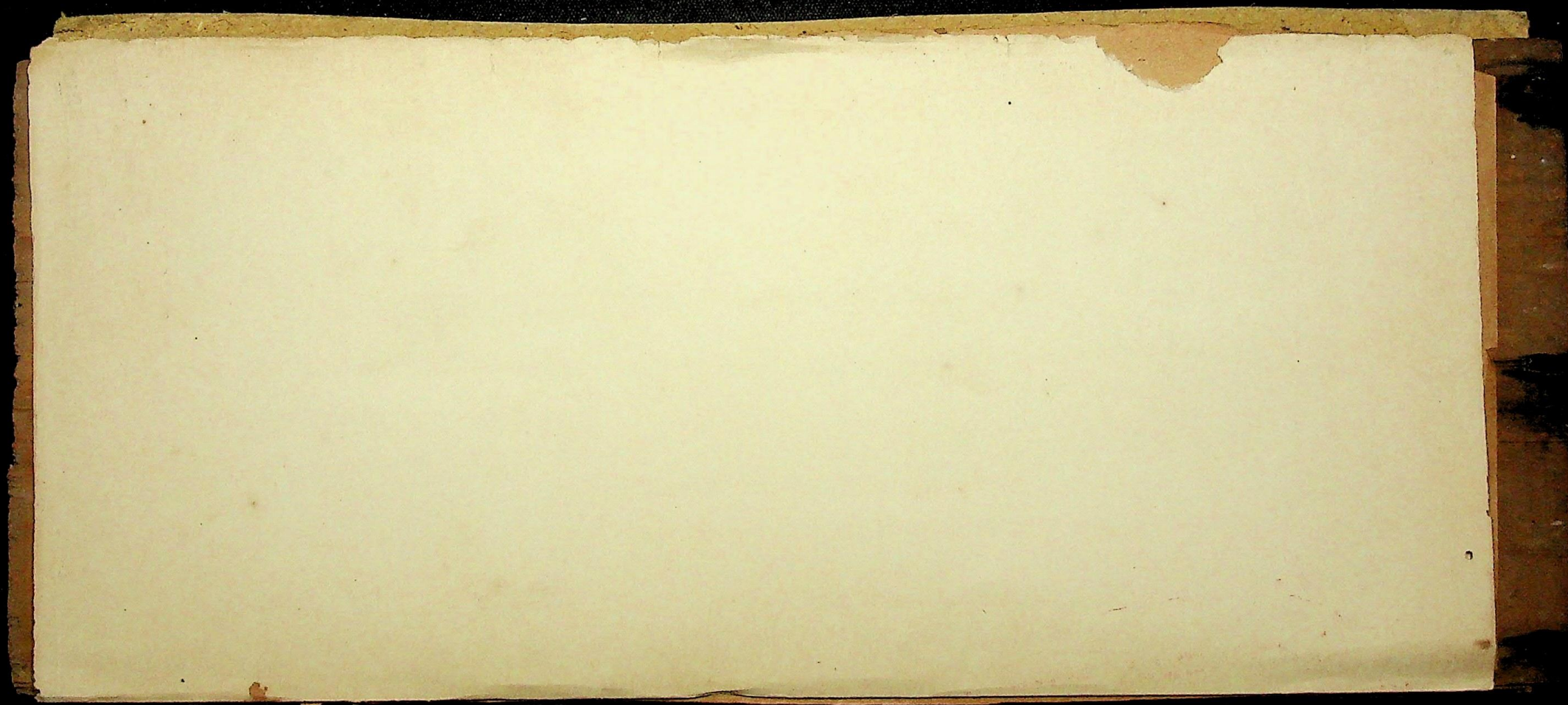
इदं पुस्तकं पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा गोरेइत्युपनामक-
कृष्णभट्टसाहाय्येन संस्कृतं तच्च मुंबय्यां तुकाराम जावजी इत्येतैः
स्वीये निर्णयसागराख्येऽकनयंत्रालये मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।
शकः १८३७ सन १९१५.

Publisher:—Tukaram Javaji. } the Nirnaya-sagar Press,
Printer:—Ramchandra Yesu Shedge. } 23 Kolbhat Lane, Bombay.

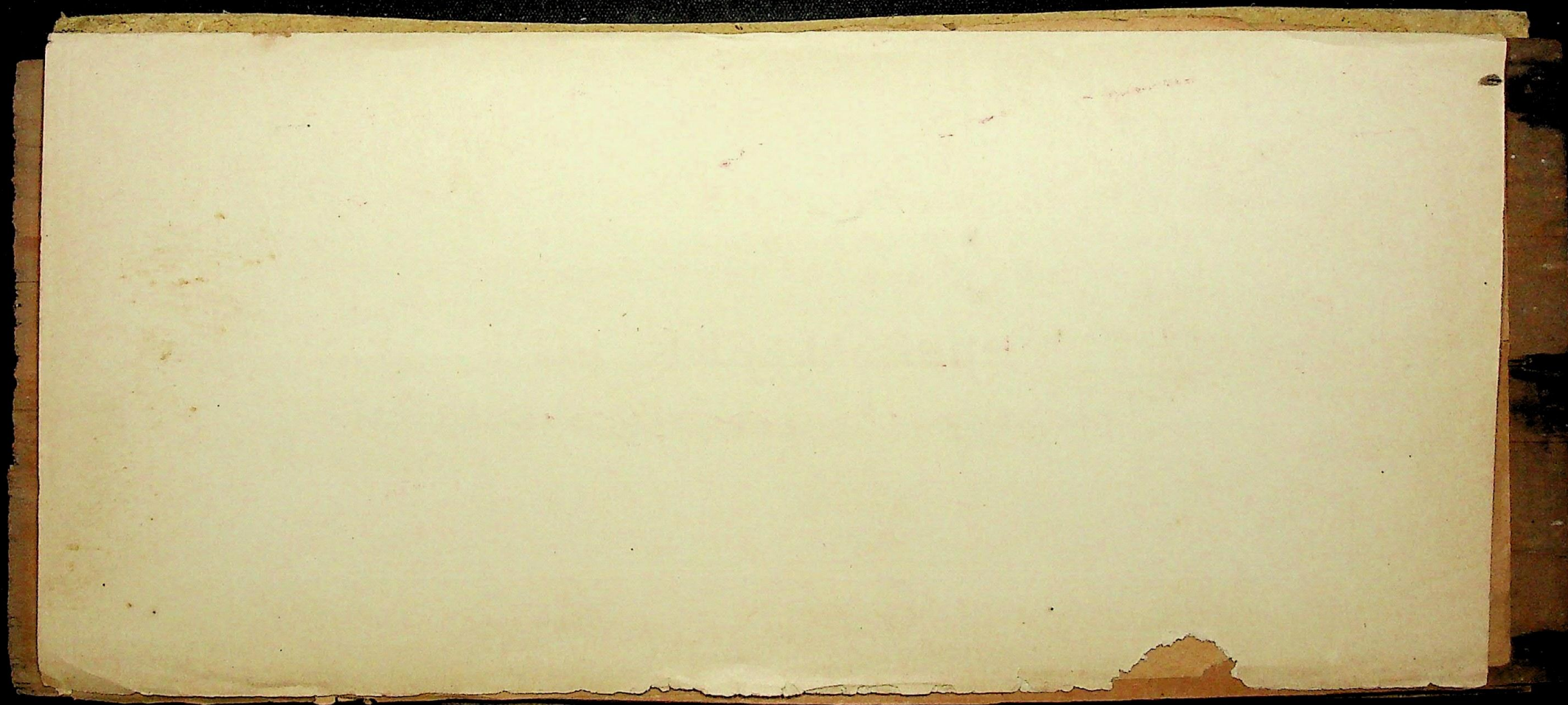

॥ इति शिक्षादिवेदषडंगानि ॥

